

ABS. 1. 78. 131

National Library of Scotland

B000485392

1st Prize
for Reading

Presented by
Mr. Huntington
of Concord

Memphis School
Building

July 29th 1888.

LEABHRAICHEAN

TIOMNAIDH NUAIDH

AN

TIGHEARN AGUS SLANUIGHIR

I O S A C R I O S D,

AIR AN TARRUING

O'N GHREUGAIS

CHUM GAELIC ALBANNAICH.

AIR IARRTUS AGUS COSTUS NA CUIDEACHD URRAMAICH, A TA CHUM
BOLAS CRIOSDAIDH A SGAOILEADH AIR FEADH GAELT-
ACHD AGUS ZILEANA NA H-ALBA

EDINBURGH:

PRINTED FOR

THE NATIONAL BIBLE SOCIETY OF SCOTLAND.

SCOTTISH HISTORY

THE HISTORY OF SCOTLAND

BY

JOHN HENRY MACDONALD

IN THREE VOLUMES

VOLUME THE FIRST

FROM THE FOUNDATION

TO THE PRESENT TIME

EDINBURGH

CRAWFORD AND M'CABE, PRINTERS, QUEEN STREET, EDINBURGH.

ABBREVIATIONS AND MARKS.

- A' for "an" the article, as "a' bhean" *the woman*, for "an bhean."
- A' for "ag," sign of the pres. part. of verbs beginning with a consonant, as "a' bualadh" *striking*, but "ag òl" *drinking*.
- A' for "ann" *in*, as "a'd' cheann," *in thy head*, for "ann do cheann."
- A' for "as" *out of*, marked with an acute accent, as "á teine" *out of fire*.
- 'Ar for "thar" *over, above*, as "deich 'ar fhichead" *ten fathoms*.
- B' for "bu" *was*, as "b'e' he was."
- C' for "cia" *who, what*, as "c'àit" *where or in what place?* "c'uin" *when or at what time?*
- D' for "do" *thy, thine*, as "d'athair" *thy father*.
- D', dh' for "do" sign of the Preterite Tense of verbs, as "an d'aidich e" *has he confessed?* "dh'aidich mi" *I have confessed*.
- Eabh. for "Eabhra" *Hebrew*.
- Eir. for "Eirionnach" *Irish*.
- 'G for "ag" sign of the pres. part. of verbs, as "'ga cneanamh" *doing it*.
- G' for "gu" *to*, as "g'a cheann" *to the end thereof*.
- M' for "mo" *my*, as "m'anam" *my soul*.
- M' for "mu" *about*, as "m'a cheann" *about his head*.
- 'Na for "ann a" *in his*, as "'na chridhe" *in his heart*.
- Nan for "ann an" *in their*, as "'nan tighibh" *in their houses*.
- 'Nar for "ann ar" *in our*, as "'nar dùthaich" *in our country*.
- 'Nur for "ann bhur" *in your*, as "'nur fearann" *in your land*.
- 'Nuair for "an uair" *in the time, when*.
- 'R for "ar" *our*, as "o'r sinnsiribh" *from our ancestors*.
- R for "bhur" *your*, as "le'r cead" *with your leave*.
- R' for "ri" *to*, as "r'ar guth" *to our voice*.
- S', sa' for "anns an" *in the*, as "san àm" *in the time*, "sa bhaile," *in the city*.
- Sasg. for "Sasgonach" or "Sasonach" *English*.
- Sna for "anns na" *in the*, as "sna coilltibh" *in the woods*.
- T' for "do" *thy*, as "t'anail" *thy breath*. Before a vowel, *d* the initial consonant of this pronoun is changed into *t*: but *t*, the initial consonant of the verbs "téid, tig, toir," is retained in writing, though pronounced as *d*.

'Grave accent. Vowels marked with this accent are always sounded long; and such as are not, are generally sounded short.

Acute Accent. When the vowel *e* is sounded like *e* in scene or the Latin *æ* in Phœbus, as the Scotch pronounce it, it is commonly marked with this accent.

'Apostrophe. When there is an elision of one or more letters, it is usually marked with an apostrophe. Thus, when the preceding word ends, or the following word begins with a vowel, there is an elision of the possessive pronoun "a," as "le shùil" *with his eye* for "le a shùil"; "call 'anama" *the loss of his soul*, for "call a anama." A few Gaelic words admit of a final vowel, or not, as the euphony requires it, as "àit" or "àite" *a place*, "Tighearn," or "Tighearna" *Lord*, "naomh" or "naomha" *holy*, "fad" or "fada" *long*, "camp" or "campa" *a camp*; but as these final vowels are not essential to the words, their absence is not marked with an apostrophe.

LEABHRAICHEAN

AN

TIOMNADH NUAIDH.

	Caib.		Caib.
Soisgeul Mhata, <i>anns</i>		II. Litir Phòil chum	
<i>am bheil</i>	28	nan Tesalonianach ...	3
Soisgeul Mharcuis	16	I. Timoteuis	6
Soisgeul Lucais	24	II. Timoteuis	4
Soisgeul Eoin	21	Tituis	3
Gnìomhara nan Abstol	28	Philemoin	1
Litir Phòil chum nam		Eabhruidheach	13
Romhanach	16	Litir Sheumais	5
I. Corintianach	16	Litir I. Pheadair	5
II. Corintianach	13	Litir II. Pheadair	3
Galatianach	6	Litir I. Eoin	5
Ephesianach	6	Litir II. Eoin	1
Philipianach	4	Litir III. Eoin	1
Colosianach	4	Litir Iudais	1
I. Litir Phòil chum nan		Taisbeanadh Eoin	22
Tesalonianach	5		

AN SOISGEUL.

A REIR

M H A T A.

CAIB. I.

L EABHAR ginealaich
Iosa Criosd, mhic Dhai-
bhidh, mhic Abraham.

2 Ghin Abraham Isaac,
agus ghin Isaac Iacob, agus
ghin Iacob Iudas agus a
bhràithrean.

3 Agus ghin Iudas Pha-
res agus Sara o Thamar,
agus ghin Phares Esrom,
agus ghin Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram A-
minadab, agus ghin Ami-
nadab Naason, agus ghin
Naason Salmon.

5 Agus ghin Salmon
Boos o Rachab, agus ghin
Boos Obed o Rut, agus
ghin Obed Iese.

6 Agus ghin Iese Dai-
bhidh an rìgh, agus ghin
Daibhidh an rìgh Solomon
o'n mhnaoi a bha aig U-
rias.

7 Agus ghin Solomon
Roboam, agus ghin Roboam
Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosa-
phat, agus ghin Iosaphat
Ioram, agus ghin Ioram
Osias.

9 Agus ghin Osias Ioa-

tam, agus ghin Ioa-
tam Achas, agus ghin Achas
Esecias.

10 Agus ghin Esecias
Manases, agus ghin Mana-
ses Amon, agus ghin Amon
Iosias.

11 Agus ghin Iosias Ie-
chonias agus a bhràithre,
mu àm an giùlain do Bha-
bilon.

12 Agus an déigh an
toirt do Bhabilon, ghin Ie-
chonias Salatiel, agus ghin
Salatiel Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel
Abiud, agus ghin Abiud
Eliacim, agus ghin Eliacim
Asor.

14 Agus ghin Asor Sadoc,
agus ghin Sadoc Achim,
agus ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Ele-
aser, agus ghin Eleasar
Matan, agus ghin Matan
Iacob.

16 Agus ghin Iacob Io-
seph fear Mhuire, o'n d'-
rugadh Iosa, d'an goirear
Criosd.

17 Uime sin na h-uile
ghinealaich o Abraham gu
Daibhidh, is ceithir gineal

aich deug iad ; agus o Dhaibhidh gu bruid Bhabiloin, ceithir ginealaich deug ; agus o bhruid Bhabiloin gu Criosd, ceithir ginealaich deug.

18 Agus mar so bha preith Iosa Criosd : oir an déigh do cheangal-pòsaidh bhi air a dheanamh eadar a mhàthair Muire agus Ioseph, roimh dhoibh teachd cuideachd, fhuaradh torrach i o'n Spiorad Naomh.

19 Ach air bhi do Ioseph a fear 'na dhuine cothromach, agus gun toil aige ball-sampuill a dheanamh dhi, bu mhiann leis a cur uaith os ìosal.

20 Ach ag smuaineachadh nan nithe sin dha, feuch, dh'fhoillsich aingeal an Tighearn e féin da ann am bruadar, ag ràdh, A Ioseph, a mhic Dhaibhidh, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail a d'ionnsuidh : oir an ni a ta air a ghineamhuin innte, is ann o'n Spiorad Naomh e.

21 Agus beiridh i mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air ; oir saoraidh e a shlugh féin o'm peacaibh.

22 (Agus rinneadh so uile chum gu coimhliontadh an ni a thubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag ràdh,

23 Feuch, bithidh maighdean torrach, agus beiridh i mac, agus bheir iad Emanuel mar ainm air, is ionnann sin r'a ràdh, air eadar-cheangachadh, Dia maille ruinn.)

24 Agus air mosgladh do Ioseph as a chodal, rinn e mar a dh'iarr aingeal an Tighearn air, agus ghabh e d'a ionnsuidh a bhean :

25 Agus cha d'aithnich e i gus an d'rug i a ceudghin mic ; agus thug e Iosa mar ainm air.

CAIB. II

A GUS an uair a rugadh Iosa ann am Betlehem Iudea, ann an làithibh Heroid an rìgh, feuch, thàinig druidhean o'n àird an ear gu Ierusalem,

2 Ag ràdh, C'àit am bheil rìgh sin nan Iudhach a ta air a bhreith ? oir chunnaic sinne a reult san àird an ear, agus a ta sinn air teachd a thabhairt aoraidh dha.

3 An uair a chual Herod an rìgh sin, bha e fo thrìoblaid, agus Ierusalem uile maille ris.

4 Agus air cruinneachadh nan àrd-shagart uile dha, agus sgrìobhaichean an t-sluaigh, dh'fheòraich e dhiubh c'àit an robh Criosd gu bhi air a bhreith.

5 Agus thubhairt iad ris, Ann am Betlehem Iudea : oir mar so sgrìobhadh leis an fhàidh,

6 Agus thusa Bhetlehem an tìr Iudah, cha tu idir a's lugha am measg cheannard Iuda : oir asadsa thig Uachdaran a stiùras mo shlugh Israel.

7 An sin air do Herod na druidhean a ghairm os ìosal d'a ionnsuidh, gheur-

fhiosraich e dhiubh cia an t-àm an d'fhoillsicheadh an reult.

8 Agus chuir e iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh, agus iarraibh gu dìchiollach an naoidhean; agus an déigh dhuibh fhaotainn, innsibh dhomhsa e, chum gu racham-sa féin, agus gu deanam aoradh dha.

9 Agus an uair a chual iad an rìgh, dh'imich iad; agus, feuch, chaidh an reult a chunnaic iad san àird an ear rompa, gus an d'thàinig i agus gu'n do stad i os ceann an ionaid an robh an naoidhean.

10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-aoibhneas ro-mhòr.

11 Agus air dol a steach dhoibh do'n tigh, fhuair iad an naoidhean maille r'a mhàthair Muire, agus thuit iad sìos, agus rinn iad aoradh dha: agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan; òr, agus tùis, agus mirr.

12 Agus air faotainn rabhaidh o *Dhia* ann am bruadar, gun iad a philltinn a dh'ionnsuidh Heroid, chaidh iad d'an dùthach féin air slighe eile.

13 Agus an uair a dh'imich iad air an ais, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am bruadar, ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eiphit, agus bi an sin

gus an labhair mise riut: oir iarraidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh.

14 Agus dh'éirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh'imich e do'n Eiphit:

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid: a chum gu coimhliontadh an nì a labhair an Tighearna leis an fhàidh, ag ràdh, A mach as an Eiphit ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an uair a chunnaic Herod gu'n d'rinn na druidhean fanoid air, las e le feirg ro-mhòir, agus chuir e *luchd-millidh* naith, agus mharbh e na bha do leanabaibh mac am Betlehem, agus 'na crìochaibh uile, o aois dhà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-aimsir a dh'fhòghluim e gu dìchiollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlionadh an nì a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh,

18 Chualas guth ann an Rama, caoidh, agus gul, agus bròn ro-mhòr, Rachel a' caoineadh a cloinne, agus cha b'àill leatha sòlas a ghabhail, a chionn nach 'eil iad beò.

19 Ach an uair a dh'eug Herod, feuch, nochdadh aingeal an Tighearn ann am bruadar do Ioseph san Eiphit,

20 Ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israèil: oir fhuair

an dream a bha 'g iarraidh anama an leinibh bàs.

21 Agus dh'érich esan, agus ghabh e an leanabh agus a mhàthair d'a ionnsuidh, agus thàinig e gu talamh Israeil.

22 Ach an uair a chual e gu'n robh Archelaus 'na rìgh an tìr Iudea an àit Heroid 'athar, bha eagal air dol an sin : ach, air faotainn da rabhaidh o *Dhia* ann am bruadar, thionndaidh e gu crìochaibh Ghalile :

23 Agus thàinig e agus ghabh e còmhnuidh ann am baile d'an goirear Nasaret, a chum gu coimhliontadh an nì a labhradh leis na fàidhibh, Gu goirear Nasarach dheth.

CAIB. III.

A GUS anns na làithibh sin thàinig Eoin Baiste, a' searmonachadh am fàsach Iudea,

2 Agus ag ràdh, Gabhaibh aithreachas : oir a ta rioghachd nèimh am fogus.

3 Oir is e so an tì ud mu'n do labhair Esaias am fàidh, ag ràdh, Guth an tì a ghlaodhas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna deanaibh a cheumanna dìreach.

4 Agus bha a chulaidh aig Eoin do fhionna chàmhal, agus crios leathair aige timchioll a leasraidh ; agus is e bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhaich.

5 Chaidh Ierusalem a mach d'a ionnsuidh an sin agus Iudea uile, agus luchd-

àiteachaidh na dùthcha timchioll Iordain uile.

6 Agus bhaisteadh iad leis-san ann an Iordan, ag aideachadh am peacanna.

7 Ach an uair a chunn-aic e mòran do na Phairisich, agus do na Sadusaich a' teachd a chum a bhaistidh-san, thubhairt e riu, A shìol nan nathraiche nimhe, cò a thug rabhadh dhuibhsa teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd ?

8 Air an aobhar sin thugaibh a mach toradh iomchuidh do'n aithreachas.

9 Agus na smuainichibh a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'na athair againn : oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comasach Dia air clann a thogail suas a dh' Abraham do na clochaibh sin.

10 Agus a nis a ta an tuadh air a cur ri freumh nan crann : air an aobhar sin, ge b'e crann nach toir a mach toradh maith, gearrar e, agus tilgear san teine e.

11 Gu deimhin a ta mise 'gur baisteadh le h-uisge chum aithreachais ; ach an tì a thig a'm' dhéigh, is cumbachdaiche e na mi, agus cha'n airidh mise air a bhrògan a ghiulan : baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh, agus le teine :

12 Aig am bheil a ghuit 'na làimh, agus glanaidh e gu ro-bhaileach 'ùrlar-bualaidh, agus cruinnichidh e a chruithneachd d'a thightasgaidh ; ach loisgidh e am moll le teine nach feudar a mhùchadh.

13 An sin thàinig Iosa o Ghalile gu Iordan a dh'ionnsuidh Eoin, chum gu'm biodh e air a bhaisteadh leis.

14 Ach bhac Eoin e, ag ràdh, A ta feum agamsa bhi air mo bhaisteadh leatsa, agus am bheil thusa a' teachd a m' ionnsuidh-sa?

15 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Leig do'n chùis a bhi mar so a nis: oir mar so is iomchuidh dhuinn gach uile fhìreantachd a choimhlionadh. An sin dh'fhulaing e dha.

16 Agus an uair a bhaisteadh Iosa, chaidh e air ball suas as an uisge; agus, feuch, dh'fhosgladh nèamh dha, agus chunnaic e Spiorad Dé a' tuirling mar choluman, agus a' teachd air-san:

17 Agus, feuch, guth o nèamh, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

CAIB. IV.

AN sin threòraicheadh Iosa leis an Spiorad do'n fhàsach, chum gu'm biodh e air a bhuaireadh leis an diabhl.

2 Agus an uair a thraisg e dà fhichead là agus dà fhichead oidhche, an déigh sin bha ocras air.

3 Agus air teachd do'n bhuaireadair d'a ionnsuidh thubhairt e, Ma's tu Mac Dhé, thoir àithne do na clochaibh so a bhi 'nan aran.

4 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, A ta e sgriobhta, Cha'n ann le h-aran a mhàin a bheathaichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul Dé.

5 An sin thug an diabhl e do'n bhaile naomh, agus chuir e air binnein an teampuill e,

6 Agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos: oir a ta e sgriobhta, gu toir e àithne d'a ainglibh nu d'thìmhchioll, agus togaidh iad suas thu 'nan làmhaibh, chum nach buail thu uair air bìth do chos air cloich.

7 Thubhairt Iosa ris a rìs, A ta e sgriobhta, Cha bhuaireadh thu an Tighearna do Dhia.

8 Thug an diabhl e a rìs chum beinne ro àird, agus nochd e dha uile rìoghachdan an domhain, agus an glòir;

9 Agus thubhairt e ris, Iad so uile b'heir mise c'nuit, ma thuitea tu sìos agus ma ni thu aoradh dhomhsa.

10 An sin thubhairt Iosa ris, Imich uam, a Shatain: oir a ta e sgriobhta, Bheir thu aoradh do'n Tighearna do Dhia, agus dhasan 'na aonar ni thu seirbhis.

11 An sin dh'fhàg an diabhl e; agus, feuch thàinig aingil agus fhrithheil iad da.

12 Ach an uair a chual Iosa gu'n do chuireadh Eoin an làimh, dh'imich e do Ghalile.

13 Agus air fàgail Nasaret da, thàinig e agus ghabh e còmhnuidh ann an Capernaum, a ta ri taobh na fairge, ann an leth-iomall Shabuloin agus Nephtalim:

14 A chum gu'n coimhliontadh an nì a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,

15 Talamh Shabuloin, agus talamh Nephtalim, slighe na fairge air an taobh thall do Iordan, Galile nan Cinneach:

16 Am pobull a bha 'nan suidhean dorchadas, chunnaic iad solus mòr; agus a ta solus air éirigh do na daoineibh a bha 'nan suidhe an tìr agus an sgàil a' bhàis.

17 O sin a mach thòisich Iosa air searmoin a dheanamh, agus a ràdh, Gabhaibh aithreachas, oir a ta rìoghachd nèimh am fogus.

18 Agus ag imeachd do Iosa ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e dithis bhràithre, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn san fhairge: (oir b'iasgairean iad.)

19 Agus thubhairt e riu, Leanaibh mise, agus nì mi iasgairean air daoineibh dhibh.

20 Agus air ball dh'fhàg iad na lìonta, agus lean iad esan.

21 Agus air triall da as a sin, chunnaic e dithis eile bhràithre, Seumas *mac Shebede*, agus Eoin a bhràthair, ann an luing maille r'an athair Sebede, a' càradh an lìon: agus ghairm e iad.

22 Agus air ball dh'fhàg

iad an long agus an athair agus lean iad e.

23 Agus dh'imich Iosa timchioll Ghalile uile, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rìoghachd, agus a' slànuchadh gach gnè thinneis, agus gach gnè eucail am measg an t-sluaigh.

24 Agus chaidh a chliu feadh Shiria uile: agus thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus a bha air an cuibhreachadh le galaraidh, agus iomadh gnè phianta, agus iadsan aig an robh deamhain annta, agus air an robh an tuiteamas, agus luchd pairilis; agus shlànuich e iad.

25 Agus lean cuideachd mhòr e o Ghalile, agus o Dhecapolis, agus o Ierusalem, agus o Iudea, agus o na crìochaibh a ta an taobh thall do Iordan.

CAIB. V.

A GUS an uair a chunnaic Iosa an sluagh, chaidh e suas air beinn; agus air suidhe dha, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh.

2 Agus dh'fhosgail e a bheul, agus theagaisg e iad, ag ràdh,

3 *Is* beannaichte iadsan a ta bochd 'nan spiorad: oir is leo rìoghachd nèimh.

4 *Is* beannaichte iadsan a ta ri bròn: oir gheibh iad sòlas.

5 *Is* beannaichte na daoine macanta: oir sealbhaichidh iad an talamh mar oighreachd,

6 *Is beannaichte an dream* air am bheil ocras agus tart na còrach : oir sàsuichear iad.

7 *Is beannaichte na daoine tròcaireach* : oir gheibh iad tròcair.

8 *Is beannaichte na daoine a ta glan 'nan cridhe* : oir chi iad Dia.

9 *Is beannaichte luchd-deanamh na sìthe* : oir goirear clann Dé dhiubh.

10 *Is beannaichte an dream a ta fulang geur-leanmhuinn air son na còrach* : oir is leo-san rìoghachd nèimh.

11 *Is beannaichte bhith-eas sibh an uair a bheir daoine anacainnt dhuibh*, agus a ni iad geur-leanmhuinn *oirbh*, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu breugach, air mo sgàth-sa.

12 *Deanaibh gairdeachas*, agus bithibh ro-shubhach ; oir is mòr bhur duais air nèamh : oir mar sin rinn iad geur-leanmhuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.

13 *Is sibhse salann na talmhainn* : gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saillear e ? cha'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilgeadh mach, agus a shaltairt fo chosaibh dhaoine.

14 *Is sibhse solus an t-saoghail*. Cha'n fheudar baile a ta air a shuidheachadh air sliabh fholach.

15 *Agus cha las daoine coinneal*, chum gu'n cuir iad i fuidh shoitheach, ach

ann an coinnleir, agus ni i solus do na bheil a stigh.

16 *Gu ma h-ann mar sin a dhealraicheas bhur solus an làthair dhaoine*, chum gu faic iad bhur deadh oibre, agus gu toir iad glòir do bhur n-Àthair a ta air nèamh.

17 *Na measaibh gu'n d' thàinig mise a bhriseadh an lagha no nam fàidhean* ; cha'n ann a bhriseadh a thàinig mi, ach a choimhlionadh.

18 *Oir a ta mi ag ràdh ribh gu fìrinneach*, Gus an téid nèamh agus talamh thairis, cha téid aon lide nc aon phunc do'n lagh thairis, gus an coimhlionar gach aon ni.

19 *Air an aobhar sin ge b'e neach a bhriseas aon do na h-àitheantaibh so a's lugha*, agus a theagaisgeas daoine mar sin, goirear an duine a's lugha dheth ann an rìoghachd nèimh : ach ge b'e neach a ni, agus a theagaisgeas *iad*, goirear duine mòr dheth ann an rìoghachd nèimh.

20 *Oir a ta mi ag ràdh ribh*, Mur toir bhur fireantachd-sa barrachd air fireantachd nan sgrìobhaiche agus nam Phairiseach, nach téid sibh air chor air bith a steach do rìoghachd nèimh.

21 *Chuala sibh, gu'n dubhradh ris na sinnsiribh*, Na dean mortadh ; agus ge b'e neach a ni mortadh, bithidh e an cunnart a' bhreitheanais.

22 *Ach a ta mise ag ràdh*

ribh, Ge o'e neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun aobhar, gu'm bi e an cunnart a' bhreitheanais : agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Raca, gu'm bi e an cunnart na comhairle : ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e an cunnart teine ifrinn.

23 Uime sin ma bheir thu do thabhartas chum na h-altarach, agus gu'n cuimhnich thu an sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a'd' aghaidh ;

24 Fàg do thabhartas an sin an làthair na h-altarach, agus imich, agus dean réite air tùs ri d' bhràthair, agus an déigh sin thig agus tabhair uait do thiodhlac.

25 Bi réidh ri d'eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe ; air eagal gu'n toir an t-eascaraid thairis thu do'n bhreitheamh, agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgear am prìosan thu.

26 A ta mi ag ràdh riut na firinneach nach téid thu mach as a sin, gus an òc thu an fheoirling dheircannach.

27 Chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean adhaltrannas.

28 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a dh' amhaireas air mnaoi chum a mian nachadh, gu'n d'rinn e adhaltrannas leatha cheana 'na chridhe.

29 Agus ma bheir do shùil aneas aobhar tuislidh dhuit,

spìon a mach i, agus tilg uait i : oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhall-aibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do làmh dheas oilbheum dhuit, gearr dhìot i, agus tilg uait i : oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorp uile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus a dubhradh, Ge b'e chuireas a bhean-phòsda air falbh, thugadh e litir-dhealaich dhi.

32 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean-phòsda féin, ach a mhàin air son striopachais, gu bheil e toirt oirre adhaltrannas a dheanamh : agus an ti a phòsas a' bhean sin a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

33 Mar an ceudna, chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair mionnan eitheich, ach coimhlion do mhionnan do'n Tigh-earna.

34 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na tugaibh mionnan idir : na tugaibh air nèamh, oir is e rìgh-chaithir Dhé e.

35 Na tugaibh air an talamh, oir is e stòl a chos e : na tugaibh air Ierusalem, oir is e baile an rìgh mhòir e.

36 Na tabhair mionnan air do cheann, oir cha'n urrainn thu aon fhuiltein a dheanamh geal no dubh.

37 Ach gu ma h-e is comhradh dhuibh, Seadh,

seadh: ni h-eadh, ni h-eadh; oir ge b'e ni a bhios os ceann so, is ann o'n olc a ta e.

38 Chuala sibh gu'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacail air son fiacra.

39 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na cuiribh an aghaidh an uilc: ach ge b'e neach a bhuaileas tu air do ghial deas, tionndaidh thuige an gial eile mar an ceudna.

40 Agus an ti le'm b'àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin diot, leig leis d'fhalluinn mar an ceudna.

41 Agus ge b'e bheir leis air feadh mìle a dh'aindeoin thu, imich leis air feadh dhà mhìle.

42 Tabhair do'n ti a dh'iarras ort; agus uaithsan le'm bu mhiann iasachd fhaotainn uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu'n dubhradh, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d'nàmhaid.

44 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Biodh gràdh agaibh do bhur naimhdibh, beannaichibh an dream a mhall-aicheas sibh, deanaibh maith do na daoineibh air am beag sibh, agus dean-aibh urnuigh air son na muinntir a ta buntuinn ribh gu naimhdeil, agus a ta 'gur geur-leanmhuinn:

45 A chum gu'm bi sibh 'nur cloinn aig bhur n-Athair a ta air nèamh: oir

a ta esan a' tabhairt air a ghréin féin éirigh air na droch dhaoineibh, agus air na deadh dhaoineibh, agus a' cur uisge air na fireanaibh, agus air na neo-fhìreanaibh.

46 Oir ma bhios gràdh agaibh do'n mhuinntir aig am bheil gràdh dhuibh, ciod an duais a gheibh sibh? nach 'eil eadhon na cìs, mhaoir a' deanamh an ni ceudna?

47 Agus ma chuireas sibh fàilte air bhur bràithribh féin a mhàin, ciod a tha sibh a' deanamh thar *chàch*? nach 'eil na cìs-mhaoir féin a' deanamh an ni ceudna?

48 Air an aobhar sin bithibh-sa coimhionta mar a ta bhur n-Athair a ta air nèamh coimhionta.

CAIB. VI.

THUGAIBH an aire nach toir sibh bhur déirc am fianuis dhaoine, chum gu'm faicear leo sibh; no cha'n fhaigh sibh tuarasdail o bhur n-Athair a ta air nèamh.

2 Uime sin, an uair a bheir thu do dhéirc, na toir fa'near galltomp a shéideadh romhad, mar a ni na cealgairean, anns na sionagogaibh, agus anns na sràideibh, chum gu faigh iad glòir o dhaoineibh. Gu fìrinneach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdail aca.

3 Ach an uair a bheir thusa déirc, na biodh fios aig do làimh chlì ciod a ta do làmh dheas a' deanamh;

4 Chum gu'm bi do dhéirc an uaighnidheas : agus bheir t' Athair a chi an uaighnidheas, duais dhuitse gu follaiseach.

5 Agus an uair a ni thu urnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chràbhaidh : oir is ionmhuinn leo urnuigh a dheanamh anns na sionagogaibh, agus ann an coinneachadh nan sràid 'nan seasamh, chum gu faicear le daoineibh iad. Gu deimhin tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

6 Ach thusa, an uair a ni thu urnuigh, imich a steach do d' sheòmar, agus air dùnadh do dhoruis duit, dean urnuigh ri t' Athair a ta an uaighnidheas, agus bheir t' Athair a chi an uaighnidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach an uair a ni sibh urnuigh na gnathaichibh ath-iarrtais dhiomhain, mar na Cinnich : oir saoilidh iadsan gu'n éisdear riu air son lionmhoireachd am fòcla.

8 Uime sin na bithibh-sa cosmhuil riu : oir a ta fios aig bhur n-Athair cia iad na nithe a ta dh'uireasbhuiddh oirbh, mu'n iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin dean aibh-sa urnuigh air a' mhodh so : Ar n-athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t'ainm.

10 Thigeadh do rìoghachd. Deanar do thoil air an talamh, mar a nìtheair air nèamh.

11 T'abhair dhuinn an diugh ar n-aran laitheil.

12 Agus maith dhuinn ar fiacha, amhuil mar a mhaitheas sinne d'ar luchd-fiach.

13 Agus na leig am buaireadh sinn ; ach saor sinn o olc : oir is leatsa an rìoghachd, agus an cumhachd, agus a' ghlòir, gu sìorruidh. Amen.

14 Oir ma mhaitheas sibh an cionta do dhaoineibh, maithibh bhur n-Athair neamhaidh dhuibh-sa mar an ceudna :

15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoineibh, cha mho a mhaitheas bhur n-Athair dhuibh-sa bhur cionta.

16 Agus an uair a ni sibh trasgadh, na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh : oir cuiridh iadsan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoineibh iad a bhi trasgadh. Tha mi ag ràdh ribh gu fìrinn-each, gu bheil an tuarasdal aca.

17 Ach thusa, an uair a ni thu trasgadh, cuir oladh air do cheann, agus ionnail t'aghaidh :

18 Chum nach faicear le daoineibh gu bheil thu a' deanamh trasgaidh, ach le t' Athair a ta an uaighnidheas : agus bheir t' Athair a chi an uaighnidheas, duais dhuit gu follaiseach.

19 Na taisgibh dhuibh féin ionmhais air an talamh, far an truail an leomann

agus a' mheirg e, agus far au cladhaich na meirlich a stigh agus an goid iad.

20 Ach taisgibh ionmhais dhuibh féin air nèamh, far nach truaill an leomann no a' mheirg, agus nach cladhaich, agus nach goid na meirlich.

21 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, is ann au sin a bhios bhur cridhe mar an ceudna.

22 Is i an t-sùil solus a' chuirp; uime sin ma bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis.

23 Ach ma bhios do shùil gu h-olc, bithidh do chorp uile dorcha. Air an aobhar sin ma tha an solus a ta annad 'na dhorchadas, cia mòr an dorchadas sin?

24 Cha'n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thighearn: oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile; no gabhaidh e le neach aca agus ni e tàir air neach eile. Cha'n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

25 Uime sin a ta mise ag ràdh ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas no dh'òlas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh. Nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na'n t-eudach?

26 Amhaircibh air eunlaith an athair: oir cha chuir iad sìol, agus cha bhuain

iad, agus cha chruinnich iad an saibhlibh: gidheadh a ta bhur n-Athair nèamhaidh-sa 'g am beathachadh. Nach fearr sibhse gu mòr na iadsan?

27 Agus cò agaibh le mòr-chùram a dh'fheudas aon làmh-choille a chur r'a àirde féin?

28 Agus c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fòghlumaibh cionnus a ta na lilighean a' fàs sa' mhachair; cha saothraich iad, agus cha snìomh iad.

29 Gidheadh a ta mise ag ràdh ribh, Nach robh Solamh féin 'na uile ghlòir, air eudachadh mar aon diubh so.

30 Air an aobhar sin, ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh feoir na macharach, a ta an diugh ann, agus am maireach air a thilgeadh san àmhuinn, nach mò na sin a sgeadaicheas e sibhse, a dhaoine air bheag creidimh?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag ràdh, Ciod a dh'itheas sinn? no ciod a dh'òlas sinn? no ciod a chuireas sinn umainn?

32 (Oir iad so uile iarraidh na Cinnich;) oir a ta fios aig bhur n-Athair nèamhaidh gu bheil feum agaibh-sa air na nithibh so uile.

33 Ach iarraibh air tùs rìoghachd Dhé, agus fhìreantachd-san, agus cuirear na nithe so uile ribh.

34 Uime sin na bithidh

ro-chùram oirbh mu thimchioll an là màireach : oir bithidh a làn do chùram air an là màireach mu thimchioll a nithe féin : is leòr do'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

NA tugaibh breth chum nach toirear breth oirbh :

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh : agus leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhais-ear dhuibh a rìs.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin ?

4 No cionnus a their thu ri d'bhràthair, Fulaing dhomh an smùirnein a spìonadh as do shùil ; agus, feuch, an t-sail ann do shùil féin ?

5 A chealgair, buin air tùs an t-sail as do shùil féin ; agus an sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntuinn á sùil do bhràthar

6 Na toiribh an nì naomh do na madraibh, agus na tilgibh bhur nèamhnuidean am fianuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le'n cosaibh, agus air pilltinn doibh gu reub iad sibh féin as a chèile.

7 Iarraibh, agus bheirear dhuibh : siribh, agus gheibh sibh : buailibh an *dorus*, agus fosgailear dhuibh :

8 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacaidh e ; agus ge b'e a shireas, gheibh e :

agus do'n ti a bhuaileas an *dorus*, fosgailear.

9 Oir co an duine agaibh-sa, ma's e 's gu'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha ?

10 Agus ma's iasg a dh'iarras e, an tabhair e nath-air dha ?

11 Air an aobhar sin ma's aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodhlacan maithe a thabh-airt do bhur cloinn, nach mò na sin a bheir bhur n-Athair a ta air nèamh nithe maithe dhoibhsan a dh'iarras air iad ?

12 Uime sin gach uile nì bu mhiann leibh daoine a dheanamh dhuibh-sa dean-aibh-sa a leithid dhoibhsan mar an ceudna : oir is e so an lagh agus na fàidhean.

13 Imichibh a steach air an *dorus* chumhann ; oir is farsuinn an *dorus*, agus is leathan an t-slighe a ta treòrachadh chum sgrios, agus is lionmhor iad a ta dol a steach oirre :

14 Ach is cumhann an *dorus*, agus is aimhleathan an t-slighe a ta treòrachadh chum na beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas oirre.

15 Coimhididh sibh féin o na fàidhibh bréige, a thig d'ur n-ionnsuidh ann an culaidhibh chaorach, ach a ta o'n leth a stigh 'nam madaibh-alluidh.

16 Air an toraibh aithnichidh sibh iad : an tionail daoine dearcana-fiona do dhrisibh, no figean do na foghannanaibh ?

17 Agus mar sin bheir

gach uile chrann maith toradh maith : ach bheir an droch chrann droch thoradh.

18 Cha'n fheud a' chraobh mhaith droch thoradh a ghiùlan, no an droch chraobh toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chrann nach giùlain toradh maith, gearrar sìos e, agus tilgear san teine e.

20 Air an aobhar sin is ann air an toraibh a dh'aithnicheas sibh iad.

21 Cha'n e gach uile neach a their riumsa, A Thighearn, a Thighearn, a théid a steach do rìoghachd nèimh ; ach an ti a ni toil m'Athar-sa a ta air nèamh.

22 Is iomadh iad a their riumsa san là ud, A Thighearn, a Thighearn, nach d'rinn sinn fàidheadair-eachd a' t'ainm-sa ? agus a' t'ainm-sa nach do thilg sinn a mach deamhain ? agus a' t'ainm-sa nach d'rinn sinn iomadh miorbhuile ?

23 Agus an sin aidichidh mise gu follaiseach dhoibh, Cha b'aithne dhomh riamh sibh : imichibh uam a luchd-deanamh na h-eucorach.

24 Air an aobhar sin, gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus a ni iad, samhluichidh mi e ri duine glic, a thog a thigh air carraig :

25 Agus thuirling an t-uisge, agus thàinig na tuitean, agus shéid na gaothan, agus bhuail iad

air an tigh sin : agus cha do thuit e, oir bha a bhunadh suidhichte air carraig.

26 Agus gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus nach coimhlion iad, samhluichear e ri duine amaideach a thog a thigh air a' ghaineamh :

27 Agus thuirling an t-uisge, agus thàinig na tuitean, agus shéid na gaothan, agus bhuail iad air an tigh sin : agus thuit e ; agus bu mhòr a thuit-eam.

28 Agus tharladh an uair a chrìochnaich Iosa na briathra so, gu'n do ghabh am pobull iongantas r'a theagasg-san :

29 Oir theagaisg e iad mar neach aig an robh cumhachd, agus cha'n ann mar na sgrìobhaichean.

CAIB. VIII.

AGUS air teachd a nuas o'n bheinn dha, lean cuideachd mhòr e.

2 Agus, feuch, thàinig lobhar, agus rinn e aoradh dha, ag ràdh, A Thighearna, ma's àill leat, is comasach thu air mise a ghlanadh.

3 Agus shìn Iosa mach a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is àill leam ; bi thusa glan. Agus air ball bha a luibhre air a glanadh.

4 Agus thubhairt Iosa ris, Feuch nach innis thu do dhuine sam bith, ach imich, taisbein thu féin do'n t-sagart, agus thoir d'a ionnsuidh an tiodhlac a

dh'àithn Maois, Mar fhianuis dhoibh.

5 Agus air dol do Iosa a steach do Chapernaum, thàinig d'a ionnsuidh Caiptin-ceud a' guidhe air,

6 Agus agràdh, A Thighearna, tha m'òglach 'na luidhe a stigh am pairilis, agus air a phianadh gu h-anabarrach.

7 Agus thubhairt Iosa ris, Thèid mise, agus slàn-ùichidh mi e.

8 Agus air freagairt do'n Chaptin-ceud, thubhairt e, A Thighearna, cha'n araidh mise air thusa a theachd a steach fo m' chleith : ach a mhàin abair am focal, agus slànuichear m'òglach.

9 Oir is duine mise féin a ta fuidh ùghdarras, aig am bheil saighdeara fodham : agus their mi ris an fhear so, Imich, agus imichidh e : agus ris an fhear so eile, Thig, agus thig e : agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

10 'Nuair a chual Iosa so, ghabh e iongantais, agus thubhairt e ris a' mhuinntir a lean e, Gu firinneach a ta mi ag ràdh ribh, ann an Israel féin nach d'fhuair nì creidimh co mòr as so.

11 Agus a ta mi ag ràdh ribh, gu'n tig mòran o'n àird an ear, agus o'n àird an iar, agus gu'n suidh iad maille ri Abraham, agus Isaac, agus Jacob, ann an rioghachd nèimh :

12 Ach gu'n tilgear clann na rioghachd ann an dorchadas a ta 'n leth a muigh ;

bithidh an sin gul agus giosgan fhiacal.

13 Agus thubhairt Iosa ris a' Chaptin-ceud, Imich romhad, agus biodh dhuit a réir mar a chreid thu. Agus shlanuicheadh 'òglach air an uair sin féin.

14 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh Pheadair, chunnaic e màthair a mhàna 'na luidhe, agus i ann am fiabhrus.

15 Agus bhean e r'a làimh, agus dh'fhàg am fiabhrus : agus dh'éirich i, agus rinn i frithealadh dha.

16 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, thug iad d'a ionnsuidh mòran anns an robh deamhain ; agus thilg e na spioraid a mach le 'fhocal, agus shlànuich e iad uile a bha euslan :

17 A chum gu'n coimhliontadh an nì a labhradh le Esaias am fàidh ag ràdh, Ghabh esan ar n-anmhuinneachdan air féin agus ghiùlain e ar n-euslaintean.

18 Agus an uair a chunnaic Iosa sluagh mòr m'a thimchioll, dh'àithn e dol a sin do'n taobh eile.

19 Agus thàinig sgrìobhaiche àraidh, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, leanaidh mise thu, ge b'e taobh a thèid thu.

20 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an athair ; ach cha'n 'eil aig Mac an duine ionad anns an cuir e a cheann fuidh.

21 Agus thubhairt fear

eile d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, leig dhomh-sa imeachd air tùs agus m' athair adhlacadh.

22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean mise, agus leig leis na mairbh am mairbh féin adhlacadh.

23 Agus air dol dhasan a steach do luing, lean a dheisciobuil e.

24 Agus, feuch, dh'éirich doinnionn mhòr air an fhairge, ionnus gu'n d'fhol-aich na tuinn an long: ach bha esan 'na chodal.

25 Agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A Thighearn, teasaig sinn: a ta sinn caillte.

26 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh eagalach, sibhse air bheag creidimh? An sin dh'éirich e, agus chronuich e na gaothan agus an fhairge; agus bha ciùine mhòr ann.

27 Ach ghabh na daoine iongantach, ag ràdh, Ciod e ghnè dhuine so, gu bheil na gaotha féin agus an fhairge ùmhal dha?

28 Agus air teachd dha do'n taobh eile, gu tìr na Gergesenach, thachair dithis dhaoine air, anns an robh deamhain, a' teachd a mach as na h-àitibh-adh-laic, agus iad ro-gharg, ionnus nach feudadh duine sam bith an t-slighe sin a ghabhail.

29 Agus, feuch, ghlaodh iad, ag ràdh, Ciod e ar gnothuch-ne riut, Iosa a Mhic Dhé? An d'thàinig

thu an so g'ar pìanadh roimh an àm?

30 Agus bha treud mòr mhuc am fad uatha, ag ion-altradh.

31 Agus dh'iarr na deamhain a dh'athchuinge airsan, ag ràdh, Ma thilgeas tu mach sinn, leig dhuinn dol san treud mhuc ud.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh. Agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad anns an treud mhuc: agus, feuch, ruith an treud mhuc uile gu dian sìos air ionad corrach, do'n chuan; agus chailleadh sna h-uisgeach-aibh iad.

33 Agus theich na buachaillan, agus chaidh iad do'n bhaile, agus dh'innis iad na nithe so uile, agus na thach-air dhoibh-san anns an robh na deamhain.

34 Agus, feuch, chaidh am baile uile a mach a choinneachadh Iosa; agus an uair a chunnaic iad e, ghuidh iad air imeachd as an crìochaibh-san.

CAIB. IX.

A GUS air dol an luing dha, chaidh e thar an uisge, agus thàinig e d'a bhaile féin.

2 Agus, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine air an robh am pairilis, 'na luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnaic Iosa an creidimh thubhairt e ri fear na pairilis, Biodh deadh mhisneach agad, a mhic, a ta do pheacanna air am maith-eadh dhuit.

3 Agus, feuch, thubhairt dream araidh do na sgrìobhaichibh annta féin, A ta am fear so a' labhairt toibheim.

4 Agus air do Iosa an smuaintean fhaicinn thubhairt e, C'ar son a ta sibh a smuaineachadh uile ann bhur cridheachaibh ?

5 Oir cia is usadh a ràdh, A ta do pheacanna air am maitheadh dhuit ? no a ràdh, Eirich agus imich ?

6 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacanna a maitheadh air an talamh, (thubhairt e an sin ri fear na pairilis,) Eirich, tog do leabhaidh, agus imich do d' thigh.

7 Agus dh'éirich e, agus chaidh e d'a thigh féin.

8 Ach an uair a chunnaic am pobull so, ghabh iad iongantas, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a leithid so a chumhachd do dhaoineibh.

9 Agus ag dol do Iosa as an àite sin, chunnaic e duine 'na shuidhe aig bòrd na cìse, d'am b'ainm Mata ; agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh'éirich e, agus lean se e.

10 Agus tharladh, air suidhe do Iosa aig biadh san tigh, feuch, thàinig mòran chis-mhaor agus pheacach, agus shuidh iad sìos maille ris-san agus r'a dheisciobluibh.

11 Agus an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a dh'itheas

bhur maighstir-sa maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh ?

12 Ach an uair a chual Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n ann aig a' mhuinntir a ta slàn a ta feum air an léigh, ach aig a' mhuinntir a ta euslan.

13 Ach imichibh agus fòghlumaibh ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha'n iobairt : oir cha d'thàinig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

14 An sin thàinig deisciobuil Eoin d'a ionnsuidh, ag ràdh, C'ar son a ta sinne agus na Phairisich a' trasgadh gu minic, ach ni 'm bheil do dheisciobuil-sa a' trasgadh ?

15 Agus thubhairt Iosa riu, Am feud clann seòmair an fhir-nuadh-phòsda bhi brònach, am feadh a bhith-eas am fear-nuadh-phòsda maille riu ? Ach thig na làithean anns an toirear am fear-nuadh-phòsda uatha, agus an sin ni iad trasgadh.

16 Cha chuir duine sam bith mìr do eudach nuadh air sean eudach : oir buinidh an ni a chuireadh g'a lionadh suas as an eudach, agus nìthear an reubadh ni's miosa.

17 Cha mhò a chuireas daoine fion nuadh ann an seann searragaibh : no brisear na searragan, agus dòirtear am fion, agus caill ear na searragan : ach cuiridh iad fion nuadh ann an

searragaibh nuadha, agus bithidh iad araon slàn.

18 'Nuair a bha e a' labhairt nan nithe so riu, feuch, thàinig uachdaran àraidh, agus thug e aoradh dha, ag ràdh, Fluair mo nighean bàs air ball: ach thig-sa agus cuir do làmh oirre, agus bithidh i beò.

19 Agus dh'éirich Iosa, agus lean e féin agus a dheisciobuil e.

20 (Agus, feuch, thàinig bean, air an robh dòrtadh folare dhà bhliadhnadheug, air a chùlaobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich:

21 Oir thubhairt i innte féin, Ma bheanas mi ach ri 'eudach, bithidh mi slàn.

22 Ach air tionndadh do Iosa mu'n cuairt, chunnaic e i, agus thubhairt e, A nighean, biodh deadh mhisneach agad; shlànuich do chreidimh thu. Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin.)

23 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh an uachd-arain, agus a chunnaic e an luchd-ciùil, agus a' chuideachd a' deanamh toirm *bhròin*,

24 Thubhairt e riu, Imichibh roimhibh, oir cha'n 'eil an nigheanag marbh ach 'na codal. Agus rinn iad gàire fochaid ris.

25 Ach an uair a chuireadh a' chuideachd a mach, chaidh e a steach, agus rug e air làmh oirre, agus dh'éirich an nigheanag.

26 Agus chaidh iomradh sin a mach air feadh na tìre sin uile.

27 Agus an uair a dh'imich Iosa as a sin, lean dithis dhall e, ag éigheach, agus ag ràdh, A Mhic Dhàibhidh, dean tròcair oirne.

28 Agus an uair a thàinig e steach do'n tigh, thàinig na doill d'a ionnsuidh: agus thubhairt Iosa riu, Am bheil sibh a' creidsinn gur comasach mise so a dheanamh? Thubhairt iad ris, A ta, a Thighearn.

29 An sin bhean e r'an sùilibh, ag ràdh, Biodh e dhuibh a réir bhur creidimh.

30 Agus dh'fhosgladh an sùilean, agus bhagair Iosa gu geur iad, ag ràdh, Faicibh nach faigh neach air bith fios air so:

31 Ach an uair a dh'imich iad a mach, sgaoil iad a chliù air feadh na dùthcha sin uile.

32 Agus ag dol dhoibhsan a mach, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine balb anns an robh deamhan.

33 Agus an déigh do'n deamhan a bhi air a thilgeadh a mach, labhair am balbhan: agus ghabh an sluagh iongantas, ag ràdh, Cha'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.

34 Ach thubhairt na Pharisich, Troimh phricnnsa nan deamhan a ta e a' tilgeadh a mach dheamhan.

35 Agus ghabh Iosa mu chùairt nan uile chaithrich-ean agus bhailtean, a' teasg-asg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh sois-

geil na rìoghachd, agus a' slànuchadh gach uile euslaint agus eucail am measg a' phobuill.

36 Ach an uair a chunnaic e an sluagh, ghabh e truas diubh, air son gu'n robh iad air fannachadh, agus air an sgapadh o chéile, mar chaoraich aig nach 'eil buachaill.

37 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Gu deimhin is mòr am fogharadh, ach is tearc an luchd-oibre.

38 Uime sin guidhibh-sa air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

CAIB. X.

A GUS air gairm a dhà dheisciobul deug d'a ionnsuidh, thug e cumhachd dhoibh an aghaidh nan spiorad neòghlan, gu'n tilgeadh a mach, agus a shlànuachadh gach gnè euslaint, agus gach gnè eucail.

2 Agus is iad so ainmean an dà Abstol deug; an ceud *fhear*, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair;

3 Philip agus Bartolomeu, Tomas, agus Mata an cis-mhaor, Seumas mac Alpheuis, agus Lebeus d'an co-ainm Tadeus;

4 Simon an Canaanach, agus Iudas Iscariot, an neach fòs a bhrath esan.

5 Chuir Iosa an dà fhear dheug so a mach, a' tabh-

airt àithne dhoibh, ag ràdh, Na gabhaibh gu slighe nan Cinneach, agus na rachaibh a steach do *aon* bhaile a bhuineas do na Samaraich:

6 Ach gu ma fearr leibh dol a dh'ionnsuidh chaorach chailte tighe Israeil.

7 Agus air imeachd dhuibh, searmonaichibh, ag ràdh, A ta rìoghachd nèimh am fagus.

8 Leighisibh an dream a ta tinn, glanaibh na lobhair, [duisgibh na mairbh,] tilgibh a mach na deamhain: a nasgaidh fhuair sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.

9 Na solairibh òr, no airgiod, no umha ann bhur sporanaibh;

10 No màla chum bhur turuis, no dà chòta, no brògan, no bataichean: (oir is airidh am fear oibre air a lòn.)

11 Agus ge b'e air bith caithir no baile d'an téid sibh a steach, feòraichibh cò a ta 'na dheadh airidh innte; agus fanaibh an sin gus am fàg sibh an t-àite sin.

12 Agus 'nuair a thig sibh steach do thigh, bean-naichibh dha.

13 Agus ma's airidh an tigh sin, thigeadh bhur sìth air; ach mur airidh, pill-eadh bhur sìth do bhur n-ionnsuidh féin a ris.

14 Agus ge b'e neach nach gabh ribh, agus nach éisd ri 'ur briathraibh; air dol a mach as an tigh, no

as a' bhaile sin dhuibh, crathaidh dhìbh duslach bhur cos.

15 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, gur so-ìomchaire a bhitheas staid fearainn Shodoim agus Ghomorah an là a' bhreitheanais, na staid a' bhaile sin.

16 Feuch, cuiream-sa sibhse mach mar chaoraich am measg mhadadh-alluidh: air an aobhar sin bithibh-sa glìc mar na nathraiche, agus neo-chronail mar na columain.

17 Ach bithibh air bhur faicill o dhaoineibh; oir bheir iad an làimh sibh do chomhairlibh, agus sgiùrsaidh iad sibh 'nan sionagogaibh:

18 Agus bheirear sibh an làthair uachdaran agus rìghrean air mo sgàth-sa, mar fhianuis dhoibh-san agus do na Cinnich.

19 Ach an uair a bheir iad an làimh sibh, na biodh e 'na ro-chàs oirbh cionnus no cìod a labhras sibh; oir bheirear dhuibh san uair sin féin an ni a labhras sibh.

20 Oir cha sibhse a labhras, ach Spiorad bhur n-Àthar féin a labhras annaibh.

21 Agus bheir am bràthair a bhràthair féin suas chum bàis, agus an t-athair am mac; agus éiridh a' chlann an aghaidh am pàrantan, agus bheir iad fa'near gu cuirear gu bàs iad.

22 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoineibh dhuibh air son m'ainme-sa:

ach ge b'e bhuanalcheas agus a chrìoch, is e so a thèarnar.

23 Agus an uair a ni iad geur-leanmhuinn oirbh sa' bhaile so, teichibh gu baile eile; oir gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Nach imich sibh air feadh bhailtean Israeil mu'n tig Mac an duine.

24 Cha'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir, no an seirbhiseach os ceann a thighearna.

25 Is leòr do'n deisciobul a bhi mar a maighstir, agus do'n t-seirbhiseach a bhi mar a thighearn: ma ghoir iad Beelsebub do fhear an tighe, nach mò na sin a ghoireas iad e d' mhuinntir?

26 Uaine sin na biodh eagal oirbh rompa: oir cha'n 'eil ni sam bith folaichte, nach foillsichear; agus an ceilt, nach aithnichear.

27 An ni a dh'innseas mise dhuibh san dorchadas, labhraibh e san t-solus; agus an ni a chluinneas sibh sa' chluais, searmonaichibh e air mullach nan tigh-ean.

28 Agus na biodh eagal na muinntir sin oirbh a mharbhas an corp, ach aig nach 'eil comas an t-anam a mharbhadh: ach gu ma mò bhitheas eagal an Ti sin oirbh, a's urrainn an corp agus an t-anam amhill-eadh araon an ifrinn.

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheoirling? agus cha tuit a b'ion duibh air an talamh

as eugmhais *freasdail* bhur n-Athar-sa.

30 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh, is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin ge b'e dh'aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh mise esan mar an ceudna am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh'àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhaidh mise esan am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

34 Na measaibh gu'n d'thàinig mise a chur sìthe air an talamh : cha'n ann a chur sìthe a thàinig mi, ach a chur claidheimh ;

35 Oir thàinig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na nighinn an aghaidh a màthar, agus bean a mhic an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghlaich féin a *bhith-eas* 'nan naimhdibh do dhuine.

37 An ti a ghràdhaicheas athair no màthair ni's mò na mise, cha'n airidh orm e : agus an ti a ghràdhaicheas mac no nighean os mo cheann-sa, cha'n airidh orm e :

38 Agus an ti nach glac a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha'n airidh orm e.

39 An ti a gheibh 'anam, caillidh se e : ach an ti a

chailleas 'anam air mo shonsa, gheibh se e.

40 An ti a ghabhas ribhse, gabhaidh e riumsa ; agus an ti a ghabhas riumsa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

41 An ti a ghabhas ri fàidhan ainm fàidh, gheibh e duais fàidh ; agus an ti a ghabhas ri firean an ainm firein, gheibh e duais firein.

42 Agus ge b'e bheir cupan a dh'uisge fuar a mhàin r'a òl do aon neach do na daoineibh beaga so, an ainm deisciobuil, gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, nach caill e air chor sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

A GUS tharladh, an uair a chrìochnaich Iosa àitheantan a thabhairt d'a dhà dheisciobul deug, gu'n d'imich e as a sin a theagasg agus a shearmonachadh 'nam bailtibh.

2 A nis an uair a chual Eoin sa' phrìosan gnìomhara Chrìosd, chuir e dithis d'a dheisciobluibh d'a ionnsuidh,

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an ti ud a bha ri teachd, no am bi sùil againn ri neach eile ?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do Eoin na nithe a ta sibh a' cluinn-tinn agus a' faicinn :

5 A ta na doill a' faot-ainn an radhairc, agus na bacaich ag imeachd, a ta na lobhair air an glanadh, agus na bothair a' cluinn-

tinn, a ta na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

6 Agus is beannaichte an ti nach faigh oilbheum annam-sa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, *ag ràdh*, Ciod e an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsa: hadh'fhai inn? an i cuilc air a crathadh le gaoith?

8 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? *an* e duine air a sgeadachadh ann an eudach min? feuch, a' mhuinntir a chaitheas eudach min, is ann an tighibh nan rìghrean a ta iad.

9 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? *An* e fàidh? seadh, tha mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh.

10 Oir is e so an ti mu'm bheil e sgriobhta, Feuch, cuiream-sa mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe roimhad.

11 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, 'nam measg-san a rugadh le mnaibh, nach d'éirich neach a's mò na Eoin Baiste: gidheadh, an ti sin a's lugha an rìoghachd nèimh, is mò e na esan.

12 Agus o làithibh Eoin Baiste gus a nis, a ta rìoghachd nèimh a' fulang ainneirt, agus luchd na h-ainneirt, 'ga glacadh le làmh-achas-laidir.

13 Oir rinn na fàidhean uile, agus an lagh fàidhead-aireachd gu àm Eoin.

14 Agus ma's toil leibh a ghabhail, is e so Elias a bha ri teachd.

15 Ge b'e aig am bheil cluasan chum éisdeachd, éisdeadh e.

16 Ach co ris a shamhuicheas mise an ginealach so? Is cosmhuil e ri cloinn a shuidheas anns a' mhargadh, agus ag éigheach r'an companaich,

17 Agus ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse gul.

18 Oir thàinig Eoin cha'n ann ag itheadh no ag òl, agus tha iad ag ràdh, A ta deamhan aige.

19 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag ràdh, Feuch, duine geòcach agus pòiteir fiona, caraid chis-mhaocr agus pheacach: ach a ta gliocas air a fireanachadh le a cloinn.

20 An sin thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinneadh d'a oibribh cumhachdach, air son nach d'rinn iad aithreachas.

21 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin; is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o'n a dheanadh iad

aithreachas ann an saic-eud-ach agus an luaith.

22 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'm bi staid Thiruis agus Shidoin ni's so-iomch-aire ann an là a' bhreith-eanaìs, na bhitheas bhur staid-sa.

23 Agus thusa, a Chaper-naum, a ta air do thogail suas gu nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn thu: oir nam biodh na h-oibre cumhachd-ach a rinneadh annad-sa, air an deanamh ann an Sodom, dh'fhanadh e *gun a sgrìos* gus an diugh.

24 Ach tha mi ag ràdh ribh, gur so-iomch-aire a bhitheas e do fhearann Shodoim ann an là a' bhreitheanaìs, na dhuitse.

25 Annsan àmsin fhreag-air Iosa agus thubhairt e, Tha mi a' toirt buidheach-ais dhuit, O Athair, Thigh-earna nèimh agus na talmh-ainn, air son gu d'fholuich thu na nithe so o dhaoineibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d'fhoillsich thu iad do leanabaibh.

26 Seadh, Athair, do bhrìgh gu'm b'ann mar sin a bha do dheadh thoil-sa.

27 A ta na h-uile nithe air an tabhairt thairis dhomhsa o m' Athair: agus cha'n aithne do neach air bith am Mac, ach do'n Athair: ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair, ach do'n Mhac, agus do gach aon d'an àill leis a' Mhac fhoillseachadh.

28 Thigibh a m' ionn-suidh-sa, sibhse uile a ta ri

saothair, agus fuaidh throm uallaich, agus bheir mise suaimehneas dhuibh.

29 Gabhaibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macanta agus iriosal an cridhe: agus gheibh sibh fois do bhur n-anamaibh.

30 Oir a ta mo chuing-sa so-iomch-aire, agus a ta m'uallach eutrom.

CAIB. XII.

CHaidh Iosa san àm sin air là na sàbaid troimh na h-achaibh arbhair, agus bha ocras air a dheisciobuil, agus thòisich iad air diasan arbhair a bhuain, agus itheadh.

2 Ach an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad ris, Feuch, a ta do dheisciobuil a' deanamh an ni nach còir a dheanamh air là na sàbaid.

3 Agus thubhairt esan riu Nach do leugh sibh ciod a rinn Daibhidh an uair a bha ocras air féin, agus air a' mhuinntir a bha maille ris;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a dh'ith e aran na fianuis, nach robh ceaduichte dha féin itheadh, no dhoibhsan a bha maille ris, ach do na sagartaibh a mhàin?

5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bheil na sagairt anns an teampull air làith-ibh na sàbaid a' briseadh na sàbaid, agus iad neò-chiontach?

6 Ach a ta mise ag ràdh

ribh, gu bheil san ionad so neach a's mò na'n teampull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam agus cha'n iobairt, cha dìteadh sibh an dream a ta neò-chiontach.

8 Oir is e Mac an duine Tighearna na sàbaid.

9 Agus air dha imeachd as a sin, chaidh e steach d' an sionagog ;

10 Agus, feuch, bha duine ann, aig an robh làmh sheargta : agus dh'fheòraich iad dheth, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air làithibh na sàbaid ? chum gu'm biodh cùis dhìtidh aca 'na aghaidh.

11 Agus thubhairt esan riu, Cò agaibh-sa an duine, aig am bi aon chaora, agus ma thuiteas i ann an slochd air là na sàbaid, nach beir e oirre, agus nach toge nìs i ?

12 Nach mòr ma ta is fearr duine na caora ? Uime sin a ta e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sin a mach do làmh : agus shìn e mach i ; agus bha i air a h-aiseag slàn, mar an làmh eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnus a dh'fheudadh iad a mhilleadh.

15 Ach an uair a thuig Iosa so, dh'imich e as a sin : agus lean slòigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhoibh chum nach deanadh iad aithnichte e :

17 A chum gu coimhliontadh an nì a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,

18 Feuch, mo sheirbhis each féin a thagh mi ; m'aon ghràdhach anns am bheil tlachd aig m'anam : cuiridh mi mo Spiorad féin air, agus nochdaidh e breitheanas do na Cinnich.

19 Cha dean e strì, agus cha ghlaodh e ; ni mò a chluinneas neach air bith a ghuth air na sràidibh.

20 Cha bhris e a' chuile bhrùite, agus cha mhùch e an lionas am bi deatach, gus an tabhair e mach breitheanas chum buaidh.

21 Agus is ann a ainmsan a bhitheas muinighinn aig na Cinnich.

22 An sin thugadh d'a ionnsuidh duine anns an robh deamhan, dall agus balbh : agus shlànuich se e, ionnus gu'n do labhair am balbhan agus gu'n robh an dall a' faicinn.

23 Agus gabh am pobull uile iongantais, agus thubhairt iad, An e so Mac Dhaibhidh ?

24 Ach an uair a chuala na Phairisich so, thubhairt iad, Cha'n 'eil am fear so a' tilgeadh a mach dheamhan, ach troimh Bheelsebub prionnsa nan deamhan.

25 Agus thuig Iosa an smuaintean, agus thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, nithear 'na fàsacn i ; agus

gach uile bhaile no tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin cha seas e.

26 Agus ma thilgeas Satan a mach Satan, a ta e roinnte 'na aghaidh féin; air an aobhar sin cionnus a sheasas a rìoghachd?

27 Agus ma tha mise troimh Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan, troimh cò am bheil bhur clann-sa 'gan tilgeadh a mach? Uime sin bithidh iad 'nam breitheamhnaibh oirbh:

28 Ach ma's ann le Spiorad Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach dheamhan, thàinig rìoghachd Dhé do bhur n-ionnsuidh-sa.

29 No cionnus is urrainn neach dol do thigh duine làidir, agus airneis a thighe a chreachadh, mur ceangail e air tùs an duine làidir? agus an sin creachaidh e a thigh.

30 An ti nach 'eil leam, tha e am' aghaidh; agus an ti nach cruinnich leam, sgapaidh e.

31 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Gu maithear gach peacadh agus gach toibheum do dhaoineibh: gidheadh cha mhaithear toibheum *an aghaidh* an Spioraid *Naoimh* do dhaoineibh.

32 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhicandhuine, maitheardha e: ach ge b'e neach a labhras an aghaidh an Spioraid *Naoimh*, cha mhaithear dha e, agus an t-saoghal so, no

anns an t-saoghal a ta ri teachd.

33 An dara cuid dean-aibh a' chraobh maith, agus a toradh maith; no dean-aibh a' chraobh truailidh agus a toradh truailidh: oir is ann air a toradh a dh'aithnichear a' chraobh.

34 A shliochd nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheudas sibh nithe maith a labhairt, o a ta sibh féin olc? oir is ann á pailteas a' chridhe a labhras am beul.

35 Bheir duine maith a mach nithe maith a' deadh ionmhas a chridhe: agus bheir an droch dhuine mach droch nithe as a dhroch ionmhas.

36 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'n toir daoine cunntas annan là a' bhreitheanais air son gach focail dhìomhain a labhras iad.

37 Oir is ann le d'fhoclaibh a shaorar thu, agus is ann le d'fhoclaibh a dhìtear thu.

38 An sin fhreagair dream àraidh do na sgrìobhaichean agus do na Phairisich, agràdh, A mhaighstir, bu mhiann leinn comhara fhaicinn uait.

39 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, A ta ginealach olc agus adhaltrannach ag iarraidh comhara, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broinn na muice-mara tri làithean agus tri oidhchean; is ann mar sin a

bhitheas Mac an duine ann an cridhe na talmhainn trì làithean agus trì oidhchean.

41 Eiridh muinntir Ninebheh sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dèidh iad e; oir rinn iad aithreachas aig searmoin Ionais; agus, feuch, *a ta* ni's mò na Ionas an so.

42 Eiridh ban-righinn na h-àirde deas sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dèidh i e: oir thàinig i o na h-àitibh a's iomallaich do'n talamh a dh'éisdeachd gliocais Sholaimh; agus, feuch, *a ta* ni's mò na Solamh an so.

43 An déigh do'n spiorad neòghlan dola mach á duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh fois, agus cha'n fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh mi do m' thigh as an d'thàinig mi; agus air teachd dha, gheibh e falamh, sguabta, agus deadh-mhais-each e.

45 Imichidh e an sin, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin, agus théid iad a steach agus gabhaidh iad còmh-nuidh an sin: agus bithidh staid dheireannach an duine sin ni's miosa na a thoiseach. Is ann eadhon mar sin a thachaireas do'n ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhi fathast a' labhairt ris a phobull, feuch, sheas a mhàthair agus a' bhràithrean a muigh, ag iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach

éigin ris, Feuch, a ta do mhàthair, agus do bhràithrean 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris an ti a dh'innis *so* dha, Cò i mo mhàthair? agus cò iad mo bhràithrean?

49 Agus air sìneadh a làimhe chum a dheisciobul, thubhairt e, Feuch mo mhàthair, agus mo bhràithrean!

50 Oir ge b'e neach a ni toil m' Athar-sa a ta air nèamh. is e sin féin mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. XIII.

AIR an là sin féin chaidh Iosa mach as an tigh, agus shuidh e ri taobh na fairge.

2 Agus chruinnich sluagh mòr d'a ionnsuidh, air chor as air dol a steach do luing dha, gu'n do shuidh e; agus sheas an sluagh uile air an tràigh.

3 Agus labhair e mòran do nithibh riu ann an cosamhlachdaibh, ag ràdh, Feuch, chaidh sìoladair a mach a chur sìl.

4 Agus ag cur an t-sìl da, thuit cuid dheth ri taobh an rathaid; agus thàinig na h-eunlaith agus dh'ith iad e.

5 Thuit cuid air ionadaibh creagach, far nach robh mòran talmhainn aige; agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhneachd talmhainn aige.

6 Ach air éirigh do'n ghréin dhothadh e; agus do bhrìgh nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid am measg droighinn: agus dh'fhàs an droighionn suas, agus mhùch se e.

8 Ach thuit cuid eile am fearann maith, agus thug e toradh a mach, cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, cuid a dheich thar fhichead uiread *'sa chuireadh*.

9 Ge b'e neach aig am bheil cluasa chum èisdeachd, èisdeadh e.

10 Agus thàinig na deisciobuil, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta thu a' labhairt riu ann an cosamhlachdaibh?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e riu, Do bhrìgh gu'n d'thugadh dhuibh-sa eòlas a bhi agaibh air rùn dìomhair rìoghachd nèimh, ach dhoibhsan cha'n 'eil so air a thoirt.

12 Oir ge b'e neach aig am bheil, dhasan bheirear, agus bithidh aige an tuilleadh pailteis: ach ge b'e neach aig nach 'eil, uaithsan bheirear eadhon an ni a ta aige.

13 Uime sin a ta mise a' labhairt riu ann an cosamhlachdaibh, do bhrìgh air dhoibh faicinn nach faic iad, agus a' cluinntinn nach cluinn iad, agus nach tuig iad.

14 Agus annta-san a ta fàidheadaireachd Eisaia's air a coimhlionadh, a ta 'g ràdh, *Leh-èisdeachd cluin-*

idh sibh, agus cha tuig sibh; agus le h-amharc chi sibh, agus cha'n aithnich sibh.

15 Oir a ta cridhe a' pho-buill so air fàs reamhar, agus an cluasan mall chum èisdeachd, agus dhruid iad an sùilean; air eagal uair air bith gu'm faiceadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluas-aibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm biodh iad air an iompachadh, agus gu'n slànuichinn-sa iad.

16 Ach is beannaichte bhur sùilean-sa, oir a ta iad a' faicinn; agus bhur cluasan, oir a ta iad a' cluinntinn.

17 Oir tha mi ag ràdh ribh gu fireannach, Gu'm b'iomadh fàidh, agus firean leis am bu mhiann na nithe so fhaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac siad *iad*: agus na nithe so chluinntinn a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual iad.

18 Eisdibh air an aobhar sin ri cosamhlachd an t-sìol-adair.

19 An uair a chluinneas neach air bith focal na rìoghachd, agus nach toir e fa'near e, thig an droch spiorad, agus bheir e air falbh an ni a chuireadh na chridhe: is e so esan anns an do chuireadh an sìol ri taobh an rathaid.

20 Ach esan a fhuair sìol ann an àitibh creagach, is e so an ti a chluinneas an

focal, agus a ghabhas e air ball le gairdeachas ;

21 Gidheadh cha'n 'eil freumh aige ann féin, ach fanaidh e rè tamuill : agus an uair a thig trioblaid no geur-leanmhuinn air son an fhocail, air ball gheibh e oilbheum.

22 Esan mar an ceudna a ghabh sìol am measg an droighinn, is e so an ti a ta cluinntinn an fhocail ; agus a ta ro-chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd beartais a' mùchadh an fhocail, agus bithidh e gun toradh.

23 Ach an ti ud a ghabh sìol ann an deadh fhearann, is e sin an neach a ta cluinntinn an fhocail, agus 'ga thoirt fa'near ; neach mar an ceudna ta giùlan toraidh, agus a ta toirt a mach cuid a cheud uiread, cuid a thri fichead, agus cuid eile a dheich thar fhichead uiread *'sa chuireadh*.

24 Chuir e cosamhlachd eile mach dhoibh, ag ràdh, Is cosmhuil rìoghachd nèimh ri duine a chuir sìol maith 'na fhearann :

25 Agus an uair a bha daoine 'nan codal, thàinig a nàmhaid agus chuir e cogal am measg a' chruithneachd, agus dh'imich e roimhe.

26 Ach an uair a thàinig an t-arbhar fuidh dhéis, agus a thug e mach a thoradh, dh'fhoillsich an cogal e féin mar an ceudna.

27 Agus air teachd do sheirbhisich fhir-an-tighe

thubhairt iad ris, A Thigh-earna, nach do chuir thusa sìol maith ann ad fhearann ? c'àite ma seadh as an d'fhuaire an cogal ?

28 Thubhairt esan riu, Rinn nàmhaid éigin so. Agus thubhairt na seirbhisich ris, An àill leat uime sin gu'n téid sinne agus gu'n cruinnich sinn ri chéile iad ?

29 Ach thubhairt esan, Cha'n àill ; air eagal 'nuair a chruinnichead sibh an cogal, gu spion sibh an cruithneachd maille ris.

30 Leigibh leo fàs araon gus an tig am fogharadh : agus an àm an fhogharaidh their mise ris an luchd-buanaidh, Cruinnichibh air tùs an cogal, agus ceanglaibh e' na cheanglachanaibh chum a losgaidh : ach cruinnichibh an cruithneachd do m' shabhal.

31 Chuir e mach cosamhlachd eile dhoibh, ag ràdh, A ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh neach agus a chuir e 'na fhearann.

32 Ni gun amharus a's lugha do gach uile phòr : gidheadh air fàs da, is e a's mò do na luibheanaibh, agus fàsaidh e 'na chrann : ionnus gu'n tig eunlaith an athair, agus gu'n dean iad nid 'na gheugaibh.

33 Cosamhlachd eile labh air e riu ; Is cosmhuil rìoghachd nèimh ri taois ghoirt, a ghabh bean agus a dh'fholaich i ann an tri tomhasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-ìomlan.

34 Na nithe sin uile labhair Iosa ris a' phobull ann an cosamhlachdaibh; agus gun chosamhlachd cha do labhair e riu:

35 A chum gu coimhliontadh an nì a labhradh leis an fhàidh, ag ràdh, Fosglaidh mi mo bheul ann an cosamhlachdaibh, cuiridh mi'n céill nithe a bha folaichte o thoiseach an t-saoghail.

36 An sin chuir Iosa am pobull air falbh, agus chaidh e steach do'n tigh: agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, Minich dhuinne cosamhlachd cogail an fhearainn.

37 Agus fhreagairesan agus thubhairt e riu, An tì a chuireas an sìol maith is e Mac an duine e:

38 'Se'm fearann an domhain: agus is e an sìol maith clann na rìoghachd: ach is e an cogal clann an droch spioraid:

39 'S e an namhaid a chuir iad an diabhl; 's e am fogharadh deireadh an t-saoghail, agus is iad na buanaichean na h-aingil.

40 Agus amhuil mar a chruinnichear an cogal, agus a loisgear le teine e, is ann mar sin a bh'itheas ann an deireadh an t-saoghail so.

41 Cuiridh Mac an duine 'aingil uaith, agus tionailidh iad as a rìoghachd na h-uile nithe a bheir oilbheum, agus iadsan a ta deanamh aingidheachd;

42 Agus tilgidh siad iad anns an àmhuinn air dearg-

lasadh: an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

43 An sin dealraichidh na fireana mar a ghrian, ann an rìoghachd an Athar féin. Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadhe.

44 A ris, a ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri ionmhas air fholach am fearann; ni an déigh fhaotainn, a dh'fholaich duine, agus air sgàth a ghairdeachais air a shon, dh'imich e agus reic e na bha aige uile, agus cheannaich e am fearann sin.

45 A ris, is cosmhuil rìoghachd nèimh ri ceannaiche àraidh ag iarraidh nèamhnuide maiseach:

46 Agus air amas da air aon nèamhnuid ro-luachmhoir, dh'imich e agus reic e na bha aige, agus cheannaich e i.

47 A ris, a ta rìoghachd nèimh cosmhuil ri lion air a thilgeadh san fhairge, agus a chruinnich do gach uile sheòrsa éisg:

48 Agus air dha bhì làn, tharruing na h-iasgairean e chum na tràighe, agus air suidhe dhoibh, chruinnich iad na h-éisg mhaithe ann an soithichibh, a h-thilg iad na droch éisg a mach.

49 Is ann mar sin a bhith-eas ann an deireadh an t-saoghail: théid na h-aingil a mach, agus dealaichidh iad na droch dhaoine á measg nam fireanach;

50 Agus tilgidh siad iad san àmhuinn theinntich: an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

51 Thubhairt Iosa riu, An do thuig sibh na nithe so uile? thubhairt iad ris, Thuig, a Thighearn.

52 Agus thubhairt esan riu, Air an aobhar sin gach uile sgrìobhaiche a ta foghlumte chum rìoghachd nèimh, is cosmhuil e ri fear-tighe, a bheir a mach as 'ionmhas nithe nuadha agus sean.

53 Agus thachair an uair a chrìochnaich Iosa na cosamhlachda so, gu'n d'imich e as a sin.

54 Agus an uair a thàinig e d'a dhùthaich féin, theagaisg e iad 'nan sionagog, ionnus gu'n do ghabh iad iongantais, agus gu'n dubhairt iad, C'ait an d'fhuair am fear so an gliocas so, agus na feartan ud?

55 Nach e so mac an tsaoir? nach e ainm a mhàthar Muire? nach iad a bhràithre, Seumas, agus Ioses, agus Simon, agus Iudas?

56 Agus a pheàthraiche, nacheil iad uile maille ruinn? c'ait uime sin an d'fhuair an duine so na nithe ud uile?

57 Agus fhuair iad oilbheum ann. Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich féin, agus 'na thigh féin.

58 Agus cha d'rinn e mòran do oibribh cumhachdach an sin, air son am mi-chreidimh.

CAIB. XIV.

SAN àm sin chual Herod an Tetrarch cliu Iosa,

2 Agus thubhairt e r'a sheirbhisich, Is e so Eoin Baiste; dh'éirich e o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

3 Oir 'nuair a ghlac Herod Eoin, cheangail se e, agus thilg e am prìosan e air son Herodias, mnà Philip a bhràthar féin.

4 Oir thubhairt Eoin ris, Cha'n 'eil e dligheach dhuit i bhi agad.

5 Agus an uair bu mhiann leis a chur gu bàs, bha eagal a' phobuill air, oir bha meas fàidh aca air.

6 Ach an uair a bha co-ainm là-breithe Herod air a chumail, rinn nighean Herodias dannsa 'nan làthair, agus thaitinn i ri Herod:

7 Ionnus gu'n do gheall e le mionnaibh, gu tugadh e dhi ge b'e air bith ni a dh'iarradh i.

8 Agus air dhise bhi air a teagasg le màthair roimh làimh, thubhairt i, Thoir dhomh an so ceann Eoin Baiste air mèis.

9 Agus bha 'n rìgh doilich: ach air son a mhionnan, agus na muinntir a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, dh'àithn e a thabhairt di.

10 Agus air cur *fir-marbhaidh* uaith, bhuine a cheann do Eoin anns a' phrìosan.

11 Agus thogadh a cheann air meis, agus thugadh do'n chailin e: agus thug ise d'a màthair e.

12 Agus thàinig a dheisciobuil, agus thug iad an corp leo, agus dh'adhlac

iad e, agus thàinig iad agus dh'innis iad *sin* do Iosa.

13 An uair a chual Iosa so, chaidh e as a sin air luing gu ionad fàsail air leth: agus an uair a chual am pobull *sin*, lean iad d'an cois e as na bailtibh.

14 Agus air dol a mach do Iosa, chunnaic e coimh-thional mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, agus shlànuich e an dream aca bha euslan.

15 Agus an uair a b'fheasgar e, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, Is àite fàsail so, agus a ta an t-àm a nis air dol seachad; cuir an sluagh air falbh, chum gu'n tèid iad do na bailtibh, agus gu'n ceannaich iad biadh dhoibh féin.

16 Ach thubhairt Iosa riu, Cha ruig iad a leas falbh; thugaibh-sa dhoibh r'a ith-eadh.

17 Agus thubhairt iad ris, Cha'n 'eil againn an so ach cùig arain, agus dà iasg.

18 Thubhairt esan *riu*, Thugaibh an so iad a m'ionnsuidh-sa.

19 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an fheur, agus ghlac e na cùig arain, agus an dà iasg, agus air amharc dha suas gu nèamh, bheannaich agus bhris e, agus thug e na h-arain d'a dheisciobluibh, agus *thug* na deisciobuil do'n t-sluagh *iad*.

20 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad: agus thog iad làn dà chliabh

dheug do'n bhiadh bhriste, a bha dh'fhuigeall *aca*.

21 Agus bha iadsan a dh'ith mu thimchioll cùig mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

22 Agus air ball cho-éig-nich Iosa a dheisciobuil gu dolan luing, agus dol roimhe do'n taobheile, gus an cuir-eadh esan an sluagh air falbh.

23 Agus an uair a leig e an sluagh uaith, chaidh e suas air beinn 'na aonar a dheanamh urnuigh: agus an uair a bha am feasgar air teachd, bha e an sin 'na aonar.

24 Ach bha an long san àm sin am meadhon na fairge, air a tilgeadh a null agus a nall leis na tonnaibh: oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh.

25 Agus anns a cheathramh faire do'n oidhche, chaidh Iosa d'an ionnsuidh, ag imeachd air an fhairge.

26 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e ag imeachd air an fhairge, bha iad fo bhuaireas, ag ràdh, Is spiorad a ta ann; agus ghlaodh iad a mach le h-eagal.

27 Ach labhair Iosa riu air ball, ag ràdh, Biodh misneach mhaith agaibh; is mise a ta ann; na biodh eagal oirbh.

28 Agus fhreagair Peadar e agus thubhairt e, A Thighearna, ma's tu a ta ann, iarr ormsa teachd a d'ionnsuidh air na h-uigseachaidh.

29 Agus thubhairt esan, Thig. Agus an uair a bha Peadar air teachd a nuas as an luing, dh'imich e air na h-uisgeachaibh, chum teachd gu h-Iosa.

30 Ach an uair a chunn-aice a' ghaoth làidir, ghabh e eagal: agus an uair a thòisich e air dol fuidh, ghlaodh e, ag ràdh, A Thighearna, fòir orm.

31 Agus air ball shìn Iosa mach a làmh, agus rug e air, agus thubhairt e ris, O thusa air bheag creidimh, c'ar son a bha thu fo amharus?

32 Agus an uair a chaidh iad a steach do'n luing, choisg a' ghaoth.

33 An sin thàinig iadsan a bha san luing, agus rinn iad aoradh dha, agràdh, Gu firinneach is tu Mac Dhé.

34 Agus an uair a chaidh iad do'n taobh eile, thàinig iad gu talamh Ghenesaret.

35 Agus an uair a fhuair luchd an àite sin fiosrachadh uime, chuir iad fios air feadh na tìre sin uile air gach taobh dhiubh, agus thug iad d'a ionnsuidh an dream sin uile a bha euslan.

36 Agus ghuidh iad air, gu feudadh iad beanntuinn ri iomall 'eudaich a mhàin: agus a mheud dhiubh as a bhean, shlànuicheadh gu h-ìomlan iad.

CAIB. XV.

AN sin thàinig sgrìobhaichean agus Phair-sich o Ierusalem gu Iosa, ag ràdh,

2 C'ar son a ta do dheis-ciobuil a' dol an aghaidh gnàthachaidh nan sinnsear? oir cha'n ionnlaid iad an làmhan an uair a dh'itheas iad aran.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibhse a' briseadh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin?

4 Oir thug Dia àithne, ag ràdh, Thoir urram do t'athair agus do d' mhàthair: agus ge b'e mhallaicheas 'athair no 'mhàthair, cuirear gu bàs e.

5 Ach their sibhse, Ge b'e neach a their r'a athair no r'a mhàthair, Biodh e 'na thiodhlac do'n teampull gach ni leis am feudadh tu buannaichd fhaotainn uamsa;

6 Nach feum e urram a thabhairt d'a athair no d'a mhàthair. Mar sin chuir sibhse an neò-bhrìgh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin.

7 A chealgairean, is maitli a rinn Esaias fàidheadair-eachd m' ur timchioll, ag ràdh,

8 A ta an sluagh so a' dlùthachadh riumsa le'm beul, agus a' toirt urram dhomh le'm bìlibh: ach a ta an cridhe fada uam.

9 Ach is ann an dìomhanas a ta iad a' deanamh aoraidh dhomhsa, a' teagasg àitheanta dhaoine mar theagasg.

10 Agus air gairm an t-slòigh dha, thubhairt e riu, Eisdibh agus tuigibh:

11 Cha'n e an ni a théid

a steach sa' bheul a shal-
aicheas an duine; ach an
ni a thig a mach as a' bheul,
is e so a shal-
aicheas an duine.

12 An sin thàinig a dheis-
ciobuil, agus thubhairt iad
ris, Am bheil fhios agad
gu'n do ghabh na Phairisich
oilbheum, an déigh dhoibh
na briathran ud a chluinn-
tinn?

13 Ach fhreagair esan
agus thubhairt e, Gach uile
luibh nach do shuidhich
m' Athair nèamhaidh-sa,
spionar á bhun e.

14 Leigibh leo: is cinn-
iùil dhall nan dall iad. A-
gus ma threòraicheas dall
dall eile, tuitidh iad araon
anns a' chlais.

15 Agus fhreagair Peadar
agus thubhairt e ris, Mìnich
dhuinn a' chosamhlachd sin.

16 Agus thubhairt Iosa,
Am bheil sibhse fathast
mar an ceudna gun tuig-
se?

17 Nach 'eil sibh a' tuig-
sinn fathast ge b'e ni a
théid a steach sa' bheul,
gu'n téid e sa' bhroinn, a-
gus gu'n tilgear a mach do'n
slochd shalchair e?

18 Ach na nithe sin a
nig a mach as a' bheul, a
ta iad a' teachd o'n chridhe,
agus is iad sin a shal-
aicheas an duine.

19 Oir is an as a' chridhe
thig droch smuainte, mort-
adh, adhaltrannas, strìop-
achas, gadachd, fianuis
bhréige, toibheum:

20 Is iad so na nithe a
shal-
aicheas an duine: ach
itheadh le làmhaibh gun

ionnlad, cha salaich sin an
duine.

21 Agus air dol do Iosa
as a sin, chaidh e gu crìoch-
aibh Thiruis agus Shidoin.

22 Agus, feuch, thàinig
bean do *mhuinntir*, Cha-
naain o na crìochaibh sin,
agus ghlaodh i ris, ag ràdh,
Dean tròcair orm, a Thigh-
earn, a Mhic Dhaibhidh;
a ta mo nighean air a buair-
eadh gu truagh le deamhan.

23 Ach cha d'thug esan
freagradh sam bith dhi. A-
gus thàinig a dheisciobuil
d'a ionnsuidh, agus dh'iarr
iad air, ag ràdh, Cuir air
falbh i, oir tha i a' glaoth-
aich 'nar déigh.

24 Ach fhreagair esan
agus thubhairt e, Cha do
chuireadh mise ach a chum
chaorach chaillte thighe Is-
rael.

25 An sin thàinig ise a-
gus rinn i aoradh dha, ag
ràdh, A Thighearna, cuid-
ich leam.

26 Ach fhreagair esan
agus thubhairt e, Cha chòir
aran na cloinne a ghlacadh,
agus a thilgeadh chum nan
con.

27 Agus thubhairt ise,
Is fìor, a Thighearna: ach
ithidh na coin do'n sbruil-
each a thuiteas o bhord am
maighstirean.

28 An sin fhreagair Iosa
agus thubhairt e rithe, O
bhean, is mòr do chreidimh:
biodh e dhuit mar is toil
leat. Agus rinneadh a
nighean slàn o'n uair sin a
mach.

29 Agus air imeachd do

Iosa as a sin thàinig e làimh ri fairge Ghalile; agus an uair a chaidh e suas air beinn, shuidh e sìos an sin.

30 Agus thàinig mòr-shluagh d'a ionnsuidh, agus aca maille riu bacaich, doill, balbhain, *daoine* ciurr-amach, agus mòran eile, agus thug iad sìos aig cosaibh Iosa iad, agus shlànuich e iad :

31 Ionnsu gu'n do ghabh an sluagh iongantais 'nuair a chunnaic iad na balbhain a' labhairt, na *daoine* ciurr-amach slàn, na bacaich ag imeachd, agus na doill a' faicinn : agus thug iad glòir do Dhia Israeil.

32 An sin ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, A ta mi a' gabhail truais do'n t-sluagh, oir dh'fhan iad maille rium a nis rè thrì làithean, agus cha'n 'eil ni air bith aca r'a itheadh : agus cha chuir mi uam 'nan trasg iad, air eagal gu fannuich iad air an t-slighe.

33 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, Cia as a gheibheamaid na li-uiread a dh'aran san fhàsach, as bu leòir a shàsachadh slòigh co mhòr ?

34 Agus thubhairt Iosa riu, Cia lìon aran a ta agaibh ? agus thubhairt iadsan, Seachd, agus beagan a dh'iasgaibh beaga.

35 Agus dh'àithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an làr.

36 Agus air glacadh nan seachd aran agus nan iasg

dha, agus air tabhairt luidh-eachais, bhris e *iad*, agus thug e d'a dheisciobuibh, agus *thug* na deisciobuil do'n t-sluagh *iad*.

37 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad : agus thog iad do'n bhiadh bhriste a dh'fhàgadh làn sheachd bascaid.

38 Agus b'iad a' mhuinntir a dh'ith, ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

39 Agus air dha an sluagh a leigeadh uaith, chaidh e air luing, agus thàinig e gu crìochaibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

AGUS air teachd do na Phairisich agus do na Sadusaich 'g a dhearbhadh, dh'iarr iad air comhar' a nochdadh dhoibh o nèamh.

2 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, An uair is feasgar e, theirsibh, *Bithidh* deadh aimsir *ann* ; oir a ta an t-athar dearg :

3 Agus air maduinn, *Bithidh* droch aimsir ann an diugh ; oir a ta an t-athar dearg agus dorcha. A chealgair, is aithne dhuibh breth a thoirt air gnùis an athair, agus nach 'eil e'n comas dhuibh comharan nan aimsir a thuigsinn ?

4 A ta ginealach aingidh agus adhaltrannach ag iarraidh comhara, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Ionais. Agus air dha am fàgail, dh'imich e *as a sin*.

5 Agus an uair a thàinig a dheisciobuil a dh'ionnsuidh na taoibh eile dhì-chuimhnich iad aran a thubhairt *leo*.

6 Agus thubhairt Iosa riu, Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh féin o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

7 Agus bha iad a' reusnachadh eatorra féin, ag ràdh, *Is ann air son nach d'thug sinn aran leinn.*

8 Agus 'nuair a thuig Iosa sin, thubhairt e riu, O sibhse air bheag creidimh, c'ar son a ta sibh a' reusnachadh eadaraibh féin, *gur ann* a chionn nach d'thug sibh aran *leibh*?

9 Nach 'eil sibh fathast a' tuigsinn, no a' cuimhneachadh nan cùig aran nan cùig mìle, agus cia lìon cliabh a thog sibh?

10 No nan seachd aran nan ceithir mìle, agus cia lìon bascaid a thog sibh?

11 Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn, nach ann mu aran a thubhairt mi ribh, sibh a bhi air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach?

12 An sin thuig iad cionnus nach d'iarr e *orra* bhi air am faicill o thaois ghoirt an arain, ach o theagasg nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

13 Agus air teachd do Iosa gu crìochaibh Chesarea Philipi, dh'fheòraich e d'a dheisciobluibh, ag ràdh, Cò tha daoine ag ràdh is e Mac an duine?

14 Agus thubhairt iad-san, *Tha cuid ag ràdh* Eoin, Baiste, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias, no aon do na fàidhibh.

15 Thubhairt esan riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi?

16 Agus fhreagair Simon Peadar agus thubhairt e, Is tusa Crìosd, Mac an Dé bheò.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Is beannaichte thusa, a Shìmoin Bhar-Iona; oir cha d'fhoillsich fuil agus feoil sin duitse, ach m' Athair-sa a ta air nèamh.

18 Agus a ta mise ag ràdh riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charraig so togaidh mise m' eaglais: agus cha toir geatachan ifrinn buaidh oirre.

19 Agus bheir mi dhuit iuchraiche rìoghachd nèimh: agus ge b'e ni a cheanglas tusa air talamh, bithidh e ceangailte air nèamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bithidh e fuasgailte air nèamh.

20 An sin dh'àithn e d'a dheisciobluibh gun iad a dh'innseadh do neach air bith, gu'm b'esan Iosa an Crìosd.

21 O'n àm sin a mach thòisich Iosa air a nochdadh d'a dheisciobluibh, gur éigin dhasan dol suas gu Ierusalem, agus mòran do nithibh fhulang o na sean-airibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a

chur gu bàs, agus a bhi air a thogail suas air an treas là.

22 Agus ghabh Peadar e, agus thòisich e air ach-mhasan a thabhairt dha, ag ràdh, Gu ma fada sin uaitse, a Thighearna; cha tachair sin duitse.

23 Ach airtionndadh dhasan, thubhairt e ri Peadar, Imich air mo chùl, a Shatain; is oilbheum dhomh thu: oir cha'n 'eil spéis agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

24 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e féin, agus togadh e air a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

25 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a ghleidheadh, caillidh se e; agus ge b'e neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, gheibh se e.

26 Oir ciod an tairbhe a ta ann do dhuine, ged chosnadh e an saoghal uile, agus 'anam féin a chall? no ciod i a' mhalairt a bheir duine air son 'anama?

27 Oir thig Mac an duine ann an glòir, 'Athar, maille r'a ainglibh; agus an sin bheir e do gach neach a réir a ghnìomhara.

28 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Gu bheil cuid do'n dream a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad Mac an duine a' teachd 'na rìoghachd féin.

CAIB. XVII.

A GUS an déigh shè làithean, ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus threòraich e iad air leth gu beinn àrd,

2 Agus dh'atharraicheadh a chruth 'nan làithar; agus dhealraich 'aghaidh mar a' ghrian, agus rinneadh òdach geal mar an solus.

3 Agus, feuch, chunnacas leo Maois agus Elias a' comhradh ris.

4 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, is maith dhuinne bhi an so: ma's àill leatsa, deanamaid tri pàilliuna an so: aon duitse, aon do Mhaois, agus aon do Elias.

5 Air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thilg neul soillseach sgàile orra: agus, feuch, guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd, éisdibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil so, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro-mhòr.

7 Agus thàinig Iosa agus bhean e riu, agus thubhairt e, Eiribh, agus na biodh eagal oirbh.

8 Agus an uair a thog iad suas an sùilean, cha'n fhac iad neach air bith, ach Iosa 'na aonar.

9 Agus an àm dhoibh teachd a nuas o'n bheinn, thug Iosa àithne dhoibh ag ràdh, Na innsibh do neach air bith an ni a chunnaic

sibh, gus an éirich Mac an duine o na marbhaibh.

10 Agus dh'fheòraich a dheisciobuil dheth, ag ràdh, C'ar son ma seadh a their na sgrìobhaichean, gur éigin Elias a theachd air tùs?

11 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thig Elias gu firinneach air tùs, agus aisigidh e na h-uile nithe:

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Gu'n d' thàinig Elias a cheana, agus cha d'aithnich iad e, ach rinn iad gach ni bu toil leo ris: is ann mar sin mar an ceudna a dh'fhulaingeas Mac an duine uatha.

13 An sin thuig na deisciobuil gu'm b'ann mu Eoin Baiste a labhair e riu.

14 Agus an uair a thàinig iad chum an t-sluaigh, thàinig duine àraidh d'a ionnsuidh, a' tuiteam air a ghlùinibh dha, agus agradh,

15 A Thighearna, dean tròcair air mo mhac, oir a ta e gu tinn leis an tuiteamas, agus is mòr an cràdh a ta e a' fulang: oir a ta e gu minic a' tuiteam san teine, agus gu tric san uisge.

16 Agus thug mi e dh'ionnsuidh do dheisciobuil, agus cha b'urrainn iad a leigheas.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, A ghinealaich neo-chreidich, agus choirbte, cia fhad a bhitheas mi maille ruibh? cia fhad a dh'fhulaingeas mi sibh? thugaibh a m' ionnsuidh-sa an so e.

18 Agus chronuich Iosa an deamhan, agus dh'imich e as: agus shlànuicheadh an leanabh o'n uair sin a mach.

19 An sin an uair a thàinig na deisciobuil chum Iosa fa leth, thubhairt iad, C'ar son nach b'urrainn sinne a thilgeadh a mach?

20 Agus thubhairt Iosa riu, Air son bhur mi-chreidimh: oir gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne mustaird, their-eadh sibh ris a' bheinn so, Atharraich á so an sud, agus dh'atharraicheadh i; agus cha bhiodh ni air bith eu-comasach dhuibh.

21 Gidheadh, cha téid a' ghnè so mach, ach le h-ur-nuigh agus le trasgadh.

22 Agus am feadh a bha iad a' fantuinn ann an Galile, thubhairt Iosa riu, Bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do làmh-aibh dhaoine:

23 Agus marbhaidh iad e, ach an treas là éiridh e. Agus bha iadsan ro bhrònach.

24 Agus air teachd dhoibh do Chapernaum, thàinig luchd-togail na cìse gu Peadar, agus thubhairt iad ris, Nach 'eil bhur maighstir-sa ag ìocadh na cìse?

25 Thubhairt esan, A ta. Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, labhair Iosa ris air tùs, ag ràdh, Ciod i do bharrail-sa, a Shimoin? co uaith a ta rìghrean na talmhainn a'

togail càine no cìse? An ann o'n cloinn féin, no o choighrich?

26 Thubhairt Peadar ris, O choighrich. Thubhairt Iosa ris-san, Air an aobhar sin a ta a' chlann saor.

27 Gidheadh, chum nach tugamaid oilbheum dhoibh, imich thusa chum na fairge, agus tilg dubhan *innte*, agus tog an ceud iasg a thig a nìos: agus air fosgladh a bheoil duit, gheibh thu bonn airgid; sin gabh, agus tabh-air dhoibh air mo shon-sa, agus air do shon féin.

CAIB. XVIII.

ANNS an àm sin féin thàinig na deisciobuil chum Iosa, agràdh, Cò is mò ann an rìoghachd neimh?

2 Agus air do Iosa lean-abh beag a ghairm d'a ionn-suidh, chuir e 'nam meadh-on e,

3 Agus thubhairt e, Gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Mur iompaichear sibh, agus mur bi sibh mar lean-abana, nach téid sibh a steach do rìoghachd nèimh.

4 Air an aobhar sin ge b'e dh'islicheas e féin mar an leanaban so, 'se sin féin is mò ann an rìoghachd nèimh.

5 Agus ge b'e ghabhas aon leanaban d'a leithid so ann am ainm-sa, gabhaidh e mise.

6 Ach ge b'e neach a bheir oilbheum do aon neach do'n mhuinntir bhig so a ta creidsinn annam-sa, b'fhearr dha gu'm biodh clochmhuilinn air a croch-

adh r'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a bhàthadh ann an doimhne na fairge.

7 Is an-aoibhinn do'n t-saoghal air son oilbheuman: oir is éigin do oilbheumaibh teachd; ach is an-aoibhinn do'n duine sin troimh an tig an t-oilbheum.

8 Uime sin ma bheir do làmh no do chos aobhar oilbheim dhuit, gearr dhìot iad, agus tilg uait *iad*: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-chois no air leth-làimh, na dà làimh no dà chois a bhi agad, agus thu bhi air do thilgeadh anns an teine shiorruidh.

9 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spìon asad i, agus tilg uait *i*: is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth-shùil, na dà shùil a bhi agad agus thu bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn.

10 Thugaibh an aire nach dean sibh tarcuis air aon neach do'n mhuinntir bhig so; oir tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an aingil-san air nèamha' faicinn aghnàth gnùis m' Athar-sa, a ta air nèamh.

11 Oir thàinig Mac an duine a shaoradh an ni sin a bha caillte.

12 Ciod is barail dhuibhse? ma bhitheas aig duine ceud caora, agus gu'n téid aon diubh air seacharan, nach fàg e na naoi caoraich dheug agus ceithir fichead air na beanntaibh, agus nach téid e dh'iarraidh na caorach a chaidh air seacharan.

13 Agus ma tharlas da gu'm faigh e i, gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Gu'n dean e tuilleadh gairdeachais air son *na caorach sin*, na air son nan naoi caorach dheug agus ceithir fichead, nach deachaidh air seacharan.

14 Mar so cha'n e toil bhur n-Athar-sa a ta air nèamh, gu'n rachadh aon neach do'n mhuinntir bhig so a chall.

15 Uime sin ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, imich agus innis a lochd dha eadar thu féin agus esan a mhàin: ma dh'éisdeas e riut, choisinn thu do bhràthair.

16 Ach mur éisd e *riut*, thoir leat aon no dithis eile. chum gu'm bi gach ni air a dheanamh seasmhach am beul dithis no triuir do fhianuisibh.

17 Agus ma dhiultas e iadsan éisdeachd, innis do'n eaglais e: ach ma dhiultas e'n eaglais éisdeachd, biodh e dhuit mar Gheintileach, agus *mar chis-mhaor*.

18 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, Ge b'e air bith nithe a cheanglas sibhse air talamh, bithidh iad ceangailte air nèamh: agus ge b'e air bith nithe a dh'fhuasglas sibhse air talamh, bithidh iad fuasgailte air nèamh.

19 A ris tha mi ag ràdh ribh, Ma choirdeas dithis agaibh air thalamh mu thimchioll aoine ni a dh'iarras iad, nithear *so* dhoibh le m' Athair-sa a ta air nèamh.

20 Oir ge b'e àit'am bheil dithis no triuir air an cruinneachadh an ceann a chéile a'm' ainm-sa, a ta mise an sin 'nam meadhon.

21 Air dol do Pheadar d'a ionnsuidh san àm sin, thubhairt e, A Thighearna, cia minic a pheacaicheas mo bhràthair a'm aghaidh, agus a mhaitheas mi dha? *Ann an* gu ruig an seachdamh uair?

22 Thubhairt Iosa ris, Cha'n abair mi riut, gus an seachdamh uair, ach gu deich agus tri fichead seachd uairean.

23 Air an aobhar sin is cosmhuil rìoghachd nèimh ri rìgh àraidh le'm b'àill cunntas a dheanamh r'a sheirbhisich.

24 Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d'a ionnsuidh air an robh aige deich mìle tàlann:

25 Ach do brìgh nach robh aige ni leis an dioladh e, dh'àithn a thighearn e féin, agus a bhean, agus a chlann, agus na h-uile nithe a bha aige a reiceadh, agus dioladh a dheanamh.

26 Air an aobhar sin thuit an seirbhiseach sin sìos, agus rinn e umhlachd dha, ag ràdh, A Thighearn, dean foighidinn rium, agus òcaidh mi dhuit an t-ìomlan.

27 An sin air do thighearn an òglaich sin truas mòr a ghabhail dheth, leig e a chead da, agus mhaith e na fiacha dha.

28 Ach an uair a chaidh

an seirbhiseach sin féin a mach, fhuair e aon d'a chomh-sheirbhisich air an robh aige ceud peghinn: agus chuir e làmh ann, agus rug e air sgornan air, ag ràdh, Ioc dhomh na bheil agam ort.

29 Agus thuit a chomh-sheirbhiseach sìos aig a chosaibh, agus ghuidh e air, ag ràdh, Dean foighidinn rium, agus iocaidh mi dhuit an t-ìomlan.

30 Agus cha b'àill leis an sin: ach dh'imich e agus thilg e am prìosan e, agus an iocadh e na fiachan.

31 Agus an uair a chunnaic a chomh-sheirbhisich na nithe a rinneadh, bha iad ro-dhoilich, agus thàinig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tighearn gach ni a rinneadh.

32 An sin ghairm a thighearn air, agus thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrìgh gu'n do chuir thu impidh orm:

33 Nach bu chòir dhuitse mar an ceudna tròcair a dheanamh air do chomh-sheirbhiseach fein, amhuil mar a rinn mise tròcair ortsa?

34 Agus ghabh a thighearn fearg, agus thug e do na ceusadairibh e, agus an iocadh e f'hiachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m' Athair nèamhaidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur cridheachaibh d'a bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

AGUS tharladh, an uair a chrìochnaich Iosa na briathra sin, gu'n d'imich e o Ghalile, agus thàinig e gu crìochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan:

2 Agus lean sluagh mòr e, agus shlànuich e iad an sin.

3 Thàinig na Phairisich mar an ceudna d'a ionnsuidh 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh ris, Am bheil e cead-uichte do dhuine a bhean a chur uaith air gach uile aobhar?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Nach do leugh sibh, An ti a rinn air tùs iad, gu'n d'rinn e iad fear agus bean?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi: agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin cha dithis iad ni's mò, ach aon fheoil. Uime sin an ni a cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a dh'àithn Maois litir-dhealaich a thabhairt dhi, agus a cur air falbh?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhulaing Maois dhuibh-sa air son cruais bhur cridhe, bhur mnàì a chur uaibh: ach cha robh e mar sin o thùs.

9 Agus tha mise ag ràdh ribh, Ge b'e chuireas uaith a bhean, ach air son striopachais, agus a phòsas bean

eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais : agus ge b'e neach a phòsas ise a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

10 Thubhairt a dheisciobuil ris, Ma's e sin cor an fhir r'a mhnaoi, cha'n 'eil am pòsadh maith r'a dheanamh.

11 Ach thubhairt esan riu, Cha'n 'eil na h-uile dhaoine comasach air a' chainnt so a ghabhail, ach *iadsan* d'an d'thugadh e.

12 Oir a ta cuid 'nan caillteanaich, a rugadh mar sin o bhroinn *am* màthar ; agus a ta cuid do chaillteanaich ann, a rinneadh 'nan caillteanaich le daoineibh ; agus a ta caillteanaich ann, a rinn iad féin 'nan callteanaich air son rìoghachd nèimh. Ge b'e neach a ta comasach air a ghabhail d'a ionnsuidh, gabhadh se e.

13 An sin thugadh clann bheag d'a ionnsuidh, chum gu cuireadh e a làmhnan orra, agus gu'n deanadh e urnaigh : agus chronuich na deisciobuil iad.

14 Ach thubhairt Iosa, Fulaingibh do na leanabaiibh, agus na bacaibh dhoibh teachd a m' ionnsuidh : oir is ann d'an leithidibh sin a ta rìoghachd nèimh.

15 Agus an déigh dha a làmhnan a chur orra, dh'imich e as a sin.

16 Agus, feuch, thàinig neach agus thubhairt e ris, A mhaighstir mhaith, ciod am maith a ni mi chum gu

faigh mi a' bheatha mhaireannach ?

17 Agus thubhairt esan ris, C'ar son a ghoireadh tu maith dhiom-sa ? cha 'n 'eil aon neach maith ach a haon, *cadhon* Dia : ach ma's àill leat dol a steach chum na beatha, coimhid na h-àitheanta.

18 Thubhairt esan ris, Cia iad ? agus thubhairt Iosa, Na dean mortadh. Na dean adhaltrannas. Na goid. Na toir fianuis bhréige.

19 Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair : agus, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

20 Thubhairt an t-òganach ris, Choimhid mi iad sin uile o m'òige : ciod a ta dh'uireasbhuidh orm fathast ?

21 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leat bhi coimhlionta, imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus gheibh thu ionmhas air nèamh ; agus thig, *agus* lean mise.

22 Ach an uair a chual an t-òganach na briathra sin, dh'fhalbh e gu brònach : oir bha mòr-shaoibhreas aige.

23 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, gu bheil e cruaidh air duine saoibhir dol a steach do rìoghachd nèimh.

24 Agus a ris tha mi ag ràdh ribh, Gur usadh do chàmhail dol troimh chrò snàthaid, na do dhuine saoibhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

25 Agus 'nuair a chual a

dheisciobuil so, ghabh iad iongantais mòr, ag ràdh, Cò ma seadh an neach a dh'fheudas a bhi air a shaoradh?

26 Ach air amharc do Iosa orra, thubhairt e riu, Do dhaoibh a ta so eucomasach, ach do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ris, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa; air an aobhar sin ciod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Sibhse a lean mise, anns an ath-ghineamhuin, an uair a shuidheas Mac an duine air caithir a ghloire féin, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaithir dheug, a toirt breth air dà thrèibh dheug Israeil.

29 Agus ge b'e neach a thréig tighean, no bràithrean, no peathraichean, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann air sgàth m'ainme-sa, gheibh e a' cheud uiread, agus a' bheatha mhaireannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhitheas air thoiseach.

CAIB. XX.

OIR is cosmhuil rìoghachd nèimh ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a thuar-

asdalachadh luchd-oibre d'a ghàradh fiona.

2 Agus an déigh dha cordadh ris an luchd-oibre air pheghinn *Romhanaich* san là, chuir e d'a ghàradh fiona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e dream eile 'nan seasamh dìomhanach sa' mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh'imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a rìs timchioll na seathadh agus na naothadh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh dìomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur seasamh an so feadh an là dìomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuarasdaich duine air bith sinn. Thubhairt esan riu, Imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhìona, agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh e.

8 Agus 'nuair thàinig am feasgar, thubhairt tigh-earn a' ghàraidh fhìona sin r'a stiùbhard, Gairm an luchd-oibre, agus thoir dhoibh an tuarasdail, a' tòiseachadh o'n dream a thàinig mu dheireadh gu ruig na ceud *daoine*.

9 Agus an uair a thàinig iadsan a *thuaras dalaicheadh* mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn.

10 Ach an uair a thàinig an ceud dream, shaoil iadsan gu'm faigheadh iad ni bu mhò; ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peghinn.

11 Agus airdhoibh fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhir-an-tighe,

12 Ag ràdh, An dream sin a thàinig mu dheireadh, cha d'rinn iad *obair* ach aon uair, agus rinn thu iad ionn-an ruinne, a ghiùlain uallach agus teas an là.

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha'n 'eil mi a' deanamh eucoir ort: nach do choird thu rium air pheghinn?

14 Tog leat do chuid féin, agus imich romhad: is i mo thoil-sa a thabhairt do'n ti so a thàinig mu dheireadh, mar a thug mi dhuit-sa.

15 Nach 'eile ceaduichte dhomh-sa an ni a's toil leam a dheanamh ri mo chuid féin? am bheil do shùil-sa olc, air son gu bheil mise maith?

16 Mar sin bithidh an dream dheireannach air thoiseach, agus an dream a ta air thoiseach air dheireadh: oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

17 Agus a' dol do Iosa suas gu Ierusalem, thug e an dà dheisciobul deug leis

a leth taobh anns an t-slighe, agus thubhairt e riu,

18 Feuch, a ta sinn a dol suas gu Ierusalem; agus bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do na h-àrd-shagartaibh, agus do na sgrìobhaichibh, agus dìtidh iad chum bàis e.

19 Agus bheir iad thairis e do na Cinnich chum fanoid a dheanamh air, agus chum a sgiùrsadh, agus a cheusadh: ach an treas là éiridh e a rìs.

20 An sin thàinig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebede, maille r'a mic, a' toirt aoraidh dha, agus ag iarraidh ni àraidh air.

21 Agus thubhairt esan rithe, Ciod a b'àill leat? Thubhairt i ris, Abair gu'n suidh iad so mo dhithis mhac, fear aca air do làimh dheis, agus fear eile air do làimh chli, a'd' rìoghachd.

22 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n 'eil fhios agaibh ciod a ta sibh ag iarraidh. Am bheil sibh comasach air a' chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise? Thubhairt iad ris, A ta sinn comasach.

23 Agus thubhairt esan riu, Olaidh sibh gu deimhin do m' chupan-sa, agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise: ach suidhe air mo làimh dheis agus chli, cha leamsa sin a thabhairt, ach dhoibh-san d' am bheil e air ulluchadh le m' Athair-sa.

24 Agus 'nuair a chual an deichnear *so*, bha iad diombach air an dithis bhràithre.

25 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, A ta fhios agaibh gu bheil aig uachdaranaibh nan Cinneach tighearnas orra, agus gu bheil aig *an* daoineibh mòra smachd orra.

26 Ach mar sin cha bhi e 'nur measg-sa : ach ge b'e neach le'm b'àill a bhi mòr 'nur measg, biodh e dhuibh 'na fhear-frithealaidh.

27 Agus ge air bith le'm b'àill toiseach a bhi aige 'nur measg, biodh esan 'na sheirbhiseach dhuibh :

28 Amhuil mar nach d' thàinig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thabhairt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

29 Agus ag dol a mach dhoibh á Iericho, lean sluagh mòr e :

30 Agus, feuch, dithis dhaoine dalla, a bha 'nan suidhe ri taobh na slighe, 'nuair a chual iad gu'n robh Iosa a' dol seachad, ghlaodh iad, ag ràdh, Dean tròcair oirne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

31 Agus chronuich an sluagh iad, chum gu'm biodh iad 'nan tosd : ach is mòid, a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Dean tròcair oirnn, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

32 Agus sheas Iosa, agus ghairme iad, agus thubhairt

e, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh ?

33 Thubhairt iadsan ris, A Thighearn, ar sùilean a bhi air am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhiubh, agus bhean e r'an sùilibh : agus air ball thàinig radharc d'an sùilibh, agus lean iad e.

CAIB. XXI.

A GUS an uair a dhruid iad ri Ierusalem, agus a thàinig iad gu Betphage, gu sliabh nan crann-oladh, an sin chuir Iosa dithis *d'a* dheisciobluibh uaith,

2 Agràdh riu, Rachaidh do'n bhaile *a ta* thall fa 'ur comhair, agus air ball gheibh sibh asal ceangailte *ann*, agus loth maille rithe : fuasglaibh, agus thugaibh a m' ionnsuidh-sa *iad*.

3 Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn orra ; agus cuiridh e uaith air ball iad.

4. Rinneadh na nithe so uile, chum gu'n coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh ag ràdh,

5 Innsibh do nighean Shioin, Feuch, a ta do Rìgh a' teachd a d' ionnsuidh gu ciùin, agus e 'na shuidhe air asail, agus air loth mac na h-asail.

6 Agus dh'imich na deisciobuil, agus rinn iad mar a dh'àithn Iosa dhoibh ;

7 Agus thug iad an asal agus an loth leo, agus chuir iad am falluinnean orra,

agus chuir iad *esan* 'na shuidhe air am muin.

8 Agus sgaoil mòr-shluagh am falluinnean air an t-slighe; agus ghearr dream cile geuga do na crannaibh, agus leag iad air an t-slighe *iad*.

9 Agus thog an sluagh a bha roimhe agus 'na dhéigh iolach, ag ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibhidh: beannaichte gu robh an Ti a thig ann an ainm an Tighearna; Hosanna anns na h-àrdaibh.

10 Agus 'nuair thàinig e steach do Ierusalem, ghluais-eadh am baile uile, ag ràdh, Cò e so?

11 Agus thubhairt an sluagh, Is e so Iosa am fàidh o Nasaret Ghalile.

12 Agus chaidh Iosa a steach do theampull Dé, agus thilg e mach iadsan uile a bha reic agus a' ceannach anns an teampull, agus thilg e buird luchd-malairt an airgid thairis, agus caithriche luchd-reicidh nan columan.

13 Agus thubhairt e riu, A ta e sgrìobhta, Goirear tigh urnuigh dom' thigh-sa; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

14 Agus thàinig na doill agus na bacaich d'a ionnsuidh anns an teampull, agus shlànuich e iad.

15 Agus an uair a chunnaic na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean na gnìomh-aran iongantach a rinn e, agus a' chlann a' glaothaich san teampull, agus ag ràdh,

Hosanna do mhac Dhaibhidh, bha corruich mhòr orra.

16 Agus thubhairt iad ris, An cluinn thu ciod a ta a' mhuinntir sin ag ràdh? Agus thubhairt Iosa riu, A ta mi cluinntinn; nach do leugh sibhse riamh, A beul naoidhean agus chìochran choimhlion thu moladh?

17 Agus an uair a dh'fhàg e iad, chaidh e mach as a' bhaile gu Betani, agus dh'fhan e an sin.

18 Agus an uair a phill e chum a' bhaile air mhad-uinn, bha ocras air.

19 Agus air dha crann-fìge fhaicinn air an t-slighe, thàinig e d'a ionnsuidh, agus cha d'fhuaire e ni air bith air, ach duilleach a mhàin; agus thubhairt e ris, Na fàsadh toradh o so suas gu bràth ort. Agus chrìon an crann-fìge air ball.

20 Agus an uair a chunnaic na deisciobuil e, ghabh iad iongantas, ag ràdh, Cia luath a shearg an crann-fìge as?

21 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ma bhitheas creidimh agaibh, agus nach bi sibh fo amharus, cha'n e mhàin gu'n dean sibh an ni a *rinn-eadh* do'n chrann-fhìge, ach mar an ceudna ma their sibh ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhairge thu, bithidh e deanta:

22 Agus ge b'e air bith nithe a dh'iarras sibh ann

bhur n-urnuigh, ma chreid-eas sibh, gheibh sibh iad.

23 Agus an uair a thàinig e do'n teampull, thàinig na h-àrd-shagairt agus sean-airean a' phobuill d'a ionnsuidh, agus e a' teagasg, ag ràdh *ris*, Ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thusa a' deanamh nan nithe so? agus cò thug an cumhachd so dhuit?

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibh-sa, agus ma dh'innseas sibh dhomh e, innsidh mise dhuibh-sa air mhodh ceudna cia an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

25 Baisteadh Eoin, cia as a thàinig e? O nèamh, no o dhaoinibh? Ach reusonaich iadsan 'nam measg féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh, their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

26 Ach ma their sinn, O dhaoinibh, a ta eagal a' phobuill oirnn; oir a ta meas fàidh aig gach uile *dhuine* air Eoin.

27 Agus fhreagair iad Iosa, agus thubhairt iad, Cha'n 'eil fhios againn. Agus thubhairt esan riu, Nì mò dh'innseas mise dhuibh-sa cia an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

28 Ach ciod i bhur barail-sa? Bha aig duine àraidh dithis mhac, agus thàinig e dh'ionnsuidh a' cheud *mhic*, agus thubhairt

e, A mhic, imich, dean obair an diugh a'm' ghàradh fiona.

29 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, Cha dean: ach 'na dhéigh sin, ghabh e aithreachas agus dh'imich e.

30 Agus thàinig e gus an dara *mac*, agus thubhairt e mar an ceudna. Agus fhreagair esan agus thubhairt e, *Théid*, a Thighearn; gidheadh cha deachaidh e.

31 Cò do'n dithis a rinn toil 'athar? Thubhairt iadsan ris, An ceud fhear. Thubhairt Iosa riu, Gu firinneach tha mise ag ràdh ribh, gu'n téid na cìs-mhaoir agus na strìopaichean do rioghachd Dhé roimhibh-sa.

32 Oir thàinig Eoin do 'ur n-ionnsuidh an slighe na fireantachd, agus cha do chreid sibh e: ach chreid na cìs-mhaoir agus na strìopaichean e. Agus ged chunnaic sibhse so, cha do ghabh sibh aithreachas 'na dhéigh sin, a chum gu'n creideadh sibh e.

33 Eisdibh ri cosamhlachd eile: Bha fear-tighe àraidh ann, a phlannduich fionlios, agus chuir e gàradh m'a thimchioll, agus chladhaich e ionad-bruthaidh an fhìona ann, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e; agus chaidh e féin air choigrich.

34 Agus an uair a dhruid *riu* àm an toraidh, chuir e a sheirbhisich a dh'ionnsuidh na tuatha, a dh'fhaotainn a thoraidh.

35 Agus rug an tuath air a sheirbhisich, agus ghabh iad air fear dhiubh, agus mharbh iad fear eile, agus chlach iad fear eile.

36 A rìs, chuir e seirbhisich eile uaith, tuilleadh na sa' cheud *chuideachd*; agus rinn iad orra-san mar an ceudna.

37 Ach ma dheireadh, chuir e a mhac féin da'n ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do mo mhac.

38 Ach an uair a chunnaic an tuath am mac, thubhairt iad eatorra féin, 'S e so an t-Oighre, thigibh, marbhamaid e, agus glacamaid oighreachd-san *dhuinn féin*.

39 Agus rug iad air, agus thilg iad a mach as an fhion-lios e, agus mharbh iad e.

40 Air an aobhar sin an uair a thig Tighearn an fhion-lios sin, ciod a ni e ris an tuath sin?

41 Thubhairt iad ris, Sgrìosaidd e gu truagh na droch dhaoine sin, agus suidhichidh e am fion-lios air tuath eile, a bheir a thoraidh dha 'nan aimsiribh féin.

42 Thubhairt Iosa riu, Nach do leugh sibh riamh anns na sgrìobtuiribh, A' chlach a dhiult na clachairean, rinneadh i' na cloich-chinn na h-oisne: 's e an Tighearn a rinn so, agus a ta e iongantach 'nar sùilibh-ne?

43 Uime sin tha mi ag ràdh ribh, Gu'n toirear

rìoghachd Dhé uaibhse, agus gu'n toirear do chinn-each *eile* i, a bheir a toraidh uatha.

44 Agus ge b'e neach a thuiteas air a' chloich so, brisear e; ach ge b'e air an tuit i, ni i min-luaithre dheth.

45 Agus an uair a chuala na h-àrd shagairt agus na Phairisich a chosamhlachda-san, thuig iad gu'm b'ann mu'n timchioll féin a labhair e.

46 Ach an uair bu mhiann leo breith air, bha eagal a' phobuill orra, oir bha meas fàidh ac' airsan.

CAIB. XXII.

A GUS fhreagair Iosa, agus labhair e riu a rìs ann an cosamhlachdaibh ag ràdh,

2 Is cosmhuil rìoghachd nèimh ri rìgh àraidh, a rinn banais-phòsaidh d'a mhac féin;

3 Agus chuir e a sheirbhisich a ghairm na muinntir a fhuair cuireadh chum na bainnse: ach cha b'àill leosan teachd.

4 A rìs, chuir e d'an ionnsuidh seirbhisich eile, ag ràdh, Abraibh-sa ris a' mhuinntir d'an d'thugadh cuireadh, Feuch, dheasaich mi mo dhinneir: *a ta* mo dhaimh agus *mo* spréidh bhiadhta air am marbhadh, agus *a ta* na h-uile nithe ullamh; thigibh chum na bainnse.

5 Ach chuir iadsan an suarachas e, agus dh'imich

iad rompa, fear dhiubh d'a f'hearann, agus fear eile chum a cheannachd :

6 Agus rug a' chuid eile *dhiubh* air a sheirbhisich, agus thug iad masladh *dhoibh*, agus mharbh siad *iad*.

7 Ach an uair a chual an rìgh so ghabh e fearg ; agus chuir e 'armailtean uaithe, agus sgrios e an luchd-mortaigh sin, agus loisg e am baile-san.

8 An sin thubhairt e r'a sheirbhisich, Gu firinneach ata a' bhanais ullamh, gidheadh an dream a fhuair cuireadh cha b'airidh iad *air*.

9 Air an aobhar sin imichibh-sa gus na rathaidibh mòra, agus a lìon *daoine* 's a gheibh sibh, cuiribh *iad* chum na bainnse.

10 Agus chaidh na seirbhisich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith : agus lìonadh *tigh* na bainnse le muinntir a shuidh chum bidh.

11 Agus air dol a steach do'n rìgh a dh'fhaicinn nan aoidhean, chunnaic e an sin duine aig nach robh trusgan na bainnse uime :

12 Agus thubhairt e ris, A charaid, cionnus a thàinig thusa steach an so, gun trusgan na bainnse umad ? Ach dh'fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an rìgh ris na seirbhisich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus làmhan, togaibh leibh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach : an

sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheudadh iad esan a ribeadh 'na chainnt.

16 Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil féin, maille ri luchd-leanmhuinn Heroid, ag ràdh, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa fìor, agus gu bheil thu teagasg slighe Dhé ann am firinn, agus nach 'eil suim agad do dhuine sam bith : oir cha'n 'eil thu ag amharc air pearsaibh dhaoine.

17 Uime sin innis dhuinne do bharail, Am bheil e ceaduichte cìs a thabhairt do Cheasar, no nach 'eil ?

18 Ach air tuigsinn am mì-ruinadh 'Iosa, thubhairt e, C'ar son a ta sibh ga m'bhuaireadh, a chealgairean ?

19 Nochdaibh dhomhsa airgid na cìse. Agus thug iad d'a ionnsuidh peghinn.

20 Agus thubhairt e riu, Co dha a bhuineas an dealbh so, agus an sgrìobhadh a ta m'a *thimchioll* ?

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaibh uime sin do Cheasar na nithe a's le Ceasar ; agus do Dhia, na nithe a's le Dia.

22 Agus an uair a chual iad so, ghabh iad iongantas, agus dh'fhàg iad e, agus dh'imich iad rompa.

23 Air an là sin féin thàinig d'a ionnsuidh na Sadusaich, a their nach 'eil aiseirigh ann, agus chuir iad ceisd air,

24 Ag ràdh, A mhaighstir, thubhairt Maois, Ma gheibh duine bàs gun chlann aige, gur còir d'a bhràthair a bhean-san a phòsadh a dhlighe daimhe, agus sliochd a thogail d'a bhràthair.

25 A nis bha seachdnar bhràithre 'nar measg-ne; agus air do'n cheud fhear dhiubh bean a phòsadh, fhuair e bàs, agus do bhrìgh nach robh sliochd aige dh'fhàg e a bhean d'a bhràthair.

26 Agus thachair mar an ceudna do'n dara, agus do'n treas bràthair, gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan déigh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin anns an aiseirigh, cò do'n t-seachdnar d'am bean i? Oir bha i aca uile.

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, A ta sibh 'air seacharan, gun eòlas agaibh air na sgriobtuiribh, no air cumhachd Dhé:

30 Oir anns an aiseirigh cha dean iad pòsadh ni mò a ltheirear am pòsadh iad; ach a ta iad mar aingil Dhé air nèamh.

31 Ach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag ràdh,

32 Is mise Dia Abrahaim, agus Dia Isaac, agus Dia Iacoib? cha'n e Dia, Dia nam marbh, ach nam beò.

33 Agus an uair a chual am pobull so, ghabh iad iongantais r'a theagasg-san.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chruinnicheadh iad an ceann a chéile.

35 An sin chuir neach àraidh dhiubh, a b'fhear teagaisg an lagha, ceisd air, 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh,

36 A mhaighstir, cia i an àithne a's mò san lagh?

37 Thubhairt Iosa ris, Gràdhaichidh tu an Tigh-earn do Dhia le t'uile chridhe, agus le t'uile an-am, agus le t'uile inntinn.

38 Is i so a' cheud àithne agus an àithne mhòr.

39 Agus is cosmhuil an dara rithe'so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

40 Air an dà àithne so tha'n lagh uile, agus na fàidhean an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhi cruinn an ceann a chéile, dh'fheòraich Iosa dhiubh,

42 Ag ràdh, Ciod i bhur barail-sa mu thimchioll Chrìosd? cò d'am mac e? thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhidh.

43 Thubhairt esan riu, Cionnus maseadh a ghoireas Daibhidh san spiorad a Thighearna dheth, ag ràdh,

44 Thubhairt an Tigh-

earn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhdean 'nan stòl fo d' chosaibh ?

45 Air an aobhar sin ma ghoireas Daibhidh a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e ?

46 Agus cha b'urraim aon neach freagradh sam bith a thabhairt air ; ni mò a bha chridhe aig aon neach o'n là sin suas ni air bith fheòraich dheth.

CAIB. XXIII.

AN sin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh féin,

2 Agràdh, A ta na sgrìobhaichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois :

3 Air an aobhar sin na huile uithe dh'iarras iad oirbhsa a choimhead, coimhidibh agus deanaibh iad ; ach na deanaibh a reir an oibre : oir their iad, agus cha dean iad.

4 Oir ceanglaidh iad uallaiche troma, agus do-iomchar, agus cuiridh siad iad air guailnibh dhaoine ; gidheadh cha charuich iad féin iad le h-aon d'am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a' deanamh chum a bhi air am faicinn le daoineibh : ni iad am philacteridh leathan, agus iomall an eudaich mòr ;

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suidhe anns na féillibh, agus na ceud chaithriche anns na coimhthionalaibh,

7 Agus fáilte fhaghail

air na margaibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhse : oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criosd ; agus is bráithre sibh féin uile.

9 Agus na goiribh bhur n-athair do dhuine sam bith air thalamh ; oir is aon Athair a ta agaibh, a ta air nèamh.

10 Cha mhò a ghoirear àrd-mhaighstirean dhibh : oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criosd.

11 Ach an ti a's mò 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh.

12 Agus ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, islichear e ; agus ge b'e neach a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

13 Ach is an-aoibhinndhuibh-sa, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean, do bhrìgh gu bheil sibh a' druideadh rìoghachd nèimh an aghaidh dhaoine : oir cha téid sibh féin a steach, agus cha'n fhulaing sibh do'n dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is an-aoibhinndhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean ; oir a ta sibh ag itheadh suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a' deanamh urnuighean fada ; uime sin gheibh sibh an damnadh a's mò.

15 Is an-aoibhinndhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean ; oir

cuairtichidh sibh muir agus tìr chum aon duine a dheanamh do bhur creidimh féin; agus an uair a bhitheas e deanta, ni sibh mac ifrinn dheth dà uair ni's mò na sibh féin.

16 Is an-aoibhinn dhuibh, a chinn-iùil dhalla, a their, Ge b'e duine a bheir mionn-an air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b'e bheir mionnan air òr an teampull, a ta e ceangailte.

17 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an t-òr, no an teampull a ta naomhachadh an òir?

18 Agus, ge b'e bheir mionnan air an altair, cha'n 'eil suim ann: ach ge b'e bheir mionnan air an tiodhlac a ta oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an tiodhlac, no'n altair a ta naomhachadh an tiodhlaic?

20 Air an aobhar sin ge b'e mhionnaicheas air an altair, a ta e a' mionnachadh oirre féin, agus air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b'e mhionnaicheas air an teampull, a ta e a' mionnachadh airsan, agus air an Ti a ta 'na chòmhnuidh ann.

22 Agus ge b'e neach a mhionnaicheas air nèamh, a ta e a' mionnachadh air rìgh-chaithir Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir

a ta sibh a' toirt an deachamh as a' mhionnt, agus an anise, agus a chuimin, agus dhìobair sibh nithe cudthromach an lagha, cothrom, tròcair, agus fìrinn: bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

24 A chinn-iùil dhalla, a shìolaidheas a' mhìn-chuileag, agus a shluigeas an càmhail.

25 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir glanaidh sibh an taobh a muigh do'n chupan, agus do'n mhèis, ach a ta iad an taobh a stigh làn do reubainn, agus do eucoir.

26 Phairisich dhoill, glan air tùs an taobh a stigh do'n chupan agus do'n mhèis, chum gu'm bi an taobh a muigh dhiubh glan mar an ceudna.

27 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir is cosmhuil sibh ri uaighibh gealaichte, a ta deadh-mhaiseach air an taobh a muigh, ach air an taobh a stigh a ta làn do chnàmhaibh dhaoine marbha, agus do'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna a ta sibhse an leth a muigh am fianuis dhaoine ann an coslas fhìreana, ach san taobh a stigh làn ceilg, agus eus-aontais.

29 Is an-aoibhinn dhuibh a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean: oir a ta sibh a' togail àitean-

adhlaicidh nam fàidhean, agus a'deanamh leac-lithidh nam firean deadh-mhaiseach,

30 Agus ag ràdh, Nam bitheamaid ann an làithibh ar n-aithriche, cha bhith-eamaid compàirteach riu am fuil nam fàidhean.

31 Mar sin a ta sibh 'nur fianuisibh 'nur n-aghaidh féin, gur sibh clann na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lìonaibh-sa suas tomhas bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shìol nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheudar leibh dol as o dhamnadh ifrinn?

34 Air an aobhar sin feuch, cuiream-sa d'ur n-ionnsuidh fàidhean, agus daoine glìce, agus sgrìobhaichean; agus *cuid* dhiubh marbhaidh agus cèusaidh sibh, agus *cuid* dhiubh sgiùrsaidh sibh ann bhur sionagogaibh, agus ni sibh geur-leanmhuinn *orra* o bhaile gu baile:

35 Chum gu'n tig oirbh gach uile fhuil fhìreanta a dhòirteadh air an talamh, o fhuil Abeil fhìreanta, gu fuil Shachariais, mhic Bharrachiais, a mharbh sibh eadar an teampull agus an altair.

36 Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n tig na nithe so 'uile air a' ghinealach so.

37 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an

dream a chuirear a d'ionnsuidh, cia minic a b'àill leam do chlann a chruinneachadh r'a chéile, mar a chruinnicheas cearc a h-eoin fuidh a sgiathaibh, agus cha b'àill leibh!

38 Feuch, fàgar bhur tigh agaibh 'na fhàsach.

39 Oir tha mise ag ràdh ribh, nach faic sibh mise o so suas, gus an abair sibh, *Is beannaichte an Tia* a thig ann an ainm an Tighearn.

CAIB. XXIV.

A GUS chaidh Iosa mach, agus dh'imich e o'n teampull; agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, a nochdadh dha aitreabh an teampuill.

2 Agus thubhairt Iosa riu, Nach faic sibh iad so uile? gu fìrinneach tha mi ag ràdh ribh, Nach fàgar clach air muin cloiche an so, nach tilgear sìos.

3 Agus air suidhe dha air sliabh nan crann-oladh, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh an uaignidheas, ag ràdh, Innis dhuinne c'uin a thig na nithe sin *gu crìch*? agus ciod e comhara do theachd-sa, agus deiridh an t-saoghail?

4 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:

5 Oir thig mòran a'm' ainm-sa, ag ràdh, *Is mise Crìosd*; agus meallaidh iad mòran.

6 Agus cluinnidh sibh coganna, agus tuairisgeul

choganna : thugaibh an aire nach bi sibh fo amhladh : oir is éigin do na *nithibh sin* uile teachd gu crìch, ach cha'n 'eil an deireadh ann fathast.

7 Oir eiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd : agus bithidh gorta, agus plàighean, agus criothannatalmhainn ann am mòran àitean.

8 Agus cha'n 'eil annta so uile ach toiseach thruaigh-ean.

9 An sin bheir iad thairis sibh chum àmhghair, agus marbhaidh iad sibh : agus bithidh fuath aig gach uile chinneach dhuibh air sgàth m' ainme-sa.

10 Agus an sin gabhaidh mòran oilbheum, agus brathaidh iad a chéile, agus bithidh fuath aca d'a chéile.

11 Agus éiridh mòran do fhàidhibh bréige, agus meallaidh iad mòran.

12 Agus do bhrìgh gu'm bi an eucoir air a meudachadh, fuaraichidh gràdh mhòran.

13 Ach ge b'e bhitheas seasmhach chum na crìche, 'se so a thèarnar.

14 Agus bithidh soisgeul so na rìoghachd air a shearmonachadh air feadh an domhain uile, mar fhianuis do na h-uile chinnich : agus an sin thig an deireadh.

15 Air an aobhar sin an uair a chi sibhse gràineil-eachd an léir-sgrìos, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh ann an ionad

naomh, (tuigeadh an ti a leughas,)

16 An sin teicheadh iad-san a ta ann an Iudea, chum nam beann :

17 An ti a ta air mullach an tighe, na tigeadh e nuas a thabhairt ni sam bith leis as a thigh :

18 Agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail 'fhalluin leis.

19 Agus is an-aoibhinn do na nnaibh torrach, agus dhoibh-san a bheir cìoch uatha sna làithibh sin.

20 Ach guidhibh-sa gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh, no air an t-sàbaid :

21 Oir anns an àm sin bithidh àmhghar mòr ann, amhuil nach robh ann o thùs an domhain gus a nis, agus nach mò a bhitheas a chaoidh.

22 Agus mur biodh na làithean sin air an giorrachadh, cha bhiodh feoil sam bith air a tèarnadh : ach air son nan daoine taghta bithidh na làithean sin air an giorrachadh.

23 An sin ma their aon duine ribh, Feuch, a ta Crìosd an so, no an sud ; na creidibh e :

24 Oir éiridh Crìosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan agus miorbhuilean mòra, ionnus gu mealladh iad, nam feudadh e bhi, na daoine taghta féin.

25 Feuch, dh'innis mi dhuibh e roimh-làimh.

26 Uime sin ma their iad

ribh, Feuch, a ta e san fhàsach, na rachaibh a mach: feuch, a ta e sna seòmraichibh uaigneach, na creidibh sin.

27 Oir a réir mar a thig an dealanach o'n àird an ear, agus a dhealraicheas i gus an àird an iar; mar sin mar an ceudna bhitheas teachd Mhic an duine.

28 Oir ge b'e àit am bi a chairbh, is ann an sin a chruinnichear na h-ìolair-ean.

29 Air ball an déigh trioblaid nan làithean ud, dorchaidhear a' ghrian, agus cha tabhair a' ghealach a solus, agus tuitidh na reultan o nèamh, agus bithidh cumhachdan nan nèamh air an crathadh.

30 Agus an sin foillsichear comhara Mhic an duine an nèamh: agus an sin ni uile threubha na talmhainn bròn, agus chi iad Mac an duine a' teachd air neulaibh nèimh, le cumhachd agus glòir ro-mhòir.

31 Agus cuiridh e mach 'aingil le fuaim mhòir na galltruimp, agus cruinnichidh iad a shluagh taghta o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall nèimh gus an leth-iomall eile.

32 Ach fòghlumaibh cosamhlachd o'n chrann-fhige: an uair a bhitheas a gheug a nis maoth, agus a dh'fhàsas an duilleach, aithnichidh sibh gur fagus an samhradh:

33 Agus mar an ceudna, an uair a chi sibhse na nithe

sin uile, biodh fios agaibh gu bheil e am fagus, *eadhon* aig na dorsaibh.

34 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Nach téid an ginealach so féin thairis, gus an tachair na nithe so uile.

35 Théid nèamh agus talamh thairis, ach cha téid mo bhriathra-sa thairis a chaidh.

36 Ach cha'n 'eil fios an là no na h-uaire sin aig duine air bith, no fòs aig ainglibh nèimh, ach aig m'-Athair-sa a mhàin.

37 Ach amhuil a bha làithean Noe, mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine.

38 Oir mar a bha iad anns na làithibh roimh an tuil ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus a' toirt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach san àirc.

39 Agus nach robh fhios aca gus an d'thàinig an tuil, agus an do thog i leatha iad uile; mar sin mar an ceudna bithidh teachd Mhic an duine.

40 An sin bithidh dithis air a' mhachair; gabhar fear aca, agus fàgar am fear eile.

41 Bithidh dithis bhan a' meileadh anns a mhuil-ean; gabhar a h-aon aca agus fàgar an aon eile.

42 Uime sin deanaibh-sa faire, oir cha'n 'eil fhios agaibh cia an uair an tig bhur Thighearn.

43 Ach a ta fhios so agaibh, nam b'fhiosrach fear

an tighe cia an uair an tigeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fulaingeadh e gu'm bristeadh a thigh troimh.

44 Uime sin bithibh-sa ullamh mar an ceudna: oir is ann an uair nach saoil sibh, a thigh Mac an duine.

45 Cò e ma seadh a ta 'na òglach firinneach agus glic, a chuir a Thighearn os ceann a mhuinntir, a thabhairt bìdh dhoibh 'na àm féin?

46 Is beannaichte an t-òglach sin, a gheibh a Thighearna, ri àm dha teachd, a' deanamh mar sin.

47 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n cuir se e os ceann a mhaoin gu h-iomlan.

48 Ach ma their an droch sheirbhiseach ud 'na chridhe, A ta mo Thighearna a' cur dàil 'na theachd;

49 Agus ma thòisicheas e air a chomh-sheirbhisich a bhualadh, agus air itheadh agus òl maille ri luchdmisge;

50 Thig Tighearn an òglach sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an àir nach fios da,

51 Agus gearraidh e 'na bhloighdibh e, agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na cealgairibh: an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

CAIB. XXV.

AN sin samhlaichear rìoghachd nèimh ri deich òighibh, a thug leo

an lòchrain, agus a chaidh a mach an còdhail an fhir nuadh-phòsda.

2 Agus bha cùignear dhiubh glic, agus cùignear amaideach.

3 Thug iadsan a bha amaideach an lòchrain *leo*, ach cha d'thug iad oladh *leo*.

4 Ach iadsan a bha glic, thug iad oladh *leo* 'nan soithichibh maille r'an lòchranaibh.

5 Agus air deanamh moille do'n fhear nuadh-phòsda, thuit clò codail orra uile, agus suain.

6 Ach anns a' mheadhonoidhe rinneadh glaoth, Feuch, a ta am fear nuadh-phòsda a' teachd; rachaibh a mach g'a choinneachadh.

7 An sin dh'éirich na h-òighean ud uile, agus dheasaich iad an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òighean amaideach riusan a bha glic, Thoiribh dhuinne cuid do bhur n-oladh; oir a ta ar lòchrain a' dol as.

9 Ach fhreagair iadsan a bha glic, ag ràdh, Air eagal nach bi na 's leoir ann dhuinn féin agus dhuibhsa, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reicidh, agus ceannaichibh dhuibh féin.

10 Agus am feadh a bha iad a' dol a cheannach, thàinig am fear-nuadh-phòsda; agus chaidh iadsan a bha ullamh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an dorus.

11 'Na dhéigh sin thàinig mar an ceudna na h-òigh-

ean eile, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.

12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach aithne dhomh sibh.

13 Deanaibh faire air an aobhar sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh an là no an uair, air an tig Mac an duine.

14 Oir is cosmhuil e ri duine a' dol air choigrich, a ghairm a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin :

15 Agus do h-aon diubh thug e cùig tàlanna, agus do neach eile a dha, agus do neach eile a h-aon ; do gach aon fa leth a réir a chomais ; agus air ball ghabh e a thurus.

16 Agus dh'imich esan a fhuaire na cùig tàlanna, agus rinn e ceannachd leo, agus bhuannaich e cùig tàlanna eile.

17 Agus mar an ceudna esan a fhuaire a dhà, bhuan-naich e dithis eile.

18 Ach an ti a fhuaire a h-aon, dh'imich e agus chladhaich e san talamh, agus dh'fholaich e airgid a mhaighstir.

19 An déigh aimsir fhada thàinig Tighearna nan seirbhiseach sin, agus rinn e cunntas riu.

20 Agus thàinig esan a fhuaire na cùig tàlanna, agus thug e leis cùig tàlanna eile, ag ràdh, a Thighearna, thug thu dhomh-sa cùig tàlanna : feuch, bhuannaich mi cùig tàlanna eile thuilleadh orra.

21 Agus thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich ; bha thusa fìrinneach ann am beagan, cuiridh mise os ceann mòran thu : imich a steach do aoibhneas do Thighearn.

22 Agus thàinig esan a fhuaire an dà thàlann, agus thubhairt e, A Thighearna, thug thu dhomh-sa dà thàlann : feuch, bhuannaich mi dà thàlann eile thuilleadh orra.

23 Thubhairt a Thighearna ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhìrinnich ; bha thusa fìrinneach ann am beagan do nithibh, cuiridh mise os ceann mòran do nithibh thu : imich a steach do aoibhneas do Thighearn.

24 Ach an uair a thàinig esan a fhuaire an t-aon tàlann, thubhairt e, A Thighearna, bha fhios agam gur duine cruaidh thu, a bhuan-eas san àite nach do chuir thu, agus a thionailas san ionad anns nach do sgaoil thu ;

25 Agus air dhomh bli fo eagal, chaidh mi agus dh'fholaich mi do thàlann san talamh : feuch, sin agad do chuid féin.

26 Fhreagair a Thighearn agus thubhairt e ris, A sheirbhisich uile agus leisg, bha fhios agad gu buainim-sa san àit anns nach do chuir mi, agus gu tionalam as ar ionad anns nach do sgaoil mi ;

27 Bu chòir dhuit ume sin m' airgid a thabhairt

do'n luchd-malairt, agus air dhomh teachd gheibhinn mo chuid féin maille r'a riadh.

28 Buinibh uaith uime sinan tàlann, agus thugaibh dhasan e, aig am bheil na deich tàlanna.

29 (Oir do gach neach aig am bheil bheir, agus bithidh aige gu pailt : ach uaithsan aig nach 'eil, bheir ear eadhon an ni sin a ta aige.)

30 Agus tilgibh an seirbhis each mi-tharbhach so do dhorchadas iomallach : an sin bithidh gul agus giosgan fhiacal.

31 An uair a thig Mac an duine 'na ghlòir, agus na h-aingil naomha uile maille ris, an sin suidhidh e air caithir rìoghail a ghlòire :

32 Agus cruinnichear 'na làthair na h-uile chinnich ; agus sgaraidh e iad o chéile, amhuil a sgaras buachaill na caoraich o na gabhairibh :

33 Agus cuiridh e na caoraich air a làimh dheis, ach na gabhair air a làimh chli.

34 An sin their an Rìgh rìusan air a dheis, Thigibh, a dhaoine beannaichte m' Athar-sa, sealbhaichibh mar oighreachd an rìoghachd a ta air a deasachadh dhuibh o leagadh bunaite an domhain :

35 Oir bha mi ocrach, agus thug sibh dhomh biadh : bha mi tartmhor, agus thug sibh dhomh deoch : bha mi a'm' choig-

reach, agus thug sibh aoidheachd dhomh :

36 Lomnochd, agus dh'eudaich sibh mi : bha mi euslan agus thàinig sibh g'am amharc : bha mi am prìosan, agus thàinig sibh a m' ionnsuidh.

37 An sin freagraidh na fireanae, agràdh, A Thigh-earna, c'uin a chunnaic sinn ocrach thu, agus a bheathaich sinn thu? no tartmhor, agus a thug sinn deoch dhuit?

38 No c'uin a chunnaic sin a'd' choigreach thu, agus a thug sinn aoidheachd dhuit? no lomnochd, agus a dh'eudaich sinn thu?

39 No c'uin a chunnaic sinn euslan thu, no am prìosan, agus a thàinig sinn a d'ionnsuidh.

40 Agus freagraidh an Rìgh, agus their e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, a mheud 's gu'n d' rinn sibh e do aon do na bràithribh a's lugha agamsa, rinn sibh dhomh-sa e.

41 An sin their e mar an ceudna rìusan air an làimh chli, Imichibh uam, a shluagh malluichte dh'ionnsuidh an teine shiorruidh, a dh'ulluicheadh do'n diabhul agus d'a ainglibh :

42 Oir bha mi ocrach, agus cha d'thug sibh dhomh biadh : bha mi tartmhor, agus cha d'thug sibh dhomh deoch :

43 Bha mi a'm' choigreach, agus cha d'thug sibh aoidheachd dhomh : lomnochd, agus cha d'eudaich

sibh mi : euslan, agus am prìosan, agus cha d'fhàinig sibh g'am amharc.

44 An sin freagraidh iadsan mar an ceudna e, ag ràdh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinne thu ocrach, no tartmhor, no d' choigreach, no lomnochd, no euslan, no am prìosan, agus nach do fhritheil sinn dhuit ?

45 An sin freagraidh esan iad, ag ràdh, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh a mheud 's nach d'rinn sibh e do'n neach a's lugha dhiubh so, cha d'rinn sibh dhomh-sa e.

46 Agus imichidh iadsan chum peanaid shiorruidh ; ach na fireana chum na beatha maireannaich.

CAIB. XXVI.

A GUS tharladh, 'nuar a chrìochnaich Iosa na briathra so uile, gu'n dubhairt e r'a dheisciobluibh,

2 A ta fhios agaibh gu bheil a' chàisg an déigh dà là, agus a ta Mac an duine air a bhrath chum a chèusadh.

3 An sin chruinnich uachdarain nan sagart, agus na sgrìobhaichean, agus seanairean a' phobuill, gu talla an àrd-shagairt, d'an goirear Caiaphas,

4 Agus ghabh iad comhairle le chèile chum Iosa a ghlacadh le feall, agus a chur gu bàs.

5 Ach thubhairt iad, Na deanamaid e san fheill, air eagal gu'm bi buaireas am measg a' phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhi ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair,

7 Thàinig bean d'a ionnsuidh aig an robh bocsa alabastair làn do oladh ro luachmhoir, agus dhòirt i air a cheann e, agus e 'na shuidhe aig *biadh*.

8 Ach an uair a chunnaic a dheisciobuil *sin*, bha fearg orra, ag ràdh, Ciod is ciall do'n ana-caitheadh so ?

9 Oir dh'fheudadh an oladh so bhi air a reiceadh air mhòran, agus a bhi air a toirt do na bochdaibh.

10 Ach air aithneachadh so do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' cur dragha air a' mhnaoi ? oir rinn i deadh obair dhomhsa.

11 Oir a ta na bochdan agaibh a ghnàth maille ribh, ach cha'n 'eil mise agaibh a ghnàth.

12 Oir air dortadh na h-oladh so dhi air mo chorp-sa, is ann fa chomhair m'adhlaid a rinn i e.

13 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e àit am bi an soisgeul so air a shearmonachadh air feadh an t-saoghail gu h-iomlan, aithrisear an ni a rinn a' bhean so, mar chuimhne oirre.

14 An sin dh'imich aon do'n dà fhear dheug, d'am b'ainm Iudas Iscariot, chum nan àrd-shagart.

15 Agus thubhairt e, Ciod a bheir sibh dhomhsa, agus brathaidh mi dhuibh e ? Agus choird iad ris air

dheich buinn fhichead airgid.

16 Agus o'n àm sin a mach dh'iarr e fàth air esan a bhrath.

17 Agus air a' cheud là do f'héill an àrain neo-ghoirtichte, thàinig na deisciobuill chum Iosa, ag ràdh ris, C'àit an àill leat sinne a dh'ulluchadh dhuit, chum gu'n ith thu a' chàisg?

18 Agus thubhairt esan, Rachaibh do'n bhaile gu leithid so do dhuine, agus abraibh ris, Tha am maighstir ag ràdh, A ta m'àm am fagus, cumaidh mi a' chàisgaig do thigh-sa maille ri m' dheisciobluibh.

19 Agus rinn na deisciobuil mar a dh'orduich Iosa dhoibh, agus dheasaich iad a' chàisg.

20 Agus an uair a thàinig am feasgar, shuidh e maille ris an dà fhear dheug.

21 Agus ag itheadh dhoibh, thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath fear dhibh mise.

22 Agus bha iad ro bhrònach, agus thòisich gach aon aca fa leth air a ràdh ris, Am mise e, a Thighearn?

23 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, An ti a thumas a làmh sa' mhèis maille riumsa, brathaidh esan mi.

24 Gu deimhin a ta Mac an duine ag imeachd, a réir mar a ta e sgriobhta m'a thimchioll: ach is an-aoibhinn do'n duine sin le'm brathar Mac an duine: bu

mhaith do'n duine sin mur beirte riamh e.

25 An sin fhreagair Iudas a bhrath e, agus thubhairt e, A mhaighstir, am mise e? Thubhairt esan ris, Thubhairt thu.

26 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus air tabhairt buidheachais, bhris se e, agus thug e do na deisciobluibh e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorp-sa.

27 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt buidheachais, thug e dhoibh e, ag ràdh, Olaibh uile dheth.

28 Oir is i so m'fhuil-sa an tiomnaidh nuaidh, a dhòirt-e ar air son mhòran chum maitheanais pheacanna.

29 Ach tha mi ag ràdh ribh, Nach òl mi á so suas do thoradh so na fionain, gus an là sin an òl mi e nuadh maille ribh ann an rìoghachd m'Athar.

30 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu shlabh nan crann-oladh.

31 An sin thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oilbheum annam-sa an nochd; oir a ta e sgriobhta, Buailidh mi am buachail, agus sgapar caoraich an treuda.

32 Ach an déigh dhomh-sa éirigh a ris, théid mi roimhibh do Ghalile.

33 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Ged gheibh gach uile dhaoine oilbheum annad, cha'n fhaigh mise oilbheum gu bràth.

34 Thubhairt Iosa ris,

Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, air an oidhche so féin mu'n goir an coileach, gu'n àicheadh thu mi tri uairean.

35 Thubhairt Peadar ris, Ged a b'éigin dhomh bàsachadh maille riut, cha'n àicheadh mi thu. Agus thubhairt na deisciobuil uile mar an ceudna.

36 An sin thàinig Iosa maille riu gu ionad d'an goirear Getsemane, agus thubhairt e ris na deisciobuibh, Suidhibh-sa an so, gus an téid mise a dheanamh urnuigh an sud.

37 Agus thug e Peadar leis, agus dithis mhac Shebede, agus thòisich e air a bhi brònach, agus ro dhoilgheasach.

38 An sin thubhairt e riu, A ta m'anam ro bhrònach, eadhon gu bàs: fanaibh-sa an so, agus deanaibh faire maille riumsa.

39 Agus dh'imich e beagan air adhart, agus thuit e air 'aghaidh, a' deanamh urnuigh, agus ag ràdh, O m' Athair, ma dh'fheudas e bhi, rachadh an cupan so seachad orm: gidheadh, na biodh e mar is àill leamsa, ach mar is toil leatsa.

40 Agus thàinig e chum nan deisciobul, agus fhuair e 'nan codol iad, agus thubhairt e ri Peadar, An ann mar sin, nach b'urrainn sibh faire a dheanamh aon uair a mhàin maille riumsa?

41 Deanaibh faire agus urnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh: a ta

gun amharus an spiorad togarach; ach a ta'n fheoil anmhunn.

42 A ris an dara uair, dh'imich e agus rinn e urnuigh, ag ràdh, Om' Athair, mur feudar gu'n téid an cupan so seachad orm, gun mi 'ga òl, do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus thàinig e agus fhuair e iad a ris 'nan codal: oir bha an sùilean trom.

44 Agus dh'fhàg e iad, agus dh'imich e a ris, agus rinn e urnuigh an treas uair, ag ràdh nam briathra ceudna.

45 An sin thàinig e chum a dheisciobul, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois; feuch, a ta an uair air druidealh, agus a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh-pheacach.

46 Eiribh, imicheamaid: feuch, a ta an ti a bhrathras mise am fagus.

47 Agus air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thàinig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus maille ris cuid-eachd mhòr le claidhibh agus bataibh o na h-àrd-shagartaibh agus o shean-airibh a' phobuill.

48 A nis bha an ti a bhrath esan air tabhairt comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach a phògas mise, is e sin e; deanaibh greim air.

49 Agus air ball thàinig e chum Iosa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

50 Ach thubhairt Iosa ris, A charaid, c'ar son a thàinig thu? An sin thàinig iad, agus chuir iad làmh ann an losa, agus ghlac iad e.

5 Agus, feuch, shìn a h-aon diubhsan a bha maille ri Iosa a làmh agus tharruing e a chlaidheamh, agus air dha seirbhiseach an àrd-shagairt a bhualadh, ghearr e a chluas dheth.

52 An sin thubhairt Iosa ris, Cuir a rìs do chlaidheamh air ais 'na ionad féin: oir iadsan uile a ghlacas an claidheamh, tuitidh iad leis a' chlaidheamh.

53 An saoil thusa nach feud mise a nis m'Athair a ghuidhe, agus bheir edhomh tuilleadh na dà legion deug do ainglibh?

54 Ach cionnus an sin bhiodh na sgriobtuirean air an coimhlionadh, *a tha 'g ràdh* gnr ann mar so is éigin tachairt?

55 Anns an uair sin féin thubhairt Iosa ris an t-sluagh, An d'thàinig sibh a mach mar gu b'ann an aghaidh gaduiche, le claidhibh agus bataibh chum mise a ghlacadh? Bha mi gach là a' m' shuidhe maille ribh san teampull a' teagasg, agus cha do chuir sibh làmh annam.

56 Ach thachair so uile, chum gu'm biodh sgriobtuire nam fàidhean air an coimhlionadh. An sin thréig na deisciobuil uile e, agus theich iad.

57 Agus air dhoibh-san

Iosa a ghlacadh, thug iad leo e gu Caiaphas an t-àrd-shagart, far an robh na sgriobhaichean agus na seanairean air cruinneachadh.

58 Ach lean Peadar e fad uatha, eadhon gu talla an àrd-shagairt agus chaidh e steach, agus shuidh e maille ris na seirbhisich, a dh'fhaicinn na crìche.

59 Agus dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na seanairean, agus a' chomhairle uile, fianuis bhréige an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

60 Ach cha d'fhuair iad: seadh, ge do thàinig mòran do fhianuisibh bréige, cha d'fhuair iad. Fa dheòidh thàinig dà fhianuis bhréige.

61 Agus thubhairt iad, Thubhairt am fear so, Is ùrrainn mise teampull Dé a leagadh, agus a thogail a rìs an trì làithibh.

62 Agus air do'n àrd-shagart éirigh, thubhairt e ris, Nach freagair thu bheag? Ciod e a ta iad sin a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

63 Ach dh'fhan Iosa 'na thosd. Agus fhreagair an t-àrd-shagart agus thubhairt e ris, A ta mi ga d' mhionnachadh air an Dia bheò, gu'n innseadh tu dhuinn, an tu Criosd Mac Dhé.

64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu: gidheadh tha mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chì sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé, agus a' teachd air neulaibh nèimh.

65 An sin reub an t-àrd-

shagart 'eudach, ag ràdh, Gu'n do labhair e toibheum; ciod am feum tuilleadh a ta againn air fianuisibh? feuch, a nis chuala sibh a thoibheum.

66 Ciod i bhur barail-sa? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, A ta e toillteanach air a' bhàs.

67 An sin thilg iad smugaid 'na eudan, agus bhuail iad le 'm basaibh e; agus ghabh cuid eile air le slataibh,

68 Ag ràdh, Dean faidheadaireachd dhuinn, a Chriosd, Cò e a bhuail thu?

69 Agus shuidh Peadar a mach anns an talla: agus thàinig cailin àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh, Bha thusa mar an ceudna maille ri Iosa o Ghalile.

70 Ach dh'àicheadh esan 'nan làthair uile, ag ràdh, Cha'n 'eil fhios agam ciod a ta thu ag ràdh.

71 Agus air dol a mach dha do'n fhor-dhorus, chunnaic cailin eile e, agus thubhairt i riu-san a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ri Iosa o Nasaret.

72 Agus dh'àicheadh e a ris le mionnaibh, *ag ràdh*, Cha'n aithne dhomh an duine.

73 Agus tamull beag 'na dhéigh sin thàinig an dream a bha 'nan seasamh a làthair, agus thubhairt iad ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud féin tha thusa; oir a ta do chainnt ga d' bhrath.

74 An sin thòisich e ri mallachadh agus mionnachadh, *ag ràdh*, Cha'n aithne dhomh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.

75 Agus chuimhnich Peadar briathran Iosa a thubhairt ris, Mu'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean. Agus air doll a mach dha, ghuil gu geur.

CAIB. XXVII.

AIR teachd do'n mhaduinn, ghabh uachd-arain nan sagart uile, agus seanairean a' phobuill, comhairle le chéile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

2 Agus air dhoibh esan a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Phontius Pilat an t-uachdaran.

3 An sin an uair a chunnaic Iudas a bhrath e, gu'n do dhìtheadh e, ghabh e aithreachas, agus thug e air an ais na deich buinn fhichead airgid do na h-àrd-shagartaibh, agus do na seanairibh,

4 Ag ràdh, Pheacaich mi, ann am brath na fola nèochiontaich. Ach thubhairt iadsan, Ciod e sin duinne? amhairc thusa *air sin*.

5 Agus air tilgeadh uaith nam bonn airgid anns an teampull, dh'imich e roimhe, agus chaidh e agus chroch se e féin.

6 Agus ghlac na h-àrd-shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha

chòir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad.

7 Agus air gabhail comhairle dhoibh, cheannaich iad leo fearann a' chriadhaid, chum a bhi 'na àit-adhlaic do choigrich.

8 Air an aobhar sin goirear do'n fhearann sin, Fearann na fola, gus an là'n diugh.

9 (An sin choimhlionadh an nì a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an ti a mheasadh, neach a mheas iadsan a bha do chloinn Israei,

10 Agus thug siad iad air son fearainn a' chriadhaid, mar a dh'orduich an Tighearna dhomh-sa.)

11 Agus sheas Iosa an làthair an uachdarain: agus dh'fhiosraich an t-uachdaran dheth, ag ràdh, An tusa Rìgh nan Iudhach? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e nì sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinn thu ciall nìthe air am bheil iad a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

14 Agus cha d'thug e freagradh dha air aon fhocal; ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iongantais ro mhòr.

15 A nis ri àm na féille chleachd an t-uachdaran aon phrìosanach a b' àill

leo chur fa sgaoil do'n phobull.

16 Agus bha aca san àm sin prìosanach ro-chomharachichte d'am b' ainm Barabas.

17 Air an aobhar sin an uair a bha iad cruinn an ceann a chèile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Barabas, no Iosa, d'an goirear Crìosd?

18 Oir bha fhios aige gu'm b'ann o fharmaid a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'na shuidhe air caithir a' bhreitheanais, chuir a bhean teachdaireachd d'a ionnsuidh, ag ràdh, Na biodh agad-sa gnothuch sam bith ris an fhìrean sin: oir is mòr a dh'fhulaing mise an diugh ann am bruadar, air a shon-san.

20 Ach chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabas, agus gu milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e riu, Cò do'n dithis is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh? Thubhairt iadsan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat riu, Cìod ma seadh an i mi ri Iosa, d'an goirear Crìosd? Thubhairt iad ris uile, Ceusar e.

23 Agus thubhairt an t-uachdaran, C'ar son? cìod an t-olc a rinn e? ach is mòr gu mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceusar e.

24 Agus an uair a chunn-
aic Pilat nach do bhuadh-
aich e bheag sam bith, ach
gu'n d'éirich an tuilleadh
buaireis, ghabh e uisge,
agus dh'ionnlaid e a làmh-
an am fianuis an t-sluaigh,
ag ràdh, A ta mise neò-
chiontach do fhuil an fhìr-
ein so ; faicibh-sa sin.

25 Agus fhreagair am
pobull uile, agus thubhairt
iad, Biodh 'fhuil oirnne,
agus air ar cloinn.

26 An sin leig e fa sgaoil
Barabas dhoibh : ach air
dha Iosa a sgiùrsadh, thug
e thairis e chum a cheus-
adh.

27 An sin thug saighd-
earan an uachdarain leo Iosa
do thalla a' bhreitheanais,
agus chruinnich iad a'
bhuidheann uile m'a thim-
chioll.

28 Agus air dhoibh a
rùsgadh, chuir iad uime
falluinn scarlaid.

29 Agus air dhoibh crùn
droighinn fhigheadh, chuir
iad m'a cheann e, agus slat
chuilce 'na làimh dheis : a-
agus lùb iad an glùn 'na
lathair, agus rinn iad fanoid
air, ag ràdh, Gu'm beann-
aichear thu, a Rìgh nan
Iudhach.

30 Agus thilg iad smug-
aid air, agus ghlac iad an
t-slat chuilce, agus bhuail
iad sa' cheann e.

31 Agus an déigh dhoibh
fanoid a dheanamh air, thug
iad an fhalluinn dheth, agus
chuir iad 'eudach féin uime,
agus thug iad leo e chum a
cheusadh.

32 Agus an uair a chaidh
iad a mach, fhuair iad duine
o Chirene, d'am b'ainm
Simon : esan dh'éignich
iad chum a chrann-ceus-
aidh-san a ghiùlan.

33 Agus an uair a thàin-
ig iad gu ionad d'an ainm
Golgota, sin r'a ràdh, àite
cloiginn,

34 Thug iad dha r'a òl
fion geur, measgta le dom-
blas : agus air dha a bhlas-
adh, cha'n òladh se e.

35 Agus an uair a cheus
iad e, roinn iad a thrusgan
eatorra, a' tilgeadh crann-
chuir : chum gu'n coimh-
lìontadh anni a labhradh leis
an fhàidh, Roinn iad m'eud-
ach eatorra, agus chuir iad
crannchur air mo bhrat.

36 Agus shuidh iad, agus
rinn iad faire air an sin :

37 Agus chuir iad a chùis-
dhìtidh sgrìobhta os a
cheann, IS E SO IOSA
RIGH NANIUDHACH.

38 An sin cheusadh maille
ris dà ghaduiche ; fear air
a làimh dheis, agus fear eile
air a làimh chlì.

39 Agus thug iadsan a
bha dol seachad toibheum
dha, a' crathadh an ceann,

40 Agus ag ràdh, Thusa
a leagas an teampull, agus
a chuireas suas an trì làith-
ibh e, fòir ort féin : ma's tu
Mac Dhé, thig a nuas o'n
chrann-cheusaidh.

41 Mar an ceudna thubh-
airtna h-ard-shagairt, maille
ris na sgrìobhaichibh, agus
na seanairibh, a' fanoid air,

42 Shaor e daoine eile, e
féin a shaoradh ni 'n com-

asach e: ma's e Rìgh Israeil, thigeadh e nis a nuas o'n chrann-cheusaidh, agus creididh sinn e.

43 Chuir e a dhòigh an Dia; saoradh e a nis e, ma tha toil aige dha: oir thubhairt e, Is mise mac Dhé.

44 Agus thug na gaduichean, a cheusadh maille ris, am beun ceudna dha.

45 An nis o'n t-seathadh uair bha dorchadas air an tìr uile gus an naothadh uair.

46 Agus mu thimchioll na naothadh uaire dh'éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh, Eli, eli, lama sabachtani? is e sin r'a ràdh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi?

47 Agus air cluinntinn, sin do chuid diubhsan a bha 'nan seasamh an sin, thubhairt iad, A ta am fear so a' glaodhach air Elias.

48 Agus air ball ruith a h-aon diubh, agus ghabh e spong, agus lìon e do fhion geur i, agus air dha a cur air slait chuilce, thug e dha r'a òl.

49 Ach thubhairt càch, Leig dha, faiceamaid an tig Elias g'a thèarnadh.

50 Agus an uair a dh'éigh Iosa a rìs le glaodh mòr, thug e suas a spiorad.

51 Agus, feuch, reubadh brat-roinn an teampuill 'na dhà chuid, o mhullach gu ìochdar; agus chrìothnuich an talamh, agus sgoilteadh na creagan:

52 Agus dh'fhosgladh na h-uaighean, agus dh'-

éirich mòran do chorpaibh nan naomh, a bha 'nan codal,

53 Agus chaidh iad a mach as na h-uaighibh an déigh 'aiseirigh-san, agus chaidh iad a steach do'n bhaile naomh, agus nochdadh iad do mhòran.

54 A nis an uair a chunn-aic an ceannard-ceud, agus iadsan a bha maille ris a' coimhead Iosa, a' chrith-thalmhainn, agus na nithe eile a rinneadh, ghabh iad eagal mòr, ag ràdh, Gu firinneach b'e so Mac Dhé.

55 Agus bha an sin mòran bhan (agamharc am fad,) a lean Iosa o Ghalile, a' frithealadh dha:

56 Am measg an robh Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais agus Ioseis, agus màthair cloinne Shebede.

57 Agus air teachd do'n fheasgar, thàinig duine saoi-bhir o Arimatea, d'am b'ainm Ioseph, a bha e féin 'na dheisciobul aig Iosa mar an ceudna.

58 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa: an sin dh'àithn Pilat an corp a thabhairt da.

59 Agus ghlac Ioseph an corp, agus phaisg e ann an lion-eudach fìor-ghlan e,

60 Agus chuir se e 'na uaigh nuaidh féin, a chladh-aich e ann an carraig: Agus charuich e clach mhòr gu dorus na h-uaighe, agus dh'imich e ròimhe.

61 Agus bha Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile

'nan suidhe fa chomhair na h-uaighe,

62 A nis air an là màir-each, an là'n déigh an ulluchaidh, chruinnicheadh na h-àrd-shagairt, agus na Phairisich gu Pilat,

63 Ag ràdh, A Thigh-earn, is cuimhne leinn an uair a bha am mealltair ud fathast beò, gu'n dubhairt e, Eiridh mi an déigh thri làithean.

64 Orduich uime sin an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach gus an treas là, air eagal gu'n tig a dheisciobuil san oidhche, agus gu'n goid iad leo e, agus g'un abair iad ris an t-sluagh, Dh'éirich e o na marbhaibh: agus mar sin bithidh am mearachd deireannach ni's miosa na'n ceud *mhearachd*.

65 Thubhairt Pilat riu, Tha faire agaibh; imichibh, deanaibh an uaigh cho tèaruinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh'imich iad agus rinn iad an uaigh cinnteach, a' cur seula air a' chloich, maille ri faire.

CAIB. XXVIII.

AN déigh na sàbaid, aig briseadh na faire air a' cheud là do'n t-seachduin, thàinig Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn na h-uaighe.

2 Agus, feuch, bha crith-thalmhainn mhòr ann; oir thàinig aingeal an Tigh-earna nuas o nèamh, agus air teachd dha charuich e a' chlach o'n dorus, agus shuidh e oirre.

3 Agus bha a ghnùis mar dhealanach, agus 'eudach geal mar shneachdadh.

4 Agus air eagal roimhe chrìothnuich an luchd-coimhid, agus chaidh iad an riochd mairbh.

5 Ach fhreagair an t-aiu-geal agus thubhairt e ris na mnaibh, Na biodh eagal oirbhse: oir a ta fhios agam gu bheil sibh ag iarraidh Iosa, a chaidh cheusadh.

6 Cha'n 'eil e 'n so; oir dh'éirich e, mar a thubhairt e: thigibh, faicibh an t-àit an robh an Tighearn 'na luidhe.

7 Agus imichibh gu luath, agus innsibh d'a dheisciobluibh gu'n d'éirich e o na marbhaibh: agus, feuch, tha e dol roimhibh do Ghalile; an sin chi sibh e; feuch, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh'imich iad gu luath o'n uaigh, le h-eagal agus mòr-ghairdeachas, agus ruith iad a dh'innseadh d'a dheisciobluibh.

9 Agus ag imeachd dhoibhsan a dh'innseadh d'a dheisciobluibh, feuch, thachair Iosa féin orra, ag ràdh, Fàilte dhuibh. Agus thàinig iad am fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus rinn iad aoradh dha.

10 An sin thubhairt Iosa riu, Na biodh eagal oirbh: imichibh, abraibh ri m' bhràithribh iadsan a dhol do Ghalile, agus an sin chi iad mi.

11 Agus an uair a bha iadsan ag imeachd, feuch,

thàinig cuid do'n luchd-faire do'n bhaile, agus nochd iad do na h-àrd-shagartaibh gach ni a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibh-san an ceann a chéile maille ris na seanairibh, agus air gabhail comhairle dhoibh, thug iad mòran airgid do na saighdearaibh,

13 Ag ràdh, Abraibh-sa gu'n d'thàinig a dheisciobuil anns an oidhche, agus gu'n do ghoid iad e, an uair a bha sinne 'nar codal.

14 Agus ma chluinneas an t-uachdaran so, cuiridh sinne impidh air, agus ni sinn sibhse tèaruinte.

15 Agus ghabh iad an t-airgiod, agus rinn iad mar a theagaisgeadh dhoibh : agus a ta a' chainnt so air a h-aithris am measg nan Iudhach gus an là'n diugh.

16 An sin chaidh an t-aon deisciobul deug do Ghalile, do'n bheinn faran d'orduich Iosa dhoibh.

17 Agus an uair a chunnaidh iad e, rinn iad aoradh dha : ach bha cuid aca fo amharus.

18 Agus thàinig Iosa, agus labhair e riu, ag ràdh, Thugadh dhomh-sa gach uile chumhachd air nèamh agus air talamh.

19 Uime sin imichibh-sa, agus deanaibh deisciobuil do gach uile chinneach, 'gam baisteadh ann an ainm an Athar, agus a' Mhic, agus an Spioraid naoimh ;

20 A' teagasg dhoibh gach uile nithe a dh'àithn mise dhuibh a choimhead : Agus, feuch, a ta mise maille ribh a ghnàth, gu deireadh an t-saoghail. Amen.

AN SOISGEUL A REIR MHARCUIS.

CAIB. I.

IOSEACH Soisgeil Iosa Criosd, Mhic Dhé :

2 A réirmara taesgriobhta anns na fàidhibh, Feuch, cuiream mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

3 Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, dean-aibh a cheumana dìreach.

4 Bha Eoin a' baisteadh anns an fhàsach agus a' sear-

monachadh baistidh an aithreachais, chum maitheanais pheacanna.

5 Agus chaidh a mach d'a ionnsuidh tìr Iudea uile, agus luchd-àiteachaidh Ierusalem, agus bhaisteadh leis iad uile ann an amhainn Iordain, ag aideachadh am peacanna.

6 Agus bha Eoin air eudachadh le fionna chàmhal, agus crios leathair m'a leasraidh ; agus bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhaich.

7 Agus shearmonaich e, agràdh, A ta neach a' teachd a'm' dhéigh a's cumhachdaiche na mise, neach nach airidh mise air cromadh sìos agus barr-ialla bhròg fhuasgladh.

8 Bhaist mise gu dearbh sibh le h-uisge: ach baistidhesan sibh leis an Spiorad Naomh.

9 Agus tharladh anns na làithibh sin, gu'n d'thàinig Iosa o Nasaret Ghalile, agus bhaisteadh e le h-Eoin ann an Iordan.

10 Agus air ball an uair a chaidh e suas as an uisge, chunnaic e na nèamhan air am fosgladh, agus an Spiorad mar choluman a' teachd a nuas air.

11 Agus thàinig guth o nèamh, *agràdh*, Is tusa mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr thlachd.

12 Agus air ball tharruing an Spiorad e do'n fhàsach.

13 Agus bha e 'n sin san fhàsach dà fhichead là air a bhuaireadh le Satan, agus bha e maille ris na fiadh-bheathaichibh, agus fhrith-eil na h-aingil dha.

14 Agus an déigh Eoin a chur am prìosan, thàinig Iosa do Ghalile, a' searmonachadh soisgeil rìoghachd Dhé,

15 Agus agràdh, Choimh-ionadh an aimsir, agus a ta rìoghachd Dhé am fagus; deanaibh-sa aithreachas, agus creidibh an soisgeul.

16 Agus air dha bhì 'g imeachd ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e Simon,

agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lìn san fhairge: (oir b'iasgairean iad.)

17 Agus thubhairt Iosa riu, Thigibh a'm' dhéigh-sa, agus ni mi 'nur iasgairibh air daoineibh sibh.

18 Agus air ball dh'fhàg iad an lìonta, agus lean iad esan.

19 Agus an uair a chaidh e beagan air aghaidh as a sin, chunnaic e Seumas *mac* Shebede, agus Eoin a bhràth-air, agus iad san luing a' càradh an lìonta.

20 Agus air ball ghairm e iad; agus dh'fhàg iad Sebede an athair san luing maille ris an luchd-tuarasdail, agus lean iad esan.

21 Agus chaidh iad a steach do Chapernaum; agus air ball air dha dol a stigh do'n t-sionagog air an t-sàbaid, theagaisg e.

22 Agus ghabh iad iongantais r'a theagasg: oir bha e 'gan teagasg mar neach aig an robh ùghdarras, agus cha b'ann mar na sgrìobhaichean.

23 Agus bha 'nan sionagog-san neach anns an robh spiorad neòghlan, agus ghlaodh e,

24 Ag ràdh, Leig leinn; ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa o Nasaret? an d'thàinig thu g'ar sgrios-ne? Is aithne dhomh cò thu, aon naomh Dhè.

25 Agus chronuich Iosa e, ag ràdh, Bi a' d' thosd, agus thig a mach as.

26 Agus an uair a reub an spiorad neòghlan e, agus

a ghlaodh e le guth àrd, thàinig e mach as.

27 Agus ghabh iad mòr-iongantais uile, ionnus gu'n robh iad a' cur na ceisde so r'a chéile, ag ràdh, Ciod e so? Ciod e an teagasg nuadh so? oir le h-ùghdarras a ta e toirt orduigh eadhon do na spioradaibh neòghlan, agus tha iad ùmhal dha.

28 Agus chaidh a chliù air ball a mach air feadh na tìre uile timchioll Ghalile.

29 Agus gun dàil, air dhoibh dol a mach as an t-sionagag, chaidh iad a steach do thigh Shimoin agus Aindreas, maille ri Seumas agus Eoin.

30 Ach bha màthair-chéile Shimoin 'na luidhe ann am fiabhrus; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

31 Agus thàinig esan agus thog e i, a' breith air làimh oirre; agus air ball dh'fhàg am fiabhrus i, agus fhritheil i dhoibh.

32 Agus an uair a bha 'm feasgar ann, air do'n ghréin dol fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus iadsan anns an robh deamhain.

33 Agus bha 'm baile uile air a chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis e mòran air an robh iomadh gnè eucail, agus thilg e mach mòran dheamhan, agus cha d'fhulaing e do na deamhnaibh labhairt, air son gu'm b'aithne dhoibh e.

35 Agus air dha éirigh sa' mhaduinn, fada roimh

là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail, agus rinn e urnuigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris e.

37 Agus air fhaotainn dhoibh thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d'iarraidh.

38 Agus thubhairt esan riu, Rachamaid a dh'ionnsuidh nam bailtean eile làimh ruinn, chum gu'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na crìche so thàinig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sionagogaibh air feadh Ghalile uile, agus thilg e mach na deamhain.

40 Agus thàinig lobhar d'a ionnsuidh, a' guidhe air, agus a' lùbadh a ghlùin da, agus ag ràdh ris, Ma's àill leat, tha thu comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth, agus air sìneadh a mach a làimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam; bi-sa glan.

42 Agus co luath as a labhair e, air ball dh'fhalbh an luibhre uaith, agus rinn eadh glan e.

43 Agus thug e geur-ordugh dha, agus air ball chuir e air falbh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bheag do neach air bith: ach imich, nochd thu féin do'n t-sagart, agus tabhair mar iobairt air son do ghlanaidh na nithe a dh'àithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

45 Agus air dhasan dol a mach, thòisich e air inn-seadh gu ro-fhollaiseach, agus air a' chùis a sgaoileadh mu'n cuairt, air chorasnach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do'n bhaile; ach bha e mach ann an àitibh uaigneach: agus thàinig iad d'a ionnsuidh as gach àird.

CAIB. II.

AGUS an déigh làithean àraidh, chaidh e a ris a steach do Chapernaum; agus chualas esan a bhi san tigh.

2 Agus air ball chruinnichadh mòran an ceann a chéile, air chorasnach robh àit a chumadh *iad*, eadhon timchioll an doruis: agus labhair e am focal riu.

3 Agus thàinig iad, a' toirt d'a ionnsuidh neach air an robh am pairilis, air a ghiulan le ceathrar.

4 Agus a chionn nach b'urrainn iad teachd am fagus da leis an t-sluagh, rùisg iad mullach an tighe anns an robh e: agus air dhoibh a tholladh, leig iad sìos an leabadh air an robh an teach a bha tinn leis a' phairilis 'na luidhe.

5 'Nuair chunnaic Iosa an creidimh-san, thubhairt e ris an neach air an robh am pairilis, A mhic, tha do pheacanna air am maitheadh dhuit.

6 Ach bha dream àraidh do na sgrìobhaichibh 'nan suidhe an sin, agus iad a' reusonachadh 'nan cridhe-achaibh féin,

7 C'ar son a ta am fear so a' labhairt toibheim mar so? Cò dh'fheudas peacanna a mhaitheadh ach Dia a mhàin?

8 Agus air ball air aithneachadh do Iosa 'na spiorad féin gu'n robh iadsan a' reusonachadh mar sin annta féin, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' reusonachadh nan nithe sin ann bhur cridheachaibh?

9 Cò aca is usadh a ràdh ris an neach air am bheil am pairilis, Tha do pheacanna air am maitheadh dhuit, no a ràdh, Eirich, agus tog do leabadh, agus imich?

10 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil ùghdarras aig Mac an duine peacanna a mhaitheadh air thalamh, (thubhairt e ris an fhearair an robh am pairilis,)

11 A ta mi ag ràdh riut, Eirich, agus tog do leabadh, agus imich do d' thigh.

12 Agus dh'éirich esan air ball, agus thog e an leabadh, agus chaidh e mach 'nam fianuis uile, ionnus gu'n robh mòr-iongantas orra uile, agus gu'n do ghlòraich iad Dia, ag ràdh, Cha'n fhaca sinne riamh a leithid so.

13 Agus chaidh e mach a ris ri taobh na mara; agus thàinig an sluagh uile d'a ionnsuidh, agus theagaisg e iad.

14 Agus ag dol seachad da, chunnaic e Lebhi *mac* Alpheuis 'na shuidhe aig àite togail na cìse, agus thubhairt e ris, Lean mise

Agus dh'èirich e, agus lean se e.

15 Agus tharladh, 'nuair a shuidh Iosa chum bìdh 'na thigh-san, gu'n do shuidh mòran chis-mhaor agus pheacach maille ri Iosa, agus r'a dheisciobluibh : oir bha mòran ann, agus lean iad e.

16 Agus an uair a chunn-aic na sgrìobhaichean agus na Phairisich esan ag itheadh maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacachaibh, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a ta e ag itheadh agus ag òl maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacachaibh ?

17 Agus an uair a chuala Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum acasan a ta slàn air an léigh, ach acasan a ta tinn : cha d' thàinig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

18 Agus bu ghnàth le deisciobluibh Eoin, agus nam Phairiseach a bhi trasgadh : agus thàinig iad, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin, agus nam Phairiseach ri trasgadh, agus nach 'eil do dheisciobuil sa a' trasgadh.

19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bheil clann seòmair an fhir nuadh-phòsda comasach air trasgadh a dheanamh, am feadh a bhitheas am fear nuadh-phòsda maille riu ? am feadh a ta am fear nuadh-phòsda aca maille riu, cha'n fheud iad trasgadh a dheanamh.

20 Ach thig na làithean anns an toirear am fear nuadh-phòsda uatha ; agus an sin ni iad trasgadh sna làithibh sin.

21 Agus cha'n 'eil duine sam bith a dh'fhuaigheas mìr do eudach nuadh air sean eudach ; no, *ma dh'fhuaigheas*, buinidh am mìr nuadh, a chuireadh g'alionadh suas, as an t-sean eudach, agus nithear an reubadh ni's miosa.

22 Agus cha chuir duine air bith fion ùr ann an seann searragaibh ; no brisidh am fion nuadh na searragan, agus, dòirtear am fion, agus cailfear na searragan : ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadha.

23 Agus tharladh gu'n deachaidh e troimh na h-achaibh arbhair air là na sàbaid ; agus thòisich a dheisciobuil, ag imeachd dhoibh, ris na diasan arbhair a spionadh.

24 Agus thubhairt na Phairisich ris, Feuch, c'ar son a ta iad a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte air là na sàbaid ?

25 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibhse riamh ciod arinn Daibhidh, 'nuair a bha uireasbhuidh air, agus ocras air féin agus orra-san a bha maille ris ?

26 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé ann an làithibh Abiatair an àrd-shagairt, agus a dh'ith e aran na fianuis, nach 'eil ceaduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaibh,

agus a thug e mar an ceudna do'n dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'orduicheadh an t-sàbaid air son an duine, cha'n e an duine air son na sàbaid :

28 Air an aobhar sin is Tighearna Mac an duine air an t-sàbaid féin.

CAIB. III.

A GUS chaidh e ris a steach do'n t-sionagog ; agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighis-eadh se e air là na sàbaid, chum gu'm biodh cùis-dhèidh aca 'na aghaidh.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' mheadhon.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid, no olc ? anam a thèarnadh, no a sgrios ? ach dh'fhan iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'amhairc e mu'n cuairt orra le feirg, air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sin a mach do làmh. Agus shìn e mach i : agus rinneadh slàn i mar an làmh eile.

6 Agus chaidh na Phairisich a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leanmhuinn Heroid 'na aghaidh-san, cionnus a dh'fheudadh iad a sgrios.

7 Ach chaidh Iosa maille r'a dheisciobluibh a leth chum na mara : agus lean

sluagh mòr e o Ghalile, agus o Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Idumea, agus o thaobh thall Iordain ; agus iadsan a bha timchioll Thiruis agus Shidoin, thàinig cuid-eachd mhòrdhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair a chual iad cia mòr na nithe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, long bheaga bhi feitheamh air, air son an t-sluaigh, chum nach dòmhluicheadh iad e :

10 Oir leighis e mòran ; ionnus gu'n do dhlùth-theann iad ris, a mheud 's air an robh plàighean, chum gu'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neòghlan, an uair a chunnaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann dhoibh nach deanadh iad aithnichte e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b'àill leis : agus thàinig iad d'a ionnsuidh.

14 Agus dh'orduich e dà fhear dheug, chum gu'm biodh iad maille ris, agus gu'n cuireadh e mach iad a shearmonachadh ;

15 Agus gu'm biodh aca cumhachd a leigheas euslainte, agus a thilgeadh a mach dheamhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar-cho-ainm :

17 Agus Seumas mac Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, agus orra-san) thug e Boanerges mar cho-

ainm, is e sin ri ràdh, Clann na tairneanaich.)

18 Agus Aindreas, agus Philip, agus Bartolomeus, agus Mata, agus Tomas, agus Seumas *mac* Alpheuis, agus Tadeus, agus Simon an Canaanach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach sin a bhrath e : agus chaidh iad do thigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a rìs, ionnus nach robh e'n comas doibh uiread as aran itheadh.

21 Agus an uair a chual a chairdean *so*, thàinig iad a mach a bhreith air: oir thubhairt iad, Tha e air mhi-chéill.

22 Agus thubhairt na sgriobhaichean a thàinig e nuas o Ierusalem, A ta Beelsebub aige, agus is ann troimh phrionnsa, nan deamhan a ta e tilgeadh a mach dheamhan.

23 Agus ghairm e iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu ann an cosamhlachdaibh, Cionnus a dh'fheudas Satan Satan a thilgeadh a mach?

24 Agus ma bhitheas rìoghachd roinnte 'na h-aghaidh féin, cha'n urrainn an rìoghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhitheas tigh air a roinn 'na aghaidh féin, cha'n urrainn an tigh sin seasamh.

26 Agus ma dh'éireas Satan 'na aghaidh féin, agus gu'm bi e roinnte, cha'n urrainn e seasamh, ach a ta crìoch aige.

27 Cha'n urrainn neach air bith dol a steach do thigh

duine làidir, agus 'airneis a thogailleis, mur ceangail e'n duine làidir an toiscach; agus an sin creachaidh e a thigh.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu maithear na h-uile pheacanna do chloinn nan daoine, agus gach toibheum a labhras iad.

29 Ach ge b'e labhras toibheum an aghaidh an Spioraid Naoimh cha'n fhaigh e maitheanas a chaidh, ach a ta e an cunnart peanaais shiorruidh;

30 Air son gu'n dubhairt iad, Tha spiorad neòghlan aige.

31 An sin thàinig a bhraithrean agus a mhàthair, agus air dhoibh seasamh a muigh, chuir iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m'a thimchioll; agus thubhairt iad ris, Feuch, a ta do mhàthair agus do bhràithrean a muigh ga d' iarraidh.

33 Agus fhreagair e iad, ag ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo bhràithrean?

34 Agus sheall e mu'n cuairt orra-san a bha 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairt e, Feuch mo mhàthair agus mo bhràithrean.

35 Oir ge b'e neach a ni toil Dé, is e san mo bhràthair, agus mo phiuthar, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

A GUS thòisich e air teagasg a rìs làimh ris a' mhuir; agus chruinnicheadh

sluagh mòr d'a ionnsuidh, ionnus gu'n deachaidh e steach do luing, agus gu'n do shuidh e air a' mhuir; agus bha'n sluagh uile ri taobh na mara air tìr.

2 Agus theagaisg e dhoibh mòran do nithibh ann an cosamhlachdaibh, agus thubhairt e riu 'na theagasg,

3 Eisdibh; Feuch, chaidh fear-cuir a mach a chur sìl:

4 Agus tharladh 'nuair chuire an sìol, gu'n do thuit cuid deth ri taobh an rathaid, agus thàinig eunlaith an athair, agus dh'ith iad suas e.

5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann creagach, far nach robh mòr thalamh aige; agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrìgh nach robh doimhne talmhainn aige:

6 Ach air do'n ghréin éirigh, loisgeadh e; agus a chionn nach robh freumh aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighinn suas, agus thachd se e, agus cha d'thug e toradh uaith.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus thug e toradh uaith a' fàs suas agus a' meudachadh; agus thug e mach, cuid a dheich thar fhichead uiread, agus cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's chuireadh.

9 Agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus an uair a bha e 'na aonar, dh'fhiosraich iad-

san a bha mu'n cuairt da, maille ris an dà fhear dheug, an cosamhlachd deth.

11 Agus thubhairt e riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh dìomhair rioghachd Dhé: ach dhoibh-san a ta an leth muigh nithear gach ni an cosamhlachdaibh.

12 Chum as ag faicinn doibh gu'm faic iad, agus nach aithnich iad, agus ag cluinntinn dhoibh gu'n cluinn iad, agus nach tuig iad; air eagal àm air bith gu'm pilleadh iad, agus gu'm biodh am peacanna air am maitheadh dhoibh.

13 Agus thubhairt e riu, Nach aithne dhuibh an cosamhlachd so? agus cionnus ma ta a thuigeas sibh gach uile chosamhlachd?

14 Tha 'm fear-cuir a' cur an fhocail.

15 Agus is iad so iadsan ri taobh an rathaid, anns an cuirear am focal, an déigh dhoibh a chluinntinn, air ball a ta Satan a' teachd, agus a' togail leis an fhocail, a shìol-chuireadh 'nan cridh-eachaibh.

16 Agus is iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann creagach; muinntir, an uair a chluinn-eas iad am focal, a ghabhas e air ball le gairdeachas:

17 Agus cha'n 'eil freumh aca anna féin, ach mairidh iad rè sealain; na dheigh sin 'nuair a dh'éireas àmhghar no geur-leanmhuinn air son an fhocail, air ball a ta iad a' gabhail oilbheim,

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh am measg an droighinn, an dream a dh'eisdeas ris an fhocal ;

19 Agus a ta ro chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd saobhreis, agus an a-màna nithe eile teachd a steach, agus a' tachdadh an fhocail agus nithear neothorach e.

20 Agus is iad so iadsan a chuireadh ann an talamh maith ; an dream a chluinneas am focal, agus a ghabhas e, agus a bheir a mach toradh, cuid a dheich thar fhichead uiread, cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread *as a chuireadh*.

21 Agus thubhairt e riu, An toirear coinneal chum gu'n cuirear i fuidh bheul soithich, no fuidh leabaidh ? nach ann a chum a cur ann an coinneir ?

22 Oir cha'n 'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear ; agus cha robh ni air bith an cleith, nach tig am follais.

23 Ma ta cluasa chum éisdeachd aig neach air bith, éisdeadh e.

24 Agus thubhairt e riu, Thugaibh fa'near ciod a chluinneas sibh : leis an tomhas a thomhaiseas sibh, tomhaisear dhuibh féin ; agus bheirear tuilleadh dhuibh-sa ta 'g éisdeachd.

25 Oir ge b'e neach aig am bheil, bheirear dha : agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear uaith an ni sin féin a ta aige.

26 Agus thubhairt e, Is amhuil rìoghachd Dhé, mar

gu'n cuireadh duine sìol anns an talamh,

27 Agus gu'n coidleadh e, agus gu'n éireadh e a dh'oidhche agus a là, agus gu'n gineadh an sìol, agus gu'm fàsadh e suas, air dòigh nach fhios da.

28 Oir bheir an talamh a mach toradh uaith féin, air tùs am fochann, a ris an dias, an déigh sin an làn arbhar anns an dèis.

29 Ach an uair a ta 'n toradh abaich, air ball cuiridh e an corran ann, a chionn gu bheil am fogharadh air teachd.

30 Agus thubhairt e, Ciod an ni ri 'n samhluich sinn rìoghachd Dhé ? no ciod e an cosamhlachd leis an coimhmeas sinn i ?

31 Is cosmhuil i ri gràinne mustaird, ni, 'nuair a chuirear san talamh e, a's lugha do na h-uile phòraibh a ta air thalamh.

32 Ach an déigh a chur, fàsaidh e suas, agus cinnidh e ni's mò na luibh sam bith eile, agus fàsaidh geugan mòra air ; ionnus gu'm feud eunlaith an athair nid a dheanamh fuidh a sgàile.

33 Agus le iomadh d'a leithidibh sin do chosamhlachdaibh labhair e am focal riu, a réir mar a b'urrainn iad a chluinntinn.

34 Ach gun chosamhlachd cha do labhair e riu : Agus mhìnich e na h-uile nithe d'a dheisciobluibh féin air leth.

35 Agus thubhairt e riu air an là sin féin, air teachd

do'n fneasgar, Rachamaid thairis do'n taobh eile.

36 Agus an uair a sgaoil iad an coimhthional, thug iad leo esan anns an luing mar a bha e; agus bha longa beaga eile maille ris mar an ceudna.

37 Agus dh'éirich doinn mhòr ghaoithe, agus leum na tonnan a steach do'n luing, air chor as gu'n robh i nis làn.

38 Agus bha esan ann an deireadh na luinge, 'na chodal air clusaig: agus dhùisg iad e, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, nach 'eil suim agad gu'n caillear sinn?

39 Agus dh'éirich e, agus chronuich e a' ghaoth, agus thubhairt e ris an fhairge, Tosd, bi sàmhach. An sin luidh a' ghaoth, agus bha fèath mòr ann.

40 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh co eagalach? cionnus nach 'eil creidimh agaibh.

41 Agus ghabh iad eagail ro mhòr, agus thubhairt iad r'a chéile, Ciod e an duine so, gu bheil a' ghaoth, agus an fhairge féin ùmhal da?

CAIB. V.

A GUS thàinig iad gu taobh eile na mara, gu dùthaich nan Gadarach.

2 Agus an uair a chaidh e mach as an luing, air ball thachair air as na h-àitibh-adhlaic, duine anns an robh spiorad neòghlan,

3 Aig an robh a chòmh-nuidh sna h-àitibh-adhlaic;

agus cha b'urrainn neach air bith a cheangal, eadhon le slabhraidhibh:

4 Oir chaidh a cheangal gu tric le geimhlibh, agus le slabhraidhibh, agus tharruing e na slabhraidhean as a chéile, agus mhìn-bhris e na geimhlean: Agus cha b'urrainn duine sam bith a cheannsachadh.

5 Agus bha e ghnàth, là agus a dh'oidhche, sna beanntaibh, agus sna h-ion-adaibh-adhlaic, a' glaodhaich, agus 'ga ghearradh féin le clachaibh.

6 Ach an uair a chunnaic e Iosa fada uaith, ruith e agus shleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le guth mòr, agus thubhairt e, Ciod mo ghnòthuch-sa riut, Iosa a Mhic an Dé a's ro àirde? tha mi a' cur ort á h-uchd Dé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig a mach as an duine, a spioraid neòghloin.)

9 Agus dh'fhiosraich e dheth, Ciod is ainm dhuit? Agus fhreagair esan, ag ràdh, Legion is ainm dhomh: oir a ta sinn mòr-an ann.

10 Agus ghuidh e gu ro gheur air, gun e g'an cur a mach as an dùthaich sin.

11 Agus bha treud mòr mhuc an sin, ag ionaltradh am fagus do'n bheinn.

12 Agus ghuidh na deamhain uile air, ag ràdh, Cuir sinne dh'ionnsuidh nam muc, chum gu'n rachamaid a steach annta.

13 Agus air ball thug Iosa cead doibh ; agus air dol a mach do na spioradaibh neòghlan, chaidh iad a stigh anns na mucaibh, agus ruith an treud sìos gu dian le àite cas do'n fhairge, (bha iad mu thimchioll dà mhìle,) agus thachdadh iad san fhairge.

14 Agus theich iadsan a bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh'innis iad sin, araon anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaidh iad a mach a dh'fhaicinn ciod e an ni ud a thachair.

15 Agus thàinig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an ti anns an robh an deamhan, agus aig an robh an legion, 'na shuidhe, agus eudach uime, agus a chiall aige ; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan chunnaic e dhoibh, cionns a thachair do'n ti anns n robh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe air imeachd a mach as an crìochaibh.

18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an ti anns an robh an deamhan air, gu'm feudadh e bhi maille ris.

19 Gidheadh cha do leig Iosa leis, ach thubhairt e ris, Imich dhachaidh dh'ionnsuidh do mhuinntir, agus innis dhoibh meud nan nithe a rinn an Tighearna dhuit, agus gu'n d'rinn e tròcair ort.

20 Agus dh'imich esan, agus thòisich e ri chur an

céill ann an Decapolis meud nan nithe a rinn Iosa dha : agus ghabh iad iongantas uile.

21 Agus 'nuair a chaidh Iosa a ris thairis anns an luing do'n taobh eile, chruinnichadh sluagh mòr d'a ionnsuidh ; agus bha e làimh ris a' mhuir.

22 Agus, feuch, thàinig aon do uachdaranaibh nan sionagog, d'am b'ainm Iairus ; agus an uair a chunnaic e esan, leig se e féin sìos aig a chosaibh.

23 Agus ghuidh e gu dùrachdach air, ag ràdh, A ta mo nighean bheag ann an cunnart grad bhàis ; thig, *tha mi a' guidhe ort*, agus leag do làmhan oirre chum gu'n slànuichear i, agus mairidh i beò.

24 Agus dh'imich Iosa maille ris ; agus lean sluagh mòr e, agus dhòmhluidh iad e.

25 Agus bha bean àraidh an sin, air an robh dòrtadh fola rè dhà bhliadhna dheug,

26 Agus dh'fhulaing i mòran o iomadh léigh, agus chaith i na bha aice, agus cha b' fheairrd i bheag e, ach gu'm bu mhiosd ;

27 'Nuair a chual i iomradh air Iosa, thàinig i am measg an t-sluaigh o chùlaobh, agus bhean i r'a eudach :

28 Oir thubhairt i, Ma dh'fheudas mi beantuim ach r'a eudach, slànuichear mi.

29 Agus air ball thiorm-

aicheadh tobar a fola ; agus dh'aithnich i air a corp féin, gu'n do leighiseadh i o'n phlàigh sin.

30 Agus dh'aithnich Iosa air ball aun féin gu'n deachaidh cumhachd a mach as, agus air dha tionndadh san t-sluagh, thubhairt e, Cò a bhean ri m' eudach ?

31 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, A ta thu faicinn gu bheil an sluagh ga d' dhòmhlaichadh, agus an abair thu, Cò a bhean rium ?

32 Agus dh'amhairc e mu'n cuairt g'a faicinn-sa a rinn so.

33 Ach air do'u mhnaoi bhi fo eagal agus air chrith, air aithneachadh an nì a rinneadh innte, thàinig i, agus leig si i féin sìos 'na làthair, agus dh'innis i an fhirinn uile dha.

34 Agus thubhairt e rithe, A nighean, shlànuich do chreidimh thu ; imichansìth, agus bi slàn o d' phlàigh.

35 Am feadh a bha e fathast a' labhairt, thàinig *dream o thigh* uachdarain na sionagoig, ag ràdh, Fhuair do nighean bàs ; ca'r son a chuireadh tu tuilleadh dragha air a' mhaighstir ?

36 Co luath is a chual Iosa an còmhraidh so a labhradh, thubhairt e ri uachdarain na sionagoig, Na biodh eagal ort, a n'hàin creid.

37 Agus cha d'fhulaing e do neach air bith a leantuin, ach Peadar, agus

Seumas, agus Eoin bràthair Sheumais.

38 Agus thàinig e gu tigh uachdarain na sionagoig, agus cnunnaic e an iomairt agus iadsan a bha gul, agus a' caoineadh gu mòr.

39 Agus 'nuair thàinig e a steach, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ris an iomairt so, agus ri bròn ? cha'n 'eil an nigheanag marbh, ach 'na codal.

40 Agus rinn iadsan gàire fanoid air : ach air dhasan an cur uile mach, thug e leis athair agus màthair na nighinn, agus iadsan a bha maille ris, agus chaidh e steach far an robh an nigh-eanag 'na luidhe.

41 Agus rug e air an nigheanaig air làimh, agus thubhairt e rithe, Talitha-cumi ; 's e sin, air eadar-mhìneachadh, A chailin, (a ta mise ag ràdh riut,) éirich.

42 Agus air ball dh' éirich an nigheanag, agus dh'imich i ; oir bha i dà bhliadhna dheug a dh'aois : agus ghabh iad iongantas anabarrach.

43 Agus thug e ordugh teann-doibh, nach faigheadh duine air bith fios air so ; agus dh'aithn e càileigin a thoirt di r'a itheadh.

CAIB. VI.

A GUS chaidh e mach as a sin, agus thàinig e d'a dhùthaich féin ; agus lean a dheisciobuil e.

2 Agus au uair a thàinig an t-sàbaid, thòisich e air teag-

asg anns an t-sionagog: agus airdomhòran a chluinntinn, ghabh iad iongantas, ag ràdh, Cia uaith a ta na nithe sin aig an fhear so? Agus ciod e an gliocas so thugadh dha, gu bheil a leithid so do fheartaibh air an deanamh le a làmbhaibhsan?

3 Nach e so an saor, mac Mhuire, bràthair Sheumais, agus Ioseis, agus Iudais, agus Shimoin? Agus nach 'eil a pheathraiche an so maille ruinn? Agus fhuair iad oilbheum ann.

4 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich féin, agus am measg a chairdean, agus 'na thigh féin.

5 Agus cha robh e'n comas da mìorbhuil air bith a dheanamh an sin, saor o gu'n do chuir e a làmh an air beagan do mhuinntir a bha tinn, agus gu'n do leighis e iad.

6 Agus bha iongantas air air son am mi-chreidimh. Agus chaidh e timchioll nam bailtean, a' teagasg.

7 Agus ghairm e d'a ionnsuidh an dà fhear d'Leug, agus thoisich e air an cur a mach dithis agus dithis; agus thug e dhoibh cumhachd air spioradaibh neòghlan;

8 Agus dh'àithn e dhoibh gun ni air bith thoirt leo air son na slighe, ach lorg a mhàin; gun mhàla, gun aran, gun airgiod 'nan sporan:

9 Ach bonu-bhròga bhi

air an cosaibh, agus gun dà chòta bhi umpa.

10 Agus thubhairt e riu, Ge b'e ionad air bith anns an téid sibh a steach do thigh, an sin fanaibh gus am falbh sibh as an àite sin.

11 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, agus nach éisd ribh, air dhuibh imeachd as an àite sin, crathaibh an duslach a bhitheas fo 'ur cosaibh, mar fhianuis 'nan aghaidh. Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gur so-ionmhaire a bhitheas e do Shodom agus do Ghomorah ann an là a' bhreitheanais, na do'n bhaile sin.

12 Agus chaidh iad a mach agus shearmonaich iad gu'n deanadh daoine aithreachas.

13 Agus thilg iad a mach mòran dheamhan, agus dh'ung iad le h-oladh mòran a bha tinn, agus leighis siad iad.

14 Agus chual Herod an righ uime, (oir chaidh 'ainm am follais;) agus thubhairt e, A ta Eoin Baiste air éirigh o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

15 Thubhairt cuid eile, Gur e Elias a t'ann. Agus thubhairt cuid eile, Gur fàidh a t'ann, no mar aon do na fàidhibh.

16 Ach an uair a chual Herod so, thubhairt e, Is e Eoin d'an do chuir mise an ceann, a th'ann; dh'eirich e o na marbhaibh.

17 Oir chuir Herod féin

a mach agus ghlac e Eoin, agus cheangail e ann am prìosan e, air son Herodias bean phòsda Philip, a bhràthar féin, do bhrìgh gu'n do phòs e i.

18 Oir thubhairt Eoin ri Herod, Cha'n 'eil e cead- uichte dhuit bean do bhràthar a bhi agad.

19 Uime sin bha diom mòr aig Herodias ris, agus bu mhiann leatha a chur gu bàs; ach cha b'urrainn i.

20 Oir bha eagal Eoin air Herod, air dha fios a bhi aige gu'm bu duine ceart agus naomh e, agus thug e fa'near e; agus 'nuair a chual se e, rinn e mòran do nithibh *air a chomhairle*, agus dh'éisd e ris gu toil each.

21 Agus air teachd do là iomchuidh, rinn Herod, air co-ainm an là an d'rugadh e, suipear d'a uaislibh, agus d'a àrd-cheannardaibh, agus do mhaithibh Ghalile:

22 Agus an uair a chaidh nighean Herodias so steach, agus a rinn i dannsa, thaitinn i ri Herod agus riu-san a shuidh maille ris, agus thubhairt an rìgh, ris a' chailin, Iarr ormsa ge b'e ni is àill leat, agus bheir mi dhuit e.

23 Agus thug e mionnan di, Ge b'e ni a dh'iarras tu orm, bheir mi dhuit e, gu leth mo rìoghachd.

24 Agus an uair a chaidh i mach thubhairt i r'a màthair, Ciod a dh'iarras mi? Agus thubhairt ise, Ceann Eoin Bhaiste.

25 Agus chaidh i air ball le cabhaig a steach a dh'ionnsuidh an rìgh, agus dh'iarr i, ag ràdh, Is àill leam gu'n tugadh tu dhomh gun dàil ceann Eoin Bhaisto air mèis.

26 Agus bha 'n rìgh ro dhoilich; *gidheadh* air son a mhionnan, agus an dream a bha 'nan suidhe maille ris, cha robh toil aige a diultadh.

27 Agus air ball chuir an rìgh a mach fear-millidh, agus dh'àithn e a cheann a thoirt a steach: agus dh'imich esan agus thug e an ceann deth annsa' phrìosan;

28 Agus thug e a cheann leis air mèis, agus thug e do'n chailin e: agus thug an cailin d'a màthair e.

29 Agus an uair a chual a dheisciobuil *sin*, thàinig iad agus thog iad a chorp, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Agus chruinnicheadh na h-Abstoil chum Iosa, agus dh'innis iad da na huile nithe, araon gach ni a rinn iad, agus gach ni a theagaisg iad.

31 Agus thubhairt e riu, Thigibh-sa air leth do àit uaigneach, agus gabhaibh fois car tamuill bhig: Oir bha mòran a' teachd agus a' dol, agus cha robh ùine aca uiread as biadh itheadh.

32 Agus chaidh iad gu àite fàsail ann an luing air leth.

33 Agus chunnaic an sluagh iadsan a' falbh, agus dh'àithnich mòran e, agus

ruith iad d'an cois as na bailtibh uile an sin, agus bha iad rompa, agus chruinnicheadh iad d'a ionnsuidh.

34 Agus an uair a chaidh Iosa mach, chunnaic e sluagh mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubh, a chionn gu'n robh iad mar chaorach gun bhuachail aca : agus thòisich e air mòran do nithibh a theagasg dhoibh.

35 Agus an uair a bha nis mòran do'n là air dol seachad, thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, A ta 'n t-àite so fàs, agus a ta nis mòran do'n là *air dol thairis* :

36 Leig air falbh iad, chum gu téid iad do'n tìr mu'n cuairt, agus do na bailtibh, agus gu ceannaich iad biadh dhoibh féin : oir cha'n 'eil ni air bith aca r'a itheadh.

37 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Thugaihbh-sa dhoibh r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan ris, An téid sinn agus an ceannaich sinn luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum gu tugamaid dhoibh ni r'a itheadh ?

38 Ach thubhairt esan riu, Cia lìon builinn a ta agaibh ? rachaibh agus faicibh. Agus air faotainn fios doibh, thubhairt iad, Cùig, agus dà iasg.

39 Agus dh'àithn e dhoibh a thoirt orra uile suidhe sìos 'nan cuideachdaibh air an f'heur uaine.

40 Agus shuidh iad sìos 'nam buidhnibh fa leth, 'nan

ceudaibh, agus 'nan lethcheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinnean agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu nèamh, bheannaich, agus bhris e na builinnean, agus thug e d'a dheisciobluibh *iad*, chum gu'n cuireadh iad rompa iad ; agus roinn e an dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliabh dheug làn do'n bhiadh bhriste, agus do na h-iasgaibh.

44 Agus b'iad an dream a dh'ith do na builinnibh cùig mìle fear.

45 Agus air ball cho-éiginich e a dheisciobuil gu dol anns an luing, agus dol roimhe dh'ionnsuidh na taoibh thall gu Betsaida, agus an cuireadh e an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh iad, chaidh e gu beinn a dheanamh urn-uigh.

47 Agus an uair a bha 'n t-anmoch ann, bha an long am meadhon na mara, agus esan 'na aonar air tìr.

48 Agus chunnaic e iadsan air am pianadh ag iomramh ; oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh : agus thàinig e d'an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do'n oidhche, ag imeachd air a' mhuir, agus b'aill leis dol seachad orra.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan e ag imeachd air a' mhuir, shaoil iad gu'm bu

tannasg a bh'anu; agus ghlaodh iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus bha iad fo bhuair-eas :) Agus air ball labhair e riu, agus thubhairt e riu, Biodh misneach mhaith agaibh is mise ta ann, na biodh eagal oirbh.

51 Agus chaidh e suas d'an ionnsuidh do'n luing; agus luidh a' ghaoth: agus bha uamhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantais.

52 Oir cha d'thug iad fa' near *mòrbhuil* nam builinn-ean; oir bha'n cridhe air a chruadhachadh.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis thàinig iad gu talamh Ghenesaret, agus tharruing iad gu tìr.

54 Agus an uair a thàinig iad a mach as an luing, air ball dh'aithnich iad e,

55 Agus ruith iad air feadh na tìre sin uile mu'n cuairt, agus thòisich iad air an dream a bha tinn a ghiùlan mu'n cuairt air leabaichibh, ge b'e àit an cual iad esan a bhi.

56 Agus ge b'e air bith bailte, no caithriche, no dùth-aich an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuidh iad air gu'm feudadh iad bean-tuinn a mhàin ri iomall 'eud-aich: agus a mheud is a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

AGUS chruinnicheadh na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dream àraidh do

na sgrìobhaichibh a thàinig o Ierusalem.

2 Agus an uair a chunnaic iad cuid d'a dheisciobluibh ag itheadh arain le làmhaibh salach, (sin r'a ràdh neo-ionnlaidte,) fhuair iad cron *doibh*.

3 Oir cha'n ith na Phariseich, agus na h-Iudhaich uile, biadh, mur ionnlaid iad an làmhan gu minic, a' coimhead beul-aithris nan seannairean.

4 Agus air *dhoibh teacha* o'n mhargadh, mur tum siad iad, cha'n ith iad. Agus a ta mòran do nithibh eile a ghabh iad orra a choimhead, *mar a ta* nigheadh chupan, agus phoitean, agus shoithiche umha, agus leabaichean.

5 An sin dh'fheòraich na Phairisich agus na sgrìobhaichean dheth, C'ar son nach 'eil do dheisciobuil ag imeachd a réir beul-aithris nan seannairean, ach a ta iad ag itheadh arain le làmhaibh neo-ionnlaidte?

6 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is maith a rinn Esaias fàidheadair-eachd mu bhur tinnchiollsa, a chealgairean, a réir mar a ta e sgrìobhta, A ta am pobull so toirt urraim dhomh-sa le 'm bilibh, ach a ta an cridhe fada uam.

7 Ach is ann gu dìomhan-ach a at iad a' toirt aoraidh dhomh-sa, a' teagasg àith-eanta dhaoine mar theagasg.

8 Oir air dhuibh àithne Dhé a thréigsinn, a ta sibh a' cumail orduchaidh dhaoine,

mar a ta nigheadh phoit-ean agus chupan: agus mòran eile d'an leithidibh sin a ta sibh a' deanamh.

9 Agus thubhairt e riu, Is maith a ta sibh a' cur air cùl àithne Dhé, chum gu'n coimhid sibh bhur orduchadh féin.

10 Oir thubhairt Maois, Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair: agus, Ge b'e neach a mhallaicheas athair no màthair, cuir ear gu cinnteach gu bàs e.

11 Ach their sibhse, Ma their neach r'a athair, no r'a mhàthair, Biodh e 'na Chorban, sin r'a ràdh, 'na thiodhlac *do'n teampull*, ge b'e ni leis am faigheadh tu tairbhe uamsa;

12 Nach leig sibh dha á sin suas ni sam bith a dheanamh air son 'athar, no a mhàthar;

13 A' cur focail Dé an neò bhrìgh le bhur beul-aithris féin, a dh'aithris sibh: agus mòran d'an leithidibh sin do nithibh a ta sibh a'deanamh.

14 Agus nuair a ghairm e an sluagh uile d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Eisdibh riumsa uile, agus tuigibh:

15 Cha'n 'eil ni sam bith o'n taobh a muigh do'n duine, a théid a steach ann, d'am bheil e'n comas a shalachadh; ach na nithe tha teachd a mach as, is iad sin a ta salachadh an duine.

16 Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisd-eadh e.

17 Agus an uair a chaidh

e steach do'n tigh o'n t-sluagh, chuir a dheisciob-uil ceisd air mu thimchioll a' chosamhlachd.

18 Agus thubhairt e riu, Am bheil sibhse mar so fathast gun tuigse? Nach 'eil fhios agaibh, ge b'e ni air bith a théid a steach san duine o'n leth a muigh, nach 'eil e 'n comas da esan a shalachadh?

19 Do bhrìgh nach téid e steach d'a chridhe, ach do'n bhroinn, agus théid e mach do'n t-slochd shalchair, a' glanadh gach uile bhìdh.

20 Agus thubhairt e, Is e an ni a thig a mach as an duine, a shalaicheas an duine.

21 Oir is ann o'n taobh a stigh, á cridhe dhaoine, a thig a mach droch smuaintean, adhaltrannas, striopachas, mortadh,

22 Goid, sannt, aingidheachd, mealltaireachd, macnus, droch shùil, toibheum, uabhar, amaideachd:

23 A ta na h-uile so uile a' teachd a mach o'n taobh a stigh, agus a' salachadh an duine.

24 Agus air dha éirigh as a sin, chaidh e gu crìochaibh Thiruis agus Shidoin: agus an uair a chaidh e steach do thigh, cha b'àill leis fios a bhi aig neach sam bith *air*; gidheadh cha'n fheudadh e bhi'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an robh nighean bheag, anns an robh spiorad neo-ghlan, agus thàinig i agus thuit i aig a chosaibh:

26 (Agus bu Ghreugach a' bhean, Ban-shiropheinis-each a thaobh cinnich;) agus ghuidh i air gu'n tilgeadh e an deamhan a mach as a nighinn.

27 Agus thubhairt Iosa rithe, Fulaing do'n chloinn air tùs a bhi air an sàsachadh: oir cha 'n'eil e iomchuidh aran na cloinne a ghabhail, agus a thilgeadh chum nan con.

28 Agus fhreagair ise agus thubhairt i ris, Is fìor sin, a Thighearn: gidheadh ithidh na coin fo 'n bhòrd do sbruileach na cloinne.

29 Agus thubhairt esan rithe, Air son na cainnte so fein, imich romhad; a ta an deamhan air dol a mach à d' nighinn.

30 Agus an uair a bha ise air teachd a dh'ionnsuidh a tighe, fhuair i an deamhan air dol a mach, agus a nigh-ean air a cur 'na luidhe air an leabaidh.

31 Agus a ris 'nuair a dh'imich e o chrìochaibh Thiruis agus Shidoin, thàinig e gu muir Ghalile, troimh mheadhon chrìoch Dhecapolis.

32 Agus thug iad d'a ionnsuidh duine bodhar, aig an robh staduich 'na chainnt: agus ghuidh iad air gu'n cuireadh e a làmh air.

33 Agus thug e a leth o'n t-sluagh e, agus chuir e a mheoir 'na chluasaibh, agus shil e, agus bhean e r'a theangaidh.

34 Agus air dha amharc suas gu nèamh, rinn e osna,

agus thubhairt e ris, Ephphata, is e sin r'a ràdh, Bi fosgailte.

35 Agus air ball dh'fhosgladh a chluasan, agus dh'fhuasgladh ceangal a theangaidh, agus labhair e gu ceart.

36 Agus dh'àithn e dhoibh gun iad a dh'innseadh sin do neach air bith: ach mar is mò a thoirmisg esan doibh, bu mhòid gu ro mhòr a chuir iadsan an gnìomh am follais;

37 Agus bha iad gu ro mhòr air an lionadh le h-iongantais, ag ràdh, Rinn e na h-uile nithe gu maith: tha e araon a' tabhairt air na bodhair gu'n cluinn iad, agus air na bailbh gu'n labhair iad.

CAIB. VIII.

ANNS na làithibh sin air do shluagh ro mhòr a bhi ann, agus gun ni air bith aca r'a itheadh, ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu,

2 A ta truas mòr agam do'n t-sluagh, do bhrìgh gu'n d'fhan iad a nis trì làithean maille rium, agus nach 'eil ni air bith aca r'a itheadh;

3 Agus ma leigeas mi d'an tighibh féin 'nan trasg iad, fannuichidh iad air an t-slighe: oir thàinig cuid aca am fad.

4 Agus fhreagair a dheisciobuil e, Cia as a dh'fheudas neach iad so a shàsachadh le h-aran an so san fhàsach?

5 Agus dh'fhiosraich e dhiubh, Cia lìon builinn a ta agaibh? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

6 Agus thug e ordugh do'n t-sluagh suidhe sìos air an làr: agus ghlac e na seachd builinnean, agus air toirt buidheachais, bhris e, agus thug e *iad* d'a dheisciobluibh, chum gu'n cuir-eadh iad 'nan làthair *iad*: agus chuir iad sìos an làth-air an t-sluaigh *iad*.

7 Agus bha aca beagan a dh'iasgaibh beaga: agus bheannaich e *iad*, agus dh'àithn e an cur sìos 'nan lathair mar an ceudna.

8 Agus dh'ith iad, agus shàsuicheadh iad: agus thog iad *lìn* sheachd bas-caidean do'n bhiadh bhriste, a bha dh'fhuigheall aca.

9 Agus bha iadsan a dh'ith mu thimchioll cheithir mìle; agus leig e air falbh iad.

10 Agus air ball chaidh e steach an luing maille r'a dheisciobluibh, agus thàinig e gu crìochaibh Dhalmanuta.

11 Agus thàinig na Phairisich a mach; agus thòisich iad ri ceisdean a chur air, ag iarraidh comhara uaith o nèamh, 'gadhearbh-adh.

12 Agus air deanamh osna dhasan 'na spiorad, thubhairt e, C'ar son a ta an ginealach so ag iarraidh comhara? gu deimhin a ta mise ag ràdh ribh nach toirear comhara do'n ghinealach so.

13 Agus dh'fhàg e iad, agus air dha dol a steach do'n luing a rìs, chaidh e do'n taobh eile.

14 Agus dh'ichuimhnich na *deisciobuil* aran a thoirt leo; agus cha robh aca ach aon bhuilinn maille riu san luing.

15 Agus dh'àithn e dhoibh, ag ràdh, Thugaibh an aire, bithibh air bhur faicill an aghaidh taois ghoirt nam Phairiseach, agus taois ghoirt Heroid.

16 Agus bha iadsan a' reusonachadh 'nam measg féin, ag ràdh, *Is ann* air son nach 'eil aran againn *a ta e*.

17 Agus air aithneachadh *sin* do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' reusonachadh do bhrìgh nach 'eil aran agaibh? Nach 'eil fhios agaibh fathast, agus nach 'eil sibh a' tuigsinn? am bheil bhur cridhe fathast air a chruadhachadh?

18 Air dhuibh sùilean a bhi agaibh, nach faic sibh? agus air dhuibh cluasan a bhi agaibh, nach cluinn sibh? agus nach 'eil sibh a' cuimhneachadh?

19 An uair a bhris mi na cùig builinnean am measg nan cùig mìle, cia lìon cliabh làn do bhiadh briste a thog sibh? Thubhairt iadsan ris, A dhà dheug.

20 Agus an uair a bhris mi na seachd am measg nan ceithir mìle, cia lìon bascaid làn do bhiadh briste a thog sibh? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

21 Agus thubhairt e riu,

Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn ?

22 Agus thàinig e gu Betsaida; agus thug iad d'a ionnsuidh duine dall, agus ghuidh iad air gu'm beanadh e ris.

23 Agus rug e air làimh an doill, agus threòraich e mach as 'bhaile e; agus air dha a shileadh a chur air a shùilibh, agus a làmhan a chur air, dh'fhèdraich e dheth an robh e faicinn ni air bith.

24 Agus dh'amhairc esan suas, agus thubhairt e, A ta mi faicinn dhaoine mar chraobhan ag imeachd.

25 'Na dhéigh sin, chuir e a làmhan a rìs air a shùilibh, agus thug e air amhairc suas: agus dh'aisigeadh a *radharc dha*, agus chunnaic e gach uile dhuine gu soilleir.

26 Agus chuir e dh'ionnsuidh a thighe féin e, ag ràdh, Na rach a steach do'n bhaile, agus na innis do neach air bith anns a' bhaile e.

27 Agus chaidh Iosa agus a dheisciobuil a mach gu bailtibh Chesarea Philipi: agus air an t-slighe chuir e ceisd air a dheisciobluibh, ag ràdh riu, Cò a tha daoine ag ràdh is mise ?

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin Baiste; agus cuid eile, Elias; agus cuid eile, Aon do na fàidhibh.

29 Agus thubhairt esan riu, Ach cò a tha sibhse ag ràdh is mi ? Fhreagair Pead-

ar agus thubhairt e ris, Is tu Criosd.

30 Agus thug e sparradh dhoibh gun iad a dh'inns-eadh so uime do neach sam bith.

31 Agus thòisich e r'an teagasg, gur éigin do Mhac an duine mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seannairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus éirigh a rìs an déigh thrì làithean.

32 Agus labhair e a' chainnt so gu follaiseach. Agus rug Peadar air, agus thòisich e r'a chronuchadh.

33 Ach air dhasan tionndadh mu'n cuairt, agus amhairc air a dheisciobluibh, chronuiche Peadar, ag ràdh, Imich air mo chùlaobh, a Shatain: oir cha'n 'eil spéis agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-sluaigh, agus a dheisciobul d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Ge b'e neach leis an àill teachd a'm' dhéigh-sa àicheadhadh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

35 Oir ge b'e neach leis an àill 'anam féin a choimhead, caillidh se e; ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo shon-sa, agus *air son* an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ge do chosnadh e an saoghal gu h-iomlan, agus 'anam a chall ?

37 No ciod a bheir duine an éiric 'anama?

38 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa, agus do m'fhoclaibh, anns a' ghinealach adhaltrannach agus olc so, dheth-san gabhaidh Mac an duine nàire, 'nuair a thig e an glòir, 'Athar, maille ris na h-ainglibh naomha.

CAIB. IX.

AGUS thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil cuid dhiubhsan a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, 'gus am faic iad rìoghachd Dhé a' teachd le cumhachd.

2 Agus an ceann shè àithean, thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threòruich e iad leo féin air leth gu beinn àird: agus dh'atharraich-eadh a chruth 'nam fianuis.

3 Agus rinneadh 'eudach dealrach, ro gheal mar an *sneachdadh*; air mhodh nach robh e 'n comas do ghlanadair-eudaich sam oith air talamh a ghealachadh.

4 Agus dh'fhoillsich-eadh dhoibh Elias maille ri Maois: agus bha iad a' còmhradh ri Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhì an so: air an aobhar sin deanamaid tri pàilliuna; aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias.

6 Oir cha robh fhios aige

ciod a theireadh e: oir bha iad fuidh eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig neul a chuirsgaileorra, agus thàinig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhachsa, éisdibh ris.

8 Agus air ball, an uair a dh'amhairc iad mu'n timchioll, cha'n fhac iad neach air bith á sin suas, ach Iosa 'na aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh a nuas o'n bheinn, dh'àithn e dhoibh gun na nithe a chunnaic iad innseadh do neach sam bith, gus an éireadh Mac an duine a ris o na marbhaibh.

10 Agus ghléidh iad a' chainnt so aca féin, a fiosrachadh d'a chéile ciod bu chiall do'n aiseirigh o na marbhaibh.

11 Agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, C'ar son a ta na sgrìobhaichean ag ràdh, gur éigin Elias a theachd air tùs?

12 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Thig Elias gu deimhin air tùs, agus aisigidh e na h-uile nithe, agus mar a ta e sgrìobhta mu Mhac an duine, gu bheil e gu mòran do nithibh fhùlang, agus a bhì air a chur an dim-eas.

13 Ach a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil Elias da rìreadh air teachd, agus rinn iad ris gach ni a thog-air iad, a réir mar a ta e sgrìobhta uime.

14 Agus 'nuair thàinig e chum a dheisciobul, chunn-

aic e sluagh mòr mu'n tim-chioll, agus na sgrìobhaichean a' deasboireachd riu.

15 Agus air ball bha 'n sluagh uile, 'nuair a chunn-aic iad e, fo uamhas mòr, agus air dhoibh ruith d'a ionnsuidh, chur iad fàilte air.

16 Agus dh'fhiosraich e do na sgrìobhaichibh, Ciod e mu'm bheil sibh a' deasboireachd riu ?

17 Agus air freagairt do neach do'n t-sluagh, thubhairt e, A mhaighstir, thug mi mo mhac a d' ionnsuidh, anns am bheil spiorad balbh :

18 Agus ge b'e ionad sam bith an glac se e, a ta e 'ga tharruing as a chéile ; agus a ta e cur cobhair *as a bheul*, agus a' giosgarnaich le 'fhiaclaibh, agus a ta e a' seargadh as : agus thubhairt mi ri d'dheisciobluibh, iad g'a chur a mach, agus cha b'urrainn iad.

19 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e ris, O chinnich gun chreidimh, cia fhad a bhitheas mi maille ribh ? cia fhad a dh'fhuilgeas mi sibh ? thugaibh e a m'ionnsuidh.

20 Agus thug iad d'a ionnsuidh e : agus an uair a chunnaic se e, reub an spiorad air ball e ; agus thuit e air an talamh, agus bha e 'ga aoirneagan fein, agus a' cur cobhair *as a bheul*.

21 Agus dh'fhiosraich e d'a athair, Cia fhad an aimsir o thàinig so air ? a-

gus thubhairt e, O bha e na leanabh.

22 Agus gu minic thilg e san teine e, agus anns an uisge, chum gu milleadh se e : ach ma ta thusa comasach air ni sam bith a dheanamh, gabh truas dinn, agus cuidich leinn.

23 Ach thubhairt Iosa ris, Ma 's urrainn thusa creidsinn, a ta gach aon ni comasach do'n neach a chreideas.

24 Agus ghlaodh athair an leinibh a mach air ball, agus thubhairt e le deuraibh, A ta mi creidsinn, a Thighearn ; cuidich thusa le mo mhi-chreidimh.

25 Agus an uair a chunn-aic Iosa an sluagh a' ruith cuideachd, chronuich e an spiorad neòghlan, ag ràdh ris, A spioraid bhailbh agus bhodhair a ta mi 'g orduchadh dhuit, Thig a mach as, agus na rach a steach ann ni's mò.

26 Agus ghlaodh an spiorad, agus reub e gu ro chràiteach e, agus chaidh e mach as : agus bha e 'n riochd mairbh, ionnus gu'n dubhairt mòran, Tha e marbh.

27 Ach air do Iosa a ghlacadh air làimh, thog e suas e, agus dh'éirich e.

28 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, dh'fhiosraich a dheisciobuil deth an uaighnidheas, C'ar son nach b' urrainn sinne a thilgeadh mach ?

29 Agus thubhairt esan riu, cha'n 'eil e comasach gu'n téid a' ghnè so mach

le ni air bith, ach le h-urn-
uigh agus trasgadh.

30 Agus dh'imich iad as
a sin, agus chaidh iad troimh
Ghalile; agus cha b'àill leis
fhios *so* bhi aig aon neach.

31 Oir theagaisg e a dheis-
ciobuil féin, agus thubh-
airt e riu, A ta Mac an
duine air a thabhairt thairis
do làmhaibh dhaoine, agus
cuiridh iad gu bàs e; agus
an déigh a chur gu bàs,
éiridh e a rìs an treas là.

32 Ach cha do thuig iad
a' chainnt so, agus bha
eagal orra fheòraich dheth.

33 Agus thàinig e gu Ca-
pernaum; agus air dha bhi
san tigh, dh'fhiosraich e
dhuibh, Ciod e mu'n robh
sibh a' deasboireachd ead-
airibh féin, air an t-slighe?

34 Ach dh'fhan iadsan
'nan tosd: oir air an t-slighe
bha iad a' reusonachadh
eatorra féin, cò aca bu mhò
a bhiodh.

35 Agus air suidhe dha,
ghairm e'n dà fhear dheug
d'a ionnsuidh, agus thubh-
airt e riu, Ge b'e neach leis
am miann a bhi air thois-
each, bithidh esan air dheir-
eadh air chàch uile, agus
'na sheirbhiseach do na h-
uile.

36 Agus ghabh e lean-
abh, agus chuir e 'nam
meadhon e: agus an uair
a thog e suas 'na uchd e,
thubhairt e riu,

37 Ge b'e neach a ghabh-
as ri h-aon d'an leithidibh
so do leanabaibh a'm' ainm-
sa, a ta e a' gabhail riumsa;
agus ge b'e neach a ghabhas

riumsa, cha mhise ris an
bheil e a' gabhail, ach an
Ti a chuir uaith mi.

38 Agus fhreagair Eoin
e, ag ràdh, A mhaighstir,
chunnaic sinne neach nach
'eil 'gar leantuinn a' tilg-
eadh a mach dheamhan a'd'
ainm-sa; agus bhac sinn e,
a chionn nach 'eil e 'gar
leantuinn féin.

39 Ach thubhairt Iosa,
Na bacaibh e: oir cha'n
'eil neach sam bith a ni
mìorbhuil a'm' ainm-sa,
d'am bheil e'n comas olc a
labhairt gu h-ealamh umam.

40 Oir ge b'e neach nach
'eil 'nar n-aghaidh, a ta e
leinn.

41 Oir ge b'e neach a
bheir cupan uisge dhuibh-
sa r'a òl a'm' ainm-sa, a
chionn gur le Criosd sibh,
gu deimhin a ta mi ag ràdh
ribh, nach caill e a dhuais.

42 Agus ge b'e bheir
aobhar oilbheim do aon
neach do na h-aonaibh beaga
so, a ta creidsinn annam-sa,
b' fhearr dha gu'm biodh
clach-mhuilinn air a croch-
adh m'a mhuineal, agus
gu'm biodh e air a thilgeadh
san fhairge.

43 Agus ma bheir do làmh
aobhar oilbheim dhuit,
garr dhìot i: is fearr dhuit
dol a steach do'n bheatha
air leth-làimh, na dà làimh
a bhi agad, agus dol gu h-
ifrinn, do'n teine nach
mùchar a chaidh;

44 Far nach bàsaich an
cnuimh, agus nach téid an
teine as.

45 Agus ma bheir do chos

aobhar oilbheim dhuit, gearr dhiot i : is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-chois, na dà chois a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an ifrinn, do'n teine nach mùchar a chaoidh ;

46 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

47 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spìon asad i : is fearr dhuit dol a steach do rìoghachd Dhé air aon sùil, na dà shùil a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn ;

48 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

49 Oir sailleair gach aon neach le teine, agus sailleair gach aon iobairt le salann.

50 Is maith an salann : ach ma chailleas an salann a shailhteachd, ciod e leis an dean sibh deadh-bhlasda e ? Biodh agaibh salann ann-aibh féin, agus bithibh sìochail r'a chéile.

CAIB. X.

A GUS air éirigh dha as a sin, thàinig e gu crìoch-aibh Iudea troimh an dùth-aich a ta air an taobh thall do Iordan : agus thàinig slòigh d'a ionnsuidh a rìs ; agus mar bu ghnàth leis, theagaisg e iad a rìs.

2 Agus thàinig na Phairis-ich d'a ionnsuidh, agus dh'fhiosraich iad deth, Am bheile ceaduichte dodhuine a bhean a chur air falbh ? 'ga dhearbhadh.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Ciod a dh'àithn Maois dhuibh ?

4 Agus thubhairt iadsan, Thug Maois cead duinn litir-dhealaich a sgrìobhadh, agus a cur air falbh.

5 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Air son cruais bhur cridhe, sgrìobh e an àithne so dhuibh.

6 Gidheadh o thoiseach na cruitheachd, rinn Dia iad fear agus bean.

7 Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth leanaidh e r'a mhnaoi-phòsda :

8 Agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil : ionnus nach dithis iad o sin suas, ach aon fheoil.

9 Air an aobhar sin an ni a chuir Dia cuideachd, na cuireadh duine o chéile.

10 Agus auns an tigh dh'fheòraich a dheisciobuil deth a rìs mu thimchioll an ni cheudna.

11 Agus thubhairt e riu, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean féin, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais 'na h-aghaidh.

12 Agus ma chuireas bean air falbh a fear féin, agus ma bhitheas i air a pòsadh ri fear eile, a ta i a' deanamh adhaltrannais.

13 Agus thug iad leanabana d'a ionnsuidh, chum gu'm beanadh e riu ; agus chronuich a dheisciobuil a' mhuinntir a thug leo iad.

14 Ach an uair a chunnaic Iosa sin, bha e ro dhiomb-

ach, agus thubhairt e riu, Leigibh do na leanabanaibh teachd a m'ionnsuidh, agus na bacaibh iad : oir is ann d'an leithidibh a ta rìoghachd Dhé.

15 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e neach nach gabh rìoghachd Dhé mar leanabh beag, nach téid e gu bràth a steach inn-te.

16 Agus ghlac e 'na uchd iad, agus chuir e a làmh-an orra, agus bheannaich e iad.

17 Agus an uair a chaidh e mach air an t-slighe thàinig neach 'na ruith, agus leig se e féin air a ghlùinibh dha, agus dh'fheòraich e dheth, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhair-eannach ?

18 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu maith dhiomsa ? cha'n 'eil neach sam bith maith ach a h-aon, *is e sin Dia*.

19 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhal-trannas, Na dean mortadh, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Na dean eucoir, Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair.

20 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris, A mhaighstir, choimhid mi iad so uile o m'òige.

21 Agus air amharc do Iosa air, ghràdhaich se e, agus thubhairt e ris, A ta aon ni dh'uireasbhuidh ort: imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochd-

aibh, agus bithidh agad ionmhas air nèamh; agus thig, tog an crann-ceusaidh, agus lean mise.

22 Agus bha doilghios airsan air son nam briathra sin, agus dh'fhalbh e gu tuirseach; oir bha mòran saobhreis aige.

23 Agus air amharc do Iosa mu'n cuairt, thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cia deacair do'n mhuinntir sin aig am bheil mòr-shaoibh-reas dol a steach do rìoghachd Dhé !

24 Agus bha mòr-uamhas air na deisciobluibh air son a bhriathra. Ach fhreagair Iosa a ris, agus thubhairt e riu, A chlann, cia deacair dhoibh-san a chuir-eas an dòigh ann an saobh-reas, dol a steach do rìoghachd Dhé !

25 Is usadh do chàmhal dol troimh chrò na snàthaid, na do dhuine saobhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

26 Ach bha uamhas orrasan thar tomhas, ag ràdh eatorra féin, Cò ma seadh a dh'fheudas a bhi air a shaoradh ?

27 Agus air do Iosa amharc orra, thubhairt e, Do dhaoineibh a ta so eucomasach, ach cha 'n'eil e do Dhia : oir do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

28 Agus thòisich Peadar air a ràdh ris, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Ach fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh,

nach 'eil neach sam bith a dh'fhàg tigh, no bràithre, no peathraiche, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann, air mo shonsa agus air son an t-soisgeil,

30 Nach faigh a cheud uiread san aimsir so féin, tighean, agus bràithrean, agus peathraichean, agus màthraichean, agus clann, agus fearann, maille ri geurleanmhuinn; agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheatha mhaireannach.

31 Ach a ta mòran air thùs, a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhitheas air thùs.

32 Agus bha iad air an t-slighe a' dol suas gu Ierusalem: agus bha Iosa ag imeachd rompa; agus ghlac uamhas iad, agus ag dhoibh *esan* a leantuinn, bha eagal orra. Agus thug e an dà fhear dheug air leth a ris, agus thòisich e air na nithe a bha gu tachairt da inns-eadh dhoibh,

33 *Ag ràdh*, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem; agus bitheadh Mac an duine air a thoirt thairis do na h-àrd-shagartaibh, agus do na sgrìobhaichibh: agus dìtidh iad chum bàis e, agus bheir iad thairis e do na Cinnich;

34 Agus ni iad fanoid air, agus sgiùrsaidh iad e, agus tilgidh iad smugaid air, agus cuiridh iad gu bàs e: agus air an treas là éiridh e a ris.

35 Agus thàinig d'a ionn-

suidh Seumas agus Eoin, mic Shebede, ag ràdh, A mhaighstir, is àill leinn gu'n dean thu dhuinne ge b'e ni a dh'iarraas sinn.

36 Agus thubhairt esan riu, Ciod is àill leibh mise a dheanamh dhuibh?

37 Agus thubhairt iadsan ris, Deònuich dhuinne gu'n suidheamaid, a h-aon air do làimh dheis, agus am fear eile air do làimh chli ann do ghlòir.

38 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n aithne dhuibh ciod a ta sibh ag iarraidh: am bheil sibh comasach air a' chupan òl a dh'òlas mise? agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise?

39 Thubhairt iadsan ris, A ta sinn comasach. Ach thubhairt Iosa riu, Olaidh sibhse gu deimhin an cupan a dh'òlas mise; agus baistear sibh leisa' bhaisteadh leis am baistear mise:

40 Ach suidhe air mo làimh dheis, agus air mo làimh chli, cha leamsa sin r'a thabhairt, ach dhoibhsan d'an d'ulluicheadh e.

41 Agus air cluinntinn so do'n deichnear, thòisich iad air mòr-chorruich a ghabhail ri Seumas agus Eoin.

42 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, a ta fhios agaibh gu bheil acasan a ta air am meas mar uachdarain air na Cinnich, àrd-thighearnas orra; agus gu bheil aig an daoineibh mòra làn ùghdarras orra.

43 Ach cha bhi e mar sin 'nur measg-sa : ach ge b'e neach le'n àill a bhi mòr 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh :

44 Agus ge b'e neach agaibh le'n àill toiseach a bhi aige, bithidh e 'na sheirbhis each do na h-uile.

45 Oir cha d'thàinig eadhon Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thoirt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

46 Agus thàinig iad gu Iericho : agus air im eachd dhasan agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach à Iericho, bha Bartimeus an dall, mac Thimeuis, 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus an uair a chual e gu'm b'e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri glaodhaich, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròc-air orm.

48 Agus chronuich mòran e, chum gu'm biodh e 'na thosd : ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, a Mhic Dhaibhidh, dean tròc-air orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'àithn e esan a ghairm d'a ionnsuidh : agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich ; tha e ga d'ghairm.

50 Agus air dhasan 'fhalluinn a thilgeadh uaith, dh'éirich e, agus thàinig e gu Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit ? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich ; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean e Iosa san t-slighe.

CAIB. XI.

A GUS an uair thàinig iad am fagus do Ierusalem, gu Betphage agus Betani, aig sliabh nan crannoladh, chuir e uaith dithis d'a dheisciobluibh,

2 Agus thubhairt e riu, Rachaibh do'n bhaile ud thall fa bhur comhair ; agus air ball an uair a théid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh ; fuasglaibh e, agus thugaibh leibh e.

3 Agus ma their neach air bith ruibh, C'ar son a ta sibh a' deanamh so ? abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn air ; agus air ball cuiridh e'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad an searrach ceangailte a muigh aig an dorus, aig coinneachadh dà shlighe ; agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhuibh-san, a bha 'nan seasamh an sin, riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich ?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'àithn Iosa

dhoibh : agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searach chum Iosa, agus chuir iad am falluinnean air ; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran am falluinnean féin air an t-slighe : agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaoil iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a bha 'g imeachd rìomhe, agus iadsan a bha 'ga leantuinne, ag ràdh, Hosanna is beannaichte an t-ia ta teachd ann an ainm an Tighearn.

10 Is beannaichte rìoghachd ar n-Athar Daibhidh, a ta teachd [ann an ainm an Tighearna ;] Hosanna anns na h-àrdaibh.

11 Agus chaidh Iosa a steach do Ierusalem, agus do'n teampull ; agus an uair a dh'amhairc e air gach ni mu'n cuairt, agus a bha 'm feasgar a nis air teachd, chaidh e mach gu Betani maille ris an dà fhear dheug.

12 Agus air an là màireach, 'nuair a chaidh iad a mach à Betani, dh'fhàs e ocrach.

13 Agus air faicinn craoibh-fhìge fada uaith, air an robh duilleach, thàinig e, dh'fheuchainn am faigheadh e ni sam bith oirre : agus air dha teachd d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuair e ni sam bith ach duilleach ; oir cha robh àm *tionail* nam fìge fathast ann.

14 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nar

itheadh neach sam bith toradh dhiotsa o so suas a chaidh. Agus chual a dheisciobuil e.

15 Agus thàinig iad gu Ierusalem : agus chaidh Iosa a steach do'n teampull agus thòisich e air an dream a bha reiceadh agus a' ceannach san teampull a chur a mach, agus thilg e thairis bùird luchd malairt an airgid, agus caithriche na muinntir a bha reiceadh choluman :

16 Agus cha'n fhuilgeadh e gu'n giùlaineadh neach sam bith soitheach troimh an teampull.

17 Agus theagaisg e, ag ràdh riu, Nach 'eile sgrìobhta, Goirear tigh urnuigh do m' thigh-sa do na h-uile chinnich ? Ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

18 Agus chuala na sgrìobhaichean agus na h-àrd-shagairt so, agus dh'iarr iad cionnus a dh'fheudadh iad esan a mhilleadh : oir bha 'eagal-san orra, do bhrìgh gu'n robh an sluagh uile fo iongantas mòr r'a theagasg.

19 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, chaidh e mach as a' bhaile.

20 Agus air mhaduinn, ag gabhail seachad dhoibh, chunnaic iad an crann-fìge air crìonadh o fhreumhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, thubhairt e ris, A mhaighstir, feuch, a ta a' chraobh-fhìge, a

mhalluich thu, air crìonadh.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Biodh creidimh Dhé agaibh.

23 Oir gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b'e neach a their ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhairste thu, agus nach bi b' amharus 'na chridhe, ach a chreideas gu'n tachair na nithe a their e, thig gach ni a their e gu crìch dha.

24 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe air bith a dh'iarras sibh ann an urnuigh, creidibh gu'm faigh sibh, agus gheibh sibh.

25 Agus an uair a sheasas sibh a' deanamh urnuigh, maithibh, ma ta ni air bith agaibh an aghaidh aoin duine; chum gu maith bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

27 Agus thàinig iad a ris gu Ierusalem: agus air dhasan bhi a' spaisdeireachd anns an teampull, thàinig d'a ionnsuidh na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean, agus na seanaircan.

28 Agus thubhairt iad ris, Ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? Agus cò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithe so dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibh-sa ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

30 An ann o nèamh, no o dhaoineibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reus-onachadh eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoineibh; bha eagal an t-sluaigh orra: oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'fhàidh e gu firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha'n 'eil fhios againn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innseas mise dhuibhse ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

AGUS thòisich e air labhairt riu ann an co-samhlachdaibh. Shuidhich duine àraidh fion-lios, agus chuir e gàradh mu'n cuairt air, agus chladhaich e ionad-bruthaidh nam fion-dhearc, agus thog e tùr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e a thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha,

chum gu'm faighcadh e do thoradh an fhion-lios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlacadh, bhuaill iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile d'an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha e le h-eas-urram.

5 Agus a rìs chuir e neach eile d'an ionnsuidh; agus esan mharbh iad; agus mòran eile, a bualadh cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast uime sin, air dha aon Mhac a bhi aige, a b' ionmhuinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheoidh d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-oighre; thigibh, marbhamaid e, agus bithidh an oighreachd againn féin.

8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhion-lios e.

9 Ciod e uime sin a ni Tighearn an fhion-lios? Thig e agus sgriosaidh e 'n tuath sin, agus bheir e am fhion-lios do dhaoineibh eile.

10 Nach do leugh sibh an sgriobtuir so? A' chlach a dhiult na clachairean, rinneadh ceann na h-oisinn dith.

11 Binneadh so leis an

Tighearn, agus is iongantach e 'nar sùilibh-ne.

12 Agus dh'iarr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e an cosamhlachd: agus air fhàgail doibh, dh'imich iad rompa.

13 Agus chuir iad d'a ionnsuidh dream àraidh do na Phairisich, agus do luchd-leanmhuinn Heroid, chum gu'n glacadh iad e 'na chainnt.

14 Agus air dhoibh-san teachd, thubhairt iad ris, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa firinneach, agus nach 'eil suim agad do neach air bith: oir cha'n 'eil thu ag amharc air gnùis dhaoine, ach a' teagasg slighe Dhé ann am firinn. Am bheil e ceaduichte cìs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil? an tabhair, no nach tabhair sinn i?

15 Ach air dhasan an cealg a thuigsinn, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ga 'm bhuaireadh? thugaibh peghinn a m' ionnsuidh, chum gu'm faic mi i?

16 Agus thug iad d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e riu, Cò d'an iomhaigh so, agus cò d' am buin an sgriobhadh so? Agus thubhairt iadsan ris, Do Cheasar.

17 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Thugaibh do Cheasar na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia. Agus ghabh iad iongantas ris.

18 An sin thàinig na Sadusaich d'a ionnsuidh, a ta 'g ràdh nach 'eil aiseirigh ann ; agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh,

19 A mhaighstir, sgrìobh Maois dhuinne, Nam faigh-eadh bràthair duine air bith bàs, agus gu'm fàgadh e bean, agus nach fàgadh e clann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean d'a ionnsuidh, agus gu'n togadh e sliochd d'a bhràthair.

20 A nis bha seachdnar bhràithrean ann : agus ghabhan ceud fhear dhiubh bean, agus an uair a dh'eug e, cha d'fhàg e sliochd.

21 Agus ghabh an dara fear i, agus fhuair esan bàs, agus cha mhò a dh'fhàg esan sliochd : agus an treas fear mar an ceudna.

22 Agus ghabh an t-seachdnar i, agus cha d'fhàg iad sliochd : 'nan déigh uile, chaochail a' bhean mar an ceudna.

23 Anns an aiseirigh uime sin, an uair a dh'éireas iad, cò dhiubh d'am bean i ? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Nach 'eil sibh uime sin ann am mearachd, do bhrìgh nach 'eil eòlas agaibh air na sgrìobtuiribh, no air cumhachd Dhé ?

25 Oir an uair a dh'éireas iad o na marbhaibh, cha phòs iad, ni mò a bheirear am pòsadh iad ; ach a ta iad mar na h-aingil a ta air nèamh.

26 Ach mu thimchioll nam marbh, gu'n éirich iad, nach do leugh sibh, ann an leabhar Mhaois, cionnus a labhair Dia ris anns a phreas, ag ràdh, Is mise Dia Abraham, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib ?

27 Cha 'n e Dia nam marbh e, ach Dia nam beò : tha sibhse uime sin ann am mearachd mòr.

28 Agus thàinig neach do na sgrìobhaichibh, agus an uair a chual e iadsan a' deasboireachd r'a chéile, agus a thuig e gu'n do fhreagair e gu maith iad, chuir e ceisd air, Cia i a' cheud àithne do na h-àithneantaibh uile ?

29 Agus fhreagair Iosa e, 'S i so a' cheud-àithne do na h-àitheantaibh uile, Eisd, O Israèl, an Tighearn ar Dia-ne, is aon Tighearn e ;

30 Agus gràdhaichidh tu an Tighearn do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uile inntinn, agus le d'uile neart : Is i so a' cheud àithne :

31 Agus is cosmhuil an dara àithne rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin : cha'n 'eil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus thubhairt an sgrìobhaiche ris, Is maith, gu firinneach, a Mhaighstir, a thubhairt thu : oir a ta aon Dia ann, agus cha'n 'eil atharrach ann ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhaichadh leis an uile chridhe, agus leis an uile thuigse,

agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach à ghràdhachadh a choinh-earsnaich mar e féin is mò sin na na h-uile àn iobairte-loisgte, agus thabhartasa.

34 Agus an uair a chunn-aic Iosa gu'n do fhreagair e gu tuigseach, thubhairt e ris, Cha'n 'eil thu fada o rìoghachd Dhé. Agus cha robh a mhisnich aig neach air bith o sin suas ceisd a chur air.

35 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, a' teagasg anns an teampull, Cionnus a tha na sgrìobhaichean ag ràdh gur e Criosd Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh féin troimh an Spiorad naomh, Thubhairt an Tigh-earn ri m' Thighearna-sa, Suidh air mo làimh dheis, agus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh;

37 Air an aobhar sin a ta Daibhidh féin a' gairm a Thighearna dheth; cionnus ma seadh is e 'mhac e? Agus dh'éisd am mòr-shluagh ris gu taitneach.

38 Agus thubhairt e riu 'na theagasg, Bithibh air bhur faicill o na sgrìobhaichibh, leis an ionmhuinn imeachd ann an culaidhibh fada, agus fàilte *fhaotainn* air na margaibh,

39 Agus na ceud chaith-riche anns na sìonagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig na féilibh:

40 A dh'itheas suas tigh-ean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a ni

urnuighean fada: gheibh iad sin an dìteadh a's mò.

41 Agus air do Iosa suidhe fa chomhair àite-coimhid an ionmhais, thug e fa'near cionnus a bha 'm pobull a' cur an airgid anns an ionmhas: agus chuir mòrandodhaoinibh saoi bhir mòran ann

42 Agus air teachd do bhantrach bhochd, thilg i dà bhonn bheag ann, a ni feoirling.

43 Agus air dha a dheisciobuil a ghairm d'a ionn-suidh, thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n do chuir a' bhan-trach bhochd so tuilleadh san ionmhas, na iadsan uile a thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am mìor-phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eadhon a beathachadh gu h-ionmhan.

CAIB. XIII.

A GUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubhairt neach d'a dheisciobluibh ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a' ghnè chlach so, agus ciod e a' ghnè aitreibh so!

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu an aitreabh mhòr so? cha'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o chéile.

3 Agus 'nuair a shuidh e air sliabh nan crann-oladh, fa chomhair an team-puill, dh'fheòraich Peadar, agus Seumas, agus Eoin,

agus Aindreas an uaignidheas deth,

4 Innis duinne c'uin a bhitheas na nithe sin, agus ciod e 'n comhara 'nuair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coimhlionadh.

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus thòisich e air a ràdh, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:

6 Oir thig mòran ann am ainm-sa, ag ràdh, Is mise e: agus meallaidh iad mòran.

7 Agus an uair a chluinn-eas sibh coganna, agus tuairisgeul choganna, na biodh buaireas oirbh: oir is éigin iad so a theachd; ach cha 'n'eil an deireadh ann fathast.

8 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rìoghachd an aghaidh rìoghachd: agus bithidh critheanna talmhainn ann an iomadh àit, agus bithidh gorta agus trioblaidean ann: is iad sin toiseach dhòruinnean.

9 Ach thugaibh an aire dhuibh féin: oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh: agus anns na sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh an làthair uachdaran agus rìghrean air mo shonsa, mar fhianuis dhoibh-san.

10 Agus is éigin air tùs an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h-uile chinnich.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'gur tabhairt thairis, na biodh e 'na ro-chùram oirbh ciod e a labh-

ras sibh, agus na smuainichibh roimh-làimh air: ach ge b'e ni a bheirear dhuibh san uair sin féin, abraibh e oir cha sibhse ta labhairt, ach an Spiorad naomh.

12 Agus bheir am bràthair a bhràthair thairis chum bàis, agus an t-athair a mhac: agus éiridh a' chlann suas an aghaidh am pàranta, agus bheir iad fa'near an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhur fuathachadh leis na huile dhaoinibh air sgàth m'ainme-sa: ach an ti a bhuan-aicheas chum na crìche, is e so a shaorar.

14 Ach an uair a chi sibh gràineileachd an léir-sgrìos, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh anns an ionad nach bu chòir dhi, (tuigeadh an ti a leughas,) an sin teicheadh iadsan, a ta ann an tìr Iudea, chum nam beann:

15 Agus na tigeadh esan a ta air mullach an tighe, a nuas do'n tigh, agus na rachadh e steach, a thoirt ni air bith as a thigh.

16 Agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail 'fhalluinn leis.

17 Ach mo thruaigh iad na mnàin sin a ta torrach, agus iadsan a ta toirt cìche sna làithibh sin!

18 Agus guidhibh-sa gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh.

19 Oir bithidh àmhghar anns na làithibh sin, amhuil nach robh a leithid ann c toiseach na cruìtheachd a

chruthaich Dia, gus a nis, agus nach mò a bhitheas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearn na làithean ud, cha rachadh feoil air bith as : ach air son an t-sluaigh thaghta, a thagh e féin, ghiorraich e na làithean ud.

21 Agus an sin ma their neach air bith ribh, Feuch, a ta Criosd an so, no, Feuch, a ta e 'n sin, na creidibh e :

22 Oir éiridh Criosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan, agus miorbhuilean, chum, nam bu chomasach e, na daoine taghta féin a mhealladh.

23 Agus thugaibh-sa an aire : feuch, roimh-innis mi dhuibh na h-uile nithe.

24 Ach anns na làithibh sin, an déigh an àmhghair ud, bithidh a' ghrian, air a dorchachadh, agus cha toir a' ghealach a solus uaipe ;

25 Agus tuitidh reulta nèimh, agus bithidh na cumhachdan a ta sna néamhaibh air an crathadh.

26 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd anns na neulaibh, maille ri mòr-chumhachd, agus glòir.

27 Agus an sin cuiridh e 'aingil a mach, agus cruinnichidh e r'a chéile a dhaoine taghta féin o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall na talmhainn gu leth-iomall nèimh.

28 A nis fòghlumaibh cosamhlachd o 'n chràobh-fhige : An uair a bhitheas a geug a nis maoth, agus a

chuireas i mach a duilleach, a ta fhios agaibh gu bheil an samhradh am fagus :

29 Agus mar an ceudna sibhse, an uair a chi sibh na nithe sin tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil e 'm fagus, eadhon aig na dorsaibh.

30 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach téid an ginealach so thairis, gus an coimhlionar na nithe sin uile.

31 Théid nèamh agus talamh seach ; ach cha téid m' fhocail-sa seach a chaoidh.

32 Ach cha'n 'eil fios an là no na h-uaire sin aig neach air bith, cha'n 'eil aig na hainglibh a ta air nèamh, no aig a' Mhac, ach aig an Athair.

33 Thugaibh fa' near, dean-aibh faire agus urnuigh : oir cha'n 'eil fhios agaibh c'uin a thig an t-àm.

34 Oir a ta Mac an duine mar dhuine a chaidh air thurus, agus a dh'fhàg a thigh féin, agus a thug d'a sheirbhisich cumhachd, agus 'obair féin do gach neach, agus a thug àithne do'n dorsair faire a dheanamh.

35 Uime sin deanaibh-sa faire, (oir cha'n 'eil fhios agaibh c'uin a thig maighstir an tighe ; an ann air feasgar, no air mheadhon-oidhe, no aig gairm-choileach, no anns a' mhaduinn ;)

36 Air eagal air teachd dha gu h-obann, gu'm faigh e sibh 'nur codal.

37 Agus na nithe a ta mi

ag ràdh ribhse, a ta mi ag ràdh ris na h-uile dhaoineibh, Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

A GUS bha a' chàisg, agus féill an arain neòghoirtichte an déigh dà là : agus dh'iarr na h'ard-shagairt agus na sgrìobhaich an, cionnus a ghlacadh iad esan le foill, agus a chuireadh iad gu bàs e.

2 Ach thubhairt iad, Cha'n ann air an fhéill, air eagal gu'n éirich buaireas am measg an t-sluaigh.

3 Agus air bhi dha ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair, an uair a bha e 'na shuidhe aig bòrd, thàinig bean, aig an robh bocsa alabastair do oladh spicnaird, ro luachmhoir; agus bhris i am bocsa, agus dhòirt i air a chèann e.

4 Agus bha cuid diubh diombach annta féin, agus ag ràdh, C'ar son a rinneadh an t-ana-caitheadh so air an oladh ?

5 Oir dh'fheudadh i bhi air a reiceadh air son tuilleadh na trì cheud pèghinn, agus air a toirt do na bochdaibh. Agus rinn iad gearan 'na h-aghaidh.

6 Ach thubhairt Iosa, Leigibh leatha; c'ar son a ta sibh cur dragha oirre ? rinn i obair mhaith ormsa.

7 Oir a ta na bochdan a ghnàth maille ribh, agus ge b'e uair is àill leibh, feudaidh sibh maith a dheanamh dhoibh : ach cha'n 'eil mise a ghnàth agaibh.

8 Rinn i na dh'fheudadh i : thàinig i roimh-làimh a dh'ungadh mo chuirp chum adhlaid.

9 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e earrann air bith air feadh an domhain uile am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bithidh mar an ceudna an ni so a rinn i air innseadh, mar chuimhne oirre.

10 Agus dh'imich Iudas Iscariot, aon do'n dà fhear dheug, chum nan àrd-shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus 'nuair a chual iadsan so, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgid a thoirt da. Agus dh'iarr e cionnus a dh'fheudadh e gu h-ìomchuidh esan a bhrath.

12 Agus air a' cheud là do fhéill an arain neòghoirtichte, an uair bu ghnàth leo an t-uan càisge a mharbhadh, thubhairt a dheisciobuil ris, C'àit an toil leat sinne dhol a dh'ulluchadh, chum gu'n itheadh tu a' chàisg ?

13 Agus chuir e dithis d'a dheisciobluibh, agus thubhairt e riu, Rachaibh a steach do'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giùlan soithich uisge : lean-aibh e.

14 Agus ge b'e àit an téid e stigh, abraighe-sa ri fearan tighe, Tha am Maighstir ag ràdh, C'àit am bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri m' dheisciobluibh ?

15 Agus noch^daidh esan dhuibh seòmar àrd, farsuinn, 'na làn uidheam agus deasaichte : an sin ulluichibh dhuinn.

16 Agus chaidh a dheisciobuil a mach, agus thàinig iad do'n bhaile, agus fhuairead mar thubhairt e riu : agus dh'ulluich iad a' chàisg.

17 Agus air teachd do'n fheasgar, thàinig esan maille ris an dà fhear dheug.

18 Agus an uair a bha iad 'nan suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath aon agaibhsa, a ta 'g itheadh maille rium, mise.

19 Agus thòisich iad air a bhi dubhach, agus a ràdh ris an déigh a chéile, Am mise e ? agus fear eile, Am mise e ?

20 Agus air freagairt dhasan thubhairt e riu, *Is* fear do'n dà fhear dheug e, a ta tumadh maille riumsa sa' mhèis.

21 A ta mac an duine gu deimhin ag imeachd, mar a ta e sgriobhta uime, ach is anaoibhinn do'n fhear sin le'm brathar Mac an duine : bu mhaith do'n duine sin mur beirteadh riamh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an déigh a bheannaichadh, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh : is e so mo chorp-sa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabh-

airt buidheachais, thug e dhoibh-san e : agus dh'òl iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, *Is* i so m'fhuil-sa an Tiomnaidh-nuaidh, a dhòirtear air son mhòran.

25 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Nach òl mi nì's mò do thoradh na fionain, gus an là sin an òl mi nuadh e ann an rioghachd Dhé.

26 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-oladh.

27 Agus thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oilbheum annam-sa an nochd : oir a ta e sgriobhta, Buailidh mi am buachaill, agus sgapar na caoraich.

28 Ach an déigh dhomh éirigh, théid mi roimhibh do Ghalile.

29 Ach thubhairt Peadar ris, Ged fhaigh iadsan uile oilbheum annad, gidheadh cha 'n fhaigh mise e.

30 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, An diugh, air an oidh he so féin, mu'n goir an coileach dà uair, gu'n àicheadh thusa mi trì uairean.

31 Ach is ro mhòid a thubhairt esan, Ged is éigin domh am bàs fhulang maille riut, cha'n àicheadh mi chaoidh thu. Agus mar sin thubhairt càch uile mai an ceudna.

32 Agus thàinig iad gu ionad d'am b' ainm Getsemane ; agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Suidh-

ibh-sa an so, gus an dean mise urnuigh.

33 Agus thug e leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus thòisich e air a bhi fuidh uamh-chrith, agus fuidh anabarra bròin.

34 Agus thubhairt e riu, Tha m'anam ro bhrònach, cadhon gu bàs : fanaibh-sa an so, agus deanaibh faire.

35 Agus chaidh e beagan air aghaidh, agus thuit e air an talamh, agus rinn e urnuigh, nam bu chomasach e, gu'n rachadh an uair thairis air.

36 Agus thubhairt e, Abba, Athair, a ta gach ni so-dheanta dhuitse ; cuir an cupan so seachad orm : gidheadh, na b'e an ni a b'àill leamsa, ach an ni a's toil leatsa.

37 Agus thàinig e, agus fhuair e iadsan 'nam codal, agus thubhairt e ri Peadar, a Shimoin'am bheil thu a'd' chodal ? nach b'urrainn thu faire a dheanamh aon uair ?

38 Deanaibh faire agus urnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh : *a ta an spiorad gu deimhin togarrach, ach a ta an fheoil anmhunn.*

39 Agus air dha imeachd a ris, rinn e urnuigh, ag ràdh nam briathra ceudna.

40 Agus an uair a phill e, fhuair e iad a ris 'nan codal, (oir bha'n sùilean trom,) agus cha robh fhios aca cionnus a bheireadh iad freagradh air.

41 Agus thàinig e an treas uair, agus thubhairt e riu,

Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois : is leoir e, thàinig an uair ; feuch, a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh nam peacacn.

42 Eiribh, imicheamaid ; feuch, a ta an ti a bhrathas mise am fagus.

43 Agus air ball, air dha bhi fathast a' labhairt, thàinig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus sluagh mòr maille ris le claidhibh agus bataibh, o na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus na seanairibh.

44 Agus bha an ti a bhrath esan air toirt comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach d'an toir mise pòg, is e sin e ; glacaibh e, agus thugaibh leibh e gu tearuinte.

45 Agus air teachd dha, chaidh e air ball d'a ionnsuidh-sa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir ; agus phòg se e.

46 Agus chuir iadsan làmh ann, agus ghlac iad e.

47 Agus air tarruing claidheimh do fhear do na bha làthair, bhuail e òglach an àrdshagairt, agus ghearr e a chluas deth.

48 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, An d'thàinig sibh a mach gu mo ghlacadh-sa, mar gu b'ann an aghaidh fir-reubainn le claidhibh agus le bataibh ?

49 Bha ni gach là maille ribh san teampull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi : ach *a ta so* chum gu

biodh na sgrìobtuirean air an coimhlionadh.

50 Agus air do na h-uile a thréigsinn, theich iad.

51 Agus lean òganach àraidh e, aig an robh lìon-eudach air a chur m' a chorp lomnochd; agus rug na h-òganaich air.

52 Achair dhasan an lìon-eudach fhàgail, theich e lomnochd uatha.

53 Agus thug iad leo Iosa chum an àrd-shagairt: agus chruinnicheadh maille ris na h-àrd-shagairt uile, agus na seanairean, agus na sgrìobhaichean.

54 Agus lean Peadar e fada uatha, gus an deachaidh e steach do thalla an àrd-shagairt: agus bha e 'na shuidhe maille ris na seirbhisich, agus 'ga gharadh ris an teine.

55 Agus dh'iarr na h-àrd-shagairt, agus a' chomhairle uile fianuis an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs; agus cha d'fhuair iad.

56 Oir rinn mòran dhaoine fianuis bhréige 'na aghaidh, ach cha do chòird am fianuis r'a chéile.

57 Agus dh'éirich dream àraidh, agus thug iad fianuis bhréige 'na aghaidh, ag ràdh.

58 Chualas inne e agràdh, Leagaidh nù sìos an teampull so, a rinneadh le làmh-aibh, agus an tri làithibh, togaidh mi teampull eile, neo-dheanta le làmh-aibh.

59 Agus mar sin féin cha robh am fianuis a' teachd r'a chéile.

60 Agus air éirigh suas do'n àrd-shagart sa'mheadhon, chuir e ceisd air Iosa, ag ràdh, Nach toir thu freagradh air bith uait? ciod sin mu bheil iad so 'a toirt fianuis a'd' aghaidh.

61 Ach dh'fhan esan 'na thosd, agus cha do fhreagair e nì sam bith. A ris dh'fheoraich an t-àrd-shagart deth, agus thubhairt e ris, An tu Criosd, Mac an tì bheannaichte?

62 Agus thubhairt Iosa Is mi: agus chi sibh Mac an duine 'na shuidhe, air deas làimh cumhachd *Dhé*, agus a' teachd le neulaibh nèimh.

63 An sin reub an t-àrd-shagart, eudach, agus thubhairt e, Ciod am feum a ta againn tuilleadh air fianuisibh?

64 Chuala sibh an toibheum: ciod i bhur barailsa? Agus thug iad uile breth 'na aghaidh gu'n do thoill e am bàs.

65 Agus thòisich cuid diubh air smugaid a thilgeadh air, agus aghaidh fhòlach, agus a bhualadh le'n dornaibh, agus a ràdh ris, Dean fàidheadaireachd: agus ghabh na seirbhisich le 'm basaibh air.

66 Agus air do Pheadar a bhi shìos anns an talla, thàinig aon do bhanoglaich an àrd-shagairt:

67 Agus 'nuair a chunnaic i Peadar 'ga gharadh, agus air dhi beachdachadh air, thubhairt i ris, Bha thusa cuideachd maille ri Iosa o Nasaret.

68 Ach dh'àicheadh esan, ag ràdh, Cha 'n aithne dhomh, agus cha'n 'eil mi tuigsinn ciod a ta thu 'g ràdh. Agus chaidh esan a mach do'n fhor-dhorus; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhanog-laich fhaicinn a ris, thoisich i air a ràdh riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Is an diubh a ta 'm fear so.

70 Agus dh'àicheadh e ris. Agus an ceann beagan 'na dhéigh sin, thubhairt iadsan a bha 'nan seasamh a làthair a ris ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud thu: oir is Galiléach thu, agus is cosmhuil do chainnt riu.

71 Ach thòisich esan air mallachadh agus air mionnachadh, ag ràdh, Cha'n aithne dhomh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an dara uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a thubhairt Iosa ris, Mu'n goir an coileach dà uair, àicheadhaidh tu mi tri uairean. Agus an uair a smuainich e air, ghuil e.

CAIB. XV.

AGUS air ball sa' mhaduinn chum na h-àrd-shagairt maille ris na sean-airibh, agus na sgriobhaichibh, agus a' chomhairle gu h-ìomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Philat.

2 Agus dh'fhiosraich Pilat deth, An tusa rìgh nan Iudhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e ris, Thubhairt thu e.

3 Agus chuir na h-àrd-shagairt mòran do nithibh as a leth: ach chadò fhreagair esan aon ni.

4 Agus chuir Pilat a ris ceisd air, ag ràdh, Nach freagair thu ni sam bith? feuch cia lion nithe air am bheil iad sin a' toirt fianuis a'd' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni sam bith tuilleadh; air chor as gu'n do ghabh Pilat iongantais.

6 A nis air an fhéill bu ghnàth leis aon phrìosanach, ge b'e air bith a dh'iarradh iad, a leigheadh as doibh.

7 Agus bha neach àraidh d'am b'ainm Barabas, ceangailte maille r'a chompanaich ceannairce, muinntir a bha air deanamh mortaidh anns a' cheannairce.

8 Agus air glaothaich gu h-àrd do'n t-sluagh, thòisich iad air iarraidh air, a dheanamh dhoibh mar a rinn e an còmhnuidh.

9 Ach fhreagair Pilat iad, ag ràdh, An àill leibh gu'n cuir mi rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh?

10 (Oir bha fhios aige gu'm b'ann troimh fharmad a thug na h-àrd-shagairt thairis e.)

11 Ach bhrosnuich na h-àrd-shagairt an sluagh, chum gu'm b'fhearr leis Barabas a chur fa sgaoil doibh.

12 Agus fhreagair Pilat,

agus thubhairt e riu a rìs, Ciod ma seadh is àill leibh mi a dheanamh ris *an duine sin*, d' an goir sibh Rìgh nan Iudhach ?

13 Agus ghlaodh iad a rìs, Ceus e.

14 An sin thubhairt Pilat riu, C'ar son, ciod e 'n t-olc a rinn e ? Ach bu ro mhòid a ghlaodh iadsan, Ceus e.

15 Agus air do Philat bhi toileach gnìomh taitneach a dheanamh do'n t-sluagh, dh'fhuasgail e Barabas dhoibh, agus thug e thairis Iosa, an déigh dha a sgiùrsadh, chum a cheusadh.

16 Agus thug na saighdearan leo e steach do'n talla, eadhon cùirt an uachd-arain : agus ghairm iad a' chuideachd uile an ceann a chéile.

17 Agus chuir iad uime eudach pùrpuir, agus air dhoibh coron droighinn fhigheadh, chuir iad air e.

18 Agus thòisich iad air beannachadh dha, *ag ràdh*, Fàilte dhuit, a Rìgh nan Iudhach !

19 Agus bhuail iad sa' cheann e le slait chuilce, agus thilg iad smugaid air, agus a' lùbadh *an glùn*, rinn iad aoradh dha.

20 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad deth an *t-eudach* purpur, agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad a mach e chum gu'n ceusadh iad e.

21 Agus dh'éignich iad duine àraidh bha dol seachad, Simon o Chirene, (athair

Alecsaundeir agus Rufuis, a bha teachd as a' mhachair,) chum a chrann-cheusaidh a ghiùlan.

22 Agus thug iad e gu ionad *d'am b'ainm* Golgota, is e sin air eadar-theangachadh, aite cloiginn.

23 Agus thug iad da r'aòl, fion air a mheasgadh le mirr : ach cha do ghabh esan e.

24 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thrusgan a' tilgeadh croinn air, ciod a' chuid a bhiodh aig gach duine dheth.

25 Agus bha 'n treas uair ann ; agus cheus iad e.

26 Agus bha sgriobhadh a chùise-ditidh air a sgriobhadh os a cheann, **RÌGH NAN IUDHACH.**

27 Agus cheus iad maille ris dà ghaduiche ; fear air a làimh dheis, agus fear air a làimh chli.

28 An sin choimhlionadh an sgriobtuir, a thubhairt, Agus bha a air àireamh am measg nan ciontach.

29 Agus thug iadsan a bha dol seachad anacainnt da, a' crathadh an ceann, agus ag ràdh, O thusa a leagas an teampull agus a thogas e ann an trì làithibh,

30 Fòir ort féin, agus thig a nuas o'n chrann-cheusaidh.

31 Agus mar an ceudna thubhairt na b-àrd-shagairt agus na sgriobhaichean r'a chéile, a' fanoid air, Shaor e daoine eile ; cha'n 'eil e comasach air e féin a shacradh.

32 Thigeadh a nis Criosd Rìgh Israeil a nuas o'n chrann-cheusaidh, chum gu'm faic agus gu'n creid sinn. Agus thug iadsan a chaidh cheusadh maille ris, anacainnt da.

33 Agus an uair a thàinig anseathadh uair, bha dorchadas air an talamh uile, gu ruig an naothadh uair.

34 Agus air an naothadh uair dh'éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh, Eloi, Eloi, lama sabachtani? is e sin, air eadar-theangachadh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi?

35 Agus air cluinntinn sin do chuid diubhsan a bha 'nan seasamh a làthair, thubhairt iad, Feuch, a ta e a' gairm Eliais.

36 Agus ruith fear diubh, agus air dha spònga lìonadh do fhion geur agus a cur air slait chuilce, thug e deoch dha, ag ràdh, Leigibh leis; faiceamaid an tig Elias g'a thoirt a nuas.

37 Agus air do Iosa éigh-each le guth àrd, thug e suas an deò.

38 Agus bha brat-roinn an teampuill air a reubadh 'na dhà chuid o mhullach gu ìochdar.

39 Agus an uair a chunn-aic an ceannard-ceud, a bha 'na sheasamh fa chomhair, gu'n d'thug e suas an deò, a' glaothaich mar sin, thubhairt e, Gu firinneach b'e 'n duine so Mac Dhé.

40 Agus bha mar an ceudna mnàì am fad uatha ag amharc: 'nam measg sin

bha Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais bu lugha, agus Ioseis, agus Salome;

41 Muinntir a lean e mar an ceudna, an uair a bha e an Galile, agus a bha frith-ealadh dha; agus mòran eile do mhnaibh a chaidh suas maille ris gu Ierusalem.

42 Agus a nis air teachd do'n fheasgar, (do bhrìgh gu'm b'e là an ullachaidh e, eadhon an là roimh an t-sàbaid,)

43 Thàinig Ioseph o Arimatea, comhairleach urramach, aig an robh mar an ceudna sùil ri rìoghachd Dhé, agus chaidh e steach gu dàna dh'ionnsuidh Philait, agus dh'iarr e corp Iosa.

44 Agus b'ìoghnadh le Pilat ma bha e cheana marbh: Agus air dha an ceannard-ceud a ghairm, dh'fhiosraich e dheth, An robh fad o fhuair e bàs.

45 Agus air dha fios fhaotainn o'n cheannard-ceud, thug e 'n corp do Ioseph.

46 Agus cheannaich esan lìon-eudach grinn, agus thug e nuas e, agus phaisg e san lìon-eudach e, agus chuir se e ann an uaigh a chladhaicheadh à carraig, agus charuich e clach gu dorus na h-uaighe.

47 Agus dh'amhairc Muire Magdalen, agus Muire màthair Ioseis, air an àite san do chuireadh e.

CAIB. XVI.

A GUS air dol do'n t-sàbaid seachad, cheannaich Muire Magdalen, agus Muire *màthair* Sheumais, agus Salome, spìosraidh deadh fhàile, chum air dhoibh teachd gu'n ungadh iad e.

2 Agus thàinig iad gu ro mhoch air maduinn a' cheud là do'n t-seachduinn chum na h-uaigne, aig éirigh na gréine.

3 Agus thubhairt iad eat-orra féin, Cò a charuicheas dhuinn a' chlach o dhorus na h-uaigne?

4 (Agus air dhoibh amharc, chunnaic iad gu'n robh a' chlach air a h-àtharrachadh air falbh,) oir bha i ro mhòr.

5 Agus air dhoibh dol a stigh do'n àit-adhlaic, chunnaic iad òganach 'na shuidhe air an làimh dheis, uime an robh trusgan fada geal; agus bha eagal orra.

6 Agus thubhairt esan riu, Na biodh eagal oirbh: a ta sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a cheusadh: dh'éirich e, cha'n 'eil e 'n so: faicibh an t-àit anns an do chuir iad e:

7 Ach imichibh innsibh d'a deisciobluibh agus do Pheadar, gu bheil e dol roimhibh do Ghalile: chi sibh an sin e, mar thubhairt e ribh.

8 Agus air dol a mach dhoibh, theich iad o'n uaigne; oir bha ball-chrith agus uamhunn orra: agus cha

dubhairt iad ni sam bith ri neach air bith; oir bha eagal orra.

9 Agus air éirigh do Iosa sa' mhaduinn air a' cheud là do'n t-seachduinn, nochdadh e air tùs do Mhuire Magdalen, as an do thilg e seachd deamhain.

10 Agus air imeachd dhise, dh'innis i sin dhoibhsan a bha maille ris, agus iad ri bròn agus gul.

11 Agus iadsan, an uair a chual iad gu'n robh e beò, agus gu'm facadh leathasan e, cha do chreid iad.

12 'Na dhéigh sin, nochdadh e do dhithis diubh ann an cruth eile, ag imeachd dhoibh, agus iad a' dol do'n dùthaich.

13 Agus dh'imich iadsan agus dh'innis iad e do chàch: agus cha mhò a chreid iad iadsan.

14 An déigh sin nochdadh e do'n aon fhear deug, agus iad 'nan suidhe aig biadh, agus thilg e orra am mi-chreidimh, agus an cruas-cridhe, a chionn nach do chreid iad iadsan a chunnaic e an déigh dha éirigh.

15 Agus thubhairt e riu, Imichibh air feadh an t-saoghail uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùil.

16 Ge b'e chreideas agus a bhaistear, saorar e, ach ge b'e nach creid, dìtear e.

17 Agus leanaidh na comharan so an dream a chreideas: Ann am ainm-sa tilgidh iad a mach deamh-

ain; labhraidh iad le teang-
aibh nuadha;

18 Togaidh iad nath-
raiche nimne; agus ma dh'-
òlas iad ni air bith marbh-
tach, cha chiùrr e iad;
cuiridh iad an làmhan air
daoinibh tinne, agus bithidh
iad gu maith.

19 Mar sin an deigh do
'n Tighearna labhairt riu,

ghabhada suas gu nèamh
e, agus shuidh e air deas
làimh Dhé.

20 Agus air dhoibh-san dol
a mach, shearmonaich iad
anns gach àit, air bhi do'n
Tighearna a' co-oibreachadh
leo, agus a' daingneachadh
an fhocail leis na comhar-
aibh a lean e. Amen.

AN SOISGEUL A REIR LUCAIS.

CAIB. I.

DO bhrìgh gu'n do ghabh
mòran os làimh eachd-
raidh sgrìobhadh ann an
ordugh air na nithibh sin a
ta air an coimhlionadh 'nar
measg-ne,

2 A réir mar a dh'aithris
na daoine sin dhuinne iad, a
chunnaic iad o thùs le'n sùil-
ibh, agus a bha 'nan luch-
frithealadh an fhocall:

3 Chunnacas dhomh-sa
mar an ceudna, a Theophil-
uis ro òirdheirc, air faot-
ainn dearbh fhios nan uile
nithe dhomh o'n fhìor thois-
each, sgrìobhadh a d'ionn-
suidh-sa an ordugh,

4 Chum gu'm biodh fios
agad air cinnteachd nan
nithe anns an deachaidh do
theagasg.

5 **BHA** ann an làithibh
Heroid rìgh Iudea,
sagart àraidh d'am b'ainm
Sacharias, do sheal Abia:
agus bha a bhean do nigh-
eanaibh Aaroin, agus b'ainm
dhi Elisabet.

6 Agus bha iad le chéile
ionraic am fianuis Dé, ag
imeachd ann an uile àith-
eantaibh agus orduighibh
an Tighearna, gu neo-lochd-
ach.

7 Agus cha robh duine
cloinne aca, do bhrìgh gu'n
robh Elisabet neo-thorrach,
agus bha iad le chéile aos-
mhor.

8 Agus tharladh, am
feadh a bha esan a' frith-
ealadh mar shagart an làth-
air Dhé ann an ordugh a
sheala,

9 A réir gnàtha na sagart-
achd, b'e a chrannchur tùis
a losgadh, air dha dol a
steach do theampull an
Tighearna.

10 Agus bha coimhthional
an t-sluaigh uile a' dean-
amh urnuigh a muigh, ri
am na tùise.

11 Agus chunnacas leis-
san aingeal an Tighearna
'na sheasamh air taobh deas
altarach na tùise.

12 Agus an uair a chunn-

aic Sacharias e, bha e fo thrioblaid, agus thuit eagal air.

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gabh eagal, a Shachariais; oir fhuair t'urnuigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort; agus nì mòran gairdeachas r'a bhreith.

15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearn, agus cha'n òl e fion no deoch làidir; agus bithidh e air a lìonadh leis an Spiorad naomh, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh e mòran do chloinn Israeil chum an Tighearn an Dé.

17 Agus theid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh cridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan eas-umhal gu gliocas nam firean, a dh'ulluchadh pobuill deas do'n Tigh-earn.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnus a bhios fhios so agam? oir is seann duine mise, agus a ta mo bhean aosmhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel a sheasas an làthair Dhé; agus chuireadh mi a labhairt riut-sa, agus a dh'innseadh an naidheachd mhaith sodhuit.

20 Agus, feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas

labhairt, gus an là anns an tig na nithe so gu crìch, a chionn nach do chreid thu mo bhriathra-sa, a bhitheas air an coimhlionadh 'nan àm féin.

21 Agus bha am pobull a' feitheamh ri Sacharias, agus b'iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.

22 Agus an uair a thàinig emach, cha b'urrainn e labhairt riu: agus thuig iad gu'm fac e sealladh *neamh-aidh* san teampull: oir bha e sméideadh orra, agus dh'fhan e 'na thosd.

23 Agus tharladh, an uair a choimhlionadh làithean a fhrithealaidh, gu'n deachaidh e d'a thigh féin.

24 Agus an déigh nan làithean sin dh'fhàs a bhean Elisabet torrach, agus dh'fholaich si i féin rè chùig mìosan, ag ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na làithibh air an d'amhairc e orm, a thogail diom mo mhaslaidh am measg dhaoine.

26 Agus anns an t-seathadh mìos, chuireadh an t-aingeal Gabriel o Dhia, gu caithir do Ghalile, d'am b'ainm Nasaret,

27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fo cheangal pòsaidh aig fear d'am b'ainm Ioseph, do thigh Dhaibhidh; agus b'e ainm na h-òigh Muire.

28 Agus air dol a steach do'n aingeal d'a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mòr dheadh-ghean, a

ta an Tighearna maille riut: is beannaichte thu am measg bhan.

29 Agus an uair a chunn-aic i e, bha i fo thrioblaid inntinn air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' ghnè altacha-beatha dh'fheudadh bhi 'n so.

30 Agus thubhairt an t-aingeal rithe, Na biodh eagal ort, a Mhuire: oir fhuair thu deadh-ghean o Dhia.

31 Agus, feuch, gabhaidh tu a' d'bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air.

32 Bithidh e mòr, agus goirear Mac an Ti a's ro-àirde dheth; agus bheir an Tighearna Dia dha righ-chaitir 'athar féin Dhaibhidh.

33 Agus bithidh e 'na Righ air tigh Iacoib gu bràth, agus cha bhi crìoch air a rìoghachd.

34 Agus thubhairt Muire ris an aingeal, cionnus a bhitheas so, do bhrìgh nach 'eil aithne agam-sa air duine?

35 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e rithe, Thig an Spiorad naomh ort, agus cuiridh cumhachd an Ti a's àirde sgàil ort: uime sin an ni naomh sin a bheirear leat, goirear Mac Dé dheth.

36 Agus, feuch, do bhan-charaid Elisabet, a ta ise féin torrach air mac 'na sean aois; agus is e so an seathadh mios dhise d'an goirt-eadh bean neo-thorrach;

37 Oir cha'n 'eil ni sam bith do-dheanta do Dhia.

38 Agus thubhairt Muire, Feuch banoglach an Tighearna; biodh e dhomh-sa réir t'fhocail. Agus dh'fhalbh an t-aingeal uaiphe.

39 Agus air éirigh do Mhuire sna làithibh sin, chaidh i le cabhaig do dhùthaich nam beann, gu baile do Iuda,

40 Agus chaidh i steach do thigh Shachariais, agus chuir i fàilte air Elisabet.

41 Agus tharladh, an uair a chual Elisabet beannachadh Mhuire, gu'n do leum an naoidhean 'na broinn: agus lionadh Elisabet leis an Spiorad naomh.

42 Agus ghlaodh i mach le guth àrd, agus thubhairt i, Is beannaichte thu am measg bhan, agus is beannaichte toradh do bhronn.

43 Agus cionnus a dh'éirich so dhomh-sa, gu'n tigeadh màthair mo Thighearn a m' ionnsuidh?

44 Oir feuch, co luath as a thàinig fuaim do bheannachaidh a'm' chluasaibh, bhriosg an naoidhean le haoibhneas ann mo bhroinn.

45 Agus is beannaichte isea chreid: oir coimhlionar na nithe a labhradh rithe leis an Tighearn.

46 Agus thubhairt Muire, A ta m'anam ag àrd-mholadh an Tighearn,

47 Agus a ta mo spiorad a' deanamh gairdeachais ann an Dia mo Shlànuigh-ea:

48 Do bhrìgh gu'n d'

umhaire e air staid ìosail a bhanoglaich : oir feuch, o so suas goiridh gach linn beannaichte dhiom.

49 Do bhrìgh gu'n d'rinn an Ti a ta cumhachdach nithe mòra dhomh ; agus is naomh 'ainm.

50 Agus a ta a thròcair-san o linn gu linn, do'n dream d'an eagal e.

51 Nochd e neart le 'ghairdean, sgap e na h-uaibhrich ann an smuantibh an cridhe féin.

52 Thug e nuas na daoine cumhachdach o'n caithrichibh rìoghail, agus dh'àrdaich e iadsan a bha ìosal.

53 Lìon e 'n dream a bha ocrach le nithibh maithe ; agus chuir e uaith na daoine saoi bhir falamh.

54 Rinn e còmhnaidh ri Israel òglach féin, ann an cuimhneachadh a thròcair :

55 Mar a labhair e r'ar n-aithrichibh, do Abraham agus d'a shliochd gu bràth.

56 Agus dh'fhan Muire maille rithe mu thimchioll thri mìosan, agus phill i d'a tigh féin.

57 A nis thàinig làn inbhe Elisabet, gu'm biodh i air a h-aisead ; agus rug i mac.

58 Agus chual a coimhearsnaich agus a càirdean mar a nochd an Tighearna mòr-thròcair dhi : agus rinn iad gairdeachas maille rithe.

59 Agus tharladh air an ochdamh là gu'n d'thàinig iad a thimchioll-ghearradh an naoidhein ; agus ghairm

iad Sacharias deth, a réir ainme 'athar.

60 Agus fhreagair a mhàthair, agus thubhairt i, Ni h-eadh ; ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhairt iad rithe, Cha'n 'eil aon neach do d'chàirdibh d'an gairme an t-ainm-so.

62 Agus sméid iad air 'athair, ciod an t-ainm a b' àill leis thoirt air.

63 Agus air iarraidh clàir-sgrìobhaidh dhasan, sgrìobh e, ag ràdh, Is e Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile.

64 Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus dh'fhuasgladh a theangadh, agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thàinig eagal air an coimhearsnaich uile : agus dh'aithriseadh na nithe sin gu léir feadh dhùthaich àrd Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala na nithe sin, thaisg iad 'nan cridhe iad, ag ràdh, Ciod a'ghnè leinibh a bhith-eas an so ? Agus bha làmh an Tighearna maille ris.

67 Agus bha Sacharias 'athair air a lìonadh leis an Spiorad naomh, agus rinn e fàidheadaireachd, ag ràdh,

68 Gu ma beannaichte an Tighearna Dia Israeil, air son gu'n d'fhiosraich e, agus gu'n d'thug e saorsa d'a phobull,

69 Agus gu'n do thog e, suas dhuinne adharc slàinte, ann an tigh Dhaibhidh 'òglaich féin ;

CAIB. II.

70 A réir mar a labhair e le buil fhàidhean naomha féin, a bha ann o thoiseach an t-saoghail ;

71 A thoirt saorsa dhuinn o ar naimhdibh, agus o àimh na muinntir sin uile e'm fuathach sinn :

72 A choimhlionadh na tròcair a gheall e d'ar n-aithrichibh, agus a chuimhn-eachadh a choimhcheangail naoimh féin.

73 Namionnan a mhionnaich e d'ar n-athair Abraham,

74 Gu'n tugadh e dhuinn, air dhuinn bhi air ar saoradh o làimh ar naimhde, gu'n deanamaid seirbhis dha as eugmhais eagail.

75 Ann an naomhachd agus ann am fireantachd 'na làthair féin, uile làithean ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh, goirear dhiot Faidh an Ti a's àirde : oir théid thu roimh aghaidhan Tighearn, a dh'ulluchadh a shlighe ;

77 A thoirt eòlais na slàinte d'a-phobull, ann am maitheanas am peacanna,

78 Troimh thròcair ro mhòir ar Dé-ne, leis an d'fhiosraich an ùr-mhaduinn o'n ionad a's àirde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibhsan a ta 'nan suidhe ann an dorchadas, agus ann an sgàil a' bhàis, a threòrachadh ar cos air slighe na sìthe.

80 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaich eadh an spiorad e, agus bha e san fhàsach gu là fhoillseachaidh do Israèl.

AUGUS tharladh sna làith-ibh sin, gu'n deachaidh ordugh a mach o Cheasar Augustus, an domhan uile a mheas.

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so 'nuair a bha Cirenus 'na uachdaran air Siria.)

3 Agus chaidh iad uile chum a bhi air am meas, gach aon fa leth d'a bhaile féin.

4 Agus chaidh Ioseph mar an ceudna suas o Ghailile, á baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d'an gairmear Betlehem, (do bhrìgh gu'n robh e do thigh agus do shliochd Dhaibhidh,)

5 Chum gu biodh e air a mheas maille ri Muire a bha fo cheangal pòsaidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus tharladh, am feadh a bha iad an sin, gu'n do choimhlionadh làithean a h-inbhe, chum i bhi air a h-aisead.

7 Agus rug i a ceud-ghin mic, agus phaisg i e am brat-speilidh, agus chuir i 'na luidhe am prasaich e ; do bhrìgh nach robh àit aca san tigh-òsda.

8 Agus bha anns an dìnthach sin buachaillean a' tantuinn a muigh, agus a' deanamh faire-oidhche air an treud.

9 Agus, feuch, thàinig aingeal an Tighearn orra, agus dhealraich glòir an Tighearna mu'n timchioll ; agus ghabh iad eagal mòr.

10 Agus thubhairt an t-aingeal riu, Na biodh eag-al oirbh : oir feuch, a ta mi ag innseadh dhuibh deadh sgéil mhòr-aoibhneis a bhitheas do'n uileshluagh :

11 Oir rugadh dhuibh an diugh Slànuighear, ann am baile Dhaibhidh, neach a's e Criosd an Tighearna.

12 Agus bithidh so 'na chomhara dhuibh ; Gbeibh sibh an naoidhean paisgte ann am brat-speilidh, 'na luidhe am prasaich.

13 Agus air ball bha maille ris an aingeal cuid-eachd mhòr do armailtaibh nèimh a' moladh Dhé, agus ag ràdh,

14 Glòir do Dhia anns na h-àrdaibh, agus air talamh sìth, deadh-ghean do dhaoineibh.

15 Agus tharladh, 'nuair a dh'fhalbh na h-aingil uatha do nèamh, gu'n dubhairt na buachaillean r'a chéile, Rachamaid a nis eadhon do Bhethlehem, agus faiceamaid an ni so a rinneadh, a dh'fhoillsich an Tighearna dhuinne.

16 Agus thàinig iad gu grad, agus fhuair iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'na luidhe sa' phrasaich.

17 Agus an uair a chunnaic iad *sin*, dh'aithris iad an ni a dh'innseadh dhoibh mu thimchioll an leinibh so.

18 Agus ghabh gach neach a chuala so, iongant-as ris an nithibh sin a dh'innseadh dhoibh leis na buachaillibh.

19 Ach ghléidh Muire na nithe sin uile, a' beachd-smuaineachadh orra 'na cridhe.

20 Agus phill na buachaillean, a' tabhairt glòire agus molaidh do Dhia air son nan nithe sin uile a chual agus a chunnaic iad, a réir mar a labhradh riu.

21 Agus an uair a choimhlionadh ochd làithean chum an leanabh a thimchiollghearradh, thugadh IOSA mar ainm air, eadhon an t-ainm a ghairm an t-aingeal deth mu'n do ghabhadh sa' bhroinn e.

22 Agus an uair a choimhlionadh làithean a glanaidh, a réir lagha Mhaois, thug iad esan gu Ierusalem, chum a thaisbeanadh do'n Tighearna ;

23 (Mar a ta e sgrìobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin mic a dh'fhosgla a' bhrù, gairmear naoinh do'n Tighearna e ;)

24 Agus a thoirt iobairt a réir mar a theirear ann an lagh an Tighearna, dà thurtur, no dà choluman òg.

25 Agus, feuch, bha duine ann an Ierusalem d'am b'ainm Simeon ; agus bha 'n duine so ionraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige ri sòlas Israeil : agus bha 'n Spiorad naomh air.

26 Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an spiorad naomh, nach faiceadh e bàs, gus am faiceadh e Criosd an Tighearna.

27 Agus thàinig e le treòrachadh an Spioraid do'n

teampull : Agus an uair a thug na pàrantan an leanabh Iosa a stigh, chum gu'n deanadh iad air a shon a réir gnàthachaidh an lagha,

28 An sin ghlac esan 'na uchd e, agus bheannaich e Dia, agus thubhairt e,

29 A nis, a Thighearn, a ta thu leigeadh do d' sheirbhiseach siubhal an sìth, a réir t-fhocail ;

30 Oir chunnaic mo shùilean do shlàinte,

31 A dh'ulluich thu roimh ghnùis nan uile shluagh :

32 Solus a shoillseachadh nan Cinneach, agus glòir do phobuill Israeil.

33 Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantas mu na nithibh a labhradh uime.

34 Agus bheannaich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an *leanabh* so chum tuiteam agus aiseirigh mhòran ann an Israel, agus 'na chomhar' an aghaidh an labhrar ;

35 (Agus théid claidheamh troimh d' anam-sa féin,) chum gu'm foillsich-ear smuainte cridheacha mhòran.

36 Agus bha Anna banfhàidh, nighean Phanueil, do thrèibh Aseir ; *bha* i ro aosmhor, agus chaith i seachd bliadhna maille ri fear o àm dhi bhi 'na h-òigh.

37 Agus bu bhantrach i mu thimchioll ceithir bliadhna agus ceithir fich-

ead a dh'aois, nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh seirbhis *do Dhia* a là agus a dh'oidhche le trasgadh agus le h-urnuigh.

38 Agus air teachd dhise a stigh san uair sin féin, thug i moladh do'n Tighearn, agus labhair i m'a thimchioll riusan uile aig an robh sùil ri saorsa ann an Ierusalem.

39 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe a réir lagha an Tighearna, phill iad do Ghalile, d'am baile féin Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, air a lionadh le gliocas ; agus bha gràsa Dhé air.

41 Agus chaidh a phàranta gach bliadhna gu Ierusalem, aig féill na càisge.

42 Agus 'nuair a bha e dà bhliadhna dheug a dh'aois, chaidh iad suas gu Ierusalem, a réir gnàtha na féille.

43 Agus air coimhlionadh nan làithean sin doibh, 'nuair a phill iadsan, dh'fhan an leanabh Iosa 'nan déigh ann an Ierusalem ; agus cha robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoil-sinn gu'n robh e sa' chuideachd dh'imich iad astar là ; agus dh'iarr iad e measg an càirdean, agus an luchd-eòlais.

45 Agus an uair nach d'fhuair iad e, phill iad gu Ierusalem, 'ga iarraidh.

46 Agus tharladh an déigh thri làithean, gu'n d'fhuair iad e san teampull, 'na shuidhe am meadhon an luchd-teagaisg, araon 'gan éisdeachd, agus a' cur cheisd orra.

47 Agus ghabh a' mhuinntir a chual e uile iongantas r'a thuigse agus r'a fhreagraibh.

48 Agus an uair a chunn-aic iad e, ghlac uamhas iad: agus thubhairt a mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirnn? feuch, bha t'athair agus mise gu brònach ga d'iarraidh.

49 Agus thubhairt esan riu, C'ar son a bha sibh ga m' iarraidh? nach robh fhios agaibh gu'm bu chòir dhomh-sa bhì ann an tigh m'Athar?

50 Agus cha do thuig iad-san an nì a labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos maille riu, agus thàinig e gu Nasaret, agus bha e umhal doibh: ach ghléidh a mhàthair na nithe sin uile 'na cridhe.

52 Agus thàinig Iosa air aghaidh ann an gliocas agus am meudachd, agus ann an deadh-ghean aig Dia, agus aig daoineibh.

CAIB. III.

ANIS anns a' chùigeadh bliadhna deug do impir-eachd Thiberiuis Cheasair, air bhi do Phontius Pilat 'na uachdaran air Iudea, agus Herod 'na Thetrarc air Galile, agus Philip a bhràthair 'na Thetrarc a'r

Iturea agus dùthaich Tìrachonitis, agus Lisanias 'na Thetrarc air Abilene.

2 An uair a bha Annas agus Caiaphas 'nan àrd-shagartaibh, thàinig focal Dé chum Eoin, mhic Shachariais, anns an fhàsach.

3 Agus thàinig e do' dùthaich uile timchioll Iordain, a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maitheanais pheac-anna;

4 Mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar bhriathra an fhàidh Esaiais, ag ràdh, Guth an tì a dh'èigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, dean-aibh a cheunanna dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a lìonadh, agus gach beinn agus cnoc air an isleachadh; agus bithidh na nithe cama air an deanamh dìreach, agus na slighean garbha air an deanamh rèidh;

6 Agus chi gach uile fheoil slàinte Dhé.

7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thàinig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shìl nan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh do'uibh-sa teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd?

8 Air an aobhar sin thug-aibh a mach toradh ionch-uidh an aithreachais, agus na tòisichibh air a ràdh annaibh fein, A ta Abraham 'na Athair againn: oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comas-ach Dia do na clachaibh so air clann a thogail suas do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta 'n tuagh air a' cur ri bun nan craobh : air an aobhar sin gach craobh nach toir a mach toradh maith, gearar sios i, agus tilgear san teine i.

10 Agus dh'fhiosraich an sluagh dheth ag ràdh, Ciod uime sin a ni sinne ?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil dà chòta, roinneadh e ris an ti aig nach 'eil ; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.

12 Agus thàinig mar an ceudna cis-nìhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, ciod a ni sinne ?

13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh ni air bith os ceann na dh'orduicheadh dhuibh.

14 Agus dh'fhiosraich na saighdearan mar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus ciod a ni sinne ? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh foirneart air neach sam bith, no casaid-bhréige, agus bithibh toilichte le 'ur tuarasdál.

15 Agus air bhi do'n phobull a' feitheamh, agus na h-uile dhaoine a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin mu thimchioll Eoin, am b'e Criosd a bh'ann ;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'gur baisteadh le h-uisge ; ach a ta neach a' teachd a's cumhachdaiche na mise, agus cha'n airidh

mise air barr-iall a bhròg fhusgladh : baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teine.

17 Aig am bheil a ghuit 'na làimh, agus ro-ghlanaidh e 'ùrlar, agus cruinnichidh e an cruithneachd d'a thigh-tasgaidh ; ach loisgidh e am moll le teine nach fheudar a mhùchadh.

18 Agus ag earalachadh mòran do nithibh eile shearmonaich e do'n t-sluagh.

19 Ach air do Herod an Tetrarc bhi air a chronachadh leis air son Herodiais bean a bhràthar (Philip,) agus air son gach olc a rinn Herod.

20 Chuir e so ris gach olc eile, gu'n do dhruid e Eoin am prìosan.

21 Agus tharladh, 'nuair a bha 'n sluagh uile air am baisteadh, air do Iosa mar an ceudna bhi air a bhaisteadh, agus e ri urnuigh, gu'n d'fhosgladh nèamh,

22 Agus gu'n d'thàinig an Spiorad naomh a nuas air an coslas corporra, mar choluman, agus gu'n d'thàinig guth o nèamh, ag ràdh, Is tusa mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

23 Agus thòisich Iosa féin air a bhi mu thimchioll deich bliadhna fichead a dh'aois, air dha bhi, (a réir barail dhaoine,) 'na mhac do Ioseph, mac Heli,

24 *Mhic Mhatait, mhic Lebhi, mhic Mhelchi, mhic Ianna, mhic Ioseph,*

25 *Mhic Mhatatais, mhic*

Amois, *mhic Nauim, mhic Esli, mhic Nage,*
 26 *Mhic Mhaait, mhic Mhatatais, mhic Shemei, mhic Ioseiph, mhic Iudah,*
 27 *Mhic Ioanna, mhic Rhesa, mhic Shorobabeil, mhic Shalatieil, mhic Neri,*
 28 *Mhic Mhelchi, mhic Adi, mhic Chosaim, mhic Elmodaim, mhic Eir,*
 29 *Mhic Iose, mhic Eiseir, mhic Ioreim, mhic Mhatait, mhic Lebhi,*
 30 *Mhic Shimeoin, mhic Iudah, mhic Ioseiph, mhic Ionain, mhic Eliacim,*
 31 *Mhic Mhelea, mhic Mhainain, mhic Mhatata, mhic Natain, mhic Dhaibhidh,*
 32 *Mhic Iese, mhic Obeid, mhic Bhoois, mhic Shalmoin, mhic Naasoin,*
 33 *Mhic Aminadaib, mhic Araim, mhic Esroim, mhic Phareis, mhic Iudah,*
 34 *Mhic Iacoib, mhic Isaaic, mhic Abraham, mhic Thara, mhic Nachoir,*
 35 *Mhic Sharuich, mhic Ragau, mhic Phaleic, mhic Ebeir, mhic Shala,*
 36 *Mhic Chainain, mhic Arphacsaid, mhic Shem, mhic Noe, mhic Lameich,*
 37 *Mhic Mhatusala, mhic Enoich, mhic Iareid, mhic Mhaleeileil, mhic Chainain,*
 38 *Mhic Enois, mhic Shet, mhic Adhaimh, mhic Dhé.*

CAIB. IV.

AGUS air do Iosa bhí làn do'n Spiorad naomh, phill e air ais o Iordan, a-

gus threòraicheadh e leis an Spiorad do'n fhàsach,

2 Agus bha e air a bhuaireadh re dhà fhichead là leis an diabhl ; agus cha d'ith e ni sam bith anns na làithibh sin : agus air dhoibh bhí air an crìochnachadh, an sin dh'fhàs e ocrach.

3 Agus thubhairt an diabhl ris, Ma's tu Mac Dhé, abair ris a' chloich so bhí 'na h-aran.

4 Agus fhreagair Iosa e, ag ràdh, A ta e sgriobhta, nach ann le h-aran a nàin a thig duine beò, ach le gach uile fhocal Dé.

5 Agus air do'n diabhl a thoirt gu beinn àrd, nochd e dha uile rioghachdan an domhain ann am mionaid aimsir.

6 Agus thubhairt an diabhl ris, Bheir mise an cumhachd so uile dhuit, agus an glòir ; oir thugadh dhomh-sa sin ; agus bheir mi e do neach air bith a's toil leam.

7 Uime sin ma ni thu aoradh dhomh-sa, is leat iad uile.

8 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Tà air mo chùlaobh, a Shatain ; oir a ta e sgriobhta, Ni thu aoradh do'n Tighearn do Dhia, agus dhasan 'na aonar ni thu seirbhis.

9 Agus thug se e gu Ierusalem, agus chuire air binn-ein an teampuill e, agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu féin sìos á so.

10 Oir a ta e sgriobhta.

Bheir e àithne d'a ainglibh mu d'thimchioll, thusa a choimhead.

11 Agus togaidh iad suas thu 'nan làmhaibh, air eagal gu'm buail thu uair air bith do chos air cloich.

12 Agus air freagairt do Iosa thubhairt e ris, A dubhradh, Na buair thusa an Tighearna do Dhia.

13 Agus an uair a chrìochnaich an diabhl am buareadh uile, dh'imich e uaith rè tamuill.

14 Agus phill Iosa ann an cumhachd an Spioraid chum Ghalile; agus chaidh 'iomradh-san air feadh na dùthcha mu'n cuairt gu h-ìomlan.

15 Agus theagaisg e 'nan sionagogaibh, a' faotainn glòire o na h-uile dhaoinibh.

16 Agus thàinig e gu Nasaret, far an d'àraicheadh e: agus chaidh e steach, mar bu ghnàth leis, air là na sàbaid do'n t-sionagog, agus dh'éirich e 'na sheasamh chum leughaidh.

17 Agus thugadh dha leabhar an fhàidh Esaiais; agus air fosgladh an leabhair dha, fhuair e an t-àit anns an robh e sgrìobhta,

18 Tha spiorad an Tighearn orm, do bhrìgh gu'n d'ung e mi a shearmonachadh an t-soisgeil do na bochdaibh; chuir e mi a shlànuchadh na muinntir aig am bheil an cridhe briste, a ghairm fuasglaidh do na braighdibh, agus aiseag an radhairc do na doill, a thoirt

saorsa do'n mhuinntir a ta brùite,

19 A shearmonachadh bliadhna thaitnichan Tighearn.

20 Agus air dùnadh an leabhair dha, thug e do'n fhear-frithealaidh e, agus shuidh e: agus bha sùilean na bha san t-sionagog uile a' geur-amharc airsan.

21 Agus thoisich e air a ràdh riu, An diugh a ta an sgriobtur so air a choimhlionadh ann bhur clusaibh-sa.

22 Agus thug iad uile fianuis da, agus ghabh iad iongantais ris na briathraibh gràsmhor a thainig a mach as a bheul. Agus thubhairt iad, Nach e so mac Ioseiph?

23 Agus thubhairt e riu, Gun amharus thubhairt sibh rium an gnath-fhocal so, A léigh, leighis thu féin: ge b'e air bith iad na nithe a chuala sinn a rinneadh *leat* an Capernaum, dean mar an ceudna iad an so a'd' dhùthaich féin.

24 Agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag radh ribh, nach 'eil fàidh air bith taitneach na dhùthaich féin.

25 Ach gu firinneach a ta mise ag ràdh ribh, gu'n robh mòran bhantrach ann an Israel an laithibh Eliais, an uair a dhruideadh nèamh rè thri bliadhna agus shè mìosan, agus a bha gorta mhòr air feadh na tìre uile:

26 Ach cha do chuireadh Elias dh'ionnsuidh aoin diubh, ach gu Sarepta

Shidoin, chum mnà a bha 'na bantraich.

27 Agus bha mòran lobhar ann an Israel ri linn Eliseuis an fhàidh; agus cha do ghlanadh a h-aon aca, ach Naaman an Sirianach.

28 Agus lìonadh iadsan uile a bha san t-sionagog le feirg, an uair a chual iad na nithe sin;

29 Agus dh'éirich iad suas, agus thilg iad a mach as a' bhaile e, agus thug iad leo e gu maluidh a' chnoic, air an robh am baile togta, chum a thilgeadh sìos an coinneamh a chinn.

30 Ach air gabhail dhasan troimh am meadhon, dh'fhalbh e,

31 Agus chaidh e sìos gu Capernaum, baile do Ghalile, agus bha e 'gan teagasg air làithibh na sàbaid:

32 Agus ghabh iad iongantais r'a theagasg; do bhrìgh gu'n robh 'fhocal le cumhachd.

33 Agus bha anns an t-sionagog duine anns an robh spiorad deamhain neòghloin, agus ghlaodh e le guth mòr,

34 Ag ràdh, Leig leinn; ciod e ar gnothuch-ne riut, Iosa o Nasaret? an d'thàinig thu g'ar sgrios? a ta fhios agam cò thu, Aon naomh Dhé.

35 Agus chronuich Iosa e, ag ràdh, Bi a'd' thosd, agus thig a mach as. Agus air do'n deamhan esan a thilgeadh sìos 'nam meadhon, thàinig e mach as, gun

chiurradh sam bith a dheanamh air.

36 Agus thàinig uamhas orra uile, agus labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Ciod a' ghnè cainnte so? oir le h-ùghdarras agus cumhachd a ta e toirt orduigh do na spioradaibh neòghlan, agus tha iad a' teachd a mach.

37 Agus chaidh iomradh airsan a mach feadh gach àite do'n dùthaich mu'n cuairt.

38 Agus dh'éirich e as an t-sionagog, agus chaidh e steach do thigh Shimoin: agus bha fiabhrus mòr air màthair-chéile Shimoin; agus ghuidh iad air as a leth.

39 Agus air dha seasamh os a ceann, chronuich e am fiabhrus, agus dh'fhàg e i. Agus dh'éirich ise air ball, agus rinn i frithealadh dhoibh.

40 Agus ag dol fuidhe na gréine, iadsan uile aig an robh daoine euslan le iomadh gnè tinnis, thug iad d'a ionnsuidh iad: agus chuir esan a làmhan air gach aon diubh, agus leighis e iad.

41 Agus chaidh mar an ceudna deamhain a mach a mòran, a' glaothaich agus ag ràdh, Is tu Criosd Mac Dhé. Agus chronuich e iad, agus cha d'fhulaing e dhoibh labhairt: oir bha fhios aca gu'm b' esan Criosd.

42 Agus air teachd do'n là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fàsail: a-

gus bha'n sluagh 'ga farr-aidh, agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus b'àill leo a chumail, chum nach rachadh e uatha.

43 Ach thubhairt esan riu, Is éigin dhomh-sa rìoghachd Dhé a shearmonachadh do bhailtibh eile mar an ceudna; oir is ann chum so a chuireach mi.

44 Agus shearmonaich e ann an sionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

A GUS tharladh, 'nuair a bha am pobull a dlùth-theannadh air, chum focal Dé éisdeachd, gu'n do sheas e làimh ri loch Ghenesaret.

2 Agus chunnaic e dà luing 'nan seasamh ri taobh an locha: ach bha na h-iasgairean air dol a mach asda, agus a' nigheadh an lionta.

3 Agus chaidh e steach do aon do na longaibh bu le Simon, agus dh'iarr e air dol a mach beagan o thir: agus air suidhe dha, theagaisg e an sluagh as an luing.

4 A nis an uair a sguir e do labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh sìos bhur lionta chum tarruing.

5 Agus fhreagair Simon, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, shaothraich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do ghlac sinn ni sam bith: ach air t'fhocal-sa leigidh mi sìos an lion.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuartich iad tachdar mòr éisg; ionnus gu'n do bhriseadh an lion.

7 Agus sméid iad air an companaich, a bha san luing eile, teachd agus còmh-nadh a dheanamh leo. Agus thàinig iad, agus lion iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad an inbhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar so, thuit e sìos aig giùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uamsa, a Thighearn, oir is duine peacach mi.

9 Oir ghlac uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a ghlac iad:

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companaich aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh eagal ort; á so suas glacadh tu daoine.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tìr, dh'fhàg iad na h-uile nithe, agus lean iad esan.

12 Agus an uair a bha esan ann am baile àraidh, feuch duine làn do luibhre: agus air dha Iosa fhaicinn, thuit e sìos air 'aghaidh, agus ghuidh e air, ag ràdh, A Thighearn, ma's toil leat, tha tu comasach air mise a ghlanadh.

13 Agus shìn e a làmh, agus bhean a ris, ag ràdh, Is toil leam; bi glan. Agus air ball dh'fhàg an luibhre e.

14 Agus dh'àithn e dha,

gun innseadh do neach air bith: Ach imich, agus nochd thu féin do'n t-sagart, agus thoir seachad air son do ghlanaidh, mar a dh'àithn Maois, mar fhianuis doibh.

15 Ach bu mhòid a sgaoileadh 'iomradh-san: agus thàinig sluagh mòr an ceann a chèile chum éisdeachd, agus a bhi air an slànuchadh leis o'n euailibh.

16 Agus chaidh e air leth chum an fhasaich, agus rinn e urnuigh.

17 Agus tharladh air là àraidh, 'nuair a bha e a' teagasg, gu'n robh 'nan suidhe an sin Phairisich agus luchd-teagaisgan lagha, a thàinig as gach uile bhaile do Ghalile, agus do Iudea, agus o Ierusalem: agus bha cumhachd an Tigh-earn a lathair chum an slànuchadh.

18 Agus, feuch, ghiùlain daoine air leabaidh duine air an robh am pairilis: agus dh'iarr iad a thoirt a steach, agus a chur 'na làthair-san.

19 Agus an uair nach d'fhuair iad seòl air am feudadh iad a thoirt a steach, le meud na cuideachd, chaidh iad suas air an tigh, agus leig iad sìos troimh nìhullach an tighe e féin agus a leabadh, anns a' mheadhon an làthair Iosa.

20 Agus an uair a chunnaic e an creidimh, thubhairt e ris, A dhuine, tha do pheacanna air am maith-eadh dhuit.

21 Agus thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air reusonachadh, ag ràdh, Cò e so a ta labhairt toibheim? cò dh'fheudas peacanna a mhaith-eadh ach Dia a mhàin?

22 Ach air aithneachadh an smuainte do Iosa, fhreagair e agus thubhairt e riu, Cìod a ta sibh a' reusonachadh 'nur cridheach-aibh?

23 Cò aca is usadh a ràdh, Tha do pheacanna air am maith-eadh dhuit, no ràdh, Eirich agus imich?

24 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacanna a mhaith-eadh air talamh, (thubhairt e ri fear na pairilis,) A ta mi ag ràdh riut, éirich, agus tog do leabadh, agus imich do d' thigh.

25 Agus dh'éirich e air ball 'nan làthair, agus thog e an leabadh air an robh e 'na luidhe, agus chaidh e d'a thigh féin, a toirt glòire do Dhia.

26 Agus ghlac uamhas iad uile, agus thug iad glòir do Dhia, agus lionadh le heagal iad, ag ràdh, Chunnaic sinne nithe do-chreidsinn an diugh.

27 Agus an déigh nan nithe sin, chaidh e mach, agus chunnaic e cìs-mhaor d'am b'ainm Lebhi, 'na shuidhe aig àite togail na cìse; agus thubhairt e ris, Lean nise.

28 Agus air fàgail nan uile nithe dha, dh'éirich e, agus lean se e.

29 Agus rinn Lebhi féisd mhòr dha 'na thigh féin : agus bha cuideachd mhòr do chis-mhaoraibh, agus do mhuinntir eile a shuidh maille riu.

30 Agus rinn an sgrìobhaichean agus am Phairisich gearan an aghaidh a dheisciobul-san, ag ràdh, C'ar son a ta sibh ag itheadh, agus ag òl maille ri cis-mhaoraibh agus ri peac-achaibh ?

31 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum aca-san a ta slàn air an léigh, ach aca-san a ta tinn.

32 Cha d'thàinig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus thubhairt iad-san ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin gu tric ri trasgadh, agus a deanamh urnuigh, agus mar an ceudna *deisciobuil* nam Phairis-each ; ach a ta do dheisciobuil-sa ag itheadh agus ag òl ?

34 Agus thubhairt esan riu, Am feud sibh a thoirt air cloinn seòmair an fhir nuadh-phòsda trasgadh a dheanamh, am feadh a ta am fear nuadh-phòsda maille riu ?

35 Ach thig na làithean an uair a bheirear am fear nuadh-phòsda uatha ; an sin ni iad trasgadh anns na làithibh sin.

36 Agus labhair e mar an ceudna cosamhlachd riu ; Cha chuir neach air bith mìr a dh'eudach nuadh air

sean eudach ; no, reubaidh an t-eudach nuadh e, agus cha tig am mìr dè'n eudach nuadh ris an t-sean eudach.

37 Agus cha chuir duine sam bith fion nuadh ann an seann searragaibh ; no, brisidh am fion nuadh na searragan, agus dòirtear e féin, agus caillear na searragan.

38 Ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadh ; agus bithidh iad le chéile tèaruinte.

39 Agus cha'n 'eil duine sam bith, air dha sean *fhìon* òl, a dh'iarras air ball *fìon* nuadh : oir their e, is e an sean *fhìon* a's fearr.

CAIB. VI.

AGUS tharladh air a cheud là sàbaid an déigh an dara là do *fhéill na càisge*, gu'n deachaidh e troimh na h-achaibh arbhair ; agus spìon a dheisciobuil na diasan arbhair, agus dh'ith iad, an déigh *am* bruthadh le'n làmh-aibh.

2 Agus thubhairt cuid do na Phairisich riu, C'ar son a ta sibh a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte r'a dheanamh air làithibh na sàbaid ?

3 Agus fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Nach do leugh sibhse an ni so rinn Daibhidh, 'nuair a bha ocras air féin, agus orrasan a bha maille ris ;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a ghabh e aran na fianuis,

agus a dh'ith e féin, agus a thug e mar an ceudna dhoibh-san a bha maille ris; ni nach 'eil ceaduichte itheadh ach do na sagart-aibh a mhàin?

5 Agus thubhairt e riu, Is Tighearn Mac an duine air an t-sàbaid féin.

6 Tharladh mar an ceudna air sàbaid eile, gu'n deachaidh e steach do'n t-sionagog, agus gu'n do theagaisg e; agus bha an sin duine, aig an robh a làmh dheas air seargadh.

7 Agus rinn na sgrìobhaichean agus na Phairisich faire, a dh'fheuchainn an leighiseadh e air an t-sàbaid; chum gu'm faigheadh iad cùis-dhitidh 'na aghaidh.

8 Ach thuig esan an smuaintean, agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich, agus seas a mach sa'mheadhon. Agus dh'éirich esan, agus sheas e.

9 An sin thubhairt Iosa riu, Feòraichidh mise aon ni dhibh; Am bheil e ceaduichte air làithibh na sabaid maith a dheanamh, no olc? anam a shaoradh, no a sgrios?

10 Agus air dha amharc mu'n cuairtorra uile, thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh. Agus rinn e sin: agus dh'aisigeadh a làmh slàn da mar an làmh eile.

11 Agus lìonadh iadsan do chuthach; agus labhair iad r'a chéile, ciod a dheanadh iad ri Iosa.

12 Agus anns na làithibh sin chaidh esan gu beinn a dheanamh urnuigh, agus bhunaich e rè na h-oidhche ann an urnuigh ri Dia.

13 Agus air teachd do'n là, ghairm e d'a ionnsuidh a dheisciobuil; agus thagh e dà fhear dheug asda, d'an do ghoir e Abstoil:

14 Simon, (a dh'ainmich e mar an ceudna Peadar,) agus Aindreas a bhràthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,

15 Mata agus Tomas, Seumas mac Alpheuis, agus Simon d'an goirear Selotes,

16 Iudas bràthair Sheumais, agus Iudas Iscariot, esan a bha 'na fhear-brathaidh.

17 Agus thàinig e nuas leo, agus sheas e air ionad còmhnaidh, agus coimhthional a dheisciobul, agus buidheann mhòr-shluaigh o Iudea uile agus o Ierusalem, agus o chois fairge Thiruis agus Shidoin, muinntir a thàinig g'a éisdeachd, agus gu bhi air an leigheas o'n euslaintibh;

18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neòghlan: agus leighiseadh iad.

19 Agus dh'iarr an sluagh uile, beantuinn ris: oir chaidh cumhachd a mach as, agus shlànuich e iad uile.

20 Agus thog e suas a shùilean air a dheisciobluibh, agus thubhairt e, Is beannaichte sibhse ta bochd: oir is leibh rìoghachd Dhé.

21 Is beannaichte sibhse

ta ocrach a nis : oir sàs-
uichear sibh. *Is* beannaichte
sibhse ta caoidh a nis : oir
gàiridh sibh.

22 *Is* beannaichte sibh,
'nuair a bheir daoine fuath
dhuibh, agus a chuireas iad
as an cuideachd sibh, agus
a bheir iad cainnt mhaslach
dhuibh, agus a thilgeas iad
a mach bhur n-ainm mar
olc, air son Mhic an duine.

23 Deanaibh-sa gaird-
eachas san là sin, agus leum-
aibh le h-aoibhneas : oir
feuch, is mòr bhur duais air
nèamh : oir is ann mar sin
a rinn an aithriche air na
fàidhibh.

24 Ach is an-aoibhinn
duibhse ta saoibhir : oir
fhuair sibh bhur sòlas.

25 Is an-aoibhinn duibhse
ta sàitheach : oir bithidh
ocras oirbh. Is an-aoibhinn
duibhse ta gàireachdaich a
nis : oir ni sibh bròn agus
gul.

26 Is an-aoibhinn duibhse
'nuair a labhras daoine
maith umaibh : oir is ann
mar sin a rinn an aithriche
ris na fàidhibh bréige.

27 Ach a ta mi ag ràdh
ribhse ta 'g éisdeachd,
Gràdhaichibh bhur naimh-
de, deanaibh maith dhoibh-
'an le'm fuathach sibh ;

28 Beannaichibh iadsan
a ta 'gur mallachadh, agus
deanaibh urnuigh air son na
muinntir a ta buntuinn gu
naimhdeil ribh.

29 Ris an ti a bhuaileas
thu air aon ghial, cum an
gial eile ; agus do'n ti a
bheir t'fhalluinn dhìot, na

bac do chòta mar an ceud-
na.

30 Thoir do gach neach
a dh'iarras ort ; agus o'n
neach a bheir uait do
mhaoin, na iarr air ais i.

31 Agus mar a b'àill
leibh daoine dheanamh dhu-
ibh, deanaibh-sa mar an
ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdhaicheas
sibh iadsan aig am bheil
gràdh dhuibh, ciod am
buidheachas a ta agaibh ?
oir gràdhaichidh peacaich
féin an dream aig am bheil
gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith
do'n mhuinntir a ni maith
dhuibh, ciod am buidheach-
as a ta agaibh ? oir ni
peacaich an ni so féin mar
an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh
iasachd dhoibhsan o'm bheil
dùil agaibh ri fhaotainn a
ris, ciod am buidheachas a
ta agaibh ? oir bheir peac-
aich féin iasachd do pheac-
achaibh, chum gu'm faigh
iad uiread a ris.

35 Ach gràdhaichibh-sa
bhur naimhde, agus dean-
aibh maith, agus thugaibh
iasachd, gun dùil a bhi
agaibh ri ni sam bith 'na
éiric : agus bithidh bhur
duais mòr, agus bithidh
sibh 'nur cloinn do'n Ti a's
àirde : oir a ta esan tabh-
artach dhoibhsan a ta mi-
thaingeal agus olc.

36 Bithibh-sa uime sin
tròcaireach, mar a ta bhur
n-Athair tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breth,
agus cha toirear breth oirbh.

na dìtibh, agus cha dìtear sibh: thugaibh maitheanas, agus bheirear maitheanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air a' chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhuir n-uchd; oir leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhais-eir dhuibh a ris.

39 Agus labhaire cosamhlachd riu, Am feud an dall dall a threòrachadh? nach tuit iad le chéile ann an slochd?

40 Cha'n 'eil an deisciobul os ceann a mhaighstir: ach ge b'e neach a ta coimhlionta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus c'ar son a ta thu faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

42 No cionnusadh f'heudas tu ràdh ri do bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smùirnein, a thoirt a d' shùil, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin? A chealgair, tilg a mach air tùs an t-sail as do shùil féin, agus an sin is léir dhuit gu soilleir an smùirnein a ta ann an sùil do bhràthar a thoirt aisde.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh: agus cha droch hraobh a bheir a mach deadh thoradh.

44 Oir aithnichear gach craobh air a toradh: oir cha

tionail daoine fìgean do dhroighionn, no caoran fìona do'n fhearr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach a deadh ionmhas a chridhe; agus bheir droch dhuine ni olc a mach a droch ionmhas a chridhe: oir is ann a' pailteas a' chridhe a labhras a bheul.

46 Agus c'ar son a ghoireas sibh, a Thighearn, a Thighearn, dhiom-sa, agus nach dean sibh na nithe a ta mi ag ràdh?

47 Gach neach a thig a m' ionnsuidh-sa, agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni iad, feuchaidh mi dhuibh co ris is cosmhuil e:

48 Is cosmhuil e ri duine a thog tigh, agus a chladhaich domhain, agus a chuair a' bhunait air carraig: agus an uair a thàinig an tuil, bhuail an sruth gu dian air an tigh sin, agus cha b'urrainn e charachadh; oir bha e air a shuidheachadh air carraig.

49 Ach an ti a chluinneas, agus nach dean, is cosmhuil e ri duine a thog tigh air an talamh gun bhunait, air an do bhuail an sruth gu dian, agus air ball thuit e; agus bu mhòr tuiteam an tighe sin.

CAIB. VII.

A NIS an uair a chrìochnaich e a bhriathra-san uile ann an òis-deachd an t-sluaigh, chaidh e steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach

ceannaird-ceud àraidh, a b' ionmhuinn leis, gu tinn, agus ri h-uchd bàis.

3 Agus an uair a chual e mu Iosa, chuir e seanairean nan Iudhach d'a ionnsuidh, a' cur impidh air gu'n tig-eadh e, agus gu'n leighis-eadh e a sheirbhiseach.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Iosa, ghuidh iad air gu dùrachdach, ag ràdh, Gu'm b'airidh e gu'n dean-adh esan so dha :

5 Oir is toigh leis ar cinn-each-ne, agus thog esan dhuinn sionagag.

6 Agus chaidh Iosa maille riu. Ach air dha bhi nis fagus do'n tigh, chuir an ceannard-ceud càirdean d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, A Thighearn, na cuir dragh ort féin; oir cha'n airidh mise gu'n rachadh tu steach fo m' chleith :

7 Uime sin cha mhò a mheas mi gu'm b'airidh mi féin air teachd a d' ionnsuidh : ach a mhàin abair am focal, agus slànuichear m' òglach.

8 Oir is duine mise féin air mo chur fo ùghdarras, aig am bheil saighdeara fodham; agus their mi ris an fhear so, Imich, agus imichidhe; agus ri fear eile, Thig, agus thig e; agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

9 Agus an uair a chual Iosa na nithe so, ghabh e iongantais ris, agus air tionndadh dha, thubhairt e ris an t-sluagh a lean e, A ta mi ag ràdh ribh, nach d'fhuaire mi

creidimh co mòr as so, ann an Israel féin.

10 Agus air pilltinn air an ais do'n tigh dona teachdairibh a chuireadh d'a ionnsuidh, fhuair iad an seirbhiseach a bha tinn, slàn.

11 Agus tharladh an là 'na dhéigh sin, gu'n deachaidh e chum baile d'an gairmear Nain; agus chaidh a dheisciobuil maille ris, agus sluagh mòr.

12 A nis an uair a thàinig e am fagus do gheata a' bhaile, feuch, ghiulaineadh a mach duine marbh, aon mhac a mhàthar, agus bu bhantrach i: agus bha sluagh mòr do mhuinntir a' bhaile maille rithe

13 Agus an uair a chunnaic an Tighearn i, ghabh e truas dith, agus thubhairt e rithe, Na guil.

14 Agus thàinig e agus bhean e ris a' ghiulan; (agus sheas iadsan a bha 'ga iomchar;) agus thubhairt e, O gnaich, a ta mi ag ràdh riut, éirich.

15 Agus dh'éirich an duine bha marbh 'na shuidhe: agus thòisich e air labhairt, agus thug e d'a mhàthair e.

16 Agus ghlac eagall iad uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'éirich faidh mòr 'nar measg-ne: agus, Dh'amhairc Dia air a shluagh féin.

17 Agus chaidh an t-ionmradh so mach a'rsan air feadh Iudea uile, agus na dùthcha mu'n cuairt uile.

18 Agus dh'innis a dheis-

ciobuil do Eoin mu thimchioll nan nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d'a ionnsuidh dithis àraidh, d'a dheisciobluibh, agus chuir e iad gu Iosa, ag ràdh, An tusa esan a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

20 Agus air teachd do na daoineibh d'a ionnsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a d' ionnsuidh, ag ràdh, An tusa an ti a bha ri teachd, no 'm bi sùil againn ri neach eile?

21 Agus anns an uair sin féin leighis e mòran o'n euslaintibh agus o'm plàighibh, agus o dhroch spioradaibh; agus thug e 'n radharc do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ri, Imichibhsa agus innsibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chualasibh, gu bheil na doill a' faicinn, na bacaich ag imeachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinntinn, na mairbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shearmonachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beannaichte esan nach faigh oilbheum annam-sa.

24 Agus an uair a dh'fhalbh teachdairean Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, Ciod an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'fhaicinn? an i cuile air a crathadh le gaoith?

25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'-

fhaicinn? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach min? feuch, iadsan a ta sgeadaichte le eudach riomhach, agus a' caitheadh an beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh nan rìghrean a ta iad.

26 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn? an e fàidh? seadh, a ta mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh.

27 Is e so an ti mu'm bheil e sgriobhta, Feuch, cuiridh mi mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

28 Oir a ta mi ag ràdh ribh, 'Nam measg-san a rugadh le mnaibh, cha'n eil fàidh a's mò na Eoin Baiste: gidheadh an ti a's lugha ann an rìoghachd Dhé, is mò e na esan.

29 Agus dh'fhìreanaich am pobull uile a chual e, agus na cis-mhaoir Dia, air dhoibh bhi air am baisteadh le baisteadh Eoin.

30 Ach chuir na Phairisich agus an luchd-lagha cùl ri comhairle Dhé d'an taobh féin, am feadh nach do bhaisteadh iad leis.

31 Agus thubhairt an Tighearn, Cò ris uime sin a shamhlaicheas mi daoine a' ghinealaich so? agus cò ris a ta iad cosmhuil?

32 A ta iad cosmhuil ri cloinn a ta 'nan suidhe sa' mhargadh, agus a dh'éigheas r'a chéile, ag ràdh, Rinn sinne pìobaireachd dhuibh-sa, agus cha d'rinn

sibhse dannsa : rinn sinne tuireadh dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse gul.

33 Oir thàinig Eoin Baiste, cha'n ann ag itheadh arain, no ag òl fiona ; agus their sibh, A ta deamhan aige.

34 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl ; agus their sibh, Feuch duine geòcach, agus pòitear-fiona, caraid chis-mhaor agus pheacach.

35 Ach a ta gliocas air a fireanachadh le a cloinn uile.

36 Agus dh'iarr duine àraidh do na Phairisich air, gu'n itheadh e biadh maille ris. Agus chaidh e steach do thigh an Phairisich, agus shuidhe sios chum bith.

37 Agus, feuch, an uair a fhuair bean anns a' bhaile, a bha 'na peacach, fios gu'n robh e 'na shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i leatha bocsa alabastair làn do oladh chùbhraidh,

38 Agus sheas i aig a chosaibh air a chùlaobh a' gul, agus t'òisich i air a chosan a fhliuchadh le a deuraibh, agus thiormaich i iad le folt a cinn, agus phòg i a chosa, agus dh'ung i leis an oladh iad.

39 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach, a thug cuir adh dha, so, labhair e ann fèin, ag ràdh, Nam b'fhàidh an duine so, bhiodh fhios aige cò i a' bhean so a ta beantuinn ris, agus ciod is gnè dhi ; oir is peacach i.

40 Agus fhreagair Iosa,

agus thubhairt e ris, A Shimon, a ta ni agam ri ràdh riut. Agus thubhairt esan, A mhaigshtir, abair e.

41 Bha aig fear-fiacha àraidh dithis do fhéichneibh : bha aige air aon fhear cuig ceud peghinn, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrìgh nach robh aca ni leis an dioladh iad, mhaith e gu saor dhoibh araon. Innis dhomh-sa uine sin, cò dhuibh is mò a ghràdhaicheas e ?

43 Agus fhreagair Simon agus thubhairt e, Is i mo bharail gure an neach is mò d'an do mhaith e. Agus thubhairt e ris, is ceart a thug thu breth.

44 Agus air tionndadh ris a' mhnaoi, thubhairt e ri Simon, Am faic thu a' bhean so ? thàinig mi steach do d' thigh, cha d'thug thu dhomh uisge chum mo chos ? ach dh'ionnlaid ise mo chosa le deuraibh, agus thiormaich i iad le folt a cinn.

45 Cha d'thug thusa dhomh pòg : ach o thàinig ise stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d'ung thusa mo cheann le h-oladh : ach dh'ung ise mo chosa le h-oladh chùbhraidh.

47 Uime sin a ta mi ag ràdh riut, Gu bheil a peacanna a ta lionmhor, air am maitheadh ; air an aobhar sin ghràdhaich i gu mòr : ach ge b'e neach d'am maithear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacanna air am maitheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, air a ràdh anna féin, Cò e so a ta eadhon a' maitheadh pheacanna ?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreidimh thu ; imich an sìth.

CAIB. VIII.

AGUS tharladh an déigh sin, gu'n d'imich es-an troimh gach caithir agus baile, a'searmonachadh, agus a' cur an céill soisgeil rìoghachd Dhé, agus an dà fhear dheug maille ris ;

2 Agus mnàì àraidh a leighiseadh o dhroch spioradaibh agus o euslaintibh, Muire d'an gairmear Magdalen, as an deachaidh seachd deamhain,

3 Agus Ioanna bean Chusa stiùbhaird Heriod, agus Susanna, agus mòran eile, a bha frithealadh dha le am maoin.

4 Agus an uair a chruinnich sluagh mòr, agus a thàinig iad as gach baile d'a ionnsuidh, labhair e ann an cosamhlachd :

5 Chaidh fear-cuir a mach a chur a shìl : agus ag cur da, thuit cuid ri taobh an rathaid ; agus shaltradh sìos e, agus dh'ith eunlaith an athair suas e.

6 Agus thuit cuid eile air carraig, agus air fàs da, shearg e, do bhrìgh nach robh sùgh aige.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighionn maille ris, agus thachd se e.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus dh'fhàs e suas, agus thug e toradh uaith a cheud uiread *as a chuireadh*. Agus air dha na nithe sin a ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

9 Agus dh'fhiosraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, Cìod e an cosamhlachd so ?

10 Ag thubhairt esan, Thugadh dhuibh-sa eòlas fhaotainn air rùn dìomhair rìoghachd Dhé ; ach do chach an cosamhlachdaibh, ionnus ag faicinn doibh nach faiceadh iad, agus ag cluinntinn doibh nach tuigeadh iad.

11 Ach is e so an cosamhlachd : Is e an sìol focal Dé.

12 Iadsan ri taobh an rathaid, is iad sin a dh'éisdeas : 'na dhéigh sin a ta an diabhl a' teachd, agus a' togail air falbh an fhocail as an cridheachaibh, air eagal gu'n creideadh iad agus gu'm biodh iad air an saoradh.

13 An dream air a' charr-aig, *is iad sin iadsan*, an uair a dh'éisdeas iad, a ghabhas am focal d'an ionnsuidh le gairdeachas ; ach cha'n 'eil aca so freumh, *muinntir* a chreideas ré tamuill, agus an àm buairidh a ta tuiteam air falbh.

14 Agus an nì a thuit am measg droighinn, is iad sin an dream a dh'éisdeas, agus air dhoibh dol a mach, a ta iad air an tachdadh le cùram, agus le saoihbheas, agus le sàimhean na beatha so, agus cha'n 'eil iad a toirt toraidh uatha chum foirfeachd.

15 Ach an nì a thuit san talamh mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh am focal éisdeachd, a ta 'ga choimhead ann an cridhe treibhdhireach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha le foighidinn.

16 Cha'n 'eil neach air bith, air dha coinneal a lasadh, a dh'fholaicheas fo shoitheach i, no chuireas fo leabaidh i: ach cuiridh e ann an coinneir i, chum gu'm faic iadsan a thig a stigh an solus.

17 Oir cha'n 'eil nì sam bith folaichte, nach deanar follaiseach; no uaigneach, nach aithnichear, agus nach tig am follais.

18 Air an aobhar sin thugaibh fa'near cionnus a dh'éisdeas sibh: oir ge b'e neach aig am bheil, bheirear dha: agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear uaith eadhon an nì sin a shaoilear a bhi aige.

19 An sin thàinig d'a ionnsuidh a mhàthair agus a bhràithre, agus cha b'urrainn iad teachd am fagus da leis an dòmhlas.

20 Agus dh'innseadh dha le dream àraidh, a thubhairt, Tha do mhàthair agus do

bhràithre 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.

21 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is iad mo mhàthair agus mo bhràithrean iadsan a dh'éisdeas ri focal Dé, agus a nì e.

22 Agus tharladh air là àraidh, gu'n deachaidh e féin agus a dheisciobuil a stigh do luing: agus thubhairt e riu, Rachamaid thairis gu taobh thall an locha. Agus chuir iad a mach o thìr.

23 Ach ag seòladh dhoibh, thuit codal aairsan: agus thàinig ànradh gaoithe a nuas air an loch, agus lìonadh iad le h-uisge, agus bha iad ann an gàbhadh.

24 Agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A mhaighstir, a mhaighstir, tha sinn cailte! An sin dh'éirich esan, agus chronuich e a' ghaoth, agus onfa an uisge: agus sguir iad, agus thàinig feàth ann:

25 Agus thubhairt e riu, C'ait am bheil bhur creidimh? agus air dhoibh bhi fo eagal, ghabh iad iongantais, ag ràdh r'a chéile, Ciod a' ghnè dhuine so? oir a ta e toirt àithne do na gaiothaibh, agus do'n uisge féin, agus a ta iad ùmhal dha.

26 Agus thàinig iad air tìr aig dùthaich nan Gadareneach, a ta thall fa chomhair Ghalile.

27 Agus an uair a chaidh e mach air tìr, choinnich

duine àraidh as 'a bhaile e, anns an robh deamhain rè aimsir fhada, agus aig nach biodh eudach uime, agus nach fanadh ann an tigh, ach anns na h-àitibh-adhlaic.

28 An uair a chunnaic e Iosa, ghlaodh e mach, agus thuit a sìos 'na làthair, agus thubhairt e le guth àrd, Ciod e mo ghnothuch-sa riut, Iosa, a Mhic an Dé a's ro àirde? guidheam ort, na pian mi.

29 (Oir bha e air toirt àithne do'n spiorad neòghlan dol a mach as an duine. Oir bu tric a rug e gu naimhdeil air: agus cheangladh e le slabhruidhibh, agus choimhideadh an geimhlibh e; agus air briseadh a chuibhreacha dha dh'iomaineadh e leis an deamhan do'n fhàsach.)

30 Agus dh'fhiosraich Iosa dheth, ag ràdh, Ciod is ainm dhuit? agus thubhairtesan, Legion: do bhrìgh gu'n deachaidh mòran dheamhan a steach ann.

31 Agus ghuidh iad air, gun àithne thoirt doibh dol sìos do'n doimhneachd.

32 Agus bha treud lìonmhor mhuc an sin, ag ionaltradh air an t-sliabh: agus ghuidh iad air cead a thoirt doibh dol a steach annta. Agus thug e cead doibh.

33 An sin air dol do na deamhnaibh a mach as an duine, chaidh iad anns na mucaibh: agus ruith an treud mhuc gu dian sìos le

bruthach do'n loch, agus thachdadh iad.

34 Agus an uair a chunnaic an dream a bha 'gam biadhadh an ni a rinneadh, theich iad, agus dh'innis iad e anns a' bhaile, agus anns an dùthaich.

35 Agus chaidh iadsan a mach a dh'fhaicinn an ni a rinneadh; agus thàinig iad gu Iosa, agus fhuair iad an duine as an deachaidh na deamhain, 'na shuidhe aig cosaibh Iosa, air eudachadh, agus e 'na chéill: agus ghabh iad eagal.

36 Agus dh'innis an dream a chunnaic e dhoibh, cionnus a shlànucheadh an duine san robh na deamhain.

37 An sin dh'iarr muinn-tir dùthcha nan Gadareneach uile airsan imeachd uatha; oir ghlacadh le h-eagal mòr iad: agus chaidh e san luing, agus phill e air ais a rìs.

38 A nis ghuidh an duine as an deachaidh na deamhain air, e féin a bhi maille ris: ach chuir Iosa uaith e, ag ràdh,

39 Pìll do d' thigh féin, agus cuir an céill meud nan nithe a rinn Dia dhuit. Agus dh'imich e roimhe, ag innseadh gu follaiseach air feadh a' bhaile uile, meud nan nithe a rinn Iosa dha.

40 Agus tharladh, an uair a phill Iosa air ais, gu'n do ghabh an sluagh *gu toileach* ris: oir bha iad uile 'ga fheitheamh.

41 Agus, feuch, thàinig duine d'am b'ainm **Iairus**,

a bha 'na achdaran air an t-sionagog ; agus thuit e aig cosaibh Iosa, agus ghuidh e air gu'n tigeadh e d'a thigh :

42 Do bhrìgh gu'n robh aon-ghin nighinn aige, mu thimchioll dà bhliadhna dheug, agus i faotainn a' bhàis. (Ach air dha bhi 'g imeachd, bha'n sluagh 'ga theannadh.

43 Agus *thàinig* bean air an robh dòrtadh fola dà bhliadhna dheug, agus a chaith a beathachadh uile ri léighibh, agus nach b'urrainn bhi air a leigheas le neach air bith,

44 Thàinig *ise* air a chùl-aobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich : agus sguir a dòrtadh fola air ball.

45 Agus thubhairt Iosa, Cò bhean rium ? Air àich-eadh dona h-uile, Thubhairt Peadar ris, agus iadsan a bha maille ris, A mhaighstir, tha'n sluagh ga d' dhòmhlachadh, agus ga d' theannadh, agus an abair thu, Cò bhean rium ?

46 Agus thubhairt Iosa, Bhean neach éigin rium : oir mhothaich mi cumhachd a' dol asam.

47 Agus an uair a chunn-aic a bhean nach robh i an ain-fhios, thàinig i air chrith, agus a' sleuchdadh dha, chuir i'n céill da, an làthair an t-sluaigh uile, c'ar son a bhean i ris, agus mar a shlànuicheadh i gu grad.

48 Agus thubhairt esan rithe, A nighean, biodh mis-neach agad : shlànuich do

chreidimh thu ; imich an sìth.)

49 Am feadh a bha e fath-ast a' labhairt, thàinig neach o *thigh* Uachdarain na sionagoig, ag ràdh ris, Tha do nighean marbh ; na cuir dragh air a' mhaighstir.

50 Ach an uair a chual Iosa *so*, fhreagair se e, ag ràdh, Na biodh eagal ort : a mhàin creid, agus bithidh i air a slànuchadh.

51 Agus an uair a chaidh e do'n tigh, cha do leig e le neach air bith dol a stigh, ach Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus athair agus màthair na nighinn.

52 Agus bha iad uile a' gul, agus a' deanamh caoidh air a son : ach thubhairt esan, Na guilibh ; cha'n 'eil i marbh, ach 'na codal.

53 Agus rinn iad gàirefanoid ris, do bhrìgh gu'n robh fhios aca gu'n robh i marbh.

54 Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làimh i, agus ghlaodh e, ag ràdh, A nighean, éirich.

55 Agus thàinig a spiorad air ais, agus dh'éirich i air ball : agus dh'àithn e biadh a thoirt di.

56 Agus ghlac uamhas mòr a pàrantan : ach thug esan àithne dhoibh gun an ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

CAIB. IX.

A GUS ghairm e an dà fhear dheug an ceann a chéile, agus thug e cumhachd agus ùghdarras doibh air na h-uile dheamhnaibh,

agus a chum euslaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shearmonachadh rìoghachd Dhé, agus a shlànuchadh nan euslan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaibh ni air bith leibh chum na slighe, bataiche, no màla, no aran, no airgiod ; ui mò bhios dà chòta aig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'e air bith tigh d'an téid sibh a stea, fanaibh an sin, agus á sin rachaibh a mach.

5 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, air dhuibh dol a mach as a' bhaile sin, crathaibh dhibh eadhon an duslach o bhur cosaibh mar fhianuis 'nan aghaidh.

6 Agus chaidh iadsan a mach, agus ghabh iad troimh na bailtibh, a' searmonachadh an t-soisgeil, agus a' leigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an Tetrarc na h-uile nithe a rinneadh leis : agus bha e an imcheist, do bhrìgh gu'n dubhradh le cuid, gu'n robh Eoin air éirigh o na marbhaibh ;

8 Agus le cuid, gu'n d'fhoillsicheadh Elias ; agus le cuid eile, gu'n robh aon do na sean fhàidhlibh air éirigh a ris.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mise an ceann do Eoin : ach cò e am fear so mu 'm bheil mi cluinntinn a leithid so do nithibh ? Agus dh'iarr e fhàicinn.

10 Agus air pilltinn do na

h-abstolaibh, dh'innis iad dha gach ni a rinn iad. Agus thug e leis iad, agus chaidh e fa leth gu àite fàsaile, a bhuineadh do'n bhaile d'an goirear Betsaida.

11 Agus an uair a fhuair an sluagh fios air, lean iad e : agus ghabh e d'a ionnsuidh iad, agus labhair e riu mu thimchioll rìoghachd Dhè, agus leighis e iadsan aig an robh feum air leigheas.

12 Agus an uair a thòisich an là air teireachdainn, thàinig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum gu'n téid iad do na bailtibh agus do'n tir mu'n cuairt, agus gu'n gabh iad tàmh agus gu'm faigh iad biadh ; oir tha sinn an so an àite fàsaile.

13 Ach thubhairt esan riu, Thugaibh-sa dhoibh ni r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha'n 'eil againn tuilleadh na cùig builinnean agus dà iasg : mur téid sinn agus biadh a cheannach do'n t-sluagh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cùig mìle fear. Agus thubhairt e r'a cheisciobluibh, Cuiribh 'nan suidhe iad, leth-cheud anns gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus chuir iad 'nan suidhe iad uile.

16 Agus ghabh e na cùig builinnean agus an dà iasg, agus air amharc suas gu neamh, bheannaich e iad, agus bhris e, agus thug e

d'a dheisciobluibh iad gu'n cur an làthair an t-sluaigh.

17 Agus dh'ith iad, agus shàsuicheadh iad uile: agus thogadh dà chliabh dheug do bhiadh briste, a bha dh'fhuigheall aca.

18 Agus tharladh, air dha bhi ri urnuigh fa leth, gu'n robh a dheisciobuil maille ris: agus dh'fheòraich e dhiubh, ag ràdh, Cò tha an sluagh ag ràdh is mise?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Eoin Baiste: ach *tha* cuid *ag ràdh* Elias: agus cuid eile, gu bheil aon do na sean fhàidhibh air éirigh a rìs.

20 Thubhairt e riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi? Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e, Criosd Dhé.

21 Agus air dha sparradh teann a thoirt doibh, dh'àithn e gun iad a dh'inns-eadh so do neach sam bith;

22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine mòran fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis na seanairibh, agus na h-àrd shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus air a thogail suas air an treas là.

23 Agus thubhairt e riu uile, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh gach là, agus leanadh e mise.

24 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a thèarnadh, caillidh se e: ach ge b'e

neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, saoraidh esan e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ged chosnadh e an saoghal gu h-ìomlan, agus e féin a chall, no bhi air a sgrios?

26 Oir ge b'e neach a ghabhas nàire dhiomsa agus do m' bhriathraibh, gabhaidh Mac an duine nàire dheth-san, an uair a thig e 'na ghlòir féin, agus *an glòir* 'Athar, agus nan aingeal naomha.

27 Ach a ta mise ag ràdh ribh gu fìrinneach, gu bheil cuid 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad rìoghachd Dhé.

28 Agus tharladh, mu thimchioll ochd làithean an déigh nam briathra so, gu'n d'thug e leis Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus gu'n deachaidh e suas gu beinn a dheanamh urnuigh.

29 Agus an uair a bha e ri urnuigh, bha dreach a ghnùise air atharrachadh, agus rinneadh 'eudach geal agus dealrach.

30 Agus, feuch, bha dithis fhear a' còmhradh ris, eadhon Maois agus Elias,

31 A nochdadh ann an glòir, agus a bha labhairt m'a bhàs, a bha esan gu choimhlionadh ann an Ierusalem.

32 Ach bha Peadar, agus iadsan a bha maille ris, trom 'nan codal: agus an uair a dhùisg iad, chunnaic iad a ghlòir, agus an dithis

fhear a pha 'nan seasamh maille ris.

33 Agus an uair a bha iadsan a' dealachadh ris, thubhairt Peadar ri Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhi an so; agus deanamaid tri pàilliuna, aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias; gun fhios aige ciod a bha e ag ràdh.

34 Am feadh a bha e ag ràdh so, thàinig neul, agus chuir e sgàile orra: agus ghabh iad eagal an uair a bha iad a' dol a stigh san neul.

35 Agus thàinig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa; cisdibh ris.

36 Agus an uair a rinn-eadh an guth so, fhuaradh Iosa 'na aonar: agus dh'fhan iadsan 'nan tosd, agus cha d'innis iad do neach air bith anns na làithibh sin aon ní do na chunnaic iad.

37 Agus tharladh, an là 'na dhéigh sin, an uair a thàinig iad a nuas o'n bheinn, gu'n do thachair sluagh mòr air.

38 Agus, feuch, ghlaodh duine àraidh do'n t-sluagh, ag ràdh, A mhaighstir, tha mi a' guidhe ort, amhairc air mo mhac, oir is e m' aon duine cloinne e.

39 Agus, feuch, a ta spiorad a' breith air, agus a ta e gu h-obann ag éigh-each; agus a ta e 'ga tharruing as a chéile, air chor as gu bheil e cur cobhair a

mach, agus an déigh a chomh-bhruthadh is gann a dh'fhàgas se e.

40 Agus ghuidh mi air do dheisciobluibh gu'n cuir-eadh iad a mach e, agus cha b'urrainn iad.

41 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, O ghinealaich mhi-chreidich agus fhiair, cia fhad a bhios mi maille ribh, agus a dh'fhuilgeas mi sibh? Thoir an so do mhac.

42 Agus am feadh a bha e fathast a' teachd, thilg an deamhan sìos e, agus reub se e: agus chronuich Iosa an spiorad neòghlan, agus shlànuich e an leanabh, agus thug e d'a athair e.

43 Agus ghabh iad uamhas uile ri mòr-chumhachd Dhé. Ach air dhoibh uile bhi gabhail iongantais ris na h-uile nithibh a rinn Iosa, thubhairt e r'a dheisciobluibh,

44 Taisgibh na briathra so ann bhur cluasaibh: oir tha Mac an duine gu bhi air a thoirt thairis do làmh-aibh dhaoine.

45 Ach cha do thuig iadsan an còmhraidh so, agus bha e folaichte uatha, air chor as nach b'aithne dhoibh e: agus b'eagalach leo ceisd a chur air mu thimchioll a' chòmhraidh so.

46 An sin dh'éirich deas-boireachd eatorra, cò aca bu mhò a bhitheadh.

47 Agus air do Iosa smuaintean an cridhe fhaicinn, ghabh e leanabh, a-

agus chuir e làmh ris féin e,

48 Agus thubhairt e riu, Ge b'e ghabhas ris an leanabh so ann am ainm-sa, tha e a' gabhail riumsa : agus ge b'e neach a ghabhas riumsa, tha e gabhail ris an ti a chuir uaith mi : oir an neach a's lugha 'nur measg-sa uile, bithidh esan mòr.

49 Agus fhreagair Eoin, agusthubhairt e, Amhaighstir, chunnaic sinne duine àraidh a' tilgeadh mach dheamhan a' d'ainm-sa ; agus bhac sinn e, a chionn nach 'eil e 'gar leantuinne.

50 Agus thubhairt Iosa ris, Na bacaibh e : oir ge b'e nach 'eil 'nar n-aghaidh, tha e leinn.

51 A nis an uair a choimh-lionadh làithean a ghabhail suas, shuidhich e a ghnùis chum dol gu Ierusalem ;

52 Agus chuir e teachd-airean roimh a ghnùis : agus dh'imich iad, agus chaidh iad a steach do bhaile leis na Samaritanaich, a dh'ulluchadh air a shon-san.

53 Agus cha do ghabh iadsan ris, a chionn gu'n robh 'aghaidh mar gu'm biodh e dol gu Ierusalem.

54 Agus an uair a chunnaic a dheisciobuil Seumas agus Eoin so, thubhairt iad, A Thighearn, an àill leat gu'n abramaid teine a theachd a nuas o nèamh,

agus an losgadh, eadhon mar a rinn Elias ?

55 Ach thionndaidh esan agus chronuich e iad, agus thubhairt e, Cha'n 'eil fhios agaibh ciod a' ghnè spioraid d'am bheil sibh :

56 Oir cha d'thàinig Mac an duine a sgrios anama dhaoine, ach g'an saoradh. Agus chaidh iad gu baile eile.

57 Agus tharladh, an uair a bha iad ag imeachd air an t-slighe, gu'n dubhairt duine àraidh ris, A Thighearn, leanaidh mise thu ge b'e àit an tèid thu.

58 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an athair ; ach cha'n 'eil àit aig Mac an duine anns an cuir e a cheann fuidhe.

59 Agus thubhairt e ri duine eile, Lean mise : ach thubhairt esan, A Thighearn, leig dhomh dol air tùs agus m'athair adhlac.

60 Ach thubhairt Iosa ris, Leig leis na mairbh am mairbh féin adhlac ; ach imich thusa agus searmonaich rìoghachd Dhé.

61 Agus thubhairt neach eile mar an ceudna, A Thighearn, leanaidh mise thu : ach leig dhomh air tùs mo chead a ghabhail diubhsan a ta aig mo thigh.

62 Ach thubhairt Iosa ris, Cha'n 'eil neach air bith, a chuireas a làmh ris a' chrann-àraidh, agus a sheallas 'na dhéigh iomchuidh air son rìoghachd Dhé.

CAIB. X.

AN déigh nan nithe sin, dh'orduich an Tigh-carna mar an ceudna deich-near agus tri fichead eile, agus chuir e lion dithis agus dithis roimh a ghnùis iad, do gach baile, agus àit, anns an robh e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e riu, *Tha* am fogharadh gu firinneach mòr, ach *a ta* an luchd-oibre tearc: guidhibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

3 Imichibh: feuch, a ta mise 'gur cur a mach mar uain am measg mhadadh-alluidh.

4 Na giùlainibh sporan, no màla, no brògan; agus na beannaichibh do neach air bith san t-slighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an téid sibh a steach, abraibh air tùs, Sìth do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na sìthe an sin gabhaidh bhur sìth còmhnuidh air: ach mur bi, pillidh *bhur sìth* do bhur n-ionnsuidh féin a ris.

7 Agus fanaibh anns an tigh sin, ag itheadh agus ag òl nan nithe a bheirear dhuibh: oir is airidh an t-oibriche air a thuarasdal. Na rachaibh o thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus san gabh iad ribh, ithibh na nithe sin a chuireas iad 'nur làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuinntir a ta euslan ann, agus abraibh riu, *Tha* rioghachd Dhé air teachd am fagus duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an téid sibh a steach, agus nach gabh iad ribh, air dhuibh dol a mach air a shràidibh, abraibh,

11 Eadhon duslach bhur baile a lean ruinn, tha sinne a' glanadh dhinn 'nur n-aghaidh-sa: gidheadh, biodh fhios so agaibh gu'n do dhruid rioghachd Dhé ribh.

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gur so-ìomchaire a bhitheas e do Shodom san là ud, na do'n bhaile sin.

13 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin! is an-aoibhinn duit, a Bhetsaida! oir nam bitheadh na h-oibre cumhachdach a rinneadh ann-aibh-sa air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fad o'n a dheanadh iad aithreachas, 'nansuidhe ann an saic-eudach agus ann an luaithre.

14 Ach bithidh e ni's so-ìomchaire do Thirus agus do Shidon anns a' bhreith-eanas, na dhuibh-sa.

15 Agus thusa, a Chaper-naum, a ta air t-àrdachadh gu nèamh, tilgear sìos gu h-ìfrinn thu.

16 Esan a dh'éisdeas ribhse, éisidh e rium-sa: agus esan a dhiultas sibhse, tha e ga mo dhiultadh-sa: agus an neach a dhiultas mise, tha e a' diultadh an ti a chuir uaith mi.

17 Agus phill an deich-near agus an tri fichead le gairdeachas, ag ràdh, a Thighearn, a ta na deamhain féin fo smachd againne troimh t'ainm-sa.

18 Agus thubhairt e riu, Chunnaic mi Satan, mar dhealanach, a' tuiteam o nèamh.

19 Feuch, a ta mi toirt dhuibh cumhachd saltairt air nathraichibh, agus air scorpionaibh, agus air uile neart an nàmhaid; agus cha ghoirtich ni air bith air aon dòigh sibh.

20 Gidheadh na deanaibh gairdeachas air son gu bheil na spioraid fo bhur smachd; ach deanaibh gairdeachas air son gu bheil bhur n-ainmean sgriobhta anns na nèamhaibh.

21 Anns an uair sin féin rinn Iosa gairdeachas 'na spiorad, agus thubhairt e, Tha mi toirt buidheachais duit, O Athair, a Thighearn nèimh agus talmhainn, air son gu'n d'fholaich, thu na nithe sin o dhaoineibh glìce agus tuigseach, agus gu'n d'fhoillsich thu iad do naoidheanaibh: seadh, Athair, oir is ann mar sin bu toil leatsa.

22 Tha na h-uile nithe air an tabhairt domh-sa le m' Athair: agus cha'n aithne do neach air bith cò e am Mac, ach do'n Athair; no cò e an t-Athair ach do'n Mhac, agus an neach d'an àill leis a' Mhac fhoillseachadh.

23 Agus air tionndadh

r'a dheisciobluibh, thubhairt e riu an uaighnidheas, Is beannaichte na sùilean a chi na nithe ta sibhse a' faicinn:

24 Oir a ta mi ag ràdh, ribh, Gu'm b'iomadh fàidh agus rìgh, le'm bu mhiann na nithe fhaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac iad; agus na nithe a' chluinntinn, a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual iad.

25 Agus, feuch, sheas fear-lagha àraidh suas, 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh, A mhaighstir, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

26 Agus thubhairt e ris, Ciod a tha sgriobhta san lagh? cionnus a leughas tu?

27 Agus ag freagairt dasan, thubhairt e, Gràdh-aichidh tu an Tighearna do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uile neart, agus le d'uile inntinn; agus do choimhearsnach mar thu féin.

28 Agus thubhairt esan ris, Is ceart a fhreagair thu: deansa so, agus bithidh tu beò.

29 Ach air dhasan toil a bhi aige e féin fhìreanachadh, thubhairt e ri Iosa, Agus cò e mo choimhearsnach?

30 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Ierusalem gu Iericho, agus thuit e am measg luchd-reubainn, agus air dhoibh a rùsgadh, agus a lotadh, dh'-

imich iad rompa, air fhagail-san doibh leth-mharbh.

31 Agus tharladh, gu'n d'imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin : agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile.

32 Agus mar an ceudna air do Lebhitheach bhi dlùth do'n ionad sin, thàinig e agus dh'amhairc e air, agus ghabh e seachad air an taobh eile.

33 Ach air do Shamari-tanach àraidh bhi gabhail an rathaid, thàinig e far an robh esan : agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr *dheth*,

34 Agus thàinig e d'a ionnsuidh, agus cheangail e suas a chreuchdan, a' dòrtadh oladh agus fìona annta, agus chuir e air 'ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh-òsda e, agus ghabh e cùram dheth.

35 Agus air an là niáir-each, 'nuair a dh'fhalbh e, thug e mach dà pheghinn *Romhanach*, agus thug e do fhear an tigh-òsda *iad*, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth ; agus ge b'e ni tuilleadh a chaitheas tu, an uair a philleas mise air m'ais, dìolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis do'n triuir so, a shaoileas tu, bu choimhearsnach dhasan a thuit am measg an luchd-reubainn ?

37 Agus thubhairt esan, An ti a rinn tròcair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich thusa, agus dean mar an ceudna.

38 Agus ag imeachd dhoibh, chaidh e steach do bhaile àraidh ; agus ghabh bean àraidh, d'am b'ainm Marta, d'a tigh féin e.

39 Agus bha piuthar aice d'an goirte Muiré, a shuidh aig cosaibh Iosa, agus a bha 'g éisdeachd 'fhocail.

40 Ach bha Marta air a ro-chùradh le mòran frith-ealaidh, agus air seasamh dhi 'na làthair, thubhairt i, A Thighearn, nach 'eil suim agad gu'n d'fhàg mo phiuthar mise a'm' aonar ri frithealadh ? uime sin abair rithe cuideachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rithe, a Mharta, a Mharta, tha thusa làn cùraim, agus dragha mu thimchioll mòrain do nithibh :

42 Ach a ta aon ni feumail. Agus rinn Muire roghainn do'n chuid mhaith sin, nach toirear uaipe.

CAIB. XI.

A GUS tharladh air dha bhi ann an ionad àraidh ri h-urnuigh, 'nuair a sguire, gu'n dubhairt neach àraidh d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, teagaisg dhuinne urnuigh a dheanamh, mar a theagaisg Eoin d'a dheisciobluibh féin.

2 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a ni sibh urnuigh, abraibh, Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t'-ainm. Thigeadh do rìoghachd. Deanar do thoil, mar air nèamh, gu ma

h-amhluidh sin air thalamh.

3 Thoir dhuinn o là gu là ar n-aran lathail.

4 Agus maith dhuinn ar peacanna : oir a ta sinne féin a' maitheadh do gach aon air am bheil fiachan againn. Agus na leig ann am buaireadh sinn, ach saor sinn o'n olc.

5 Agus thubhairt e riu, Cò agaibh-sa aig am bi caraid, agus a théid d'a ionnsuidh air mheadhnoideache, agus a their ris, A charaid, thoir dhomh tri builinnean air iasachd ;

6 Oir thàinig caraid dhomh a m' ionnsuidh as a shlighe, agus cha'n 'eil ni agam a chuireas mi 'na làthair :

7 Agus gu'm freagair esan o'n taobh a stigh agus gu'n abair e, Na cuir dragh orm : tha 'n dorus a nis air a dhùnadh, agus tha mo chlann maille rium san leabaidh ; cha'n fhaigh mi éirigh agus an toirt duit.

8 A ta mi ag ràdh ribh, Ged nach éirich e agus nach toir e dha, air son gur e a charaid e ; gidheadh air son a liosdachd, éiridh e agus bheir e dha mheud as a ta dh'uireasbhuidh air.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Iarraibh, agus bheir ear dhuibh : siribh, agus gheibh sibh ; buailibh an dorus, agus fosgailear dhuibh.

10 Oir gach neach a dh'iarras, glacadh e : agus an ti a shireas, gheibh e : agus

do'n ti a bhuaileas, fosgailear.

11 Ma dh'iarras mac ar-an air aon neach agaibh-sa ta 'na athair, an toir e dha clach ? no ma dh'iarras e iasg, an toir e nathair dha an àit éisg ?

12 No ma dh'iarras e ubh, an toir e scorpion da ?

13 Air an aobhar sin ma's aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodhlacan maithe a thoirt do 'ur cloinn, nach mòr is mò na sin a bheir bhur n-Athair nèamhaidh an Spiorad naomh dhoibhsan a dh'iarras air e ?

14 Agus bha e tilgeadh a mach deamhain, agus bha e balbh. Agus air dol do'n deamhan a mach, labhair am balbhan ; agus ghabh an sluagh iongantas.

15 Ach thubhairt cuid diubh, Is an troimh Bheelsebub ceannard nan deamhan a ta e tilgeadh mach dheamhan.

16 Agus dh'iarr dream eile dhiubh, 'ga dhearbhadh, comhar air o nèamh.

17 Ach air dhasan an smuaintean a thuigsinn, thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, fàsaichear i ; agus gach tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, tuitidh e.

18 Agus ma tha Satan mar an ceudna air a roinn 'na aghaidh féin, cionnus a sheasas a rioghachd ? oir tha sibhse ag ràdh, gu bheil mise troimh Bheelsebub a tilgeadh a mach dheamhan.

19 Agus ma 's ann

troimh Bheelsebub a ta mise a' tilgeadh mach dheamhan, cò e troimh am bheil bhur clann-sa 'gan tilgeadh mach? uime sin bithidh iadsan 'nam breith-eamhnaibh oirbh.

20 Ach ma 's ann le mèur Dhé a ta mise a' tilgeadh mach dheamhan, tha rioghachd Dhe, gun teaganh, air teachd oirbhse.

21 'Nuair a ghleidheas duine làidir fo armaibh a thalla féin, tha na bhuineas da' ann an sìth.

22 Ach an uair a thig duine a's treise na e, agus a bheir e buaidh air, bheir e uaith 'armachd uile anns an robh a dhòigh, agus roinnidh e a chreach.

23 An neach nach 'eil leamsa, tha e a'm' aghaidh; agus an neach nach 'eil a' cruinneachadh leam-sa sgapaidh e.

24 'Nuair a théid an spiorad neòghlan a mach á duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh foise: agus an uair nach faigh e sin, their e, Pillidh mi dh'ionnsuidh mo thighe as an d' thainig mi.

25 Agus air dha teachd, gheibh se e air a sguabadh agus air a dheanamh mais-each.

26 An sin imichidh e, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin; agus air dhoibh dol a steach, gabhaidh iad còmh-nuidh an sin: agus bithidh deireadh an duine sin ni's miosa na a thoiseach.

27 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so, thog bean àraidh do'n t-sluagh a guth, agus thubhairt i ris, Is beannaichte a' bhrù a ghiùlain thu, agus na cìoch-an a dheoghail thu.

28 Ach thubhairt esan, Is mò gur beannaichte iadsan a dh'éisdeas ri focal Dé, agus a choimhideas e.

29 Agus an uair a chruinnich an sluagh gu tiugh *d'a ionnsuidh*, thòisich e air a ràdh, Is droch ghinealach so: tha iad ag iarraidh comhara; agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhara Ionais an fhàidh.

30 Oir mar a bha Ionas 'na chomhara do mhuinntir Ninebheh, is ann mar sin mar an ceudna bhios Mac an duine do'n ghinealach so.

31 Eiridh ban-righinn na h-àirde deas suas anns a' bhreitheanas maille ri daoineibh a' ghinealach so, agus dìtidh i iad: oir thàinig ise o iomallaibh na talmhainn, a dh'éisdeachd ri gliocas Sholaimh; agus, feuch, *a ta ni's* mò na Solamh an so.

32 Eiridh muinntir Ninebheh suas anns a' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh iad e: oir rinn iadsan aithreachas le searmoin Ionais; agus, feuch, *a ta ni's* mò na Ionas an so.

33 Cha'n 'eil neach sam bith air dha coinneal a lasadh, a chuireas am folach i, no fo shoitbeach; ach ann

an coinnleir, chum gu'm faic an dream a thig a stigh an solus.

34 Is i an t-sùil solus a chuirp : uime sin an uair a bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis : ach an uair a bhios do shùil olc, bithidh do chorp mar an ceudna dorch.

35 Uime sin thoir an aire, nach bi an solus a ta annad 'na dhorchadas.

36 Air an aobhar sin ma bhitheas do chorp uile soillseach, gun chuid sam bith dheth dorch, bithidh e soillseach gu h-iomlan, mar an uair a shoillsicheas coinneal thu le dealradh.

37 Agus a' labhairt dhasan, dh'iair Phairiseach àraidh air a dhinneir a ghabhail maille ris : agus chaidh e stigh, agus shuidh e chum bidh.

38 Agus an uair a chunnaic am Phairiseach sin, b' ioghnadh leis nach d'ionnlaid se e féin roimh a dhinneir.

39 Agus thubhairt an Tighearna ris, A nis Phairiseacha, glanaidh sibhse an taobh a muigh do'n chupan agus do'n mhèis : ach a ta 'n taobh a stigh dhibh làn do reubainn agus do aingidheachd.

40 Amadana, an ti a riun an ni a ta 'n taobh a muigh, nach d' riun e an ni a ta 'n taobh a stigh mar an ceudna ?

41 Ach thugaibh uaibh déirc do na nithibh a ta agaibh : agus, feuch,

a ta na h-uile nithe glan duibh.

42 Ach is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha : oir a ta sibh a' toirt deachaimh á mionnt, agus á rù, agus as gach uile ghnè luibhean, agus a' gabhail thairis air breitheanas agus air gràdh Dhé : bu chòir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

43 Is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha : oir is ionmhuinn leibh na ceud àiteacha-suidhe anns na sionagogaibh, agus fàilte fhaotainn air na margaibh.

44 Is an-aoibhinn duibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean : oir a ta sibh mar uaighean nach faicear, agus do nach toir na daoine a ta 'g imeachd thairis orra, an aire.

45 Agus fhreagair duine àraidh do'n luchd-lagha, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt maslaidh dhuinne mar an ceudna.

46 Agus thubhairt esan, Is an-aoibhinn dhuibh-sa mar an ceudna, a luchd-lagha : oir a ta sibh a' cur uallacha troma do ghiùlan air daoinibh, agus cha bhean sibh féin ris na h-uallaichibh le h-aon do bhur mèuraibh.

47 Is an-aoibhinn duibh : oir a ta sibh a' togail àitean-adhlaic nam fàidhean, agus is iad bhur n-aithriche a mharbh iad.

48 Gu deimhin a ta sibh

a' toirt fianuis gu bheil sibh ag aontachadh le gnìomh-araibh bhur n-aithriche: oir mharbh iadsan gu deimhin iad, agus a ta sibhse a' togail an àitean-adhlaic.

49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé, Cuiridh mise fàidhean, agus abstoil d'an ionnsuidh, agus cuid diubh marbhaidh iad, agus cuid eile geur-leanaidh iad:

50 Chum gu'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fàidhean uile a dhòirteadh o thoiseach an domhain;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shachariais, a mhilleadh eadar an altair agus an teampull; gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is an-aoibhinn duibh, a luchd-lagha: oir thug sibh air falbh iuchair an eòlais: cha deachaidh sibh féin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad.

53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air a chur thuige gu dian, agus a tharruing gu labhairt air mòran do nithibh:

54 A' deanamh feall-aire air, agus ag iarraidh ni éigin a ghlacadh as a bheul, chum gu'm biodh cùis-dhìtidh aca 'na aghaidh.

CAIB. XII.

ANNS an àm sin, an uair a bha sluagh gun àireamh air cruinneachadh,

ionnus gu'n robh iad a' salt-airt air a chéile, thòisich e air a ràdh r'a dheisciobluibh féin, Roimh gach ni bithibh air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, eadhon cealgaireachd.

2 Oir cha'n 'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear; nouaigneach, air nach faigh-ear fios.

3 Air an aobhar sin ge b'e ni a labhair sibh san dorchadas, cluinnear esant-solus: agus an ni a labhair sibh sa' chluais an seòmraichibh uaigneach, gairnear e air mullach nan tighean.

4 Agus a ta mi ag ràdh ribhse, mo chàirde, Na biodh eagal oirbh roimh 'n mhuinntir sin a mharbhas an corp, agus 'na dhéigh sin aig nach 'eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh:

5 Ach nochdaidh mi dhuibh cò e roimh an còir dhuibh eagal a bhi oirbh: Biodh eagal an Ti ud oirbh, aig am bheil cumhachd, an déigh neach a mharbhadh, a thilgeadh doifrin; seadh, a ta mi ag ràdh ribh, Biodh eagal an Ti so oirbh.

6 Nach 'eil cùig gealbhoinn air an reiceadh air dhà fheoirling, agus cha'n 'eil aon diubh air dhearmad am fianuis Dé?

7 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh. Uime sin na biodh eagal oirbh: is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

8 Agus a ta mise ag ràdh

ribh, Ge b'e neach a dh'-aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh Mac an duine esan mar an ceudna an làthair aingle Dhé:

9 Ach ge b'e neach a dh'àicheadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhar esan am fianuis aingle Dhé.

10 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maithear dha e: ach do'n ti a labhras toibheum an aghaidh an Spioraid naomh, cha toirear maitheanas.

11 Agus an uair a bheir iad sibh chum nan sionagog, agus nan uachdaran, agus uan daoine cumhachdach, na biodh e 'na ro-chùram oirbh cionnus no ciod a fhreagras sibh, no ciod a their sibh:

12 Oir teagaisgidh an Spiorad naomh dhuibhanns an uair sin féin na nithe a's còir dhuibh a ràdh.

13 Agus thubhairt neach àraidh do'n t-sluagh ris, A mhaighstir, abair ri m' bhràthair an oighreachd a roinn rium.

14 Agus thubhairt e ris, A dhuine, cò a chuir mise a'm' bhreitheamh, no a'm' fhear-roinn os bhur ceann?

15 Agus thubhairt e riu, Thugaibh an aire, agus gleidhibh sibh féin o shannt: oir cha'n ann am mòr-phailteas nan nithe ta e sealbhachadh tha beatha an duine.

16 Agus labhair e cosamhlachd riu, ag ràdh, Thug

fearaun duine shaoibhir àraidh bàrr pailte uaith:

17 Agus smuainich e ann féin ag ràdh, Ciod a ni mi, a chionn nach 'eil agam àit anns an cruinnich mi mo thoraidh?

18 Agus thubhairt e, Ni mi so: leagaidh mi mo shaibhlean, agus togaidh mi *saibhlean* a's mò; agus cruinnichidh mi annta sin mo thoraidh uile, agus mo mhaoin.

19 Agus their mi ri m' anam, Anam, a ta agad mòran do nithibh maithe air an tasgaidh fa chomhair mòrain bhliandhacha; gabh fois, ith, òl, agus bi subhach.

20 Ach thubhairt Dia ris, Amadain, air an oidhche so féin iarrar t'anam uait: an sin cò dha a bhuineas na nithe sin a dh'ulluich thu?

21 Is ann mar sin a ta an ti a thaisgeas ionmhas dha féin, agus nach 'eil saobhir a thaobh Dhé.

22 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Uime sin a ta mise ag ràdh ribh, na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas sibh; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh.

23 Is mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na 'n t-eudach.

24 Thugaibh fa'near na fithich: oir cha'n 'eil iadsan a' cur no buain; cha 'n 'eil aca tigh-tasgaidh nosabhal; agus a ta Dia 'gam beathachadh: Cia mòr is fearr sibhse na 'n eunlaith?

25 Agus cò agaibh-sa, le ro-chùram, is urrainn aon làmh-choille a chur r'a àirde féin ?

26 Mur 'eil sibh uime sin comasach air an nì a's lugha a dheanamh, c'ar son a ta sibh ro-chùramach mu nithibh eile ?

27 Thugaibh fa'near na lilighean, cionnus a ta iad a' fàs: cha 'n 'eil iad a' saoithreachadh, no a' snìomh: gidheadh a ta mi ag ràdh ribh, nach robh Solamh féin 'na ghlòir uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma tha Dia mar sina'sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhachair, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn; nach mòr is mò a sgeadaicheas e sibhse, O dhaoine air bheag creidimh ?

29 Uime sin na iarraibh-sa ciod a dh'itheas sibh, no ciod a dh'òlas sibh, agus na bithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile ta Cinnichant-saoghail ag iarraidh: ach a ta fhios aig bhur n-Athair-sa gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibh-sa rìoghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.

32 Na biodh eagal ort, a thread bhig; oir is e deadh thoil bhurn-Athar an rìoghachd a thoirt duibh.

33 Reicibh na bheil agaibh, agus thugaibh déire uaibh: deanaibh dhuibh féin sporain nach fàs sean, ionmhas nach teirig anns na néamhaibh, far nach tig gaduiche

am fagus, agus nach truail an reudan.

34 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.

35 Biodh bhur leasraidh crioslaichte mu'n cuairt, agus bhur lòchrain air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmhuil ri daoineibh a ta feith-eamh an Tighearna, 'nuair a philleas e o'n phòsadh; chum air dha teachd agus bualadh, gu'n grad-fhosgail iad dha.

37 Is beannaichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n crioslaich se e féin mu'n cuairt, agus gu'n cuir e, 'nan suidhe iad chum bìdh, agus gu'n tig e mach agus gu'n dean e frithealadh dhoibh.

38 Agus ma thig e san dara faire, no ma thig e san treas faire, agus gu'm faigh e iad mar sin, is beannaichte na seirbhisich sin.

39 Agus biodh cinnt agaibh air so, nam biodh fhios aig fear an tighe cia an uair anns an tigeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fuilgeadh e a thigh a bhi air a tholladh troimh.

40 Bithibh-sa uime sin deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'nuair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A Thighearn, an ann ruinne a ta thu labhairt a'

chosamhlachd so, no ris gach uile ?

42 Agus thubhairt an Tighearn, Cò'e uime sin an stiùbhard fìrinneach agus glic sin, a chuireas a Thighearn os ceann a theaghlaich, a thoirt *doibh an* cuibhrinn bìdh 'na àm féin ?

43 *Is* beannaichte an seirbhiseach sin, a gheibh a Thighearn, an uair a thig e, a' deanamh mar sin.

44 Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu'n cuir se e os ceann na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhiseach sin 'na chridhe, Tha mo Thighearn a' cur dàile 'na theachd ; agus ma thòisicheas e air na h-òglaich agus na ban-oglaich a bhualadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mhisg :

46 Thig Tighearn an t-seirbhisich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da, agus gearraidh e 'na bhloighdibh e, agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na mi-chreidich.

47 Agus an seirbhiseach sin d'am b'aithne toil a mhaighstir, agus nach d'ulluich e *féin*, agus nach d'rinn a réir a thoile, buail ear e le mòran bhuillean.

48 Ach an ti do nach b'aithne, agus a rinn nithe a b'airidh air buillibh, buailear esan le beagan *do bhuillibh*. Oir gach neach d'an d'thugadh mòran, iarrar mòran uaithi : agus ge b'e ri 'n d'earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thàinig mise a chur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadadh.

50 Ach a ta baisteadh agam ri bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnus a ta mi air mo theannadh gus an coimhlionar e !

51 Am bheil sibh a' saòlsinn gu'n d'thàinig mise a thoirt sìthe air an talamh ? ni h-cadh, a ta mi ag ràdh ribh, ach aimhreit.

52 Oir bithidh á so suas cùignear an aon tigh air an roinn, triuir an aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh triur.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus am mac an aghaidh an athar ; a' mhàthair an aghaidh na nighinn, agus an nighean an aghaidh na màthar ; a' mhàthair-chéile an aghaidh mnà a mic, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

54 Agus thubhairt e mar an ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a chi sibh neul ag éirigh san àird an iar, air ball their sibh, A ta fras a' teachd ; agus a ta e mar sin.

55 Agus an uair a chi sibh a' ghaoth á deas a' séid-eadh, their sibh, Bithidh teas ann ; agus a ta e tach-airt.

56 A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air aghaidh nan speur, agus na talmhainn ; ach cionnus nach 'eil sibh a' toirt breth air an aimsir so ?

57 Agus ca'r son nach 'eil sibh eadhon uaibh féin a' breithneachadh an ní sin a ta ceart ?

58 'Nuair a théid thu maille ri d' eascaraid chum an uachdarain, dean dìch-ioll san t-slighe air bhi air do shaoradh uaith; air eag-al gu'n tarruing e chum a' bhreithimh thu, agus gu'n toir am breitheamh thairis do'n mhaor thu, agus gu'n tilg am maor am prìosan thu.

59 A ta mi ag ràdh riut nach téid thu mach as a sin, gus an òc thu eadhon a' pheighinn dheireannach.

CAIB. XIII.

A GUS bha làthair san àm sin daoine àraidh a dh'innis dha mu thimchioll nan Galiléach, muinntir a mheasg Pilat am fuil maille r'an ìobairtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' saòilsinn gu'n robh na Galiléaich sin 'nam peacaich ni's mò na na Galiléaich uile, air son gu'n d'fhulaing iad a leithid so ?

3 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n robh iadsan 'nam peacaich os ceann nan uile dhaoine a bha 'nan còmh-nuidh an Ierusalem ?

5 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd ro: Bha aig duine àraidh crann-fìge suidhichte 'na ghàradh fìona: agus thàinig e ag iarraidh toraidh air, agus cha d'fhuair e.

7 An sin thubhairt e ris a' ghàradair, Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a dh'iarraidh toraidh air a' chrann-fhìge so, agus cha'n 'eil mi faotainn a bheag: gearr sìos e, c'ar son a ta 'e fàsachadh an talmhainn ?

8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhaich mi m'a thimchioll, agus gu'n cuir mi aolach m'a bhun:

9 Agus ma ghiùlaineas e toradh, is maith sin: ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearraidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagasg an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus, feuch, bha bean àraidh a làthair aig an robh spiorad anmhuinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunn-aic Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air d'fhuasgladh o d'anmhuinneachd.

13 Agus chuir e a làmh-an òirre; agus air ball rinn-eadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoig, agus e làn do fheirg air son gu'n d'rinn Iosa leigheas air là na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sè làithean anns an còir obair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bhithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air là na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearn e, agus thubhairt e, A chealgair, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh 'o 'asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air là na sàbaid?

16 Agus nach bu chòir à' bhean so, a ta 'na nighinn do Abraham, a cheangail Satan a nìs rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o'n chuibhreach so air là na sàbaid?

17 Agus an uair a thubhairt e na nithe sin, chuireadh a naimhdean uile gu nàire: ach rinn an sluagh aile gairdeachas, air son nan nìle nithe glòrnhor a rinn-eadh leis.

18 An sin thubhairt e, Cò ris a ta rìoghachd Dhé cosmhuil? agus cò ris a shamhlacheas mi i?

19 Tha i còsmhuil ri gràinne do shìol mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh: agus dh'fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dheth; agus

rinn eunlaith an athair nìd 'na geugaibh.

20 Agus thubhairt e a ris, Cò ris a shamhlacheas mi rìoghachd Dhé?

21 Tha i cosmhuil ri taois ghoirt, a ghabh bean agus a dh'fholaich i an tri tomhasaibh mine, gus an do ghoirticheadh an t-iomlan.

22 Agus chaidh e troimh gach caithir agus baile beag, a' teagasg, agus a' gabhail na slighe gu Ierusalem.

23 An sin thubhairt neach àraidh ris, a Thighearn, an tearc iad a shaorar? Agus thubhairt esan riu,

24 Deanaibh spairn chruaidh gu dol a stigh air a' gheata chumhann: oir a ta mi ag ràdh ribh, gu'n iarr mòran dol a stigh, agus nach urrainn iad.

25 O'n uair a dh'éireas fear an tighe, agus a dhùineas e 'n dorus, agus a thòisicheas sibhse air seasamh a muigh, agus an dorus a bhualadh, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail duinn; agus air dhasan freagairt their e ribh, Cha'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh:

26 An sin tòisichidh sibh air a ràdh, Dh'ith sinn agus dh'òl sinn a' d' làthair, agus theagaisg thu 'nar sràidibh.

27 Ach their esan, A ta mi ag ràdh ribh, cha'n aithne dhomh sibh, cò as a ta sibh; imichibh uam uile a luchd-deanamh na h eucorach.

28 An sin bithidh gul agus giosgan fhiacal, an uair a chi sibh Abraham, agus Isaac, agus Iacob, agus na fàidhean uile ann an rioghachd Dhé, agus sibh féin air bhur tilgeadh a mach.

29 Agus thig iad o'n àird an ear agus o'n àird an iar, agus o'n àirde tuath agus deas, agus suidhidh iad ann an rioghachd Dhé.

30 Agus, feuch, a ta daoine air dheireadh a bhitheas air thoiseach, agus air thoiseach a bhitheas air dheireadh.

31 Air an là sin féin thàinig Phairisich àraidh d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, Gabh a mach agus imich á so: oir tha toil aig Herod do mharbhadh.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh agus innsibh do'n t-sionnach sin, Feuch, a ta mi tilgeadh mach dheamhan, agus a ta mi deanamh leigheas an diugh, agus am màireach, agus air an treas là bithidh mi air mo dheamh foirfe.

33 Gidheadh, is éigin domh imeachd an diugh agus am màireach, agus an là 'na dhèigh sin: oir cha'n fheud e bhi gu'n cuirear fàidh gu bàs a mach à Ierusalem.

34 A Ierusalem, a Ierusalem, a mharbhas na fàidhean, agus a chlachas an dream a chuirear a d'ionnsuidh: cia minic a b'àill leam do chlann a chruinneachadh, mar a chruinn-

icheas cearc a h-àlaidh fuidh a sgiathaibh, agus cha b' àill leibh!

35 Feuch, dh'fhàgadh bhur tigh fàs agaibh: agus gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach faic sibh mise, agus an tig an t-àm, anns an abair sibh, Is beannaichte an ti a thig an ainm an Tighearna.

CAIB. XIV.

A GUS tharladh, an tràth chaidh e gu tigh uachdarain àraidh do na Phairisich a dh'itheadh bìdh air là na sàbaid, gu'n robh iad a' deanamh geur-fhaire air.

2 Agus, feuch, bha duine àraidh 'na làthair air an robh a' mheud-bhronn.

3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisich, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air là na sàbaid?

4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd. Agus air dha breith air, leighis se e, agus leig e uaith e:

5 Agus fhreagair e iadsan, ag ràdh, Cò agaibhsa, ma thuiteas 'asal no a dhamh ann an slochd, nach tarruing a mach gu grad e air là na sàbaid?

6 Agus cha b'urrainn iad a fhreagairt a ris anns na nithibh sin.

7 Agus labhair e cosamhlachd riu-san a fhuair cuir-eadh, 'nuair a thug e fa'near mar a thagh iad na ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh riu,

8 'Nuair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh anns a' cheud àit ; air eag-al gu'n d' fhuair duine a's urramaiche na thusa cuir-eadh uaith ;

9 Agus gu'n tig an ti a thug cuireadh dhuitse agus dhasan, agus gu'n abair e riut, Thoir àit do'n duine so ; agus gu'n tòisich thusa an sin le nàire air suidhe anns an àit a's ìsle.

10 Ach an uair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a's ìsle ; chum, 'nuair a thig esan a thug cuireadh dhuit, gu'n abair e riut, A charaid, suidh suas ni's àirde : an sin gheibh thu urram an làthair na muinntir a ta 'nan suidhe aig bord maille riut.

11 Oir ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, ìslichear e ; agus ge b'e neach a dh'ìslicheas e féin, àrdaichear e.

12 An sin thubhairt e ris an ti mar an ceudna a thug cuireadh dha, 'Nuair a ni thu dìnnear no suipeir, na gairm do chàirdean, no do bhràithre, no do luchd-dàimh, no do choimhears-naich shaoibhir ; air eag-al gu'n toir iadsan mar an ceudna cuireadh dhuitse a ris, agus gu'm faigh thu a' chomain cheudna.

13 Ach an uair a ni thu cuirm, gairm na bochdan, na daoine ciurramach, na bacaich, na doill :

14 Agus bithidh tu beannaichte, a chionn nach urr-

ainn iad a' chomain cheud-na thoirt duit : oir gheibh thu comain ann an aiseirigh nam firean.

15 Agus an uair a chual aon do na shuidh maille ris aig bord na nithe sin, thubhairt e ris, Is beannaichte an ti sin a dh'itheas aran ann an rìoghachd Dhé.

16 Ach thubhairt esan ris, Rinn duine àraidh suipeir mhòr, agus thug e cuireadh do mhòran :

17 Agus chuir e a sheirbhiseach uaith an àm na suipeir a ràdh ris a'mhuinntir a fhuair cuireadh, Thigibh, oir a ta na h-uile nithe a nis ullamh.

18 Agus thòisich iad uile a dh'aon *ghuth* air an leithsgeul a ghabhail. Thubhairt an ceud fhear ris, Cheannaich mi fearann, agus is éigin domh dol a mach agus fhaicinn : tha mi ag guidhe ort, gabh mo leithsgeul.

19 Agus thubhairt fear eile, Cheannaich mi cùig cuing dhamh, agus a ta mi dol g'an dearbhadh : tha mi ag guidhe ort, gabh mo leithsgeul.

20 Agus thubhairt fear eile, Phòs mi bean, agus air an aobhar sin cha'n 'eil e 'n comas domh teachd.

21 Agus thàinig an seirbhiseach sin, agus dh'innis e na nithe sin d'a thighearn. An sin air gabhail feirge do fhear an tighe, thubhairt e r'a sheirbhiseach, Gabh a mach gu grad gu sràidibh agus gu caol-shràidibh

a' bhaile, agus thoir a stigh an so na bochdan, agus na daoine ciurramach, agus na bacaich, agus na doill.

22 Agus thubhairt an seirbhiseach, A Thighearn, rinneadh mar a dh'òrduich thu, gidheadh tha àite *falamh* ann fathast.

23 Agus thubhairt an Tighearna ris an t-seirbhis-each, Gabh a mach gus na rathaidhibh mòra agus na gàrachaibh, agus co-éignich iad gu teachd a steach, chum gu'm bi mo thigh air a lìonadh.

24 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach blais aon do na daoineibh ud a fhuaireadh, do m' shuipeir-sa.

25 Agus bha sluagh mòr ag imeachd maille ris: agus air dha tionndadh, thubhairt e riu,

26 Ma thig neach air bith a m' ionnsuidh-sa, agus nach fuathaich e ath-air, agus a màthair, agus a bhean-phòda, agus a chlann, agus a bhràithrean, agus a pheathraichean, seadh, agus a bheatha mar an ceudna, cha'n 'eil e'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomh-sa.

27 Agus ge b'e neach nach giùlain a chrann-ceusaidh, agus nach lean mise, cha'n 'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomh-sa.

28 Oir cò am fear agaibh-sa leis am miann tùr a thogail, nach suidh sìos air tùs, agus nach meas an costus, a dh'fheuchainn am bheil aige na chuireas crìoch air?

29 Air eagal an déigh dha a bhunadh a leagadh, agus gun bhi comasach air crìoch a chuir air, gu'n tòisich na h-uile a chi e ri fanoir air,

30 Ag ràdh, Thòisich an duine so air *tigh* a thogail, agus cha b'urrainn e a chrìochnachadh.

31 No cò an rìgh, ag dol a mach dha gu cogadh an aghaidh rìgh eile, nach suidh sìos air tùs, agus nach gabh comhairle, a dh'fheuchainn an urrainn, e le deich mìle coinneamh a thoirt dasan a ta teachd le fichead mìle 'na aghaidh?

32 No air bhi dhasan fathast fad uaith, cuiridh e teachdaireachd a dh'iarraidh cumhachan sìthe.

33 Mar sin mar an ceudna, gach neach agaibh-sa nach tréig na h-uile nithe a ta aige, cha'n 'eil e'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomh-sa.

34 Tha 'n salann maith: ach ma chailleas an salann a bhlas, ciod e leis an deanar deadh-bhlasda e?

35 Cha'n 'eil e iomchuidh chum an talmhainn, no chum an dùnain; ach tilgidh daoine mach e. An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

CAIB. XV.

AN sin thàinig na cìsmhaoir uile agus na peacaich am fagus da, chum éisdeachd ris.

2 Agus rinn na Phairisich agus na sgrìobhaichean

gearan, ag ràdh, Tha am fear so gabhail pheacach d'a ionnsuidh, agus ag itheadh maille riu.

3 Agus labhair esan an cosamhlachd so riu, ag ràdh,

4 Cò an duine dhibhse aig am bheil ceud caora, ma chailleas e aon diubh, nach fàg an naoi deug agus an ceithir fichead anns an fhàsach, agus nach téid an déigh na caorach a chaill-eadh, gus am faigh e i?

5 Agus air dha a faotainn, cuiridh e air a ghuaillibh i le gairdeachas.

6 Agus an uair a thig e dhachaidh, gairmidh e a chàirdean agus a choimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh riu, Deanaibh gairdeachas maille rium-sa, a chionn gu'n d'fhuair mi mo chaora bha cailte.

7 Mar sin, a ta mi ag ràdh ribh, gu'm bi aoibhneas air nèamh air son aoin pheacaich a ni aithreachas, ni's mò na air son naoi deug agus ceithir fichead firean, aig nach 'eil feum air aithreachas.

8 No cò a' bhean aig am bheil deich buinn airgid, ma chailleas i aon bhonn diubh, nach las coinneal, agus nach sguab an tigh, agus nach iarr gu dìchiollach gus am faigh i e?

9 Agus air dhi fhaotainn, gairmidh i a ban-chàirdean agus a ban-choimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh, Deanaibh gairdeachas leam-sa, oir

fhuair mi am bonn a chaill mi.

10 Mar an ceudna a ta mi ag ràdh ribh, A ta gairdeachas an làthair aingle Dhé, air son aoin pheacaich a ni aithreachas.

11 Agus thubhairt e, Bha aig duine àraidh dithis mhac:

12 Agus thubhairt am mac a b'òige dhiubh r'a athair, Athair, thoir dhomhsa a' chuid-roinn a thig orm do d'mhaoin. Agus roinn e eatorra a bheathachadh.

13 Agus an déigh beagain do làithibh, chruinnich am mac a b'òige a chuid uile, agus ghabh e a thurus do dhùthaich fad air astar, agus an sin chaith e a mhaoin le beatha struidheasaich.

14 Agus an uair a chaith e a chuid uile, dh'éirich gorta ro mhòr san tìr sin; agus thòisich e ri bhi ann an uireasbhuidh.

15 Agus chaidh e agus cheangail se e féin ri aon do shaor-dhaoineibh nadùthcha sin; agus chuir e d'a fhearann e, a bhiadhadh mhuc.

16 Agus bu mhiann leis a bhrù a lìonadh do na plaosgaidh a bha na mucan ag itheadh; ach cha d'thug neach air bith dha.

17 Agus an uair a thàinig e d'a ionnsuidh féin, thubhairt e, Cia lìon do luchd-tuarasdail m'atharsa aig am bheil aran gu leoir agus r'a sheachnadh,

nuair a ta mise a' bàsachadh le gorta?

18 Eiridh mi, agus théid mi dh'ionnsuidh m'athar agus their mi ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaithheanais, agus a'd' làthair-sa.

19 Agus cha'n airidh mi tuilleadh gu'n goirte do mhac-sa dhìom: dean mi mar aon do d' luchd-tuarasdail.

20 Agus dh'éirich e, agus chaidh e dh'ionnsuidh 'athar. Ach air dha bhi fathast fad uaith, chunnaic 'athair e, agus ghabh e truas mòr *dheth*, agus ruith e, agus thuit e air a mhuineal, agus phòg se e.

21 Agus thubhairt am mac ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaithheanais, agus a'd' làthair-sa, agus cha'n airidh mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhìom.

22 Ach thubhairt an t-athair r'a sheirbhisich, Thugaibh a mach a' chulaidh a's fearr, agus cuiribh uime i; agus cuiribh fàinne air a làimh, agus brògan air a chosaibh.

23 Agus thugaibh an so an laogh biadhta, agus marbhaibh e; agus itheamaid agus biomaid subhach:

24 Oir bha mo mhac so marbh, agus tha e beò a ris; bha e cailte, agus fhuaradh e. Agus thòisich iad air bhi subhach.

25 A nis bha a mhac bu shine mach san fhearann:

agus an uair a thàinig e, agus a thà e am fagus do'n tigh, chual e an ceòl agus an dannsa.

26 Agus ghairm e d'a ionnsuidh aon do na h-òglaich, agus dh'fhiosraich e ciod bu chiall do na nithibh sin.

27 Agus thubhairt esan ris, Thàinig do bhràthair; agus mharbh t'athair an laogh biadhta, a chionn gu'n d'fhuair e ris slàn fallain e.

28 Agus ghabh esan fearg, agus cha b'àill leis dol a stigh: air an aobhar sin thàinig 'athair a mach, agus chuir e impidh air.

29 Ach fhreagair esan agus thubhairt e r'a athair, Feuch, a ta mise a' deanamh seirbhis duit an uiread so do bhliadhnachaibh, agus uair air bith cha do bhris mi t' àithne, gidheadh cha d'thug thu meann riamh dhomh, chum gu'm bithinn subhach maille ri m' chàirdibh.

30 Ach an uair a thàinig do mhac so, a dh'ith suas do bheathachadh maille ri striopaichibh, mharbh thu an laogh biadhta dha.

31 Agus thubhairt e ris A mhic, tha thusa a ghnàth maille rium, agus na h-uile nithe a's leamsa, is leatsa iad.

32 Bu chòir dhuinn a bhi subhach, agus aoibhneach; oir bha do bhràthair so marbh, agus tha e beò a ris: agus bha e cailte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

A **G**US thubhairt e mar an ceudna r'a dheisciobuibh, Bha duine saoi bhir àraidh ann aig an robh stiùbhard; agus chasaideadh ris e, mar neach a bha deanamh ana-caithidh air a mhaoin.

2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Ciod e so a ta mi cluinntinn mu d' thimchioll? thoir cunntas air do stiùbhardachd; oir cha'n fheud thu bhi ni's faide a'd' stiùbhard.

3 An sin thubhairt an stiùbhard ann féin, Ciod a ni mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha'n urrainn mi ruamhar a dheanamh, is nàr leam déirc iarraidh.

4 A ta fhios agam ciod a nimi, chum 'nuair a chuir car as an stiùbhardachd mi, gu'n gabh iad a steach d'an tighibh mi.

5 Agus air dha gach aon diubhsan air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cia meud a ta aig mo Thighearn ortsa?

6 Agus thubhairt esan, Ceud tomhas oladh. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìobhadh, agus suidh sìos gu h-ealamh, agus sgrìobh leth-cheud.

7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a ta aig ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas cruithneachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgrìob-

hadh, agus sgrìobh ceithir fichead.

8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrìgh gu'n d'rinn e gu glic: oir a ta clann an t-saoghail so 'nan ginealach féin ni's glìce na clann an t-soluis.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Deanaibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach; chum 'nuair a shiùbhlas sibh, gu'n gabhar sibh do àitibh-còmhnuidh sìorruidh.

10 An ti a ta fìrinneach anns an ni a's lugha, tha e fìrinneach mar an ceudna ann am mòran; agus an ti a ta eucorach anns an ni a's lugha, tha e eucorach an am mòran mar an ceudna.

11 Air an aobhar sin mur robh sibh fìrinneach anns an t-saobhreas eucorach, cò a dh'earbas ribh an *saoibhreas* fìor?

12 Agus mur robh sibh fìrinneach ann an cuid duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a's leibh féin?

13 Cha'n 'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dheanamh do dhà thighearn; oir an dara cuid fuathaichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh e le aon diubh agus ni e tàir air an fhear eile. Cha'n 'eil sibh comasach air seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chuala na Pharisich, a bha ~~sant~~ach, na

nithe sin uile : agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhairt e riu, Is sibhse an dream a ta 'gur fireanachadh féin am fianuis dhaoine ; ach is aithne do Dhia bhur cridheachan : oir an ni sin a ta ro mheasail aig daoineibh, is gràineil-eachd e am fianuis Dé.

16 Bha an lagh agus na fàidhean ann gu teachd Eoin : o sin tha rìoghachd Dhé air a searmonachadh, agus a ta gach duine a' dol le dian strì a steach innte.

17 Agus is usadh do nèamh agus do'n talamh dol thairis, na do aon lide do'n lagh tuiteam.

18 Gach neach a chuireas uaith a bhean, agus a phòsas bean eile, tha e deanamh adhaltrannais : agus ge b'e neach a phòsas a bhean a chuireadh air falbh o a fear, tha e deanamh adhaltrannais.

19 Bha duine saoibhir àraidh ann, a bha air a sgeadachadh le purpur agus lion-eudach grinn, agus bha e caitheadh a beatha gach là gu sòghail le mòr-ghreadh-nachas :

20 Agus bha duine bochd àraidh ann, d'm b'ainm Lasarus, a chuireadh 'na luidhe aig a dhorus, làn do chreuchdaibh,

21 Agus bu mhiann leis bhi air a shàsachadh leis an sbruileach a bha tuiteam o bhord an duine shaoibhir : seadh, agus thàinig na madraidh agus dh'imlich iad a chreuchdan.

22 Agus tharladh gu'n d'fhuair anduine bochd bàs, agus gu'n do ghiùlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abraham : fhuair an duine saoibhir bàs mar an ceudna, agus dh'adhlaiceadh e.

23 Agus ann an ifrinn thog e suas a shùilean, air dha bhi ann am piantaibh, agus chunnaic e Abraham fad uaith, agus Lasarus 'na uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhairt e, Athair Abraham, dean tròcair orm, agus cuir Lasarus, chum gu'n tum e bàrr a mheoir ann an uisge, agus gu'm fuaraich e mo theangadh ; oir a ta mi air mo ro-phianadh san lasair so.

25 Ach thubhairt Abraham, A mhic, cuimhnich gu'n d'fhuair thusa do nithe maithe ri àm dhuit bhi beò, agus Lasarus mar an ceudna droch nithe : ach a nis a ta esan a' faotainn sòlais, agus a ta thusa air do phianadh.

26 Agus a bhàrr air so uile, tha doimhne mhòr air a cur eadar sinne agus sibhse, air chor agus iadsan le am b'àill dol á so do 'ur n-ionnsuidh-sa, nach 'eil e 'r comas doibh ; agus nach m' tha e 'n comas do aon neach teachd as sin d'ar n-ionnsuidh-ne.

27 An sin thubhairt e, Uime sin tha mi a' guidhe ort, athair, gu'n cuireadh tu e gu tigh m'athar :

28 Oir a ta cùignear bhràithrean agam ; chum

gu'n toir e fianuis doibh, air eagal gu'n tig iadsan mar an ceudna do'n ionad ro phiantach so.

29 Thubhairt Abraham ris, Tha Maois agus na fàidhean aca, éisdeadh iad riu-san.

30 Agus thubhairt esan, Ni h-eadh, Athair Abraham : ach ma théid neach d'an ionnsuidh o na marbhaibh, ni iad aithreachas.

31 Agus thubhairt e ris, Mur éisd iad ri Maois agus ris na fàidhibh, cha mho a chréideas iad, ged éireadh neach o na marbhaibh.

CAIB. XVII.

AN sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cha'n fheudar nach tig oilbheum-an : ach is an aoibhinn *dasan* troimh an tig iad.

2 B'fhearr dha gu'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a thilgeadh san fhairge, na gu'n tugadh e oilbheum do aon neach do'n mhuinntir ohig so.

3 Thugaibh an airedhuibh féin : ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, cronuich e ; agus ma ghabhas e aithreachas, thoir maitheanas da.

4 Agus ma pheacaicheas e a'd' aghaidh seachd uairean san là, agus gu 'm pill e riut seachd uairean san là, ag ràdh, Tha aithreachas orm ; thoir maitheanas da.

5 Agus thubhairt na h-ab-

stoil ris an Tighearn, Meudaich ar creidimh.

6 Agus thubhairt an Tighearn, nam biodh agaibh creidimh marghràinne do shìol mustaird, their-eadh sibh ris a' chraoibh Shicamin so, Bi air do spionadh as do fhreumhaibh, agus bi air do shuidheachadh sa' chuan ; agus bhitheadh i ùmhal duibh.

7 Ach cò agaibh-sa aig am bheil seirbhiseach a' treabhadh, no ri buachaill-eachd, a their ris, an deigh dha teachd a steach o'n fhearann, Thig air ball, agus suidh sìos chum bidh ?

8 Agus nach dòchadh e ràdh ris, Ulluich ni a ghabhas mise gu m' shuipeir, agus crioslaich thu féin, agus fritheil domh, gus an ith agus an òl mi ; agus 'na dheigh sin ithidh agus òlaidh tusa ?

9 An toir e buidheachas do'n t-seirbhiseach sin do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe a dh'orduicheadh dha ? cha saoil mi *gu'n toir*.

10 Mar sin sibhse, 'nuair a ni sibh na h-uile nithe a dh'àithneadh dhuibh, abraibh, Is seirbhisich neotharbhach sinn : oir rinn sinn *a mhuin* an ni bu dligheach dhuinn a dheanamh.

11 A nis, ag dol suas da gu Ierusalem, chaidh e troimh mheadhon Shamaria agus Ghalile.

12 Agus an uair a bha e dol a stigh do bhaile àraidh thachair deichnear dhaoine

air a bha 'nan lobhair, a sheas fad uaith :

13 Agus thog iad suas an guth, ag ràdh, Iosa, a mhaighstir, dean tròcair oirnn.

14 Agus an uair a chunn-aic e *ial*, thubhairt e riu, Imichibh, nochdaibh sibh féin do na sagartaibh. Agus ag imeachd dhoibh, ghlanadh iad.

15 Agus an uair a chunn-aic aon diubh gu'n do leigh-iseadh e, phill e air ais, a' toirt glòire do Dhia le guth àrd,

16 Agus thuit e air aghaidh aig a chosaibh-san a' toirt buidheachais da : agus bu Samaritanach e.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Nach do ghlanadh deichnear ? ach an naoinear, c'àit am bheil iad ?

18 Cha d'fhuaradh a phill a thoirt glòire do Dhia, ach an coigreach so.

19 Agus thubhairt e ris, Eirich, imich ; shlànuich do chreidimh thu.

20 Agus an uair a dh'fhèdraich na Phairisich dheth, c'uin a thigeadh rioghachd Dhé, fhreagair e iad agus thubhairt e, Cha tig rioghachd Dhé air chor gu faicear i.

21 Cha mhò a their iad, Feuch an so. no, Feuch an sin : oir feuch, a ta rioghachd Dhé an taobh a stigh dhibh.

22 Agus thubhairt e ris na deisciobluibh, Thig na làithean anns am miannach

leibh aon do làithit h Mhic an duine fhaicinn, agus cha'n fhaic sibh e.

23 Agus their iad ribh, Feuch an so, no, Feuch an sud : na rachaibh, agus na leanaibh iad.

24 Oir mar a ta an dealanach a dhealraicheas o aon *ionad* fo nèamh, a' soills-eachadh gus an *ionad* eile fo nèamh, mar sin a bhith-eas Mac an duine mar an ceudna 'na là féin.

25 Ach is éigin da air tùs mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis a' ghinealach so.

26 Agus mar a bha e ann an làithibh Noe, mar sin mar an ceudna bithidh e ann an làithibh Mhic an duine :

27 Bha iad ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus air an toirt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach do'n àirc : agus thàinig an dile, agus sgrios i iad uile.

28 Amhuil fòs mar a thachair ann an làithibh Lot ; bha iad ag itheadh agus ag òl, a' ceannach agus a' reiceadh, a' plann-dachadh agus a' togail aitreabh :

29 Ach air an là sin féin anns an deachaidh Lot a mach á Sodom, fhrasadh teine agus pronnasg o nèamh, agus sgrios e iad uile.

30 Is ann mar sin a bhith-eas anns an là am foillsichear Mac an duine.

31 Anns an là sin, an ti

bhios air mullach an tìghe, agus 'airneis anns an tìgh, na tìgeadh e nuas gu a toirt leis : agus an tì a ta sa' mhachair, na pilleadh esan air ais mar an ceudna.

32 Cuimhnichibh bean Lot.

33 Ge b'e neach a dh'iarras a bheatha féin a thèarnadh, caillidh e i; agus ge b'e neach a chailleas a bheatha, gleidhidh esan i.

34 A ta mi ag ràdh ribh, anns an oidhche sin bithidh dithis dhaoine san aon leabaidh; gabhar aon diubh, agus fàgar am fear eile.

35 Bithidh dithis bhan a' bleath cuideachd; gabhar aon diubh agus fàgar a' bhean eile.

36 Bithidh dithis dhaoine anns a' mhachair; gabhar aon diubh agus fàgar am fear eile.

37 Agus fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, C'ait, a Thighearn? agus thubhairt esan riu, Ge b'e àit *am bi* an corp, an sin cruinnichear na h-iolairéan.

CAIB. XVIII.

AGUS labhair e cosamhlachd riu, a' nochdadh gur còir urnuigh a dheanamh a ghnàth, agus gun fhannachadh;

2 Ag ràdh, Bha breitheamh ann am baile *àraidh*, air nach robh eagal Dé, agus aig nach robh urram do dhuine:

3 Agus bha bantrach àraidh sa' bhaile sin, agus thàinig i d'a ionnsuidh, ag

ràdh, Cum còir rium an aghaidh mo nàmhaid.

4 Agus cha b'àill leis rè tamuill: ach 'na dhéigh sin thubhairt e ann féin, Ged nach 'eil eagal Dé orm, no urram agam do dhuine;

5 Gidheadh air son gu bheil a' bhantrach so cur dragha orm, cumaidh mi còir rithe, air eagal le a sìr-theachd gu'n sgithich i mi.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Eisdibh ciod a ta am breitheamh eucorach ag ràdh.

7 Agus nach dean Dia dioghaltas air son a dhaoine taghta féin, a ta ag éigh-each ris a là agus a dh'oidhche, ged tha e fad-fhulangach mu'n timchioll?

8 A ta mi ag ràdh ribh gu'n dean e dioghaltas air an son gu luath. Gidheadh, an uair a thig Mac an duine, am faigh e creidimh air an talamh?

9 Agus labhair e an cosamhlachd so ridream àraidh a bha 'g earbsadh asda féin gu'n robh iad 'nam fireanaibh, agus a bha deanamh tàir air dream eile:

10 Chaidh dithis dhaoine suas do'n teampull a dheanamh urnuigh; fear diubh 'na Phairiseach, agus am fear eile 'na chis-mhaor.

11 Sheas am Phairiseach leis féin, agus rinn e urnuigh mar so, A Dhé, tha mi toirt buidheachais duit nach 'eil mi mar a ta daoine eile, 'nan luchd-foireigin, eucorach, adhaltrannach, no eadhon mar an cis-mhaor so.

12 Tha mi a' trasgadh dà uair san t-seachdain, tha mi toirt deachaimh as na h-uile nithibh a ta mi sealbhachadh.

13 Agus air seasamh do'n chis-mhaor fad air ais, cha b' àill leis fiu a shùl a thogail suas gu nèamh, ach bhual e 'uchd, ag ràdh, A Dhia, dean tròcair ormsa ta am pheacach.

14 A ta mi ag ràdh ribh, gu'n deachaidh am fear so sìos d'a thigh air fhìreanachadh *ni's mò* na'm fear ud eile : oir ge b'e neach a dh' àrdaicheas e féin, islichear e ; agus ge b'e a dh' islicheas e féin, àrdaichear e.

15 Agus thug iad d'a ionnsuidh mar an ceudna naoidheana, chum gu'm beanadh e riu : agus an uair a chunnaic na deisciobuil so, chronuich siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e, Fuilgibh do na leanabaibh teachd a m' ionnsuidh-sa, agus na bacaibh iad ; oir is ann d'an leithidibh so a ta rìoghachd Dhé.

17 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b'e nach gabh rìoghachd Dhé mar leanabh beag, nach téid e air chor sam bith a steach innte.

18 Agus dh'fheòraich uchdaran àraidh dheth, ag ràdh, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhair-eannach ?

19 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu maith dhiomsa ? cha'n 'eil

neach sam bith maith ach a h-aon, *eadhon* Dia.

20 Is aithne dhut na h-àitheanta, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Thoir urram do t'athair agus do d'mhàthair.

21 Agus thubhairt esan, Choimhid mi iad sin uile o m' òige.

22 Agus an uair a chual Iosa so, thubhairt e ris, Tha aon ni fathast a dh'uireasbhuidh ort : reic na h-uile nithe a ta agad, agus roinn air na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air nèamh ; agus thig, *agus* lean mise.

23 Agus an uair a chual e so, bha e ro dhoilich : oir bha mòr-bheartas aige.

24 Agus an uair a chunnaic Iosa gu'n robh e làn tuirse, thubhairt e, Cia deacair dhoibhsan aig am bheilsaoibhreas, dol a steach do rìoghachd Dhé.

25 Oir is usadh do chàmh-al dol troimh chrò snàthaid, na do dhuine saobhir dol a steach do rìoghachd Dhé.

26 Agus thubhairt iadsan a chuala so, Cò ma seadh a dh'fheudas bhi air a shaoradh ?

27 Ach thubhairt esan, Na nithe a ta eu-comasach do dhaoineibh, tha iad comasach do Dhia.

28 An sin thubhairt Peadar, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Agus thubhairt esan

riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil aon neach a thréig tigh, no pàr-atan, no bràithrean, no bean-phòsda, no clann air son rìoghachd Dhé,

30 Nach faigh mòran nì's mò anns an aimsir so a ta làthair, agus anns an t-saoghal a ta ri teachd a' bheatha mhaireannach.

31 Agus ghabh e an dà fhear dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem, agus bithidh na b-uile nithe a ta sgrìobhta leis na fàidhibh mu Mhac an duine, air an coimhlionadh.

32 Oir bheirear thairis e do na Cinnich, agus theid fanoid a dheanamh air, agus masluichear e, agus tilgear smugaid air;

33 Agus sgiùrsaidh agus marbhaidh iad e : agus air an treas là éiridh e a rìs.

34 Agus cha do thuig iadsan aon nì dhuibh so : agus bha na briathra so foluichte orra, agus cha b'aithne dhoibh na nithe a chaidh labhairt.

35 Agus tharladh, 'nuair a dhruid e ri Iericho, gu'n robh dall àraidh 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh dèirce ;

36 Agus air cluinntinn an t-sluaigh a' dol seachad, dh'fhiosraich e ciod e so.

37 Agus dh'innis iad da, gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh e, ag ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

39 Agus chronuich iadsan a bha air thoiseach e, chum gu'm biodh e 'na thosd : ach bu mhòid gu mòr a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

40 Agus air seasamh do Iosa, dh'àithn e a thoirt d'a ionnsuidh : agus an uair a thàinig e am fagus da, dh'fhiosraich e dheth,

41 Ag ràdh, ciod is àill leat mise a dheanamh dhuit? agus thubhairt esan, a Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhairc.

42 Agus thubhairt Iosa ris, Gabh do radharc : shlàn- uich do chreidimh thu.

43 Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean se e, a' toirt glòire do Dhia : agus thug an sluagh uile cliu do Dhia, 'nuair a chunnaic iad so.

CAIB. XIX.

A GUS air do Iosa dol a steach, chaidh e troimh Iericho.

2 Agus, feuch, bha duine ann d'am b'ainm Sacheus, agus b'àrd chis-mhaor esan, agus bha e saoi bhir :

3 Agus bha déidh aige air Iosa fhaicinn, cò e ; agus cha b'urrainn e air son an t-sluaigh, a chionn gu'n robh e iosal 'na phearsa.

4 Agus ruith e roimhe, agus streap e suas ann an craoibh Shicamoir, chum gu faiceadh se e ; oir bha e gus an t-slighe sin a ghabhail.

5 Agus an uair a thàinig

Iosa chum an àite sin, air dha amharc suas, chunnaic se e, agus thubhairt e ris, A Shacheuis, thig a nuas gu grad; oir is éigin domh-sa stad an diugh aig do thigh.

6 Agus thàinig e nuas le cabhaig, agus ghabh e ris gu subhach.

7 Agus an uair a chunnaic iad *so*, rinn iad uile gearan, ag ràdh, Gundeachaidh e steach air aoidheachd gu duine a ta 'na pheacach.

8 Agus sheas Sacheus agus thubhairt e ris an Tigh-earn, Feuch, a Thighearn, a ta mi toirt leth mo mhaoin do na bochdaibh: agus ma thug mi aon ni o neach air bith le casaid bhréige, tha mi toirt *dha* a cheithir uir-ead.

9 Agus thubhairt Iosa ris, Thàinig slàinte an diugh a dh'ionnsuidh an tighe *so*, do bhrìgh gur mac do Abraham esan mar an ceudna.

10 Oir thàinig Mac an duine a dh'iarraidh agus a thèarnadh an ni sin a bha cailte.

11 Agus ag cluinntinn nan nithe sin dhoibh, chuir e ris, agus labhair e cosamhlachd, do bhrìgh gu'n robh e am fagus do Ierusalem, agus gu'n do shaoil iadsan gu'm biodh rìoghachd Dhé air a grad-fhoillseachadh.

12 Air an aobhar sin thubhairt e, Chaidh duine uasal araidh do dhùthaich fad as a dh'fhaotainn rìogh-

achd dha fèin, agus a philltinn air ais.

13 Ach ghairm e a dheich seirbhisich, agus thug e dhoibh deich puind, agus thubhairt e riu, Cuiribh gu buil iad, gus an tig mise.

14 Ach bha fuath aig muinntir a dhùthcha dha, agus chuir iad teachdair-eachd 'na dhéigh, ag ràdh, Cha'n àill leinn an duine *so* bhi 'na rìgh oirn.

15 A nis an uair a phill e air ais, an déigh dha an rìoghachd fhaotainn, an sin dh'orduich e na seirbhisich ud bhi air an gairm d'a ionnsuidh, d'an d'thug e 'n t-airgiod, chum gu'm biodh fhios aige ciod a bhuannaich gach aon diubh leis a bhuileachadh.

16 An sin thàinig an ceud *fhear*, ag ràdh, A Thighearn, bhuidhinn do phund deich puind.

17 Agus thubhairt e ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich: do bhrìgh gu'n robh thusa fìrinneach ann an ro-bheagan, biodh agad-sa uachdaranachd :ir deich bailtibh.

18 Agus thàinig an dara *fear*, ag ràdh, a Thighearn, rinn do phund cùig puind.

19 Agus thubhairt e risan, Bi-sa mar an ceudna os ceann chùig bailtean.

20 Agus thàinig *fear* eile, ag ràdh, a Thighearn, feuch do phund, a bha agam-sa taisgte ann an neapaicin:

21 Oir bha eagal orm romhad, do bhrìgh gur duine geur-theann thu: tha

thu a' togail an ni nach do leag thu, agus a' buain an ni nach do chuir thu.

22 Agus thubhairt e ris, As do bheul féin bheir mi breth ort, a dhroch sheir-bhisich. Bha fhios agad gu'm bu duine geur-theann mi, a' togail an ni nach do leag mi, agus a' buain an ni nach do chuir mi :

23 Air an aobhar sin c'ar son nach d'thug thu m'airgiod do'n luchd-malairt, agus air teachd dhomh-sa thogainn e le riadh ?

24 Agus thubhairt e riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Thugaibh uaith am pund, agus thoiribh dhasan e aig am bheil na deich puind.

25 (Agus thubhairt iad ris, A Thighearn, tha deich puind aige ;)

26 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n toirear do gach neach aig am bheil : ach uaith-san aig nach 'eil, bheirear eadhon an ni sin a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimhdean ud agam-sa, leis nach b'àill mise bhi am rìgh os an ceann, agus marbhaibh a'm' fhianuis iad.

28 Agus air dha so a ràdh, dh'imich e rompa, a' dol suas gu Ierusalem.

29 A nis an uair a dhruid e ri Betphage agus Betani, làimh ris an t-sliabh d'an gairmear *sliabh* nan crann-oladh, chuir e dithis d'a dheisciobluibh waith,

30 Ag ràdh, Imichibh

do'n bhaile ta fa bhuir comhair ; anns am faigh sibh, air dhuibh dol a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh : fuasglaibh, agus thugaibh an so e.

31 Agus ma dh'fhios-raicheas neach air bith dhibh, C'ar son a ta sibh 'g a fhuasgladh ? mar so their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus air imeachd dhoibhsan a chuireadh air falbh, fhuair iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an uair a bha iad a' fuasgladh an t-searraich, thubhairt a' shealbh-adairean riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich ?

34 Agus thubhairt iad-san, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu Iosa e : agus thilg iad am falluinnean air an t-searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dhasan, sgaoil iad am falluinnean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thàinig e am fagus, eadhon gu dol sìos sléibh nan crann-oladh, thòisich mòr-chuideachd nan deisciobul uile ri gairdeachas a dheanadh, agus moladh a thoirt do Dhia le guth àrd, air son nan uile oibre cumhachdach a chunnaic iad.

38 Ag ràdh, Gu ma beannaichte an rìgh a ta teachd ann an ainm an Tighearna : sìth air nèamh,

agus glòir anns na h-àrd-aibh.

39 Agus thubhairt cuid do na Phairisich o mheasg an t-sluaigh ris, A mhaighstir, cronuich do dheisciobuil.

40 Agus fhreagair esan, agus thubhairt e riu, A ta mi ag ràdh ribh, nam fanadh iad sin 'nan tosd, gu'n glaodhadh na clacha féin.

41 Agus an uair a thàinig e am fagus, chunnaic e am baile, agus ghuil e air a shon.

42 Ag ràdh, Nam b'aithne dhuit, eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann ad là so féin, na nithe a bhuineas do d' shìth ! ach a nis a ta iad folaichte o d' shùilibh.

43 Oir thig na làithean ort, anns an tilg do naimhde dìg mu d' thimchioll, agus an iadh iad umad mu'n cuairt, agus an druid iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus an leag iad co ìosal ris an làr thu, agus do chlann annad, agus nach fàg iad annad clach air muin cloiche ; do bhrìgh nach b'aithne dhuit aimsir t'fhiosrachaidh.

45 Agus chaidh e steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh, agus a' ceannach ann a thilgeadh mach,

46 Ag ràdh riu, Tha e sgrìobhta, Is tigh urnuigh mo thigh-sa ; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

47 Agus bha e gach là a'

teagasg san teampull. Ach dh'iarr 'na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean, agus ceannardan a' phobuill esan a mhilleadh,

48 Gidheadh cha robh fhios aca ciod a dheanadh iad : oir bha am pobull uile ag éisdeachd ris le ro-aire.

CAIB. XX.

A GUS tharladh air aon do na làithibh sin, an uair a bha e teagasg a' phobuill san teampull, agus a' searmonachadh an t-soisgeil, gu'n d'thàinig na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobhaichean air, maille ris na seanairibh.

2 Agus labhair iad ris, ag ràdh, Innis duinn ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so ? no cò esan a thug an t-ùghdarras so dhuit ?

3 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse ; agus freagraibh mi :

4 Baisteadh Eoin, an ann o nèamh a bha e, no o dhaoinibh ?

5 Agus reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh ; their esan, C'ar son ma ta nach do chreid sibh e ?

6 Ach ma their sinn, O dhaoinibh, clachaidh an sluagh uile sinn ; oir is deimhin leo gu'm b'fhàidh Eoin.

7 Agus fhreagair iadsan, Nach robh fhios aca cia uaith a bha e.

8 Agus thubhairt Iosa riu, Ni mò a dh'innseas mise dhuibh-sa ciod e an t-ùghdarras leis an bheil mi deanamh nan nithe so.

9 An sin thòisich e air a' chosamhlachd so a labhairt ris an t-sluagh; Phlann-duich duine àraidh fion-lios, agus shuidhich e air tuath e; agus chaidh e air choig-rich rè aimsir fhada.

10 Agus anns an àm dhligheach chuir e seirbhiseach dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'n tugadh iad da do thoradh an fhion-lios: ach ghabh an tuath air, agus chuir iad uatha falamh e.

11 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile uaith; agus ghabh iad airsan mar an ceudna, agus mhaslaich iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

12 Agus a thuilleadh air sin chuir e an treas seirbhiseach uaith; agus lot iad esan mar an ceudna, agus thilg iad a mach e.

13 An sin thubhairt Tighearn an fhion-lios, Ciod a ni mi? cuiridh mi mo M'ac gràdbach d'an ionnsuidh: feudaidh e bi, 'nuair a chi iad e, gu'n toir iad urram dha.

14 Ach an uair a chunn-aic an tuath e, reusonaich iad eatorra féin, ag ràth, Is e so an t-oighre: thigibh, marbhamaid e, chum gu'm bi an oighreachd againn féin.

15 Agus thilg iad a mach

as an fhion-lios e, agus mharbh iad e. Ciod uime sin a ni Tighearn an fhion-lios riu?

16 Thig e agus sgriosaidh e an tuath ud, agus bheir e am fion-lios do dhaoineibh eile. Agus an uair a chual iad so, thubhairt iad, Nar leigeadh Dia.

17 Agus air dhasan amharc orra, thubhairt e, Ciod e so ma seadh a ta sgriobhta, 'A chlach a dhiult na clachairean, rinneadh ceann na h-oisne dhith?

18 Ge b'e neach a thuit-eas air a' chloich sin, bris-ear e: ach ge b'e neach air an tuit i, pronnaidh i gu luathre e.

19 Agus anns an uair sin féin dh'iarr na h-àrd-shag-airt agus na sgriobhaichean lánmh a chur ann; ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e'n cosamhlachd so.

20 Agus rinn iad geur-fhaire air, agus chuir iad a mach luchd-feill, a leigeadh orra féin a bhi 'nam fireanaibh, chum gu'n deanadh iad greim air 'fhoclaibh, air chor's gu'n tugadh iad thairis e do chumhachd agus do ùghdarras an uachd-arain.

21 Agus dh'fhiosraich iad deth, ag ràdh, A nìhaighstir, tha fhios againn gu bheil thu a' labhairt agus a' teagasg gu ceart, agus nach 'eil suim agad do phearsa duine sam bith, ach gu bheil thu teag-

asg slighe Dhé a réir na firinn.

22 Am bheil e ceaduichte dhuinn cìs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil?

23 Ach thuig esan an cuil-bheartachd, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh gam' bhuaireadh?

24 Nochdaibh dhomh pèghinn: co leis an dealbh agus an sgriobhadh a ta oirre? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Le Ceasar.

25 Agus thubhairt esan riu, Thugaibh-sa air an aobhar sin do Cheasar, na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia.

26 Agus cha b'urrainn iad greim a dheanamh air 'fhoclaibh am fianuis an t-sluaigh: agus ghabh iad iongantais r'a fhreagradh, agus dh'fhan iad 'nan tosd.

27 An sin thàinig d'a ionnsuidh dream àraidh do na Sadusaich, a ta 'g àicheadh gu bheil aiseirigh ann, agus dh'fhiosraich iad deth,

28 Ag ràdh, A mhaighstir, sgriobh Maois dhuinn, Nam faigheadh bràthair duine air bith bàs, agus bean-phòsda aige, agus gu'n faigheadh e bàs gu'n chlann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean, agus gu'n togadh e suas sliocad d'a bhràthair.

29 Air an aobhar sin, bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear bean, agus fhuair e bàs gun chlann.

30 Agus ghabh an dara fear i mar mhnaoi, agus fhuair esan bàs gun chlann.

31 Agus ghabh an treas fear i; agus mar an ceudna an t-seachdnar. Agus cha d'fhàg iad clann, agus fhuair iad bàs.

32 Ma dheireadh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

33 Anns an aiseirigh uime sin, co dhiubh d' am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mraoi.

34 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Tha clann an t-saoghail so a' pòsadh, agus air an toirt am pòsadh:

35 Ach an dream sin a mheasar gur airidh iad air an t-saoghal ud fhaghail, agus an aiseirigh o na marbhaibh, cha'n 'eil iad a' pòsadh, no air an toirt am pòsadh.

36 Agus cha'n urrainn iad bàs fhaghail ni's mò; oir tha iad an co-inbhe ris na h-ainglibh; agus is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh 'nan cloinn do'n aiseirigh.

37 Ach gu'n éirich na mairbh, nochd Maois féin aig a' phreas, an uair a ta e a' gairm do'n Tighearn, Dia Abrahaim, agus Dia Isaic, agus Dia Iacòib.

38 A nis cha'n e Dia nam marbh e, ach nam beò: oir a ta iad uile beò chasan.

39 An sin fhreagair dream àraidh do na sgriobhaichibh, agus thubhairt iad, A mhaighstir, is maith a labhair thu.

40 Agus cha robh cnridheaca tuilleadh ni sam bith fheòraich dheth.

41 Agus thubhairt e riu, Cionnus a their iad gur e Criosd mac Dhaibhidh?

42 Agus tha Daibhidh féin ag ràdh ann an leabhar nan Salm, Thubhairt an Thighearn, ri mo Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

43 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo do chosaibh.

44 Tha Daibhidh air an aobhar sin a' gairm a Thighearna dheth, cionnus ma seadh is e a mhac e?

45 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, ann an éisdeachd an t-sluaigh uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh féin o na sgrìobhaichibh, leis am miann imeachd ann an culaidhibh fada, agus leis an ionmhuinn fàilte *fhaotainn* air na margaibh, agus na caithrichean a's àirde anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha-suidhe aig féilibh;

47 A shluigeas suas tigh-ean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a ni urnuighean fada: gheibh iad sin an dìteadh a's mò.

CAIB. XXI.

A GUS air dha amharc suas, chunnaic e na daoine saoibhir a' tilgeadh an tiodhlacan ann an àite-coimhead an ionmhais.

2 Agus chunnaic e mar an ceudna bantrach bhochd

àraidh a' tilgeadh dà leth-fheoirling an sin.

3 Agus thubhairt e, Gu fìrinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so ni's mò ann na iad uile.

4 Oir thilg iad so uile d'am pailteas a steach do thiodhlacaibh Dhé: ach thilg ise d'a h-uireasbhuidh féin am beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air do chuid diubh bhi labhairt mu'n teampull, mar a bha e air a dheanamh maiseach le clachaibh sgiamhach, agus le tiodhlacaibh, thubhairt e,

6 *A thaobh* nan nithe so a chi sibh, thig na làithean, anns'nach fàgar clach air muin cloiche *dhiubh*, nach tilgear sìos.

7 Agus dh'fhiosraich iadsan deth, ag ràdh, A mhaighstir, c'uin ma ta bhitheas na nithe so? agus ciod e an comhara 'nuair a bhios na nithe so gu teachd gu crìch?

8 Agus thubhairt esan, **Feuchaibh** nach meallar sibh; oir thig mòran ann am ainmsa, ag ràdh, Is mise *Criosd*; agus a ta an t-àm am fagus; uime sin na leanaibh iad.

9 Ach an uair a chluinn-eas sibh mu chogannaibh, agus mu cheannaircibh, na biodh mòr-gheilt oirbh: oir is éigin do na nithibh so tachairt air tùs; ach cha 'n 'eil a' chrìoch air ball.

10 An sin thubhairt e riu, Eiridh cinneach anagh-

aidh cinnich, agus rìogh-
achd an aghaidh rìogh-
achd :

11 Agus bithidh crith-
eanna mòra talmhainn ann
an iomadh àit, agus gort-
aidh, agus plàighean ; a-
gus nithe uamhasach, agus
comharan mòra o nèamh.

12 Ach rompa so uile
cuiridh iad làmh annaibh-
sa, agus geur-leanaidh iad
sibh, 'gur tabhairt thairis
do choimhthionalaibh, agus
do phrìosanaibh, 'gur tabh-
airt chum rìghrean agus
uachdaran air sgàth m'ain-
me-sa.

13 Agus tacharaidh so
dhuibh-sa mar fhianuis.

14 Air an aobhar sin
daingnichibh ann bhur
cridheachaibh, gunsmuain-
eachadh roimh làimh, ciod
a fhreagras sibh air bhur
son féin :

15 Oir bheir mise dhuibh
beul agus gliocas, nach bi
bhurnaimhdean uile comas-
ach air labhairt no cur 'na
aghaidh.

16 Agus brathar sibh le
'ur pàrantaibh, agus le 'ur
bràithribh, agus le 'ur
luchd-dàimhe, agus le 'ur
cairdibh ; agus bheir iad
fa'near *cuid* dhibh a chur
gu bàs.

17 Agus bithidh fuath aig
na h-uile dhaoineibh dhuibh
air son m'ainme-sa.

18 Ach cha chaillear fuil-
tein do ghruaig bhur cinn.

19 Ann bhur foighidinn
sealbhaichibh bhur n-ana-
ma féin.

20 Agus an uair a chi

sibh Ierusalem air a cuairt-
eachadh le armailtibh, an
sin biodh fhios agaibh gu
bheil a fàsachadh am fagus.

21 (An sin teicheadh iad-
san a ta ann an Iudea chum
nam beann,) agus imich-
eadh iadsan a ta 'na meadh-
on-sa mach aisde ; agus na
rachadh iadsan a ta sa'
mhachair, a steach innte.

22 Oir is iad sin làithean
an dioghaltais, chum gu'n
coimhlionar na h-uile nithe
a ta sgrìobhta.

23 Ach mo thruaigh na
mnà a bhios torrach, agus
iadsan a bhios toirt cìche
anns na làithibh sin ! oir
bithidh teanntachd mhòr
san dùthaich, agus fearg air
a' phobull so,

24 Agus tuitidh iad le
faobhar a' chlaidheimh, a-
gus bheirear iad am braigh-
deanas chum nan uile chinn
each : agus bithidh Ierusa-
lem air a saltairt sìos fuidh
na Cinnich, gus an coimh-
lionar aimsire nan Cinn-
each.

25 Agus bithidh comh-
aran anns a' ghréin, agus
anns a' ghealaich, agus
anns na reultaibh ; agus air
an talamh airc nan Cinn-
each, ann an ioma-chomh-
airle ; an cuan agus na
tonnan a' beuchdaich ;

26 Cridhe dhaoine 'gan
tréigsinn troimh eagal, a-
gus feitheamh nan nithe sin
a ta teachd air an domhan :
oir bithidh cumhachdan
nan nèamh air an crathadh.

27 Agus an sin chi iad
Mac an duine a' teachd ann

an neul, le cumhachd agus mòr-ghlòir.

28 Agus an uair a thòisicheas na nithe so air tachairt, an sin amhaircibh suas, agus togaibh bhur cinn ; oir a ta bhur saorsa am fagus.

29 Agus labhair e co-samhlachd riu, Amhaircibh air a' chraoibh-fhìge, agus na craobhan uile ;

30 'Nuair a bhios iad a cheana a' cur a mach *an duillich*, tha sibh a' faicinn, agus ag aithneachadh uaibh féin, gu bheil an samhradh a nis am fagus.

31 Agus mar an ceudna sibhse, 'nuair a chi sibh na nithe so a' tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil rìoghachd Dhé fagus do làimh.

32 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach téid an ginealach so thairis, gus an coimhlionar na nithe so uile.

33 Théid nèamh agus talamh thairis : ach cha téid mo bhriàthra-sa thairis a chaoidh.

34 Agus thugaibh an aire dhuibh féin, air eagal uair air bith gu'm bi bhur cridhe fuidh uallaich le geòcaireachd, agus le misg, agus le ro-chùram mu nithibh na beatha so, agus gu'n tig an là sin oirbh gu h-obann.

35 Oir mar ribe thig a air na h-uile dhaoinibh, a ta 'g àiteachadh aghaidh na talmhainn uile.

36 Deanaibh-sa air an aobhar sin faire, a' deanamh urnuigh gach àm,

chum gu measar gur airidh sibh air dol as o na nithibh sin uile a ta gu teachd, agus seasamh an làthair Mhic an duine.

37 Agus bha e san là a' teagasg san teampull, agus san oidhche chaidh e mach, agus dh'fhan e air an t-sliabh, d'an goirear *sliabh nan crann-oladh*.

38 Agus thàinig an sluagh uile gu moch d'a ionnsuidh san teampull, a dh'éisdeachd ris.

CAIB. XXII.

ANIS dhruid *riu* féill an arain neo-ghoirtichte, d'an goirear a' chàisg.

2 Agus bha na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean ag iarraidh cionnus a dh'ìheudadh iad esan a chur gu bàs ; oir bha eagal an t-sluaigh orra.

3 An sin chaidh Satan ann an Iudas d'an co-ainm Iscariot, a bha do àireamh an dà fhir dheug.

4 Agus dh'imich e, agus labhair e ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh *an teampuill*, cionnus a bhrathadh se esan doibh.

5 Agus bha iad subhach, agus rinn iad coimhcheangal airgid a thoirt da.

6 Agus gheall esan, agus dh'iarr e àm iomchuidh air a bhrath dhoibh gun an sluagh a bhi làthair.

7 An sin thàinig là an arain neo-ghoirtichte, anns am b'éigin an t-uan-càisge a mharbhadh.

8 Agus chuir e uaith Peadar agus Eoin, ag ràdh, Imichibh, agus ulluichibh dhuinn a' chàisg, chum gu'n ith sinn i.

9 Agus thubhairt iadsan ris, C'ait an àill leat sinn a dh'ulluchadh?

10 Agus thubhairt e riu, Feuch, air dhuibh dol a steach do'n bhaile, tach-araidh oirbh duine, a' giùlan soithich uisge; leanaibh e do'n tigh anns an téid e steach.

11 Agus abraibh ri fear an tighe, Tha am maighstir ag ràdh riut, C'ait am bheil an seòmar aoidheachd anns an ith mi a' chàisg maille ri mo dheisciobluibh?

12 Agus feuchaidh e dhuibh àrd-sheòmar farsuinn uidhimichte: ulluichibh an sin.

13 Agus dh'imich iad agus fhuair iad mar thubhairt e riu: agus dh'ulluich iad a' chàisg.

14 Agus an tràth thàinig an uair, shuidh e sìos, agus an dà abstol deug maille ris.

15 Agus thubhairt e riu, Le mòr-thogradh mhiannaich mi a' chàisg so itheadh maille ribh roimh dhomh fulang:

16 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach ith mi dhith tuilleadh, gus an coimhlionar i ann an rioghachd Dhé.

17 Agus ghlac e cupan, agus air dha buidheachas a thabhairt, thubhairt e, Gabhaibh so, agus roinnibh eadaraibh féin e.

18 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach òl mi do thoradh na fionain, gus an ìg rioghachd Dhé.

19 Agus ghlac e aran, agus an déigh buidheachas a thabhairt, bhris e, agus thug e dhoibh-sar e, ag ràdh, Is e so mo chorp-sa a ta air a thoirt air bhur son-sa: deanaibh so mar chuimhneachan ormsa.

20 Agus mar an ceudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an tiomnadh nuadh ann am fhuil-sa, a dhòirteadh air bhur son-sa.

21 Ach feuch, làmh an ti a bhrathas mise maille rium air a' bhòrd.

22 Agus gu firinneach a ta Mac an duine ag im-eachd, a réir mar a dh'orduicheadh: ach is an-aoibhinn do'n duine sin leis am brathar e.

23 Agus thòisich iadsan air sìosrachadh eatorra féin, cò aca bha gus an ni so a dheanamh.

24 Agus bha mar an ceudna comhstri eatorra, co aca bu mhò a bhiodh.

25 Ach thubhairt esan riu, A ta aig righribh nan Cinneach tighearnas orra; agus goirear daoine fiala dhiubh-san, aig am bheil ùghdarras orra.

26 Ach na bithibh-sa mar sin: ach an neach a's mò 'nur measg, biodh e mar an neach a's oige; agus an ti a's àirde, mar esan a ta ri frithealadh.

27 Oir co aca is mò, an

ti a shuidheas air bòrd, no esan a fhritheileas? nach an ti a shuidheas; ach a mise 'nur measg-sa mar 'hear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'fhan maille rium-sa ann am ltheuchainnibh;

29 Agus a ta mise ag ordughadh dhuibh rìoghachd, mar a dh'orduich m' Athair dhomhsa;

30 Chum gu'n ith agus gu'n òl sibh air mo bhòrd-sa ann am rìoghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rìoghail, a' toirt breth air dà thréibh dheug Israeil.

31 Agus thubhairt an Tighearn, A Shimoin, a Shimoin, feuch, dh'iarr Satan sibhse, chum *bhur* criaradh mar chruithneachd.

32 Ach ghuidh mise air do shonsa, nach dìobradh do chreidimh thu: agus an uair a dh'iompaichear thu, neartaich do bhràithre.

33 Agus thubhairt esan ris, A Thighearn, tha mise ullamh gu dol maille riut araon chum prìosain, agus a chum bàis.

34 Agus thubhairt esan, A ta mi ag ràdh riut, a Pheadair, nach goir an coileach an diugh, gus an àicheadh thu trì uairean gur aithne dhuit mi.

35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhrògan, an robh uireasbhuidh ni sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.

36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b'e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna amhàla: agus an ti aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e' fhalluinn, agus ceannachadh e aon.

37 Oir a ta mi ag ràdh ribh, gur éigin fathast an ni so ta sgrìobhta a choimhlionadh annamsa, Agus bha e air àircamh am measg nan ciontach: oir a ta crìoch aig na nithibh ud, a ta mu m' thimchioll-sa.

38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chladheamh an so. Agus thubhairt esan riu, Is leoir e.

39 Agus air dha dol a mach, chaidh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-oladh; agus lean a dheisciobuil e.

40 Agus an uair a thàinig e do'n àit, thubhairt e riu, Deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

41 Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh.

42 Ag ràdh, Athair, ma's toil leat, cuir an cupan so seachad orm: gidheadh, na b'i mo thoil-sa, ach do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus dh'fhoillsicheadh dha aingeal o nèamh, 'ga neartachadh.

44 Agus air dha bhi ann an cruaidh-ghleachd anama, rinn e urnuigh ni bu dùrachdaiche: agus bha 'fhallas

mar bhraonaibh mòra fola a' tuiteam sìos air an talamh.

45 Agus air dha éirigh o urnuigh, thàinig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'nan còdal iad troimh thuirse.

46 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur còdal? éiribh, agus dean-aibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch sluagh, agus dh'imich esan d'am b'ainm Iudas, aon do'n dà fhear dheug, rompa, agus dhruid e ri Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' brath Mhic an duine?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, am buail sinn leis a' chlaidheamh?

50 Agus bhuail aon diubh seirbhiseach an àrd-shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e Fulaingibh gu so. Agus bhean e r'a chluais, agus shlànuich e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh an teampuill, agus ris na sean-airibh, a thàinig d'a ionnsuidh, An d'thàinig sibh a mach le claidhibh agus le bataibh, mar gu b' ann an aghaidh fir reubainn?

53 'Nuair a bha mi gach

là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh a mach bhur làmhnan a'm' aghaidh, ach is i so bhur n-uair-sa, agus cumhachd an dorch-adais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad uaith e.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sìos maille ri chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraidh e 'na shuidhe aig an teine, agus air dhi amharc gu geur air, thubhairt i, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'àicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin chunnaic neach eile e, agus thubhairt e, Is ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aoin uaire 'na dhéigh sin, chòmhdaich neach eile air, ag ràdh, Gu fìrinneach bha am fear so mar an ceudna maille ris; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball, am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tighearn, dh'amhairc e air Peadar; agus chuimhnich Peadar focal an Tigh-

earna, mar thubhairt e ris, Mun goir an coileach àich-eadhaidh tu mi trì uairean.

62 Agus chaidh Peadar a mach, agus ghuil e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh'fholuich iad a shùilean, bhuail iad e san aghaidh, agus dh'fhiosraich iad deth, ag ràdh, Dean fàidheadaireachd cò e a bhuail thu?

65 Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha an là air teachd, chruinnich seanadh an t-sluaigh, agus na sgriobhaichean an ceann a chèile, agus thug iad esan chum an comhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Criosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh'innseas mi dhuibh, cha chreid sibh:

68 Agus ma dh'fhiosraicheas mi *ni air bith*, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as *mi*.

69 O'n àm so bithidh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad uile, An tusa ma seadh Mac Dhé? Agus thubhairt e riu, A ta sibhse ag ràdh gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciod tuilleadh am feum a ta againn air fianuis? oir chuala sinn féin ias a bheul féin.

CAIB. XXIII.

AGUS air éirigh d'an cuideachd uile, thug iad e gu Pilat.

2 Agus thòisich iad air a chasaid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear so a' claonadh a' chinnich, agus a' bacadh cìs a thoirt do Cheasar, ag ràdh, Gur e féin Criosd an rìgh.

3 Agus dh'fhiosraich Pilat deth, ag ràdh, An tusa rìgh nan Iudhach? agus fhreagair esan agus thubhairt e, A ta thu 'g a ràdh.

4 An sin thubhairt Pilat ris an h-àrd-shagartaibh agus ris an t-sluaigh, Cha'n 'eil mi faotainn coire air bith san duine so.

5 Agus bha iadsan ni bu ro dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh an t-sluaigh, a' teagasg troimh Iudea uile, a' toiseachadh o Ghalile agus an àite so.

6 'Nuair a chuala Pilat mu Ghalile, dh'fhiosraich e am bu Ghaliléach an duine.

7 Agus an uair a chual e gu'm b'ann fo uachdarachd Heroid a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e féin ann an Ierusalem sna laithibh sin.

8 Agus an uair a chunn-aic Herod Iosa, bha aoibhneas mòr air: oir bha déidh aige re ùine fhada air esan fhaicinn, do bhrìgh gu'n cual e mòran uime; agus bha dùil aige gu'm faiceadh e mìorbhuil éigin air a dheanamh leis.

9 An sin dh'fheòraich e

mòran do cheisdibh dheth ; ach cha d'thug e freagradh sam bith air.

10 Agus sheas na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaichean 'ga chasaid gu dian.

11 Ach chuir Herod agus a luchd-cogaidh an neo-mheas e, agus rinn iad fannaid air, agus an déigh a sgeadachadh an eudach dealrach chuir e air ais gu Pilat e.

12 Agus rinneadh Pilat agus Herod 'nan cairdibh d'a chéile san là sin : oir bha iad roimhe sin an naimhdeas r'a chéile.

13 Agus an uair a ghairm Pilat an ceann a chéile na h-àrd-shagairt, agus na h-uachdarain, agus an sluagh,

14 Thubhairt e riu, Thug sibh a m'ionnsuidh-sa an duine so, mar neach a tionndadh an t-sluaigh a thaobh : agus, feuch, air dhomh a cheasnachadh ann bhuir làthair, cha d'fhuair mi coire air bith san duine so thaobh nan nithe sin mu 'm bheil sibh a' deanamh casaid air ;

15 No mar an ceudna Herod : oir chuir mi d'a ionnsuidh sibh, agus, feuch, cha d'rinneadh mi air bith leis toilltinneach air bàs.

16 Uime sin, air dhomh-sa a smachdachadh, leigidh mi as e.

17 (Oir b'éigin da aon a leigeadh as doibh air an fhéill.)

18 Agus ghlaodh iad a mach dh'aon ghuth, ag ràdh, Beir uainn am fear

so, agus leig air a chomas duinne Barabas :

19 (Neach air son ceann-airc àraidh a rinneadh anns a' bhaile, agus air son mòrtaidh, a thilgeadh am prìosan.)

20 Air an aobhar sin labhair Pilat riu a ris, air dha bhi toileach Iosa a chur fa sgaoil.

21 Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceus e, ceus e.

22 Agus thubhairt e riu an treas uair, C'ar son ? ciod an cron a rinn e ? cha d'fhuair mise cùis bhàis air bith ann : uime sin, an déigh dhomh a smachdachadh, leigidh mi as e.

23 Agus luidh iadsan air le guthaibh mòra, ag iarraidh esan a cheusadh : agus bhuadhaich an guthanna-san, agus guthanna nan àrd-shagart.

24 Agus thug Pilat breth gu'n deanta na dh'iarr iad.

25 Agus leig e mach dhoibh esan a thilgeadh am prìosan air son ceannairc agus mòrtaidh, an neach a dh'iarr iad ; ach thug e thairis Iosa d'an toil.

26 Agus an tràth thug iad leo e, rug iad air Simon, duine àraidh o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceusaidh air, g'a ghiùlan an déigh Iosa.

27 Agus lean cuideachd mhòr e do'n t-sluagh, agus do mhnaibh, a bha mar an ceudna ri bròn, agus 'ga chaoineadh-san.

28 Ach air tionndadh do

Iosa riu, thubhairt e, A nigheana Ierusalem, na guilibh air mo shonsa, ach guilibh air bhur son féin, agus air son bhur cloinne :

29 Oir feuch, a ta na làith-ean a' teachd, anns an abair iad, Is beannaichte na mnàì neo-thorrach, agus na bronna nach do ghiùlain clann, agus na cìocha nach d'thug bainne.

30 An sin tòisichidh iad air a ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh oirne; agus ris na cnocaibh, Folachibh sinn.

31 Oir ma ni iad na nithe so ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a' chrìonaich?

32 Agus thugadh mar an ceudna dithis eile, a bha 'nan luchd droch-bheirt, chum bhi air an ceusadh maille ris.

33 Agus an uair a thàinig iad do'n àit d'an goirear Calbhari, an sin cheus iad e féin, agus na droch dhaoine; fear dhiubh air a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chli.

34 An sin thubhairt Iosa, Athair, maith dhoibh; oir cha'n 'eil fhios aca ciod a ta iad a' deanamh. Agus roinn iad 'eudach, agus thilg iad crannchur air.

35 Agus sheas an sluagh ag amharc: agus rinn na h-uachdarain fanoìd air maille riusan, ag ràdh, Shaor e daoine eile; saoradh se e féin, ma's e so Criosd, aon taghta Dhé.

36 Agus rinn na saighdearan mar an ceudna fanoìd air, a' teachd d'a ionn-

suidh, agus a' tairgseadh fìon geur dha,

37 Agus ag ràdh, Ma's tu rìgh nan Iudhach, teas-airg thu féin.

38 Agus bha sgrìobhadh maran ceudna air a sgrìobhadh os a cheann, ann an litrichibh Grèigis, agus Laidin, agus Eabhra, IS E SO RÌGH NAN IUDH-ACH.

39 Agus thug aon do na droch dhaoinibh, a chrochadh, toibheum dha, ag ràdh, Ma's tu Criosd, saor thu féin agus sinne.

40 Ach fhreagair am fear eile, agus chronuich se e, ag ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort, agus gu bheil thu fo'n aon dìteadh ris?

41 Agus sinne da rìreadh an ceartas; oir a ta sinn a' faotainn nan nithe sin a thoill ar gnìomharan: ach cha d'rinn an duine so cron air bith.

42 Agus thubhairt e ri Iosa, a Thighearn, cuimh-nich ormsa, 'nuair a thig thu do d' rìoghachd.

43 Agus thubhairt Iosa ris, Ge deimhin a ta mi ag ràdh riut, gu'm bi thu maille riumsa an diugh ann am pàrras.

44 Agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire, agus bha dorchadas air an talamh uile gus an nothadh uair.

45 Agus dhorchaicheadh a' ghrian, agus reubadh brat-roinn an teampuill 'na mheadhon.

46 Agus an uair a ghlaodh

Iosa le guth mòr, thubhairt e, Athair, a ta mi tiomnadh mo spioraid a'd' làmhaibh-sa : agus an uair a thubhairt e so, thug e suas an deò.

47 A nis an uair a chunnaic an ceannard-ceud an ni a rinneadh, thug e glòir do Dhia, ag ràdh, Gu fìrinn-each b'ionracan an duine so.

48 Agus an sluagh uile a chruinnich dh'ionnsuidh an t-seallaidh sin, an uair a chunnaic iad na nithe a rinneadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd.

49 Agus sheas a luchd-eòlais uile, agus na mnàì a lean e o Ghalile, am fad uaith, ag amharc air na nithibh sin.

50 Agus, feuch, duine àraidh d' am b' ainm Ioseph, comhairleach, a bha 'na dhuine maith, agus 'na fhìrean ;

51 (Cha d'aontaich an duine so d'an comhairle no d'an gnìomh ;) O Arimatea, baile leis na h-Iudhaich ; neach mar an ceudna aig an robh sùil ri rìoghachd Dhé.

52 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr a corp Iosa.

53 Agus air dha a thoirt a nuas, phaisg e ann an lìon-eudach e, agus chuir e ann an uaigh e a chladhaicheadh á carraig, anns nach do chuireadh aon duine riamh roimhe.

54 Agus b'e sin là an ulluchaidh, agus bha an t-sàbaid am fagus.

55 Agus lean na mnàì a thàinig maille ris o Ghalile, agus chunnaic iad an uaigh, agus cionnus a chuireadh a chorp.

56 Agus phill iad, agus dh'ulluich iad spìosraidh, agus oladh deadh fhàile ; agus ghabh iad tàmh air là na sàbaid, a réir na h-àithne.

CAIB. XXIV.

A NIS air a' cheud là do'n t-seachduin, gu ro mhoach air mhaduinn, thàinig iad chum na h-uaighe, a' toirt leo nan spìosraidh a dh'ulluich iad, agus mnàì àraidh cile maille riu.

2 Agus fhuair iad a' chlach air a caruchadh o'n uaigh.

3 Agus air dhoibh dol a steach, cha d'fhuair iad corp an Tighearn Iosa.

4 Agus am feadh a bha iad an ioma-cheisd mu'n ni so, feuch, sheas dithis dhaoine làimh riu ann an eudaichibh dealrach.

5 Agus air dhoibh bhi fuaidh eagal, agus a' cromadh an aghaidh chum na talmhainn, thubhairt iad riu, C'ar son a ta sibh ag iarraidh an ti a ta beò am measg nam marbh ?

6 Cha 'n 'eil e 'n so, ach dh'èirich e : cuimhnichibh mar a labhair e ribh air dha bhi fathast ann an Galile,

7 Ag ràdh, Is éigin do Mhac an duine bhi air a thoirt thairis do làmhaibh dhaoine peacach, agus a

bhi air a cheusadh, agus éirigh 'a ris an treas là.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathran.

9 Agus air dhoibh pill-tinn o'n uaigh, dh'innis iad na nithe so uile do'n aon fhear deug, agus do chàch uile.

10 Agus b'i Muire Magdalen, agus Ioanna, agus Muire *mìthair* Sheumais, agus mnàì eile maille riu, a dh'innis na nithe so do na h-abstolaibh.

11 Agus mheasadh am briathra leo-san mar sgeula faoine, agus cha do chreid siad iad.

12 An sin air éirigh do Pheadar, ruith e clum na h-uaighe; agus air dha cromadh sìos, chunnaic e'n lion-eudach 'na luidhe leis féin, agus dh'fhalbh e, a' gabhail iongantais leis féin mu'n ni so a rinneadh.

13 Agus, feuch, bha dìthis diubh a' dol air an là sin féin gu baile d'am b'ainm Emaus, a bha trì fichead stàid o Ierusalem.

14 Agus bha iad a' labhairt eatorra féin mu thimchoill nan nithe ud uile a thachair.

15 Agus an uair a bha iad a' còmhradh, agus a' co-reusonachadh, thàinig Iosa e féin am fagus, agus dh'imich e maille riu.

16 Ach bha'n sùilean air an cumail, air chor as nach d'aithnich iad e.

17 Agus thubhairt e riu, Ciod e an còmhradh so air am bheil sibh a' teachd

eadaraibh féin, ag imeachd dhuibh, agus sibh dubhach?

18 Agus fhreagair fear diubh d'am b'ainm Cleopas, agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a mhàin à' d'choigreach an Ierusalem, agus gun fhios agad air na nithibh a rinneadh innte anns na làithibh so?

19 Agus thubhairt e riu, Ciod na nithe? Agus thubhairt iadsan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nasaret, a bha'na fhàidh cumhachdach ann an gnìomh, agus ann am focal am fianuis Dé, agus an t-sluaigh uile:

20 Agus cionnus a thug na h-àrd-shagairt agus ar n-uachdarain thàiris chum dìtidh bàis e, agus a cheus iad e.

21 Ach bha dùil againne gu'm b'esan an ti a bha gu Israel a shaoradh; agus a thuilleadh air so uile, is e'n diugh an treas là o rinneadh na nithe so.

22 Agus mar an ceudna, chuir mnàì àraidh dhinn féin, a chaidh gu moch a dh'ionnsuidh na h-uaighe, mòr-ioghnadh oirnn:

23 Agus an uair nach d'fhuair iad a chorp, thàinig iad, ag ràdh, gu'm fac iad sealladh do ainglibh, a thubhairt gu bheil e beò.

24 Agus chaidh dream àraidh dhuibh-san a bha maille ruinn féin, chum na h-uaighe, agus fhuair iad eadhon mar thubhairt na mnai; ach cha'n fhac iac esan.

25 An sin thubhairt e riu, O dhaoine amaideach, agus mall-chridheach a chreidsinn nan nithe sin uile a labhair na fàidhean !

26 Nach b'éigin do Chrìosd na nithe so fhulang, agus dol a strach d'a ghloir ?

27 Agus air dha toiseachadh o Mhaois, agus o na fàidhibh uile, dh'eadarm' inich e dhoibh anns na sgriobtuiribh uile na nithe m'a thinchioll féin.

28 Agus dhruid iad ris a' bhaile, d'an robh iad a' dol : agus leig esan air gu'n rachadh e ni b'fhaide.

29 Ach cho-éignich iad-san e, ag ràdh, Fan maille ruinne, oir a ta e dlùth do'n fheasgar, agus tha deireadh an là ann. Agus chaidh e steach a dh'fhuireach maille riu.

30 Agus an uair a shuidh e gu biadh maille riu, air dha aran a gh'acadh, bheannaich se e, agus bhris se e, agus thug e dhoibh e.

31 Agus dh'fhosglaigh an sùilean, agus dh'aithnich iad e ; agus chaidh e as an t-sealladh.

32 Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach roch ar cridhe a' lasadh annainn, an fèadh a bha e a' labhairt ruinn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na sgriobtuirean ?

33 Agus dh'éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Ierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhear deug cruinn an ceann a

chéile, agus an dream a bha maille riu,

34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tighearna da rìreadh, agus chunnacas le Simon e.

35 Agus dh'innis iad na nithe a rinneadh air an t-slighe, agus mar a dh'aithnichheadh leo e ann an briseadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam meadhon, agus thubhairt e rin, Sith maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad.

38 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh fo bhuair-eas, agus c'ar son a ta smuaintean ag éirigh suas ann bhur cridheachaibh ?

39 Feuchaibh mo làmhnan agus mo chosan, gur mi féin a th'ann : laimhsichibh mi, agus faicibh ; oir cha'n 'eil aig spiorad feoil agus cnàimha, mar a chi sibh agam-sa.

40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a làmhnan agus a chosan.

41 Agus air dhoibh bhi fathast mi-chreideach troimh aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, thubhairt e riu, An bh il biadh sam bith agaibh an so ?

42 Agus thug iad da mar do iasg ròiste, agus do chòrnheala.

43 Agus ghlac se e, agus dh'ith e 'nam fianuis.

44 Agus thubhairt e riu, 'S ad so na briathran a

labhair mi ribh, nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an lagh Mhaois, agus anns na fàidhibh, agus anns na salmaibh mu m' thimchiollsa, bhi air an coimhlionadh.

45 An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na sgrìobtuirean.

46 Agus thubhairt e riu, Mar so a ta e sgrìobhta, agus mar so b' éigin do Chrìosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là :

47 Agus aithreachas agus maitheanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'na ainm-san, do na h-uile chinnich, a' tòiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus, feuch, cuiridh mise gealladh m' Athar oirbh : ach fanaibh-sa ann am baile Ierusalem, gus an sgeadaichear le cumhachd o na h-àrdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhad ri Betani; agus thog e suas a làmhnan, agus bheannaich e iad.

51 Agus am feadh a bha e 'gam beannachadh, dheal-aicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.

52 Agus rinn iad aoradh dha, agus phill iad gu Ierusalem, le gairdeachas mòr :

53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampull, a' moladh agus a' beannachadh Dhé. Amen.

AN SOISGEUL A REIR EOIN.

CAIB. I.

A NNS an toiseach bha am Focal, agus bha am Focal maille ri Dia, agus b'e am Focal Dia.

2 Bha e so air tùs maille ri Dia.

3 Rinneadh na h-uile nithe leis; agus as eugmhais cha d'rinneadh aon ni a rinneadh.

4 Ann-san bha beatha, agus b'i a' bheatha solus dhaoine.

5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.

6 Chuireadh duine o Dhia, d'am b'ainm Eoin.

7 Thàinig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu'n t-solus, chum gu'n creideadh na h-uile dhaoine trid-san.

8 Cha b'esan an solus sin, ach *chuireadh e* chum gu tugadh e fianuis mu'n t-solus.

9 B'e so an solus fìor a ta soillseachadh gach uile dhuine tha teachd chum an t-saoghail.

10 Bha e anns an t-saoghal, agus rinneadh an saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e.

11 Thàinig e dh'ionnsuidh a dhùthcha féin, agus cha do ghabh a *mhuinntir* féin ris.

12 Ach a mheud as a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhi 'nan cloinn do Dhia, *eadhon* dhoibh-san a ta creidsinn 'na ainm :

13 A bha air an gineamhain, cha'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia.

14 Agus rinneadh am Focal 'na fheoil, agus ghabh e còmhnuidh 'nar measg-ne, (agus chunnaicsinn a ghlòir, mar ghlòir aoin-ghin Mhic an Athar,) làn gràis agus firinn.

15 (Thug Eoin fianuis uime, agus ghlaodh e, ag ràdh, Is e so an ti mu'n do labhair mi, An ti a ta teachd a'm' dhéigh, tha toiseach aig orm ; oir bha e romham.)

16 Agus as a lànachd-san fhuair sinne uile, agus gràs air son gràis.

17 Oir thugadh an lagh le Maois, ach thàinig an gràs agus an fhìrinn le Iosa Crìosd.

18 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh ; an t-aon-ghin Mic, a ta ann an uchd an Athar, is esan a dh'fhoillsich e.

19 Agus is i so fianuis Eoin : An uair a chuir na h-Iudhaich sagairt agus Lebhithich o Ierusalem, chum gu'm fiosraicheadh iad deth, Cò thusa ?

20 Dh'aidich esan, agus cha d'àicheadh e ; ach

dh'aidich e, Cha mhi Crìosd.

21 Agus dh'fhiosraich iad deth, Ciod ma seadh ? An tu Elias ? Agus thubhairt e, Cha mhi. An tu am fàidh ? Agus fhreagair e, Cha mhi.

22 An sin thubhairt iad ris Cò thu ? chum gu'n toir sinn freagradh dhoibh-san a chuir *uatha* sinn : ciod a tha thu 'g ràdh mu do thimchioll féin ?

23 Thubhairt e, *Is* mise guth an ti a ghlaodhas anns an fhàsach, Deanaibh dìreach slighe an Tighearna, mar thubhairt am fàidh Esaias.

24 Agus an dream a chuireadh *leis an teachdair-eachd*, b'ann do na Phàirisich iad.

25 Agus dh'fhiosraich iad deth, agus thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a ta thu a' baisteadh, mur tu Crìosd, no Elias, no am fàidh ?

26 Fhreagair Eoin iad, ag ràdh, A ta mise a' baisteadh le h-uisge ; ach a ta neach 'na sheasamh 'nur measg, nach aithne dhuibh ;

27 Is e so an ti, a ta teachd a'm' dhéigh-sa, aig am bheil toiseach orm, neach nach àiridh mise air barr-iall a bhròige fhuasgladh.

28 Rinneadh na nithe so ann am Betani air an taobh thall do Iordan, far an robh Eoin a' baisteadh.

29 Air an là màireach chunnaic Eoin Iosa a' teachd d'a ionnsuidh, agus

thubhairt e, Feuch Uan Dé, a ta toirt air falbh peacaidh an t-saoghail !

30 Is e so an ti mu'n dubhairt mi, Tha fear a' teachd a'm' dheigh, aig am bheil barrachd orm; oir bha e romham.

31 Agus cha robh aithne agam-sa air: ach a chum gu'm' bitheadh e air fhoill-seachadh do Israel, uime sin thàinig mi a' baisteadh le h-uisge.

32 Agus thug Eoin fianuis, ag ràdh, Chunnaic mi an Spiorad a' teachd a nuas mar choluman o nèamh, agus ghabh e còmhnuidh air.

33 Agus cha b'aithne dhomhsa e: ach an ti a chuir mi a bhaisteadh le h-uisge, thubhairt esan rium, Ge b'e air am faic thu an Spiorad a' teachd a nuas agus a' gabhail còmhnuidh air, is e sin an ti a bhaisteadh leis an Spiorad naomh.

34 Agus chunnaic mi, agus rinn mi fianuis, gur e so Mac Dhé.

35 Air an là màireach a ris sheas Eoin, agus dithis d'a dheisciobluibh;

36 Agus air dha amharc air Iosa agus e ag imeachd, thubhairt e, Feuch Uan Dé !

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'ga leantuin, agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (is e sin r'a ràdh,

air eadar-theangachadh, A mhaighstir,) c'àit am bheil thu gabhail còmhnuidh ?

39 Thubhairt e riu, Thigibh agus faicibh. Thàinig iad agus chunnaic iad c'àit an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh'fhan iad maille ris an là sin: oir bha e mu thimchioll na deicheamh uaire.

40 B'e Aindreas bràthair Shimoin Pheadair, aon do'n dithis a chual Eoin a' labhairt, agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne am Mesias, is e sin, air eadar-theangachadh, Criosd.

42 Agus thug e chum Iosa e; Agus an uair a dh'amhairc Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon mac Iona: gairmear Cephas dhiot, is e sin air eadar-theangachadh, Peadar.

43 Air an là 'na dhéigh sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghalile, agus fhuair e Philip, agus thubhairt e ris, Lean mise.

44 A nis bha Philip o Bhetsaida, baile Aindreais agus Pheadair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus thubhairt e ris, Fhuair siune an ti mu'n do sgrìobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseiph.

46 Agus thubhairt Natanael ris, Am feud ni maith air bith teachd á Nasaret? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natana-

el a' teachd d'a ionnsuidh, agus thubhairt e uime, Feuch Israeleach da rìreadh, anns nach 'eil cealg!

48 Thubhairt Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mun do ghairm Philip thu, 'nuair a bha thu fo 'n chrann-fhìge, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé; is tu Rìgh Israeil.

50 Freagair Iosa agus thubhairt e ris, a chionn gu'n dubhairt mi riut, chunnaic mi thu fo 'n chrann-fhìge, am bheil thu creidsinn? chi thu nithe a's mò na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh nèamh fosgailte, agus aingil Dhé a' dol suas agus a' teachd a nuas air Mac an duine.

CAIB. II.

A GUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Ghalile; agus bha màthair Iosa an sin.

2 Agus fhuair Iosa mar an ceudna agus a dheisciobuil cuireadh chum a' phòsaidh.

3 Agus air teireachdainn do'n fhion, thubhairt màthair Iosa ris, Cha'n 'eil fion aca.

4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod e mo ghnòthuch-sa riut, a bhean? cha d'thàinig m' uair-sa fathast.

5 Thubhairt a màthair ris an luchd-frithealaidh, Ge b'e ni a their e ribh, deanaibh e.

6 Agus bha sè soithichean uisge do chloich air an cur an sin, a rèir gnàtha glanaidh nan Iudhach, a ghabhadh dà fheircin no tri gach aon diubh.

7 Thubhairt Iosa riu, Lìonaibh na soithiche le uisge. Agus lion siad iad gus am beul.

8 Agus thubhairt e riu, Tairngibh a nis, agus thug-aibh chum uachdarain na cuirme. Agus thug iad ann e.

9 'Nuair a bhlais uachdaran na cuirme an t-uisge a rinneadh 'na fhìon, (agus cha robh fhios aige cia as a thàinig e; ach bha fhios aig an luchd-frithealaidh a tharruing an t-uisge,) ghairm uachdaran na cuirme am fear nuadh-pòsda.

10 Agus thubhairt e ris, Cuiridh gach duine fìon maith a làthair air tùs; agus an uair a dh'òlas daoine gu leoir, an sinn am fìon a's miosa: ach ghléidh thusa am fìon maith gus a nis.

11 An teiseach so do mhìorbhuilbhin rinn Iosa ann an Cana Ghalile, agus dh'fhoillsich e a ghloir; agus chreid a dheisciobuil ann.

12 An déigh so chaidh e sìos do Chapernaum, e fein, agus a màthair, agus a bhràithrean, agus a dheis-

ciobuil; agus cha d'fhan iad ann mòran do làithibh.

13 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus; agus chaidh Iosa suas gu Ierusalem.

14 Agus fhuair e 'nan suidhe anns an teampull luchd reicidh cruidh, agus chaorach, agus choluman, agus luchd-malairt, an airgid

15 Agus air deanamh sgiùrsair dha do chordaibh caola, dh'fhuadaich e mach as an teampull iad uile, agus na caoraich agus an crodh; agus dhòirt e mach airgid an luchd-malairt, agus thilg e na buird thairis;

16 Agus thubhairt e riu-san a bha reiceadh choluman, Togaibh iad sin á so; na deanaibh tigh m' Athar-sa, 'na thigh marsandachd.

17 Agus chuimhnich a dheisciobuil gu'n robh e sgriobhta, Dh'ith eud do thighe suas mi.

18 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Ciod an comhar a nochdas tu dhuinne, do bhrìgh gu bheil thu deanamh nan nithe sin?

19 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Leagaibh sìos an teampull so, agus an tui làithibh cuiridh mise suas e.

20 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Sè bliadhna agus dà fhichead bha an teampull so 'ga thogail, agus an cuir thusa suas an tri làithibh e?

21 Ach labhair esan mu theampull a chuirp.

22 Uime sin an uair bha e air éirigh o na marbhaibh, chuimhnich a dheisciobuil gu'n dubhairt e so: agus chreid iad an sgriobtuir, agus am focal a thubhairt Iosa.

23 A nis an uair a bha e an Ierusalem aig a' chàisg, air an fhéill, chreid mòran 'na ainm, an uair a chunnaic iad na mìorbhuilean a rinn e.

24 Ach cha d'earb Iosa e féin riu, do bhrìgh gu'm b'aithne dha na h-uile dhaoine,

25 Agus nach robh feum aige neach air bith a dheanamh fianuis air duine; oir bha fhios aige ciod a bha anns an duine.

CAIB. III.

AGUS bha duine do na Phairisich, d'ainm b'ainm Nicodemus, a bha 'na uachdaran air na h-Iudhaich:

2 Thàinig esan chum Iosa san oidhche, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, tha fhios againn gur fear-teagaisg thu a thàinig o Dhia: oir cha'n urrainn duine air bith na mìorbhuile so a dheanamh a ta thusa a' deanamh, mur bi Dia maille ris.

3 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, mur beirear duine a ris, nach feud e rìoghachd Dhé fhaicinn.

4 Thubhairt Nicodemus

ris, Cionnus a dh'fheudas duine bhi air a bhreith 'nuair a ta e aosda? am bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus a bhi air a bhreith?

5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, mur bi duine air a bhreith o uisge, agus o'n Spiorad, cha 'n urrainn e dol a steach do rìoghachd Dhé.

6 An ni sin a ta air a bhreith o'n fheoil, is feoil e; agus an ni sin a ta air a bhreith o'n Spiorad, is spiorad e.

7 Na gabh iongantas gu'n dubhairt mi riut, Is éigin duibh bhi air bhur breith a ris.

8 Tha a' ghaoth a' séid-eadh far an àill leatha, agus tha thu a' cluinntinn a fuaim, ach cha'n 'eil fhios agad cia as a tha i teachd, no c'ait a tha i dol: is ann mar sin a tha gach neach a tha air a bhreith o'n Spiorad.

9 Fhreagair Nicodemus agus thubhairt e ris, Cionnus a dh'fheudas na nithe so bhi?

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am bheil thusa a'd' fhear-teagaisg Israeil, agus nach aithne dhuit na nithe so?

11 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, gu bheil sinne a' labhairt an ni a's fios duinn, agus a toirt fianuis air an ni sin a chunnaic sinn; agus cha ghabh sibhse ar fianuis.

12 Madh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh, cionnus a chreideas sibh ma dh'innseas mi dhuibh nithe nèamhaidh?

13 Agus cha deachaidh aon neach suas do nèamh, ach an ti a thàinig a nuas o nèamh, Mac an duine a ta air nèamh.

14 Agus mar a thog Maois suas an nathair san fhasach, is ann mar sin is éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas:

15 Chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha mhaireannach aige.

16 Oir is ann mar sin a ghràdhaich Dia an saoghal, gu'n d'thug e 'aon-ghin Mhic féin, chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a bheatha shiorruidh aige.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t-saoghal, chum gu'n dìteadh e an saoghal, ach a chum gu'm biodh an saoghal air a shaoradh trid-san.

18 An ti a chreideas ann, cha dìtear e: ach an ti nach creid, tha e air a dhìteadh cheana, a chionn nach do chreid e an ainm aoin-ghin Mhic Dhé.

19 Agus is e so an dìteadh, gu'n d'thàinig an solus do'n t-saoghal, agus gu'n do ghràdhaich daoine an dorchadas ni's mò na'n solus, a chionn gu'n robh an gnìomharan olc.

20 Oir gach neach a ta deanamh uilc, tha e toirt

fuatha do'n t-solus, agus cha 'n 'eil e teachd chum an t-soluis, air eagal gu'm biodh 'oibre air an cronachadh.

21 Ach an ti a ni an fhirinn, thig e chum an t-soluis, chum gu'm bi 'oibre follaiseach, gur ann an Dia a rinneadh iad.

22 An dèigh sin thàinig Ios : agus a dheisciobuil do thir Iudea ; agus dh'fhan e an sin maille riu, agus bhaist e.

23 Agus bha Eoin mar an ceudna a' baisteadh ann an Enon, làimh ri Salim, do bhrìgh gu'n robh mòran zisgeachan an sin ; agus thàinig iad, agus bhaisteadh iad.

24 Oir cha robh Eoin fathast air a thilgeadh am prìosan.

25 An sin dh'éirich ceisd eadar deisciobuil Eoin agus na h-Iudhaich, mu thimchioll glanaidh.

26 Agus thàinig iad chum Eoin, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, an ti a bha maille riut an taobh thall do Iordan, d'an d'thug thu fianuis, feuch, tha esan a' baisteadh, agus tha na h-uile dhaoine a' teachd d'a ionnsuidh.

27 Fhreagair Eoin agus thubhairt e, Cha 'n 'eil duine comasach air ni sam bith a ghabhail, mur bi e air a thoirt da o nèamh.

28 Tha sibhse féin a' toirt fianuis dhomb-sa, gu'n dubhairt mi, Cha mhi Criosd, ach gu'n do chuir-eadh roimhe mi.

29 An ti aig am bheil a' bhean nuadh-phòsda, is e am fear nuadh-phòsda e : ach caraid an fhir nuadh-phòsda, a ta 'na sheasamh agus ag éisdeachd ris, tha e a' deanamh gairdeachais mhòir air son gutha an fhir nuadh-phòsda : uime sin tha mo ghairdeachas so air a choimhlionadh.

30 Is éigin dasan fàs, ach dhomh-sa bhi air mo lughdachadh.

31 An ti a thig a nuas, tha e os ceann nan uile : an ti a tha o'n talamh, tha e talmhaidh, agus labhraidh e air mhodh talmhaidh : an ti a thig o nèamh, tha e os ceann nan uile.

32 Agus an ni a chunnaic agus a chual e, air sin tha e toirt fianuis ; agus cha'n 'eil aon duine a' gabhail r'a fhianuis.

33 An ti a ghabh r'a fhianuis-san, chuir e a sheula ris, gu bheil Dia fìor.

34 An ti a chuir Dia uaith, tha e a' labhairt bhriathra Dhé : oir cha'n ann a réir tomhais a tha Dia a' toirt an Spioraid da.

35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug e na h-uile nithe 'na làimh.

36 An ti a chreideas anns a' Mhac, tha a' bheatha mbaireannach aige ; ach an ti nach 'eil a' creidsinn anns a' Mhac, cha'n fhaic e beatha ; ach a ta fearg Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

CAIB. IV.

AIR an aobhar sin an uair a thuig Iosa gu'n cuala na Phairisich gu'n robh e a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobul na Eoin,

2 (Ged nach do bhaist Iosa féin *iad* ach a dheisciobuil,)

3 Dh'fhàg e Iudea, agus chaidh e a ris do Ghalile

4 Agus b'éigin da dol troimh Shamaria.

5 An sin thàinig e gu baile a *bhuincadh* do Shamaria, ris an abrar Sichar, fagus do'n fh'arann a thug Iacob d'a mhac Ioseph.

6 A nis bha tobar Iacoib an sin. Uime sin air do Iosa bhi sgith le a thurus, shuidh e mar sin làimh ris an tobar; agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire.

7 Thàinig bean o Shamaria a tharruing uisge: thubhairt Iosa rithe, Thoir dhomh-sa deoch.

8 Oir bha a dheisciobuil air dol do'n bhaile a cheannach bìdh.

9 An sin thubhairt a' bhean o Shamaria ris, Cionnus a ta thusa agus gur Iudhach thu, ag iarraidh deoch uam-sa, a ta am Bhan-samaritanaich? oir cha 'n 'eil comunn aig na h-Iudhaich ris na Samaritanaich.

10 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nanì b'aithne dhuit tiodhlac Dhé, agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch, dh-

iarradh tu airsan, agus bheireadh e uisge beò dhuit.

11 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, cha 'n 'eil inneal tarruing agad, agus tha'n tobar domhain: uime sin cia as a ta an t-uisge beò sin agad?

12 Am mò thusa na ar n-athair Iacob, a thug dhuinne an tobar so, agus a dh'òl as e féin, agus a chlann, agus a spréidh?

13 Fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge so, bithidh tart air a ris:

14 Ach ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge a bheir mise dha, cha bhi tart gu bràth air: ach an t-uisge a bheir mise dha, bithidh e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha maireannaich.

15 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, thoir dhomh-sa an t-uisge so, chum nach bi tart orn, agus nach tig mi an so a tharruing.

16 Thubhairt Iosa rithe, Imich, guirm t'fhear-pòsda, agus thig an so.

17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha 'n 'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha 'n 'eil fear agam:

18 Oir bha cùignear fhear agad, agus esan a ta agad a nis, cha'n e t'fhear féin e: thubhairt thu so gu fìor.

19 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, tha mi faicinn gur fàidh thu.

20 Rinn ar n-aithriche aoradh san t-sliabh so ; agus tha sibhse ag ràdh, gur ann an Ierusalem a ta an t-ionad anns an còir aoradh a dheanamh.

21 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, creid mise, gu bheil an uair a' teachd, anns nach deansibh aoradh do'n Athair aon chuid san t-sliabh so, no ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' deanamh aoraidh do'n ni nach aithn-dhuibh : tha sinne a' deanamh aoraidh do'n ni a's aithne dhuinn : oir is ann o na h-Iudhaich a ta slàinte.

23 Ach a ta an uair a' teachd, agus a ta i nis ann, anns an dean am fìor luchd-aoraidh aoradh do'n Athair ann an spiorad agus ann am fìrinn : oir a ta an t-Athair ag iarraidh an leithide so do luchd-aoraidh.

24 Is Spiorad Dia, agus is éigin d'a luchd-aoraidh, aoradh a dheanamh *dha* an spiorad agus am fìrinn.

25 Thubhairt a' bhean ris, Tha fhios agam gu bheil am Mesias a' teachd, ris an abrar Crìosd : 'nuair a thig esan, innsidh e na h-uile nithe dhuinn.

26 Thubhairt Iosa rithe, Is mise e, a ta labhairt riut.

27 Agus air a so thàinig a dheisciobuil, agus b'iongantach leo gu'n robh e labhairt ris a' mhnaoi : ach cha dubhairt aon neach, Ciod a tha thu 'g iarraidh ? no, C'ar son a tha thu labhairt rithe ?

28 An sin dh'fhàg a' bhean a soitheach uisge, agus dh'fhalbh i do'n bhaile, agus thubhairt i ris na daoineibh,

29 Thigibh, faicibh duine a dh'innis dhomh-sa na h-uile nithe a rinn mi riamh : Nach e so Crìosd ?

30 An sin chaidh iad a mach as a' bhaile, agus thàinig iad d'a ionnsuidh-san.

31 San àm sin féin ghuidh a dheisciobuil air, ag ràdh, A mhaighstir, ith.

32 Ach thubhairt esan riu, Tha agam-sa biadh r'a itheadh air nach 'eil fhios agaibh-sa.

33 Uime sin thubhairt na deisciobuil r'a chéile, An d'thug neach air bith *ni* d'a ionnsuidh r'a itheadh ?

34 Thubhairt Iosa riu, Is e mo bhiadh-sa toil an ti a chuir uaith mi a dheanamh, agus 'obair a chrìochnachadh.

35 Nach abair sibhse, A ta *ùine* cheithir mìosan ann fathast, agus *an sin* thig am fogharadh ? feuch, a ta mi ag ràdh ribh, Togaibh suas bhur sùilean, agus seallaibh air na h-achaibh ; oir a ta iad a cheana geal chum an fhogharaidh.

36 Agus an ti a bhuaineas tha e faotainn tuarasdail, agus a' cruinneachadh toraidh chum na beatha mair-eannaich ; chum gu'n dean an ti a chuireas, agus an ti a bhuaineas, gairdeachas le chéile.

37 Agus an so tha an

ràdh uà fìor, Gu bheil neach a' cur, agus neach eile a' buain.

38 Chuir mise sibhse a bhuain an nì sin nach do shaothraich sibh: shaothraich daoine eile, agus chaidh sibhse steach 'nan saothair.

39 Agus chreid mòran do Shamartanaich a' bhaile sin ann, air son cainnte na mnà, a thug fianuis, *ag ràdh*, Dh'innis e dhomh nà n-uile nithe a rinn mi riamh.

40 Uime sin an uair a thàinig na Samaritanaich d'a ionnsuidh, ghuidh iad air fantuinn maille riu: agus dh'fhuirich e an sin dà là.

41 Agus chreid mòran tuilleadh air son 'fhocail féin:

42 Agus thubhairt iad ris a' mhnaoi, Tha sinn a' criersinn, cha'n ann á so suas air son do chòmhradh-sa: oir chuala sinn féin e, agus a ta fhios againn gur e so da rìreadh Criosd, Slànuighear an t-saoghail.

43 Agus an déigh dà là dh'fhalbh e as a sin, agus chaidh e do Ghalile:

44 Oir thug Iosa féin fianuis, nach 'eil urram aig fàidh 'na thìr féin.

45 Uime sin, an uair a thàinig e do Ghalile, ghabh na Galiléaich ris, air dhoibh na nithe sin uile fhaicinn a rinn e ann an Ierusalem air an fhéill: oir chaidh iadsan mar an ceudna chum na féille.

46 An sin thàinig Iosa a rìs do Chana Ghalile, far an

d'fìnn e fìon do'n uisge. Agus bha duine cumhachdach àraidh, aig an robh a mhac gu tinn ann an Capernaum.

47 'Nuair a chual esan gu'n robh Iosa air teachd á Iudea do Ghalile, chaidh e d'a ionnsuidh, agus ghuidh e air gu'n rachadh e sìos, agus gu'n slànuicheadh e a mhac: oir bha e ri h-uchd bàis.

48 An sin thubhairt Iosa ris, Mur faic sibh comharan agus mìorbhuilean, cha chreid sibh.

49 Thubhairt an duine cumhachdach ris, A Thigh-earn, rach sìos mum faigh mo leanaban bàs.

50 Thubhairt Iosa ris, Imich; tha do mhac beò. Agus chreid an duine am focal a labhair Iosa ris, agus dh'imich e.

51 Agus am feadh a bha e fathast a' dol sìos, choinnich a sheirbhisich e, agus dh'innis iad *da*, ag ràdh, Tha do mhac beò.

52 An sin dh'fhiosraich e dhiubh an uair anns an deachaidh e am feabhas: agus thubhairt iad ris, An dé air an t-seachdamh uair dh'fhàg am fiabhrus e.

53 An sin dh'aithnich ar t-athair gu'm b'i an uair sin féin, anns an dubhairt Iosa ris, Tha do mhac beò; agus chreid e féin, agus a theaghlach uile.

54 'Se so a rìs an dara mìorbhuil a rinn Iosa 'nuair a thàinig e á Iudea do Ghalile.

CAIB. V.

'NA dhéigh so bha féill nan Iudhach ann; agus chaidh Iosa suas gu Ierusalem.

2 A nis a ta ann an Ierusalem làimh ri *geata* nan caorach lochan, ris an abrar sa' chainnt Eabhruidhich, Betesda, aig am bheil cùig tighean-fasgaidh.

3 Annta sin bha 'nan luidhe mòr-bhuidheann do dhaoibh euslan, dalla, bacach, seargta, a' feith-eamh ri caruchadh an uisge.

4 Oir chaidh aingeal sìos an àraidh san lochan, agus chuir e an t-uisge troimh chéile: uime sin an ceud neach a rachadh sìos ann, déigh cur troimh chéile an uisge, rinneadh slàn e a dh'aon tinneas a bhiodh air.

5 Agus bha duine àraidh an sin, a bha ochd bliadhna deug thar fhichead ann an euslaint.

6 'Nuair a chunnaic Iosa esan 'na luidhe, agus fios aige gu'n robh e nis uime fhada *mar sin*, thubhairt e ris, Am miann leat bhi air do dheanamh slàn?

7 Fhreagair an duine euslan e, A Thighearn, cha'n 'eil duine agam, an uair a chuirear an t-uisge troimh a chéile, a chuireas anns an lochan mi: ach an feadh a ta mise teachd, tha neach eile a' dol sìos romham.

8 Thubhairt Iosa ris, Eirich, tog do leabadh, agus imich.

9 Agus air ball rinneadh

an duine slàn, agus thog e a leabadh, agus dh'imich e: agus bha'n t-sàbaid ann air an là sin.

10 Uime sin thubhairt na h-Iudhaich ris an ti a shlànuicheadh, Is i an t-sàbaid a ta ann; cha'n 'eil e dligheach dhuit do leabadh a ghiùlan.

11 Fhreagair e iad, An ti a rinn slàn mi, thubhairt esan rium, Tog do leabadh agus imich?

12 An sin dh'fhiosraich iad deth, Cò an duine a thubhairt riut, Tog do leabadh agus imich?

13 Agus cha robh fhios aig an ti a shlànuicheadh, cò e: oir chaidh Iosa as a shealladh, air do mhòr-shluagh bhi anns an àit.

14 'Na dhéigh so fhuair Iosa e anns an teampull, agus thubhairt e ris, Feuch, rinneadh slàn thu: na peacaich ni's mò, air cagal gu'n tachair ni's miosa dhuit.

15 Dh'imich an duine, agus dh'innis e do na h-Iudhaich gu'm b'e Iosa a rinn slàn e.

16 Agus air a shon so rinn na h-Iudhaich geur-leanmhuinn air Iosa, agus dh'iarr iad a mharbhadh, do bhrìgh gu'n d'riinn e na nithe so air an t-sàbaid.

17 Ach fhreagair Iosa iad, Tha m' Athair ag oibreachadh gus a nis, agus tha mise ag oibreachadh.

18 Uime sin bu mhòid a dh'iarr na h-Iudhaich a mharbhadh, a chionn nach e mhàin gu'n do bhris e'n

t-sàbaid, ach gu'n dubhairt e mar an ceudna gu'm b'e Dia 'Athair-san, 'ga dheanamh féin co-ionann ri Dia.

19 Air an aobhar sin fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil am Mac comasach air ni sam bith a dheanamh uaith féin, ach an ni a chi e an t-Athair a' deanamh: oir ge b'e nithe a ni esan, na nithe sin féin ni am Mac mar an ceudna.

20 Oir is ionmhuinn leis an Athair am Mac, agus a ta e a' foillseachadh dha nan uile nithe a tha e féin a' deanamh: agus foillsichidh e dha oibrea's mò na iad so, air chor as gu'm bi iongantas oirbhse.

21 Oir mar a ta an t-Athair a' dùsgadh agus a' beothachadh nam marbh, is amhuil sin a ta am Mac a beothachadh an dream a's àill leis.

22 Oir cha'n 'eil an t-Athair a' toirt breth air duine sam bith; ach thug e gach uile bhreitheanas do'n Mhac:

23 Chum gu'n tugadh na h-uile dhaoine urrainn do'n Mhac, amhuil mar a ta iad a' toirt urrainn do'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt urrainn do'n Mhac, c' a'n 'eil e toirt urrainn do'n Athair a chuir uaith e.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a dh'éisdeas ri m' fhocalsa, agus a ta creidsinn anns

an ti a chuir uaith mi, tha a bheatha mhaireannach aige, agus cha tig e chum dìtidh; ach chaidh e thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil an uair a' teachd, agus gu bheil i nis ann, anns an cluinn na mairbh guth Mhic Dhé: agus an dream a chluinneas, bithidh iad beò.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann féin, is amhuil sin a thug e do'n Mhac beatha a bhi aig ann féin;

27 Agus thug e mar an ceudnadh a ùghdarras chum breth a thabhairt, do bhrìgh gur e Mac an duine.

28 Na ghabhaibh iongantas deth so; oir a ta an uair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a ta sna h-uaighibh a guth-san:

29 Agus théid iad a mach; iadsan a rinn maith, chum aiseirigh na beatha; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaidh.

30 Cha'n 'eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh uam féin: mar a chluinneas mi bheir mi breth: agus a ta mo bhreitheanas ceart; do bhrìgh nach 'eil mi ag iarraidh mo thoile féin, ach toil an Athar a chuir uaith mi.

31 Ma bheir mise fianuis mu m' thimchioll féin, cha'n 'eil m' fhianuis tìor.

32 Tha neach eile a' toirt fianuis mu m' thimchioll, agus a ta fhios agam gur

fìor an fhianuis a ta e dean-
amh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibhse chum
Eoin, agus thug e fianuis
do'n fhìrinn.

34 Ach cha'n 'eil mise a'
gabhail fianuis o dhuine :
ach a ta mi ag ràdh nan
nithe so, chum gu'm bi
sibhse air bhur tèarnadh.

35 B'esan an lòchran lasar-
ach agus dealrach : agus
bha sibhse toileach car tam-
uill gairdeachas a dhean-
amh 'na sholus.

36 Ach a ta agam-sa fian-
ais a's mò na *fianuis* Eoin :
oir na h-oibre a thug an
t-Athair dhomh-sa chum
gu'n crìochnaichinn iad,
tha na h-oibre sin féin a
tha mise a' deanamh, a' toirt
fianuas mu m' thimchioll,
gu'n do chuir an t-Athair
aith mi.

37 Agus an t-Athair féin
a chuir uaith mi, thug e
fianuis mu m' thimchioll.
Cha chuala sibh riamh a
ghuth, ni mò a chunnaic
sibh a choslas.

38 Agus cha'n 'eil 'fhocal-
san agaibh a' gabhail còmh-
nuidh annaibh : oir an ti
sin a chuir esan uaith, cha'n
'eil sibh 'ga chreidsian.

39 Rannsaichibh na sgriob-
tuirean, oir a ta sibh a' saoil-
sinn gu bheil a' bheatha
mhaireannach agaibh ann-
a-san ; agus is iad sin a ta
toirt fianuis mu m' thim-
chioll-sa.

40 Gidheadh cha'n àill
leibh teachd a ni onusuidh-
sa, chum gum faigheadh
a' bheatha.

41 Cha'n 'eil mise a'
gabhail urraim o dhaoin-
ibh.

42 Ach is aithne dhomh
sibhse, nach 'eil gràdh Dhé
agaibh annaibh.

43 Thàinig mise an ainm
m' Athar, agus cha'n 'eil
sibh a' gabhail rium : ma
thig neach eile 'na ainm
féin gabhaidh sibh ris-san.

44 Cionnus a dh'fheudas
sibh creidsinn, a ta gabhail
urraim o chéile, agus nach
'eil ag iarraidh an urraim
a thig o Dhia a mhàin ?

45 Na saoilibh gu'n dean
mise bhur casaid ris an Ath-
air : tha aon a tha deanamh
casaid oirbh, Maois, anns
am bheil sibh a' cur bhur
dòchais.

46 Oir nan creideadh sibh
Maois, chreideadh sibh
mise : oir sgrìobh esan mu
m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh
a sgrìobhadh-san, cionnus
a chreideas sibh mo bhri-
athra-sa.

CAIB. VI.

'NA dhéigh sin chaidh
Iosa thar muir Gha-
lile, *no Thiberiais*

2 Agus lean sluagh mòr
e, do bhrìgh gu'm fac iad a
mhìorbhuilean a rinn e air
an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas
air beinn, agus shuidh e an
sin maille r'a dheiscioblu-
ibh.

4 Agus bha a' chàisg,
féill nan Iudhach, am fagus.

5 An sin an uair a thog
Iosa suas a shùilean, agus a

chunnaic e gu'n d' thàinig buidheann mhòr shluaigh d'a ionnsuidh, thubhairt e ri Philip, Cia an t-àit as an ceannaich sinn aran chum gu'n ith iad so ?

6 (Ach thubhairt e so ga dhearbhadh-san ; oir bha fhios aige féin ciod a dheanadh e.)

7 Fhreagair Philip e, Cha leoir dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum gu'n gabhadh gach aon diubh beagan.

8 Thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bràthair Shimoìn Pheadair, ris,

9 Tha òganach an so, aig am bheil cùig builinnean eòrna, agus dà iasg bheag : ach ciod iad so am measg na h-uiread ?

10 Agus thubhairt Iosa, Thugaibh air na daoineibh suidhe sìos. A nis bha mòran feoir anns an àit. Air an aobhar sin shuidh na daoine sìos, an àireamh timchioll chùig mìle.

11 Agus ghlac Iosa na builinnean, agus air tabhairt buidheachais da, roinn e air na deisciobluibh iad, agus na deisciobuil orrasan a shuidh : agus mar an ceudna do na h-iasgaibh beaga, mheud as a b'àill leo.

12 'Nuair a shàsuicheadh iad, thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cruinnichibh am biadh briste a ta thuilleadh ann, chum nach caillear a bheag.

13 Air an aobhar sin chruinnich iad e r'a chèile,

agus lion iad dà chliabh dheug do sbruileach, nan cùig builinnean eòrna, a bha dh'fhuigheall aig a' mhuinntir a dh'ith.

14 An sin an uair a chunnaic na daoine sin am mìorbhuil a rinn Iosa, thubhairt iad, Gu firinneach is e so am fàidh a bha gu teachd chum an t-saoghail.

15 Uime sin an uair a thuig Iosa gu'n robh iad air tì teachd agus breith air le làimh làidir, chum gu'n deanadh iad rìgh dheth, dh'imich e ris do'n bheinn 'na aonar.

16 Agus an uair a thàinig am feasgar, chaidh a dheisciobuil sìos chum na mara.

17 Agus air dol an luing dhoibh, chaidh iad thar a' mhuir gu Capernaum : agus bha an dorchadas a nis ann, agus cha robh Iosa air teachd d'an ionnsuidh.

18 Agus ag séideadh do ghaoith mhòir, dh'éirich a' mhuir.

19 Uime sin an uair a rinn iad iomramh timchioll cùig no deich thar fhichead do stàidibh, chunnaic iad Iosa ag imeachd air a' mhuir agus a' druideadh ris an luing ; agus ghabh iad eagal.

20 Ach thubhairt esan riu, Is mise ta ann ; na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin ghabh iad gu toileach a steach do'n luing e : agus air ball ràinig an long an tìr gus an robh iad a' dol.

22 Air an là 'na dhéigh sin, an uair a chunnaic a

sluagh a sheas air taobh eile na mara, nach robh long eile an sin, ach an *long* sin anns an deachaidh a dheisciobuil a steach, agus nach deachaidh Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach *gu'n* d'fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar;

23 (Gidheadh thàinig longa beaga eile o Thiberias, làimh ris an àit san dh'ith iad an t-aran, an déigh do'n Tighearn buidheachas a thoirt;)

24 Uime sin an uair a chumhaic an sluagh nach robh Iosa an sin, no a dheisciobuil, chaidh iad fén mar an ceudna ann an longaibh, agus thàinig iad gu Capernaum, ag iarraidh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotainn air an taobh thall do'n mhuir, thubhairt iad ris, A mhaighstir, c'uin a thàinig thu an so?

26 Fhreagair Iosa iad agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Tha sibh ga m' iarraidh, cha'n ann a chionn gu'm faca sibh na miorbhuilean, ach a chionn gu'n d'ith sibh do na builinnibh, agus gu'n do shàsuicheada sibh.

27 Deanaibh saothair cha'n ann air son a' bhidh a th irgeas, ach air son a' bhidh a mhaireas chum na beatha siorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh: oir esan sheulaich Dia an t-Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciod a ni sinn, chum as

gu'n oibrich sinn oibre Dhé?

29 Freagair Iosa agus thubhairt e rin, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh anns an ti a chuir e uaith.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciod an comhar a ni thusa ma ta, chum gu'm faic sinn, agus gu'n creid sinn thu? ciod an obair a ni thu?

31 Dh'ith ar n-aithriche mana san fhàsach; a réir mar a ta e sgriobhta, Thug e dhoibh aran o neamh r'a ithe a th.

32 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach d' thug Maois dhuibh an t-aran o neamh; ach a ta m' Athair-sa a' toirt dhuibh an arain fhior o neamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a ta teachd a nuas o neamh, agus a ta tabhairt beatha do'n t-saoghal.

34 An sin thubhairt iad ris, A Thighearn, thoir dhuinne an t-aran so an comhnuidh.

35 Agus thubhairt Iosa riu, Is mise aran na beatha: an ti a thig a m' ionnsuidh-sa, cha bhi ocras gu bràth air; agus an ti a chreideas annam-sa, cha bhi tart gu bràth air.

36 Ach mar a thubhairt mi ribh, ge do chumhaic sibh mi, cha'n 'eil sibh a' creidsinn.

37 Na h-uile a bheir an t-Athair dhomh-sa, thig a m' ionnsuidh; agus an ti a thig a m' ionnsuidh, cha

tilg mi air chor sam bith a mach e.

38 Oir thàinig mi nuas o nèamh, cha'n ann chum gu'n deanainn mo thoil féin, ach toil an ti a chuir uaith mi.

39 Agus is i so toil an Athar a chuir uaith mi, nach caillinn a bheag sam bith do'n uile a thug e dhomh, ach gu'n togain suas e ris air an là dheireannach.

40 Agus is i so toil an ti a chuir uaith mi, gu'm biodh a' bheatha mhaireannach aig gach neach a chi am Mac, agus a chreideas ann : agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

41 An sin rinn na h-Iudhaich gearan uime, a chionn gu'n dubhairt e, Is mise an t-aran a thàinig a nuas o nèamh.

42 Agus thubhairt iad, Nach e so Iosa mac Ioseiph, neach aig an aithne dhuinn 'athair agus a mhàthair ? cionnus ma seadh a ta e ag ràdh, Thàinig mi nuas o nèamh.

43 Air an aobhar sin fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Na deanaibh gearan 'nur measg féin.

44 Cha'n urrainn neach air bith teachd a m' ionnsuidh-sa, mur tarruing an t-Athair a chuir uaith mise e : agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

45 Tha e sgrìobhta sna fàidhibh, Agus bithidh iad uile air an teagasg o Dhia.

Uime sin gach neach a chuala, agus a dh'fhòghluim o'n Athair, thig e a m' ionnsuidh-sa.

46 Cha 'n e gu'm faca neach sam bith an t-Athair, ach an ti a ta o Dhia ; chunnaic esan an t-Athair.

47 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a ta creidsinn annam-sa, tha bheatha mhaireannach aige.

48 Is mise aran na beatha.

49 Dh'ith bhur n-aithriche mana san fhàsach, agus fhuair iad bàs.

50 Is e so an t-aran a tha teachd a nuas o nèamh, chum as gu'n ith neach dheth, agus nach faigh e bàs.

51 Is mise an t-aran beò, a thàinig a nuas o nèamh. ma dh'itheas neach air bith do'n aran so, bithidh e beò gu sìorruidh : agus an t-aran a bheir mise uam, is e m'fheoil e, a bheir mi air son beatha an t-saoghail.

52 Air an aobhar sin bha connsachadh aig na h-Iudhaich r'a chéile, ag ràdh, Cionnus a dh'fheudas an duine so 'fheoil a thoirt duinn r'a itheadh.

53 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, mur ith sibh feoil Mhic an duine, agus mur òl sibh 'fhuil, cha'n 'eil beatha agaibh annaibh.

54 Esan a dh'itheas m'fheoil-sa, agus a dh'òlas m'fhuil-sa, a ta a' bheatha shìorruidh aige ; agus tog-

aidh mise suas e air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu fìr-inneach m'fheoil, agus is deoch gu fìrinneach m'fhuil.

56 Esan a dh'itheas m'fheoil-sa, agus a dh'òlas m'fhuil-sa, tha e gabhail còmhnuidh annam-sa, agus mise annsan.

57 Mar a ta 'n t-Athair beò a chuir uaith mise, agus a ta mise beò troimh an Athair; is amhuil sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beò tromham-sa.

58 Is e so an t-aran sin a thàinig a nuas o nèamh; cha 'n e mar a dh'ith bhur n-aithriche mana, agus fhuair iad bàs: esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beò am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagog, an uair a bha e a' teagasg an Capernaum.

60 Uime sin 'nuair a chual mòran d'a dheisciobluibh so, thubhairt iad, Is cruaidh a' chainnt so; cò a dh'fheudas éisdeachd rithe.

61 'Nuair a thuig Iosa ann féin gu'n robh a dheisciobuil ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oilbheim dhuibh-sa?

62 Agus *ciod* nam faic-eachd sibh Mac an duine a' dol suas do'n àit anns an robh e roimhe?

63 Is e an Spiorad a bheothaicheas; cha'n 'eil tairbhe air bith san fheoil:

na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha iad.

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an ti a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach urrainn neach air bith teachd am' ionnsuidh, mur bi e air a thoirt da o m' Athair.

66 O'n àm sin chaidh mòran d'a dheisciobluibh air an ais, agus cha d'imich iad ni's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An àill leibhse falbh cuideachd?

68 An sin fhreagair Simon Peadar c, A Thigh-earn, co dh'ionnsuidh an téid sinn? agadsa tha briathra na beatha maireannaich.

69 Agus a ta sinne a' creidsinn, agus a ta fhios againn gur tusa Crìosd Mac an Dé bheò.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibhse dà fhear dheug, agus a ta fear agaibh 'na dhiabhul?

71 Ach labhair e mu Iudas Iscariot *mac* Shimoin: oir is e so an ti a bha gu esan a bhrath, air dha bhi 'na aon do'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

A GUS an déigh nan nithe sin, bha Iosa ag imeachd mu'n cuairt ann an Galile: oir cha b'àill leis a bhi 'g imeachd ann an

Iudea, a chionn gu'n robh na h-Iudhaich ag iarraidh a mharbhadh.

2 Agus bha féill nan Iudhach, *eadhon* féill nam pàillium, am fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràithre ris, Imich as so agus rach do Iudea, chum gu faic do dheisbiobuil mar an ceudna t'oibre a tha thu a' deanamh.

4 Oir cha dean neach air bith aon ni am folach, a dh'iarras e féin a bhi am folais : ma tha thu a' deanamh nan nithe so, nochd thu féin do'n t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithre féin ann.

6 An sin thubhairt Iosa riu, Cha d'thàinig m' àm-sa fathast; ach a ta bhur n-àm-sa ghnàth deas.

7 Cha'n 'eil e'n comas do'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaichidh e mise, do bhrìgh gu bheil mi toirt fianuis m'a thimchioll gu bheil 'oibre olc.

8 Rachaibh-sa suas chum na féille so : cha téid mise suas fathast chum na féille so, do bhrìgh nach 'eil m' àm fathast air a choimhlionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so riu, dh'fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithre suas, an sin chaidh esan suas mar an ceudna chum na féille, cha'n ann am follais, ach mar gu b'ann an uaignidheas.

11 An sin dh'iarr na h-Iudaich e air an fhéill,

agus thubhairt iad, C'àit am bheil e ?

12 Agus bha borbhan mòr am measg an t'sluaigh m'a thimchioll : oir thubhairt cuid, Is duine maith e; ach thubhairt cuid eile Ch'an eadh; ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follaiseach uime, air eagal nan Iudhach.

14 A nis mu mheadhon na féille, chaidh Iosa suas do'n teampull, agus theagaisg e.

15 Agus ghabh na h-Iudhaich iongantas, ag ràdh, Cionnus is aithne do'n duine so litrichean, agus nach d'fhòghluim e ?

16 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha leam féin mo theagasg, ach leis-san a chuir uaith mi.

17 Ma's àill le neach sam bith a thoil-san a dheanamh, bithidh fios aige mu'n teagasg, an ann o Dhia a ta e, no 'm bheil mise a' labhairt uam féin.

18 An ti a labhras uaith féin, tha e 'g iarraidh a ghloire féin : ach ge b'e dh'iarras glòir an ti a chuir uaith e, tha esan fìrinneach, agus cha'n 'eil eucoir air bith ann.

19 Nach d'thug Maois an lagh dhuibh, agus *gidheadh* cha'n 'eil aon neach agaibh a' coimhlionadh an lagha ? C'ar son a ta sibh ag iarraidh mise a marbhadh ?

20 Fhreagair an sluagh

agus thubnairt iad, Tha deamhan agad : cò tha 'g iarraidh do mharbhadh ?

21 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Rinn mise aon obair, agus a ta iongantais oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-ghearradh, (cha'n e gur ann o Mhaois a ta e, ach o na h-aithrichibh,) agus timchioll-ghearradh sibhse duine air an t-sàbaid.

23 Ma tha duine air an t-sàbaid a' gabhail timchioll-ghearradh, chum nach bi lagh Mhaois air a bhriseadh; am bheil fearg agaibh riumsa, a chionn gu'n d'rinn mi duine uile slàn air an t-sàbaid ?

24 Na tugaibh breth e réir coslais, ach thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid do mhuinntir Ierusalem, Nach e so esan a tha iad ag iarraidh a mharbhadh ?

26 Agus, feuch, tha e labhairt gu follaiseach, agus cha'n 'eil iad ag ràdh ni sam bith ris: am bheil dearbhfios aig na h-uachdarain gur e so da rìreadh Crìosd ?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an duine so cia as da: ach an uair a thig Crìosd, cha'n aithne do neach air bith cia as da.

28 An sin ghlaodh Iosa san teampull, agus e a' teagasg, ag ràdh, Is aithne dhuibh araon mise, agus cia as domh: agus cha d'thàinig mi uam féin, ach a ta esan fìor a chuir uaith

mi, air nach 'eil eòlas ag-aibh-sa.

29 Ach a ta eòlas agam-sa air; oir is an uaith a ta mi, agus chuir esan uaith mi.

30 An sin dh'iarr iad a ghlacadh: ach cha do chuir neach air bith làmh ann, a chionn nach robh 'uair-san fathast air teachd.

31 Agus chreid mòran do'n t-sluagh air, agus thubhairt iad, 'Nuair a thig Crìosd, an dean e ni's mò do mhìorbhuilibh na iad sin a rinn an duine so ?

32 Chuala na Phairisich gu'n robh an sluagh a' borbhanaich nan nithe so m'a thimchioll: agus chuir na Phairisich agus na h-àrd-shagairt maoir g'a ghlacadh.

33 An sin thubhairt Iosa, Fathast tamull beag tha mise maille ribh, agus an sin a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi: agus do'n àit am bi mi, cha'n urrainn sibhse teachd.

35 An sin thubhairt na h-Iudhaich eatorra féin, C'àit an téid am fear so, nach faigh sinn e? an téid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Greugach, agus an teagaisg e na Greugaich ?

36 Cìod i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh mi: agus do'n àit am bheil mise, cha'n urrainn sibhse teachd ?

37 Air an là dheireannach, là mòr sin na féille, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart air neach sam bith, thigeadh e m'ionnsuidh-sa, agus òladh e.

38 An ti a chreideas ann-am-sa, mar a ta an sgrìob-tuir ag ràdh, sruthaidh as a bhroinn aimhnichean do uisge beò.

39 (Ach labhair e so mu'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail : oir cha robh an Spiorad fathast air a *thabhairt*, do bhrìgh nach robh Iosa fathast air a ghlòrachadh.)

40 Uime sin, an uair a chuala mòran do'n t-sluagh a' chainnt so, thubhairt iad, Gu fìrinneach is e so am fàidh.

41 Thubhairt cuid eile, Is e so Criosd. Ach thubhairt dream eile, An ann o Ghalile a thig Criosd ?

42 Nach dubhairt an sgrìobtuir, Gu'n tig Criosd do shìol Dhaibhidh, agus á Betlehem, am baile san robh Daibhidh ?

43 Air an aobhar sin dh' éirich eas-aonachd am measg an t-sluaigh air a shon-san.

44 Agus b'àill le cuid diubh a ghlacadh ; ach cha do chuir duine air bith làmh ann.

45 An sin thàinig na maoir chum nan àrd-shagart agus nam Phairiseach ; agus thubhairt iadsan riu, C'ar son nach d'thug sibh leibh e ?

46 Fhreagair na maoir, Cha do labhair duine riamh mar an duine so.

47 An sin fhreagair na Phairisich iad, Am bheil sibhse mar an ceudna air bhur mealladh ?

48 An do chreid aon air bith do na h-uachdarain ann, no do na Phairisich ?

49 Ach an sluagh so aig nach 'eil eòlas an lagha, tha iad malluichte.

50 Thubhairt Nicodemus riu, (esan a thàinig d'a ionnsuidh san oidhche, air dha bhi 'na aon diubh,)

51 Am bheil ar lagh-ne toirt breth air duine sam bith gus an cluinn e uaith féin an toiseach, agus *gus* am bi fhios aige cìod a tha e a' deanamh ?

52 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Am bheil thusa mar an ceudna o Ghalile ? Rannsaich, agus faic : oir á Galile cha d'éirich fàidh.

53 Agus dh'imich gach aon d'a thigh féin.

CAIB. VIII.

ACH chaidh Iosa chum sléibh nan crann-oladh :

2 Agus gu moch air mhad-uinn thàinig e ris do'n team-pull, agus thàinig an sluagh uile d'a ionnsuidh ; agus air suidhe dha, theagaisg e iad.

3 Agus thug na sgrìobhaichean agus na Phairisich bean d'a ionnsuidh a ghlacadh an adhaltrannas ; agus air dhoibh a cur anns a' mheadhon,

4 Thubhairt iad ris, A mhaighstir, ghlacadh a' bhean so anns a' ghnìomh féin, a' deanamh adhal-trannais.

5 A nis dh'àithn Maois dhuinn san lagh, an leithide so a chlachadh: ciod ma seadh a ta thusa ag ràdh?

6 Thubhairt iad so 'ga dhearbhadh, chum gu'm biodh aca cùis-chasaid 'na aghaidh. Ach chrom Iosa sìos, agus sgrìobhe le'mheur air an làr, (mar nach biodh e 'gan cluinntinn.)

7 Mar sin air dhoibh buanachadh a' feòraich dheth, thog se e féin suas agus thubhairt e riu, An neach a ta gun pheacadh agaibh-sa, tilgeadh e a' cheud chlach oirre.

8 Agus chrom e sìos a ris, agus sgrìobh e air an làr.

9 Agus an uair a chual iadsan so, (air dhoibh bhi air an agairt le'n coguis féin,) chaidh iad a mach an déigha chéile, a' tòiseachadh aig an dream bu shine, gus an dream mu dheireadh: agus dh'fhàgadh 'na aonar Iosa, agus a' bhean 'na seasamh sa' mheadhon.

10 Agus 'nuair a dh'éirich Iosa suas, agus nach fac e aon air bith ach a' bhean, thubhairt e rithe, A bhean, c'àit am bheil iad sud do luchd-casaid? an do dhìt duine air bith thu?

11 Thubhairt ise, Cha do dhìt aon duine, a Thighearn. Agus thubhairt Iosa rithe, Cha mhò a tha mise ga d dhìteadh: imicn romh-

ad, agus na peacaich ni 's mò.

12 An sin labhair Iosa riu a ris, ag ràdh, Is mise solus an t-saoghail: an ti a leanas mise, cha siubhail e an dorchadas, ach bithidh solus na beatha aige.

13 Uime sin thubhairt na Phairisich ris, Tha thu toirt fianuis mu d' thimchioll féin; cha'n 'eil t'fhianuis fìor.

14 Fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Ged tha mi toirt fianuis mu m' thimchioll féin, gidheadh a ta m' fhianuis fìor: oir a ta fhios agam cia as a thàinig mi, agus c'àit am bheil mi dol; ach cha'n 'eil fhios agaibh-sa cia as a thàinig mi, no c'àit am bheil mi dol.

15 Tha sibhse a' toirt breth a réir na feòla; cha'n 'eil mise a' toirt breth air aon duine.

16 Agus gidheadh ma bheir mise breth, tha mo bhreth fìrinneach: oir cha'n 'eil mi m' aonar, ach mise agus an t-Athair a chuir uaith mi.

17 Agus a ta e sgrìobhta ann bhur lagh féin, gu bheil fianuis dithis dhaoine fìor.

18 Is aon mise a ta deanamh fianuis mu m' thimchioll féin, agus a ta an t-Athair a chuir uaith mi, a' deanamh fianuis mu m' thimchioll.

19 An sin thubhairt iad ris, C'àit am bheil t' Athair? Fhreagair Iosa, Cha'n aithne dhuibhse aon chuid mise no m' Athair: nam

biodh eòlas agaibh ormsa,
bhiodh eòlas agaibh air m'
Athair mar an ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra so an tigh-coimhead an ionmhais, ag teagasg dha san teampull : agus cha do chuir duine air bith làmh ann ; oir cha robh 'uair fathast air teachd.

21 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Tha mise a' falbh, agus iarraidh sibh mi, agus bàsaichidh sibh ann bhur peacadh : cha'n urrainn sibhse teachd do'n àit am bheil mise a' dol.

22 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Am marbh se e féin ? do bhrìgh gu bheil e'g ràdh, Far am bheil mise a' dol, cha'n urrainn sibhse teachd.

23 Agus thubhairt e riu, Tha sibhse o shìos, tha mise o shuas : tha sibhse do'n t-saoghal so, cha'n 'eil mise do'n t-saoghal so.

24 Uime sin thubhairt mi ribh, Gu'm bàsaich sibh ann bhur peacaibh : oir mur creid sibh gur mise e, gheibh sibh bàs an bhur peacaibh.

25 An sin thubhairt iad ris, Cò thusa ? Agus thubhairt Iosa riu, *An neach* sin féin a thubhairt mi ribh o thùs.

26 Tha mòran agam ri ràdh, agus r'a bhreithneachadh mu'r timchioll-sa : ach a ta an ti a chuir uaith mi fìrinneach ; agus a ta mise a' labhairt ris an t-saoghal nan nithe a chuala mi uaith-san.

27 Cha do thuig iad gu'm

b'ann mu thìnnchioll an Athar a labhair e riu.

28 An sin thubhairt Iosa riu, 'Nuair a thogas sibh suas Mac an duine, an sin bithidh fios agaibh gur mise e, agus nach 'eil mi deanamh ni sam bith uam féin ; ach mar a theagaisg 'm Athair mi, gu bheil mi labhairt nan nithe so.

29 Agus tha 'n ti a chuir uaith mi maille rium : cha d'fhàg an t'Athair a' m'aonar mi, do bhrìgh gu bheil mi deanamh a ghnàth nan nithe sin a's taitneach leis.

30 An uair a bha e labhairt nan nithe so, chreid mòran ann.

31 An sin thubhairt Iosa ris na h-Iudhaich a chreid ann, Ma bhvanaicheas sibh ann am fhocal-sa, bithidh sibh da rìreadh 'nur deisciobuil agam ;

32 Agus bithidh eòlas agaibh air an fhìrinn, agus ni an fhìrinn saor sibh.

33 Fhreagair iad e, Is sinne sliochd A brahaim, agus cha robh sinn riamh fo dhaorsa aig duine sam bith : cionnus a ta thusa ag ràdh, Bithidh sibh saor ?

34 Fhreagair Iosa iad, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b'e ni peacadh, is seirbhiseach do'n pheacadh e.

35 Agus cha'n fhan an seirbhiseach san tigh gu bràth : ach fanaidh am mac gu bràth.

36 Uime sin ma ni am Mac saor sibh, bithidh sibh saor da rìreadh.

37 Tha fhios againn gur sibh sliochd Abraham; ach a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh, do bhrìgh nach 'eil àit aig m' fhocal ann-aibh.

38 Tha mise a labhairt an ni sin a chunnaic mi aig m' Athair; agus tha sibhse a' deanamh an ni a chunnaic sibh aig bhrìgh n-athair féin.

39 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Is e Abraham ar n-athair-ne. Thubhairt Iosa riu, Nam bu chlann do Abraham sibh, dheanadh sibh oibre Abraham.

40 Ach a nis tha sibh ag iarraidh mise a marbhadh, duine a dh'innis duibh an fhìrinn, a chuala mi o Dhia: cha d'rinn Abraham so.

41 Tha sibhse a' deanamh oibre bhrìgh n-athair féin. An sin thubhairt iad ris, Cha d'rugadh an strìopachas sinne; tha aon Athair againn, *eadhon* Dia.

42 An sin thubhairt Iosa riu, Nam b'e Dia bhrìgh n-athair, ghràdhaicheadh sibh mise: oir chaidh mise mach, agus thàinig mi o Dhia; agus cha d'thàinig mi uam féin, ach chuir esan uaith mi.

43 Ca'r son nach 'eil sibh a' tuigsinn mo chòmhradh? do bhrìgh nach urrainn sibh éisdeachd ri m' fhocal.

44 Tha sibhse o bhrìgh n-athair an diabhl, agus is iad anamianna bhrìgh n-athair a's toil leibh a dheanamh: bha esan 'na mbortair o thùs, agus cha d'fhan e

san fhìrinn, a chionn nach 'eil fìrinn ann. 'Nuair a labhras e breug, is ann uaith féin a ta e labhairt: oir is breugaire e, agus is e athair na bréige.

45 Agus do bhrìgh gu bheil mise ag innseadh na fìrinn, cha'n 'eil sibh ga m' chreidsinn.

46 Cò agaibh-sa chuireas peacadh as mo leth-sa? agus ma tha mi ag innseadh na fìrinn, c'ar son nach 'eil sibh 'ga m' chreidsinn?

47 An ti a ta o Dhia, éisidh e ri briathraibh Dhé: uime sin cha'n 'eil sibhse ag éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

48 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a thubhairt sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad.

49 Fhreagair Iosa, Cha'n 'eil deamhan againn; ach a ta mi toirt urrainn do m' Athair, agus a ta sibhse toirt eas-urraim dhomhsa.

50 Agus cha'n 'eil mi 'g iarraidh mo ghlòire féin: tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

51 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ma choimhideas neach m' fhocal-sa, cha'n fhaic e bàs am feasd.

52 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan agad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean; gidheadh a ta thusa

ag ràdh, Ma choimhideas duine m'fhocal-sa, cha bhlais e bàs am feadh.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs ? agus fhuair na fàidhean bàs : cò a tha thu deanamh dhìot féin ?

54 Fhreagair Iosa, Ma tha mi toirt glòire dhomh féin, cha 'n 'eil ach neo-ni a'm' ghloir : is e m' Athair a ta toirt glòire dhomh, neach a ta sibhse ag ràdh gur e bhur Dia e :

55 Gidheadh cha doghabh sibh eòlas air : ach a ta eòlas agam-sa air : agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhuil ribhse a'm' bhreugaire : ach is aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead 'fhocail.

56 Bha déidh mhòr aig Abraham bhur n-athair-sa air mo là-sa fhaicinn : agus chunnaic se e, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham ?

58 Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mun robh Abraham ann, A TA MISE.

59 An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air : ach dh'fholaich Iosa e féin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol troimh am meadhon, [agus mar sin chaidh e seachad.]

CAIB. IX.

A GUS an uair a ghabh Iosa seachad, chunnaic e duine a bha dall o rugadh e.

2 Agus dh'fheòraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, A mhaighstir, cò a pheacaich, an duine so, no a phàrantan, gu'n d'rugadh dall e ?

3 Fhreagair Iosa, Cha do pheacaich aon chuid an duine so, no a phàrantan : ach a chum gu'm foillsichte oibre Dhé ann.

4 Is éigin domh-sa oibre an ti a chuir uaith mi a dheanamh, am feadh is là e : tha'n oidhche a' teachd, 'nuair nach urrainn aon duine obair a dheanamh.

5 Am feadh a ta mise san t-saoghal, is mi solus an t-saoghail.

6 'Nuair a thubhairt e na nithe so, chuir e sìle air an talamh, agus rinn e criadh do'n t-sìle, agus sgaoil e a' chriadh air suilibh an doill.

7 Agus thubhairt e ris, Imich, ionnlaid ann an lochan Shiloaim, (is e sin air eadar-theangachadh, Air a chur.) Uime sin dh'imich e, agus dh'ionnlaid e, agus thàinig e a' faicinn.

8 Uime sin thubhairt na coimhearsaich, agus iadsan a chunnaic dall e roimhe sin, Nach e so esan a bha 'na shuidhe ag iarraidh na déirce ?

9 Thubhairt cuid, Is e so e ; cuid eile, Tha e cos-

mhuil ris : thubhairt e féin,
Is mise e.

10 Air an aobhar sin thubhairt iad ris, Cionnus a dh'fhosgladh do shùilean?

11 Fhreagair esan agus thubhairt e, Rinn duine d'an ainm Iosa criadh, agus sgaoil e air mo shùilibh i, agus thubhairt e rium, Imich gu lochan Shiloaim, agus ionnlaid : agus dh'imich mi agus dh'ionnlaid mi, agus fhuair mi mo radharc.

12 An sin thubhairt iad ris, C'ait am bheil e ? Thubhairt esan, Cha'n aithne dhomh.

13 Thug iad chum nam Phairiseach esan a bha roimhe dall.

14 Agus b'i an t-sàbaid a bha ann an uair a rinn Iosa a' chriadh, agus a dh'fhosgail e 'shùilean.

15 An sin a ris dh'fheòraich na Phairisich dheth mar an ceudna cionnus a fhuair e a radharc. Agus thubhairt esan riu, Chuir e criadh air mo shùilibh, agus dh'ionnlaid mi, agus tha mi a' faicinn.

16 Uime sin thubhairt cuid don Phairisich, Cha'n 'eil an duine so o Dhia, do bhrìgh nach 'eil e gleidheadh na sàbaid. Thubhairt cuid eile, Cionnus a dh'fheudas duine a ta 'na pheacach, an leithide so do mhìorbhuilibh a dheanamh ? Agus bha eas-aonachd 'nam measg.

17 Thubhairt iad a ris ris an duine dhal, Ciod a ta

thusa ag ràdh uime, a thaobh gu'n d'fhosgail e do shùilean ? Agus thubhairt esan, is fàidh e.

18 Ach cha do chreid na h-Iudhaich m'a thimchioll, gu'n robh e dall, agus gu'n d'fhuair e a radharc, gus an do ghairm iad pàrantan an ti a fhuair a radharc.

19 Agus dh'fhiosraich iad dhiubh, ag ràdh, An e so bhur mac-sa, a ta sibh ag ràdh, a rugadh dall ? cionnus ma seadh a ta e nis a' faicinn ?

20 Fhreagair a phàrantan iad agus thubhairt iad, Tha fhios againn gur e so ar mac, agus gu'n do rugadh dall e :

21 Ach cionnus a ta e nis a' faicinn, cha 'n 'eil fhios againn ; no cò a dh'fhosgail a shùilean, cha'n aithne dhuinn : tha e féin air teachd gu aois, feòraichibh dheth, labhraidh e air a shon féin.

22 Thubhairt a phàrantan na briathra so, a chionn gu robh eagal nan Iudhach orra : oir shuidhich na h-Iudhaich a cheana eatorra féin, Nan aidicheadh duine sam bith gu'm b'esan Criosd, gu'n rachadh a chur as an t-sionagog.

23 Air an aobhar sin thubhairt a phàranta, Tha e air teachd gu aois, feòraichibh dheth féin.

24 Air an aobhar sin ghairm iad an dara uair an duine a bha dall, agus thubhairt iad ris, Thoir glòir do Dhia : tha fhios againne gur peacach an duine so.

25 An sin fhreagair esan agus thubhairt e, Am peacach e cha'n aithne dhomh : air aon ni tha fhios agam, air dhomh bhi dall, gu bheil mi nis a' faicinn.

26 Ach thubhairt iad ris a ris, Ciod a rinn e dhuit ? cionnus a dh'fhosgail e do shùilean ?

27 Fhreagair e iad, Dh'innis mi dhuibh a cheana, agus cha d'éisd sibh ; c'ar son a b'àill leibh a chluinntin a ris ? am bheil a' mhianno airbhe bhi'nur deisciobuil aige mar an ceudna ?

28 An sin chàin iad e, agus thubhairt iad, Is tusa a dheisciobul ; ach is sinne deisciobuil Mhaois.

29 Tha fhois againn gu'n do labhair Dia ri Maois : ach mu thimchioll an fhir so, cha'n 'eil fhios againn da as da.

30 Fhreagair an duine agus thubhairt e riu, An so tha ni iongantach, nach 'eil fhios agaibh cia as da, agus gu'n d'fhosgail e mo shùilean ;

31 Ach a ta fhios againn nach éisd Dia ri peacach : ach ma ta neach air bith 'na fhear-aoraidh do Dhia, agus a' deanamh a thoile, ris-san éisdidh e.

32 O thoiseach an t-saoghail cha chualas gu'n d'fhosgail aon neach sùilean duine a rugadh dall.

33 Mur biodh an duine so o Dhia, cha b'urrainn e ni sam bith a dheanamh.

34 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Rugadh

thusa uile ann am peacaibh agus am bheil thu gar teag asg-ne ? agus thilg iad a mach e.

35 Chual Iosa gu'n do thilg iad a mach e ; agus air dha fhaotainn, thubhairt e ris, Am bheil thu creidsinn ann am Mac Dhé ?

36 Fhreagair esan agus thubhairt e, Cò e, a Thigh-earn, chum gu'n creid mi ann ?

37 Agus thubhairt Iosa ris, Chunnaic thu araon e, agus an ti a ta labhairt riut, is esan e.

38 Agus thubhairt esan, Tha mi creidsinn, a Thigh-earn. Agus rinn e aoradh dha.

39 Agus thubhairt Iosa, Is ann chum breitheanais a thàinig mise chum an t-saoghail so, chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu'm faiceadh iad ; agus gu'm biodh iadsan a ta faicinn, air an deanamh dall.

40 Agus chuala *cura* de na Phairisich, a bha maille ris na nithe so, agus thubhairt iad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna ?

41 Thubhairt Iosa riu, Nam bitheadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh : ach a nis a ta sibh 'ag ràdh, Is léir dhuinn ; uime sin tha bhur peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

GU deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti nach téid a stigh troimh an dorus do chrò nan caorach,

ach a théid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.

2 Ach an ti a théid a steach air an dorus, is esan buachaill nan caorach.

3 Dhasan fosglaidh an dorsair; agus éisdidh na caoraich r'a ghuth: agus gairmidh e a chaoraich féin air an ainm, agus treòraichidh e mach iad.

4 Agus an uair a chuir-eas e mach a chaoraich féin, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaith, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.

6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thuig iadsan ciod iad na nithe a labhair e riu.

7 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Gudeimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thàinig romham-sa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d'éisd na caoraich riu.

9 Is mise an dorus: ma théid neach air bith steach tromham-sa, tèarnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.

10 Cha tig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thàinig mise chum gu'm biodh beatha aca, agus gu'm biodh i aca ni's pailte.

11 Is mise am buachail

maith: leigidh am buachail maith 'anam sìos air son nan caorach.

12 Ach am fear-tuarasdail, agus an ti nach e am buachaill, agus nach leis féin na caoraich, chi e am madadh-alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na caoraich, agus teichidh e: agus glacadh am madadh-alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuarasdail, a chionn gur fear-tuarasdail e, agus nach 'eil suim aige do na caoraich.

14 Is mise am buachaill maith, agus is aithne dhomh mo chaoraich féin, agus aithnichear le m' chaoraich féin mi.

15 Mar is aithne do'n Athair mise, mar sin is aithne dhomh-sa an t-Athair: agus a ta mi leigeadh m'anama sìos air son nan caorach.

16 Agus a ta caoraich eile agam, nach 'eil do'n chrò so: is éigin domh iad sin mar an ceudna thoirt a stigh, agus éisdidh iad ri m' ghuth; agus bithidh aon treud ann, agus aon bhuachail.

17 Air an aobhar so is ionmhuinn leis an Athair mise, air son gu'n leig mi sìos m'anam, chum gu'n glac mi e a ris.

18 Cha'n 'eil neach air bith 'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga leigeadh sìos uam féin: tha cumhachd agam a leigeadh sìos, agus tha cumhachd agam a ghlacadh a

ris. An àithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin dh' éirich eas-aonachd a ris am measg nan Iudhach air son nam briathra so.

20 Agus thubhairt mòr-an diubh, Tha deamhan aige, agus tha e air bhoile; c'ar son a tha sibh ag éisdeachd ris?

21 Thubhairt cuid eile, Cha'n iad so briathra duine anns am bheil deamhan; am bheil deamhan comasach air sùilean nan dall fhosgladh?

22 Agus bha féill-chuimhne an ath-choisreagaidh ann an Ierusalem, agus b'e an geamhradh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a' sràid-imeachd san teampull ann an sgàth-thigh Sholaimh.

24 An sin chruinnich na h-Iudhaich m'a thimchioll, agus thubhairt iad ris, Cia fhad a chumas tu ar n-ama an amharus? ma's tu Criosd, innis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'innis mi dhuibh, agus cha do chreid sibh: na h-oibre a ta mi deanamh an ainm m' Athar, tha iad sin a' toirt fianuis mu m' thimchioll.

26 Ach cha'n 'eil sibhse a' creidsinn; oir cha'n ann do m' chaoraich sibh, mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraich-sa ag éisdeachd ri m' ghuth, agus is aithne dhomh iad, agus leanaidh iad mi:

28 Agus bheirmia' oheatha mhaireannach dhoibh; agus cha sgriosar iad am fèasd, ni mò a spionas neach air bith as mo làimh iad.

29 M' Athair a thug dhomh-sa iad, is mò e na na h-uile; agus cha'n urrainn neach air bith an spionadh a làimh m' Athar.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iudhaich clachan a ris chum a chlachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran do oibribh maithe o m' Athair; cia do na h-oibribh sin air son am bheil sibh ga m chlachadh?

33 Fhreagair na h-Iudhaich e, ag ràdh, Air son oibre maithe cha 'n 'eil sinn ga d' chlachadh; ach air son toibheim, agus air son, air bhi dhuitse a' d' dhuine, gu bheil thu deanamh Dé dhiot féin,

34 Fhreagair Iosa iad. Nach eil e sgrìobhta ann bhurlagh-sa, Thubhairt mi, Is dée sibh?

35 Ma thubhairt e dée riusan, dh'ionnsuidh an robh focal Dé, agus nach féudar an sgrìobtuir a bhriseadh;

36 An Abair sibh ris-san, a naomhaich an t-Athair-agus a chuir e chum an t-saoghail, Tha thu a' labh airt toibheim; air son gu'n dubhairt mi, Is mi Mac Dhé?

37 Mur dean mi oibre m' Athar, na creidibh mi.

38 Ach ma ni, ged nach

creid sibh mise, creidibh na h-oibre, chum gu'm bi fios agaibh, agus gu'n creid sibh gu bheil an t-Athair annan-sa, agus mise annsan.

39 Uime sin dh'iarr iad a rìs a ghlacadh: ach chaidh e as an làimh.

40 Agus chaidh e rìs do'n taobh thall do Iordan, do'n ionad anns an robh Eoin air tùs ri baisteadh; agus rinn e còmhnuidh an sin.

41 Agus thàinig mòran d'a ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha d'rinn Eoin aon mhìorbhuil: ach bha na h-uile nithe thubhairt Eoin mu'n duine so fìor.

42 Agus chreid mòran san àit sin air.

CAIB. XI.

ANIS bha duine àraidh gu tinn, d'am b'ainm Lasarus o Bhetani, baile Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B'i Mhuire *sin* a dh'ung an Tighearn le oladh luachmhoir, agus a thiomraich a chosan le a folt, aig an ròbh a bràthair Lasarus gu tinn.)

3 Uimesin chuir a pheathraiche fios d'a ionnsuidh, ag ràdh, A Tighearn, feuch, tha'n ti a's ionmhuinn leat tinn.

4 'Nuair a chual Iosa so, thubhairt e, Cha'n 'eil an tinneas so chum bàis, ach a chum glòire Dhé, chum gu'm bi Mac Dhé air a ghlòrachadh d'a thaobh.

5 A nis b'ionmhuinn le

Iosa Marta, agus a piuthar, agus Lasarus.

6 Uime sin an uair a chual e gu'n robh esan tinn, dh'fhan e fathast dà là anns an ionad an robh e.

7 'Na dhéigh sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Rachamaid a rìs do Iudea.

8 Thubhairt a dheisciobuil ris, A Mhaighstir, a nis dh'iarr na h-Iudhaich do chlachadh; agus am bheil thu dol a rìs an sin?

9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil dà uair dheug san là? Ma dh'imicheas duine anns an là, cha tuislich e, oir tha e faicinn soluis an t-saoghail so:

10 Ach ma dh'imicheas duine anns an oidhche, tuislichidh e, do bhrìgh nach 'eil an solus ann.

11 Na nithe so labhair e: agus 'na dhéigh sin thubhairt e riu, Tha ar caraid Lasarus 'na chodal; ach a ta mise a' dol chum gu'n dùisg mi as a chodal e.

12 An sin thubhairt a dheisciobuil, A Tighearn, ma tha e 'na chodal, bithidh e slàn.

13 Gidheadh labhair Iosa m'a bhàs: ach shaoil iadsan gu'n do labhair e mu thimchioll fois codail.

14 An sin thubhairt Iosa riu gu soilleir, Fhuair Lasarus bàs:

15 Agus a ta mi subhach air bhur son-sa nach robh mi an sin, chum gu'n creid sibh; ach rachamaid d'a ionnsuidh.

16 An sin thubhairt Tom-as, ris an abrar Didimus, r'a cho-dheisciobluibh, Rachamaid-ne mar an ceudna chum gu'm faigh sinn bàs maille ris.

17 An sin an uair a thàinig Iosa, fhuair se e an déigh dha bhi cheana ceithir làithean san uaigh.

18 (A nis bha Betanifagus do Ierusalem, mu thimchioll cùig stàide deug uaith.)

19 Agus thàinig mòran do na h-Iudhaich chum Mharta agus Mhuire, gu comhfhurtachd a thoirt doibh a thaobh am bràthar.

20 An sin an uair a chuala Marta gu'n robh Iosa a' teachd, chaidh i 'na chòdhail : ach shuidh Muire san tigh.

21 An sin thubhairt Marta ri Iosa, A Thighearn, nam biodh tusa an so, cha 'n fhaigheadh mo bhràthair bàs.

22 Ach a ta fhios agam a nis féin, ge b'e air bith nithe a dh'iarras tu air Dia gu'n toir Dia dhuit iad.

23 Thubhairt Iosa rithe, Eiridh do bhràthair a ris.

24 Thubhairt Marta ris, Tha fhios agam gun éirich e a ris san aiseirigh air an là dheireannach.

25 Thubhairt Iosa rithe, Is mise an aiseirigh, agus 'a bheatha : an ti a chreideas annam-sa, ged gheibheadh e bàs, bithidh e beò :

26 Agus ge b'e neach a ta beò, agus a' creidsinn annam-sa, cha'n fhaigh e

bàs am feasd. Am bheil thu creidsinn so ?

27 Thubhairt i ris, Tha, a Thighearn : tha mi creidsinn gur tusa Criosd, Mac Dhé, a bha gu teachd chum an t-saoghail.

28 Agus air dhi na nithe so ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm i a piuthar Muire an uaignidheas, ag ràdh, Thàinig am Maighstir, agus tha e ga d' ghairm.

29 'Nuair a chual ise sin, dh'éirich i gu grad, agus thàinig i d'a ionnsuidh.

30 A nis cha robh Iosa fathast air teachd do'n bhaile, ach bha e anns an àit an do choinnich Marta e.

31 An sin na h-Iudhaich a bha maille rithe san tigh, agus a' toirt comhfhurtachd dhi, 'nuair a chunnaic iad Muire gu'n d'éirich i gu grad, agus gu'n deachaidh i mach, lean iad i, ag ràdh, Tha i dol chum na h-uaighe, a chaoineadh an sin.

32 An sin an uair a thàinig Muire do'n àit an robh Iosa, agus a chunnaic i e, thuit i aig a chosaibh, ag ràdh ris, A Thighearn, nam biodh tusa an so cha'n, fhaigheadh mo bhràthair bàs.

33 Uime sin an uair a chunnaic Iosa i a' gul, agus na h-Iudhaich a thàinig maille rithe a' gul mar an ceudna, rinn e osna 'na spiorad, agus chuir se e féin fo àmhghar.

34 Agus thubhairt e,

C'àit an do chuir sibh e?
Thubhairt iad ris, A Thigh-
earn, thig agus faic.

35 Ghuil Iosa.

36 An sin thubhairt na
h-Iudhaich, Feuch cionnus
a gràdhaich se e!

37 Agus thubhairt cuid
diubh, Nach feudadh an
duine so a dh'fhosgail sùil-
ean an doill, a thoirt fa'near
nach faigheadh eadhon am
fear so bàs?

38 Uime sin thàinig Iosa,
ag osnaich a rìs ann féin,
chum na h-uaighe. Agus
o' uaimh i, agus bha clach
air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Tog-
aibh a' chlach. Thubhairt
Marta, piuthar an duine
mhairbh, ris, A Thighearn,
tha nis droch bholadh dheth;
oir is e so an ceathramh
là.

40 Thubhairt Iosa rithe,
Nach dubhairt mi riut, Ma
chreideas tu, gu'm faic thu
glòir Dhé.

41 An sin thog iad a'
chlach (*o'n àit anns an*
robh an duine marbh air a
chur.) Agus thog Iosa suas
a shùilean, agus thubhairt e,
Athair, tha mi toirt buidh-
eachais duit gu'n d'éisd thu
rium.

42 Agus bha fhios agum
gu bheil thu ag éisdeachd
rium a ghnàth: ach thubh-
airt mi e air son an t-sluaigh
a tha 'nan seasamh mu m'
thimchioll, chum gu'n creid
iad gu'n do chuir thusa
uait mi.

43 Agus an uair a labh-
air e na nithe so, ghlaodh e

le guth mòr, A Lasarus,
thig a mach.

44 Agus thàinig esan a
bha marbh a mach, agus
a chosan agus a làmhnan
ceangailte leis an eudach
mhairbh: agus bha 'aghaidh
ceangailte mu'n cuairt le
neapaicin. Thubhairt Iosa
riu, Fuasglaibh e, agus
leigibh leis imeachd.

45 An sin chreid mòran
do na h-Iudhaich ann, a
thàinig chum Mhuire, agus
a chunnaic na nithe a rinn
Iosa.

46 Ach dh'fhalbh cuid
diubh chum nam Phairis-
each, agus dh'innis iad
dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 An sin chruinnich na
h-àrd-shagairt agus na
Phairisich comhairle, agus
thubhairt iad, Ciod a tha
sinn a' deanamh? oir a ta
an duine so deanamh mòrain
mhìorbhuile.

48 Ma leigeas sinn leis
air an dòigh so, creididh na
h-uile dhaoine ann; agus
thig na Romhanaich, agus
sgriosaidh iad air n-àit, a-
gus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear
àraidh dhiubh *d' am b' ainm*
Caiaphas, air dha bhi 'na
àrd-shagart air a' bhliadhna
sin, riu, Cha'naithne dhuibh
ni sam bith,

50 Ni mò tha sibh a
toirt fa'near gur iomchuidh
dhuinne gu'm faigheadh
aon duine bàs air son an t-
sluaigh, agus nach biodh
an cinneach uile air a sgrios.

51 Ach cha b'ann uaith
féin a labhair e so: ach

air dha bhi 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, rinn e fàidheadaireachd gu'm faigheadh Iosa bàs air son 'a chinnich sin;

52 Agus cha'n ann air son a' chinnich sin a mhàin, ach a chum mar an ceudna gu'n cruinnicheadh e an ceann a chéile 'nan aon clann Dhé a bha air an sgapadh.

53 Uime sin o'n là sin a mach, chuir iad an comhairle r'a chéile chum esan a chur gu bàs.

54 Air an aobhar sin cha d'imich Iosa ni's mò gu follaiseach am measg nan Iudhach; ach chaidh e as a sin do dhùthaich làimh ris an fhàsach, gu baile ris an abrar Ephraim, agus an sin ghabh e còmhnuidh maille r'a dheisciobluibh.

55 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus: agus chaidh mòran suas as an dùthaich do Ierusalem roimh an chàisg, chum iad féin a ghlanadh.

56 An sin dh'iarr iad Iosa, agus labhair iad r'a chéile 'nan seasamh san teampull, Ciod bhur barailsa? an e nach tig e chum na féille?

57 A nis bha araon na h-àrd-shagairt agus na Phairisich air toirt àithne, nam biodh fhios aig neach air bith c'àit an robh e, gu'n innseadh se e, chum gu'n glacadh iad e.

chàisg, gu Betani, far an robh Lasarus a bha marbh, neach a thog esan o na marbhaibh.

2 Uime sin rinn iad suip-eir dha an sin; agus bha Marta a' frithealadh: ach bha Lasarus 'na aon diubhsan a shuidh aig bord maille ris.

3 An sin gabh Muire pund do oladh spicnaird ro luachmhoir, agus dh'ung i cosan Iosa, agus thiormaich i a chosan le a folt: agus lionadh an tigh le fàile chùbhraidh na h-oladh.

4 An sin thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Iudas Iscariot, *mac Shimoin*, a bha gu esan a bhrath,

5 C'ar son nach do reic-eadh an oladh so air son tri cheud peghinn, agus nach d'thugadh do na bochdaibh e?

6 Thubhairt e so, cha b'ann a chionn gu'n robh suim aige do na bochdaibh; ach a chionn gu'm bu ghaduiche e, agus gu'n robh an sporan aige, agus gu'n do ghiùlain e na nithe a chuireadh ann.

7 An sin thubhairt Iosa, Leig leatha: fa chomhair là m' adhlaic ghléidh i so.

8 Oir tha na bochdan a ghnàth agaibh maille ribh, ach cha 'n 'eil mise agaibh a ghnàth.

9 Agus bha fhios aig sluagh mòr do na h-Iudhaich gu'n robh e an sin: agus thàinig iad, cha'n ann a mhàin air son Iosa, ach a

CAIB. XII.

AN sin thàinig Iosa, sè làithean roimh an

chum gu'm faiceadh iad mar an ceudna Lasarus, a thog esan o na mharbhaibh.

10 Ach ghabh na h-àrd-shagairt comhairle, chum Lasarus mar an ceudna a mharbhadh ;

11 Do bhrìgh air a shon-san gu'n d'imich mòran do na h-Iudhaich, agus gu'n do chreid iad ann an Iosa.

12 Air an là màireach, air cluinntinn do mhòr-shluagh a thàinig chum na féille, gu'n robh Iosa a' teachd gu Ierusalem,

13 Ghlac iad geuga pailme, agus chaidh iad a mach 'na chòdhail, agus ghlaodh iad, Hosanna, beannaichte gu robh Rìgh Israeil a tha teachd ann an ainm an Tighearn !

14 Agus air do Iosa asal òg fhaotainn, shuidh e air ; a réir mar a ta e sgrìobhta,

15 Na biodh eagal ort, a nighean Shioin : feuch, a ta do Rìgh a' teachd, 'na shuidhe air loth asail.

16 Cha do thuig a dheis-ciobuil na nithe so air tùs : ach an uair a ghlòraicheadh Iosa, an sin chuimhnich iad gu'n robh na nithe so sgrìobhta uime, agus gu'n d'rinn iad na nithe so dha.

17 Uime sin rinn an sluagh a bha maille ris fian-uìs, gu'n do ghairm e Lasarus as an uaigh, agus gu'n do thog e o na marbhaibh e.

18 Air an aobhar sin mar an ceudna choinnich an sluagh e, do bhrìgh gu'n cual iad gu'n d'rinn e am mìorbhuil so.

19 Thubhairt na Phairis-ich uime sin eatorra féin, Am faic sibh nach 'eil sibh a' buadhachadh bheag sam bith ? feuch, tha'n saoghal air dol 'na dhéigh.

20 Agus bha Greugaich àraidh am measg na muinntir a chaidh suas chum aoradh a dheanamh aig an fhéill :

21 Air an aobhar sin thàinig iadsan gu Philip, a bha o Bhetsaida Ghalile, agus dh'iarr iad air, ag ràdh, A Thighearn, bu mhiann leinn Iosa fhaicinn.

22 Thàinig Philip agus dh'innis e do Aindreas ; agus a rìs dh'innis Aindreas agus Philip do Iosa.

23 Agus fhreagair Iosa iad, ag ràdh, Thàinig an uair, chum gu'm biodh Mac an duine air a ghlòrachadh.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mur faigh an gráinne cruithneachd a thuiteas anns an talamh bàs, fanaidh e 'na aonar : ach ma gheibh e bàs, bheir e toradh mòr uaidh.

25 Esan a ghràdhaicheas 'anam, caillidh se e ; agus esan a dh'fhuathaicheas 'anam anns an t-saoghal so, gleidhidh se e chum na beatha maireannaich.

26 Ma ni neach air bith seirbhis dhomh-sa, leanadh e mi ; agus ge b'e àit am bi mise, an sin bithidh mo sheirbhiseach mar an ceudna : ma ni neach seirbhis dhomh-sa bheir m'Àthair urram dha.

27 A nis tha m'anam fo àmhghar ; agus ciod a their mi ? Athair, saor mi o'n uair so : ach is ann air a shon so a thàinig mi chum na h-uaire so.

28 Athair, glòraich t'ainm. Ansin thàinig guth o nèamh, *ag ràdh*, Ghlòraich mi a-raon e, agus glòraichidh mi ris e.

29 Uime sin thubhairt an sluagh a sheas a làthair, agus a chuala so, Gu'n robh tairneanach ann : thubhairt cuid eile, Labhair aingeal ris.

30 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n ann air mo shon-sa thàinig an guth so, ach air bhur son-sa.

31 A nis tha breitheanas an t-saoghail so ann : a nis tilgear uachdaran an t-saoghail so mach.

32 Agus mise, ma thogar suas o'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a m' ionnsuidh.

33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh e.)

34 Fhreagair an sluagh e, Chuala sinne as an lagh, gu'm fan Criosd gu sìorruidh : agus cionnus a tha thusa ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine bhí air a thogail suas ? cò e Mac an duine so ?

35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast ré tamuill bhig tha'n solus maille ribh : gluaisibh am feadh 's a ta an solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh : oir an ti a ta ag imeachd san

dorchadas, cha'n aithne dha c'àit am bheil e dol.

36 Am feadh as a ta'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu'm bi sibh 'nur cloinn do'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so, agus dh'fhalbh e, agus dh'fhòlaich se e féin uatha.

37 Ach ge do rinn e a choimhlion so do mhiorbhuilbh 'nan làthair, cha do chreid iad ann :

38 Chum gu'm biodh briathran an fhàidh Esaiais air an coimhlionadh, a thubhairt e, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne ? agus cò dha a dh'fhoillsicheadh gairdean an Tighearna ?

39 Air an aobhar so cha robh e'n comas doibh creidsinn, do bhrìgh gu'n dubhairt Esaiais a ris,

40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an cridhe, chum nach faiceadh iad le'n sùilibh, agus nach tuigeadh iad le'n cridhe, agus nach pilleadh iad, agus gu'n slàn-uichinn iad.

41 Thubhairt Esaiais na nithe so, 'nuair a chunnaic e a ghlòir-san, agus a labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran do na h-Uachdaranaibh féin ann : ach air son nam Phairiseach cha d'aidich iad e, air eagal gu'n cuirte mach as an t-sionagog iad.

43 Oir b'annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, An ti a ta creidsinn annam-sa, cha'n annam-sa tha e creid-

sinu, ach anns an ti a chuir uaith mi.

45 Agus an ti a tha ga m' fhaicinn-sa, tha e faicinn an ti a chuir uaith mi.

46 Thàinig mi a'm' sholus chum an t-saoghail, chum ge b'e chreideas annam, nach fanadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathran-sa, agus nach creid e, cha 'n 'eil mise 'gad bhìtheadh: oir cha d' thàinig mi a dhìt-cadh an t-saoghail, ach a shaoradh an t-saoghail.

48 An ti a tna cur cùil rium-sa, agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth air: am focal a labhair mi, bheir e sin breth air san là dheireannach.

49 Oir cha do labhair mi uam féin; ach an t-Athair a chuir uaith mi, thug e àithne dhomh, ciod a theirinn, agus ciod a labhrainn.

50 Agus a ta fhios agam gur beatha mhaireannach 'aithne-san: air an aobhar sin na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

A NIS roimh fhéill na càisge, air do Iosa fios a bhi aige gu'n robh 'uair air teachd, anns an rachadh e as an t-saoghal so chum an Athar, air dha a mhuinntir féin a bha anns an t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdhaich e gu crìch iad.

2 Agus an uair a bha 'n

t-suipeir thairis, (air do'n diabhul a nis a chur an cridhe Iudais Iscarioit *mhic* Shimoin, esan a bhrath,)

3 Air aithneachadh do Iosa gu'n d' thug an t-Athair na h-uile nithe 'na làmh-aibh, agus gur anno Dhia a thainig e, agus gur ann a dh'ionnsuidh Dhé a bha e dol;

4 Dh'èirich e o 'shuipeir, agus chuir e dheth 'fhalluinn, agus ghlac e làmh-anart, agus cheangail e uime e.

5 'Na dheigh sin, thaom e uisge ann an soitheach-ionnlaid, agus thòisich e air cosan nan deisciobul ionnlad, agus an tiormachadh leis an làmh-anart a bha ceangailte uime.

6 An sin thàinig e gu Simon Peadar: agus thubhairt esan ris, a Thighearn, am bheil thusa ag ionnlad mo chosan-sa?

7 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, An ni so a ta mi deanamh cha'n aithne dhuitse a nis; ach bithidh fios agad air an déigh so.

8 Thubhairt Peadar ris, Cha nigh thu mo chosan-sa gu bràth. Fhreagair Iosa e, Mur nigh mi thu, cha'n 'eil cuid agad maille rium.

9 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, cha'n iad mo chosan a mhàin, ach mar an ceudna mo làmhan agus mo cheann.

10 Thubhairt Iosa ris, An ti a ta air ionnlad, cha 'n 'eil feum aige ach a chosan ionnlad, ach tha e gu h-ionmhlai glan: agus a

ta sibhse glan, ach cha'n 'eil sibh uile glan.

11 Oir bha fhios aige cò a bhrathadh e; uime sin thubhairt e, Cha 'n 'eil sibh uile glan.

12 An sin, an déigh dha an cosan ionn-lad, agus 'fhall-uinn a ghabhail d'a ionn-suidh, shuidh e a rìs, agus thubhairt e riu, Am bheil fhios agaibh ciod a rinn mi dhuibh?

13 Tha sibh a' gairm Maighstir, agus Tighearn dhiom-sa: agus tha sibh ag ràdh gu maith; oir is mi sin.

14 Uime sin ma dh'ionn-laid mise, bhur Tighearn agus bhur Maighstir, bhur cosan-sa, is còir dhuibh-sa mar an ceudna cosan a chéile ionn-lad.

15 Oir thug mi eisempleir dhuibh, chum mar a rinn mise dhuibh, gu'n deanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Cha mhò an t-òglach na 'mhaighstir, agus cha mhò an teachdair na 'n ti a chuir uaith e.

17 Ma's aithne dhuibh na nithe so, is beannaichte sibh ma ni sibh iad.

18 Cha'n 'eil mi labhairt oirbh uile: is aithne dhomh cò a thagh mi: ach is éigin an sgriobtuir a choimlìonadh, An ti a ta 'g itheadh arain maille rium, thog e a shàil a'm' aghaidh.

19 A nis a ta mi ag ràdh so ribh mun tig e gu crìch, chum, 'nuair a tharlas e,

gu'n creid sibh gur mise e.

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, an ti a ghabhas ri neach sam bith a chuireas mise uam, gabhaidh e rium-sa; agus an ti a ghabhas rium-sa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

21 Air do Iosa na nithe so ràdh, bha e fo thrioblaid 'na spiorad, agus rinn e fianuis, agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath aon agaibh mise.

22 An sin dh'amhairc na deisciobuil air a chéile, fo amharus co uime a labhair e.

23 A nis bha aon d'a dheisciobluibh, 'na luidhe an uchd Iosa, neach a b'ionmhuinn le Iosa.

24 Air an aobhar sin sméid Simon Peadar air-san, gu'm feòraicheadh e co uime a labhair e.

25 An sin air dhasan aomadh ri uchd Iosa, thubhairt e ris, A Thighearn, cò e?

26 Fhreagair Iosa, Is e an ti sin e, d'an tòir mise an greim, an déigh dhomh a thumadh. Agus an uair a thum e an greim, thug se e do Iudas Iscariot, mac Shimoin.

27 Agus an sin an déigh 'a ghreama, chaidh Satan a steach ann-san. An sin thubhairt Iosa ris, An ni a ta thu a' deanamh, dean gu grad e.

28 A nis cha do thuig aon diubh-san a bha 'nan

suidhe air a' bhord c'ar son a thubhairt e so ris.

29 Oir shaoil cuid diubh, do bhrìgh gu'n robh an spor-an aig Iudas, gu'n dubhairt Iosa ris, Ceannaich na nithe a ta dh'uireasbhuidh oirnn chum na féille; no gu'n tugadh e ni-éigin do na bochdaibh.

30 An sin an déigh dhasan an greim a ghabhail, chaidh e mach air ball; agus bha'n oidhche ann.

31 Uime sin, 'nuair a chaidh esan a mach, thubhairt Iosa, A nis a ta Mac an duine air a ghlòrachadh, agus tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma tha Dia air a ghlòrachadh ann, glòraichidh Dia esan mar an ceudna ann féin, agus air ball glòraichidh se e.

33 A chlann bheag, fathast ùine bheag tha mise maille ribh. Iarraidh sibh mi: agus mar a thubhairt mi ris na h-Iudhaich, Do'n àit an téid mise, cha 'n 'eil e'n comas duibhse teachd; mar sin a ta mi ag ràdh ribhse nis.

34 Aithne nuadh tha mi toirt dhuibh, Gu'n gràdhach sibh a chéile; mar a ghràdhach mise sibhse, gu'n gràdhach sibh féin a chéile mar an ceudna.

35 Le so aithnichidh na h-uile dhaoine gur sibh mo dheisciobuil-sa, ma bhios gràdh agaibh féin d'a chéile.

36 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, c'àit a théid thu? Fhreagair Iosa

e, Do'n àit an téid mi, cha'n urrainn thusa nis moleanntuinn; gidheadh leanaidh tu mi 'na dhéigh so.

37 Thubhairt Peadar ris, a Thighearn, c'ar son nach urrainn mi do leantuinn a nis? Leigidh mi sìos m'anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t'anam sìos air mo shonsa? Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, Nach goir an coileach, gus an aicheadh thu mi trì uairean.

CAIB. XIV.

NA biodh bhur cridhe fo thrioblaid: tha sibh a creidsinn ann an Dia, creidibh annam-sa mar an ceudna.

2 Ann an tigh m'Athar-sa tha iomadh àite-còmhnuidh: mur biodh e mar sin, dh'innsinn-sa dhuibh. Tha mi dol a dh'ulluchadh àite dhuibh.

3 Agus ma théid mi agus gu'n ulluich mi àit dhuibh, thig mi ris, agus gabhaidh mi sibh a m' ionnsuidh féin; chum far am bheil mise, gu'm bi sibhse mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c'àit am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.

5 Thubhairt Tomas ris, A Thighearn, cha'n 'eil fhios againn c'àit am bheil thu dol; agus cionnus a dh'fheudas eòlas na slighe bhi againn?

6 Thubhairt Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an

fhìrinn, agus a' bheatha :
cha tig aon neach chum an
Athair ach tromham-sa.

7 Nam b'aithne dhuibh
mise, b'aithne dhuibh m'-
Athair mar an ceudna : agus
á so suas is aithne dhuibh
e, agus chunnaic sibh e.

8 Thubhairt Philip ris,
A Thighearn foillsich an
t-Athair dhuinne, agus is
leoir leinn e.

9 Thubhairt Iosa ris, Am
bheil mise ùine co fhada
maille ribh, agus nach aithne
dhuit fathast mi, Philip ?
an ti a chunnaic mise,
chunnaic e 'n t'Athair ; a-
gus cionnus a ta thu ag
ràdh, Foillsich an t-Athair
dhuinn ?

10 Nach 'eil thu creidsinn
gu bheil mise anns an Ath-
air, agus an t-Athair annam-
sa ? na briathran a ta mi
labhairt ribh, cha'n ann
uam féin a ta mi 'gan labh-
airt : ach an t-Athair, a
ta gabhail còmhnuidh ann-
am-sa, tha esan a' deanamh
nan oibre.

11 Creidibh mise gu bheil
mi anns an Athair agus
an t-Athair annam-sa ; no,
creidibh mi air son nan
oibre féin.

12 Gu deimhin deimhin
a ta mi ag ràdh ribh, An ti
a chreideas annam-sa, na
h-oibre a ta mise a' dean-
amh, ni esan mar an ceud-
na ; agus ni e oibre a's mò
na iad so, do bhrìgh gu
bheil mise dol chum m'
Athar.

13 Agus ge b'e ni a dh'-
iarras sibh a'm' ainm-sa, ni

mise sin : chum gu'm bi an
t-Athair air a ghlòrachadh
anns a' Mhac.

14 Ma dh'iarras sibh ni
air bith a'm' ainm-sa, ni
mise e.

15 Ma's toigh leibh mise,
coimhidibh m'aitheantan :

16 Agus guidhidh mise
an t-Athair, agus bheir e
dhuibh Comhfhurtair eile,
chum gu fan e maille ribh
gu bràth ;

17 Spiorad na fìrinn ; neach
nach urrainn an saoghal a
ghabhail, do bhrìgh nach
'eil e 'ga fhaicinn, agus
nach aithne dha e : ach is
aithne dhuibhse e, oir tha e
fantuinn maille ribh, agus
bithidh e annaibh.

18 Cha'n fhàg mi sibh
'nur dilleachdain ; thig mi
do 'ur n-ionnsuidh.

19 Tamull beag fathast,
agus cha'n fhaic an saoghal
mì tuilleadh ; ach chì sibhse
mì : do bhrìgh gu bheil
mise beò, bithidh sibhse beò
mar an ceudna.

20 Anns an là sin bithidh
fios agaibh gu bheil mise
ann am Athair, agus sibhse
annam-sa, agus mise ann-
aibh-sa.

21 An ti aig am bheil
m' àitheanta-sa, agus a ta
'gan coimhead, is esan aig
am bheil gràdh dhomh-sa :
agus an ti aig am bheil
gràdh dhomh-sa gràdhaich-
ear le m' Athair e, agus
gràdhaichidh mise e, agus
foillsichidh mi mi féin da.

22 Thubhairt Iudas, (cha'n
e Iscariot,) ris, A Thigh-
earn, c'ar son a dh'fhoill-

sicheas tu thu féin dhuinne, agus nach *dean thu sin* do'n t-saoghal?

23 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Ma gràdh-aicheas neach mise, coimhididh e m' fhocal: agus gràdhaichidh m' Athair esan, agus thig sinn d'a ionnsuidh, agus ni sinn còmh-nuidh maille ris.

24 An ti nach gràdhaich mise, cha choimhid e mo bhriathra: agus am focal a ta sibh a' cluinntim, cha leam-sa e, ach leis an Athair a chuir uaith mi.

25 Na nithe so labhair mi ribh, air dhomh bhi m' chòmhnuidh maille ribh:

26 Ach an Comhfhurt-air, an Spiorad naomh, a chuireas an t-Athair uaith a'm' ainm-sa, teagaisgidh esan dhuibh na h-uile nithe, agus cuiridh e'n cuimhne dhuibh na h-uile nithe a labhair mise ribh.

27 Tha mi fàgail sìthe agaibh, mo shìth-sa a ta mi toirt duibh: cha'n ann mar a bheir an saoghal, a tha mise toirt duibh. Na biodh bhur cridhe fo thrioblaid, agus na biodh eagal air.

28 Chuala sibh mar thubhairt mi ribh, Tha mi falbh, agus thig mi *ris* do 'ur n'ionnsuidh. Nam biodh gràdh agaibh dhomh-sa, bhiodh aoibhneas oirbh, a chionn gu'n dubhairt mi, Tha mi dol chum an Athar: oir is mò m' Athair na mise.

29 Agus a nis dh'innis mi dhuibh so roimh dha teachd gu crìch, chum,

'nuair a thig e gu crìch, gu creideadh sibh.

30 A so suas cha labhair mi mòran ribh: oir a ta uachdaran an t-saoghal so a' teachd, agus cha'n 'eil ni air bith aige annam-sa.

31 Ach a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gur ionmhuinn leam an t-Athair; agus mar a thug an t-Athair àithne dhomh, mar sin a ta mi a' deanamh. Eiribh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

IS mise an fhìonain fhìor, agus is e m' Athair an treabhach.

2 Gach uile gneug annam-sa nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir e air falbh; agus gach uile *gheug* a ta tabhairt toraidh, glanaidh e i, chum gu'n giùlain i tuilleadh toraidh.

3 A nis a ta sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ribh.

4 Fanaibh annam-sa, agus mise annaibh-sa. Mar nach urrainn a gheug toradh a thoirt uaiphe féin, mur fan i san fhìonain, cha mhò is urrainn sibhse, mur fau sibh annam-sa.

5 Is mise an fhìonain, sibhse na geuga: an ti a dh'fhanas annam-sa, agus mise ann-san, bheir esan mòr-thoradh uaith; oir as m' eugmhais-sa cha'n urrainn sibh aon ni a dheanamh.

6 Mur fan neach annam-sa, tha e air a thilgeadh a mach mar gheig, agus air

crìonadh; agus tionailidh daoine iad, agus tilgidh iad san teine iad, agus loisgear iad.

7 Ma dh'fhanas sibh-annam-sa, agus ma dh'fhanas m'fhocail-sa ann-aibh-sa, iarraidh sibh gach ni a's àill leibh, agus nith-ea dhuibh e.

8 An so tha m' Athair-sa air a ghlòrachadh, gu'n toir sibhse mòr-thoradh uaibh; agus bithidh sibh 'nur deisciobuil dhomh-sa.

9 Mar a ghràdhaich an t-Athair mise, mar sin ghràdhaich mise sibhse: fanaibh ann am ghràdh-sa.

10 Ma choimhideas sibh m' àitheanta, fanaidh sibh ann am ghràdh; mar a choimhid mise àitheanta m'Athar, agus a tha mi a' fantuinn 'na ghràdh.

11 Na nithe solabhair mi ribh, chum gu fanadh mo ghairdeachas annaibh, agus gu'm biodh bhur gairdeachas-sa làn.

12 Is i som' àithne-sa, gu'n gràdhaich sibhse a chéile, mar a ghràdhaich mise sibhse.

13 Gràdh a's mò na so cha'n 'eil aig neach air bith, gu'n leigeadh duine 'anam sìos air son a chairdean.

14 Is sibhse mo chairdean-sa, ma ni sibh gach ni a ta mi ag àithneadh dhuibh.

15 A so suas cha ghairm mi seirbhisich dhibh; oir cha'n aithne do'n t-seirbhis-each ciod a ta a Thighearn a' deanamh: ach ghairm mi càirde dhibh; oir na h-uile

nithe a chualam iom' Athair, thug mi fios duibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'orduich mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n tugadh sibh amach toradh, agus gu mair-eadh bhur toradh: chum ge b'e ni a dh'iarras sibh air an Athair ann am ainmsa, gu'n toir e dhuibh e.

17 Tha mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, chum gu'n gràdhaich sibh a chéile.

18 Ma tha an saoghal 'gur fuathachadh, tha fhios ag aibh gu'n d'fhuathaich mise roimhibh.

19 Nam b'ann do'n t-saoghal sibh, ghràdhaich-eadh an saoghal a chuid féin: ach do bhrìgh nach ann do'n t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuathaig an t-saoghal duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha 'n 'eil an seirbhiseach ni's mò na a Thighearn. Ma rinn iad geur-leanmhuinn ormsa, ni iad geur-leanmhuinn oirbhse mar an ceudna: ma choimhid iad m' fhocal-sa, coimhididh iad bhur focal-sa mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh airson m'ainm-sa, do bhrìgh nach aithne dhoibh esan a chuir uaith mi.

22 Mur bithinn-sa air teachd, agus air labhairt riu, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis cha'n 'eil leithsgeul am peacaidh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhomh-sa, tha fuath aige do m' Athair mar an ceudna.

24 Mur bithinn-sa air deanamh nan oibre 'nam measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chunnaic siad iad, agus dh'fhuathaich iad araon mise agus m' Athair.

25 Ach *rinneadh* so chum gu'n coimhliontadh am focal a ta sgrìobhta 'nan lagh féin, Dh'fhuathaich iad mi gun aobhar.

26 Ach an uair a thig an Comhfhurtair, a chuireas mise do 'ur ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na firinn, a tha teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis mu m' thimchioll-sa.

27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrìgh gu bheil sibh maille rium o thùs.

CAIB. XVI.

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigheadh sibh oilbheum.

2 Cuiridh iad as an t-sionagog sibh: seadh, thig an uair, ge b'e neach a nharbhas sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhis do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so, do bhrìgh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum 'nuair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o

thùs, do bhrìgh gu'n robh mi maille ribh.

5 Ach a nis a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi; agus cha 'n 'eil a h-aon agaibhsa a' feòraich dhìom, C'ait tha thu dol?

6 Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, lìon do-bhròn bhur cìidhe.

7 Gidheadh a ta mi ag innseadh dhuibh na firinn, Is buannachd dhuibh mise a dh'fhalbh: oir mur falbh mi, cha tig an Comhfhurtair do 'ur n-ionnsuidh-sa; ach ma dh'fhalbhas mi, cuiridh mi esan do 'ur n-ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleir-eachd do'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas:

9 Mu pheacadh, do bhrìgh nach 'eil iad a' creidsinn annam-sa;

10 Mu fhìreantachd, do bhrìgh gu bheil mi dol a dh'ionnsuidh m' Athar, agus nach faic sibh ni's mo mi;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhìteadh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach cha'n urrainn sibh an giùlan an tràth so.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na firinn, treòraichidh e sibh chum gach uile fhìrinn: oir cha labhair e uaith féin: ach labhraidh e na h-uile nithe a chluinneas

e: agus foillsichidh e dhuibhse nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomh-sa: oir gheibh e do m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibhse e.

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leam-sa iad: air an aobhar so thubhairt mi, gu'm faigh e do m' chuid-sa, agus nochdaidh e dhuibhse e.

16 Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi; agus a rìs, tamull beag agus chi sibh mi, do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar.

17 An sin thubhairt *cuid* d'a dheisciobluibh eatorra féin, Ciod e so a ta e ag ràdh ruinn, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi: agus a rìs, tamull beag agus chi sibh mi: agus, Do bhrìgh gu bheil mi dol chum an Athar?

18 Air an aobhar sin thubhairt iad, Ciod e so a ta e ag ràdh, Tamull beag? Cha'n 'eil sinne a' tuigsinn ciod a ta e ag ràdh.

19 A nis dh'aithnich Iosa gu'n robh toil aca fheòraich dheth, agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' feòraich, 'nur measg féin mar a thubhairt mi, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi: agus a rìs, tamull beag agus chi sibh mi?

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni an saoghal gairdeachas: agus bithidh sibhse do-bhrònach, ach pillear bhur bròn gu gairdeachas.

21 'Nuair a bhios bean ri saothair-chloinne, bithidh i fo dhoilgheas, chionn gu bheil a h-uair air teachd: ach an uair a bheireas i an leanabh, cha chuimhnich i a h-àmhghar ni's mò, tre aoibhneas gu'n d'rugadh duine chum an t-saoghail.

22 Agus a ta nis uime sin doilgheas oirbh-sa: ach chi mise a rìs sibh, agus ni bhur cridhe gairdeachas, agus bhur gairdeachas cha bhuin neach air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha'n fheòraich sibh ni air bith dhiom-sa: Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe dh'iarras sibh air an Athair ann am ainm-sa, gu'n toir e dhuibh iad.

24 Gus a so cha d'iarr sibh ni air bith ann am ainm-sa: iarraibh, agus gheibh sibh, chum gu'm bi bhur n-aoibhneas làn.

25 Na nithe so labhair mi ribh am briathraibh dorcha: ach thig an uair anns nach labhair mi ni's mò ribh am briathraibh dorcha, ach innsidh mi gu soilleir mu'n Athair dhuibh.

26 Anns an là sinn iarraidh sibh a'm' ainm-sa: agus cha 'n 'eil mi ag ràdh ribh, gu'n guidh mi an t-Athair air bhur son:

27 Oir is toigh leis an Athair féin sibh, air son gu'n d'thug sibh gràdh dhomh-sa, agus gu'n do chreid sibh gur ann o Dhia a thàinig mi.

28 Thàinig mi nach o'n

Athair, agus tha mi air teachd chum an t-saoghail: a ris, tha mi fàghail an t-saoghail, agus a' dol chum an Athar.

29 Thubhairt a dheisciobuil ris, Feuch, a nis tha thu labhairt gu soilleir, agus cha'n 'eil thu labhairt cosamhlachd air bith.

30 A nis tha fhios againn gur aithne, dhuit na h-uile nithe, agus nach feum thu duine air bith a dh'fheòraich dhìot: air a shon so tha sinn a' creidsinn gur ann o Dhia a thàinig thu.

31 Fhreagair Iosa iad, Am bheil sibh a nis a' creidsinn?

32 Feuch, thig an t-àm, seadh, tha e cheana air teachd, anns an sgapar o chéile sibh, gach aon g'a ionad féin, agus am fàgsibh mise a'm' aonar: gidheadh cha'n 'eil mise a'm' aonar, oir tha an t-Athair maille rium.

33 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu'm biodh sìth agaibh annam-sa. Anns an t-saoghal bithidh àmhghar agaibh: ach biodh deadh mhisneach agaibh, thug mise buaidh air an t-saoghal.

CAIB. XVII.

LABHAIR Iosa na briathra so; agus thog e suas a shùilean gu nèamh, agus thubhairt e, Athair, thàinig an uair; glòraich do Mhac, chum gu'n glòraich do Mhac thusa mar an ceudna:

2 Chum mar a thug thu

cumhachd dha air gach feoil, na h-uile a thug thu dha gu'n tugadh esan dhoibh a' bheatha mhaireannach.

3 Agus is i so a' bheatha mhaireannach, eòlas a bhi aca ortsa an t-aon Dia fìor agus air Iosa Criosd a chuir thu uait.

4 Ghlòraich mise thusa air thalamh: chrìochnaich mi'n obair a thug thu dhomh r'a dheanamh.

5 Agus a nis, Athair, glòraich thusa mise maille riut féin, leis a' ghlòir a bha agam maille riut mun robh an saoghal ann.

6 Dh'fhoillsich mise t-ainm do na daoineibh a thug thu dhomh as an t-saoghal: bu leatsa iad, agus thug thu dhomh-saiad; agus choimhid iad t'fhocal.

7 A nis thuig iad gur ann uait a tha na h-uile nithe, a thug thu dhomh-sa.

8 Oir thug mi dhoibh na briathran a thug thusa dhomh; agus ghabh siad iad, agus thuig iad gu fìrinn-each gur ann uait-sa thàinig mi, agus chreid iad gu'n do chuir thu uait mi.

9 Air an sonsan tha mi guidhe: cha'n 'eil mi guidhe air son an t-saoghail, ach air son na muinntir sin a thug thu dhomh, oir is leatsa iad.

10 Agus is leatsa na h-uile nithe a's leamsa, agus is leamsa na nithe a's leatsa; agus a ta mi air mo ghlòrachadh anna.

11 Agus a nis cha'n 'eil mise ni's mò anns an t-saoghal, ach a ta iadsan san

-saoghal, agus a ta mise a' teachd a d' ionnsuidh-sa. Athair naomh, coimhid iadsan tre t'ainm, a thug thu dhomh-sa, chum gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne.

12 Am feadh 's a bha mise maille riu anns an t-saoghal, choimhid mi iad tre t'ainm-sa : ghléidh mi a' mhuinntir a thug thu dhomh, agus cha do chailleadh a h-aon diubh, ach mac an sgrios; chum gu biodh an sgriobtuir air a choimhlionadh.

13 Agus a nis tha mi teachd a d'ionnsuidh-sa; agus tha mi labhairt nan nithe so anns an t-saoghal, chum gu'm biodh moghairdeachas aca air a choimhlionadh anna.

14 Thug mi t'fhocal dhoibh; agus thug an saoghal fuath dhoibh, air son nach ann do'n t-saoghal iad, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

15 Cha'n 'eil mi guidhe gu'n tugadh tu as an t-saoghal iad, ach gu'n coimh-ideadh tu o'n olc iad.

16 Cha'n 'eil iadsan do'n t-saoghal, mar nach 'eil mise do'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad troimh an fhirinn : is e t'fhocal-sa an fhirinn.

18 Mar a chuir thusa mise chum an t-saoghail, mar sin chuir mise iadsan chum an t-saoghail.

19 Agus air an sonsan tha mise ga m' naomhachadh féin, chum gu'm bi iadsan mar an ceudna air an

naomhachadh troimh an fhirinn.

20 Agus cha'n 'eil mi guidhe air an sonsan a mhàin, ach mar an ceudna air son na muinntir sin a chreideas annam-sa troimh am focal-san :

21 Chum gu'm bi iad uile 'nan aon; chum mar a ta thusa, Athair, annam-sa, agus mise annad-sa, gu'm bi iadsan mar an ceudna 'nan aon annainne; chum gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibh san a' ghlòir a thug thusa dhomh-sa, chum gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne 'nar n-aon;

23 Mise annta-san, agus thusa annam-sa, chum gu'n deanar coimhlionta iad ann an aon; agus a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gu'n do chuir thusa uait mi, agus gu'n do gràdhaich thu iadsan, mar a ghràdhaich thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhomh, gu'm bi iad maille rium, far am bheil mi; chum gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhomh : oir ghràdhaich thusa mi mun do leagadh bunaite an domhain.

25 Athair chothromaich, cha b'aithne do'n t-saoghal thusa; ach b'aithne dhomh-sa thu, agus thuig iad so gu'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh'fhoillsich mise t'ainm dhoibh, agus foillsichidh mie, chum gu'm

bi an gràdh leis an do ghràdhaich thu mise, ann-ta-san, agus mise ann-ta.

CAIB. XVIII.

'NUAIR a labhair Iosa na briathra so, chaidh e maille r'a dheisciobluibh thairis air sruth Chedroin, far an robh lios, anns an deachaidh e féin agus a dheisciobuil.

2 Agus b'aithne do Iudas, a bhrath esan, an t-àit : oir thàinig Iosa gu tric an sin maille r'a dheisciobluibh.

3 An sin air do Iudas buidheann agus maoir fhaot-ainn o na h-àrd-shagairt agus na Phairisich, thàinig e do'n àit sin le leusaibh, agus lòchranaibh, agus arm-aibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air na h-uile nithibh a bha gu teachd air, chaidh e mach, agus thubhairt e riu, Cò tha sibh ag iarraidh ?

5 Fhreagair iadsan e, Iosa o Nasaret. Thubhairt Iosa riu, Is mise e. Agus sheas mar an ceudna Iudas, a bhrath esan, maille riu.

6 An sin co luath 's a thubhairt e riu, Is mise e, chaidh iad air an ais, agus thuit iad air an làr.

7 An sin dh'fheòraich e dhiubh - is. Cò tha sibh ag iarraidh ? Thubhairt iad-san, Iosa o Nasaret.

8 Fhreagair Iosa, Thubhairt mi ribh gur mise e. Uime sin ma's mise tha sibh ag iarraidh, leigibh leo sin falbh :

9 Chum gu'n coimhliont-adh am focal a labhair e, An dream a thug thu dhomh, cha do chaill mi aon diubh.

10 An sin air do Shimon Peadar claidheamh a bhi aige, tharruing se e, agus bhuail e òglach an àrd-shagairt, agus ghearr e a' chluas dheas deth. Agus b'e ainm an òglach Malchus.

11 An sin thubhairt Iosa ri Peadar, Cuir do chlaidheamh san truaill : an cupan a thug m' Athair dhomh-sa, nach òl mi e ?

12 An sin rug a bhuidheann, agus an ceannard, agus maoir nan Iudhach air Iosa, agus cheangail iad e,

13 Agus thug iad leo e air tùs gu Annas ; (oir b'esan athair-céile Chaiaphais, a bha 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin.)

14 A nis b'e Caiaphas a thug comhairle do na h-Iudhaich, gu'm b'iomchuidh gu'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaigh.

15 Agus lean Simon Peadar agus deisciobul eile Iosa. B'aithne do'n àrd-shagart an deisciobul sin, agus chaidh e steach maille ri Iosa do chùirt an àrd-shagairt.

16 Ach sheas Peadar aig an dorus an leth muigh. Uime sin chaidh an deisciobul sin eile a b'aithne do'n àrd-shagart a mach, agus labhair e ris a' bhan-dors-air, agus thug e Peadar a steach.

17 An sin thubhairt a' bhanoglach a bha gleidheadh an doruis ri Peadar, Nach ann do dheisciobluibh an duine so thusa mar an ceudna? thubhairt esan, Cha'n ann.

18 Agus bha na seirbhisich agus na maoir 'nan seasamh, air dhoibh teine guail a chur suas, oir bha'm fuachd ann, agus bha iad 'gan garadh féin: agus bha Peadar 'na sheasamh maille riu, agus 'ga gharadh féin.

19 An sin dh'fhiosraich an t-àrd-shagart do Iosa mu thimchioll a dheisciobul, agus mu thimchioll a theagaisg.

20 Fhreagair Iosa e, Labhair mise gu follaiseach ris an t-saoghal; theagaisg mi a ghnàth anns an t-sionagog, agus anns an teampull, far am bheil na h-Iudhaich a' cruinneachadh as gach àit; agus am folach cha do labhair mi ni air bith.

21 C'ar son a ta thu fiosrachadh dhiom-sa? Fiosraich dhiubh-san a chuala, ciod a thubhairt mi riu: feuch, a ta fhios aca-san ciod a thubhairt mi.

22 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, bhuaill aon do na maoraibh, a bha 'na sheasamh a làthair, a bhas air Iosa, ag ràdh, An ann mar so a fhreagras tu an t-àrd-shagart?

23 Fhreagair Iosa e, Ma labhair mi gu h-olc, dean fianuis air an olc: ach ma's ann gu maith, c'ar son a ta thu ga m' bhualadh?

24 (A nis chuir Annas e ceangailte gu Caiaphas an t-àrd-shagart.)

25 Agus bha Simon Peadar 'na sheasamh agus 'ga gharadh: Uime sin thubhairt iad ris, Nach aon d'a dheisciobluibh thusa mar an ceudna? Dh'àicheadh esan, agus thubhairt e, cha mhi.

26 Thubhairt aon do sheirbhisich an àrd-shagairt, (caraid do'n fhear do'n ghearr Peadar a chluas,) Nach faca mise thu san lios maille ris?

27 An sin dh'àicheadh Peadar a ris, agus air ball ghoir an coileach.

28 An sin thug iad Iosa o Chaiaphas gu àit a' bhreitheanais: agus b'i mhaduinn a bh'ann, agus cha deachaidh iad féin do àit a' bhreitheanais, chum nach biodh iad air an salachadh; ach gu'n itheadh iad a' chàisg.

29 An sin chaidh Pilat a mach d'an ionnsuidh-san, agus thubhairt e, Ciod a' chasaid a tha sibh a' toirt an aghaidh an duine so?

30 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Mur b'fhear droch-bheirt e, cha tugamaid thairis dhuitse e.

31 An sin thubhairt Pilat riu, Gabhaibh-sa e, agus thugaibh bhreth air a réir bhur lagha féin. An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, cha'n 'eil e ceaduichte dhuinne neach air bith chur gu bàs:

32 Chum gu'm biodh

focal Iosa air a choimhlionadh, a labhair e, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a bha e gu fhaotainn.

33 An sin chaidh Pilat a steach a ris do àit a' bhreitheanais, agus ghairm e Iosa, agus thubhairt e ris, An tusa Rìgh nan Iudhach?

34 Fhreagair Iosa e, Am bheil thu ag ràdh so uait féin, no an d'innis daoine eile dhuit e mu m' thimchioll-sa?

35 Fhreagair Pilat, An Iudhach mise? Thug do chinneach féin, agus na h-àrd-shagairt thairis dhomh-sa thu: ciod a rinn thu?

36 Fhreagair Iosa, Cha'n ann do'n t-saoghal so tha mo rìoghachd-sa: nam b'ann do'n t-saoghal so bhiodh mo rìoghachd, dheanadh mo sheirbhisich cogadh, chum nach tugtadh thairis do na h-Iudhaich mi: ach a nis cha'n ann o so a ta mo rìoghachd.

37 Air an aobhar sin thubhairt Pilat ris, An rìgh thu ma seadh? Fhreagair Iosa, Thubhairt thusa gur rìgh mi. 'S ann chum na crìche so a rugadh mi, agus chum na crìche so thàinig mi do'n t-saoghal, chum gu'n deanainn fianuis do'n fhirinn. Gach neach a ta air taobh na firinn, éisdidh e ri m' ghuth-sa.

38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhirinn? Agus air dha so a ràdh, chaidh e mach a ris chum nan Iudhach, agus thubhairt e riu,

Cha'n 'eil mise a' faotainn coire air bith ann.

39 Ach a ta gnàth agaibh-sa, gu'n leiginn as duine dhuibh air a' chàisg: uime sin an àill leibh mi a leigeadh rìgh nan Iudhach fa sgaoil duibh?

40 An sin ghlaodh iad-san uile, ag ràdh, Cha'n e an duine so, ach Barabas. A nis b'fhear-reubainn Barabas.

CAIB. XIX.

AN sin air an aobhar sin ghlac Pilat Iosa, agus sgiùrs se e.

2 Agus dh'fhigh na saighdearan crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann e, agus chuir iad falluinn phurpuir uime,

3 Agus thubhairt iad, Fàilte ort, a rìgh nan Iudhach! agus bhuail iad le'm basaibh e.

4 An sin chaidh Pilat a mach a ris, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta mise 'ga thoirt a mach do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi fios agaibh nach 'eil mise faotainn coire sam bith ann.

5 An sin thàinig Iosa mach, agus an crùn droighinn air, agus an fhalluinn phurpuir uime. Agus thubhairt Pilat riu, Feuch an duine!

6 Uime sin, an nair a chunnaic na h-àrd-shagairt agus na maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh, Ceus e, ceus e. Thubhairt Pilat riu, Gabhaibh-sa e, agus ceusaibh e: oir cha'n 'eil mise

a' faotainn coire sam bith ann.

7 Fhreagair na h-Iudhaich e, Tha lagh againne, agus a réir ar lagha-ne is coir a chur gu bàs, air son gu'n d'rinn e Mac Dhé dheth féin.

8 Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a bha dh'eagal air ;

9 Agus chaidh e steach a ris do àit a' bhreitheanais, agus thubhairt e ri Iosa, Cia as duit ? ach cha d'thug Iosa freagradh air.

10 An sin thubhairt Pilat ris, Nach labhair thu riumsa ? nach 'eil fhios agad gu bheil cumhachd agam-sa do cheusadh, agus gu bheil cumhachd agam do chur fa sgaoil ?

11 Fhreagair Iosa, Cha bhiodh cumhachd air bith agad a'm' aghaidh-sa, mar tugtadh dhuit o'n àird e : air an aobhar sin an ti a thug mise thairis dhuit, tha aige-san am peacadh a's mò.

12 Agus o sin suas dh'iarr Pilat a chur fa sgaoil : ach ghlaodh na h-Iudhaich, ag ràdh, Ma leigeas tu am fear so fa sgaoil, cha charaid do Cheasar thu : ge b'e neach a ta 'ga dheanamh féin 'na righ, tha e labhairt an aghaidh Cheasair.

13 Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, thug e mach Iosa, agus shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, anns an ionad ris an abrar an Leac-

ùrlar, ach anns an Eabhra, Gabata.

14 Agus b'e là-ullachaidh na càisge e, agus mu thimchioll na seathadh uaire : agus thubhairt e ris na h-Iudhaich, Feuch bhur righ !

15 Ach ghlaodh iadsan a mach, Beir uainn, beir uainn, ceus e. Thubhairt Pilat riu, An ceus mi bhur righ-sa ? Fhreagair na h-àrd-shagairt, Cha'n 'eil righ againne ach Ceasar.

16 An sin air an aobhar sin thug e thairis dhoibh e, gu bhi air a cheusadh. Agus ghlac iad Iosa, agus thug iad leo e.

17 Agus chaidh e mach, a' giùlan a chrann-ceusaidh, do'n ionad d'an goirear àit a' chloiginn, d'an ainm san Eabhra, Golgota.

18 An sin cheus iad e, agus dithis eile maille ris, fear air gach taobh, agus Iosa sa' mheadhon.

19 Agus sgrìobh Pilat mar an ceudna tiodal, agus chuir e air a' chrann-cheusaidh e. Agus b'e an sgrìobhadh, **IOSA O NÀSAR-ET RÌGH NAN IUDH-ACH.**

20 Uime sin leugh mòran do na h-Iudhaich an tiodal so : oir bha'n t-àit anns an do cheusadh Iosa fagus do'n bhaile : agus bha an sgrìobhadh an Eabhra, an Greugais, agus an Laidin.

21 An sin thubhairt àrd-shagairt nan Iudhach ri Pilat, Na sgrìobh, Righ

nan Iudhach ; ach gu'n dubhairt e féin, Is mi rìgh nan Iudhach.

22 Fhreagair Pilat, An ni a sgrìobh mi, sgrìobh mi e.

23 An sin an uair a cheus na saighdearan Iosa, ghlac iad a thrusgan, (agus rinn iad ceithir earrannan, earrann do gach saighdear,) agus a chòta mar an ceudna : agus bha'n còta gun fhuaigheal, air fhigheadh o bhràigh sìos gu h-ìomlan.

24 Thubhairt iad uime sin eatorra féin, Na reubamaid e, ach tilgeamaid croinn air, cò aig a bhith-eas e : chum gu'n coimhliontadh an sgrìobtuir, a ta 'g ràdh, Roinn iad mo thrusgan eatorra, agus thilg iad croinn air mo bhrat. Air an aobhar sin rinn na saighdearan na nithe so.

25 A nis sheas làimh ri crann-ceusaidh Iosa, a mhàthair, agus piuthar a mhàthar, Muire *bean* Chleophais, agus Muire Magdalen.

26 Uime sin an uair a chunnaic Iosa a mhàthair, agus an deisciobul a b'ionmhuinn leis 'na sheasamha làthair, thubhairt e 'a mhàthair, A bhean, feuch do mhac !

27 An sin thubhairt e ris an deisciobul, Feuch do mhàthair ! Agus o'n àm sin a mach thug an deis-coibul *sin* leis i d'a thigh féin.

28 An déigh so air do Iosa fios a bhi aige gu'n robh na h-uile nithe a

nis air an crìochnachadh, chum gu'n coimhliontadh an sgrìobtuir, thubhairt e, Tha tart orm.

29 A nis bha an sin soitheach làn do fhìon geur : agus air dhoibh-san spong a lìonadh do'n fhìon gheur, agus a chur air hisop, shìn iad chum a bheoil e.

30 An sin an uair a ghabh Iosa am fìon geur, thubhairt e, Tha e crìochnaichte : agus air cromadh a chinn da, thug e suas a spiorad.

31 An sin chum nach fanadh na cuirp air a' chrann-cheusaidh air an t-sàbaid, a chionn gu'm b'e là an ulluchaidh a bha ann, (oir bu là mòr an là sàbaid sin,) dh'iarr na h-Iudhaich air Pilat gu'n rachadh an luirgne a bhriseadh, agus gu'n tugtadh air falbh iad.

32 An sin thàinig na saighdearan, agus bhris iad luirgne a' cheud fhir, agus luirgne an fhir eile, a cheusadh maille ris.

33 Ach air dhoibh teachd chum Iosa, an uair a chunnaic iad gu'n robh e cheana marbh, cha do bhris iad a luirgne-san.

34 Ach lot fear do na saighdearaibh a thaobh le sleagh, agus air ball thàinig a mach fuil agus uisge.

35 Agus thug an t-ia chunnaic *sin* fiannuis agus a ta fhianuis fìrinneach : agus a ta fhios aige gu bheil e labhairt na fìrinn, chum gu'n creideadh sibhse.

36 Oir rinneadh na nithe so chum gu'n coimhliont-

adh an sgriobtuir, Cha bhrisear cnàimh dheth.

37 Agus a ris a ta sgriobtuir eile ag ràdh, Amhairc-idh iad airsan a lot iad.

38 'Na dhéigh so dh'iarr Ioseph o Arimatea, (a bha 'na dheisciobul aig Iosa, ach am folach air eagal nan Iudhach,) air Pilat comas corp Iosa a thoirt leis: agus leig Pilat sin leis. Thàinig e air an aobhar sin, agus thug e leis corp Iosa.

39 Thàinig mar an ceudna Nicodemus, (a thàinig air tùs gu Iosa san oidhche,) agus thug e leis mu thimchioll ceud pund do mhirr agus do aloes air am measgadh feadh a chéile.

40 An sin ghabh iad corp Iosa, agus cheangail iad e ann an lìon-eudaichibh, maille ris an spìosraidh, mar is gnàth leis na h-Iudhaich adhlac a dheanamh.

41 A nis bha lios anns an àit an do cheusadh e; agus anns an lios uaigh nuadh, anns nach do chuireadh aon duine riamh.

42 Air an aobhar sin air son ulluchaidh càisge nan Iudhach, do bhrìgh gu'n robh an uaigh am fagus, chuir iad Iosa an sin.

CAIB. XX.

AIR a' cheud là do'n t-seachduin thàinig Muire Magdalen gu moch, agus an dorchadas fathast ann, chum na h-uaighe, agus chunnaic i a' chlach air a togail o'n uaigh.

2 Ruith i an sin, agus thàinig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b'ionmhuinn le Iosa, agus thubhairt i riu, Thug iad leo an Tighearn as an uaigh, agus cha'n 'eil fhios againn c'àit an do chuir iad e.

3 Uime sin chaidh Peadar a mach, agus an deisciobul sin eile, agus thàinig iad chum na h-uaighe.

4 Agus ruith iad 'nan dithis cuideachd: agus ruith an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thàinig e air tùs chum na h-uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chunnaic e'n lìon-eudach 'na luidhe; gidheadh cha deachaidh e steach.

6 An sin thàinig Simon Peadar 'ga leantuinn, agus chaidh e steach do'n uaigh, agus chunnaic e'n lìon-eudach 'na luidhe;

7 Agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha'n ann 'na luidhe maille ris an lìon-eudach, ach air leth air fhilleadh ann an aon àit.

8 An sin chaidh a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile a thàinig air tùs chum na h-uaighe, agus chunnaic, agus chreid e.

9 Oir cha do thuig iad fathast an sgriobtuir, gu'm b'éigin gu'n éireadh esan a ris o na marbhaibh.

10 An sin dh'imich na deisciobuil a ris chum an cuideachd féin.

11 Ach sheas Muire aig

an uaigh a muigh, a' gul : agus ag gul di chrom i sìos, *ag amharc* a steach do'n uaigh,

12 Agus chunnaic i dà aingeal ann an *culaidhibh* geala, 'nan suidhe, fear aig a' cheann, agus fear aig na cosaibh, san àit an robh corp Iosa 'na luidhe ;

13 Agus thubhairt iad-san rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul ? Thubhairt i riu, Air son gu'n d'thug iad mo Thighearn leo, agus nach 'eil fhios agam c'àit an do chuir iad e.

14 Agus an uair a thubhairt i so, phill i air a h-ais, agus chunnaic i Iosa 'na sheasamh, agus cha d'aithnich i gu'm b'e Iosa bha ann.

15 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, c'ar son a ta thu gul ? cò tha thu 'g iarraidh ? air saòilsinn d'ise gu'm b'e an gàradair a bh'ann, thubhairt i ris, A thighearn, ma thug thusa leat e, innis dhomh-sa c'àit an do chuir thu e, agus bheir mise leam e.

16 Thubhairt Iosa rithe, A Mhuire. Air tionndadh dh'ise, thubhairt i ris, Rabboni, 'se sin r'a ràdh, A Mhaighstir.

17 Thubhairt Iosa rithe, Na bean rium ; oir cha deachaidh mi fathast suas chum m'Athar : ach imich chum mo bhràithre, agus abair riu, Tha mise dol suas chum m'Athar féin agus bhur n-Athar-sa, agus

chum mo Dhé féin agus bhur Dé-sa.

18 Thàinig Muire Magdalen agus dh'iunnis i do na deisciobluibh, gu'm fac i an Tighearn, agus gu'n dubhairt e na nithe so rithe.

19 Agus air teachd do'n fheasgair an là sin féin, air a' cheud là do'n t-seachd-uin, agus na daorsa dùinte far an robh na deisciobuil cruinn air eagal nan Iudhach, thàinig Iosa agus sheas e sa'mheadhon, agus thubhairt e riu, Sìth dhuibh.

20 Agus air dha so a ràdh, nochd e dhoibh a làmhan, agus a thaobh. An sin bha aoibhneas air na deisciobluibh an uair a chunnaic iad an Tighearn.

21 An sin thubhairt Iosa riu a ris, Sìth dhuibh : mar a chuir an t-Athair uaith mise, mar sin a ta mise 'gur cur-sa uam.

22 Agus air dha so a ràdh, shéid e orra, agus thubhairt e riu, Gabhaibhsa an Spiorad naomh.

23 Cò air bith iad d'am maith sibh am peacanna, tha iad maithte dhoibh ; agus cò air bith iad d'an cum sibh am *peacanna gun am maitheadh*, tha iad air an cumail.

24 Ach cha robh Tomas, aon do'n dà fhear dheug, d'angoirear Didimus, maille riu, 'nuair a thàinig Iosa.

25 Uime sin thubhairt na deisciobuil eile ris, Chunnaic sinne an Tighearn. Ach thubhairt esau riu, Mur faic mise aileadh nan tairng

ean 'na làmhaibh, agus mur cuir mi mo mheur ann an aileadh nan tairngean, agus mur cuir mi mo làmh 'na thaobh, cha chreid mi.

26 Agus an ceann ochd làithean 'na dhéigh sin, bha a dheisciobuil a rìs a stigh, agus Tomas maille riu: thàinig Iosa, agus na dorsa dùinte, agus sheas e sa' mheadhon, agus thubhairt e, Sìth dhuibh.

27 'Na dhéigh sin thubhairt e ri Tomas, Cuir an so do mheur, agus feuch mo làmhan; agus sìn an so do làmh, agus cuir a'm' thaobh i: agus na bi mi-chreideach, ach creideach.

28 Agus fhreagair Tomas, agus thubhairt e ris, Mo Thighearn agus mo Dhia.

29 Thubhairt Iosa ris, Air son gu faca tu mi, a Thomais, chreid thu: is beannaichte iadsan nach faca, agus a chreid.

30 Agus rinn Iosa gu fìr-inneach mòran do mhòr-bhuilbh eile am fianuis a dheisciobul, nach 'eil sgrìobhta san leabhar so.

31 Ach tha iad so sgrìobhta, chum gu'n creideadh sibh gur e Iosa an Crìosd Mac Dhé, agus ag creidsinn duibh, gu'm biodh agaibh beatha troimh 'ainm-san.

CAIB. XXI.

AN déigh nan nithe sin dh'fhoillsich Iosa e féin a rìs d'a dheisciobluibh aig muir Thiberiais; agus air an dòigh so nochd see féin:

2 Bha maille r'a chéile Simon Peadar, agus Tomas d'an goirear Didimus, agus Natanael o Chàna Ghalile, agus mic Shebede, agus dithis eile d'a dheisciobluibh.

3 Thubhairt Simon Peadar riu, Thamidol adh'iasgach. Thubhairt iadsan ris, Tha sinnne a' dol maille riut. Dh'imich iad a mach, agus chaidh iad a steach do luing air ball; agus cha do ghlac iad ni air bith an oidheche sin.

4 Ach an uair a bha a' mhaduinn a nis air teachd, sheas Iosa air an tràigh: gidheadh cha robh fhios aig na deisciobluibh gu'm b'e Iosa bha ann.

5 An sin thubhairt Iosa riu, A chlann, am bheil biadh air bith agaibh? Fhreagair iadsan e, Cha'n 'eil.

6 Agus thubhairt esan riu, Tilgibh an lìon air an taobh deas do'n luing, agus gheibh sibh. Thilg iad uime sin, agus a nis cha b'urrainn iad a tharruing air son lìonmhoireachd an éisg.

7 Uime sin thubhairt an deisciobul sin, a b'ion-mhuinn le Iosa, ri Peadar, Is e'n Tighearn a ta ann. A nis an uair a chuala Simon Peadar gur e an Tighearn a bh'ann, cheangail e a chòt-uachdair uime, (oir bha e lomnochd,) agus thilg se e féin sa' mhuir.

8 Thàinig na deisciobuil eile ann an luing bhig; (oir

cha robh iad fada o thìr, ach mu thimchioll dà cheud làmh-choille,) a' tarruing an lìn éisg.

9 Uime sin an uair a thàinig iad air tìr, chunnaic iad grìosach an sin, agus iasg air a chur oirre, agus aran.

10 Thubhairt Iosa riu, Thugaibh an so do'n iasg a ghlac sibh a nis.

11 Chaidh Simon Peadar suas, agus tharruing e an lìon gu tìr, làn do iasgaibh mòra, ceud agus leth-cheud agus trì: agus ged bha'n uiread sin ann, cha do bhriseadh an lìon.

12 Thubhairt Iosa riu, Thigibh, gabhaibh bhur dìnneir. Agus cha robh a chridhe aig a h-aon do na deisciobluibh fheòraich dheth, Cò thusa? oir dh'aithnich iad gur e an Thighearn a bha ann.

13 An sin thàinig Iosa, agus ghlac e aran, agus thug e dhoibh e, agus iasg mar an ceudna.

14 Is i so a nis an treas uair a nochd Iosa e féin d'a dheisciobluibh an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

15 An sin an déigh dhoibh an dìnneir a ghabhail, thubhairt Iosa ri Simon Peadar, a Shimoin *mhic* Ionais, am bheil barrachd gràidh agad dhomh-sa orra sin? Thubhairt e ris, Tha, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. Thubhairt e ris, Beathaich m' uain.

16 Thubhairt e ris a ris an dara uair, A Shimoin

mhic Ionais, an toigh leat mise? Thubhairt e ris, Seàdh, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. Thubhairt e ris, Beathaich mo chaoraich.

17 Thubhairt e ris an treas uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? Bha Peadar doilich a chionn gu'n dubhairt e ris an treas uair, An toigh leat mise? Agus thubhairt e ris, A Thighearn, is aithne dhuit na h-uile nithe; tha fhios agad gur toigh leam thu. Thubhairt Iosa ris, Beathaich mo chaoraich.

18 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, an uair a bha thu òg, chrìoslaich thu thu féin, agus dh'imich thu an taobh bu mhiann leat: ach an uair a bhios tu aosmhor, sìnidh tu mach do làmhnan, agus crìoslaichidh neach eile thu, agus bheir e *thu* an taobh nach àill leat.

19 So thubhairt e, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis leis an tugadh e glòir do Dhia. Agus air dha so a ràdh, thubhairt e ris, Lean mise.

20 An sin air do Pheadar tionndadh, chunnaic e an deisciobul a b'ionmhuinn le Iosa, a' leantuinn; an ti mar an ceudna a luidh air uchd Iosa air a shuipeir, agus a thubhairt ris, A Thighearn, cò e a bhrathas thu?

21 Air do Pheadar esan fhaicinn, thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, ciod a ni an fear so?

22 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leam-sa e dh'fhantuinn gus an tig mi, ciod e *sin* duitse? Lean thusa mise.

23 Uime sin chaidh an ràdh so mach am measg nam bràithre, nach faigheadh an deisciobul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa ris, nach faigheadh e bàs: ach, Ma's i mo thoil-sa e dh'fhantuinn gus an tig mi, ciod e *sin* duitse?

24 Is e so an deisciobul a ta deanamh fianuis air na nithibh so, agus a sgrìobh na nithe so: agus a ta fhios againne gu bheil 'fhianuis fìor.

25 Agus a ta mar an ceudna mòran do nithibh eile a rinn Iosa, agus nam biodh iad uile sgrìobhta, is i mo bharail nach cumadh an saoghal féin na rachadh a sgrìobhadh do leabhraichibh. Amen.

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

CAIB. I.

RINN mi an ceud leabhar, a Theophiluis, mu thimchioll nan uile nithe a thòisich Iosa air a dheanamh agus a theagasg.

2 Gus an là an do thogadh suas e, an déigh dha, troimh an Spiorad Naomh, àitheantan a thoirt do na h-abstolaibh a thagh e:

3 D'an d'rinn e mar an ceudna e féin a nochdadh beò an déigh 'fhulangais, le mòran do chomharaibh fìrinneach, air dha bhi air fhaicinn leo feadh dhà fhichead là, agus e labhairt mu na nithibh sin a bhuineadh do rìoghachd Dhé:

4 Agus air dha bhi maille riu, dh'àithn e dhoibh gun iad a dhol o Ierusalem, ach feitheamh ri gealladh an Athar, *ars' esan*, a chuala sibh uamsa.

5 Oir bhaist Eoin gu

deimhin le uisge: ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh, air bheag do làithibh an déigh so.

6 Uime sin an uair a chruinnich iad an ceann a chèile, dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, 'A Thighearn, an aisig thu san àm so an rìoghachd do Israel?

7 Ach thubhairt esan riu, Cha bhuin e dhuibh-sa fios nan aimsir no nan àm fhaotainn, a chuir an t-Athair 'na chumhachd féin.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd an uair a thig an Spiorad naomh oirbh: agus bithidh sibh 'nur fianuisibh dhomh-sa, araon ann an Ierusalem, agus ann an Iudea uile, agus ann an Samaria, agus gu iomall na talmhainn.

9 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, thogadh suas e, agus iadsan 'ga

fhaicinn; agus thug neul as an sealladh e.

10 Agus am feadh a bha iadsan a geur-amharc gu nèamh, agus esan a' dol suas, feuch, sheas dithis fhear làimh riu ann an eudach geal;

11 Agus thubhairt iad, Fheara Ghalile, c'ar son a ta sibh, 'nur seasamh ag amharc gu nèamh? An t-Iosa so a thogadh suas naibh gu nèamh, is amhail sin a thig e, mar a chunnaic sibh e a' dol gu nèamh.

12 An sin phill iad gu Ierusalem, o'n t-sliabh ris an abrar *sliabh* nan crann-oladh, a tha'm fagus do Ierusalem, astar là sàbaid as.

13 Agus an uair a thàinig iad a stigh, chaidh iad suas do sheòmar uachdarach, far an robh a fantuinn Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas, Philip, agus Tomas, Bartolomeus, agus Mata, Seumas *mac* Alpheuis, agus Simon Selotes, agus Iudas *bràthair* Sheumais.

14 Bhunaich iad so uile a dh'aon inntinn ann an urnuigh, [agus an guidhe,] maille ris na mnaibh, agus Muire màthair Iosa, agus maille r'a bhrathribh.

15 Agus anns na làithibh sin dh'éirich Peadar ann am meadhon nan deisciobul, agus thubhairt e, (b'e àireamh nan ainm a bha làthair, mu thimchioll ceud agus fichead,)

16 Fheara *agus* a bhràithre, b'éigin an sgrìobtuir so bhi air a choimhlionadh, a roimh-labhair an Spiorad naomh le beul Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'na cheann-iuil acasan a ghlac Iosa.

17 Oir bha e air àireamh maille ruinne, agus fhuair e cuibhrionn do'n fhrithéaladh so.

18 A nis cleannaich am fear so fearann le duais na h-eucorach; agus air dha tuiteam sìos air 'aghaidh, sgàin e sa' mheadhon, agus bhrùchd a mhionach uile mach.

19 Agus rinneadh so aithnichte do luchd-àiteachaidh Ierusalem uile; air chor as gu'n abrar ris an fhearann sin 'nan cainnt féin, Aceldama sin ri ràdh, Fearann fola.

20 Oir a ta e sgrìobhta ann an leabhar nan Salm, Biodh 'aite-còmhnuidh 'na fhàsach, agus na gabhadh neach sam bith tàmh ann: agus, Glacadh neach eile a dhreuchd.

21 Air an aobhar sin is còir aon do na daoineibh sin a bha maille riinne, rè na h-aimsir *sin* uile anns an deachaidh an Tighearn Iosa steach agus a mach 'nar measg-ne,

22 A'toiseachadh o bhaisteadh Eoin, gus an là an do thogadh suas uainn e, bhi air a dheanamh 'na fhianuis air 'aiseirigh-san maille ruinne.

23 Agus shonraich iad

dithis, Ioseph ris an abrar Barsabas, d'ambucho-ainm Iustus, agus Matias.

24 Agus rinn iad urnuigh, agus thubhairt iad, Thusa a Thighearn, d'an aithne cridheachan nan uile dhaoine, foillsich cò d'on dithis so a thagh thu,

25 A ghabhail cuibhrinn do'n fhrithéaladh agus do'n abstoláhd so, o'n do thuit Iudas le seacharan, gu dol d'a àit féin.

26 Agus thilg iad an crannchur; agus thuit an crannchur air Matias; agus bha e air àireamh maille ris an aon abstol deug.

CAIB. II.

A GUS an uair a thàinig là na cuingis, bha iad gu léir a dh'aon inntinn ann an aon àit.

2 Agus thàinig gu h-obana toirm o nèamh, mar shéidcadh gaoithe ro thréin, agus lìon i an tigh uile far an robh iad 'nan suidhe.

3 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh teanganna sgoilte, mar do theine, agus shuidh e air gach aon diubh fa leth:

4 Agus lìonadh iad uile leis an Spiorad naomh, agus thoisich iad air labhairt le teangaibh eile, a réir mar a thug an Spiorad comas labhairt dhoibh.

5 Agus bha a' gabhail còmhnuidh ann an Ierusalem, Iudhaich, daoine cràbhach, do gach uile chinneach fo nèamh.

6 A nis an uair a sgaoil-

eadh an t-ìomradh so, thàinig an sluagh an ceann a chèile, agus bha iad fo amhluadh, do bhrìgh gu'n cuala gach aon iad a' labh airt 'nan cànan fèin.

7 Agus bha iad uile fo uamhas agus ghabh iad iongantais, ag ràdh r'a chèile, Feuch, nach Galiléich iad sin uile a ta labhairt?

8 Agus cionnus a ta sinne 'gan cluinntinn gach aon 'nar cànan fèin, anns an d'rugadh sinn?

9 Partaich, agus Medich, agus Elamaich, agus luchd-àiteachaidh Mhesopotamia, Iudea, agus Chapadocia, Phontuis, agus Asia,

10 Phrigia, agus Phamphilia, na h-Eiphit, agus chrìoch na Lìbia timchioll Chirene, agus coigrich o'n Roinn, Iudhaich agus Proselitich,

11 Muinntir Chrete, agus Arabia, tha sinn 'gan cluinntinn a' labhairt 'nar teangaibh fèin gnìomhara mòralach Dhé.

12 Agus bha iad uile fo uamhas, agus ann an iomachomhairle, ag ràdh gach aon r'a chèile, Ciod is ciallda so?

13 Ach thubhairt dream eile a' fanoid, Tha na daoine so làn do fhion ùr.

14 Ach air seasamh do Pheadar maille ris an aon fhear deug, thog e a ghuth, agus thubhairt e riù, Fheara Iudea, agus sibhse uile a luchd-àiteachaidh Ierusalem, biodh fios so agaibh,

agus éisdibh ri m' bhriathraibh-sa :

15 Oir cha'n 'eil iad so air mhisg, mar a ta sibhse a' meas, oir is i an treas uair do'n là a ta ann.

16 Ach is e so an ni a chaidh labhairt leis an fhàidh Ioel :

17 Agus tarlaidh anns na làithibh deireannach, (arsa Dia,) dòirtidh mise do m' Spiorad air gach uile fheoil; agus ni bhur mic agus bhur nigheana fàidheadaireachd, agus chi bhur n-òganaich seallanna, agus bruadaraidh bhur seann daoine bruadaran :

18 Agus dòirtidh mise air m'òglaich, agus air mo bhan-oglaich do m' Spiorad anns na làithibh sin; agus ni iad fàidheadaireachd :

19 Agus nochdaidh mise iongantais anns na nèamhaibh shuas, agus comharan air an talamh shìos; fuil, agus teine, agus duibh-neul deataich.

20 Iompaichear a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mun tig là mòr agus comharaichte sin an Tighearna :

21 Agus tarlaidh, ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, gu'n tèarnar e.

22 Fheara Israeil, éisdibh ris na briathraibh so : Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'nur measg-sa, le cumhachdaibh agus le mìorbhuilibh agus le comharaibh, a rinn Dia leis-san 'nur meadhon-sa,

mar a ta fhios agaibh féin :

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle chinntich agus roimh-eòlas Dé, ghlac sibhse, agus le làmbaibh dhroch dhaoine cheus agus mharbh sibh e :

24 Neach a thog Dia suas, air dha piantan a' bhàis fhuasgladh; do bhrìgh nach robh e'n comas gu'n cumtadh esan leis :

25 Oir thubhairt Daibhidh m'a thimchioll, Chunnaic mi an Tighearn romham a ghnàth; oir a ta e aig mo dheas làimh, chum nach gluaisteadh mi.

26 Air an aobhar so rinn mo chridhe gairdeachas, agus rinn mo theangadh aoibhneas : tuilleadh fòs, gabhaidh m' fheoil còmhnuidh fhoisneach ann an dòchas :

27 Do bhrìgh nach fàg thu m'anam shìos ann an ifrinn, ni mò a dh'fhuilingeas tu do d' naomh Aon féin gu faic e truailidheachd.

28 Dh'fhoillsich thu dhomh-sa slighean na beatha; lìonaidh tu mi do shubhachas le d' ghnùis.

29 Fheara agus a bhràithre, leigibh leam-sa labhairt gu dàna ribh mu'n phrìomh-athair Daibhidh, araon gu'n d'fhuair e bàs, agus gu'n d'adhlacadh e, agus gu bheil 'uaigh maille ruinne gus an là an diugh :

30 Air an aobhar sin air dha bhi 'na fhàidh, agus fiosrach gu'n do mhionn-

aich Dia le mionnaibh dha, do thoradh a leasraidh, [a réir na feòla, gu togadh e suas Crìosd,] gu suidhe air a rìgh-chaithir-san.

31 Air dhasan so a roimh-fhaicinn, labhair e mu ais-eirigh Chrìosd, nach d'fhagadh 'anam ann an ifrinn, agus nach fac 'fheoil truailleachd.

32 An t-Iosa so thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'nar fianuisibh.

33 Uime sin air dha bhi air àrdachadh le deas làimh Dhé, agus gealladh an Spioraid naoimh fhaotainn o'n Athair, dhòirt e mach an nì so, a tha sibhse nis a' faicinn agus a cluinntinn.

34 Oir cha deachaidh Daibhidh suas chum nan nèamh : ach a ta e féin ag ràdh, Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh.

36 Uime sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israeil uile, gu'n d'rinn Dia 'na Thighearn agus 'na Chrìosd an t-Iosa so féin, a cheus sibhse.

37 A nis an uair e chual iad so, bha iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fheara agus a bhràithre, ciod a nì sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Deanaibh aithreachas, agus bithibh air bhur baisteadh gach aon

agaibh ann an ainm Iosa Crìosd, chum maitheanais pheacanna, agus gheibh sibh tìodhlac an Spioraid naoimh.

39 Oir a ta an gealladh dhuibh-sa, agus do 'ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad o làimh, eadhon a mheud as a ghairmeas an Tighearn ar Dia.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn e fianuis agus dh'earalaich e iad, ag ràdh, Saoraibh sibh féin o'n ghinealach fhiar so.

41 An sin bhaisteadh iadsan a ghabh r'a fhocal gu toileach : agus an là sin féin chuireadh riu timchioll trì mìle anam.

42 Agus bhunaich iad gu seasmhach ann an teagasg nan abstol, agus ann an co-chomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an urnuighibh.

43 Agus thàinig eagal air gach anam : agus rinneadh mòran do mhìorbhuilibh agus do chomharaibh leis na h-abstolaibh.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon àit, agus bha na h-uile nìthe aca coitchionn ;

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aoninntinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gairdeachas agus le aon-fhillteachd cridhe,

47 A' moladh Dhé, agus deadh-ghean aca o'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tighearn gach là ris an eaglais an dream a thèar-ninear.

CAIB. III.

A GUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h-urnuigh, *eadhon* an naothadh *uair*.

2 Agus bha duine àraidh a bha 'na bhacach o bhroinn a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach là aig dorus sin an teampuill ris an abrar Sgiamhach, a dh'iarraidh déirce orra-san a bha dol a steach do'n teampull :

3 Neach, an uair a chunnaic e Peadar agus Eoin air tò dol a steach do'n teampull, a dh'iarr déirc.

4 Agus air do Pheadar sealltuinn gu geur air, maille ri Eoin, thubhairt e, Amhairc oirnne.

5 Agus thug esan aire dhoibh an dòchas gu'm faigheadh e ni-éigin uatha.

6 An sin thubhairt Peadar, Airgiod no òr cha'n 'eil agam; ach an ni a ta agam, so bheir mi dhuit: An ainm Iosa Crìosd o Nasaret, éirich agus imich.

7 Agus air dha breith air a làimh dheis, thog e suas e; agus air ball neartaich-eadh 'aobrunnan agus a throidhean.

8 Agus leum e suas, agus sheas, agus dh'imich e, agus chaidh e steach maille riu

do'n teampull, ag imeachd agus a leumnaich, agus a' toirt cliu do Dhia.

9 Agus chunnaic an sluagh uile e ag imeachd, agus a' toirt cliu do Dhia.

10 Agus dh'aithnich iad esan gu'm b'e a bha 'na shuidhe aig geata Sgiamhach an teampuill ag iarraidh déirce: agus lionadh iad le h-iongantas agus le h-uamhas air son an ni sin a thachair dha.

11 Agus ag cumail Pheadar agus Eoin, [do'n bhacach a chaidh leigheas,] ruith an sluagh uile d'an ionnsuidh anns an sgàth-thigh ris an abrar sgàth-thigh Sholaimh, làn iongantais.

12 Agus an uair a chunnaic Peadar so, fhreagair e an sluagh, Fheara Israeil, c'ar son a ta iongantas oirbh mu'n ni so? no c'ar son a ta sibh a geur-amharc oirnne, mar gu b'ann le ar cumhachd no ar naomhachd féin a thug sinn air an duine so imeachd?

13 Ghlòraich Dia Abraham, agus Isaac, agus Iacoib, Dia ar n-aithriche a Mhac Iosa; a thug sibhse thairis, agus a dh'àicheadh sibh an làthair Philait, an uair a b'i a bhreth a chur fa sgaoil.

14 Ach dh'àicheadh sibhse an t-Aon naomh, agus am Fìrean, agus dh'iarr sibh mortair a thiodhlacadh dhuibh;

15 Agus mharbh sibh Prionnsa na beatha, a thog

Dia o na marbhaibh ; air am bheil sinne 'nar fianuisibh.

16 Agus tre chreidmh 'na ainm neartaich e an ti so, a tha sibhse a' faicinn, agus a's aithe dhuibh : seadh, thug 'ainm-san agus an creidimh a ta trid-san, dhasan an t-slàinte iomlan so 'nur làthair-sa uile.

17 Agus a nis, a bhràithre, tha fhios agam gur ann troimh aineolas a rinn sibh e, mar a rinn mar an ceudna bhur n-uachdarain.

18 Ach choimhlion Dia air an dòigh so na nithe sin a roimh-fhoillsich e le beul 'fhàidhean uile, gu'm fuil-ingeadh Criosd.

19 Air an aobhar sin deanaibh-sa aithreachas agus bithibh air bhur n-iompachadh, chum gu'm bi bhur peacanna air an glanadh as, 'nuair a thig amanna fionnuaireachd o làthairan Tigh-earn,

20 Agus a chuireas e Iosa Criosd d'ur ionnsuidh, a chaidh roimh-orduchadh :

21 Neach is éigin do nèamh a ghabhail gu aimsiribh aisig nan uile nithe, air an do labhair Dia le beul 'fhàidhean naomha uile, o thoiseach an t-saoghail.

22 Oir gu fìrinneach thubhairt Maois ris na h-aithrichibh, Togaidh an Tigh-earn bhur Dia suas fàidh dhuibh, do 'ur bràithribh, mar mise ; ris-san éisdidh sibh anns na h-uile nithibh a labhras e ribh.

23 Agus tarlaidh, gach anam nach éisd ris an fhàidh sin, gu'n sgriosar a mach as an t-sluagh e.

24 Seadh, dh'fhoillsich na fàidhean uile o Shamuel, agus iadsan a lean o sin, a mheud diubh as a labhair, roimh-laimh mu na làithibh so.

25 Is sibhse clann nam fàidhean, agus a' choimhcheangail a rinn Dia r'ar n-aithrichibh, ag ràdh ri Abraham, Agus ann ad shliochd-sa bithidh uile theaghlaiche na talmhainn air am beannachadh.

26 Air do Dhia a Mhac Iosa thogail suas, chuir e do 'ur n-ionnsuidh-sa e air tùs, chum gu'm beannaicheadh e sibh, leis gach aon agaibh iompachadh o bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

AGUS am feadh 'sa bha iad a' labhairt ris an t-sluagh, thàinig orra na sagairt, agus ceannard an teampuill, agus na Sadusaich ;

2 Agus bha iad fodhoilgheas gu'n robh iadsan a' teagasg an t-sluaigh, agus a' searmonachadh tre Iosa aiseirigh nam marbh.

3 Agus chuir iad làmh annta, agus chuir iad am prìosan iad gus an là màineach : oir b'e nis am feasgar a bh'ann.

4 Gidheadh, chreid mòran diubh-san a chual am focal ; agus b'e àireamh nan daoine timchioll chùig mìle.

5 Agus charladh air an là maireach, gu'n do chruinnicheadh an ceann a chéile an uachdarain, agus an seanairean, agus an sgrìobhaichean, ann an Ierusalem,

6 Agus Annas an t-àrd-shagart, agus Caiaphas, agus Eoin, agus Alecsander, agus a mheud as a bha do chinneach an àrd-shagairt.

7 Agus air dhoibh iadsan a chur anns a' mheadhon, dh'fhiosraich iad, Ciod e an cumhachd, no ciod e an t-ainm anns an d'rinn sibh so ?

8 An sin air do Pheadar bhi air a lìonadh leis an Spiorad naomh, thubhairt e riu, Uachdarana a' phobuill, agus a sheanairean Israeil,

9 Ma tha sinne an diugh air ar ceasnachadh mu'n deadh ghnìomh a rinneadh do'n duine euslan, cionnus a shlànuicheadh e ;

10 Biodh e aithnichte dhuibh-sa uile, agus do phobull Israeil uile, gur ann tre ainm Iosa Crìosd o Nasaret, a cheus sibhse, a thog Dia o na marbhaibh, eadhon trìd-san a ta 'n duine so 'na sheasamh an so 'nur làthair-sa slàn.

11 Is i so a' chlach sin a dhiùltadh leibhse, a luchd togail, a rinneadh 'na ceann na h-òisne.

12 Agus cha'n 'eil slàinte ann an neach air bith eile : oir cha'n 'eil ainm air bith eile fo nèamh air a thoirt am measg dhaoine, tre am

feud sinn bhi air ar tèarnadh.

13 A nis an uair a chunnaic iad dànachd Pheadair agus Eoin, agus a thuig iad gu'm bu daoine gun fhòglum agus cumanta iad, ghabh iad iongantas ; agus dh'aithnich siad iad gu'n robh iadsan maille ri Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leighiseadh 'na sheasamh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'na aghaidh.

15 Agus an déigh dhoibh orduchadh dhoibh-san dol a mach as a' chomhairle, chuir iad an cinn cuid-eachd,

16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn ris na daoineibh so ? Oir gu'n deachaidh mìorbhuil aithnichte dheanamh leo, a ta e follaiseach do luchd-àiteachaidh Ierusalem uile, agus cha'n urrainn sinne àicheadh.

17 Ach a chum nach sgaoilear e ni's mò air feadh an t-sluaigh, bagramaid orra gu geur, gun iad a labhairt ni's mò ri neach air bith anns an ainm so.

18 Agus air dhoibh an gairm, dh'àithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagasg ann an ainm Iosa.

19 Ach fhreagair Peadar agus Eoin agus thubhairt iad riu, Am bheil e ceart am fianuis Dé, éisdeachd ribhse roimh Dhia, thugaibh féin breth.

20 Oir cha'n 'eil e'n comas duinne gun na nithe

a chunnaic agus a chuala sinn a labhairt.

21 Ach air dhoibh-san tuilleadh bagraidh a dheanamh orra, leig iad as iad, gun dòigh air bith fhaotainn air am feudadh iad peanas a dheanamh orra, air son an t-sluaigh: oir bha na h-uile a' toirt glòire do Dhia air son an nì a rinneadh.

22 Oir bha an duine air an d'rinneadh am mìorbhuil leighis so tuilleadh as dà fhichead bliadhna dh'aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thàinig iad dh'ionnsuidh am muinntir féin, agus dh'innis iad na h-uile nithe a thubhairt na h-àrd-shagairt, agus na seanairean riu.

24 Agus an uair a chual iadsan so, thog iad suas a dh'aon inntinn an guth ri Dia, agus thubhairt iad, A Thighearn, is tusa an Dia a rinn nèamh agus talamh, agus an fhairge, agus na h-uile nithe ta annta:

25 A thubhairt le beul Dhaibhidh do sheirbhisich, C'ar son a ghabh na Cinnich boil, agus a smuainich an sluagh nithe dìomhanach?

26 Sheas rìghrean na talmhainn suas, agus chruinnicheadh na h-uachdarain an ceann a chéile, an aghaidh an Tighearn, agus an aghaidh a Chrìosd.

27 Oir gu fìrinneach chruinnicheadh an ceann a chéile, an aghaidh do Lein-

ibh naoimh Iosa, a dh'ung thu, araon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cinnich, agus sluagh Israeil,

28 A dheanamh gach nì a roimh-orduich do làmh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nis, a Thighearn, amhairc air am bagraidhibh: agus déonaich do d'sheirbhisich féin, t'fhocal a labhairt leis gach uile dhànachd.

30 Le d' làimh a shinn-eadh a mach chum leighis: agus gu'm bi comharan agus mìorbhuilean air an deanamh tre ainm do Leinibh naoimh Iosa.

31 Agus air dhoibh ur-nuigh a dheanamh, chrathadh an t-àit anns an robh iad cruinn; agus lìonadh iad uile do'n Spiorad naomh, agus labhair iad focal Dé le dànachd.

32 Agus bha aig a chuid-eachd a chreid aon chridhe, agus aon anam: agus nì mò a thubhairt neach air bith *dhiubh*, gu'm bu leis féin aon nì a shealbhaich e; ach bha na h-uile nithe coitichionn aca.

33 Agus le mòr-chumhachd thug na h-abstoil fianuis air aiseirigh an Tighearna Iosa: agus bha mòrghràs orra uile.

34 Agus nì mò a bha aon neach uireasbhuidheach 'nam measg: oir a mheud as a bha 'nan sealbhadairibh fearainn, no thighean, air dhoibh an reiceadh,

thug iad luach nan nithe a chaidh reiceadh leo ;

35 Agus chuir iad aig cosaibh nan abstol *e*: agus roinneadh e air gach neach a réir 'fheuma.

36 Agus air do fhearann a bhi aig Ioses d'an do ghoireadh leis na h-abstol-aibh Barnabas, (is e sin, air eadar-theangachadh, Mac na comhfhurtachd,) Lebhitheach, d'am bu dùthaich Ciprus,

37 Reic se e, agus thug e'n t-airgiod, agus chuir e aig cosaibh nan abstol *e*.

CAIB. V.

ACH reic fear àraidh d'am b'ainm Ananias, maille r'a mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,

2 Agus cheil e *cuid* do'n luach, le fios a mhnà, agus air dha cuid-éigin a thoirt leis, chuir e aig cosaibh nan abstol *e*.

3 Ach thubhairt Peadar, Ananiais, c'ar son a lìon Satan do chridhe a dheanamh bréige do'n Spiorad naomh, agus a cheiltinn *cuid* do luach an fhearainn?

4 Am feadh 's a dh'fhuirich e *gun reiceadh*, nach bu leat féin e? agus an déigh a reiceadh nach robh e a'd' chomas féin? c'ar son a smuainich thu ann do chridhe an gnòimh so? cha d'rinn thu breug do dhaoineibh ach do Dhia.

5 Agus an uair a chuala Ananias na briathra so, thuit e sìos, agus chaidh an deò as: agus thàinig eagal

mòr air na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-òganaich, phaisg iad an eudach-mairbh e, agus air dhoibh a ghiùlan a mach, dh'adhlaic iad *e*.

7 Agus tharladh timchioll tri uaire 'na dhéigh sin, gu'n d'thàinig a bhean a steach, gun fhios aice air an ni a rinneadh.

8 Agus fhreagair Peadar i, Innis dhomh-sa an ann air an uiread so reic sibh am fearann? Agus thubhairt ise, Is ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhairt Peadar rithe, C'ar son a choaontaich sibh Spiorad an Tighearna a dhearbhadh? feuch *tha* cosan na muinntir a dh'adhlaic t-fhear aig an dorus, agus giùlainidh iad thusa mach.

10 An sin thuit i air ball aig a chosaibh, agus chaidh an deò aisde: agus air do na h-òganaich teachd a steach, fhuair iad i marbh, agus air dhoibh a giùlan a mach dh'adhlaic iad làimh r'a fear i.

11 Agus thàinig eagal mòr air an eaglais uile, agus air na h-uile a chuala na nithe so.

12 Agus rinneadh mòran chomharan agus mhìorbhuilcan am measg a' phobuill le làmhaibh nan abstol; (agus bha iad uile dh'aon inntinn ann an sgàth-thigh Sholaimh;

13 Agus cha robh chridhe aig aon do chàch e féin a

cheangal riu :) ach bha mòr-mheas aig a' phobull orra.

14 Agus is mòid a chuir eadh creidich ris an Tighearn, buidheann mhòr a-raon do fhearaibh agus do mhnaibh :

15 Air chor as gu'n d'thug iad a mach a' mhuinntir euslan air na sràidibh, agus gu'n do chuir iad air leabaichibh agus air uirighibh iad, chum ag teachd do Pheadar gu'n cuireadh 'fhaileas, mar bu lugha, sgàile air neach éigin aca.

16 Agus thàinig mar an ceudna mòr-shluagh as na bailtibh mu'n cuairt air Ierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh le spioradaibh neòghlan : agus leighiseadh iad uile.

17 An sin dh'éirich an t-àrd-shagart, agus iadsan uile a bha maille ris, (eadhon luchd-bharail nan Sadusach,) agus lìonadh iad le tnuith,

18 Agus chuir iad làmh anns na h-abstolaibh, agus chuir iad sa' phrìosan chumanta iad.

19 Ach dh'fhosgail aing-eal an Tighearna dorsan a' phrìosain san oidhche, agus thug e iadsan a mach, agus thubhairt e,

20 Imichibh, agus ag seasamh dhuibh labhraibh san teampull ris an t-sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus an uair a chual iad so, chaidh iad gu moch

a steach do'n teampull, agus theagaisg iad. Ach thàinig an t-àrd-shagart agus iadsan a bha maille ris, agus ghairm iad a' chomhairle, agus seanadh chloinn Israeil uile an ceann a chèile, agus chuir iad do'n phrìosan chum gu'n tug-tadh iadsan *d'an ionnsuidh*.

22 Ach an uair a thàinig na maoir, cha d'fhuair iad sa' phrìosan iad, agus air pilltinn dhoibh, dh'innis iad,

23 Agràdh, Fhuair sinne gu fìrinneach am prìosan dùinte gu ro thèaruinte, agus an luchd-coimhead 'nan seasamh a mach fa chomhair nan dorsan ; ach an uair a dh'fhosgail sinn, cha d'fhuair sinn aon duine a stigh.

24 A nis an uair a chual an t-àrd-shagart, agus ceannard an teampuill, agus uachdarain nan sagart na briathra so, bha iad fo amharus mu'n timchioll ciod agus an tigeadh so.

25 An sin thàinig neach *àraidh* agus dh'innis e dhoibh, ag ràdh, Feuch, a ta na daoine a chuir sibh sa' phrìosan, 'nan seasamh san teampull, agus a' teagasg a' phobuill.

26 An sin dh'imich an ceannard maille ris na maoraibh, agus thug e leis iad gu'n ainneart : (oir bha eag-al orra roimh an t-sluagh gu'm biodh iad air an clach-adh *leo*.)

27 Agus an uair a thug iad leo iad, chuir iad ann

am fianuis na comhairle
iad: agus dh'fheòraich an
t-àrd-shagart diubh,

28 Ag ràdh, Nach d'thug
sinne geur-ordugh dhuibh
gun teagasg a dheanamh
san ainm so? agus, feuch,
lion sibh Ierusalem le 'ur
teagasg, agus is àill leibh
fuil an duine so a tharruing
oirne.

29 An sin fhreagair Peadar
agus na h-abstoil eile, a-
gus thubhairt iad, Is còir
geill a thoirt do Dhia ni's
mò na do dhaoineibh.

30 Thog Dia ar n-aith-
riche Iosa, a mharbh sibhse
agus a chroch sibh air
crann.

31 Esan dh'àrdaich Dia le
a dheas làimh 'na Cheann-
ard agus 'na Shlànuighear,
a thoirt aithreachais agus
maitheanais pheacanna do
Israel.

32 Agus tha sinne 'nar
fianuisibh dha air na nith-
ibh so; agus mar an ceud-
na an Spiorad naomh, a
thug Dia dhoibh-san a ta
ùmhal dha.

33 Agus an uair a chual
iadsan so, bha iad air an
gonadh, agus ghabh iad
comhairle an cur gu bàs.

34 Ansin dh'éirich Phairis-
each àraidh anns a' chomh-
airle, d'am b'aimn Gama-
liel, fear teagaisg an lagha,
air an robh meas aig an
t-sluagh uile, agus dh'ord-
uich e na h-abstoil a chur
a mach rè tamuill;

35 Agus thubhairt e riu,
Fheara Israeil, thugaibh
aire dhuibh féin, ciod a ta

roimhibh a dheanamh mu
thimchioll nan daoine sin.

36 Oir roimh na làithibh
so dh'éirich Teudas suas, ag
ràdh, gu'm bu neach éigin
mòr e féin, agus cheangail
àireamh dhaoine, timchioll
ceithir cheud, iad féin ris:
mharbhadh esan, agus a
mheud 'sa dh'aontaich leis,
sgaoileadh iad uile as a
chéile, agus chaidh iad gu
neo-ni.

37 An déigh an fhir so
dh'éirich Iudas an Galil-
éach suas, ann an làithibh na
cìs-mheasaidh, agus tharr-
uing e mòran sluaigh 'na
dhéigh: sgriosadh esan mar
an ceudna, agus a mheud 's
a ghéill da, sgapadh iad uile.

38 Agus a nis a ta mi ag
ràdh ribh, Fanaibh o na
daoinibh so, agus leigibh
leo: oir ma's ann o dhaoine-
ibh a ta a' chomhairle so,
no an obair so, thig i gu
neo-bhrigh:

39 Ach ma's ann o Dhia
a ta i, cha'n urrainn sibhse
a cur gu neo-bhrigh: air
eagal gu'n tarladh gu'm
faighear sibh eadhon a' cog-
adh an aghaidh Dhé.

40 Agus dh'aontaich iad
leis-san: agus an uair a
ghairm iad na h-abstoil, a-
gus a ghabh iad orra, dh'-
orduich iad dhoibh gun
labhairt ann an ainm Iosa,
agus leig iad as iad.

41 Agus dh'imich iadsan
o làthair na comhairle, le
gairdeachas a chionn gu'n
do mheasadh gu'm b'airidh
iad air eas-urran fhulang
air son 'ainme-san.

42 Agus gach là anns an teampull, agus o thigh gu tigh, cha do sguir iad a bhi teagasg, agus a searmonachadh Iosa Criosd.

CAIB. VI.

AGUS anns na làithibh sin, an uair a bha àireamh nan deisciobul a' meudachadh, dh'éirich gearan am measg nan Greugach an aghaidh nan Eabhrach, a chionn gu'n do dhearmaideadh am bant-raichean san fhrithealadh laitheil.

2 An sin ghairm an dà fhear dheug mòr-chuideachd nan deisciobul d'an ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha'n 'eil e iomchuidh sinne dh'fhàgail focail Dé agus a fhrithealadh do bhordaibh.

3 Uime sin, a bhràithre, iarraibh a mach 'nur measg seachdnar dhaoine fo dheadh iomradh, làn do'n Spiorad naomh agus do ghliocas, a chuireas sinne os ceann an dreuchd so.

4 Ach buanaichidh sinne a ghnàth ann an urnuigh, agus am ministreileachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt so taitneach an làthair na mòr-chuideachd uile: agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidhimh agus do'n Spiorad naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nic-anor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas, proseliteach do mhuinntir Antioch:

6 Chuir iad iadsan an làthair nan abstol: agus air deanamh urnuigh dhoibh, chuir iad an làmhnan orra.

7 Agus dh'fhàs focal Dé; agus mheudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro mhòr ann an Ierusalem; agus bha cuideachd mhòr do na sagartaibh ùmhal do'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan làn do chreidimh agus do chumhachd, mìorbhuilean agus comharan mòra am measg an t-sluaigh.

9 An sin dh'éirich dream àraidh do'n t-sionagog, ris an abrar *sionagog* nan Libertineach, agus nan Cirenianach, agus mhuinntir Alectsandria, agus na dream o Chìlicia, agus o'n Asia, a' deasboireachd ri Stephan.

10 Agus cha b'urrainn iad cur an aghaidh a ghliocais agus an spioraid leis an do labhair e.

11 An sin thug iad a steach an uaighidneas daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh Mhaois, agus Dhé.

12 Agus dhùisg iad suas an sluagh, agus na seanair-ean, agus na sgriobhaichean, agus thàinig iad air, agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle e.

13 Agus chuir iad suas fianuisan bréige, a thubhairt, Cha'n 'eil an duine so a' sgur do labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh an ionaid naoimh so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu'n sgrios an t-Iosa so a Nasaret an t-àit so, agus gu'n cacadhail e na gnàth-anna a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibh-san uile a bha 'nan suidhe sa' chomhairle amharc gu geur air, chunnaic iad 'aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

AN sin thubhairt an t-àrd-shagart, Am bheil ma ta na nithe so mar so?

2 Agus thubhairt esan, Fheara, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh; Dh'fhoillsicheadh Dia na glòire d'ar n-athair Abraham, 'nu-air a bha e an am Mesopotamia, mun do ghabh e còmhnuidh ann an Charan.

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach á d' thìr féin, agus o d' chinneach, agus thig chum na tìre a nochdas mise dhuit.

4 An sin chaidh esan a mach á talamh nan Caldéach, agus ghabh e còmhnuidh ann an Charan: agus as a sin, an déigh bàis 'athar, dh'atharraich se e do'n fhearann so anns am bheil sibhse nis 'nur còmhnuidh.

5 Agus cha d'thug e dha oighreachd *sam bith* ann, cha d'thug *fiu* leud troidhe: gidheadh gheall e gu'n tugadh e mar sheilbh e dha féin agus d'a shliochd 'na dhéigh, ged nach robh fathast duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air an dòigh so, Gu'm biodh a

shliochd air chuairt ann an dùthaich choigrich, agus gu'n deanadh iad tràillean diubh, agus gu'm buineadh iad gu h-olc *riu* rè ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d'am bi iadsan fo dhaorsa, bheir mise breth, arsa Dia: agus an déigh nan nithe sin thig iad a mach, agus ni iad seirbhis dhomhsa anns an àit so.

8 Agus thug e dha coimh-cheangal an timchioll-ghearraidh: agus mar sin ghin Abraham Isaac, agus thimchioll-ghearr se e air an ochdamh là: agus ghin Isaac Iacob, agus Iacob an dà phrìomh-athair dheug.

9 Agus a' gabhail farmaid reic na prìomh-aithriche Ioseph do'n Eiphit: ach bha Dia maille ris,

10 Agus shaor se e as a thrioblaidibh uile, agus thug e deadh-ghean agus gliocas da an làthair Pharaoh rìgh na h-Eiphit; agus chuir se e 'na uachdaran air an Eiphit, agus air a theaghlach féin uile.

11 Nis thàinig gorta agus àmhghar mòr air an Eiphit uile, agus air talamh Chanaan; agus cha d'fhuair ar n-aithriche teachd-an-tìr.

12 Ach an uair a chuala Iacob gu'n robh arbhar san Eiphit, chuir e mach ar n-aithriche air tùs.

13 Agus air an dara uair rinneadh Ioseph àithnichte d'a bhràithribh; agus rinneadh cinneach Ioseph follaiseach do Pharaoh.

14 An sin cnuir Ioseph *fios* uaith, agus ghairm e d'a ionnsuidh Iacob 'athair, agus a luchd-dàimhe uile, cùig anama deug agus tri fichead.

15 Agus chaidh Iacob sìos do'n Eiphit, agus fhuair e bàs, e féin agus ar naith-riche.

16 Agus ghiùlaineadh thairis iad gu Sichein, agus chuireadh iad anns an àit-adhlaic a cheannaich Abraham air suim airgid o mhic Eموير, *athar* Shicheim.

17 Ach an uair a dhruid àm a' gheallaidh, a mhionnaich Dia do Abraham, dh'fhàs an sluagh agus rinn-eadh iad lìonmhor san Eiph-it,

18 Gus an d'éirich rìgh eile, donach b'aithne Ioseph.

19 Bhuin esan gu cuil-bheirteach r'ar cinneach, agus rinn e olc air ar n-aithrichibh, air chor as gu'n d'thug e orra an naoidheana a thilgeadh mach, chum nach siolaicheadh iad.

20 Anns an àm sin rug-adh Maois, agus bha e ro sgiamhach, agus dh'altrum-adh e trì mìosan ann an tigh 'athar :

21 Agus an uair a thilgeadh a mach e, thog nigh-ean Pharaoh leatha e, agus dh'altrum i e mar mhac dhi féin.

22 Agus dh'fhòghlumadh Maois ann an uile ghliocas nan Eiphiteach, agus bha e cumhachdach am briathraibh agus an gnìomhar-aibh.

23 Agus an uair a bha e dà fhichead bliadhna iomlan a dh'aois, thàinig e, 'na chridhe a bhràithre clann Israeil fhiosrachadh.

24 Agus air dha duine àraidh *dhiubh* fhaicinn a' fulang eucoir, theasaig se e, agus air bualadh an Eiph-itich dha, rinn e dioghaltas do'n fhearair an d'rinneadh an eucoir :

25 Oir shaoil e gu'n tuigeadh a bhràithre, gu'n tugadh Dia le a làimh-san saorsa dhoibh ; ach cha do thuig iadsan.

26 Agus air an là 'na dhéigh sin nochd se e féin doibh agus iad a' comhstri, agus b'aill leis sìth a dheanamh eatorra, ag ràdh, A dhaoine, is bràithre sibh féin ; c'ar son a ta sibh a' deanamh eucoir air a chéile ?

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a' choimhearsnach uaith e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a'd' uachdaran agus a'd' bhreith-eamh oirne ?

28 Am miann leat mise amharbhadh, mara *mharbhu* an t-Eiphiteach an dé ?

29 An sin theich Maois a' son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an dùthaich Mhidiain, far an do ghin e dithis mhac.

30 Agus an uair a choimhlionadh dà fhichead bliadhna, dh'fhoillsicheadh dha ann am fàsach beinne Shina, aingeal an Tighearn ann an lasair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois so, ghabh e iongantais mu'n t-sealladh; agus air dha teachd am fagus gu beachdachadh air, thainig guth an Tighearna d'a ionnsuidh,

32 *Ag ràdh, Is mise Dia t'aithriche, Dia Abrahaim, agus Dia Isaaic, agus Dia Iacoib. An sin chriothnuich Maois, agus cha robh chridhe aige amharc.*

33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chosaibh: oir is talamh naomh an t-àit air am bheil thu a'd' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinnteach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thàinig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.

35 Am Maois so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breithcamh dhiot-sa? esan chuir Dia *gu bhi* 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh'fhoillsicheadh dha sa' phreas.

36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhuilean, agus comharan a dheanamh ann an tìr na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhichead bliadhna.

37 Is e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israeil, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas faidh dhuibh do 'ur bràithribh, cosmhuil

rium-sa; ris-san éisdidh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinn Shina, agus maille r'ar n-aithrichibhne: neach a fhuaire briathra na beatha chum an toirt dhuinne:

39 Do nach b'àill le ar n-aithrichibh bhi ùmhal, ach chuir iad uatha e, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,

40 *Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dée a théid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn á tìr na h-Eiphit, cha'n 'eil fhios againn ciod a dh'éirich dha.*

41 Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad iobairt do'n dealbh, agus rinn iad gairdeachas ann an oibribh an làimha féin.

42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dheanamh do armailt nèimh, a réir mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar nam fàidhean, An d'thug sibh dhomh-sa beathaichean marbhta, agus iobairte rè dhà fhichead bliadhna anns an fhàsach, O a thigh Israeil?

43 Seadh, thog sibh suas pàillion Mholoich, agus reult bhur dé Remphain, dealbhan a rinn sibh chum aoraidh dhoibh: uime sin atharraichidh mi sibh an taobh thall do Bhabilon.

44 Bha pàillion na fianuis aig ar n-aithrichibh

san fhàsach, a réir mar a dh'àithn an ti a labhair ri Maois, gu'n deanadh se e a réir an t-samhlaidh a chunnaic e.

45 An ni a thug mar an ceudna ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a steach maille ri Iosa do sheilbh nan Cinn-each, a thilg Dia a mach roimh ghnùis ar n-aithriche, gu làithibh Dhaibhidh;

46 Neach a fhuair deadh-ghean am fianuis Dhé, agus a dh'iarr pàillion fhaotainn do Dhia Iacoib.

47 Ach thog Solamh tigh dha.

48 Gidheadh cha'n 'eil an ti a's àirde a' gabhail còmhnuidh ann an teamp-laibh làmh-dheanta; mar a ta am fàidh ag ràdh,

49 *Is e* nèamh mo righ-chaitir, agus an talamh stòl mo chos: ciod an tigh a thogas sibh dhomh? a ta an Tighearn ag ràdh: no ciod e ionad mo thàimh?

50 Nach do rinn mo làmh na nithe so uile?

51 A dhaoine cruaidh-mhuinealach, agus neo-thimchioll-gheartha ann an cridhe agus ann an cluas-aibh, tha sibh a ghnàth a' cur an aghaidh an Spioraid naoimh: mar a rinn bhur n-aithriche mar sin a ta sibhse a' dheanamh.

52 Cò do na fàidhibh air nach d'rinn bhur n-aithriche geur-leanmhuinn? agus mharbh siad iadsan a roimh-fhoillsich teachd an Fhirein ud; air an robh sibhse a nis 'nur luchd-

brathaidh, agus 'nur mort-airibh:

53 *Sibhse* a fhuair an lagh le frithealadh nan aingeal, agus nach do choimhid e.

54 'Nuair a chual iad na nithe sin, bha iad air an gonadh 'nan cridhe, agus chas iad am fìaclan ris.

55 Ach air dhasan bhi làn do'n Spiorad naomh, dh'amhairc e gu geur suas gu nèamh, agus chunnaic e glòir Dhé, agus Iosa 'na sheasamh air deas làimh Dhé;

56 Agus thubhairt e, Feuch, tha mi faicinn nan nèamh fosgailte, agus Mac an duine 'na sheasamh air deas làimh Dhé.

57 An sin ghlaodh iadsan le guth mòr, agus dhruid iad an cluasan, agus leum iad air a dh'aon inntinn.

58 Agus air dhoibh a thilgeadh a mach as a' bhaile, chlach iad e: agus thilg na fianuisean an eudach sìos aig cosaibh ògan-aich d'am b'ainm Saul.

59 Agus chlach iad Stephan agus e, a' gairm air *Criosd*, agus ag ràdh, A Thighearn Iosa, glac mo spiorad.

60 Agus air dha a leigeadh féin air a ghlùinibh, ghlaodh e le guth mòr, A Thighearn, na cuir am peacadh so as an leth. Agus air dha so a ràdh, choidil e.

CAIB. VIII.

A GUS bha Saul ag aontachadh le a bhàs-san.

Agus dh'éirich anns an àm sin geur-leanmhuinn mhòr an aghaidh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus bha iad uile air an sgapadh air feadh tìre Iudea agus Shamaria, ach na h-abstoil a mhàin.

2 Agus ghiùlain daoine diadhaidh Stephan *chum 'adhlaid*, agus rinn iad caoidh mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a fàsachadh na h-eaglais, a' dol a steach do gach tigh; agus ag tarruing a mach fhear agus bhan, chuir e am prìosan iad.

4 Uime sin dh'imich an dream a sgapadh, feadh gach àite, a searmonachadh an fhocail.

5 An sin chaidh Philip sìos do bhaile Shamaria, agus shearmonaich e Crìosd doibh.

6 Agus thug an sluagh a dh'aon toil aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag éisdeachd ris, agus a' faicinn nam mìorbhuile a rinn e.

7 Oir chaidh spiorada neòghlan a mach á mòran anns an robh iad, a' glaodhaich le guth mòr: agus chaidh mòran air an robh am pairilis, agus a bha 'nam bacaich, a shlànuchadh.

8 Agus bha gairdeachas mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine àraidh sa' bhaile sin d' am b'ainm Simon, a ghnàthaich druidheachd, agus a mheall muinntir Shamaria, ag ràdh gu'm bu neach mòr éigin e féin.

10 Dhasan thug iad uile aire o'n bheag gus a' mhòr, ag ràdh, Is e an duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu'n do mheall e iad rè ùine fhada le a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhuineas do rìoghachd Dhé, agus do ainm Iosa Crìosd, bhaisteadh iad eadar fheara agus mhnà.

13 An sin chreid Simon féin mar an ceudna: agus an uair a bhaisteadh e, dh'fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comhara agus nam feartan a rinn-eadh, gabh e iongantas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstoil a bha ann an Ierusalem, gu'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus an uair a chaidh iad sìos, ghuidh iad air an son gu'm faigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d'thàinig e fathast a nuas air aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

17 An sin chuir iad an làmhan orra, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunn-aic Simon gu'n robh an Spiorad naomh air a thoirt tre làmhan nan abstol a chur orra, thairg e airgid dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomh-sa mar an ceudna an cumhachd so, ge b'neach air an cuir mi *mo* làmha, gu'm faigh e an Spioradh naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t'airgiod am mugha maille riut féin, a chionn gu'n do mheas thu gu'm feudtadh tiodhlac Dhé a cheannach le h-airgiod.

21 Cha'n 'eil agad cuid no crannchur sa' chùis so: oir cha'n 'eil do chridhe dìreach am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin do t'olc so, agus guidh air Dia, ma dh'fheudar gu maithear dhuit smuaine do chridhe.

23 Oir a ta mi 'gad fhaicinn ann an domblas na seirbhe, agus fo chuibhreach na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibh-sa an Tighearn air mo shon, nach tig aon do na nithibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibh-san fianuis a dheanamh agus focal an Tighearn a labhairt, phill iad gu Ierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul an am mòran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum na h-àirde deas, chum na slighe a ta dol sìos o Ierusalem gu Gasa, a ta 'na fhàsach.

27 Agus dh'éirich e, agus

dh'imich e: agus, feuch, duine àraidh, caillteanach o Etiopia, aig an robh mòr-ùghdarras fo Chandace ban-rìghinn na h-Etiopia, agus a bha os ceann a h-ionmhais uile, agus a bha air teachd gu Ierusalem, chum aoradh a dheanamh,

28 Bha e a' pilltinn air ais, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaiais.

29 An sin thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich am fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaiais, agus thubhairt e, Am bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urrainn mi, mur seòl neach èigin mi? Agus dh'iarr e air Philip teachd a nìos, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibhrionn do'n sgriobtuir a bha e leughadh, b'i so i, Thugadh e mar chaora chum marbhaidh; agus mar uan a ta 'na thosd am fianuis an fhir-lomairt, mar sin cha d'fhosgail e a bheul:

33 'Na isleachadh thugadh a bhreitheanas air falbh: agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an caillteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, co uime tha am fàidh ag

ràdh so ? uime féin, no mu neach éigin eile ?

35 An sin dh'fhosgail Philip a bheul, agus a' tois-eachadh o'n sgrìobtuir sin, shearmonaich e Iosa dha.

36 Agus an uair a dh'imich iad air an t-slighe, thàinig iad gu h-uisge àraidh : agus thubhairt an caillteanach, Feuch, uisge ; ciod a ta bacadh mise bhi air mo bhaisteadh ?

37 Agus thubhairt Philip, Ma tha thu a' creidsinn e d' uile chridhe, feudaidh tu. Agus fhreagair e agus thubhairt e, Tha mia' creidsinn gur e Iosa Criosd Mac Dhé.

38 Agus dh'àithn e'n carbad a sheasamh : agus chaidh iad sìos le chéile do'n uisge, araon Philip agus an caillteanach ; agus bhaist se e.

39 Agus an uair a thàinig iad a nìos as an uisge, thug Spiorad an Tighearna Philip leis, agus cha'n fhac an caillteanach tuillcadh e : agus dh'imich e air 'aghaidh le gairdeachas.

40 Ach fhuaradh Philip ann an Asotos : agus shearmonaich e anns na bailtibh uile, a' dol troimh an dùth-aich, agus an d'thàinig e gu Cesarea.

CAIB. IX.

AGUS air do Shaul bhi fathast a' séideadh bagraidh, agus àir an aghaidh dheisciobul an Tighearna, chaidh e chum an àrd-shag-airt,

2 Agus dh'iarr e litrich-ean uaith gu Damascus chum nan sionagog, chum nam faigheadh e aon neach do'n t-slighe so, co aca b'fhir no mnàì iad, gu'n tugadh e leis ceangailte gu Ierusalem iad.

3 Agus ag imeachd dha, tharladh gu'n do dhruid e ri Damascus : agus dhealraich gu h-obann mu'n cuairt air solus o nèamh.

4 Agus air tuiteam dha air an talamh, chual e guth ag ràdh ris, A Shaul, A Shaul, c'ar son a ta thu 'gam gheur-leanmhuinn-sa ?

5 Agus thubhairt esan, Cò thu, a Tighearn ? Agus thubhairt an Tighearn, Is mise Iosa a ta thusa a' geur-leanmhuinn : is cruaidh dhuitse breabadh an aghaidh nan dealg.

6 Agus air dhasan bhi air chrith agus làn uamh-ainn, thubhairt e, A Thigh-eann, ciod is àill leat mise a dheanamh ? Agus thubhairt an Tighearn ris, Eirich, agus rach a steach do'n bhaile, agus innsear dhuit ciod is coir dhuit a dheanamh.

7 Agus sheas na daoine bha 'g imeachd maille ris 'nan tosd, a cluinntinn a' ghutha, ach gun neach air bith fhaicinn.

8 Agus dh'éirich Saul o'n talamh, agus air fosgladh a shùl dha, cha'n fhac e neach air bith : ach air dhoibh breith air a làimh, threòraich iad e gu Damascus.

9 Agus bha e trì làithean

gun radharc, agus cha d'ith agus cha d'òl e ni air bith.

10 Agus bha deisciobul àraidh ann an Damascus, d'am b'ainm Ananias; agus thubhairt an Tighearn ris ann am foillseachadh, Ananias. Agus thubhairt esan, Feuch *a ta mi an so*, a Thighearn.

11 Agus thubhairt an Tighearn ris, Eirich, agus imich do'n t-sràid, ris an abrar Dìreach, agus iarr ann an tigh Iudais, duine o Tharsus d'an goirear Saul: oir feuch, a ta e ri urnuigh,

12 Agus chunnaic e ann am foillseachadh duine d'an ainm Ananias, a' teachd a steach, agus a' cur *a làimhe* air, chum gu'm faigheadh e a radharc.

13 An sin fhreagair Ananias, A Thighearn, chuala mi o mhòran mu'n duine so, cia lìon olc a rinn e do d' naomhaibh ann an Ierusalem:

14 Agus a ta an so ùghdarras aige o uachdaranaibh nan sagart, iadsan uile a cheangal a ta gairm air t'ainm-sa.

15 Ach thubhairt an Tighearn ris, Imich; oir is soith-each taghta dhomh-sa e, chum m'ainm a ghiùlan am fianuis nan Cinneach, agus rìghrean, agus chloinn Israeil.

16 Oir nochdaidh mise dha cia mòr na nithe a's éigin da fhulang air sgàth m'ainme-sa.

17 Agus dh'imich Ananias, agus chaidh e steach

do'n tigh; agus chuir e a làmhan air, agus thubhairt e, A Shaul, a bhràthair, chuir an Tighearn, (*eadhon Iosa a dh'fhoillsicheadh dhuiste anns an t-slighe air an d'thàinig thu*), mise chum gu'm faigheadh tu do radharc, agus gu'm biodh tu air do lìonadh leis an Spiorad naomh.

18 Agus air ball thuit o 'shùilibh mar gu'm biodh lannan; agus dh'aisigeadh a radharc dha gun dàil, agus air dha éirigh, bhaisteadh e.

19 Agus an uair a ghabh e biadh, neartaicheadh e. An sin bha Saul làithean àraidh maille ris na deiscobluibh a bha ann an Damascus.

20 Agus air ball shearmonaich e Iosa anns na sionagogaibh, gur esan Mac Dhé.

21 Ach bha na h-uile a chual e fo uamhas, agus thubhairt iad, Nach e so esan a bha sgrios ann an Ierusalem iadsan a bha gairm air an ainm so, agus a thàinig an so chum na crìche so, gu'n tugadh e ceangailte iad dh'ionnsuidh uachdarana nan sagart?

22 Ach bu mhòid a neartaicheadh Saul, agus chuir e gu h-amhladh na h-Iudhaich a bha chòmhnuidh ann an Damascus, a' dearbhadh gur e so an Criosd.

23 Agus air dol do mhòran làithean seachad, rinn na h-Iudhaich comhairle r'a chéile esan a mharbhadh:

24 Ach thugadh fios do Shaul air am feill : agus bha faire aca air na geat-achaibh a là agus a dh'-oidhche chum a marbhadh.

25 An sin ghabh na deisciobuil e san oidhche, agus chuir iad a mach thar a' bhalla e, agus leig iad sìos ann an cliabh e.

26 Agus an uair a thàinig Saul gu Ierusalem, dh'-fheuch e ri e féin a cheangal ris na deisciobluibh : ach bha eagal orra uile roimhe, agus cha do chreid iad gu'm bu deisciobul e.

27 Ach ghabh Barnabas d'a ionnsuidh e, agus thug e chum nan abstol e, agus chuir e'n ceill doibh cionnus a chunnaic e'n Tighearn anns an t-slighe, agus gu'n do labhair e ris, agus cionnus a shearmonaich e gu dàna ann an Damascus an ainm Iosa.

28 Agus bha e maille riu a' teachd a steach, agus a' dol a mach ann an Ierusalem.

29 Agus labhair e gu dàna an ainm an Tighearna Iosa, agus rinn e deasboireachd an aghaidh nan Greugach : ach chuir iad-san rompa esan a mharbhadh.

30 Ach an uair a thuig na bràithre so, thug iad sìos e gu Cesarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus e.

31 An sin bha fois aig na h-eaglaisibh troimh Iudea uile, agus Ghalile, agus Shamaria, agus air dhoibh bhi air an togail suas, agus

a' siubhal ann an eagal an Tighearn, agus ann an comhfhurtachd an Spioraid naoinh, mheudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus tharladh, air do Pheadar imeachd troimh gach àite, gu'n deachaidh e sìos mar an ceudna chum nan naomh a bha gabhail còmhnuidh ann an Lida.

33 Agus fhuaire e an sin duine àraidh d'am b'ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus e gu tinn leis a phairilis.

34 Agus thubhairt Peadar ris, Eneais, tha Iosa Crìosd ga d' leigheas : éirich agus dean do leabadh. Agus air ball dh'éirich e.

35 Agus chunnaic iadsan uile e, a bha còmhnuidh ann an Lida, agus ann an Saron, agus phill iad chum an Tighearn.

36 A nis bha ban-deisciobul àraidh ann an Iopa d'am b'ainm Tabita, 'se sin, air eadar-theangachadh, Dorcas : bha a' bhean so làn do dheadh oibribh, agus do dhéircibh a rinn i.

37 Agus tharladh anns na làithibh sin, air dhi bhi gu tinn gu'n d'fhuaire bàs : Agus air dhoibh a h-ionn-lad, chuir iad ann an seòm-ar uachdarach i.

38 Agus air do Lida bh-fagus do Iopa, agus air cluinntinn do na deisciobluibh gu'n robh Peadar an sin, chuir iad dìhis dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidhe air e theachd d'an ionnsuidh gun dàil.

39 An sin dh'éirich Peadar, agus chaidh e maille riu. Agus an uair a bha e air teachd, thredraich iad suas e do'n t-seòmar uachdarach: agus sheas na bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còta agus nan trusgan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghlùinibh agus rinn e urnuigh; agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhairt e, A Thabita, éirich. Agus dh'fhosgail ise a sùilean: Agus air dh'i Peadar fhaicinn, dh'éirich i 'na suidhe.

41 Agus thug e a làmh dh'i, agus thog e 'na seasamh i; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraichean, chur e 'nan làthair beò i.

42 Agus fhuaradh fios air so tre Iopa uile; agus chreid mòran anns an Tigh-earn.

43 Agus tharladh gu'n d'fhan e mòran do làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

CAIB. X.

A GUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard-ceud do'n chuideachd ris an abrar a' chuideachd Eadailteach,

2 Duine cràbhach, agus air an robh eagal Dè maille r'a thigh uile, a bha toirt

mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a' deanamh urnuigh ri Dia a ghnàth.

3 Chunnaic e ann an sealladh gu soilleir, mu thimchioll na naothadh uaire do'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chorneliuis.

4 Agus air dhasan amharc gu geur air, ghabh e eagal, agus thubhairt e, ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t-urnuighean agus do dhéircean suas mar chuimhneachan ann am fianuis Dé.

5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar:

6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh esan duit ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cornelius, ghairm e d'a ionnsuidh dithis do mhuinntir a thighe, agus saighdear cràbhach do'n dream a bha ghnàth a' feith-eamh air;

8 Agus an uair a chuir e an t-ìomlan an céill doibh, chuir e iad gu Iopa.

9 Agus air an là màireach, 'nuair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fagus do'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tigh e a dheanamh urnuigh, mu thimchioll na seathadh uaire,

10 Agus dh'fhàs e ro ocrach, agus bu mhiann leis *biadh* itheadh : ach am feadh a bha iadsan ag ullachadh, thuit e ann an neul,

11 Agus chunnaic e neamh fosgailte, agus soitheach àraidh a' teachd a nuas d'a ionnsuidh, mar bhraith-lìn mhòir, ceangailte air a ceithir oisnibh, agus air a leigeadh sìos air an talamh ;

12 Anns an robh gach uile ghnè bheathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus bheathaiche allta, agus bhiasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

13 Agus thàinig guth d'a ionnsuidh, Eirich a Pheadar ; marbh agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Ni h-eadh, a Thighearn ; oir cha d'ith mi riamh aon ni coitchionn no nèoghlan.

15 Agus *thubhairt* an guth ris a rìs an dara uair, Na nithe sin a ghlan Dia, na gairm thusa coitchionn.

16 Agus rinneadh so tri uairean : agus thogadh an soitheach a rìs suas gu nèamh.

17 A nis an uair a bha Peadar fo amharus ann féin ciod bu chiall do'n t-sealladh a chunnaic e, feuch, bha na daoine a chuireadh o Chornelius, an déigh dhoibh tigh Shimoin iarraidh 'nan seasamh aig an dorus.

18 Agus air gairm dhoibh, dh'fheòraich iad an robh

Simon d'an co-ainm Peadar, air aoidheachd an sin.

19 Am feadh a bha Peadar a' smuaineachadh air an t-sealladh, thubhairt an Spiorad ris, Feuch, tha triuir dhaoine ga d' iarraidh.

20 Uime sin éirich, agus gabhsìos, agus imich maille riu, gun amharus air bith a bhi ort : oir is mise a chuir uam iad.

21 Agus chaidh Peadar sìos chum nan daoine, [a chuireadh d'a ionnsuidh o Chornelius,] agus thubhairt e, Feuch, is mise an ti a tha sibh ag iarraidh : ciod e an t-aobhar mu'n d' thàinig sibh ?

22 Agus thubhairt iadsan, Fhuair Cornelius an ceannard-ceud, duine cothromach, air am bheil eagal Dé, agus fo' dheadh ainm aig cinneach nan Iudhach uile, rabhadh o Dhia le aingeal naomh, fios a chur ortsa d'a thigh, agus briathran a chluinntinn uait.

23 An sin ghairm e steach iad, agus thug e aoidheachd *dhoibh*. Agus air an là maireach dh'imich Peadar maille riu, agus chaidh dream àraidh do na bràithribh o Iopa maille ris.

24 Agus air an là maireach chaidh iad a steach do Chesarea : agus bha Cornelius a' feitheamh riu, agus air gairm a luchd-dàimh agus a chàirde dìsle an ceann a chéile.

25 Agus an uair a bha Peadar a' dol a steach,

choinnich Cornelius e, agus thuit e sìos aig a chosaibh, agus rinn e aoradh *dha*.

26 Ach thog Peadar suas e, ag ràdh, Seas suas; is duine mise mar an ceudna.

27 Agus ag còmhradh ris, chaidh e steach, agus fhuair e mòran cruinn.

28 Agus thubhairt e riu, Tha fios agaibh gu bheil e mi-dhligheach do dhuine a tha 'na Iudhach, comhludhar a chumail ri neach a tha do chinneach eile, no teachd am fagus da; ach nochd Dia dhomh-sa, gun duine air bith a ghairm coitchionn no neòghlan.

29 Uime sin thàinig mise 'nuair a chuireadh fios orm, gun aon ni a ràdh 'na aghaidh: air an aobhar sin tha mi feòraich c'ar son a chuir sibh fios orm?

30 Agus thubhairt Cornelius, O'n cheathramh là gus an uair so bha mi a' deanamh trasgaidh; agus air an naothadh uair bha mi deanamh urnuigh ann mo thigh, agus, feuch, sheas duine a'm' làthair ann an eudach dealrach,

31 Agus thubhairt e, A Chornelius, fhuair t'urnuigh éisdeachd, agus tha do dhéircean air an cuimhneachadh am fianuis Dé.

32 Uime sin cuir gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar; tha e air aoidheachd ann an tigh Shimoin, fear-deasachaidh leathair, làimh ris a' mhuir; neach, 'nuair a thig e, a labhras riut.

33 Uime sin chuir mi air ball fios ort; agus is maith a rinn thu teachd. Air an aobhar sin tha sinne uile an so a làthair am fianuis Dé, a dh'éisdeachd nan uile nithe a tha air an àithneadh dhuitse le Dia.

34 An sin dh'fhosgail Peadara bheul, agus thubhairt e, Gu fìrinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chéile:

35 Ach anns gach uile chinneach a ta an neach air am bheil 'eagal-san, agus a ta 'g oibreachadh fireantachd, taitneach aige.

36 Am focal a chuir Dia gu cloinn Israeil a' searmonachadh sìth tre losa Criosd, (neach is e Tigh-earna nan uile,)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tire Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a bhaistidh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnus a dh'ung Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chaidh mu'n cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh nan uile a bha air àm foir-eigneachadh leis an diabhl: oir bha Dia maille ris.

39 Agus tha sinne 'nar fianuisbh air na h-uile nithibh a rinn e, araon ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusalem; neach mharbh iad, 'ga chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air

an treas là, agus nochd se e gu follaiseach ;

41 Cha'n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh, *eadhon* dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris an déigh dha éirigh o na marbhaibh

42 Agus dh'àithn e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh'orduicheadh le Dia 'na bhreitheamh air bheòthaibh agus air mharbhaibh.

43 Dhasan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu'm faigh gach neach a chreideas ann maithneas 'nam peacaibh tre 'ainmsan.

44 Am feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathra sin, thuirling an Spiorad naomh orra-san uile a chual am focal.

45 Agus ghabh na creidich do'n timchioll ghearradh, a mheud diubh 'sa thàinig maille ri Peadar, iongantais mòr, do bhrìgh gu'n do dhòirteadh air na Cinnich mar an ceudna tiedhlacan Spioraid naoimh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrd-mholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuair an Spiorad naomh, co maith ruinne ?

48 Agus dh'orduich e iad a bhì air am baisteadh

ann an ainm an Tighearna An sin ghuidh iad air fannuinn *maille riu* làithean àraidh.

CAIB. XI.

AGUS chuala na h-ab-stoil agus na bràithrean a bha ann an Iudea, gu'n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal **Dé.**

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Ierusalem, rinn iadsan a bha do'n timchioll-ghearradh conspoid ris.

3 Ag ràdh, Chaidh thu steach a dh'ionnsuidh dhaoine nach robh air an timchioll-ghearradh, agus dh'ith thu maille riu.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e'n *t-iomlan* an céill doibh an ordugh, ag ràdh,

5 Bha mi ann am baile Iopa ri urnuigh ; agus ann an neul chunnaic mi sealladh, Soitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhraithlìn mhòir, air a leigeadh a nuas o nèamh air a ceithir oisnibh ; agus thàinig i a m' ionnsuidh-sa.

6 Agus airdhomh beachdachadh gu geur oirre, thug mi fa'near, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-bheathaiche, agus na biasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich, a Pheadair ; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise,

Ni h-eadh, a Thighearn: oir cha deachaidh riamh aon ni coitchionn no neòghlan a steach do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an dara uair o nèamh, Na nithe a ghlan Dia na meas thusa neòghlan.

10 Agus rinneadh so tri uairean; agus thogadh an t-ionlan a ris suas gu nèamh.

11 Agus, feuch, air ball bha triuir dhaoine air teachd chum an tighe anns an robh mi, a chuireadh o Chesarea a m' ionnsuidh.

12 Agus thubhairt an Spiorad rium dol maille riu, gun amharus air bith a bhi orm. Agus chaidh mar an ceudna an t-seathnar bhràithre so maille rium, agus chaidh sinn a steach do thigh an duine:

13 Agus nochd e dhuinn cionnus a chunnaic e aing-eal 'na sheasamh 'na thigh, a thubhairt ris, Cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar;

14 Neach a labhras briathra riut, leis an tèarnar thu féin agus do thigh uile.

15 Agus an uair a thòisich mi air labhairt, thuirling an Spiorad naomh orrasan, mar oirnne air tùs.

16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibh-san a cho-ion-

ann tiodhlaca ruinne, a chreid anns an Tighearn Iosa Crìosd, cò mise gu'm bithinn comasach bacadh a chur air Dia?

18 Agus an uair a chual iad na nithe so, thosd iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia ma seadh mar an ceudna do na Cinnich aithreachas chum na beatha.

19 A nis chaidh iadsan a sgapadh a mach leis an àmhghar a dh'éirich air son Stephain, gu ruig Phenice, agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal a labhairt ri aon neach ach ris na h-Iudhaich a mhàin.

20 Agus bha cuid diubh o Chiprus, agus o Chirene, dream air dhoibh dol a steach do Antioch, a labhair ris na Greugaich, a' searmonachadh an Tighearna Iosa.

21 Agus bha làmh an Tighearna maille riu: agus chreid àireamh mhòr, agus phill iad chum an Tighearna.

22 Agus thàinig sgeula air na nithibh sin gu cluas-aibh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh e gu Antioch:

23 Neach an uair a thàinig e, agus a chunnaic e gràs Dhé, a rinn gairdeachas, agus a dh'earail orra uile, gu'n dlùth-leanadh iad ris an Tighearn le rùn cridhe.

24 Oir bha e 'na dhuine

maith, agus làn do'n Spiorad naomh, agus do chreidimh. Agus chuireadh sluagh mòr ris an Tighearn.

25 An sin chaidh Barnabas gu Tarsus, a dh'iarraidh Shaul.

26 Agus air dha fhaotainn, thug e leis e gu Antioch. Agus tharladh, gu'n robh iad rè bliadhna iomlain air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gu'n do theagaisgiad sluagh mòr; agus gu'n do ghoireadh Criosduidhean do na deisciobluibh air tùs ann an Antioch.

27 Agus anns na làithibh sin thàinig fàidhean o Ierusalem gu Antioch.

28 Agus air seasamh suas do aon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e troimh an Spiorad, gu'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile; ni mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheasair.

29 An sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais, còmhnaidh a chur chum nam bràithrean, a bha chòmhnuidh ann an Iudea.

30 Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir iad e chum nan seanairean le làimh Bharnabais agus Shaul.

CAIB. XII.

ANIS mu'n àm sin, shìn Herod an rìgh a lamhan, a dheanamh uile air dream àraidh do'n eaglais.

2 Agus mharbh e Seum-

as bràthair Eoin leis a' chlaidheamh.

3 Agus an uair a chunnaic e gu'n do thaitinn sin ris na h-Iudhaich, chaidh e air aghaidh a ghlacadh Pheadair mar an ceudna. (Agus b'iad làithean an arain neo-ghoirtichte a bh'-ann.)

4 Agus ghlac e agus chuir e'm prìosan e, agus thug se e r'a ghleidheadh do cheithir cheathrar shaighdearan, fa rùn a thoirt a mach do'n t-sluagh an dèigh na càisge.

5 Air an aobhar sin ghleidheadh Peadar anns a' phrìosan: ach bha bith-urnuigh air a deanamh leis an eaglais ri Dia air a shon.

6 Agus an uair a b'áill le Herod a thoirt a mach, san oidhche sin féin bha Peadar 'na chodal eadar dithis shaighdearan, ceangailte le dà shlabhruidh: agus bha'n luchd-faire fa chomhair an doruis a' coimhead a' phrìosain.

7 Agus, feuch, thàinig aingeal an Tighearn air, agus dhealraich solus anns a' phrìosan: agus bhuail e taobh Pheadair, agus dhùisg se e, ag ràdh, Eirich gu grad. Agus thuit a cheanglaiche d'a làmhaibh.

8 Agus thubhairt an t-aingeal ris, Crioslaich thu féin, agus ceangail ort do bhonn-bhrògan: agus rinn e mar sin. Agus thubhairt e ris, Tilg t'fhalluinn umad, agus lean mise.

9 Agus chaidh e mach, agus lean se e; agus cha robh fhios aige gu'n robh e fìor an ni a rinneadh leis an aingeal: ach shaoil e gu'm bu taisbean a chunnaic e.

10 Agus air dhoibh dol troimh 'n cheud agus an dara faire, thàinig iad chum a' gheata iaruin a ta treòrachadh do'n bhaile, a dh'fhosgail doibh leis féin: agus air dol a mach dhoibh, chaidh iad air an aghaidh troimh aon sràid, agus air ball dh'fhalbh an t-aingeal uaith.

11 Agus an uair a thàinig Peadar d'a ionnsuidh féin, thubhairt e, A nis tha fhios agam gu fireanneach gu'n do chuir an Tighearn 'aingeal uaith, agus gu'n doshaor e mi o làimh Heroid, agus o uile dhùil pobuill nan Iudhach.

12 Agus an uair a smuainich e air a' chùis, thàinig e gu tigh Mhuire màthar Eoin, d'an co-ainm Marcus, far an robh mòran cruinn, agus iad ri urnuigh.

13 Agus an uair a bha Peadar a' bualadh doruis a' gheata, thàinig gruagach d'am b'ainm Roda a dh'éisdeachd.

14 Agus an uair a dh'aithnich i guth Pheadair, tre aoibhneas cha d'fhosgail i an geata, ach ruith i stigh, agus dh'innis i gu'n robh Peadar 'na sheasamh aig a' gheata.

15 Ach thubhairt iad rithe, Tha thu air mhi-chéill. Ach bha ise toirt

dearbh-chinnt e gu'n robh e mar sin. An sin thubhairt iad, Is e 'aingeal a ta ann.

16 Ach bhunaich Peadar a' bualadh an doruis: agus an uair a dh'fhosgail iad, agus a chunnaic iad e, bha iad làn uambais.

17 Ach air dhasan sméideach orra le a làimh iad a bhi 'nan tosd, chuir e'n céill doibh cionnus a thug an Tighearn as a' phrìosan e. Agus thubhairt e, Innsibh na nithe so do Sheumas agus do na bràithribh. Agus air dol a mach dha, chaidh e gu àit eile.

18 Agus air teachd do'n là bha iomairt nach bu bheag am measg nan saighdearan, ciod a thachair do Pheadar.

19 Agus an uair a dh'iarr Herod e, agus nach d'fhuair se e, rannsaich e an luchd-coimhead, agus dh'orduich e an toirt air falbh chum peanais. Agus chaidh e sìos o Iudea gu Cesarea, agus rinn e còmh-nuidh an sin.

20 Agus bha fearg mhòr aig Herod ri muinntir Thiruis agus Shidoìn: ach thàinig iadsan a dh'aon inntinn d'a ionnsuidh, agus air dhoibh Blastus seomradair an rìgh a thoirt air ann crann, dh'iarr iad sìth; do bhrìgh gu'n robh an tìr air a beathachadh le tìr an rìgh.

21 Agus air là orduichte, air do Herod bhi air a sgeudachadh le eudach rìoghail, agus 'na shuidhe

air a rìgh-chaithir, labhair e gu deas-bhriathrach riu.

22 Agus rinn an sluagh iolach, *ag ràdh*, Is guth Dé so, agus cha *ghuth* duine.

23 Agus air ball bhuail aingeal an Tighearn e, do bhrìgh nach d'thug e a' ghloir do Dhia : agus dh'itheadh le cnuimhibh e, agus chaidh an deò as.

24 Ach dh'fhàs focal an Tighearn agus mheudaich-eadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Ierusalem, air dhoibh *am* ministrileachd a choimhlionadh, a' toirt leo mar an ceudna Eoin, d'an co-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

A NIS bha anns an eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àraidh ; mar a ta Barnabas, agus Simeon ris an abrar Niger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen comh-alta Heroid an Te-trairc, agus Saul.

2 Agus air dhoibh bhi ri ministrileachd do'n Tighearn, agus a' trasgadh, thubhairt an Spiorad naomh, Cuiribh air leth dhomh-sa Barnabas agus Saul, chum na h-oibre gus an do ghairm mi iad.

3 An sin air dhoibh trasgadh agus urnuigh a dheanamh, agus an làmh an a chur orra, leig iad uatha iad.

4 Mar sin air dhoibh-san a bhi air an cur a mach

leis an Spiorad naomh, chaidh iad sìos gu Seleucia ; agus o sin sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air dhoibh bhi ann an Salamis, shearmonaich iad focal Dé ann an sionagogaibh nan Iudhach : agus bha mar an ceudna Eoin aca mar fhear-frith-ealaidh.

6 Agus an uair a chaidh iad troimh an eilean gu Paphos, fhuair iad druidh àraidh, fàidh bréige, Iudhach, d'am b'ainm Bariesus :

7 Neach a bha maille ri Sergius Paulus an t-uachdaran, duine tuigseach ; air dhasan Barnabas agus Saul a ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarra e focal Dé a chluinntinn.

8 Ach chuir Elimas an druidh, (oir is ann mar so a dh'eadar-theangaichear 'ainm,) 'nan aghaidh, ag iarraidh an t-uachdaran a thionndadh o'n chreidimh.

9 An sin air bhi do Shaul, (d'an *goirear* Pòl,) làn do'n Spiorad naomh, agus ag amharc gu geur air,

10 Thubhairt e, O thusa a ta làn do'n uile cheilg, agus do'n uile dhroch-bheirt, a mhic an diabhuil, a nàmhaid na h-uile fhìreantachd, nach sguir thu do fhìradh shlighean dìreach an Tighearna ?

11 Agus feuch a nis, *tha* làmh an Tighearn ort, agus bithidh tu dall, gun a' ghrian fhaicinn rè tamuill. Agus air ball thuit ceò a-

agus dorchadas air ; agus a' tionndadh mu'n cuairt, dh'iarr e dream a threòraicheadh air làimh e.

12 An sin an uair a chunnaic an t-uachdaran an ni a rinneadh, chreid e, air dha bhi làn iongantais mu theagasg an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge do Phòl agus d'a chuidheachd o Phaphos, thàinig iad gu Perga na Pamphilia : agus air do Eoin am fàgail, phill e gu Ierusalem.

14 Ach air dhoibh-san imeachd o Pherga, thàinig iad gu Antioch na Pisidia, agus chaidh iad a steach do'n t-sionagog air là na sàbaid, agus shuidh iad.

15 Agus an déigh leughadh an lagha agus nam Fàidhean, chuir uachdaran na sionagoig d'an ionnsuidh, ag ràdh, Fheara agus a bhràithre, ma tha focal earail agaibh do'n t-sluagh, abraibh e.

16 An sin an uair a sheas Pòl suas agus a sméid e orra le 'làimh, thubhairt e, Fheara Israeil, agus sibhse air am bheil eagal Dé, éisdibh.

17 Thagh Dia a' phobuill so Israeil ar n-aithriche, agus dh'ardaich e'm pobull 'nuair a bha iad air choigrich ann an tìr na h-Eiphit, agus le làimh àrd thug e iad a mach aisde.

18 Agus mu thimchioll àine dhà fhichead bliadhna ghiùlain e le'm beusaibh nns an fàsach.

19 Agus an uair a sgrios e seachd cinnich ann an tìr Chanaain, roinn e am fearann orra-san le crannchur.

20 Agus 'na dhéigh sin mu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thug e dhoibh breitheamhna, gu Samuel am fàidh.

21 Agus 'na dhéigh sin dh'iarr iad rìgh : agus thug Dia dhoibh Saul mac Chis, duine do thréibh Bheniamin, rè dhà fhichead bliadhna.

22 Agus air dha esan atharrachadh, thog e suas Daibhidh gu bhi 'na rìgh dhoibh ; d'an d'thug e mar an ceudna fianuis, ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh mac Iese, duine aréir mo chridhe féin, a ni m' uile thoil.

23 Do shliochd an duine so thog Dia suas do Israel a réir a gheallaidh, Slan-uighear, eadhon Iosa :

24 Air do Eoin roimh a theachd-san, baisteadh an aithreachais air tùs a shearmonachadh do phobull Israeil uile.

25 Agus mar a choimhlion Eoin a thriall, thubhairt e, An ti a ta sibh a' saòilsinn is mise, cha mhi e. Ach feuch, a ta neach a' teachd a'm' dhéigh, nach airidh mi air brògan a chos fhuasgladh.

26 Fheara agus a bhràithre, a chlann fine Abraham, agus a mheud agaibh air am bheil eagal Dé, is ann do 'ur n-ionnsuidh-sa a chuireadh focal na slàinte so.

27 Oiriadsan a ta chòmh-nuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhi aineolach air-san, agus air foclaibh nam Fàidhean a ta air an leughadh gach sàbaid, le *esan* a dhìteadh choimhlion siad iad.

28 Agus ged nach d'fhuair iad coire bàis air bith ann, dh'iarra iad air Pilat gu'n cuirteadh esan gu bàs.

29 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe bha sgrìobhta mu 'thimchioll, thug iad a nuas o'n chrann e, agus chuir iad ann an uaign e.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh e :

31 Agus chunnacas e rè mòrain làithean leo-san, a chaidh suas maille ris o Ghailile gu Ierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dhasan do'n t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibhse a' gheallaidh, a' rinneadh do na h-aithrichibh,

33 Gu'n do choimhlion Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas ; mar a ta e sgrìobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu.

34 Agus mar dhearbhadh gu'n do thog e suas e o na marbhaibh, gun e a philltinn air ais tuilleadh chum truaillidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh tròcaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin thubhairt e

mar an ceudna ann an *Salm* eile, Cha'n fhuiling thu do d' Aon naomh gu'm faic e truaillidheachd :

36 Oirandéigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarachadh a réir toil Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum 'aithriche, agus chunn-aic e truaillidheachd :

37 Ach an ti a thog Dia suas, cha'n fhac e truaillidheachd.

38 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, fheara agus a bhràithre, gur ann tre'n duine so a ta maitheanas pheacanna air a shearmonachadh dhuibh :

39 Agus trid-san a ta gach neach a chreideas air a shaoradh o na h-uile nithibh, o nach robh e'n comas duibh bhi air bhur saoradh le lagh Mhaois.

40 Thugaibh aire uime sin, nach tig oirbh an ni a ta air a ràdh anns na Fàidhibh ;

41 Feuchaibh, a luchd-tarcuis, agus gabhaibh iongantais, agus rachadh as duibh : oir oibrichidh mise obair ann bhur làithibh-sa, obair nach creid sibh idir, ge do chuireadh duine an céill duibh e,

42 Agus an uair a chaidh na h-Iudhaich a mach as an t-sionagog, ghuidh na Cinnich gu'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sàbaid 'na dhéigh sin.

43 A nis an uair a sgaoil an coimhthional, lean mòran do na h-Iudhaich agus do na proselitich chràbhach Pòl

agus Barnabas : agus labhair iadsan riu, agus chuir iad impidh orra fuireach ann an gràs Dhé

44 Agus air an là sàbaid a b'fhaigse, is beag nach do chruinnich am baile gu h-iomlan a dh'éisdeachd ri focal Dé.

45 Ach an uair a chunnaic na h-Iudhaich na slòigh, lìonadh iad le h-eud, agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a labhairt 'nan aghaidh agus a' tabhairt toibheim.

46 An sin dh'fhàs Pòl agus Barnabas dàna, agus thubhairt iad, B' éigin focal Dé bhi air a labhairt ribhse air tùs : ach do bhrìgh gu'n do chuir sibh cùl ris, agus gur i bhrèth oirbh féin nach airidh sibh air a' bheatha mhaireannach, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan Cinneach.

47 Oir is ann mar sin a dh'àithn an Tighearna dhuinn, *ag ràdh*, Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich, chum gu'm bitheadh tu mar shlàinte gu iomall na talmhainn.

48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gairdeachas, agus ghlòraich iad focal an Tighearna : agus chreid a mheud 'sa bha orduichte chum na beatha maireannaich.

49 Agus sgaoileadh focal an Tighearna feadh na tìre uile.

50 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich na mnàì chràbhach agus urramach, agus

daoine uaisle na caithreach, agus thog iad geur-leanmhuinn air Pòl agus Barnabas, agus thilg iad a mach as an crìochaibh iad.

51 Ach chrath iadsan dulaich an cos dhiubh 'nan aghaidh, agus thàinig iad gu Iconium.

52 Agus bha na deisciobail air an lìonadh le h-aoibhneas, agus leis an Spiorad naomh.

CAIB. XIV.

AGUS tharladh ann an Iconium, gu'n deachaidh iad araon a steach do shionagog nan Iudhach, agus gu'n do labhair iad air chor as gu'n do chreid cuid eachd mhòr do na h-Iudhaich, agus mar an ceudna do na Greugaich.

2 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich mhi-chreideach, agus lìon iad do dhroch rùn inntinn nan Cinneach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh'fhan iad aimsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tighearn, a rinn fianuis do fhocal a ghràis, agus a thug fa'near comharan agus mìorbhuilean a bhi air an deanamh le'n làmhaibh-san.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn : agus bha cuid diubh leis na h-Iudhaich, agus cuid eile leis na h-abstolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh araon leis na Cinnich, agus mar an ceudna leis na h-Iudhaich, maille r'an uachdaranaibh, chum

iadsan a mhaslachadh agus a chlachadh,

6 'Nuair a thuig iadsan so, theich iad gu Lистра agus Derbe, bailte do Licaonia, agus chum na dùthcha mu'n cuairt:

7 Agus bha iad a' searmonachadh an t-soisgeil an sin.

8 Agus bha ann an Lистра duine àraidh gun lùth 'na chosaibh 'na shuidhe, a bha bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d'imich riamh:

9 Chual esan Pòl a' labhairt: neach air dha amharc gu geur air, agus a thuigsinn gu robh creidimh aige chum a leigheas,

10 Thubhairt e le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus leum esan agus dh'imich e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an nì a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh ann an cànan Licaonia, Tha na Déa air teachd a nuas an coslas dhaoine d'ar n-ionnsuidh-ne.

12 Agus ghoir iad do Bharnabas, Iupiter; agus do Phòl, Mercurius, do bhrìgh gu'm b'e am prìomh fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiteir, a bha fa chomhair an caithreach-san, tairbh agus blàth-fhleasgaidh chum nan geata, agus b'àill leis iobairt a dheanamh maille ris an t-sluagh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstoil Barnabas agus Pòl so, reub iad an eud-

ach, agus ruith iad a steach am measg an t-sluaigh, ag éigheach,

15 Agus ag ràdh, A dhaoine, c'ar son a ta sibh a' deanamh nan nithe so? oir is daoine sinne cosmhuil ribh féin thaobh fulangais, a' searmonachadh dhuibhse, pilltinn o na nithibh dìomhaoin sin chum an Dé bheò, a rinn nèamh, agus an talamh, agus an cuan, agus na h-uile nithe a ta ann ta:

16 Neach anns na linnibh a chaidh seachad, a dh'fhuiling do na h-uile Chinnich imeachd 'nan slighibh féin.

17 Gidheadh, cha d'fhàg se e féin gun fhianuis, a' deanamh maith, agus a' toirt dhuinn uisge o nèamh, agus aimsire tarbhach, a' lìonadh ar cridheacha le biadh agus le subhachas.

18 Agus ag ràdh nan nithe so dhoibh, is gann a chum iad an sluagh gun iobairt a dheanamh dhoibh.

19 Agus thàinig Iudhaich o Antioch agus o Iconium, agus chomhairlich iad an sluagh, agus air dhoibh Pòl a chlachadh, tharruing iad a mach as a bhaile e, a' saòilsinn gu robh e marbh.

20 Ach air seasamh do na deisciobluibh m'a thimchioll, dh'éirich e, agus chaidh e steach do'n bhaile; agus air an là maireach dh'imich e maille ri Barnabas gu Derbe.

21 Agus an uair a shearmonaich iad an soisgeul

do'n bhaile sin, agus a rinn iad mòran dheisciobul, phill iad gu Listra, agus Iconium, agus Antioch,

22 A' neartachadh an-ama nan deisciobul, agus ag earail orra buanachadh sa' chreidimh, agus a' teagasg gur ann tre iomadh àmh-ghar is éigin duinn dol a steach do rioghachd Dhé.

23 Agus an uair a dh'orduich iad seanairean dhoibh anns gach eaglais, agus a rinn iad urnuigh maille ri trasgadh, dh'earb siad iad ris an Tighearn, anns an do chreid iad.

24 Agus an déigh dhoibh dol troimh Phisidia, thàinig iad gu Pamphilia.

25 Agus air dhoibh am focal a labhairt ann am Perga, chaidh iad sìos gu Atalia :

26 Agus sheòl iad as a sin gu Antioch *an t-àit* o'n d'earbadh iad ri gràs Dhé, chum na h-oibre a choimh-lion iad.

27 Agus an uair a thàinig iad, agus a chruinnich iad an eaglais an ceann a chéile, dh'aithris iad meud nan nithe a rinn Dia leo, agus gu'n d'fhosgail e dorus creidimh do na Cinnich.

28 Agus dh'fhan iad an sin aimsir nach bu bheag maille ris na deisciobluibh.

CAIB. XV.

A GUS theagaisg dream àraidh, a thàinig a nuas o Iudea, na bràithre, *ag ràdh*, Mur timchioll-ghearr-ar sibh a réir gnàtha Mhaois,

cha'n 'è : comas duibh bhi air bhur tèarnadh.

2 Uime sin air do Phòl, agus do Bharnabas conn-sachadh agus deasboireachd nach bu bheag a bhi aca riu, dh'orduich iad Pòl agus Barnabas, agus dream àraidh eile dhiubh féin, a dhol suas chum nan abstol agus nan seanairean gu Ierusalem mu thimchioll na ceisde so.

3 Agus air dhoibh bhi air an toirt air an aghaidh leis an eaglais, chaidh iad troimh Phenice, agus Sham-aria, a' cur an céill iomp-achaidh nan Cinneach : agus thug iad aoibhneas mòr do na bràithribh uile.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Ierusalem, ghabhadh riu leis an eaglais, agus na h-abstolaibh, agus na sean-airibh, agus dh'innis iad meud nan nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh'éirich dream àraidh do bharail nam Phairiseach a bha 'nan creidich, ag ràdh, Gur còir an timchioll-ghearradh, agus àithneadh dhoibh lagh Mhaois a choimhead.

6 Agus thàinig na h-abstoil agus na seanairean an ceann a chéile a dh'fheuch-ainn mu'n chùis so.

7 Agus an déigh mòr-ain deasboireachd, dh'éirich Peadar agus thubhairt e riu, Fheara agus a bhràithre, tha fhios agaibh o cheann fhada gu'n doròghnuich Dia 'nar measg-ne, o m' bheul-sa gu'n cluinneadh na Cinn-

ich focal an t-soisgeil, agus gu'n creideadh iad .

8 Agus rinn Dia d'an aithne an cridhe, fianuis dhoibh, a' tabhairt an Spioraid naoimh dhoibh, mar a *thug e* dhuinne;

9 Agus cha d'rinn e eadar-dhealachadh eadar sinne agus iadsan a' glanadh an cridhe le creidimh.

10 C'ar son uime sin a nis a ta sibh a' brosnuchadh **Dhé**, le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach robh aon chuid ar n-aithriche no sinne comasach air a giùlan ?

11 Gidheadh a ta sinn a' creidsinn, treghràs an **Tigh-earna** Iosa Criosd, gu saor-ar sinn amhuil mar iadsan.

12 An sin dh'fhan a' chuideachd uile 'nan tosd, agus thug iad éisdeachd do **Bharnabas** agus do **Phòl**, ag innseadh meud nan comhara agus nam mìorbhuile a rinn Dia leo-san am measg nan Cinneach.

13 Agus an deigh dhoibh bhi 'nan tosd, fhreagair **Seumas**, ag ràdh, **Fheara agus a bhràithre**, éisdibh riumsa :

14 Chuir **Simeon** an céill cionnus a dh'fhiosraich Dia na Cinnich air tùs, le pobull a ghabhail as am measg d'a ainm féin.

15 Agus do so tha briathra nam fàidhean a' cofhreagairt ; a réir mar a ta e sgrìobhta,

16 An déigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a rìs pàillion **Dhaibhidh**, a ta air tuiteam ; agus tog-

aidh mi a rìs an ni a thuit deth, agus cuiridh misuas e :

17 Chum gu'n iarr fuigheall nan daoine an **Tigh-earn**, agus na h-uile Chinnich, air an goirear m'ainn-sa, tha an **Tighearn** ag ràdh, a ta deanamh nan nithe sin uile.

18 Aithnichte do **Dhia** tha 'oibre féin uile o thois-each an t-saoghail.

19 Uime sin is i mo bhreth-sa, nach cuir sin mishuaimhneas orra-san do na Cinnich, a ta air pilltinn chum **Dhé** :

20 Ach gu'n sgrìobh sinn d'anionnsuidh, iad asheach-nadh truaillidheachd iòdh-ola, agus strìopachais agus ni tachdta, agus fola.

21 Oir a ta aig **Maois** o na linnibh cian anns gach baile daoine a ta 'ga shear-monachadh, air dha bhi air a leughadh gach là sàbaid anns na sionagogaibh.

22 An sin chunnacas iomchuidh do na h-abstol-aibh, agus do na seanairibh, maille ris an eaglais uile, daoine taghta dhiubh féin a chur gu **Antioch**, maille ri **Pòl** agus **Barnabas** ; eadhon, **Iudas** d'an co-ainm **Barsabas**, agus **Silas**, daoine inbheach am measg nam bràithre :

23 Agus sgrìobh iad litriche leo air an dòigh so, Tha na h-abstoil, agus na seanairean, agus na bràithrean, a' cur beannachd chum nam bràithre do na Cinnich a ta ann an **Antioch**, agus ann an **Siria**, agus ann an **Cilicia** :

24 Do bhrìgh gu'n cuala sinne, gu'n do chuir dream àraidh a chaidh uainne mi-shuaimhneas oirbh le briathraibh, ag atharrachadh bhur n-inntinn, ag ràdh, *Gur còir dhuibh* bhi air bhur timchioll-ghearradh, agus an lagh a choimhead; do nach d'thug sinne *a leithid sin a dh'èithne* :

25 Chunnacas iomchuidh duinne, air dhuinn bhi cruinn a dh'aon toil, daoine taghta a chur do 'ur n-ionnsuidh-sa, maille ri ar bràithribh gràdhach Barnabas agus Pòl ;

26 Daoine a thug an anama féin air son ainme ar Tighearna Iosa Criosd.

27 Chuir sinn uime sin Iudas agus Silas uainn, a dh'innseas *dhuibh* na nithe ceudna le cainnt bheoil.

28 Oir chunnacas iomchuidh do'n Spiorad naomh, agus dhuinne, gun ni air bith tuilleadh a chur oirbh a dh'uallaich ach na nithe feumail so ;

29 Sibh a sheachnadh nithe a chaidh ìobradh do ìodholaibh, agus fola, agus ni tachdta, agus strìopachais : uatha so ma choimhideas sibh sibh féin, ni sibh gu maith. Slàn leibh.

30 Uime sin an uair a leigeadh uatha iad, thàinig iad gu Antioch : agus air cruinneachadh an t-sluaigh dhoibh, thug iad seachad an litir.

31 Agus an uair a leugh iad sin, rinn iad gairdeachas air son na comhfhurtachd.

32 Agus air bhì do Iudas agus do Shilas 'nam fàidhibh iad féin, le mòran bhriathraibh dh'earailich, agus neartaich iad na bràithre.

33 Agus air fuireach ri ùine dhoibh, leigeadh aise falbh an sìth iad o na bràithribh chum nan abstol.

34 Gidheadh chunnacas iomchuidh do Shilas còmh-nuidh a dheanamh an sin.

35 Dh'fhan Pòl mar an ceudna agus Barnabas ann an Antioch, a' teagasg agus a' searmonachadh maille ri mòran eile mar an ceudna, focail an Tighearna.

36 Agus an déigh làithean àraidh, thubhairt Pòl ri Barnabas, Pilleamaid agus faiceamaid ar bràithre, anns gach baile anns an do shearmonaich sinn focal an Tighearna, cionnus a ta iad.

37 Agus b'àill le Barnabas iad a thoirt Eoin, d'an co-ainm Marcus leo.

38 Ach cha do mheas Pòl gu'm bu chòir dhoibh esan, a dh'fhalbh uatha o Phamphilia, agus nach deachaidh maille riu chum na h-oibre, a thoirt leo.

39 Dh'éirich uime sin conspoid eatorra cho dian, as gu'n do sgaradh o chéile iad : agus mar sin thug Barnabas leis Marcus, agus chaidh e air luing gu Ciprus ;

40 Ach thagh Pòl Silas, agus dh'imich e, air dha bhi air earbsadh ri gràs Dé leis na bràithribh.

41 Agus shiubhail e troimh Shiria agus Chìlicia,

a' daingneachadh, 'nan eaglaisean.

CAIB. XVI.

AN sin thàinig e gu Derbe agus Listra: agus, feuch, bha deisciobul àraidh an sin, d'am b'ainm Timoteus, mac mnà àraidh do'n chinneach Iudhach, a bha 'na creideach; ach bu Ghreugach a b'athair dha:

2 A bha fo dheadh ainm aig na bràithribh a bha ann an Listra agus ann an Iconium.

3 Bha toil aig Pol am fear so a dhol a mach maille ris; agus ghabh e agus thimchioll-ghearr se e, air son nan Iudhach a bha anns na h-àitibh sin: oir bha fios aca uile gu'm bu Ghreugach 'athair.

4 Agus mar a shiubhail iad troimh na bailtibh, thug iad doibh na h-orduighean r'an coimhead, a dh'orduicheadh leis na h-abstolaibh agus na seanairibh a bha ann an Ierusalem.

5 Agus mar sin bha na h-eaglaisean air an daingneachadh annsa' chreidimh, agus mheudaicheadh iad gach là an àireamh.

6 A nis an uair a chaidh iad troimh Phrìgia, agus tìr Ghalatia, agus a bhacadh dhoibh leis an Spiorad naomh am focal a labhairt san Asia,

7 An dèigh dhoibh teachd gu Misia, dh'fheuch iad ri dol gu Bitinia: ach cha do leig an Spiorad leo.

8 Agus air dhoibh gabh-

ail seachad air Misia, chaidh iad sìos gu Troas.

9 Agus chunnacas sealladh le Pòl san oidhche: Sheas duine àraidh o Mhacedonia, agus ghuidh e air, ag ràdh, Thig thairis gu Macedonia, agus cuidich leinne.

10 Agus an uair a chunn-aic e an sealladh, air ball dh'iarr sin dol thairis gu Macedonia, a' dearbhuighsinn gu'n do ghairm an Tighearna sinn chum an soisgeul a shearmonachadh dhoibh.

11 Uime sin air dhuinn long a ghabhail o Throas, thàinig sinn gu dìreach gu Samotràcia, agus air an là 'na dhéigh sin gu Neapolis;

12 Agus o sin gu Philipi, ceud bhaile na cuid sin do Mhacedonia, agus b'ùr-threabhachas c: agus bha sinn a chòmhnuidh anns a' bhaile sin làithean àraidh.

13 Agus air là na sàbaid chaidh sinn a mach as a' bhaile ri taobh aimhne, far am b'abhàist urnuigh a dheanamh; agus air dhuinn suidhe, labhair sinn ris na mnaibh a chruinnicheadh an sin.

14 Agus dh'éisd bean àraidh ruinn d'am b'ainm Lidia, bean-reicidh purpur, o bhaile Thiatira, a bha deanamh aoraidh do Dhia; aig an d'fhosgail an Tighearna a cridhe, ionnus gu'n d'thug i aire do na nithibh a labhradh le Pòl.

15 Agus an uair a bhaist-

eadh i, agus a teaghlach, ghuidh i oirnn, ag ràdh, Ma mheas sibh mise bhi dileas do'n Tighearn, thigibh a steach do m' thigh, agus deanaibh còmhnuidh ann. Agus cho-éignich i sinn.

16 Agus tharladh, ag dol dhuinne chum urnuigh, gu'n do thachair oirnn bannoglach àraidh aig an robh spiorad fiosachd, a thug mor-bhuannachd d'amaighstribh le fiosachd a dheanamh :

17 Lean ise Pòl agus sinne, agus ghlaodh i, ag ràdh, Is iad na daoine so seirbhisich an Dé a's roairde, a ta a' nochdadh dhuinne slighe na slàinte.

18 Agus rinn i so rè mòrain do làithibh. Ach air do Phòl a bhi doilich, thionndaidh e agus thubhairt e ris an Spiorad, A ta mi toirt orduigh dhuit ann an ainm Iosa Criosd dol a mach aisde. Agus chaidh e mach air an uair sin féin.

19 Agus an uair a chunnaic a maighstirean gu'n d'fhalbh dòchas am buannachd, rug iad air Pòl agus air Silas, agus tharruing iad do'n mhargadh iad, chum nan uachdaran ;

20 Agus air dhoibh an toirt chum luchd-riaghlaidh a' bhaile, thubhairt iad, Tha na daoine so a' buaireadh ar baile gu ro mhòr, air dhoibh bhi 'nan Iudhaich,

21 Agus a ta iad a' teagasg ghnàthanna nach 'eil ceaduichte dhuinne a

ghabhail no leanntuinn, do bhrìgh gur Romhanaich sinn.

22 Agus dh'éirich an sluagh dh'aon-fheachd 'nan aghaidh : agus reub na h-uachdaran an eudach diubh, agus dh'àithn iad an sgiùrsadh le slataibh.

23 Agus an déigh dhoibh iomadh buille a leagadh orra, thilg iad am prìosan iad, a' toirt sparraidh do fhear-coimhead a' phrìosain an gleidheadh gu tèarainte.

24 Neach air dha an àithne sin fhaotainn, a thilg iad do'n phrìosan a b'fhaide a stigh, agus a dhaingnich an cosa sa' cheap.

25 Agus mu mheadhonoidhe air do Phòl agus do Shilas urnuigh a dheanamh, sheinn iad laoidh-mholaidh do Dhia ; agus chuala na prìosanaich iad.

26 Agus gu h-obann bha crith-thalmhainn mhòr ann, air chor as gu'n do chrathadh bunaitean a' phrìosain : agus air ball dh'fhosgladh na dorsan uile, agus dh'fhuasgladh cuibhreacha gach neach aca.

27 Agus air do fhear-coimhead a' phrìosain dùsgadh á codal, agus air faicinn dorsa a' phrìosain fosgailte, tharruing e a chlaidheamh, air ti e féin a mharbhadh, a' saolsinn gu robh na prìosanaich air teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le guth àrd, ag ràdh, Na dean cron sam bith ort féin ; oir tha sinn uile an so.

29 Agus air gairm soluis dasan, leum e steach, agus thàinig e air chrith, agus thuit e sìos an làthair Phòil agus Shilais ;

30 Agus air dha an toirt a mach, thubhairt e, A mhaighstirean, ciod is còir domh a dheanamh chum gu tèarnar mi ?

31 Agus thubhairt iad-san, Creid anns an Tigh-earna Iosa Criosd, agus tèarnar thu féin, agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal .n Tighearna ris, agus riu-san uile a bha 'na thigh.

33 Agus air dha an toirt leis air an uair sin féin do'n oidhche, nigh e an creuchd-an ; agus bhaisteadh e féin, agus a mhuinntir uile, gun dàil.

34 Agus an uair a thug e d'a thigh iad, chuir e bord rompa, agus rinn e gairdeachas maille r'a theaghlach uile, a creidsinn ann an Dia.

35 Agus air teachd do'n là, chuir an luchd riaghlaidh na maoir uatha ag ràdh, Leig air an comas na daoine sin.

36 Agus dh'innis fear-coimhead a' phrìosain na briathra so do Phòl, Gu'n do chuir an luchd-riaghlaidh fios uatha sibhse a leigeadh as : uime sin rach-aibh a mach, agus imichibh an sith.

37 Ach thubhairt Pòl riu, an déigh dhoibh ar sgiùrsadh gu follaiseach gun ar dìteadh, agus gur

Romhanaich sinn, thilg iad am prìosan sinn ; agus a nis am b'aill leo ar cur a mach an uaighnidheas ? cha'n eadh gu deimhin ; ach thigeadh iad féin agus thugadh iad a mach sinn.

38 Agus dh'innis na maoir na briathra sin do na huachdaranaibh : agus ghabh iad eagal an uair a chual iad gu'm bu Romhanaich iad.

39 Agus thàinig iad agus chuir iad impidh orra, agus air dhoibh an toirt a mach, ghuidh iad orra imeachd a mach as a' bhaile.

40 Agus air dol a mach as a' phrìosan doibh, chaidh iad a steach do thigh Lìdia : agus an uair a chunn-aic iad na bràithre, thug iad comhfhurtachd dhoibh, agus dh'imich iad rompa.

CAIB. XVII.

A NIS air dhoibh im-eachd troimh Amphipolis, agus Apolonia, thàinig iad gu Tesalonica far an robh sionagog aig na h-Iudhaich :

2 Agus mar bu ghnàth le Pòl, chaidh e steach d'an ionnsuidh, agus air tri làithibh sàbaid reusonaich e riu as na sgrìobtuiribh,

3 'Gam fosgladh agus a' dearbhadh gu'm b'éigin do Chriosd fulang, agus éirigh a ris o na marbhaibh : agus gure an t-Iosa so a ta mise a' searmonachadh dhuibh, Criosd.

4 Agus chreid cuid diubh, agus lean iad ri Pòl agus ri

Silas : agus do na Greugaich chràbhach buidheann mhòr, agus do na mnaibh inbheach àireamh nach bu bheag.

5 Ach air do na h-Iudhaich mi-chreideach bhi air am brosnuchadh le tnùth, ghabh iad d'an ionnsuidh droch dhaoine àraidh do na corraibh-margaidh, agus air tional cuideachd mòire dhiubh, chuir iad am baile uile thar a chéile, agus chuairtich iad tigh Iasoin, agus dh'iarr iad an toirt a mach chum an t-sluaigh.

6 Agus an uair nach d'fhuair siad iad, tharruing iad Iason, agus bràithrean àraidh chum uachdaran a' bhaile, ag éigheach, Tha na daoine so a chuir an saoghal bun os ceann, air teachd an so mar an ceudna ;

7 D'an d'thug Iason aoidheachd : agus a ta iad so uile a' cur an aghaidh orduigh Cheasair, ag ràdh, Gu bheil rìgh eile ann, *cadhon Iosa*.

8 Agus chuir iad buair-eas fo'n t-sluagh, agus fo uachdarain a' bhaile, 'nuair a chual iad na nithe so.

9 Agus an uair a ghabh iad urras o Iason, agus o chàch, leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na bràithre Pòl agus Silas san oidhche gu Berea : agus air teachd dhoibh-san *an sin*, chaidh iad a steach do shion-agog nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b'uaisle na muinntir Thesalonica,

oir ghabh iad am focal d'an ionnsuidh leis an uile thogradh, a' rannsachadh nan sgriobtuir gach aon là, *a dh'fheuchainn* an robh na nithe sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran diubh : agus mar an ceudna do mhnaibh uaisle do na Greugaich, agus do fhear-aibh àireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na h-Iudhaich o Thesalonica gu'n do shearmonaicheadh focal Dé le Pòl am Berea, thàinig iad an sin mar an ceudna, a' brosnuchadh a t-sluaigh.

14 An sin air ball chuir na bràithrean uatha Pòl, chum gu'n rachadh e mar gu b'ann chum na mara : ach dh'fhan Silas agus Timoteus an sin fathast.

15 Agus threòraich luchd-coimheadachd Phòil e gu baile na h-Aithne ; agus air faghail àithne dhoibh gu Silas agus Timoteus, iad a theachd d'a ionnsuidh-san mar bu luaithe, dh'imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha Pòl a' feitheamh riu san Aithne, bha a spiorad air a bhrosnuchadh ann, do bhrìgh gu'm fac e am baile làn iodhol-aoraidh.

17 Air an aobhar sin rinn e deasboireachd ris na h-Iudhaich, agus ris na daoineibh cràbhach anns an t-sion-agog, agus air a' mhargadh gach là riu-san a thachair air.

18 An sin thug feallsanaich àraidh do na h-Epi-

curaich, agus do na Stoicich, aghaidh air; agus thubhairt cuid, Ciod a b'ail leis an fhear bhith-bhriathrach so a ràdh? thubhairt cuid eile, Is cosmhuil gu bheil e a' searmonachadh dhée coimheach; do bhrìgh gu'n do shearmonaich e dhoibh Iosa, agus an aiseirigh.

19 Agus rug iad air, agus thug iad leo e gu Areopagus, ag ràdh, Am feud sinn fios fhaotainn ciod e an teagasg nuadh so, a labharar leat?

20 Oir a ta thu toirt nithe àraidh neo-ghnàthach chum ar cluasan: b'ail leinn uime sin fios fhaotainn ciod is ciall doibh sin.

21 (Oir cha do chaith muinntir na h-Aithne uile agus a' choigrich a bha air chuairt 'nam measg, an uine ri ni air bith eile, ach ri innseadh, no ri cluinntinn noimheachd éigin.)

22 An sin air seasamh do Phòl am meadhon Areopagus, thubhairt e, A mhuinntir na h-Aithne, tha mi faicinn gu bheil sibh anns na h-uile nithibh cràbhach thar tomhas:

23 Oir air dhomh bhi dol seachad, agus ag amharc air bhur nithibh naomha, fhuair mi altair air an robh an sgrìobhadh so, **DO'N DIA NEO-AITHNICHTE**. Uime sin esan d'am bheil sibh a'deanamh aoraidh gun eòlas agaibh air, is e a ta mise a' searmonachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an saoghal, agus na h-uile nithe a ta ann, do bhrìgh gur e féin Tighearna nèimh agus na talmhainn, cha'n 'eil e gabhail còmhnuidh ann an teampluibh làmh-dheanta:

25 Ni mò a bheirear aoradh dha le làmhhaibh dhaoine, mar gu'm biodh uireasbhuidh ni sam bith air; oir is e féin a ta toirt do na h-uile beatha, agus anail, agus nan uile nithe:

26 Agus rinn e dh'aon fhuil uile chinnich dhaoine, chum iad a ghabhail còmhnuidh air aghaidh na talmhainnuile, agus shonraich e na h-amanna roimh-orduichte, agus crìochan an àite-còmhnuidh;

27 Cham gu'n iarradh iad an Tighearn, a dh'fheuchainn an tarladh dhoibh, le mùn-rannsachadh, gu'm faigheadh iad e, ged nach 'eil e fada o gach aon againn:

28 Oir annsan tha sinn beò, agus a' gluasad, agus tha ar bith againn; mar a thubhairt mar an ceudna dream àraidh do 'ur bàrd-aibh féin, Oir is sinne fòs a ghineal-san.

29 Uime sin do bhrìgh gur sinne gineal Dé, cha chòir dhuinn a shaoilsinn gu bheil an Diadhachd cosmhuil ri h-òr, no ri h-airgiod, no ri cloich, nithe a ghearradh le h-ealadhain agus innleachd dhaoine.

30 A nis air do Dhia amharc thairis air aimsiribh

an aineolais so, tha e nis ag aithneadh do na h-uile anns gach àit aithreachas a dheanamh :

31 Do bhrìgh gu'n do shuidhich e là anns an toir e breth air an t-saoghal am fireantachd, tre'n duine *sin* a dh'orduich e ; agus air so thug e dearbhadh do na h-uile dhaoineibh, le esan a thogail suas na marbhaibh.

32 Agus an uair a chual iad mu aiseirigh nam marbh, rinn cuid diubh fanoid : ach thubhairt cuid eile, Eisdidh sinn riut a ris mu'n ni so.

33 Agus mar sin chaidh Pòl a mach as am meadhon.

34 Gidheadh, lean cuid do dhaoineibh ris, agus chreid iad. 'Nam measg so bha Dionisius an t-Areopagach, agus bean d'am b'ainm Damaris, agus dream eile maille riu.

CAIB. XVIII.

AN déigh nan nithe so, dh'fhag Pòl baile na h-Aithne, agus thàinig e gu Corintus ;

2 Agus fhuair e Iudhach àraidh d'm b'ainm Acuala, a rugadh am Pontus, air ùr-theachd as an Eadailt, maille r' a mhnaoi Priscila, (a chionn gu'n d'orduich Claudius do na h-Iudhaich uile an Ròimh fhàgail,) agus thàinig e d'an ionnsuidh.

3 Agus a chionn gu'n robh e a dh'aon cheird riu, dh'fhan e maille riu, agus bha e ag obair, (oir bu

cheird doibh bhi deanamh phàilliuna.)

4 Agus thagair e anns an t-sionagog gach aon là sàbaid, agus chuir e impidh air Iudhaich agus Greugaich.

5 Agus an uair a thàinig Silas agus Timoteus o Mhacedonia, bha Pòl air a theannadh 'na spiorad, agus rinn e fianuis do na h-Iudhaich, gu'm b'e Iosa an Criosd.

6 Agus an uair a chuir iad 'na aghaidh, agus a labhair iad toibheum, chrath e 'eudach, agus thubhairt e riu, *Biodh* bhur fuil air bhur ceann féin ; *tha* mise glan : á so suas théid mi chum nan Cinneach.

7 Agus chaidh e as a sin, agus thàinig e gu tigh duine àraidh, d'am b'ainm Iustus, a bha deanamh aoraidh do Dhia, agus aig an robh a thigh làimh ris an t-sionagog.

8 Agus chreid Crispus, prìomh uachdaran na sionagoig anns an Tighearna, maille r'a theaghlach uile : agus chreid mòran do na Corintianaich, air dhoibh éisdeachd ris, agus bhaisteadh iad.

9 An sin thubhairt an Tighearn ri Pòl ann an sealladh san oidhche, Na biodh eagal ort, ach labhair, agus na bi a'd' thosd :

10 Oir a ta mise maille riut, agus cha toir duine sam bith ionnsuidh ort, chum do chron a dheanamh : oir a ta mòr-shluagh agam sa anns a' bhaile so.

11 Agus dh'fhan e bliadhna agus sè mìosan *an sin*, a' teagasg focail Dé 'nam measg.

12 Agus an uair a bha Galio 'na uachdaran air Achaia, dh'éirich na h-Iudhaich a dh'aon inntinn an aghaidh Phòil, agus thug iad e gu caithir a' bhreitheanais,

13 Agràdh, Tha'n duine so a' comhairleachadh dhaoine aoradh a dheanamh do Dhia an aghaidh an lagha.

14 Agus an uair a bha Pòl dol a dh'fhòsgladh a bheoil, thubhairt Galio ris na h-Iudhaich, nam b'eucoir no droch ghnìomh a bhiodh ann, O Iudhacha, bu reusonta gu'n giùlaininn leibh :

15 Ach ma's ceisd a ta ann timchioll fhocla agus ainmean, agus bhur lagha féin, amhaircibh féin air sin oir cha'n àill leam-sa bhi m'bhreitheamh air an leithidibh sin do nithibh.

16 Agus dh'fhuadaich e iad o chaithir a' bhreitheanais.

17 An sin rug na Greugaich uile air Sostenes, uachdaran na sionagoig, agus ghabh iad air an làthair caithir a' bhreitheanais : agus cha do ghabh Galio suim do ni sam bith dhiubh sin.

18 Agus dh'fhan Pòl fathast ùine mhaith *sa' bhaile sin*, agus an sin an déigh a chead a ghabhail do na bràithribh, chaidh e air luing o sin gu Siria, agus

maille ris-san Priscila agus Acuila ; an déigh a cheann a bhearradh ann an Cenchrea : oir bha bòid air.

19 Agus thàinig e gu h-Ephesus, agus dh'fhàg e iadsan an sin : ach chaidh e féin a steach do'n t-sionagog, agus reusonaich e ris na h-Iudhaich.

20 Agus an uair a dh'iarr iad *air* fuireach maille riu ni b'fhaide, cha d'aontaich e :

21 Ach ghabh e a chead diubh, ag ràdh, Is éigin domh air gach aon choi an fhéill so a ta teachd a choimhead ann an Ierusalem : ach pillidh mi a ris do 'ur n-ionnsuidh-sa, ma's toil le Dia. Agus sheòl e o Ephesus.

22 Agus thàinig e tir aig Cesarea, agus air dha dol suas agus fàilt a chur air an eaglais, chaidh e sìos gu Antioch.

23 Agus an uair a dh'fhan e rè tamuill *an sin*, dh'imich e, agus chaidh e an ordugh troimh thìr Ghalatia uile agus Phrìgia, a' neartachadh nan deisciobul uile.

24 Agus thàinig gu h-Ephesus Iudhach àraidh d'am b'ainm Apollos, a rugadh an Alecsandria, duine deas-bhriathrach, agus cumhachdach anns na sgriobtuiribh.

25 Bha'n duine so air a theagasg ann an slighe an Tighearn ; agus air dha bhi dian 'na spiorad, labhair agus theagaisg e gu dich-

iollach na nìthe a bhuineadh do'n Tighearn, agus gun eòlas aige ach air baisteadh Eoin.

26 Agus thòisich e air labhairt gu dàna san t-sionagag. Agus air do Acuila agus do Phriscila a chluinntinn, ghabh iad d'an ionnsuidh e, agus mhìnich iad dha slighe Dhé ni bu choimhlionta.

27 Agus an uair bu mhiann leis dol gu Achaia, an déigh a chomhairleachadh, sgrìobh na bràithre chum nan deisciobul iad a ghabhail ris: neach, air dha teachd, a rinn comh-nadh mòr riu-san a chreid tre ghràs:

28 Oir le mòr-dhìchioll rinn e deasboireachd ris na h-Iudhaich gu follaiseach, a' dearbhadh leis na sgrìob-tuiribh, gur e Iosa an Crìosd.

CAIB. XIX.

AUGUS tharladh, 'nuair a bha Apollos ann an Corintus, air do Phòl dol troimh na crìochaibh uachd-arach, gu'n d'thàinig e gu Ephesus. Augs air faot-ainn dheisciobul àraidh,

2 Thubhairt e riu, An d'fhuair sibh an Spiorad naomh o chreid sibh? Agus thubhairt iadsan ris, Cha chuala sinn uiread as gu bheil Spiorad naomh ann.

3 Agus thubhairt e riu, Ciod ma seadh anns an do bhaisteadh sibh? Agus thubhairt iadsan, Am baisteadh Eoin.

4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist Eoin gu deimhin le baisteadh an aithreachais, ag ràdh ris an t-sluagh, iadsan a chreidsinn anns an neach a bha gu teachd 'na dhéigh-san, sin r'a ràdh, ann an Iosa Crìosd.

5 Agus an uair a chual iad so, bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.

6 Agus air do Phòl a làmhan a chur orra, thàinig an Spiorad naomh orra; agus labhair iad le teangaibh, agus rinn iad fàidheadaireachd.

7 Agus bha ann uile timchioll dà fhear dheug.

8 Agus chaidh esan a steach do'n t-sionagag, agus labhair e gu dàna ré thri mìosan, a' deasboireachd agus a' comhairleachadh nan nìthe a bhuineas do rìoghachd Dhé.

9 Ach an uair a chruadh-aicheadh cuid, agus nach do chreid iad, ach a labhair iad olc mu'n t-slighe sin an làthair an t-sluaigh, dh-fhàg e iad, agus sgar e na deisciobuil uatha, agus bha e gach là a' deasboireachd ann an sgoil neach àraidh da 'm b' ainm Tirannus.

10 Agus rinneadh so rè dhà bhliadhna; air chor as gu'n cuala luchd-àiteachaidh na h-Asia uile, eadar Iudhaich agus Ghreugaich, focal an Tighearna Iosa.

11 Agus rinn Dia mìorbhuilean nach bu bheag le làmhaibh Phòil:

12 Air chor as gu'n d'

thugadh o 'chorp-san chum nan daoine tinne, neapaic-inne no aprain, agus gu'n d'fhalbh an euslaintean uatha, agus gu deachaidh na droch spioraid a mach asda.

13 Agus ghabh dream àraidh do na h-Iudhaich, a bha 'g imeachd o àit gu h-àit, a' cur spiorada fo gheasaibh, os làimh ainm an Tighearna Iosa ainmeachadh os ceann na muinntir sin anns an robh droch spioraid, ag ràdh, Cuireamaid fo gheasaibh sibh tre Iosa a ta Pòl a' searmonachadh.

14 Agus bha aig Scebha Iudhach àraidh, aon do na h-àrd-shagairtaibh, seachd-narmhac a bha deanamh so.

15 Agus fhreagair an droch spiorad, agus thubhairt e, Tha eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhomh Pòl : ach cò sibhse ?

16 Agus leum an duine anns an robh an droch spiorad orra, agus air dha làmh an uachdar fhaotainn orra, thug e buaidh orra, air chor as gu'n do theich iad mach as an tigh sin lomochochd agus reubta.

17 Agus fhuair na h-Iudhaich uile agus mar an ceudna na Greugaich a bha thàmh ann an Ephesus fios air so ; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

18 Agus thàinig mòran diubh-san a chreid, ag aideachadh, agus ag innseadh an gnìomhara.

19 Agus thug mòran diubh-san a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad am fianuis nan uile : agus dh'àireamh iad an luach, agus fhuair iad e 'na leth-cheud mìle bonn airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh'fhàs agus bhuadhaich focal an Tighearn.

21 Agus an uair a choimhlionadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'na spiorad, an déigh dha imeachd troimh Mhacedonia, agus Achaia, dol gu Ierusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhi an sin, is éigin domh an Ròimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubh-san a bha frithealadh dha, Timoteus, agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'fhan e féin rè tamuill san Asia.

23 Agus dh'éirich mu'n àm sin iomairt nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard-airgid àraidh d'am b'ainm Demetrius ann, a bha deanamh theampull airgid do Dhiana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-ceirde ;

25 Agus air dha iadsan a chruinneachadh an ceann a chéile, agus a' mhuinntir eile a bha dh'aon cheird riu, thubhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas againne :

26 Os bàrr, tha sibh a'

faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le chomhairle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha'n e a mhàin ann an Ephesus, ach cha mhòr san Asia uile, ag ràdh, Nach dée iad a nithear le làmh-aibh:

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e'n cunnart gu'n deanar tàir air ar ceird; ach mar an ceudna gu cuirear teampull na bandé mòire Diana an neophris, agus gu claidhear a mòrachd-sa, d'am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan so, lìonadh le feirg iad, agus ghlaodh iad, ag ràdh, *Is mòr Diana nan Ephesianach.*

29 Agus bha am baile uile air a lìonadh le mi-riaghailt: Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite-cruinnich an t-sluaigh, a' tarruing leo Ghaiuis agus Aristarchuis Macedonaich, luchd comh-thuruis Phòil.

30 Agus an uair a b'àill le Pòl dol a steach chum an t-sluaigh, cha do leig na deisciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna chuir cuid do uachdaran-aibh na h-Asia, a bha 'nan càirdibh dha, fios d'a ionn-suidh, a' guidhe *air* nach rachadh e gu àite-cruinnich an t-sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid diubh aon ni, agus cuid ni eile: oir bha an coimh-thional troimh a chéile, a-

agus cha robh fios aig a chuid bu mhò c'ar son a thàinig iad cuideachd.

33 Agus tharruing iad a mach Alecsander as an t-sluaigh, air bhi do na h-Iudhaich 'ga iomain rompa. Agus sméid Alecsander le 'làimh, agus b'àill leis a leithsgeul a ghabhail ris an t-sluaigh.

34 Ach an uair a thuig iad gu'm b'Iudhach e, rinn-eadh àrd-iolach leo uile mu thimchioll ùine dhà uair, a' glaodhaich, *Is mòr Diana nan Ephesianach.*

35 Agus an uair a chiùinich an cléireach an sluagh, thubhairt e, Fheara Ephe-suis, cò an duine aig nach 'eil fios gu bheil baile nan Ephesianach a' deanamh aoraidh do'n bhan-dia mhòir Diana, agus do'n *dealbh* a thuit a nuas o Iupiter?

36 Air an aobhar sin do bhrìgh nach fheudar cur an aghaidh nan nithe so, is coir dhuibhse bhi ciùin, agus gun ni sam bith a dheanamh gu h-obann.

37 Oir thug sibh an so na daoine so, ged nach 'eil iad a' creachadh theampull, no a' toirt toibheim d'ar ban-dia.

38 Uime sin ma ta aig Demetrius agus aig an luchd-ceird a ta maille ris, cùis an aghaidh neach air bith, tha'n lagh réidh *dhoibh*, agus tha uachdaran *ann*; agradh iad a chéile.

39 Ach ma ta ceisd sam

bith agaibh mu nithibh eile, réitichear sin ann an coimhthional dligheach.

40 Oir tha sinn an cunnart bhi air ar n-agairt air son ceannairc air an là'n diugh, do bhrìgh nach 'eil cùis sam bith againn a dh'fheudas sinn a thoirt seachad mar aobhar a' chruinn-eachaidh so.

41 Agus air dha so a ràdh, sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

A GUS an déigh do'n chomh-ghàir sgar, ghairm Pòl na deisciobuil d'a ionnsuidh, agus air dha a chead a ghabhail diubh, thriall e gu dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol troimh na crìochaibh sin, agus mòr earail a dheanamh orra, thàinig e do'n Ghréig;

3 Agus dh'fhan e an sin trì mìosan: agus an uair a bha na h-Iudhaich ri feall-fholach air a shon, agus e air tì dol air luing do Shìria, chuir e roimhe pilltinn troimh Mhacedonia.

4 Agus chaidh 'na chuideachd gu h-Asia, Sopater o Bherea; agus do mhuinntir Thesalonica, Aristarchus, agus Secundus; agus Gaius o Dherbe, agus Timoteus; agus do mhuinntir na h-Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh so imeachd romhainne, dh'fheith iad ruinn ann an Troas.

6 Agus sheòl sinn o Phi-

lipi, an déigh làithean an arain neo-ghoirtichte, agus thàinig sinn d'an ionnsuidh-san gu Troas ann an cùig làithibh, far an d'fhan sinn seachduin.

7 Agus an ceud là do'n t-seachduin, air do na deisciobluibh cruinneachadh an ceann a chéile a bhriseadh arain, shearmonaich Pòl doibh, agus a rùn air imeachd uatha air an là màireach, agus lean e air labhairt gu meadhon-oidhche.

8 Agus bha mòran lòchran anns an t-seòmar uachdarach, far an robh iad cruinn.

9 Agus bha òganach àraidh d'am b'ainm Eutichus 'na shuidhe ann an uinneig, air tuiteam gu trom 'na chodal: agus air do Phòl bhi rèfad a' searmonachadh, shàruicheadh leis a' chodal e, agus thuit e sìos o'n treas lobhta, agus thogadh marbh e.

10 Agus chaidh Pòl sìos, agus thuit e air, agus air dha a ghlacadh 'na uchd, thubhairt e, Na biodh trioblaid oirbh; oir a ta 'anam ann.

11 Agus air dol suas da a ris, bhris e aran agus dh'ith e, agus labhair e riu rè ùine fhada, eadhon gu teachd na maidne, agus mar sin dh'fhalbh e.

12 Agus thug iad leo an t-òganach agus e beò, agus rinn iad gairdeachas nach bu bheag.

13 Agus air dhuinne imeachd air thoiseach chum na luinge, sheòl sinn gu Asos,

fa rùn Pòl a ghabhail a steach an sin: oir is ann mar sin a dh'orduich e, a' cur roimhe gu'n imicheadh e féin d'a chois.

14 Agus an uair a choinnich e sinn aig Asos, ghabh sinn a steach e, agus thàinig sinn gu Mitilene.

15 Agus air seòladh dhuinn as a sin, thàinig sinn air an là maireach fa chomh-air Chiois; agus air an là 'na dhéigh sin thàinig sinn gu Samos, agus dh'fhan sinn aig Trogillum; agus air an là b'fhaisge thàinig sinn gu Miletus.

16 Oir chuir Pòl roimhe seòladh seach Ephesus, chum nach tarladh dha moille a dheanamh anns an Asia: oir rinn e cabhag, chum nam feudadh e, bhi ann an Ierusalem air là na Cuingeis.

17 Agus chuir e fios o Mhiletus gu h-Ephesus, agus ghairm e d'a ionnsuidh seanairean na h-eaglais.

18 Agus an uair a thàinig iad d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Tha fhios agaibh, cionnus a bha mi 'nur measg anns an uile aimsir, o'n cheud là a thàinig mi do'n Asia,

19 A' deanamh seirbhis do'n Tighearn leis gach uile irioslachd inntinn, agus maille ri mòran dheur, agus d'neuchainnean, a thachair dhomh le ceilg nan Iudhach.

20 Agus cionnus nach do ghléidh mi ni sam bith am folach a bha feumail dhuibhse, gun a nochdadh dhuibh,

agus gun sibhse a theagasg am follais, agus o thigh gu tigh,

21 A' deanamh fianuis ar-aon do na h-Iudhaich, agus do na Greugaich, mu aithreachas a thaobh Dhé, agus mu chreidimh a thaobh ar Tighearna Iosa Crìosd.

22 Agus a nis feuch, a ta mi dol gu Ierusalem ceangailte san Spiorad, gun fhios agam ciod iad na nithe a tharlas dhomh an sin;

23 Ach a mhàin gu bheil an Spiorad naomh a' deanamh fianuis anns gach baile, ag ràdh, Gu bheil geimhlichean agus trioblaidean a' feitheamh orm.

24 Ach cha'n 'eil suim agam do ni air bith, ni mò tha mi a' measadh in'an-ama féin luachmhor d'komh, chum gu crìochnaich mi mo thurus le h-aoibhneas, agus gu coimhlion mi a' mhinistireileachd a fhuair mi o'n Tighearn Iosa, a dheanamh fianuis do shoisgeul gràis Dhé.

25 Agus a nis feuch, a ta fhios agam nach faic sibhse uile, measg an d'imich mise a' searmonachadh rìoghachd Dhé, mo ghnùis nì's mò.

26 Uime sin a ta mi a deanamh fianuis duibh air an là'n diugh, gu bheil mise glan o fhuil nan uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile chomhairle Dhé fhoillseachadh dhuibh.

28 Air an aobhar sin thugaibh àire dhuibh féin, agus do'n treud uile, air an

d'rinn an Spiorad naomh luchd-coimhead dhibh, a bheathachadh eaglais Dhé, a cheannaiche le 'fhuil féin.

29 Oir a ta fhios agam-sa air so, an déigh m' im-eachd-sa gu'n tig madaidh-allaidh gharga, nur measg, nach caomhain an treud.

30 Agus éiridh daoine dhibh féin, a labhras nithe fiara, chum deisciobuil a tharruing 'nan déigh féin.

31 Uime sin deanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sguir mise rè thri bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh'oidhche le deuraibh.

32 Agus a nis, a bhràithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghràis, a ta comasach air bhur togail suas, agus oighreachd a thoirt duibh am measg na muinntir sin uile a ta air an naomhachadh.

33 Cha do shanntaich mi airgid, no or, no eudach duine sam bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh féin, gu'n do fhrithheil na làmhnan so do m' uireasbhuidh féin, agus do'n mhuinntir sin a bha maille rium.

35 Nochd mi na h-uile nithe dhuibh, gur ann le saothreachadh mar so is còir dhuibh còmhnaidh a dheanamh riusan a ta an-mhun; agus focail an Tighearna Iosa chuimhneachadh, mar a thubhairt e, *Tha e ni's beannaichte ni a thoirt na ghabhail.*

36 Agus air dha na briathra so a ràdh, leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh maille riu uile,

37 Agus ghuil iad uile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phòil, agus phòg iad e,

38 Air dhoibh bhi gu h-àraidh brònach air son nam briathra so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghnùis-san ni's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

A GUS air dhuinn dealachadh riu-san, sheòl sinn romhainn, agus thàinig sinn gu dìreach gu Coos, agus air an là màireach gu Rodos, agus as a sin gu Patara :

2 Agus air dhuinn long fhaotainn a bha a' gabhail thairis gu Phenicia, chaidh sinn air bord, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd an sealladh Chipruis, agus fhàgail air an làmh chli, sheòl sinn gu Siria, agus thàinig sinn tir aig Tirus : oir is ann an sin a bha an long gus a luchd a chur a mach.

4 Agus air dhuinn deisciobuil fhaotainn, dh'fhan sinn an sin seachd làithean : muinntir a thubhairt ri Pòl tre'n Spiorad, gun e dhol suas gu Ierusalem.

5 Agus an uair a chrìochnaichheadh na làithean sin, chaidh sinn a mach, agus thrial sinn romhainn; agus

thàinig iadsan uile maille ri mnaibh agus ri cloinn 'nar cuideachd, a mach as a' bhaile: agus chaidh sinn air ar glùinibh air an tràigh, agus rinn sinn urnuigh.

6 Agus an déigh dhuinn ar cead a ghabhail d'a chéile, chaidh sinn do'n luing; agus phill iadsan d'an tighibh féin.

7 Agus an uair a chrìochnaich sinn ar turus o Thirus, thàinig sinn gu Ptolemais, agus chuir sinn fàilte air na bràithribh, agus dh'fhan sinn aon là maille riu.

8 Agus air an là màireach, air dhuinne, a bha do chuideachd Phòil, imeachd, thàinig sinn gu Cesarea; agus chaidh sinn a steach do thigh Philip an t-scisgeulaiche, (a bha do'n t-seachdnar,) agus dh'fhan sinn aige.

9 Agus bha ceathrar nighean aige-san, òighean, a bha ri fàidheadaireachd.

10 Agus ag fantuinn duinn mòran do làithibh an sin, thàinig a nuas o Iudea fàidh àraidh, d'am b'ainm Agabus.

11 Agus an uair a thàinig e d'ar n-ionnsuidh-ne, ghabh e crios Phòil, agus cheangail e a làmhan agus a chosan féin, agus thubhairt e, Mar so tha an Spiorad naomh ag ràdh, Is ann mar so a cheanglas na h-Iudhaich ann an Ierusalem an duine d'am buin an crios so, agus bheir iad thairis e do làmhaibh nan Cinn-each.

12 Agus an uair a chuala sinne na nithe so, ghuidh sinn féin agus muinntir an àite air, gun e dhol suas gu Ierusalem.

13 An sin fhreagair Pòl, Ciod is ciall duibh a' gul, agus a' briseadh mo chridhe? oir a ta mise ullamh cha'n e a mhàin gu bhi air mo cheangal, ach eadhon gu bàsachadh ann an Ierusalem air son ainme an Tighearna Iosa.

14 Agus an uair nach gabhadh e comhairle, sguir sinne, ag ràdh, Deanar toil an Tighearna.

15 Agus an déigh nan làithean so, air dhuinn bhi ullamh, chaidh sinn suas gu Ierusalem.

16 Agus chaidh mar an ceudna maille ruinn cuid do na deisciobluibh o Cesarea, a' toirt leo Mhnasoin o Chiprus, seann deisciobul àraidh, aig an robh sinn gu bhi air aoidheachd.

17 Agus an uair a thàinig sinn gu Ierusalem, ghabh na bràithre ruinn gu subhach.

18 Agus air an ath là, chaidh Pòl maille ruinne dh'ionnsuidh Sheumais; agus bha na seanairean uile a làthair.

19 Agus air dhasan fàilte chur orra, chuir e'n céill doibh fa leth na nithe a rinn Dia le 'mhinistreibh-eachd-san am measg nan Cinneach.

20 Agus an uair a chual iadsan so, thug iad glòir do'n Tighearn, agus thubh-

airt iad ris-san, Tha thu raicinn, a bhràthair, cia lìon mìle do na h-Iudhaich a ta creidsinn ; agus tha iad uile ro eudmhor mu'n lagh.

21 Agus chual iad umad-sa, gu bheil thu teagasg do na h-Iudhaich uile a ta measg nan Cinneach, Maois a thréigsinn, ag ràdh *riu*, Nach còir dhoibh *an* clann a thimchioll-ghearradh, no gluasad a réir nan gnàth.

22 Ciod uime sin a *nith-ea* ? Gun teagamh, is éigin do'n t-sluagh cruinneachadh : oir cluinnidh iad gu'n d'thàinig thu.

23 Uime sin dean so a ta sinne ag ràdh riut : Tha ceathrar fhear maille ruinne, air am bheil bòid ;

24 Thoir iadsan leat, agus bi air do ghlanadh maille riu, agus dean costus leo, chum gu bearr iad *an* cinn : agus gu'm bi fhios aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni anns na chual iad mu d' thimchioll-sa, ach *gu* bheil thu féin mar an ceudna ag imeachd gu riaghailteach, agus a' coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Cinneach a chreid, sgrìobh sinne agus b'i ar breth, gun iad a ghleidheadh a h-aon do na nithibh sin, ach a mhàin iad féin a choimhead o nithibh a chaidh iobradh do ìodholaibh, agus o fhuil, agus o ni tachdta, agus o striopachas.

26 An sin ghabh Pòl na daoine ; agus air an là maireach air dha bhi air a ghlanadh maille riu, chaidh

e steach do'n teampull, a' foillseachadh coimhlionaidh laithean a' ghlanaidh, gus an tugtadh tabhartas air son gach aon aca.

27 Agus an uair a bha na seachd làithean air bheag nithe air an coimhlionadh, air do na h-Iudhaich o'n Asia esan fhaicinn san teampull, bhrosnuich iad am pobull uile, agus chuir iad lāmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israeil, cuidichibh : is e so an duine a ta teagasg nan uile dhaoine anns gach àit an aghaidh a' phobuill, agus an lagha, agus an àite so : agus os bàrr, thug e steach Greugaich do'n teampull, agus shalaich e'n tionad naomh so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe sin anns a bhaile maille ris, agus shaoil iad gu'n d'thug Pòl a steach do'n teampull e.)

30 Agus ghluaiseadh am baile gu h-iomlan, agus ruith an sluagh cuideachd : agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad a mach as an teampull e : agus air ball dhùineadh na dorsa.

31 Agus an uair a b'àill leo a mharbhadh, chaidh sgeula dh'ionnsuidh àrd-cheannaird na cuideachd, gu'n robh Ierusalem uile thar a chéile :

32 Neach air ball a thug leis saighdearan, agus ceannardan-cheud, agus a ruith sìos d'an ionnsuidh : Agus an uair a chunnaic iadsan

an t-àrd-cheannard agus na saighdearan, sguir iad do bhualadh Phòil.

33 An sin thàinig an t-àrd-cheannard am fagus agus rug e air, agus dh'àithn e a cheangal le dà shlabhraidh; agus dh'fhiosraich e, Cò e, agus ciod a rinn e.

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t-sluaigh aon ni, agus cuid eile ni eile: agus an uair nach robh e an comas da cinnteachd na *cùise* a thuigsinn air son na h-àrd-bhruidhne, dh'ord-uich e esan a thoirt do'n chaisteal.

35 Agus an uair a thàinig e chum na staidhreach, tharladh gu'n do ghiùlain-eadh e leis na saighdear-aibh, air son foireigin an t-sluaigh.

36 Oir lean am mòr-shluagh e, a' glaothaich, Beir uainn e.

37 Agus an uair a bha Pòl gu bhi air a thoirt a steach do'n chaisteal, thubhairt e ris an àrd-cheannard, An cead domh-sa ni a labhairt riut? agus thubhairt esan, An labhair thu Gréigis?

38 Nach tusa an t-Eiphi-teach sin a thog ceannairic roimh na làithibh so, agus a thug leat do'n fhàsach ceithir mìle fear a bha 'nan luchd-mortaiddh?

39 Ach thubhairt Pòl, Is duine mise a tha a'm' Iudhach gun amharus o Tharsus, saor-dhuine do bhaile ro inbheach ann an Cilicia: agus guidheam ort, thoir cead

domh labhairt ris an t-sluagh.

40 Agus an uair a thug e cead da, Air do Phòil seasamh air an staidhir, sméid e le 'làimh air an t-sluagh, ag iarraidh éisd-eachd: agus air fantuinn ro thosdach dhoibh-san, labhair e riu sa' chànain Eabhruidhich, ag ràdh,

CAIB. XXII.

FHEARA, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh-sa ri m' dhìon-chainnt ribh a nis:

2 (Agus an uair a chual iadsan gu'n do labhair e riu sa' chànain Eabhruidhich, bu mhòid a thosd iad: agus thubhairt esan,)

3 Is Iudhach mise da rir-eadh, a rugadh ann an Tarsus na Cilicia, ach a dh'oileadh sa' bhaile so, aig cosaibh Ghamalieil, agus a theagaisgeadh gu coimhlionta a réir gnàtha lagha nan aithriche, agus bha mi eudmhor a thaobh Dhé mar a ta sibhse uile an diugh.

4 Agus riun mi geur-leanmhuinn gu bàs air an t-slighe so, a' ceangal fhear agus bhan, agus 'gan tarruing gu prìosan:

5 Mar a ni an t-àrd-shag-art mar an ceudna fianuis domh, agus comhairle nan seanairean uile; o'n d'fhuair mise mar an ceudna litriche chum nam bràithre, agus chaidh mi gu Damascus, chum an dream a bha'n sin a thoirt ceangailte gu Ier-

usalem, chum gu deantadh peanas orra.

6 Agus tharladh, air dhomh bhi 'g imeachd, agus a' druideadh ri Damascus mu mheadhon-là, gu'n do dhealraich gu h-obann o nèamh solus mòr mu'n cuairt orm.

7 Agus thuit mi air an talamh, agus chuala mi guth ag ràdh, A Shauil, a Shauil, c'ar son a ta thu 'gam gheur-leanmhuinn-sa?

8 Agus fhreagair mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt e rium, is mise Iosa o Nasaret, air am bheil thusa a' deanamh geur-leanmhuinn.

9 Agus chunnaic na daoine a bha maille rium an solus gu deimhin, agus ghabh iad eagal; ach cha chual iad guth an ti a labhair rium-sa.

10 Agus thubhairt mise, Ciod a ni mi, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn rium, Eirich, agus imich gu Damascus, agus an sin labhrar riut mu thimchioll nan nithe sin uile a dh'orduicheadh dhuitse a dheanamh.

11 Agus an uair nach bu léir dhomh tre ghlòir an t-soluis sin, air dhomh bhi air mo threòrachadh air làimh leo-san a bha maille rium, thàinig mi gu Damascus.

12 Agus air do dhuine àraidh d'am b'ainm Ananias, a bha cràbhach a réir an lagha, agus air an robh

deadh theisteachas aig na h-Iudhaich uile a bha chòmh-nuidh an sin,

13 Teachd a m' ionnsuidh, agus seasamh làimh rium, thubhairt e rium. A Shauil a bhràthair, faigh do radharc. Agus air an uair sin féin dh'amhairc mi suas air.

14 Agus thubhairt esan, Thagh Dia ar n-aithriche roimh-làimh thusa, chum gu'n gabhadh tu eòlas air a thoil, agus gu'm faiceadh tu an t-Aon cothromach sin, agus gu'n cluinneadh tu guth as a bheul.

15 Oir bithidh tu a'd' fhianuis aige chum nan uile dhaoine, air na nithibh a chunnaic agus a chuala tu.

16 Agus a nis c'ar son a ta thu a' deanamh moille? Eirich, agus bi air do bhaisteadh, agus ionnlaid uait do pheacanna, a' gairm air ainm an Tighearn.

17 Agus tharladh, 'nuair a phill mise gu Ierusalem, agus a bha mi a' deanamh urnuigh san teampull, gu'n deachaidh mi ann an neul,

18 Agus gu'm faca mi esan ag ràdh rium, Dean deifir, agus imich gu grad á Ierusalem; oir cha ghabh iad ri d' theisteachas mu m' thimchioll-sa.

19 Agus thubhairt mise, A Thighearn, tha fhios aca gu robh mise a' tilgeadh am prìosan, agus a' sgiùrsadh anns gach sionagog iadsan a chreid annad-sa:

20 Agus an uair a dhòirt-eadh fuil do mhairtirich

Stephain, bha mise mar an ceudna a'm' sheasamh a làthair, agus ag aontachadh leis a mharbhadh, agus a' coimhead eudaich na muinntir a mharbh e.

21 Agus thubhairt e rium, Imich : oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cinn-each.

22 Agus dh'éisid iad ris gus an fhocal so, agus thog iad *an sin* an guth gu h-àrd, ag ràdh, Beir o'n talamh a leithid so do dhuine ; oir cha chòir e bhi beò.

23 Agus an uair a bha iadsan ag éigheach, agus a' tilgeadh dhiubh *an eudaich*, agus a' tilgeadh luaithre san athar,

24 Dh'àithn an t-àrd-cheannard esan a thoirt do'n chaisteal, ag orduchadh a cheasnachadh le a sgiùrsadh ; chum gu faigh-eadh e fios ciod i a' choire mu'n robh iad a' glaodhaich mar sin 'na aghaidh.

25 Agus an uair a bha iad 'ga cheangal le iallaibh, thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud a sheas a làthair, Am bheil e ceaduichte dhuibhse duine a ta 'na Romhanach a sgiùrsadh, agus gun e air a dhìteadh ?

26 Agus an uair a chual an ceannard-ceud so, dh'imich e agus dh'innis e do'n àrd-cheannard, ag ràdh, Thoir fa'near ciod a ni thu ; oir is Romhanach an duine so.

27 An sin thàinig an t-àrd-cheannard d'a ionnsuidh, agus thubhairt e ris,

Innis domh-sa, an Romhanach thu ? Agus thubhairt esan, Is mi.

28 Agus fhreagair an t-àrd-cheannard, Is mòr an t-suim air an do cheannaich mise an t-saorsa so. Agus thubhairt Pòl, Ach rugadh mise *saor*.

29 An sin dh'imich iadsan uaith air ball a bha gus a cheasnachadh : agus ghabh an t-àrd-cheannard mar an ceudna eagal 'nuair a thuig e gu'm bu Romhanach e, agus a chionn gu'n do cheangail se e.

30 Agus air an là màireach, air dha bhi togarrach air fics cinnteach fhaotainn ciod i a' choire a bha na h-Iudhaich a' curas a leth, dh'fhuasgail se o a chuibhreachaibh, agus dh'àithn e do na h-àrd-shagartaibh agus d'an comhairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

A GUS air dearcadh do Phòl air a' chomhairle, thubhairt e, Fheara *agus* a bhràithre, anns an uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé gus an là'n diugh.

2 Agus dh'àithn an t-àrd-shagart Ananias dhoibhsan a bha 'nan seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheul.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte : oir am bheil thusa a'd' shuidhe a

thoirt breth ormsa a réir an lagha, agus an aghaidh an lagha ag orduchadh mo bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa a' toirt ana-cainnt do àrd-shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fhios agam, a bhràithre, gu'm b'e an t-àrd-shagart e: oir a ta e sgrìobhta, Na labhair olc mu uachdaran do phobuill.

6 Ach an uair a thuig Pòl, gu robh cuid diubh nan Sadusaich, agus a' chuid eile 'nam Phairisich, ghlaodh e anns a' chomhairle. Fheara agus a bhràithre, is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann á leth dòchais agus aiseirigh nam marbh, a tha mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dhasan so a labhairt, dh'éirich comhstri eadar na Phairisich agus na Sadusaich: agus roinneadh an coimhthional an aghaidh a chéile.

8 Oir tha na Sadusaich ag ràdh nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann; ach a ta na Phairisich ag aideachadh gach aon diubh.

9 Agus dh'éirich gair mhòr: agus air seasamh suas do na sgrìobhaichibh a bha air taobh nam Phairiseach, chathaich iad 'nan aghaidh, ag ràdh, Cha'n 'eil sinne faotainn cron air bith san duine so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris,

na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'éirich connsachadh mòr eat-orra, air do'n àrd-cheannard bhi fo eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh'àithn e do na saighdearaibh dol sìos, agus esan a thogail leis an làimh làidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt, Biodh misneach mhaith agad, a Phòil; oir mar a rinn thu fianuis mu m' thimchioll-sa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis a dheanamh anns an Ròimh.

12 Agus air teachd do'n là, chruinnich dream àraidh do na h-Iudhaich an ceann a chéile, agus chuir siad iad féin fo mhallachadh, ag ràdh, nach itheadh agus nach òladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os ceann dà fhichead fear a rinn an co-mhionnachadh so.

14 Agus thàinig iad chum nan àrd-shagart, agus nan seanairean, agus thubhairt iad, Chuir sinne sinn féin fo àrd-mallachadh, nach blaiseamaid ni sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 A nis uime sin iarraibh-sa maille ris a' chomhairle air an àrd-cheannard, gu'n tugadh e do 'ur n-ionnsuidh-sa e am màir-each, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotainn ni bu

choimh lionta air ni éigin m'a thimchioll; agus tha sinne deas chum esan a mharbhadh, mu'n tig e'm fagus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feall-fholach so, thàinig e, agus air dha dol a steach do'n chaisteal, dh'innis e sin do Phòl.

17 An sin ghairm Pòl d'a ionnsuidh aon do na ceannardaibh-cheud, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an àrd-cheannaird; oir a ta ni àraidh aige r'a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus threòraich se e chum an àrd-cheannaird, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am prìosanach mise d'a ionnsuidh, agus ghuidh e orm an t-òganach so thoirt a d'ionnsuidh-sa, aig am bheil ni éigin r'a innseadh dhuit.

19 An sin rug an t-àrd-cheannard air a làimh, agus chaidh e a leth taobh an uaignidheas *maille ris*, agus dh'fhiosraich e *dheth*, Ciod a tha agad r'a innseadh dhomh-sa?

20 Agus thubhairt esan, Rinn na h-Iudhaich comhairle iarraidh ortsa, gu'n tugadh tu Pòl am màireach do'n chomhairle, mar gu'm biodh iad gu rannsachadh ni's géire a dheanamh air ni-éigin m'a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo: oir a ta os ceann dà fhichead fear dhiubh ri feall-fholach 'na aghaidh, a chuir iad féin fo mhallach-

adh, nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad e: agus a nis tha iad ullamh, a' feitheamh ri gealladh uaitse.

22 An sin leig an t-àrd-cheannard uaith an t-òganach, agus dh'àithn e *dha. ag ràdh, Feuch*, nach innis thu do neach sam bith, gu'n d'fhoillsich thu na nithe so dhomh-sa.

23 Agus ghairm e d'a ionnsuidh dà cheannard-ceud, agus thubhairt e, Ull-uichibh dà cheud saighdear a théid gu Cesarea, agus deich agus tri fichead marcach, agus dà cheud fear-sleagha, air an treas uair do'n oidhche.

24 Agus ulluichibh eich, chum air dhoibh Pòl a chur orra, gu'n toir iad e gu tèaruinte chum an uachdarain Felics.

25 Agus sgrìobh e litir air a 'mhodh so:

26 Beatha agus slàinte o Chlaudius Lisias, chum an uachdarain ro òirdheirc Felics.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iudhaich, agus an uair a bha iad air ti a marbhadh, thàinig mise orra le saighdearaibh, agus thug mi dhiubh e, a' tuigsinn gu'm bu Romhanach e.

28 Agus air dhomh bhi toileach air fios an aobhair fhaotainn air son an d'agair iad e, thug mi sìos e chum an comhairle-san:

29 Agus thuig mi gu'n robh e air agairt mu cheisdeibh d'an lagh féin, gun ni

sam bith air a chur as a leth a b'airidh air bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh'inn-seadh dhomh gu'n robh na h-Iudhaich gu fealla chaith-eadh air an duine, air ball chuir mi a d'ionnsuidh-sa e, agus thug mi àithne mar an ceudna d'a luchd-casaid, gach cùis a bha aca 'na aghaidh a chur an céill a'd' làthair-sa. Slàn leat.

31 An sin air do na saighdearaibh Pòl a ghabhail, a réir mar a dh'àithneadh dhoibh, thug iad san oidhche e gu Antipatris.

32 Agus air an là màireach leig iad do'n mharcshluagh dol leis, agus phill iad féin do'n chaisteal.

33 Agus an uair a chaidh iad a stigh do Chesarea, agus a thug iad an litir do'n uachdaran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fhianuis.

34 Agus an uair a leugh an t-uachdaran an litir, dh'fhiosraich e cò an dùthaich o'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chìlicia bha e,

35 Thubhairt e, Eisdidh mi riut, 'nuair a thig do luchd-casaid mar an ceudna. Agus dh'àithn e esan a choimhead ann an talla-breitheanais Heroid.

CAIB. XXIV.

A GUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin, chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na seanairibh, agus ri Tertullus fear-tagraidh àraidh,

muintir a nochd iad féin an làthair an uachdaran an aghaidh Phòil.

2 Agus an uair a ghairmeadh a mach e thòisich Tertullus air a chasaid, ag ràdh, Do bhrìgh gu bheil sinn tromhad-sa a' meal-tuinn mòr-shìth, agus gu'n d'rinneadh iomadh deadh ghnìomh do'n chinneach so tre do ghliocas-sa,

3 Tha sinne gabhail ri so, anns gach àm agus anns gach àit, Fhelics ro òirdheirc, maille ris gach uile bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuirinn mòr-mhoille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu'n eisd thu ruinn gu h-ath-ghoirid.

5 Òir fhuair sinn am fear so 'na phlàigh, agus a' dùsgadh nan Iudhach uile gu ceannairc air feadh an domhain, agus 'na cheannfeadhna do luchd saobhchreidimh nan Nasarenach.

6 Neach mar an ceudna a thogair an teampull a shalachadh; agus a ghlac sinne, agus b'àill leinn breth a thoirt air a réir ar lagha féin:

7 Ach air teachd do Lìsias an t-àrd-cheannard oirnn, thug e le mòr-ainneart as ar làmhaidh e.

8 Ag àithneadh d'a luchd-casaid teachd a d' ionnsuidh-sa; neach o'm feud thu le a cheasnachadh, fios fhaotainn air na h-uile nithibh a tha sinne a' cur as a leth.

9 Agus dh'aontaich na

n-Iudhaich mar an ceudna, ag ràdh, Gu'n robh na nithe sin mar sin.

10 An sin air do'n uachdaran sméideadh air Pòl e a labhairt, fhreagair esan, Is mòid mo mhisneach gu freagairt air mo shon féin, gu bheil fhios agam gu robh thusa rè mòrain bhliadhna a'd' bhreitheamh air a' chinneach so :

11 Oir feudaidh tu fios fhaotainn, nach mò na dà là dheug o chaidh mi suas gu Ierusalem a dheanamh aoraidh.

12 Agus cha d'fhuair iad mi a' deasboireachd ri aon neach san teampull, no a' brosnuchadh an t-sluaigh *gu ceannairc*, aon chuid sna sionagogaibh, no anns a' bhaile.

13 Ni mò is urrainn iad na nithe sin a dhearbhadh a tha iad a' cur as mo leth.

14 Ach tha mi ag aideachadh so dhuitse, gur ann a réir na slighe sin ris an abair iadsan saobhchreidimh, a ta mise a' deanamh aoraidh do Dhia m' aithriche, a' creidsinn nan uile nithe a ta sgrìobhta san lagh agus anns na fàidhibh :

15 Agus a ta dòchas agam an Dia, ris am bheil sùil mar an ceudna aca féin, gu'n tig aiseirigh nam marbh, nam firean araon agus nan neo-fhìrean.

16 Agus an so tha mi a' saoithreachadh a ghnàth coguis neo-lochdach a bhi

agam a thaobh Dhé, agus a thaobh dhaoine.

17 A nis an déigh mòrain bhliadhna, thàinig mi a thoirt déirce chum mo chinnich, agus thabhartas.

18 Air a so fhuair Iudhaich àraidh o'n Asia mi air mo ghlanadh san teampull, gun sluagh, agus gun bhuaireas.

19 Muinntir d'am bu chòir bhi'n so a'd' làthairsa, agus m' agairt, nam biodh ni sam bith aca a'm' aghaidh.

20 No abradh iad so féin, ma fhuair iad eucoir sam bith annam-sa, 'nuair a sheas mi an làthair na comhairle ;

21 Mur ann a mhàin air son an aoine fhocail so, a ghlaodh mi a'm' sheasamh 'nam measg, Gur ann air son aiseirigh nam marbh, a ta mi air mo thoirt gu breitheanas leibhse an diugh.

22 Agus an uair a chuala Felics na nithe so, air dha eòlas ni bu dìongmhalta bhi aige air an t-slighe sin, chuir e air dàil iad, ag ràdh, 'Nuair a thig Lisias an t-àrd-cheannard a nuas, làn-rannsaichidh mi bhur cùis.

23 Agus dh'àithn e do cheannard-ceud Pòl a ghleidheadh, agus e bhi fuasgailte aige, agus gun neach d'a mhuinntir féin a bhacadh o fhrithealadh dha, no teachd d'a ionnsuidh.

24 Agus an déigh làithean àraidh, 'nuair a thàinig

Felics maille r'a mhnai Drusilla, a bha 'na Ban-Iudhach, chuir e fios air Pòl, agus dh'éisd e ris mu thimchioll a' chreidimh ann an Crìosd.

25 Agus air dhasan bhi a' reusonachadh mu fhìreantachd, stuaim, agus breitheanas ri teachd, ghabh Felics eagal mòr, agus fhreagair e, Imich romhad an tràth so; 'nuair a bhios ùine agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceudna gu rachadh airgid a thoirt da le Pòl, chum gu'm fuasgladh se e : uime sin chuir e fios air ni bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadhna bhi air an coimhlionadh, thàinig Porcius Festus an àit Fhelics : agus air do Fhelics bhi toileach comain a chur air na h-Iudhaich, dh'fhàg e Pòl ceangailte.

CAIB. XXV.

ANIS 'nuair a thàinig Festus do'n mhòr-roinn, an ceann trì làithean chaidh e suas o Chesarea gu Ierusalem.

2 Agus nochd an t-àrd-shagart agus maithean nan Iudhach iad féin 'na làthair an aghaidh Phòil, agus chuir iad impidh air,

3 Ag iarraidh fàbhoir 'na aghaidh, gu'n cuireadh e fios air gu Ierusalem, agus iad a dheanamh feall-fholach chum esan a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus,

Gu'm bu chòir Pòl a ghleidheadh ann an Cesearea, agus gu'n rachadh e féin *an sin* gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iadsan 'nur measg a dh'fheudas, sìos maille rium-sa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuir-eadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantuinn 'nam measg os ceann deich làithean, chaidh e sìos do Chesarea; agus air an là maireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, agus dh'àithn e Pòl a thoirt a làthair.

7 Agus an uair a thàinig esan, sheas na h-Iudhaich a thàinig a nuas o Ierusalem m'a thimchioll, a' cur choireanna lionmhor agus mòra á leth Phòil, nach b' urrainn iad a dhearbhadh :

8 'Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh féin, Cha d' rinn mi cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iudhach, no 'n aghaidh an teampuill, no 'n aghaidh Cheasair.

9 Ach air bhi do Fhestus togarrach air toileachas-inntinn a thoirt do na h-Iudhaich, fhreagair e Pòl, agus thubhairt e, An àill leatsa dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo làthair-sa?

10 An sin thubhairt Pòl, Tha mi m' sheasamh aig caithir-breitheanais Cheasair, far an còir breth a thoirt orm : air na h-Iudh-

aich cha d'rinn mi eucoir sam bith, mar is maith a ta fios agadsa.

11 Oir ma tha mi dean-amh eucoir, agus ma rinn mi ni sam bith a thoill bàs, cha'n 'eil mi diultadh bàs fhulang: ach mur 'eil ni sam bith dhiubh sin *fìor* a tha iad so a' cur as mo leth, cha'n fheud duine sam bith mo thoirt thairis doibh. Tha mi togail mo chùis gu Ceasar.

12 An sin an déigh do Fhestus labhairt ris a' chomhairle, fhreagair e, An do thog thu do chùis gu Ceasar? gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh àraidh seachad, thàinig Agripa an rìgh agus Bernice gu Cesarea a chur fàilte air Festus.

14 Agus air dhoibh mòran làithean a chaitheadh an sin, chuir Festus cùis Phòil an céill do'n rìgh, ag ràdh, Dh'fhàgadh duine àraidh le Felics 'na phrìosanach.

15 Air-san, an uair a bha mise ann an Ierusalem, rinn na h-àrd-shagairt agus sean-airean nan Iudhach casaid *rium*, ag iarraidh binne 'na aghaidh.

16 D'an d'thug mise am freagradh so, Cha'n e gnàth nan Romhanach duine sam bith a thoirt thairis chum bàis, gus am bi aig an neach a tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu'm bi cothrom aige air e féin a shaoradh o'n choire a chuireadh as a leth.

17 Uime sin an uair a

thàinig iad araon an so, gun mhoille sam bith shuidh m. air an là màireach sa' chaithir-bhreitheanais, agus dh'àithn mi'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an uair a sheas a luchd-casaid m'a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth do na nithibh a shaoil mise:

19 Ach thug iad ceisdean àraidh 'na aghaidh mu thimchioll an creidimh féin, agus mu thimchioll Iosa àraidh, a fhuair bàs, neach a thubhairt Pòl a bhi beò.

20 Agus a chionn gu robh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin do cheisdibh, dh'fheòraich mi dheth am b'àill leis dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh'iarr Pòl a choinhead gus am fiosraichteadh a chùis-san le Augustus, dh'àithn mi e bhi air a ghleidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

22 An sin thubhairt Agripa ri Festus, B'àill leamsa féin an duine so chluinntinn. Am màireach, thubhairt esan, cluinnidh tu e.

23 Uime sin air an là màireach, 'nuair a thainig Agripa, agus Bernice, le mòr-ghreadhnachas, agus a chaidh iad a steach maille ris na h-àrd-cheannardaibh agus prìomh-dhàoinibh na caithreach do'n ionad éisd-eachd, air do Fhestus àithne a thoirt, thugadh Pòl a làth-air.

24 Agus thubhairt Festus, A rìgh Agripa, agus sibhse a dhaoine uile a tà làthair an so maille ruinn, tha sibh a' faicinn an duine so, mu'n do chuir sluagh nan Iudhach uile impidh ormsa, ar-aon ann an Ierusalem, agus an so, a' glaothaich nach bu chòir e bhi ni b'fhaide beò.

25 Ach an uair a thuig mise nach d'rinn e ni sam bith a thoill bàs, agus a chionn gu'n do thog e féin a chùis gu Augustus, shonraich mi a chur d'a ionnsuidh.

26 Mu nach 'eil ni sam bith cinnteach agam r'a sgrìobhadh chum mo Thigh-earn. Uime sin thug mi mach e do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus gu h-àraidh a d'ionnsuidh-sa, a rìgh Agripa, chum an déigh rann-sachadh a dheanamh, gu'm biodh agam ni éigin r'a sgrìobhadh.

27 Oir is mi-reusonta a'm' bheachd-sa prìosanach a chur nam, agus gun na cùisean a ta 'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

AN sin thubhairt Agripa ri Pòl, Tha cead agad abhairt air do shon féin. An sin shìn Pòl a mach a làmh, agus fhreagair e air a shon féin,

2 A ta mi 'gam mheas féin sona, a rìgh Agripa, do bhrìgh gu bheil mi gu freagairt air mo shon féin an diugh a'd' làthair-sa,

thaobh nan nithe sin uile a ta air an cur as mo leth leis na h-Iudhaich.

3 Gu h-àraidh, a chionn gu bheil thusa eòlach air gach gnàth agus ceisd a tha am measg nan Iudhach: uime sin guidheam ort, éisd rium gu foighidneach.

4 Tha mo bheatha-sa o m'òige, a chaitheadh air tùs am measg mo chinnich féin ann an Ierusalem, aithnichte do na h-Iudhaich uile;

5 D'am b'aithne mi o thùs, (nam b'àill leo fianuis a dheanamh,) gu'n do chaith mi mo bheatha a'm' Phairiseach, a réir an luchd comh-bharail a's teinne d'ar creidimh-ne.

6 Agus a nis tha mi m' sheasamn fo bhreitheanas air son dòchais a' gheallaidh a rinneadh le Dia d'ar n-aithrichibh.

7 Chum am bheil dùil aig ar dà thréibh dheug-ne teachd, a' deanamh seirbhis do *Dhia* a là agus a dh'oidhche do ghnàth; agus air son an dòchais so tha mise, a rìgh Agripa, air m' agairt leis na h-Iudhaich.

8 C'ar son a mheasar leibhse mar ni do-chreidsinn, gu'n dùisgeadh Dia na mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise annam féin, gu'm bu chòir dhomh mòran nithe a dheanamh an aghaidh ainme Iosa o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a rinn mi ann an Ierusalem: agus air faotainn ùghdarrais

o na h-àrd-shagartaibh, dhruid mi mòran do na naoimh am prìosanaibh ; agus an uair a chuireadh gu bàs iad, thug mi mo ghuth 'nan aghaidh.

11 Agus a' deanamh peana-ais orra gu minic anns gach sionagag, cho-éignich mi iad gu toibheum a labhairt; agus air dhomh bhi gu ro mhòr air bhoile 'nan aghaidh, rinn mi geur-leanmhuinn orra, eadhon gu bailtibh coigreach.

12 Air a so 'nuair a bha mi dol gu Damascus, le cumhachd agus barantas o na h-àrd-shagartaibh ;

13 Mu mheadhon-la, O a rìgh, chunnaic mi air an t-slighe solus o nèamh, bu shoilleire na solus na gréine, a' dealrachadh mu'n cuairt orm, agus orra-san a bha 'g imeachd maille rium.

14 Agus an uair a thuit sinn uile air an talamh, chuala mi guth a' labhairt rium, agus ag ràdh anns a' chainnt Eabhruidhich, A Shauil, a Shauil, c'ar son a ta thu ga m' gheur-leanmhuinn ? Is cruaidh dhuitse bhi breabadh an aghaidh nan dealg.

15 Agus thubhairt mise, Cò thu, a Thighearn ? Agus thubhairt esan, Is mise Iosa a ta thusa a' geur-leanmhuinn.

16 Ach éirich, agus seas air do chosaibh ; oir dh'fhoillsich mi mi féin duit chum na crìche so, gu'n orduichinn thu a'd' mhinisteir agus a'd' fhianuis araon air na

nithibh sin a chunnaic thu, agus air na nithibh anns am foillsich mi mi féin duit ;

17 Ga d' shaoradh o'n t-sluagh, agus o na Cinnich, chum am bheil mi nis ga d' chur,

18 A dh'fhosgladh an sùl, chum gu tionndaidh iad o dhorchadas gu solus, agus o chumhachd Shatain gu Dia, chum gu faigh iad maitheanas pheacanna, agus oighreachd maille ris a' mhuinntir sin a ta air an naomhachadh tre'n chreidimh a ta annam-sa.

19 Uime sin, a rìgh Agripa, cha robh mi eas-ùmhail do'n taisbean nèamhaidh :

20 Ach shearmonaich mi air tùs dhoibh-san ann an Damascus, agus ann an Ierusalem, agus air feadh tìre Iudea uile, agus an sin do na Cinnich, iad a dheanamh aithreachais agus pilltinn ri Dia, a' deanamh oibre iomchuidh an aithreachais.

21 Air son nan nithe so ghlac na h-Iudhaich mi san teampull, agus b'àill leo mo mharbhadh.

22 Uime sin air dhomh còmhnaidh fhaotainn o Dhia, bhuaich mi gus an là'n diugh, a' deanamh fianuis do'n bheag agus do'n mhòr, gun ni air bith a' labhairt ach na nithe sin a thubhairt na fàidhean agus Maois a bha gu teachd ;

23 Gu robh Criosd gu fulang, agus gu robh e gu éirigh an ceud neach o na marbhaibh, agus gu'm foill-

sicheadh e solus do'n phobull, agus do na Cinnich.

24 Agus air dha bhi labhairt nan nithe so air a shon féin, thubhairt Festus le guth àrd, Tha thu air mhi-chéill a Phòil: tha mòr-fhòghlum ga d'chur air bhoile.

25 Ach thubhairt esan, Cha 'n 'eil mi air bhoile, Fhestuis ro òirdheirc; ach tha mi a' labhairt bhriathra na firinn agus na céille.

26 Oir a ta fhios aig an rìgh roimh am bheil mise a' labhairt gu saor, air na nithibh so: oir tha cinnt agam nach 'eil a h-aon do na nithibh so an ain-fhios da; oir cha'n ann an cùil a rinn-eadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam fàidhean, a rìgh Agripa? tha fhios agam gu bheil thu 'g an creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl, Is beag nach 'eil thu 'gam aomadh gu bhi am Chriosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e mo ghuidhe air Dia, gu'm biodh cha'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g éisdeachd rium an diugh, ann am beag agus am mòr, mar a ta mise, saor o na geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh'éirich an rìgh, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu:

31 Agus an uair a chaidh

iad a leth-taobh, labhair iad r'a chéile, agràdh, Cha'n 'eil an duine so a' deanamh ni air bith toillteannach air bàs no air geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh'fheudtadh an duine so a leigeadh as, mur bhiodh gu'n do thog e a chùis gu Cèasar.

CAIB. XXVII.

AGUS an uair a thugadh breth sinne a sheòladh do'n Eadailt, thug iad Pòl thairis maille ri priosanaich àraidh eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, do chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seòil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o Thesalonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an là màireach, thàinig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairce ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàirde chum comhfhurt achd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as a sin, sheòl sinn fo Chiprus, a chionn gu robh na gaotha 'nar n-aghaidh.

5 Agus an uair a sheòl sinn troimh'n fhairge ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thàinig sinn gu Mira baile do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceud long an sin o Alecsandria, a bha seòladh

do'n Eadailt, agus chuir e sinn a steach innte.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do làithibh, agus a thàinig sinn air éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fo Chrete, fa chomhair Shalmone;

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin seachad air, thàinig sinn gu ionad àraidh ris an abrar, Na calaidh sgiamhach, am fagus d'an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, 'nuair a bha seòladaireachd a nis cunnartach, a chionn gu'n deachaidh an trasgadh cheana seachad, chomhairlich Pòl iad,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bi an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mò chreid an ceannard-ceud am maighstir agus sealbhadair na luinge, na nanithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an caladh neo-iomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as a sin mar an ceudna, agus nam feudadh iad air chor sam bith teachd gu Phenice, caladh do Chrete a ta 'g amharc chum an iardheas, agus an iar-thuath, agus fantuinn rè a' gheamhraidh an sin.

13 Agus an uair a shéid a' ghaoth á deas gu ciùin, shaoil iad gu d'fhuair iad an rùn, agus ag togail an seòl dhoibh, stiùir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na dhéigh sin, shéid gaoth anrathach 'na h-aghaidh, ris an abrar Euroclidon.

15 Agus air bhi do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dhi.

16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d'am b'ainm C'lauda, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta:

17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleus comhnaidh, a' criosadh na luinge fuipe; agus air dhoibh bhi fo eagal gu'n tuiteadh iad sa' bheòghaineimh, leig iad an seòil sìos, agus mar sin dh'iomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhi gu ro-mhòr air ar luasgadh leis an doininn, air an là 'na dhéigh sin thilg iad a mach an luchd;

19 Agus air an treas là thilg sinn le ar làmhaibh féin a mach acfuinn na luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r'am faicinn rè mòrain do làithibh, agus a luidh doininn nach bu bheag oirnn, thugadh an sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgteadh sinn.

21 Ach air dhuinn bhi

fada 'nar trasg, an sin air seasamh do Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairle-sa ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnadh.

22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh : oir cha bhi call anama sam bith 'nur measg, ach a *mhàin* na luinge.

23 Oir air an oidhche nochd sheas làimh rium-sa aingeal an Dé sin, d'am buin mi, agus d'am bheil mi deanamh seirbhis,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort ; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair Cheasair : agus, feuch, thiodhlaic Dia dhuit iadsan uile a ta seòladh maille riut.

25 Uime sin, fheara, biodh agaibh deadh mhisneach : oir a ta mi creidsinn Dhé, gu'n tachair ceart mar a labhradh rium.

26 Ach is éigin duinn bhi air ar tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air dhuinne bhi air ar séideadh null agus a nall ann an *cuan* Adria, nu mheadhon-oidhche b'i barail nam maraichean gu robh iad am fagus do thìr éigin :

28 Agus air leigeadh na luaidhe sìos doibh, fhuair iad an *doimhne* fichead

aitheamh ; agus an uair a chaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sìos an luaidh a rìs, agus fhuair iad i 'na cùig aitheamh deug.

29 An sin air dhoibh bhi fo eagal gu'n buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean á deir-eadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air tì teich-eadh a mach as an luing, agus a leig iad sìos am bàta do'n fhairge, a' gabhail orra bhi tilgeadh a mach acraichean á toiseach na luinge,

31 Thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud, agus ris na saighdearaibh, Mur fan iad sin san luing, cha'n 'eil e'n comas duibh bhi air bhur teasairginn.

32 An singhearr na saighdearan cuird a' bhàta, agus leig iad leis tuiteam sìos.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairle orra uile biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so an ceathramh là deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuinn 'nur trasg, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail ; oir a ta so chum bhur slàinte : oir cha chaillear fuiltean á ceann a h-aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so a labhairt, agus aran a ghlacadh, thug e buidh-

eachas do Dhia 'nan làth-air uile; agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri ith-eadh.

36 An sin ghlac iad uile deadh mhisneach, agus ghabh iad biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh'anamaibh uile anns an luing, dà cheud agus sè deug agus trì fichead.

38 Agus an uair a shànuicheadh iad le biadh, dh'eutromaich iad an long, agus thilg iad a mach an cruithneachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha'n là air teachd, cha d'aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do lùib àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhiann orra, nam b'urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge i, agus an uair a dh'fhuasgail iad ceanglaichean na stiùire, agus a thog iad am prìomh sheòl ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad àraidh far an do choinnich dà fhairge a chèile, bhuail iad an long air grund; agus air sàthadh d'a toiseach sa' ghrund, dh'fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b'i comhairle nan saighdearan gu marbhadh iad na prìosanaich, air eagal gu'n snàmhadh neach

sam bith dhiubh a mach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air do'n cheannard-ceud bhi toileach Pòl a theasairginn, chum e air ais o'n comhairle iad, agus dh'àithn e dhoibh-san d'am b'aithne snàmh iad *féin* a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch dh'àithn e, cuid diubh *dhol* air clàraibh, agus cuid eile air *mìribh briste* do'n luing: agus mar sin tharladh gu'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

A GUS an uair a thèarnadh iad, thuig iad au sin gu'm b'e Melita ainm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dolach bhioran a thional, agus an cur air an teine, thàinig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i'na làimh.

4 Agus an uair a chunn-aic an sluagh borb a' bhéisd an crochadh r'a làimh, thubhairt iad r'a chèile, Gu cinnteach is mortair an duine so, do nach fuiling dioghaltas bhi beò, ge do theasairgeadh o'n fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéisd a chrathadh dheth

anns an teine, cha d'fhulaing e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feith-eamh c'uin a dh'atadh e, no a thuiteadh e sìos marbh gu h-obann : ach an uair a dh'fheith iad ùine fhada, agus nach fac iad dochann sam bith a' teachd air, chaochail iad an inntinn, agus thubhairt iad gur Dia e.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig prìomh dhuine an eilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh ruinne agus a thug rè thri làithean aoidheachd dhuinn gu càirdeil.

8 Agus tharladh gu robh athair Phubliuis 'na luidhe gu tinn le fiabhrus, agus gearrthach fola : air do Phòl dol a steach d'a ionnsuidh, rinn e urnuigh, agus air dha a làmhnan a chur air, leigheas se e.

9 Agus an uair a rinn-eadh so, thàinig mar an ceudna muinntir eile a bha euslan san eilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad :

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr-urram dhuinn ; agus an uair a dh'fhalbh sinn, chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail *duinn*.

11 Agus an déigh thri mìosa sheòl sinn ann an luinge Alexandria, a chait an geamhradh san eilean, d'am bu shuaitheantas Castor agus Pollus.

12 Agus an uair a chaidh sinn air tìr aig Siracuse,

dh'fhan sinn an sin trì làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as a sin, thàinig sinn gu Regium : agus an ceann là 'na dhéigh sin shéid a' ghaoth á deas, agus thàinig sinn an t-ath là gu Puteoli :

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn an sin, chuireadh impidh oirnn *leo* fantuinn seachd làithean maille riu : agus mar sin thriall sinn chum na Ròimhe.

15 Agus as a sin, air faotainn ar sgéil do na bràithribh, thàinig iad 'nar coinneamh gu Apii-forum, agus na Tri tighibh-òsda ; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thàinig sinn do'n Ròimh, thug an ceannard-ceud thairis na prìosanaich do cheannard an fhreiceadain : ach thugadh comas do Phòl a bhi leis féin, maille ri *aon* saighdear a bha 'ga ghleidheadh.

17 Agus tharladh, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl maithean nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e riu, Fheara agus a bhràithre, ged nach d'rinn mise ni sam bith an aghaidh a' phobuill no ghnàth-anna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm phrìosanach o Ierusalem do làmh-aibh nan Romhanach.

18 Muinntir an deigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bàis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh so, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar; cha'n e gu bheil coire sam bith agam r'a chur á leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so uime sin chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn sibh, agus gu'n labhrainn ribh: oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabhraidh so.

21 Agus thubhairt iad-san ris, Cha d'fhuair sinne litriche sam bith á Iudea mu d' thimchioll, cha mhò a dh'fhoillsich no dh'innis aon do na bràithribh a thèinig, olc sam bith umad.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntinn uaitse ciod i do bharail: oir mu thimchioll na gnè-chreidimh so, tha fhios againn gu'n labhrar sgach àit 'na h-aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thàinig mòran d'a ionnsuidh chum a cheithreanna; d'an do mhìnich e rìoghachd Dhé, a' deanamh fianuis uimpe, agus a' cur impidh orra thaobh nan nithe a bhuineas do Iosa, araon á lagh Mhaois, agus as na faidhibh, o mhochthrath gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhiubh.

25 Agus air dhoibh bhi an aghaidh a chéile, sgaoil iad, air do Pòl aon fhocal a ràdh, Is maith a labhair an Spiorad naomh tre'n fhàidh Esaias, r'ar n-aithrichibh,

26 Ag ràdh, Imich chum a' phobuill so, agus abair, Le cluinntinn cluinnidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicinn chi sibh, agus cha'n aithnich sibh.

27 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus tha iad a' cluinntinn gu trom le'n cluasaibh, agus chaog iad an sùilean; air eagal gu faicadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm pilleadh iad, agus gu'n slànuichinn-sa iad.

28 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, gu'n do chuireadh slàinte Dhé chum nan Cinneach, agus éisdidh iad-san.

29 Agus an uair a thubhairt e na briathra so, dh'imich na h-Iudhaich rompa. agus bha mòr-reusonachadh aca eatorra féin.

30 Agus dh'fhan Pòl dà bhliadhna iomlan 'na thigh-màil féin, agus ghabh e ris na h-uile dhaoinibh a thàinig d'a ionnsuidh,

31 A' searmonachadh rìoghachd Dhé, agus a' teagasg nan nithe a bhuineas do'n Tighearn Iosa Crìosd, leis an uile dhànachd, gun toirmeasg.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN ROMHANACH.

CAIB. I.

POL, seirbhiseach Iosa Criosd, a ghairmeadh 'na abstol, a chuireadh air leth chum Soisgeil Dé,

2 (A roimh-gheall e le fhàidhibh féin anns na sgriobtuiribh naomha.)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Criosd ar Tighearn, a rinneadh do shìol Dhaibhidh, a réir na feòla;

4 A dhearbhadh *bhi* 'na Mhac do Dhia le cumhachd, a réir Spioraid na naomhachd, tre aiseirigh o na marbhaibh:

5 Tre an d'fhuair sinne gràs agus abstolachd chum ùmhachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgàth 'ainme-san:

6 Am measg am bheil sibhse mar an ceudna air bhur gairm le Iosa Criosd:

7 Chum nan uile a ta san Ròimh, air an gràdhachadh le Dia, air an gairm 'nan naoimh: Gràs *gu robh* dhuibhse, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

8 Air tùs, tha mi toirt buidheachais do m' Dhia tre Iosa Criosd, air bhur son-sa uile, do bhrìgh gu bheil, bhur creidimh iomraideach air feadh an domhain gu léir.

9 Oir is e Dia m'fhian-, d'am bheil mi a' dean-

amh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgar a' dean-amh luaidh oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann am urnuighibh, (nam feud-ainn a nis fa-dheoidh air aon chor le toil Dé turus soirbheasach fhaotainn,) ri teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

11 Oir a ta deidh agam air sibhse fhaicinn, ionnus gu pàirtich mi tiodhlac àraidh spioradail ribh, chum bhur neartachadh;

12 Sin ri ràdh, chum gu faigh mi chomh-fhurtachd annaibh-sa, tre chreidimh a chéile, bhur creidimh-sa, agus mo chreidimh-sa.

13 Agus cha'n àill leam, a bhràithre, e bhi'n ainfhios duibhse gu'n do chuir mi romham gu minic teachd do 'ur n-ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus a so,) chum gu faighinn toradh éigin 'nur measg-sa fòs, mar am measg nan Cinneach eile.

14 Oir a ta mi fo fhiach-aibh araon do na Greug-aich, agus do na daoineibh borba, araon dhoibh-san a ta glic, agus dhoibh-san a ta neo-glic.

15 Uime sin, mheud 's a ta an comas domh, tha mi ullamh chum an soisgeul a shearmonachadh dhuibhse mar an ceudna a ta san Ròimh.

16 Oir cha nàr leam-sa soisgeul Chrìosd : oir is e cumhachd Dhé e chum slàinte do gach neach a chreideas, do'n Iudhach air tùs, agus mar an ceudna do'n Ghreugach.

17 Oir a ta fìreantachd Dhé air a' foillseachadh ann tre chreidimh gu creidimh : mar a ta e sgrìobhta, Bithidh am fìrean beò tre chreidimh.

18 Oir a ta fearg Dhé air a foillseachadh o nèamh an aghaidh gach uile mhi-dhiadhaidheachd, agus eucoir dhaoine, a tha bacadh na fìrinn ann an neo-fhìreantachd :

19 Do bhrìgh gu bheil an nì air am feudar fios fhaotainn a thaobh Dhé follaiseach anna-san ; oir rinn Dia follaiseach dhoibh e.

20 Oir *riamh* o chruthachadh an t-saoghail a ta a nithe-sannach feudar fhaicinn, *eadhon* a chumhachd sìorruidh agus a Dhiadhachd, air am faicinn gu soilleir, air dhoibh bhì so-thuigsinn o na nithibh a rinneadh ; chum gu biodh iad gun leithsgeul aca :

21 Do bhrìgh 'nuair a b' aithne dhoibh Dia, nach d' thug iad glòir dha mar Dhia, agus nach robh iad taingeil, ach gu'n d'fhàs iad dìomhain 'nan reusnachadh féin, agus gu'n do dhorchaidheadh an cridhe amaideach.

22 Ag ràdh gur daoine glìce iad féin, rinneadh amadain diubh :

23 Agus chaochail iad glòir an Dé neo-thruaillidh gu dealbh a rinneadh cosmhuil ri duine truailidh, agus ri eunlaith, agus ainmhidhibh ceithir-chosach, agus bhéisdibh snàigeach.

24 Uime sin thug Dia thairis iad mar an ceudna, tre ana-miannaibh an cridhe féin, chum neòghloine, a thoirt eas-urraim d'an corp-aibh féin eatorra féin :

25 Muinntir a chaochail fìrinn Dé gu bréig, agus a thug aoradh agus a rinn seirbhis do'n chreutair nì's mò na do'n Chruithear, a ta beannaichte gu sìorruidh. Amen.

26 Air a shon so thug Dia thairis iad do ana-miannaibh gràineil : oir chaochail eadhon am mnàin an gnàthachadh nàdurra chum a' ghnàtha a ta an aghaidh nàduir :

27 Agus mar an ceudna na fir, air tréigsinn doibh gnàthachadh nàdurra na mnà, loisgeadh iad le'n tog-radh d'a chéile, fìrionnaich ri fìrionnaich ag oibreachadh gràineileachd agus iad a' faotainn dìol-thuarasdail an seacharain anna féin, mar bu chòir.

28 Agus amhuil mar na cù bu taitneach leo eòlas Dé a chumail, thug Dia thairis iad do inntinn mhi-chéillidh, a dheanamh nithe nach robh iomchuidh :

29 Air dhoibh bhì air an lìonadh do'n uile eucoir, strìopachas, olc, shannt, mhi-run : làn do fharmad.

do nìhortadh, do chonn-
sachadh, do cheilg, do
dhroch-bheusaibh; 'nan
luchd-cogarsaich,

30 'Nan luchd-anacainnt,
'nan luchd-fuath air Dia,
'nan luchd-tarcuis, uaibh-
reach, 'nan luchd-ràiteach-
ais, 'nan luchd-cumadh
uilc, eas-ùmhail do phàrant-
aibh,

31 Eu-céillidh, 'nan luchd-
brisidh coimhcheangail,
gun ghràdh nàdurra, do-
réiteachaidh, neo-thruacan-
a:

32 Muinntir d'an aithne
ceartas Dé, (gu bheil iad-
san a ni an leithide sin do
nithibh toillteannach air
bàs,) *gidheadh* cha'n e
mhàin gu bheil iad féin
'gan deanamh, ach a ta mar
an ceudna tlachd aca do'n
mhuinntir a ni iad.

CAIB. II.

UIME sin a ta thu gun
leithsgeul, O a dhuine,
co air bith thu a tha toirt
breth: oir an uair a tha thu
toirt breth air neach eile,
tha thu ga d' dhètheadh féin;
oir thusa a tha toirt breth,
tha thu deanamh nan nithe
sin féin.

2 Ach a ta fios againne
gu bheil breitheanas Dé a
réir fìrinn, an aghaidh na
muinntir a tha deanamh an
leithide sin.

3 Agus an saoil thusa so,
O a dhuine, a tha toirt breth
orra-san a ni an leithide
sin, agus a ta 'gan deanamh
thu féin, gu'n téid thu as o
bhreitheanas Dé?

4 No 'n dean thu tarcuis
air saoihbheas a mhaith-
eis, agus 'fhoighidin, a-
gus 'fhad-fhulangais, gun
fhios bhi agad gu bheil
maitheas Dé ga d' threòr-
achadh chum aithreach-
ais?

5 Ach a réir do chruais
agus do chridhe neo-aith-
reachail, a ta thu càrnadh
suas feirge dhuit féin fa
chombair là na feirge, a-
gus foillseachaidh ceart-
bheirtheanas Dé;

6 A bheil do gach aon a
réir a ghnìomhara;

7 Dhoibh-san a ta le
buanachadh gu foighid-
neach ann an deadh obair,
ag iarraidh glòire, agus urr-
aim, agus neo-bhàsmhor-
achd, a' bheatha mhair-
eannach:

8 Ach dhoibh-san a ta
conspoideach, agus nach
'eil ùmhail do'n fhìrinn,
ach a ta ùmhail do'n eucoir,
diom agus fearg;

9 Amhghar agus teannt-
achd air gach anam duine
a ta deanamh uilc, do'n
Iudhach air tùs, agus mar
an ceudna do'n Ghreug-
ach:

10 Ach glòir, agus urram,
agus sìth, do gach duine a
ni maith, do'n Iudhach air
tùs, agus do'n Ghreugach
mar an ceudna:

11 Oir cha'n 'eil spéis
aig Dia do phearsa seach a
chéile.

12 Oir a mheud as a
pheacaich gun an lagh,
sgriosar iad gun an lagh;
agus a mheud as a pheac-

aich fuidh an lagh, dìtear iad leis an lagh :

13 (Oir cha'n iad luchd-éisdeachd an lagha a ta 'nam fìreanaibh am fianuis Dé, ach bithidh luchd-deanamh an lagha air am fìreanachadh.

14 Oir an uair a ta na Cinnich aig nach 'eil lagh, a thaobh nàduir a' deanamh nan nithe a ta san lagh, air dhoibh-san a bhi gun lagh tha iad 'nan lagh dhoibh féin :

15 Muinntir a ta nochdadh obair an lagha sgrìobhta 'nan cridheachaibh, air bhi d'an coguis a' deanamh fianuis leo, agus an smuaintean eatorra féin 'gan agairt, no a' gabhail an leithsgeil:)

16 San là anns an toir Dia breth air nithibh uaigneach dhaoine, a réir mo shoisgeil-sa, tre Iosa Crìosd.

17 Feuch, goirear Iudhach dhiot-sa, agus tha thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uail a Dia ;

18 Agus is aithne dhuit a thoil, agus a ta thu a' dearbhadh nan nithe a's fearr, air dhuit bhi air do theagasg as an lagh,

19 Agus a ta thu dòchasach gur ceann-iuil thu féin do na doill, solus dhoibh-san a ta an dorchadas,

20 Fear-fòghluim do dhaoineibh neo-eagnaidh, fear-teagaisg do leanab-aibh, aig am bheil samh-ladh an eòlais agus na fìrinn a ta san lagh.

21 Thusa uime sin a ta

teagasg neach eile, nach 'eil thu ga d' theagasg féin ? thusa a ta searmonachadh gun ghoid a dheanamh, am bheil thu ri goid ?

22 Thusa tha 'g ràdh gun adhaltrannas a dheanamh, am bheil thu deanamh adhaltrannais ? thusa le'n gràin iòdhola, am bheil thu ri naomh-ghoid ?

23 Thusa a ta deanamh uail as an lagh, an tabhair thu, le briseadh an lagha, eas-urram do Dhia ?

24 Oir a ta ainm Dhé a' faotainn toibheim do 'ur taobh-sa am measg nan Cinneach, mar a ta e sgrìobhta.

25 Oir a ta tairbhe gu fìr-inneach anns an timchioll-ghearradh, ma ghleidheas tu an lagh : ach ma's fear-brisidh an lagha thu, tha do thimchioll-ghearradh 'na neo - thimchioll - ghearradh dhuit.

26 Uime sin, ma ghleidheas an neo - thimchioll-ghearradh fireantachd an lagha, nach measar a neo-thimchioll-ghearradh-san mar thimchioll-ghearradh ?

27 Agus nach dìt an neo - thimchioll - ghearradh thaobh nàduir, a ta a' coimh-lionadh an lagha, thusa a tha tre'n litir agus tre'n timchioll - ghearradh a'd' fhear-brisidh an lagha ?

28 Oir cha'n Iudhach esan, a tha mar sin o'n leth muigh ; agus cha'n e sin an timchioll-ghearradh, a tha gu follaiseach san fheoil :

29 Ach is Iudhach esan, a tha mar sin san taobh a stigh ; agus is e sin an timchioll-ghearradh a tha sa' chridhe, agus san spiorad, cha'n ann san litir, aig am bheil a chliu cha'n ann o dhaoinibh, ach o Dhia.

CAIB. III.

CIOD e uime sin barrachd an Iudhaich ? no ciod e tairbhe an timchioll-ghearraidh ?

2 Is mòr *sin* air gach dòigh : air tùs, do bhrìgh gur ann riu-san a dh'earb-adh briathra Dhé.

3 Oir ciod e *sin* ged nach do chreid cuid ? an dean am mi-chreidimh-san fìrinn Dhé gun éifeachd ?

4 Nar leigeadh Dia : ach biodh Dia fìor, agus gach duine 'na bhreugaire ; a réir mar a ta e sgrìobhta, Chum gu bi thu ceart ann ad bhriathraibh, agus gu'n toir thu buaidh 'nuair a bheirear breth ort.

5 Ach ma mholas ar neucoir-ne fireantachd Dhé, ciod a their sinn ? am bheil Dia eucorach a tha deanamh dioghaltais ? (tha mi a' labhairt mar dhuine,)

6 Nar leigeadh Dia : no cionnus a bheir Dia breth air an t-saoghal ?

7 Oir ma ta fìrinn Dhé tre mo bhréig-sa air a meudachadh chum a ghlòire-san ; c'ar son a ta mise air mo dhìteadh mar pheacach ?

8 Agus c'ar son nach dean sinn olc, chum gu'n

tig maithas ? (mar a labhraibh gu toibheumach umainne. agus mar a thubhairt cuid gu bheil sinn ag ràdh,) *muinntir* d' am bheil an dìteadh a réir ceartais.

9 Ciod uime sin ? am bheil barrachd againne ? cha'n 'eil air aon chor : oir dhearbhadh sinn roimhe gu bheil araon na h-Iudhaich agus na Cinnich uile fo pheacadh ;

10 Mar a ta e sgrìobhta, Cha'n 'eil ionracan ann, cha'n 'eil fiu a h-aon :

11 Cha'n 'eil neach ann a thuigeas, cha'n 'eil neach ann a tha 'g iarraidh Dhé.

12 Chlaon iad uile *as an t-slighe*, tha iad uile mì-tharbhach ; cha'n 'eil neach a tha deanamh maith, cha'n 'eil fiu a h-aon.

13 Is uaigh fhosgailte an scòrnach ; labhair iad cealg le'n teangaibh ; tha nimh nan nathracha nimhe fo 'm bilibh :

14 Aig am bheil am beul làn do mhallachadh agus do sheirbhe :

15 *Tha* an cosan luath a dhòrtadh fola :

16 *Tha* léir-sgrìos agus truaighe 'nan slighibh :

17 Agus slighe na sìthe cha b'aithne dhoibh :

18 Cha'n 'eil eagal Dé fa chomhair an sùl.

19 A nis tha fhios againn ge b'e nithe a ta'n lagh a' labhairt, gur ann riu-san a ta fuaidh 'n lagh a tha e 'gan labhairt : chum gu druidear gach uile bheul, agus gu'm bi an saoghal

uile air fhaotainn ciontach am fianuis Dé.

20 Uime sin cha bhi feòil air bith air a fìreanachadh, 'na fhianuis-san, tre oibribh an lagha: oir is ann tre an lagh a ta eòlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fìreantachd Dhé air a foillseachadh as eugmhais an lagha, a' faotainn fianuis o'n lagh agus o na fàidhibh;

22 Eadhon fìreantachd Dhé tre chreidimh Iosa Criosd, do na h-uile, agus air na h-uile a chreideas; oir cha'n 'eil eadar-dhealachadh ann:

23 Oir pheacaich na h-uile, agus tha iad air teachd gearr air glòir Dhé.

24 Air dhoibh bhi air am fìreanachadh gu saor le a ghràs, tre an t-saorsa a ta ann an Iosa Criosd:

25 Neach a shònraich Dia 'na ìobairt-réitich, tre chreidimh 'na fhuil, chum 'fhìreantachd fhoillseachadh le maitheanas nam peacanna a chaidh seachad, tre fhad-fhulangas Dé;

26 A dh'fhoillseachadh, *tha mi ag ràdh*, 'fhìreantachd-san san àm a ta làth-air; chum gu'm biodh e cothromach, agus gu'm fìreanaicheadh e an tì a chreideas ann an Iosa.

27 C'àit uime sin *am bheil* uail? Dhruideadh a mach i. Ciod e an lagh *leis an do dhruideadh a mach i?* *an e lagh* nan oibre? Cha'n e; ach tre lagh a' chreidimh.

28 Tha sinn uime sin a'

meas gu bheil duine air fhireanachadh tre chreidimh as eugmhais oibre an lagha.

29 An e Dia nan Iudhach a mhàin e? Nach e mar an ceudna Dia nan Cinneach? Gu deimhin nan Cinneach mar an ceudna:

30 Do bhrìgh gur aon Dia, a dh'fhìreanaicheadh an timchioll-ghearradh o chreidimh, agus an neothimchioll-ghearradh tre chreidimh.

31 Am bheil sinn uime sin a' cur an lagha an neobhrìgh tre'n chreidimh? Nar leigeadh Dia: ach a ta sinne a' daingneachadh an lagha.

CAIB. IV.

CIOD ma ta a their sinn a fhuair ar n-athair Abraham a réir na feòla?

2 Oir ma dh'fhìreanaicheadh Abraham le oibribh, tha aobhar uail aige, ach cha'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a ta an sgriobtuir ag ràdh? Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd.

4 A nis do'n tì a ni obair cha'n ann mar ghean-maith a mheasar an tuarasdal, ach mar fhiachaibh.

5 Ach do'n tì nach dean obair, ach a ta creidsinn anns an tì a dh'fhìreanaicheadh an duine mi-dhiadhaidh, measar a chreidimh mar fireantachd.

6 Amhuil mara ta Daibhidh a' cur an céill beannachadh an duine sin d'am

meas Dia fireantachd as eugmhais oibre, *ag ràdh*,

7 Is beannaichte iadsan a fhuair maitheanas 'nan euceirtibh, agus aig am bheil am peacanna air am folach.

8 Is beannaichte an ti nach cuir an Tighearn peacadh as a leth.

9 Am bheil ma ta am beannachadh so *teachd* air an timchioll-ghearradh a *mhàin*, no mar an ceudna air an neo-thimchioll-ghearradh? Oir tha sinn ag ràdh gu'n do mheasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnus ma ta amheasadh *dha* e? An ann an uair a bha e san timchioll-ghearradh, no san neo-thimchioll-ghearradh? Cha'n ann san timchioll-ghearradh, ach san neo-thimchioll-ghearradh.

11 Agus fhuair e comhar an timchioll-ghearraidh, seula fireantachd a' chreidimh a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu'm biodh e 'na athair aca-san uile a ta creidsinn san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu measadh fireantachd dhoibh-san mar an ceudna :

12 Agus 'na athair an timchioll-ghearraidh dhoibh-san nach 'eil a *mhàin* do'n timchioll-ghearradh, ach mar an ceudna a ta 'g im-eachd ann an ceumaibh a' chreidimh ar n-Athar Abraham, a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh.

13 Oir cha b'ann tre'n lagh a thugadh an gealladh do Abraham no d'a shìol, Gu'm biodh e 'na oighre air an t-saoghal, ach tre fhìreantachd a' chreidimh.

14 Oir ma ta iadsan a bhuineas do'n lagh 'nan oighreachaibh, tha creidimh air a dheanamh dìomhain, agus an gealladh gun bhrìgh :

15 A chionn gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge: oir far nach 'eil lagh, cha'n 'eil an sin, briseadh lagha.

16 Uime sin is ann o chreidimh a ta 'n oighreachd, ionnus gu'm biodh i tre ghràs: chum gu'm biodh an gealladh daingean do'n t-sìol uile, cha'n ann a *mhàin* dhoibh-san a bhuineas do'n lagh, ach mar an ceudna dhoibh-san a bhuineas do chreidimh Abraham, neach is e ar n-athair-ne uile,

17 (A réir mar a ta e sgrìobhta, Dh'orduich mi thu a'd' athair mhòran chinneach,) 'na làthair-sa anns an do chreid e, eadhon Dia, a ta beothachadh nam marbh, agus a ta gairm nan nithe sin nach 'eil idir ann mar gu'm biodh iad ann :

18 Neach an aghaidh dòchais a chreid an dòchas, chum gu'm biodh e 'na athair mhòran chinneach; a réir mar a dubhradh, Mar so bithidh do shliochd.

19 Agus air dha gun bhi anmhunn an creidimh, cha do chuir e an suim gu robh a chorp féin a nis

marbh, air dha bhi timchioll
ceud bliadhna dh'aois, no
mairbhe bronn Shara :

20 Agus cha do chuir e
an amharus gealladh Dhé
le mi-chreidimh; ach bha
e làidir an creidimh, a' toirt
glòire do Dhia :

21 Agus bha làn-deimhin
aige, an ti a thug an geall-
adh, gur comasach esar air
a choimhlionadh.

22 Agus uime sin mheas-
adh so dhasan mar fhìr-
eantachd.

23 A nis cha b'ann air a
shonsan a mhàin a sgriobh-
adh, gu'n do mheasadh so
dha ;

24 Ach air ar son-ne mar
an ceudna, d'am measar e,
ma chreideas sinn ann-san
a thog suas Iosa ar Tigh-
earn o na marbhaibh,

25 A thugadh thairis air
son ar ciontaidh, agus a
thogadh suas a ris air son
ar fìreanachadh.

CAIB. V.

UIME sin air dhuinne
bhi air ar fìreanachadh
tre chreidimh, tha sìth ag-
ainn ri Dia, tre ar Tighearn
Iosa Crìosd :

2 Tre'm bheil againn mar
an ceudna slighe gu dol a
steach tre chreidimh chum
a' ghràis so anns am bheil
sinn 'nar seasamh, agus a ta
sinn a' deanamh gairdeach-
ais an dòchas glòire Dhé.

3 Agus cha'n e so a
mhàin, ach a ta sinn mar
an ceudna a' deanamh uaill
ann an trioblaidibh, do
bhrìgh gu bheil fios againn

gu'n oibrich trioblaid foigh-
idin ;

4 Agus foighidin, dearbh-
adh ; agus dearbhadh,
dòchas :

5 Agus cha nàraich an
dòchas, do bhrìgh gu bheil
gràdh Dhé air a dhòrtadh a
mach an ar cridheachaibh,
tre'n Spiorad naomh a thug'
adh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhi
fathast gun neart, ann an
àm iomchuidh bhàsaich
Crìosd air son nan daoine
neo-dhi dhaidh.

7 Oir is gann a dh'-
fhuilingeas duine bàs air
son duine chothromaich ;
ach theagamh gu'm biodh
aig neach éigin do mhisnich
eadhon bàs fhulang air son
duine mhaith.

8 Ach a ta Dia a' moladh
a ghràidh féin duinne, do
bhrìgh an uair a bha sinn
fathast 'nar peacaich gu'n
d'fhuiling Crìosd bàs air ar
son.

9 Is mò gu mòr uime sin,
air dhuinn a nis bhi air ar
fìreanachadh tre 'fhuil, a
shaorar trìdsan o fheirg
sinn.

10 Oir ma 'se air dhuinn
bhi 'nar naimhdibh, gu'n d'
rinneadh réidh ri Dia sinn
tre bhàs a Mhic ; is mò gu
mòr, air dhuinn bhi air ar
deanamh réidh, a shaorar
tre a bheatha sinn.

11 Agus cha'n e mhàin
sin, ach a ta sinn a' dean-
amh gairdeachais an Dia,
tre ar Tighearna Iosa
Crìosd, tre an d'fhuair sinn
a nis an réite.

12 Uime sin mar a thàinig peacadh a steach do'n t-saoghal tre aon duine, agus bàs tre'n pheacadh; mar sin mar an ceudna thàinig bas air na h-uile dhaoineibh, do bhrìgh gu'n do pheacaich iad uile.

13 Oir gus an lagh, bha peacadh anns an t-saoghal: ach cha chuirear peacadh á leth *dhaoine* far nach eil' lagh.

14 Gidheadh, rìoghaich am bàs o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais eas-ùmhlaichd Adhaimh, neach is e samhlaich an tìud a bha ri teachd:

15 Ach cha'n ann mar an cionta, a tha'n saor-thiodhlac. Oir ma fhuair mòran bàs tre chionta aoin, is mò gu mòr na sin a *tha* gràs Dhé, agus an tiodhlac troimh ghràs *a ta* tre aon duine, Iosa Crìosd, pailte do mhòran.

16 Agus cha'n ann mar tre aon duine a pheacaich, *mar sin* a tha'n tabhartas: oir *bha* am breitheanas tre aon *chionta*, chum dèidh: ach *a ta'n* saor-thabhartas o mhòran chiontaibh chum fireanachaidh.

17 Oir ma's e as tre chionta aoin *duine*, gu'n do rìoghaich am bàs tre aon, is mò gu mòr na sin a rìoghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fireantachd, ann am beatha tre aon, *eadhon* Iosa Crìosd.

18 Uime sin mar re

chionta aoin duine a thàinig breitheanas air na h-uile dhaoineibh chum dèidh, is amhuil sin mar an ceudna tre fhìreantachd aoin, *thàinig an saor-thiodhlac* air na h-uile dhaoineibh chum fireanachaidh na beatha.

19 Oir mar tre eas-ùmhlaichd aoin duine a rinneadh mòran 'nam peacaich, is amhuil sin tre ùmhlaichd aoin *duine* a nithear mòran 'nam fireanaibh.

20 Ach thàinig an lagh a steach, chum gu meudaichte eadh an cionta: ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu ro-mhò a mheudaicheadh gràs:

21 Chum as mar a rìoghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu'n rìoghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, tre Iosa Crìosd ar Tighearn.

CAIB. VI.

CIOD ma ta a their sinn? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs?

2 Narleigeadh Dia: cionnus a dh'fheudas sinne a ta marbh do'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni's faide ann?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn as a bhaisteadh ann an Iosa Crìosd, gu'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn?

4 Air an aobhar sin dh'adhlaicheadh sinn maille ris tre'n bhaisteadh chum bàis: ionnus mar a thogadh Crìosd suas o na marbhaibh

le gòir an Athar, mar sin gu gluaisemaid-ne mar an ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidh-eachadh maraon ann an coslas a' bhàis, bithidh sinn mar an ceudna *air ar suidh-eachadh ann an coslas* 'aiseirigh.

6 Air fhiossa bhi againn, gu bheil ar seann duine air a cheusadh maille ris, ionnus gu'm biodh corp a' pheacaidh air a sgrios, chum á so suas nach deanamaid seirbhis do'n pheacadh.

7 Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh saor e o'n pheacadh.

8 A nis ma fhuair sinn bàs maille ri Criosd, tha sinn a' creidsinn gu'm bi sin beò maille ris mar an ceudna :

9 Air dhuinn fios a bhi againn air do Chriosd éirigh o na marbhaibh, nach bàsaich e ni's mò; cha'n 'eil tighearnas aig a' bhàs ni's mò air.

10 Oir a mheud gu'n d'fhuair e bàs, is ann do'n pheacadh a fhuair e bàs aon uair a *mhàin* : ach a mheud gu bheil e beò, is ann do Dhia a ta e beò.

11 Mar sin mar an ceudna measaibh-sa gu bheil sibh féin gu deimhin marbh do'n pheacadh, ach beò do Dhia tre Iosa Criosd ar Tighearna.

12 Air an aobhar sin na rìoghaicheadh am peacadh ann bhur corp bàsmhor, air chor as gu'n tugadh sibh ùmhlachd dha 'na ana-miannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'nan armaibh euceirt do'n pheacadh; ach thugaibh sibh féin do Dhia, mar dhream a ta beò o na marbhaibh, agus bhur buill 'nan armaibh fireantachd do Dhia.

14 Oir cha bhi aig a' pheacadh tighearnas oirbh : oir cha'n 'eil sibh fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs.

15 Ciod uime sin? am peacaich sinn, do bhrìgh nach 'eil sinn fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs? Nar leigeadh Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an ti d'an toir sibh sibh féin mar sheirbhisich chum ùmhlachd, gur seirbhisich sibh do'n ti d'an dean sibh ùmhlachd; ma's ann do'n pheacadh chum bàis, no do ùmhlachd chum fireantachd.

17 Ach buidheachas do Dhia, an déigh dhuibh a bhi 'nur seirbhisich do'n pheacadh, gu'n d'thug sibh o bhur cridhe ùmhlachd do'n chumadh teagaisg sin d'an d'thugadh sibh thairis.

18 Air dhuibh ma ta bhi air bhur deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do'n fhìreantachd.

19 Tha mi labhairt mar dhuine, air son anmhuinn-eachd bhur feòla-sa: oir mar a thug ribh bhur buill mar sheirbhisich do neòghloine, agus do euceart, chum euceirt, amhuil sin a sin thugaibh bhur buill mar sheirbhisich do'n fhìreantachd, chum naomhachd.

20 Oir an nair a bha sibh 'nur seirbhisich do'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìr-eantachd.

21 Air an aobhar sin ciod an toradh a bha agaibh an sin anns na nithibh sin, a ta nis a' cur nàire oirbh? oir is e crìoch nan nithe sin am bàs.

22 Ach a nis air dhuibh bhi saor o'n pheacadh, agus 'nur seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrìoch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasdail a' pheacaidh am bàs: ach is e saor-thiodhlac Dhé a' bheatha mhaireannach, tre Iosa Crìosd ar Tighearna.

CAIB. VII.

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann rìusan d'an àithne an lagh a ta mi labhairt,) gu bheil tighearnas aig an lagh air duine, am fad is beò e?

2 Oir a' bhean a ta pòsda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r'a fear am fad is beò e: ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beò a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhaltranach dhi: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i, ged robh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do'n lagh

tre chorp Chrìosd; ionnus gu'm biodh sibh pòsda ri fear eile, *eadhon* ris-san a thogadh o na marbhaibh, chum gu'n tugamaid toradh a mach do Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn san fheòil, bha miannan nam peacanna, tre'n lagh, ag oibreachadh ann ar buill, chum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar deanamh saor o'n lagh, air dha sin a bhi marbh leis an do chumadh sinn; chum gu'n deanamaid seirbhis ann an nuadhachd spioraid, agus cha'n ann an seanachd na litreach.

7 Ciod uime sin a their sinn? am bheil an lagh 'na pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha b' aithne dhomh peacadh, ach tre'n lagh: oir cha bhiodh eòlas agam air sannt, mur abradh an lagh, Na sannt-aich.

8 Ach air do'n pheacadh fàth a ghlacadh tre'n àithne, dh'oibrich e annam gach uile ghnè an-tograidh: oir as eugmhais an lagha *bha* 'm peacadh marbh.

9 Oir bha mise beò as eugmhais an lagha uair-éigin: ach air teachd do'n àithne, dh'ath-bheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a *dh'orduicheadh* chum beatha, fhuaradh dhomh-sa chum bàis i.

11 Oir air do'n pheacadh fàth a ghlacadh tre'n

àithne, mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin *tha'n* lagh naomh; agus *a ta 'n* àithne naomh, agus cothromach, agus maith.

13 Uime sin an d'rinneadh an ni sin a bha maith, 'na bhàs domhsa? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicteadh gur peacadh e, ag oibreachadh bàis annam-sa, leis an ni sin a ta maith; chum tre'n àithne gu'm fàsadh am peacadh ro pheacach.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil an lagh spioradail: ach a ta mise feòlmhor, air mo reiceadh fuidh'n pheacadh.

15 Oir an ni a ta mi deanamh, cha taitneach leam e: oir an ni a b'àill leam, cha'n e a ta mi a' deanamh; ach an ni a's fuathach leam, is e sin a ta mise a' deanamh.

16 Uime sin ma tha mi deanamh an ni nach b'àill leam, tha mi 'g aontachadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis ma ta cha mhise ni's mò a tha deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

18 Oir a ta fhios agam, annam-sa, (sin ri ràdh, ann am fheòil,) nach 'eil maith sam bith a' gabhail còmhnuidh: oir tha'n toil a làthair maille rium, ach *dòigh sam bith* chum maith a dheanamh cha'n 'eil mi faotainn?

19 Oir cha'n 'eil mi deanamh am maith bu mhiann

leam: ach an t-olc nach b'àill leam, is e sin a ta mi a' deanamh.

20 A nis ma tha mi a' deanamh an ni nach b'àill leam, cha mhise ni's mò a ta deanamh so, ach am peacadh a tha gabhail còmhnuidh annam.

21 Uime sin tha mi faotainn lagha, 'nuair a b'àill leam am maith a dheanamh, gu bheil an t-olc a làthair agam.

22 Oir a ta tlachd agam an lagh Dhé, a réir an duine an taobh a stigh:

23 Ach tha mi faicinn lagha eile a'm' bhuill a' cogadh an aghaidh lagha m'inntinn, agus ga m' thoirt am bruid do lagh a' pheacaidh, a ta ann am bhuill.

24 Och is duine truagh mi! cò a shaoras mi o chorp a' bhàis so?

25 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, tre Iosa Criosd ar Tighearna. Uime sin, tha mise féin leis an inntinn a' deanamh seirbhis do lagh Dhé; ach leis an fheòil do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

AIR an aobhar sin cha'n 'eil a nis dìteadh sam bith do'n dream sin a tha ann an Iosa Criosd, a tha gluasad cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha, ann an Iosa Criosd, mise o lagha' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach robh an comas do'n lagh a dhean-

amh, do bhrìgh gu robh e anmhunn tre'n fheòil, ag cur a Mhic féin do Dhia an coslas feòla peacaich, agus 'na ìobairt air son peacaidh, dhìt e am peacadh san fheòil :

4 Chum gu'm biodh fìr-eantachd an lagha air a coimhlionadh annainne, a tha gluasad cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhuineas do'n fheòil ; ach an dream a ta a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do'n Spiorad.

6 Oir an inntinn fheòlmhor is bàs i ; ach an inntinn spioradail is beatha agus sìth i :

7 Do bhrìgh gur naimhd-eas an inntinn fheòlmhor an aghaidh Dhé ; oir cha 'n 'eil i ùmhal do lagh Dhé, agus cha mhò a tha'n comas di bhi.

8 Uime sin cha'n urrainn iadsan a tha san fheòil Dia a thoileachadh.

9 Ach cha'n 'eil sibhse san fheòil, ach san Spiorad, ma tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhnuidh annaibh. A nis mur 'eil Spioradh Chrìosd aig neach, cha bhuin e dha.

10 Agus ma tha Crìosd annaibh, tha'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh ; ach is beatha an spiorad a thaobh fireantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an

ti a thog Iosa o na marbhaibh a' gabhail còmhnuidh annaibh, an ti a thog Crìosd o na marbhaibh, beothaichidh e mar an ceudna bhuirp bhàsmhor-sa, tre a Spiorad-san a ta chòmhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fo fhiachaibh, cha'n ann do'n fheòil, chum ar beatha a chaith-eadh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhuir beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs : ach ma mharbhas sibh tre'n Spiorad gnìomhara na colla, bìthidh sibh beò.

14 Oir a mheud 's a ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhé.

15 Oir cha d'fhuair sibh Spiorad na daorsa a ris chum eagail ; ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd, tre an glaodh sinn, Abba, Athair.

16 Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maille r'ar spiorad-ne, gur sinn clann Dhé :

17 Agus ma's clann, is oighreachan ; oighreachan air Dia, agus comh-oighreachan maille ri Crìosd : ma 'se is gu'm fuiling sinn maille ris, chum gu glòraichear sinn maille ris mar an ceudna.

18 Oir tha mi a' measadh nach airidh fulangais na h-aimsir a ta làthair bhi air an coimhmeas ris a ghlòir a dh'fhoillsichear annainn.

19 Oir a ta dùil dhùr-

achdach a' chruthachaidh a' feitheamh ri foillseachadh cloinne Dhé.

20 Oir chuireadh an cruthachadh fodhìomhanas, cha'n ann le 'thoil, ach trid-san a chuir fo dhìomhanas e ;

21 An dòchas gu'n saorar an cruthachadh féin fòs o dhaorsa na truailidheachd, gu saorsa glòrmhor cloinne Dhé.

22 Oir a ta fhios againne gu bheil an cruthachadh uile ag osnaich, agus am péin gu léir, mar mhnai ri saothair, gus an àm so :

23 Agus cha'n e so a mhàin, ach sinn féin mar an ceudna, aig am bheil ceud thoradh an Spioraid, tha eadhon sinne ag osnaich annainn féin, a' feitheamh ris an uchd-mhacachd, *eadhon* saorsa ar cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a shaorar sinn : ach dòchas a chithear, cha dòchas e : oir an ni a ta an duine faicinn, c'ar son a bhios dòchas aige ris ?

25 Ach ma tha dòchas againn ris an ni nach 'eil sinn a' faicinn, feithidh sinn gu foighidneach ris.

26 Tha an Spiorad féin mar an ceudna, a' deanamh còmhnaidh le ar n-anmhuinneachd : oir cha'n aithnedhuinn ciod a ghuidheamaid mar bu chòir dhuinn ; ach a ta an Spiorad féin a' deanamh eadar-ghuidhe air ar son le osnaibh do labhairt.

27 Agus is aithne dhasan a ta rannsachadh nan cridh-

eachan ciod i inntinn an Spioraid, do bhrìgh gu bheil e a' deanamh eadar-ghuidhe air son nan naomh a réir *toil* Dé.

28 Agus a ta fhios againn gu'n comh-oibrich na h-uile nithe chum maith, do'n dream aig am bheil gràdh do Dhia, *eadhon* dhoibh-san a ghairmeadh a réir a rèin.

29 Oir an dream a roimh-aithnich e, roimh-orduich e iad mar an ceudna *chum bhi* comh-chosmhuil ri ìomhaigh a Mhic, chum gu'm biodh esan 'na cheud-ghin am measg mòrain bhràithre.

30 Agus an dream a roimh-orduich e, ghairm e iad mar an ceudna : agus an dream a ghairm e, dh'fhìreanaich e mar an ceudna : agus an dream a dh'fhìreanaich e, ghlòraich e mar an ceudna.

31 Ciod uime sin a their sinn ris an nithibh sin ? Ma tha Dia leinn, cò *dh'fheudas bhi* 'nar n-aghaidh ?

32 An ti nach do chaomhain a Mhac féin, ach a thug thairis e air ar son-ne uile, cionnus maille ris-san nach toir e mar an ceudna dhuinn gu saor na h-uile nithe ?

33 Cò a chuireas coire sam bith á leth daoine taghta Dhé ? *Is e* Dia a dh'fhìreanaicheas.

34 Cò a dhìteas ? *Is e* Criosd a fhuair bàs, seadh tuilleadh fòs, a dh'éirich a rìs, agus a ta air deas làimh Dhé, neach a ta mar an

ceudna a' deanamh eadar-ghuidhe air ar son-ne.

35 Cò a sgaras sinn o ghràdh Chrìosd? *an dean* trioblaid, no àmhghar, no geur-leanmhuinn, no gorta, no lomnochduidh, no cunn-art no claidheamh?

36 (A réir mar a ta e sgriobhta, Air do shonsa mharbhadh sinn rè an là; mheasadh sinn mar chaor-aich chum marbhaidh.)

37 Ni h-eadh, ach anns na nithibh sin uile tha sinn a' toirt tuilleadh agus buaidh, trid-san a ghràdh-aich sinn.

38 Oir a ta dearbh-bheachd agam, nach bi bàs, no beatha, no aingil, no uachd-aranachda, no cumhachda, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd,

39 No àirde, no doimhne, no creutair sam bith eile, comasach air sinne a sgaradh o ghràdh Dhé a ta ann an Iosa Chrìosd ar Tigh-earn.

CAIB. IX.

A TA mi a' labhairt na fìrinn ann an Chrìosd, cha dean mi breug, (air bhì do m' choguis a' deanamh fianuis domh san Spiorad naomh:)

2 Gu bheil doilgheas mòr orm, agus cràdh air mo chridhe an còmhnuidh.

3 Oir ghuidhinn mi féin a bhì dealaichte o Chrìosd, air son mo bhràithre, mo luchd-dàimh a thaobh na feòla:

4 A ta 'nan Israelich;

d'am buin an uchd-mhachd, agus a' ghlòir, agus na coimhcheangail, agus tabhairt an lagha, agus seirbhis Dé, agus na geall-anna;

5 D'am buin na h-aithriche, agus o'm bheil Chrìosd a thaobh na feòla, neach is e Dia os ceann nan uile, beannaichte gu sìorruidh. Amen.

6 Cha'n e gu bheil focal Dé gun éifeachd. Oir cha'n Israelich iadsan uile a ta o Israel:

7 Agus ni mò do bhrìgh gur sliochd do Abraham iad, *a ta iad* uile 'nan cloinn: ach, Ann an Isaac ainmichear do shìol.

8 Is e sin ri ràdh, Cha'n iad clann na feòla clann Dhé: ach is iad clann a' gheallaidh a mheasar mar shìol.

9 Oir *is* e so focal a' gheallaidh, A réir an àm so thig mi, agus bithidh mac aig Sara.

10 Agus cha'n e mhàin *so*, ach Rebeca mar an ceudna 'nuair a thoirr-cheadh i o aon, *eadhon* Isaac ar n-athair-ne;

11 (Oir mun do rugadh *na naoidheana*, agus mun d'rinn iad maith no olc, chum gu'm biodh rùn Dé a réir an taghaidh seas-mhach, cha'n ann o oibribh, ach o'n ti a ghairmeas;)

12 A dubhradh rithe, Ni an neach a's seine seirbhis do'n neach a's òige.

13 A réir mar a ta e sgriobhta, Ghràdhaidh mi

Isaac, ach dh'fhuathaich
ni Esau.

14 Ciod a their sinn ma
a ? *am bheil* eucoir maille
ti Dia ? Nar leigeadh Dia.

15 Oir a ta e ag ràdh ri
Maois, Ni mi trocair air
an neach air an dean mi
tròcair, agus gabhaidh mi
truas do'n neach d'an gabh
mi truas.

16 Uime sin cha'n ann
o'n ti leis an àill, no o'n ti
a ruitheas, ach o Dhia a ni
tròcair.

17 Oir a ta an sgrìobtuir
ag ràdh ri Pharaoh, Is ann
chum na crìche so féin a
thog misuas thu, chum gu'm
foillsichinn mo chumhachd
annad, agus chum gu'm
biodh m'ainm iomraideach
air feadh na talmhainn uile.

18 Uime sin ni e tròcair
air an ti a's àill leis, agus
an ti a's àill leis cruaidh-
ichidh e.

19 Their thu ma ta rium,
C'ar son a ta e ma seadh a'
faghail croin ? oir cò a chuir
an aghaidh a thoile ?

20 Ni h-eadh ach, O a
dhuine, cò thusa a ta tag-
radh an aghaidh Dhé ? An
abair an ni a chumadh ris
an ti a chum e, C'ar son a
rinn thu mi mar so ?

21 Nach 'eil cumhachd
aig a' chriadh-dair air a'
chriadh, ionnus gu'n dean-
adh e do'n aon mheall aon
soitheach chum urraim, a-
gus soitheach eile chum
eas-urraim.

22 Ciod ma's e, air bhi
do Dhia toileach 'fhearg a
nochdadh, agus a chumh-

achd a dheanamh aith-
nichte, gu'n d'fhuiling e le
mòr fhad-fhulangas soith-
iche na feirge air an ulluch-
adh chum sgrios :

23 Agus chum gu'n dean-
adh e aithnichte saoihbreas
a ghlòire air soithichibh
na tròcair, a dh'ulluich e
roimh-làimh chum glòire,

24 Eadhon sinne a ghairm
e, cha'n e mhàin do na h-
Iudhaich, ach mar an ceud-
na do na Cinnich.

25 Mar a ta e ag ràdh
mar an ceudna ann an Ho-
sea, Goiridh mi'mo phobull
diubh-san nach robh 'nam
pobull domh; agus *bean*
ghràdhach dh'ise, nach
robh gràdhach.

26 Agus tarlaidh, anns an
ionad san dubhradh riu,
Cha sibh mo phobull-sa;
an sin gu'n goirear Clann
an Dé bheo dhiubh.

27 Tha Esaias mar an
ceudna ag éigheach mu
thimchioll Israeil, Ged tha
àireamh chloinn Israeil mar
ghaineamh na fairge, is
fuigheall a thèarnar.

28 Oir crìochnaichidh e
an obair, agus gearraidh e
goirid i an ceartas : do
bhrìgh gu'n dean an Tigh-
earn obair ghoirid air an
talamh.

29 Agus mar a thubhairt
Esaias roimhe, Mur fàgadh
Tighearn nan sluagh siol
againne, dheantadh sinn
mar Shodom, agus bhith-
eamaid cosmhuil ri Go-
morrah.

30 Ciod a their sinn ma
seadh ? Gu'n d'ràinig na

Cinnich, nach robh a' leantuin fireantachd, air fireantachd, eadhon an fhìreantachd a ta o chreidimh :

31 Ach cha do ràinig Israel, a bha leantuin lagha na fireantachd, air lagh na fireantachd.

32 C'ar son ? A chionn nach ann o chreidimh, ach mar gu'm b'ann o oibribh an lagha a dh'iarr iad i : oir thuislich iad air a' chloich-thuislidh sin ;

33 Mar a ta e sgrìobhta, Feuch, cuiream ann an Sion clach-thuislidh, agus carr-aig oilbheim : agus gach neach a chreideas ann-san, cha chuirear gu nàire e.

CAIB. X.

A BHRAITHRE, is e dùrachd mo chridhe, agus m' urnuigh ri Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an tèarnadh.

2 Oir a ta mi deanamh fianuis doibh, gu bheil eud aca thaobh Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.

3 Oir air dhoibh bhi ain-eolach air fireantachd Dhé, agus ag iarraidh am fireantachd féin a chur air chois, cha do strìochd iad do fhìreantachd Dhé.

4 Oir is e Crìosd crìoch an lagha, chum fireantachd do gach neach a chreideas.

5 Oir a ta Maois a' cur an cèill na fìreantachd a ta o'n lagh, eadhon, An duine a ni na nithe sin, gu'm bi e beò leo.

6 Ach mar so a ta an fhìreantachd a ta o chreid.

imh ag ràdh, Na abair ann do chridhe, Cò théid suas air nèamh ? (sin r'a ràdh, a thoirt Chrìosd a nuas ;)

7 No, Cò a théid sìos do' n doimhne ? (sin r'a ràdh, a thoirt Chrìosd a ris air ais o na marbhaibh :)

8 Ach ciod a ta i ag ràdh ? Tha m' focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe : 'se sin focal a' chreidimh a tha sinne a' searmonachadh,

9 Ma dh'aidicheas tu le d' bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu' do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n saorar thu.

10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fireantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte.

11 Oir a ta ann sgrìobtuir ag ràdh, Ge b'e neach a chreideas an -san, cha nàraichear e.

12 Oir cha'n 'eil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach : oir an t-aon Tighearn a ta os ceann nan uile, tha e saoibhir do na h-uile a ghairmeas air.

13 Oir ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, tèarnar e.

14 Ach cionnus a ghairmeas iad airsan anns nach do chreid iad ? agus cionnus a chreideas iad anns an ti air nach cual iad iomradh ? agus cionnus a chluinneas iad gun searmonaiche ?

15 Agus cionnus a ni iad searmoin, mur cuirear iad ?

mar a ta e sgrìobhta, Cia sgiamhach cosa na muinntir sin a ta searmonachadh soisgeil na sìthe, a ta toirt sgéil aoibhneich air nithibh maithhe !

16 Ach cha robh iad uile ùmhal do'n t-soisgeul. Oir tha Esaias ag ràdh, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne ?

17 Uime sin, is ann o éisdeachd a thig creidinnh, agus éisdeachd tre fhocal Dé.

18 Ach a ta mi ag ràdh, Nach cual iad ? Chuala gu deimhin, chaidh am fuaim air feadh gach tìre a mach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.

19 Ach a ta mi ag ràdh, Nach robh fios aig Israel ? Air tùs, tha Maois ag ràdh, Cuiridh mi eud oirbh le *Cinneach* nach 'eil 'nan Cinneach, agus le Cinneach neo-thuigseach cuiridh mi fearg oirbh.

20 Ach a ta Esaias ro dhàna, agus a ta e ag ràdh, Fhuaradh mi leo-san nach d'iarr mi; dh'fhoillsicheadh mi dhoibh-san nach d'fhiosraich air mo shon.

21 Ach ri Israel a ta e ag ràdh, Shìn mi mach mo làmhnan rè an là gu h-ìomlan ri pobull eas-ùmhal agus a labhras a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

A TA mi ag ràdh ma seadh, An do thilg Dia a phobull uaith ? Nar leigeadh Dia. Oir is Israeleach mise féin mar an ceudua,

do shliochd Abrahaim, do thréibh Bheniamin.

2 Cha do thilg Dia uaith a phobull a roimh-aithnich e. Nach 'eil fhios agaibh ciod e a ta an sgrìobtuir ag ràdh mu Elias ? cionnus a ta e a' deanamh eadar-ghuidhe ri Dia an aghaidh Israeil, ag ràdh,

3 A Thighearn, mharbh iad t'fhàidhean, agus leag iad sìos t'altairean; agus dh'fhàgadh mise a'm' aonar, agus tha iad ag iarraidh m'anama.

4 Ach ciod a ta freagradh Dhé ag ràdh ris ? Dh'fhàg mi dhomh féin seachd mìle fear, nach do lùb an glùn do *dhealbh* Bhaail.

5 Agus mar sin mar an ceudna tha san àm so a làthair fuigheall a réir taghaidh a' ghràis.

6 Agus ma's ann tre ghràs, cha'n ann o oibribh ni's mò: no cha ghràs gràs ni's mò. Ach ma's ann o oibribh, cha'n ann o ghràs á sin suas: no cha'n obair á sin suas obair.

7 Ciod ma seadh ? An ni sin a ta Israel ag iarraidh, cha do ràinig e air; ach ràinig an taghadh air, agus chaidh a' chuid eile a dhalladh:

8 Mar a ta e sgrìobhta, Thug Dia dhoibh spiorad na suaine, sùilean chum nach faiceadh iad, agus cluasan chum nach cluinn-eadh iad, gus an là an diugh.

9 Agus a ta Daibhidh ag ràdh, Biodh am bord ma.

ribe, agus mar inneal-glacaidh, agus mar cheap-tuislidh, agus mar dhìol-thuarasdail dhoibh :

10 Biodh an sùilean air an dorchachadh, chum nach faic iad ; agus crom-sa an druim an comhnuidh.

11 A ta mi ag ràdh uime sin, An do thuislich iad ionnus gu'n tuiteadh iad ? Nar leigeadh Dia : ach tre an tuiteam-san tha slàinte *air teachd* chum nan Cinn-each, chum iadsan a bhrosnuchadh gu h-eud.

12 Ma's e an tuiteam-san saoihbheas an domhain, agus an lughdachadh saoihbheas nan Cinneach ; cia's mò na sin a *bhitheas* an làn-achd ?

13 Oir is ann ribhse a ta mia'labhairt, a Chinneacha ; do bhrìgh gur mi abstol nan Cinneach, tha mi toirt urraim do m' dhreuchd :

14 Ma dh'fheudas mi air chor sam bith mo choimhfheòil a bhrosnuchadh gu h-eud, agus gu'n tèaruinn mi dream àraidh dhiubh.

15 Oir ma's e an tilgeadh-san air falbh réiteachadh an domhain ; ciod e an athghabhail, ach beatha o na marbhaibh ?

16 Oir ma ta an ceud-thoradh naomh, tha am meall *naomh* mar an ceudna : agus ma ta an fhreumh naomh, *tha* na geuga *mar sin* mar an ceudna.

17 Agus ma tha cuid do na geugaibh air am briseadh dheth, agus gu bheil thusa a bha a'd' chrann-

oladh fiadhaich, air do shuidheachadh 'nam measg, agus maille riu a' faotainn comhpairt do fhrèimh agus do reamhrachd a' chroinn-oladh ;

18 Na dean uail an aghaidh nan geug : ach ma ni thu uail 'nan aghaidh, cha tusa a dh'iomchaires an fhreumh, ach an fhreumh thusa.

19 Their thu uime sin, Bhriseadh dheth na geuga, chum gu suidhichteadh mise 'nan àit.

20 Ro mhaith ; air son am mi-chreidimh bhriseadh iadsan dheth, agus a ta thusa a' seasamh tre chreidimh. Na bi àrd-inntinneach, ach fo eagal.

21 Oir mur do chaomhain Dia na geuga nàdurra, *biodh eagal ort* nach caomhain e thusa mar an ceudna.

22 Feuch uime sin maith-eas agus geur-cheartas Dé : geur-cheartas d'an taobhsan a thuit ; ach do d' thaobh-sa, maith-eas, ma bhuaanaichers tu 'na mhaith-eas ; agus mur buanaich, gearrar dheth. hùsa mar an ceudna.

23 Agus suidhichear iadsan mar an ceudna, mur buanaich is d' 'nam mi-chreidimh : oir a ta Dia comasach air an suidheachadh a ris.

24 Oir ma ghearradh thusa as a' chrann-oladh a bha fiadhaich a thaobh nàduir, agus gu'n do shuidhich-eadh an ann deadh chrann-oladh thu an aghaidh nàd.

uir; cia mòr a's mò na sin a shuidhichear na *geuga* nàdurra 'nan crann-oladh féin?

25 Oir cha b'àill leam, a bhràithre, sibhse bhi ain-eolach air an rùn-dìomhair so, (chum nach biodh sibh glic 'nur barail féin,) gu'n do tharladh doille ann an cuid do Israel, gus an tig iomlaineachd nan Cinneach a steach.

26 Agus mar sin bithidh Israel uile air an tèarnadh: mar a ta e sgrìobhta, Thig am Fear-saoraidh o Shion, agus tionndaidhidh e mi-dhiadhachd o Iacob:

27 Oir is e so mo choimh-cheangal riu, 'nuair a bheir mi air falbh am peacanna.

28 Thaobh an t-soisgeil, is naimhdean iad air bhur sonsa: ach a thaobh an taghaidh, *tha iad* gràdh-aichte air son nan aithriche.

29 Oir a ta tiodhlacan agus gairm Dhé gun aithreachas.

30 Oir mar a bha sibhse roimhe so eas-ùmhail do Dhia, ach a nis a fhuair sibh tròcair tre am mi-chreidimh-san:

31 Amhuil sin a ta iad-san san àm so eas-ùmhail, chum tre bhur tròcair-sa gu'm faigh iad tròcair mar an ceudna.

32 Oir dhruid Dia iad uile an àm mi-chreidimh, chum tròcair a dheanamh air na h-uile.

33 O doimhne saoiùhris araon gliocais agus eòlais Dé! Cia do-rannsachaidh

a bhreitheanais, agus dolorgachaidh a shlighean!

34 Oir cò aig an robh fios inntinn an Tighearna, no cò bu chomhairleach dha?

33 No co thug dha air tùs, agus a làn-diolar a ris dha e?

36 Oir is ann uaithe-san, agus trìd-san, agus air a shon-san a ta na h-uile nithe: dha-san *gu robh* gloir gu sìorruidh. Amen.

CAIB. XII.

AIR an aobhar sin guidheam oirbh, a bhràithre, tre thròcairibh Dhé, bhur cuirp a thoirt 'nam beo-iobairt, naomh, thaitnich do Dhia, *ni a's e* bhur seirbhis reusonta.

2 Agus na bithibh air bhur cumadh ris an t-saogh-al so: ach bithibh air bhur cruth-atharrachadh tre athnuadhachadh bhur n-inntinn, chum gu'n dearbh sibh ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhé.

3 Oir a ta mi ag ràdh, troimh a' ghràs a thugadh dhomh-sa, ris gach neach 'nur measg, gun smuaineachadh *uime féin* ni's àirde na's coir dha smuaineachadh; ach smuaineachadh am measarrachd, a réir mar a roinn Dia ris gach neach tomhas a' chreidimh.

4 Oir mar a ta moran bhall againn ann an aon chorp, agus nach e'n taon ghnìomh a' th'aig gach ball;

5 Amhuil sin ged tha

sinne 'nar mòran, is aon chorp ann an Criosd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leth d'a chéile.

6 Uime sin air bhi do chiodhlacaibh againn, eadar-dhealaichte a réir a' ghràis a thugadh dhuinn, ma 's fàidheadaireachd, *leanamaid fàidheadaireachd* a réir tomhais a' zhreidimh :

7 No ma's frithealadh, *thugamaid aire d'ar frith-ealadh* ; no an ti a theagaisgeas, *thugadh e aire d'a theagasg* ;

8 No an ti a bheir earail, *thugadh e aire d'a earail* : an ti a roinneas an *déirc*, *roinneadh e i* an treibhdhireachd ; an ti a riaghlas, *deanadh se e* le dùrachd ; an ti a ni tròcair, *deanadh se e* gu suilbhir.

9 *Biodh bhur* gràdh gun cheilg. *Biodh gràin* agaibh do'n olc, dlùth-leanaibh ris an ni a tha maith.

10 *Bithibh* teo-chridheach d'a chéile le gràdh bràthaireil, ann an urram a' toirt toisich gach aon d'a chéile

11 Gun bhi leasg ann an gnothuichibh : dùrachdach 'nur spiorad ; a' deanamh seirbhis do'n Tighearn :

12 A' deanamh gairdeachais an dòchas : foighidneach an trioblaid ; mair-eannach ann an urnuigh :

13 A' comh-roinn ri uir-easbhuidh nan naomh ; a' gnàthachadh aoidheachd.

14 Beannaichibh an dream a ta deanamh geur-lean-

mhuinn oirbh : beannaichibh, agus na mallaichibh.

15 Deanaibh gairdeachas maille riusan a ta ri gairdeachas, agus caoidh maille riusan a ta ri caoidh.

16 Bithibh a dh'aon rùn d'a chéile. Na biodh bhuircion air nithibh àrda, ach cuiribh sibh féin an comhinbhe riu-san a ta ìosal. Na bithibh glic 'nur barail féin.

17 Na ìocaibh olc air son uile do dhuine sam bith. Ulluichibh nithe ciatach am fianuis nan uile dhaoine.

18 Ma dh'fheudas e bhi, mheud 's a ta e'n comas duibh, bithibh an sìth ris na h-uile dhaoineibh.

19 *A chàirde* gràdhach, na deanaibh dioghaltas air bhur son féin, ach thugaibh àit do'n fheirg : oir a ta e sgriobhta, Is leam-sa dioghaltas ; ìocaidh mi, a ta an Tighearn ag ràdh.

20 Uime sin ma bhios do nàmhaid ocrach, thoir biadh dha ; ma bhios e tartmhor, thoir deoch dha : oir le so a dheanamh càrnaidh tu eibhle teine air a cheann.

21 Na tugtadh buaidh ort leis an olc, ach thoir-sa buaidh air an olc leis a' mhaith.

CAIB. XIII.

BIODH gach anam ùmh-al do na h-àrd-chumhachdaibh. Oir cha'n 'eil cumhachd ann ach o Dhia : agus na cumhachdan a ta ann, is ann le Dia a dh'orduicheadh iad.

2 Air an aobhar sin ge b'e air bith a chuireas an aghaidh a' chumhachd, tha e cur an aghaidh orduigh Dhé: agus iadsan a chuireas 'na aghaidh, gheibh iad breitheanas dhoibh féin.

3 Oir cha'n 'eil uachdarain 'nan aobhar eagail do dheadh oibribh, ach do dhroch oibribh. Uime sin am miann leat bhi gun eagail an uachdarain ort? dean am maith, agus gheibh thu cliu uaith.

4 Oir is esan seirbhiseach Dhé chum maith dhuith. Ach ma ni thu an t-olc, biodh eagail ort; oir cha'n ann gu dìomhain a tha e giùlan a' chlaidheimh: oir is e seirbhiseach Dhé e, 'na dhioghaltair feirge air an ti a ni olc.

5 Uime sin is éigin bhi ùmhal, cha'n ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis.

6 Oir air an aobhar so tha sibh mar an ceudna a' toirt cìse dhoibh: oir is iad seirbhiseich Dhé iad, 'a sìor-fheith-eamh air an ni so féin.

7 Air an aobhar sin thugaibh do na h-uile an dlighe féin: càin dhasan d'an dlighear càin, cìs dhasan d'an dlighear cìs, eagail dhasan d'an dlighear eagail, agus urram dhasan d'an dlighear urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choimhlion e an lagh.

9 Oir an ni so, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na sanntaich; agus ma tha àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sìos gu h-aithghearr fo 'n fhocal so, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

10 Cha dean gràdh lochd do choimhearsnach: air an aobhar sin is e an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mosgladh o chodal: oir a ta ar slàinte nis ni's faigse na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do'n oidhche air dol seachad, tha an là am fagus: uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid umainn armachd an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha'n ann an ruidhteireachd agus am misg, no an seomradair-eachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Crìosd, agus na deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum a h-ana-mianna a chiomhlionadh.

CAIB. XIV.

GABHAIBH ris an neach a ta anmhunn sa' chreidimh, ach cha'n ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta aon a' creid.

sinn gu'm feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta esan a ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g itheadh, tàir airsan nach 'eil ag itheadh; agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duine eile? d'a mhaighstir féin seasaidh, no tuitidh e: seadh, cumar suas e; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air là thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là *mar a chéile*. Biodh làndearbhadh aig gach duine 'na inntinn féin.

6 An ti aig am bheil suim do'n là, is ann do'n Tighearn a tha suim aige *dha*; agus an ti aig nach 'eil suim do'n là, is ann do'n Tighearn nach 'eil suim aige *dha*. An ti a ta 'g itheadh, is ann do'n Tighearn a tha e 'g itheadh, oir tha e toirt buidheachais do Dhia; agus an ti nach 'eil ag itheadh, is ann do'n Tighearn nach ith e, agus bheir e buidheachas do Dhia.

7 Oir cha'n 'eil a h-aon againn beò dha féin, agus cha'n 'eil a h-aon againn a' bàsachadh dha féin.

8 Oir ma's beò dhuinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn beò: agus ma's bàs duinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn a' bàsach-

adh: uime sin ma's beatna no bàs dhuinn, is leis an Tighearn sinn.

9 Oir is ann chum so a fhuair Criosd bàs, agus a dh'éirich e, agus a tha e beò a rìs, chum gu'm biodh e 'na Thighearn air na beothaibh agus air na mharbhaibh.

10 Ach c'ar son a ta thusa a' toirt breth air do bhràthair? no c'ar son a ta thusa a' deanamh tarcuais air do bhràthair? oir seasaidh sinn gu léir am fianuis caithir-breitheanais Chriosd.

11 Oir a ta e sgrìobhta, *Mar* is beò mise, a ta an Tighearn ag ràdh, lùbaidh gach glùn dhomh-sa, agus aidichidh gach teangadh do Dhia.

12 Air an aobhar sin bheir gach aon againn cunntas uime féin do Dhia.

13 Uime sin na tugamaid breth air a chéile nì's mò: ach gu ma fearr leibh a' bhreth so thoirt, gun aobhar-tuiteam no oilbheim a thoirt do bhràthair.

14 Oir a ta fhios agam, agus is dearbh leam anns an Tighearn Iosa, nach 'eil nì sam bith neòghlan dheth féin: ach do'n ti a mheasas nì sam bith neòghlan, dhasan a *ta c* neòghlan.

15 Ach ma bhios doilgh-eas air do bhràthair air son bidh, a nis cha'n 'eil thu a ghlasad a réir a' ghràidh. Na sgrios le d' bhiadh esan air son an d'fhuiling Criosd bàs.

16 Air an aobhar sin na labhrar olc mu bhur maith.

17 Oir cha bhiadh agus deoch rìoghachd Dhé, ach fireantachd, agus sìth, agus aoibhneas san Spiorad naomh.

18 Oir ge b'e ni seirbhis do Chriosd anns na nithibh so, tha e taitneach do Dhia, agus tha e dearbhta do dhaoineibh.

19 Uime sin leanamaid nanithe a bhios chum sìthe, agus na nithe a bhios chum togail suas a chéile.

20 Na sgrios obair Dhé air son bidh. Gu deimhin tha na h-uile nithe glan; ach is olc do'n duine sin a dh'itheas le h-oilbheum.

21 *Is* maith an ni gun fheòil itheadh, no fìon òl, no *ni air bith a dheanamh* leis am faigh do bhràthair tuisleadh no oilbheum, no leis an deanar lag e.

22 Am bheil creidimh agad? Biodh e agad dhuit féin am fianuis Dé: Is beannaichte an duine sin nach dìt e féin anns an ni sin a mheasas e ceaduichte.

23 Ach esan a ni eadar-dhealachadh tha e air a dhìteadh ma dh'itheas e, a chionn nach ann o chreidimh *a tha e 'g itheadh*: oir gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

UIME sin is còir dhuinne a ta làidir, giùlan le anmhuinneachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn féin a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g'a mhaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Criosd e féin; ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Thuit toibheum na muinntir sin a thug toibheum dhuit ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air bith a sgrìobhadh roimh so, is ann chum ar teagaisg-ne a sgrìobhadh iad; chum tre fhoighidin agus comhfhurtachd nan sgrìobtuir gu'm biodh dòchas againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comhfhurtachd dhuibh-sa bhi dh'aon inntinn a thaobh a chéile, a réir Iosa Criosd:

6 Chum gu'm feud sibh a dh'aon inntinn, agus le aon bheul glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd.

7 Uime sin gabhaibh-sa r'a chéile, eadhon mar a ghabh Criosd ruinne, chum glòire Dhé,

8 A nis a ta mi ag ràdh, Gu robh Iosa Criosd 'na mhinisteir an timchioll-ghearraidh air son fùinn Dé, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh:

9 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair; a réir mar a ta e sgrìobhta, Air an aobhar so aidichidh mi thu am measg nan Cinn-each, agus seinnidh mi ceòl do d'ainm.

10 Agus a rìs a ta e ag ràdh, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-san.

11 Agus a rìs, Molaibh an Tighearn, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliu dha, a shlàigh uile.

12 Agus a rìs a ta Esaias ag ràdh, Bithidh freumh Iese ann, agus an tì a dh'éireas suas chum uachdar-anachd bhi aige air na Cinnich, annsan cuiridh na Cinnich an dòchas.

13 A nis gu'n lìonadh Dia an dòchais sibhse do'n uile aoibhneas agus shìth ann an creidsinn, chum gu'm bi sibh pailt ann an dòchas, tre chumhachd an Spioraid naomh.

14 Agus a ta cinnt agamsa féin do 'ur taobh-sa, mo bhràithre, gu bheil sibhse làn do mhaithreas, air bhur lìonadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chéile a chomhairleachadh.

15 Gidheadh, a bhràithre, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh leis an tuilleadh dàndais, an càil-eigin, mar gu cuirinn an cuimhne sibh, air son a ghràis a thugadh dhomh-sa o Dhia,

16 Ionnsu gu'm bithinn a'm' mhinisteir aig Iosa Criosd do na Cinnich, a' frithealadh soisgeil Dé, chum gu'm biodh tabhartas nan Cinneach taitneach, air a naomhachadh leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin tha aobhar uail agam tre Iosa Criosd,

anns na nithibh sin a bhuineas do Dhia.

18 Oir cha bhi dànachd agam labhairt air a' bheag do na nithibh sin, nach d'oibrich Criosd leam, chum na Cinnich a dheanamh ùmhal am focal agus an gnìomh.

19 Le cumhachd chomharan agus mhìorbhuilean, le cumhachd Spioraid Dé; ionnus o Ierusalem agus mu'n cuairt gu Iliricum, gu'n do làn-shearmonaich mi soisgeul Chriosd.

20 Seadh, mar sin bha ro-dhéidh, agam air an t-soisgeul a shearmonachadh, cha'n ann san ionad san robh Criosd air ainmeachadh, chum nach togainn air bunait neach eile:

21 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Chi iadsan ris nach do labhradh uime; agus tuigidh iadsan, nach cuala.

22 Uimesin mar an ceudna chuireadh gu minic bacadh orm o theachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

23 Ach a nis do bhrìgh nach 'eil agam ionad ni's mò anns na crìochaibh so, agus gu bheil mòr-thogradh agam o cheann mòrain bhliadhnacha teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa:

24 Ge b'e uair a thriallas mi do'n Spàinn, thig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa: oir tha dùil agam sibhse fhaicinn san dol seachad, agus bhi air mo thoirt air m' aghaidh leibhse chum an ionaid sin, ma bhios mi air tùs an càil-

eigin air mo lìonadh le 'ur *comhluadar-sa*.

25 Ach a nis tha mi dol gu Ierusalem, a' frithealadh do na naomhaibh.

26 Oir bu toil leo-san ann am Macedonia, agus ann an Achaia, comh-roinn àraidh a dheanamh ris na naomhaibh bochda ta ann an Ierusalem.

27 Bu toil leo *gu deimhin* agus tha iad fo fhiach-aibh dhoibh. Oir ma rinn-eadh na Cinnich 'nan luchd comhpairt d'an nithibh spioradail-san, is còir dhoibh ministreileachd a dheanamh dhoibh-san sna nithibh a bhuineas d'on choluinn.

28 Uime sin air dhomh so a chrìochnachadh, agus an uair a sheulaicheas mi an toradh so dhoibh, gabhaidh mi do 'ur taobh-sa do'n Spàinn.

29 Agus a ta fhios agam, air dhomh teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa, gu'n tig mi ann an lànachd beannachaidh soisgeil Chrìosd.

30 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, air sgàth an Tighearna Iosa Chrìosd, agus air son gràidh an Spioraid, gu'n deansibh gleachda maille rium-sa ann an urn-uighibh air mo shon ri Dia;

31 Chum gu saorar mi uatha-san nach 'eil a' creidsinn ann an Iudea; agus chum gu'm bi mo sheirbhis airson Ierusalem, taitneach do na naomhaibh:

32 Chum gu'n tig mi do

'ur n-ionnsuidh-sa le haobhneas tre thoil Dé, agus gu faigh mi suaimhneas maille ribh.

33 A nis *gu robh* Dia na sìthe maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

THA mi ag earbadh ribh Phebe ar piuthar, a ta 'na searbhanta do'n eaglais a tha ann an Cenchrea:

2 Chum gu'n gabh sibh rithe anns an Tighearn, mar is cubhaidh do naomhaibh, agus gu'n dean sibh còmh-nadh rithe anns gach gnothuch anns am bi feum aice oirbh: oir rinn i féin còmh-nadh ri mòran, agus rium-sa mar an ceudna.

3 Cuiribh fàilte air Priscila agus Acuala mo chomh-oibrichean ann an Iosa Chrìosd:

4 (Muinntir a leag sìos am muineal féin airson m'anama-sa: d'am bheil a' toirt buidheachais cha'n e mhàin mise, ach mar an ceudna eaglaiseannan Cinn-each uile.)

5 Mar an ceudna cuiribh fàilte air an eaglais a tha 'nan tigh-san. Cuiribh fàilte air Epenetus a's ionmhuinn leamsa, neach is e ceud thoradh Achaia do Chrìosd.

6 Cuiribh fàilte air Muire, a rinn saothair mhòr air ar son-ne.

7 Cuiribh fàilte air Andronicus agus Iunias mo luchd-dàimh agus mo chomh-phrìosanaich, a tha cliuiteach am measg nan

abstol, agus a bha ann an Criosd romhan-sa.

8 Cuiribh fàilte air Amplias a's ionmhuinn leam-sa san Tighearn.

9 Cuiribh fàilte air Urbanus ar comh-oibriche ann an Criosd, agus air Stachis fear mo ghràidh-sa.

10 Cuiribh fàilte air Apelles a tha dearbhta ann an Criosd. Cuiribh fàilte orra-san a tha do *theaghlach* Aristobulus.

11 Cuiribh fàilte air Herodion mo charaid. Cuiribh fàilte orra-san do *theaghlach* Narcisuis, a tha san Tighearn.

12 Cuiribh fàilte air Triphena agus Triphòsa, *mnai* a tha saothreachadh san Tighearn. Cuiribh fàilte air Persis a's ionmhuinn leam, bean a shaothraich gu mòr anns an Tighearn.

13 Cuiribh fàilte air Rufus a tha taghta san Tighearn, agus air a mhàthair agus mo *mhàthair-sa*.

14 Cuiribh fàilte air Asincritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, agus air na bràithribh a tha maille riu.

15 Cuiribh fàilte air Philologus, agus Iulia, air Nereus, agus a phiuthar, agus Olimpas, agus na naoimh uile a tha maille riu.

16 Cuiribh fàilte air a chéile le poig naoimh. Tha eaglaisean Chriosd a' cur fàilte oirbh.

17 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, combaraichibh iadsan a tha togail roinnean agus a' toirt oilbheim,

an aghaidh an teagaisg a dh'fhòghluim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha'n'eil an leithide so a' deanamh seirbhis do 'ur Tighearn Iosa Criosd, ach d'am broinn féin; agus a ta iad le briathraibh mìlse agus le miodal a' mealladh cridheacha na muinntir sin a ta neo-lochdach.

19 Oir a ta bhur n-ùmh-lachd-sa air teachd chum nan uile *dhaoine*. Uime sin a ta mise a' deanamh gairdeachais do'ur taobhsa: gidheadh b'àill leam sibhse bhi glic chum a' mhaith, ach aon-fhillte thaobh an uile.

20 Agus bruthaidh Dia na sìthe Satan fo 'ur cosaibh gu h-aithghearr. Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh. Amen.

21 Tha Timoteus mo chomh-oibriche a' cur fàilte oirbh, agus Lucius agus Iason agus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 Tha mise Tertius, a sgriobh an litir so, a' cur fàilte oirbh san Tighearn.

23 Tha Gaius, a tha toirt aoidheachd dhomh-sa agus do'n eaglais uile, a' cur fàilte oirbh. Tha Erastus stiùbhard a' bhaile a' cur fàilte oirbh, agus Cuartus bràthair.

24 Gràs ar Tighearn Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

25 A nis dhasan a tha comasach air sibhse a dhaingneachadh a reir mo shoisgeil-sa, agus searmonach-

aidh Iosa Criosd, (a reir foill-seachaidh an rùin-dìomhair, a bha am folach o thoiseach an domhain,

26 Ach a dh'fhoillsich-eadh a nis, agus tre sgrìob-tuiribh nam fàidhean, a reir àithne an Dé bhith-

bhuain, a tha air a dhean-amh aithnichte do na h-uile chinnich chum ùmhlachd a' chreidimh.)

27 Do Dhia *a tha* mhàin glic, *gu robh*, glòir tre Iosa Criosd gu sìorruidh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL a ghairmeadh *gu bhi* 'na abstol do Iosa Criosd, tre thoil Dé, agus Sostenes ar bràthair,

2 Chum eaglais Dé, a ta ann an Corintus, chum na dream a tha air an naomh-achadh ann an Iosa Criosd, air an gairm *gu bi* 'nan naoinh, maille riusan uile a tha gairm air ainm ar Tighearna Iosa Criosd anns gach àit, an *Tighearna-san*, agus ar *Tighearna-ne* :

3 Gràs dhuibh-sa, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o 'n Tighearn Iosa Criosd.

4 Tha mi toirt buidh-eachais do m' Dhia a ghnàth do 'ur taobh-sa, air son gràs Dhé a thug-adh dhuibhse ann an Iosa Criosd ;

5 Air son gu'n d'rinn-eadh saoi bhir leis-san sibh anns gach uile ni, anns gach ùr-labhradh, agus anns gach eòlas :

6 A reir mar a dhaing-

nicheadh fianuis Chriosd annaibh :

7 Ionnnus nach 'eil sibh an déidh-làimh ann an tiodhlac sam bith ; a' feith-eamh ri foillseachadh ar Tighearna Iosa Criosd,

8 Neach mar an ceudna a dhaingnicheas sibh gus a' chrìch, *chum gu'm bi sibh* neolochdach ann an là ar Tighearna Iosa Criosd.

9 Tha Dia fìrinneach, leis an do ghairmeadh sibh chum comh-chomuinn a mhic Iosa Criosd ar Tighearna.

10 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, tre ainm ar Tighearna Iosa Criosd, gu'n labhair sibh uile an t-aon ni, agus nach bi rionnean 'nur measg ; ach gu'm bi sibh ceangailte r'a chèile gu dìongmhalta ann an aon inntinn, agus ann an aon bharail.

11 Oir nochdadh dhomh-sa, a bhràithre, m'ur tim-chioll-sa, leo-san *a tha do theaghlach* Chloe, gu bheil comhstri 'nur measg.

12 A nis a ta mi ag ràdh

so, gu'n abair gach aon agaibh, Is le Pòl mise; agus is le Apollos mise; agus is le Cephas mise; agus is le Criosd mise.

13 Am bheil Criosd air a roinn? An e Pòl a cheusadh air bhur son? no an ann an ainm Phòil a bhaisteadh sibh?

14 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist mi aon agaibh, ach Crispus agus Gaius:

15 Air eagal gu'n abradh neach, gu'n do bhaist mi a'm' ainm féin.

16 Agus bhaist mi mar an ceudna teaghlach Stephanais: a thuilleadh air so, cha'n fhios domh an do bhaist mi aon neach eile.

17 Oir cha do chuir Criosd mi a bhaisteadh, ach a shearmonachadh an t-soisgeil; cha'n ann an gliocas focail, chum nach cuirteadh crann-ceusaidh Chriosd an neo-bhrìgh.

18 Oir a ta searmonachadh a' chroinn-cheusaidh 'na amaideachd dhoibh-san a chaillear; ach dhuine a shaorar, is e cumhachd Dhé e.

19 Oir a ta e sgrìobhta, Sgrìosaidd mi gliocas nan daoine glìce, agus cuiridh mi air cùl tuigse nan daoine tuigseach.

20 C'àit am bheil an duine glìc? c'àit am bheil an sgrìobhaiche? c'àit am bheil deasboir an t-saoghail so? Nach do rinn Dia gliocas an t-saoghail so amaideach?

21 Oir an uair, ann an

gliocas Dé, nach b'aithne do'n t-saoghal, tre ghliocas, Dia, bu toil le Dia le amaid-eachd an t-searmonachaidh iadsan a thèarnadh a ta creidsinn.

22 Oir a ta na h-Iudhaich ag iarraidh comhara, agus a ta na Greugaich a' sireadh gliocais:

23 Ach a ta sinne a' searmonachadh Chriosd air a cheusadh, 'na cheap-tuislidh do na h-Iudhaich, agus do na Greugaich, 'na amaideachd;

24 Ach dhoibh-san a ta air angairm, araon Iudhaich agus Greugaich, Criosd cumhachd Dhé, agus gliocas Dhé:

25 Do bhrìgh gur glìce amaideachd Dhé na daoine, agus gur treise anmhuinneachd Dhé na daoine.

26 Oir chi sibh féin bhur gairm, a bhràithre, nach iomadh iad a ta glìc a thaobh na feòla, nach iomadh cumhachdach, nach iomadh uasal a ta air an gairm:

27 Ach ròghnuich Dia nithe amaideach an t-saoghail so, chum gu'n cuireadh e nàire air na daoineibh glìce; agus ròghnuich Dia nithe anmhuinn an t-saoghail, chum gu'n cuireadh e gu nàire na nithe cumhachdach;

28 Agus nithe an-ualas an t-saoghail, agus nithe tarcuiseach ròghnuich Dia, agus na nithe nach 'eil ann, chum gu'n cuireadh e na nithe a ta ann, an neo-bhrìgh:

29 Ionnis nach deanadh

feòil sam bith uail 'na fhianuis.

30 Ach uaithe-san a ta sibhse ann an Iosa Criosd, neach a rinneadh dhuinne le Dia 'na ghliocas, 'na fhìreantachd, 'na naomhachd, agus 'na shaorsa :

31 Ionnnus, réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a ni uail, deanadh e uail anns an Tighearn.

CAIB. II.

A GUS an uair a thàinig mise do 'ur n-ionnsuidh-sa, a bhràithre, cha b'ann le oirdheirceas cainnte, no gliocais a thàinig mi, a' cur an céill duibh teisteis Dhé.

2 Oir chuir mi romham gun eòlas a ghabhail air ni sam bith 'nur measg, ach air Iosa Criosd, agus esan air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'nur measg ann an anmhuinneachd, agus ann an eagal, agus am mòr-chrith.

4 Agus cha robh m'fhocal agus mo shearmonachadh ann am briathraibh mìlse gliocais dhaoine, ach ann an làn-dearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd :

5 Chum gu'm biodh bhur creidimh-sa cha'n ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sinn a labhairt gliocais am measg nan daoine iomlan : ach cha'n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a' héid an neo-bhrìgh :

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dé ann an run-dìomhair, a' *ghliocais* sin a bha folaichte, a dh'orduich Dia roimh an t-saoghal chum ar glòir-ne :

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach do uachdaranaibh an t-saoghail so : oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e sgrìobhta, Cha'n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d'thàinig ann an cridhe duine, na nithe a dh'ulluich Dia dhoibh-sa aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne *iad* le a Spiorad féin : oir tha an Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon, nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann ? mar sin cha'n 'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 Anis fhuairsinne, cha'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia ; chum gu'm biodh aithne againn air na nithibh sin a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha'n ann am briathraibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am *briathraibh* a theagaisgeas an Spiorad naomh ; a' coimhmeas nithe spioradail ri nithibh spioradail.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé : oir is amaid-

eachd leis iad ; agus cha 'n 'eil e'n comas da eòlas a ghabhail *orra*, do bhrìgh gur ann air mhodh spioradail a thuigear iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na huile nithibh, gidheadh cha 'n 'eil e fein fo bhreth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b'aithne inntinn an Tighearn, *agus* a theagaisgeas e ? ach tha inntinn Chrìosd againne.

CAIB. III.

A GUS, a bhràithre, cha'n fheudainn-sa labhairt ribhse mar ri *daoineibh* spioradail, ach mar ri *daoineibh* feòlmhor, amhuil ri naoidheanaibh ann an Crìosd.

2 Bheathaich mìle bainne sibh, agus cha'n ann le biadh : oir fathast cha b'urrainn sibh *a ghabhail*, agus a nis féin cha'n urrainn sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor : oir a thaobh gu bheil farmad 'nur measg, agus strì, agus aimhréite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag imeachd mar dhaoine ?

4 Oir an uair a ta neach ag ràdh, *Is le Pol mise ; agus neach eile, Is le Apollos mise ;* nach 'eil sibh feòlmhor ?

5 Cò e ma seadh Pòl, agus cò e Apollos, ach ministeirean tre'n do chreid sibh, eadhon mar a thug an Tighearn do gach aon ?

6 Shuidhich mise, dh'uisgich Apollos : ach 'se Dia a thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, cha'n 'eil anns an ti a shuidhicheas no anns an ti a dh'uisgicheas, brìgh sam bith ; ach ann an Dia a ta toirt an fhàis.

8 An ti a shuidhicheas, agus an ti a dh'uisgicheas, is aon iad : agus gheibh gach aon a dhuais féin, a réir a shaothair féin.

9 Oir is comh-luchd-oibre do Dhia sinne : is sibhse treabhachas Dhé, *is sibh* aitreabh Dhé.

10 A réir gràis Dé a thugadh dhomh-sa, mar fhear-togail aitreabh glic leag mi am bunait, agus a ta neach eile a' togail air, ach thugadh gach neach an aire cionnus a thogas e air.

11 Oir bunait eile cha'n urrainn duine sam bith a leagadh, ach *am bunait* a leagadh *a cheana*, eadhon Iosa Crìosd.

12 A nis ma thogas neach air a' bhunait so, òr, airgiod, clacha luachmhor, fiodh, feur, connlach ;

13 Nithear obair gach aoin duine follaiseach : oir nochdaidh an là i, do bhrìgh gu'm foillsichear i le teine ; agus dearbhaidh an teine obair gach aoin, ciod is gnè dhith.

14 Ma dh'fhanas obair neach sam bith a thog e air, gheibh e duais.

15 Ma loisgear obair neach sam bith, fuilgidh e call : ach saorar e féin ; gidheadh mar tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh gur sibh teampull Dé, agus

gu bheil Spiorad Dé, 'na chòmhnuidh annaibh?

17 Ma thruaill eas neach air bith teampull Dhé, sgrìosaidd Dia an ti sin: oir a ta teampull Dhé naomh, agus is sibhse e.

18 Na mealladh neach air bith e féin: ma shaoilleas neach air bith 'nur measg e féin bhi glic san t-saoghal so, biodh e 'na amadan, chu'm gum bi e glic.

19 Oir is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so: oir a ta e sgrìobhta, Glacaidh e na daoine glice 'nan innleachdaibh féin.

20 Agus a ris, Is aithne do'n Tighearn smuaintenan daoine glice, gur dìomhain iad.

21 Uime sin na deanadh neach air bith uail á daoinibh: oir is leibhse na h-uile nithe:

22 Ma 'se Pòl, no Apollos, no Cephas, no an saoghal, no beatha, no bàs, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd; is leibhse iad uile.

23 Agus is le Criosd sibhse; agus is le Dia Criosd.

CAIB. IV.

BIODH a shamhuil so do mheas aig duine dhinne, mar mhinistearibh Chriosd, agus mar stiùbhardaibh rùna-dìomhair Dhé.

2 Os barr iarrar ann an stiùbhardaibh, gu faighear neach dileas.

3 Ach agam-sa is ro-

bheag an ni gu'n tugadh breth orm leibhse, no le breitheanas duine: seadhcha 'n 'eil mi toirt breth orm féin.

4 Oir cha'n fhios domh ni sam bith do m' thaobh féin; gidheadh cha'n 'eil mi le so air m' fhìreanachadh: ach is e an Tighearn an ti a bheir breth orm.

5 Uime sin na tugaibh breth air ni sam bith roimh an àm, gus an tig an Tighearn, neach faraon a bheir gu soilleireachd nithe fol-aichte an dorchadais, agus a dh'fhoillsicheas comhairlean nan cridheachan agus an sin gheibh gach neach cliu o Dhia.

6 Agus, a bhràithre, ghabh mi na nithe so a m' ionnsuidh féin, agus a dh'ionnsuidh Apollos ann an samhladh, air bhuir sonsa; chum gu foghlumadh sibh uainne, gun bharrail a bhi agaibh air daoinibh os ceann na bheil sgrìobhta, chum nach biodh a h-aon agaibh air a shéideadh suas air son aoin duine an aghaidh duine eile.

7 Oir cò tha deanamh eadar-dhealachaidh ortsa o neach eile? Agus ciod e a ta agad nach d'fhuair thu? a nis ma fhuair thu e, c'ar son a ta thu deanamh uail mar nach faigheadh tu e?

8 A nis tha sibh sàitheach, a nis rinneadh saoi bhir sibh, rìoghaich sibh as ar n-eugmhais-ne: Agus lu mhiann leam gu'm bu rìghre sibh, chum gu'm

biodhnaid-ne 'nar rìghribh maille ribh.

9 Oir is i mo bharail gu'n do chuir Dia sinne na h-abstoil a mach mu dheireadh, mar dhream *a ta* air an orduchadh chum bàis. Oir rinneadh sinn 'nar ball-amhairc do'n t-saoghal, agus do ainglibh, agus do dhaoineibh.

10 *Is* amadain sinne air son Chrìosd, ach *a ta* sibhse glic ann an Crìosd: *tha* sinne lag, ach *a ta* sibhse làidir: *a ta* sibhse ann an urram, ach sinne ann an eas-urram.

11 Gus an uair so féin, tha sinn araon ocrach, agus iotmhor, agus lomnochd, agus air ar bualadh le dorn-aibh, agus gun aon àite-còmhnuidh seasmhach againn;

12 Agus ri saothair, ag oibreachadh le ar làmh-aibh féin: Air fulang anacainnt dhuinn, tha sinn a' beannachadh: 'nuair a gheur-leanar sinn tha sinn 'ga fhulang:

13 Air faghail toibheim dhuinn, tha sinn a' guidhe: rinneadh sinn mar shalachar an t-saoghail, mar anabas nan uile nithe gus an là'n diugh:

14 Cha'n 'eil mi a' sgrìobhadh nan nithe so a chur nàire oirbh, ach mar mo chloinn ghràdhaich a ta mi 'gur comhairleachadh.

15 Oir ged bhi deich mìle luchd-teagaisg agaibh ann an Crìosd, gidheadh *cha'n* 'eil agaibh mòran aithriche:

oir ann an Iosa Crìosd, ghin mise sibh troimh an t-soisgeul.

16 Uime sin guidheam oirbh, bithibh 'nur luchd-leannhuinn ormsa.

17 Chum na crìche so chuir mi Timoteus do 'ur n-ionnsuidh, neach a ta 'na mhac gràdhach dhomh, agus dìleas san Tighearna, neach a chuireas an cuimhne dhuibh mo shlighean-sa a ta ann an Crìosd, a réir mar a ta mi teagasg anns gach àit anns gach eaglais.

18 A nis a ta cuid air an séideadh suas, mar nach tiginn do 'ur n-ionnsuidh.

19 Gidheadh thig mi do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr, ma's toil leis an Tighearn, agus bithidh fios agam, cha'n ann air cainnt na muinntir a ta air an séideadh suas, ach air an cumhachd.

20 Oir cha'n ann am focal *a ta* rìoghachd Dhé, ach ann an cumhachd

21 Ciod is àill leibh? An tig mi do 'ur n-ionnsuidh le slait, no ann an gràdh, agus ann an spiorad na macantachd?

CAIB. V.

THA e air aithris gu coit-chionn *gu bheil* neògh-loine 'nur measg, agus a leithid sin do neòghloine, nach 'eil uiread as air ainmeachadh am measg nan Cinneach, gu'm biodh aig neach bean 'athar

2 Agus a ta sibh air bhur séideadh suas, agus cha

d'rinn sibh bròn mar bu chòir, chum gu tugtadh air falbh uaibh am fear a rinn an gnìomh so.

3 Oir gu deimhin, air dhomh-sa bhi uaibh an corp, ach a làthair agaibh an spiorad, thug mi breth cheana, mar gu bithinn a làthair, air an neach a rinn so mar so ;

4 An ainm ar Tighearna Iosa Criosd, air dhuibhse, agus do m' spiorad-sa bhi cruinn an ceann a chéile, maille ri cumhachd ar Tighearna Iosa Criosd,

5 A shamhuil so do dhuine a thoirt thairis do Shatan chum sgrios na feòla, chum gu'm bi an spiorad air a shaoradh ann an là an Tighearna Iosa.

6 Cha 'n 'eil bhur n-uail maith : nach 'eil fhios agaibh gu'n goirtich beagan do thaois ghoirt am meall uile ?

7 Glanaibh a mach uime sin an t-seann thaois ghoirt, chum gu'm bhi sibh 'nur meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhon Criosd ar n-uan càisge air iòbradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fhéill, na b'ann le seann thaois ghoirt, no le taois ghoirt a' mhì-ruin agus an uile ; ach le *aran* neo-ghoirtichte an treibhdhireis agus na fìrinn.

9 Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh ann an litir, gun chomhluadar a bhi agaibh ri luchd-neòghloine.

10 Gidheadh cha'n ann gu h-uile ri luchd-neòghloine an t-saoghail so, no ri luchd-sainnt, no luchd-foir-eigne, no luchd iòdhol-aoraidh ; oir an sin b'éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, gun chomhluadar a ghléidheadh, ma ta neach air bith ris an abrar bràthair 'na fhear-neòghloine, no sanntach, no 'na fhear iòdhol-aoraidh, no na fhear-ana-cainnt, no 'na mhisgeir, no 'na fhear-foireigne, maille r'a leithid so do dhuine gun uiread as biadh itheadh.

12 Oir ciod e mo ghnòthuch-sa breth a thoirt orra-san a ta am muigh ? nach 'eil sibhse a' toirt breth air an dream a ta stigh ?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orra-san a ta an leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine sin as bhur meadhon féin.

CAIB. VI.

AM bheil a chridhe aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis an aghaidh duine eile, dol fo bhreitheanas nan daoine eucorach, agus cha'n ann fo *bhrèitheanas* nan naomh ?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir na naoimh breth air an t-saoghal ? agus ma bheirear breth air an t-saoghal leibhse, an e nach fìu sibh bhi 'nur breithibh air na cùisibh a's lugha ?

3 Nach 'eil fhios agaibh

gu'n toir sinne breth air ainglibh ? cia mò na sin air nithibh a bhuineas do'n bheatha so ?

4 Uime sin ma tha breitheanais agaibh mu thimchidh nan nithe sin a bhuineas do'n bheatha so, cuiribh 'nan suidhe *chum breitheanais* an dream a's lugha meas anns an eaglais.

5 Chum bhur nàire tha mi a' labhairt. An ann mar sin nach 'eil aon duine glic 'nur measg ? *nach 'eil* fiu a h-aon a's urrainn breth a thoirt eadar a bhràithre ?

6 Ach a ta bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so an làthair nan ana-creideach.

7 A nis uime sin a ta gu cinnteach lochd 'nur measg, do bhrìgh gu bheil sibh a' dol gu lagh r'a chéile : c'ar son nach fearr leibh eucoir fhulang ? ca'r son nach fearr leibh calldach a ghabhail ?

8 Gidheadh a ta sibh a' deanamh eucoir agus diobhail, agus sin air *bhur* bràithribh ?

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd deanamh na h-eucorach rìoghachd Dhé ? Na meallar sibh : cha sealbhaich luchd-strìopachais, no luchd ìodhol-aoraidh, no luchd-adh-altrannais, no luchd-macnuis, no na daoine a ta ciontach do neòghloine mhi-nàdurra.

10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeirean, no luchd-anacainnt,

no luchd-foireigne, rìoghachd Dhé.

11 Agus mar so bha cuid dibhse : ach a ta sibh air bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh ; ach a ta sibh air bhur fireanachadh ann an ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha'n 'eil na h-uile nithe iomchuidh ; tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh, ach cha chuirear mi fo chumhachd ni sam bith.

13 *Tha* am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh : ach sgriosaidh Dia faraon so agus sud. A nis cha'n ann do neòghloine a tha an corp, ach do'n Tighearn : agus an Tighearn do'n chorp.

14 Agus thog Dia faraon an Tighearn suas, agus togaidh e sinne suas tre a chumhachd féin mar an ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh, gur iad bhur cuirp buill Chrìosd ? uime sin an gabh mise buill Chrìosd, agus an dean mi buill strìopaich dhiubh ? Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh, an ti sin a tha ceangailte ri strìopaich, gur aon chorp *rithe* e ? Oir (a ta e ag ràdh,) bithidh dìthis 'nan aon fheòil.

17 Ach an ti a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon Spiorad *ris* e.

18 Teichibh o strìopach-

as. Tha gach aon pheacadh a ni duine an leth nuigh do'n chorp : ach an i a ni strìopachas, tha e peacachadh an aghaidh a chuirp féin.

19 An e nach 'eil fhios aguibh gur e bhur corp teampull an Spioraid naomh a ta annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh féin sibh ?

20 Oir cheannachadh le luach sibh : uime sin thug-aibh glòir do Dhia le bhur corp, agus le bhur spiorad, a's le Dia.

CAIB. VII.

A NIS a thaobh nan nithe mu'n do sgrìobh sibh a m' ionnsuidh : *Is* maith do fhear gun bheantuinn ri mnaoi.

2 Gidheadh, chum strìopachas a *sheachnadh*, biodh a bhean féin aig gach fear, agus aig gach mnaoi a fear féin.

3 Thugadh am fear an deadh-gheandligheach do'n mhnaoi; agus a' bhean mar an ceudna do'n fhear.

4 Cha'n 'eil comas a cuirp féin aig a' mhnaoi, ach aig an fhear : agus mar an ceudna cha'n 'eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlighe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do thrasgadh agus do urnuigh; agus thigibh cuideachd a ris, chum nach buair Satan sibh air son bhur neo-gheamnuidheachd.

6 Ach thi mi a' labhairt so mar niceaduichte, agus cha'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin : gidheadh a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a ta mi ag ràdh ris an dream nach 'eil pòsda, agus ris na bantrachaibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheudar leo iad féin a ghleidheadh *geamnuidh*, pòsadh iad : oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibh-san a ta pòsda tha mi ag àithneadh, *gidheadh* cha mhise, ach an Tighearn, gun a' bhean a dhealachadh r'a fear :

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r'a fear : agus na cuireadh am fear uaith a bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a ta mise ag ràdh, cha'n e an Tighearn, Ma bhios aig bràthair sam bith bean ana-creideach, agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear ana-creideach, agus gu bheil esan toileach còmhnuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaiphe e.

14 Oir a ta am fear ana-

creideach air a naomhachadh leis a' mhnaoi, agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an fhear: no bhiodh bhur clann neòghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh'fhalbhas am *fear* ana-creideach, falbhadh e. Cha'n 'eil bràthair no piuthar fo dhaorsa nan leithidibh sin do *chòs-aibh*: ach ghairm Dia sinne chum sìthe.

16 Oir ciod am fios a ta agad-sa, O bhean, nach saor thu t'fhear? no ciod am fios a ta agad-sa, O fhir, nach saor thu do bhean?

17 Ach a réir mar a roinn Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e: agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e timchioll-ghearrta? na deanar e neo-thimchioll-ghearrta: an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha'n 'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha'n 'eil éifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach *ann an* coimhead àitheanta Dhé.

20 Fanadh gach aon anns a' ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' sheirbhiseach? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi

saor, gu ma h-e sin do rogha inn.

22 Oir an ti a ghairmeadh san Tighearn 'na sheirbhis-each, is duine saor an Tighearn e: mar an ceudna an ti a ghairmeadh *agus e* saor, is e seirbhiseach Chriosd e.

23 Cheannachadh air luach sibh; na bithibh 'nur seirbhisich do dhaoineibh.

24 A bhràithre, san staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e maille ri Dia.

25 A nis thaobh òighean, cha'n 'eil àithne agam o'n Tighearn: gidheadh tha mi toirt breth, mar neach a fhuair tròcair o'n Tighearn gu bhi dìleas.

26 Tha mi a' meas uime sin gu bheil so maith air son na teanntachd a ta làthair, *a ta mi ag ràdh*, gu bheil e maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnaoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgaile o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu; agus ma phòsas òigh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fheòil; ach tha mi 'gur caomhnadh.

29 Ach a ta mi ag ràdh so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd: ionnus faraon gu'm bi iadsan aig am bheil mnà, mar nach biodh mnà aca;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad

ri caoidh ; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinntir nach 'eil ri gairdeachas ; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar dhaoine nach 'eil a' sealbhachadh :

31 Agus iadsan a ta gnàthachadh an t-saoghail so, mar dhream nach 'eil 'ga mhi-ghnàthachadh ; oir theid sgiamh an t-saoghail so seachad.

32 Ach b'àill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn :

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghail air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoil-eachadh.

34 Tha *mar an ceudna* eadar d-healachadh eadar bean agus òigh : tha cùram oirre-sa nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum gu'm bi i naomh, faraon 'na corp agus 'na spiorad ; ach bithidh cùram air a' mhnaoi a ta pòsda mu nithibh an t-saoghail, cionnus a dh'fheudas i toil a fir a dheanamh.

35 Agus so tha mi a' labhairt chum bhur tairbhe fein ; cha'n ann chum gu'n cuirinn ribe oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatach, agus gu'm feitheadh sibh air an Tighearn gun bhuair-eadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan fein gu mi-chiatach

thaobh a mhaighdin, ma chaidh blàth a h-aimsir thairis, agus gur còir a dheanamh mar sin, deanadh e na's àill leis, cha'n 'eil e a' peacachadh : pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a tha suidhichte gu daingean 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil fein, agus a chuir roimhe 'na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an ti a bheir seachad am pòsadh i, a' deanamh gu maith ; ach a ta an ti nach toir ann am pòsadh i, a' deanamh ni's fearr.

39 Tha a' bhean ceangailte leis an lagh rè 'na h-ùine a's beò d'a fear : ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a's toil leatha ; a mhàin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma dh'fhanas i mar sin, a réir mo bhreth-sa : agus is i mo bharail-sa gu bheil Spiorad Dhé agam.

CAIB. VIII.

A NIS a thaobh nithe a dh'ìobradh do ìodhol-aibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Aithidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh fòghlum.

2 Agus ma ta aon duine a' saòilsinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha'n aithne dha aon ni fathast mar bu chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma tha gràdh aig duine sam bith do Dhia, tha esan air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh, tha fhios againne nach nì air domhan ìodhol, agus nach 'eil Dia sam bith eile ann ach a h-aon.

5 Oir ged tha iad ann ris an abrar Dée, ma's ann air nèamh no air talamh, (amhuil mar a ta iomadh Dia, agus iomadh Tighearna ann,)

6 Gidheadh dhuinnecha'n 'eil ach aon Dia, an t-Athair, o'm bheil na h-uile nithe, agus sinne air a shon-san; agus aon Tighearn Iosa Crìosd, tre am bheil na h-uile nithe, agus sinne trèd-san.

7 Gidheadh cha 'n 'eil an t-eòlas so anns na h-uile dhaoineibh: oir tha cuid le coguis thaobh an ìodhoil agus an am so, ag itheadh a' bhìdh mar nì a dh'ìobradh do ìodhol; agus air d'an coguis a bhi annhunn, tha i air a salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sinn do Dhia: oir ma dh'itheas sinn, cha'n fheirrd sinn e; nì mò mur ith sinn, is misd sinn e.

9 Ach thugaibh an aire nach bi an comas so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oilbheim do'n dream a ta lag.

10 Oir, ma chi neach thusa aig am bheil eòlas a' suidhe chum bìdh ann an

teampull ìodhoil, nach neartaichear coguis an ti sin a ta lag chum na nithe sin a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh:

11 Agus tre t'eòlas-sa an téid do bhràthair lag am mugha, air son an d'fhuair Crìosd bàs?

12 Ach le peacachadh dhuibh marsin an aghaidh nam bràithre, agus le an coguis annhunn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chrìosd.

13 Uime sin ma bheir biadh aobhar oilbheim do m' bhràthair, cha'n ith mi feòil a chaoidh, chum nach toir mi aobhar oilbheim do m' bhràthair.

CAIB. IX.

NACH abstol mise? nach 'eil mi saor? Nach fhaca mi Iosa Crìosd ar Tighearn? nach sibhse m'obair san Tighearn?

2 Mur 'eil mi a'm' abstol do dhaoineibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibhse; oir is sibhse seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do'n dream a chuireas ceisd orm.

4 Nach 'eil againne comas itheadh agus òl?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòsda a thoirt leinn mu'n cuairt, amhuil mar na h-abstoil eile, agus bràithrean an Tighearn, agus Cephas?

6 No am bheil mise agus Barnabas a mhàin, gun

chomas againn bhi saor o obair?

7 Cò a théid chum cogaidh uair air bith air a chostus féin? cò a shuidhicheas fìon-lios, agus nach ith d'a thoradh? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud?

8 An ann mar dhuine a ta mi a' labhairt nan nithe so? no nach abair an lagh na nithe so mar an ceudna?

9 Oir a ta e sgriobhta ann an lagh Mhaois, Na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltairt an arbhair. Am bheil cùram nan damh air Dia?

10 No nach ann gu h-àraidh air ar son-ne a ta e ag ràdh so? gu deimhin *is ann* air ar son-ne tha e sgriobhta: chum gur ann an dòchas is còir do'n treabh-aiche treabhadh; agus a chum an neach a bhuaileas ann an dòchas, gu'm bi e 'na fhear comhpairt d'a dhòchas.

11 Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibhse, an ni mòr e ma bhuaineas sinne bhur nithe feòlmhor-sa?

12 Ma tha muinntir eile 'nan luchd-comhpairt do'n chumhachd so thairis oirbh, nach mò is còir dhuinne *bhi*? Gidheadh, cha do chuir sinn an cumhachd so an cleachda; ach a ta sinn a' fulang nan uile nithe, chum nach cuireamaid bacadh air soisgeul Chrìosd.

13 Nach 'eil fhios agaibh

gu bheil iadsan a ta saoithreachadh mu thimchioll nithe naomha, air am beathachadh o'n teampull? agus iadsan a ta frithealadh do'n altair, gu bheil comh-roinn aca ris an altair?

14 Agus mar sin dh'orduich an Tighearn mar an ceudna dhoibh-san a ta searmonachadh an t-soisgeul, an teachd-an-tìr fhaotainn o'n t-soisgeul.

15 Ach cha do ghnàthaich mise a h-aon diubh so, agus cha do sgriobh mi na nithe so, chum gu'n deantadh mar sin dhomh: oir b'fhearr dhomh am bàs fhaghail, na gu'n cuireadh neach air bith m'uail an neo-bhrìgh.

16 Oir ged shearmonaich mi an soisgeul, cha 'n 'eil aobhar uail agam: oir a ta éigin air a cur orm; seadh, is an-aoibhinn domh, nur searmonaich mi an soisgeul.

17 Oir ma's ann gu toil-each a ta mi deanamh so, tha duais agam: ach ma's ann an aghaidh mo thoile a tha ministreileachd air a h-earbsadh rium,

18 Ciod i mo dhuais ma seadh? *eadhon so*, chum 'nuair a ta mi searmonachadh an t-soisgeil, gu'n suidhichinn soisgeul Chrìosd gun chostus, chum nach mi-ghnàthaichinn mo chumhachd san t-soisgeul.

19 Oir ged tha mi saor o na h-uile dhaoineibh, gidheadh rinn mi mi féin a'm sheirbhisich do na h-uile,

chum gu'n cosnainn an tuilleadh.

20 Agus rinneadh mi do na h-Iudhaich mar Iudhach, chum gu'n cosnainn na h-Iudhaich; dhoibh-san a ta fuidh 'n lagh, mar *dhuine* fuidh 'n lagh, chum gu'n cosnainn iadsan a ta fuidh an lagh;

21 Dhoibh-san a ta gun agh, mar *dhuine* gun lagh ged nach 'eil mi gun lagh do Dhia, ach fo lagh do Chrìosd,) chum gu'n cosnainn iadsan a ta gun lagh.

22 Rinneadh mi dhoibh-san a ta anmhunn mar *dhuine* anmunn, chum gu'n cosnainn an dream a ta anmhunn: Bha mi san uile chruth do na h-uile, chum air gach uile dhòigh gu'n saorainn cuid éigin.

23 Agus so tha mi a deanamh air son an t-soisgeil, chum gu'm bi mi a'm' fhear comh-roinne dheth.

24 Nach 'eil fhios agaibh iadsan a ta ruith anns a' bhlàr-réise, gu'n ruith iad uile, ach is aon duine a gheibh an duais? gu ma h-amhuil a ruitheas sibhse, ionnus gu'n glac sibh an duais.

25 Agus a ta gach uile ghleachdair measarra anns na h-uile nithibh: a nis a ta iadsan a' deanamh sin chum gu'm faigh iad crùn truailidh; ach sinne air son crùn neo-thruailidh.

26 Uime sin is amhuil a ta mise a' ruith, cha'n ann mar gu neo-chinnteach: is amhuil a ta mi a' cur catha,

cha'n ann mar neach a bhuaileas an t-athar:

27 Ach tha mi a' trom bhualadh mo chuirp, agus 'ga chur fuidh smachd: air eagal air chor sam bith an déigh dhomh searmonachadh do dhream eile, gu'n cuirear mi féin air cùl.

CAIB. X.

OS bàrr, a bhràithre, cha b'àill leam sibhse a bhi aineolach, gu robh ar n-aithriche uile fuidh 'n neul, agus gu'n deachaidh iad uile troimh 'n mhuir;

2 Agus gun d'o bhaisteadh iad uile do Mhaois san neul, agus anns a' mhuir;

3 Agus gu'n d'ith iad uile an t-aon bhiadh spioradail;

4 Agus gu'n d'òl iad uile an t-aon deoch spioradail: (oir dh'òl iad do'n charr-aig spioradail sin a lean iad: agus b'i a' charraig sin Crìosd:)

5 Ach le mòran diubh cha robh Dia toilichte: oir sgriosadh san fhàsach iad.

6 A nis bha na nithe sin 'nan saimpleiribh dhuinne, chum nach miannaicheamaid droch nithe, eadhon mar a mhiannaich iadsan.

7 Agus na bithibh-sa 'nur luchd-ìodhol-aoraidh, mar a bha cuid diubh-san; a réir mar a ta e sgriobhta, Shuidh am pobull sìos a dh'itheadh agus a dh'òl, agus dh'éirich iad a chluicheadh.

8 Agus na deanamaid strìopachas, mar a rinn cuid

diubh-san, agus a thuit
diubh an aon là trì mìle
fichead.

9 Agus na dearbhamaid
Criosd, mar a dhearbhadh cuid
diubh-san, agus a sgrios-
adh iad le nathraichibh
nimhe.

10 Agus na deansibh-sa
gearan, mar a rinn cuid
diubh-san gearan, agus a
sgriosadh iad leis an sgrios-
adair.

11 A nis thachair na
nithe so uile dhoibh-san
mar eisempleiribh : agus
sgrìobhadh iad chum teag-
aisg duinne, air am bheil
deireadh an domhain air
teachd.

12 Uime sin an ti a shaoil-
eas a bhi 'na sheasamh,
thugadh e aire nach tuit e.

13 Cha do thachair deuch-
ainn air bith ribh, ach ni a
ta coitchionn do dhaoineibh :
ach tha Dia dileas, nach
leig dhuibh bhi air bhur
feuchainn thar bhur comas ;
ach a ni maille ris an deuch-
ainn slighe dol as mar an
ceudna, chum gu'm bi sibh
comasach air a giùlan.

14 Air an aobhar sin, a
mhuinntir mo ghràidh,
teichibh o ìodhol-aoradh.

15 Tha mi a' labhairt
mar ri daoineibh tuigseach :
thugaibh-sa breth air an ni
a ta mi ag ràdh.

16 Cupan a' bheannach-
aidh a ta sinne a' beann-
achadh, nach e comunn
fola Chrìosd e ? An t-aran
a ta sinn a' briseadh, nach
e comunn cuirp Chrìosd e ?

17 Oir ged tha sinne 'nar

mòran, is aon aran, agus
aon chorp sinn : oir a ta
againn uile comhpairt do'n
aon aran.

18 Thugaibh fa'near Is-
rael a réir na feòla : nach
'eil aca-san a ta 'g itheadh
nan ìobairt comh-roinn ris
an altair ?

19 Ciod a their mi uime
sin ? gu bheil brìgh air
bith anns an ìodhol, no gu
bheil brìgh air bith san ni
a dh'ìobradh do ìodhol-
aibh ?

20 Ach *tha mi ag ràdh*,
na nithe a ta na Cinnich
ag ìobradh, gur ann do
dheamhnaibh a tha iad 'gan
ìobradh, agus nach ann do
Dhia : agus cha b'àill leam
comunn a bhi agaibh-sa ri
deamhnaibh.

21 Cha 'n 'eil e an comas
duibh cupan an Tighearn
òl, agus cupan dheamhan.
Cha 'n 'eil e an comas duibh
comh-roinn a bhi agaibh do
bhord an Tighearn, agus
do bhord deamhan.

22 Am brosnuich sinn
an Tighearn gu feirg ? an
treise sinn na esan ?

23 Tha na h-uile nithe
ceaduichte dhomh-sa, ach
cha 'n 'eil na h-uile nithe
iomchuidh : tha na h-uile
nithe ceaduichte dhomh-sa,
ach cha toir na h-uile nithe
fòghlum.

24 Na iarradh neach air
bith an ni sin a bhuineas
dha féin ; ach *iarradh* gach
aon *an ni* sin a thig ri maith
neach eile.

25 Ithibh gach ni a reic-
ear am margadh na feòla,

gun cheisd air bith fheòraich air son coguis.

26 Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

27 Ma bheir aon neach dhiubh-san nach 'eil 'nan creidich cuireadh dhuibh, agus gur toil leibh dol maille ris; ithibh gach ni a chuirear roinhibh, gun ni sam bith fheòraich air son coguis.

28 Ach ma their duine sam bith ribh, Dh'ìobradh an ni so do ìodholaibh, na ithibh, air a shon-san a nochd dhuibh e, agus air son coguis. Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

29 Air son coguis, a ta mi ag ràdh, cha'n i do choguis féin, ach coguis an neach ud eile: oir c'ar son a bheirear breth air mo shaorsa-sa le coguis duine eile?

30 Oir, ma tha comhpairt biddhagam-sa tre ghràs, c'ar son a labhrar olc umam a thaobh an ni sin air son am bheil mi a' toirt buidheachais?

31 Uime sin cò aca dh'itheas no dh'òlas sibh, no ge b'e ni a ni sibh, dean-aibh na h-uile nithe chum glòire Dhé.

32 Na tugaibh aobhar oilbheim do na h-Iudhaich, no do na Greugaich, no do eaglais Dé:

33 A réir mar a ta mise a' deanamh toile nan uile dhaoine anns na h-uile nithibh, gun bhi 'g iarraidh mo bhuannachd féin, ach

buannachd mhòran, chum gu tèarnar iad.

CAIB. XI.

BITHIBH-SA 'nur luchd-leanmhuinn ormsa, amhuil mar a ta mise air Criosd.

2 A nis a ta mi 'gur moladh, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil cuimhne agaibh ormsa anns na h-uile nithibh, agus gu bheil sibh a coimhead nan ord-uighean, mar a thug mise dhuibh iad.

3 Ach bu mhiann leam fios a bhi agaibh, gur e Criosd ceann gach fir, agus gur e am fear ceann na mnà, agus gur e Dia ceann Chriosd.

4 Gach fear a ta deanamh urnuigh no fàidheadair-eachd, agus folach air a cheann, tha e toirt eas-urraim d'a cheann.

5 Ach gach bean a ta deanamh urnuigh no fàidheadaireachd, gun fholach air a ceann, tha i toirt eas-urraim d'a ceann: oir is ionnan sin agus ged bhiodh i air a bearradh.

6 Oir mur bi folach air ceann na mnà, bearrar i mar an ceudna: ach ma's grann-da do mhnaoi i bhi air a bearradh no air a lomadh, cuireadh i folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do fhear a cheann a chòmhdachadh, do bhrìgh gur e ìomhaigh agus glòir Dhé: ach is i a' bhean glòir an fhir.

8 Oir cha'n 'eil am fear

o'n mhnaoi, ach a' bhean o'n fhear.

9 Agus cha do chruthaich-eadh am fear air son na mnà, ach a' bhean air son an fhir.

10 Uime sin is còir do'n mhnaoi cumhachd a bhi aice air a ceann, air son nan aingeal.

11 Gidheadh, cha'n 'eil am fear as eugmhais na mnà, no a' bhean as eugmhais an fhir anns an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o'n fhear, is amhuil sin a ta 'm fear, tre'n mhnaoi mar an ceudna: acn is ann o Dhia a ta na h-uile nithe.

13 Measaibh annaibh féin: am bheil e ciatach do mhnaoi urnuigh a dheanamh ri Dia gun fholach air a ceann.

14 Nach 'eil nàdur féin a' teagasg dhuibh, ma bhios gruag fhada air fear, gur nàr dha e?

15 Ach ma bhios gruag fhada air mnaoi, is glòir dhi e: oir thugadh a gruag dhi air son comhdaich.

16 Ach ma bhios neach air bith connspoideach, cha'n 'eil a leithid sin do ghnathachadh againne, no aig eaglaisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a ta mi cur an céill *duibh*, cha mhol mi *sibh*, do bhrìgh gu bheil sibh a' teachd an ceann a chéile, cha'n ann chum an ni a's fearr, ach an ni a's miosa.

18 Oir air tùs, 'nuair tha sibh a' cruinneachadh an

ceann a chéile san eaglais, tha mi cluinntinn gu bheil roinnean 'nur measg; agus tha mi an cuid 'ga chreidsinn.

19 Oir is éigin saobhchreidimh a bhi eadaraibh, chum gu'n deanar follais-each an dream a ta dearbhta 'nur measg.

20 Uime sin an uair a thig sibh an ceann a chéile do aon àit, cha 'n e sin suip-eir an Tighearn itheadh.

21 Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir féin, agus a ta neach ocrach, agus neach eile air mhisg.

22 An e nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl annta? no am bheil sibh a' deanamh tàire air eaglais Dé, agus a' nàrachadh na muinntir aig nach 'eil? Ciod a their mi ribh? Am mol mi sibh anns a' chùis so? cha mhol.

23 Oir fhuair mise o'n Tighearn an ni mar an ceudna a thug mi dhuibh-sa, Gu'n do ghlac an Tighearn Iosa aran, anns an oidhche an do bhrathadh e:

24 Agus air tabhairt buidheachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorp-sa, a ta air a bhriseadh air bhur sonsa: dean-aibh so mar chuimhneach-an ormsa.

25 Agus air a' mhodh cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimhcheangal nuadh ann am fhuil-sa: deanaibh-sa so, cia minic

as a dh'òlas sibh *e*, mar chuimhneachan ormsa.

26 Oir cia minic as a dh'itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an tig *e*.

27 Uime sin, ge b'e neach a dh'itheas an t-aran so, agus a dh'òlas cupan so an Tighearna gu neo-iomchuidh, bithidh e ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna.

28 Ach ceasnuicheadh duine e féin, agus mar sin itheadh e do'n aran *so*, agus òladh e do'n chupan *so*:

29 Oir ge b'e dh'itheas agus a dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheanais dha féin, do bhrìgh nach 'eil e a' deanamh aithne air corp an Tighearn.

30 Air a shon so *tha* mòran 'nur measg lag agus tinn, agus tha mòran 'nan codal.

31 Oir nan tugamaid breth oirnn féin, cha tugadh breth oirnn.

32 Ach an uair a bheirear breth oirnn, tha sinn air ar smachdachadh leis an Tighearn, chum nach bitheamaid air ar dìteadh maille ris an t-saoghal.

33 Uime sin, mobhràithre, 'nuair a thig sibh an ceann a chéile chum itheadh, fan-aibh r'a chéile

34 Agus ma bhios ocras air aon neach, itheadh e aig an tigh; chum nach tig sibh an ceann a chéile gu

breitheanas. Agus cuiridh mise gach ni eile an ordugh 'nuair a thig mi.

CAIB. XII.

A NIS a thaobh *thiodhlaca* spioradail, a bhraithre, cha'n àill leam sibh bhi ain-eolach.

2 Tha fios agaibh gu robh sibh 'nur Cinnich, air bhur tarruing gu ìodhol-aibh balbha, a réir mar a threòraicheadh sibh.

3 Uime sin tha mi toirt fios duibh, nach abair duine sam bith a tha labhairt o Spiorad Dhé, gu bheil Iosa malluichte; agus nach urrainn duine sam bith a ràdh gur e Iosa an Tighearn, ach tre an Spiorad naomh.

4 A nis tha eadar-dhealachadh thiodhlaca ann, ach *cha'n 'eil ach* aon Spiorad ann.

5 Agus tha eadar-dhealachadh frithealaidh ann, *gidheadh cha'n 'eil ach* aon Tighearn ann.

6 Agus tha eadar-dhealachadh oibreachaidh ann, ach is e an t-aon Dia, a tha ag oibreachadh nan uile *nithe* anns na h-uile.

7 Ach a ta foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe.

8 Oir do aon duine tha focal a' ghliocais air a thoirt leis an Spiorad; agus do dhuine eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna;

9 Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin féin; do dhuine eile tabhartas leighis tre an Spiorad cheudna;

10 Do neach eile oibreachadh mhìorbhuile; do neacheile fàidheadaireachd; do neach eile aithneachadh spiorad; do neach eile *iomadh* gnè theangadh; agus do neach eile eadar-mhinneachadh theangadh.

11 Ach na nithe sin uile tha an t-aon Spiorad ceudna ag oibreachadh, a' roinn ris gach aon fa leth a réir mar is àill leis.

12 Oir mar is aon an corp, agus mòran do bhuill aige, agus a ta uile bhuill an aoin chuirp sin, ge h-ìomadh iad, 'nan aon chorp; mar sin a ta Criosd.

13 Oir tre aon Spiorad bhaisteadh sinn uile do aon chorp, ma's Iudhaich sinn no Greugaich, ma's daor no saor sinn; agus thugadh deoch r'a h-òl duinn uile chum aoin Spioraid.

14 Oir cha'n aon bhall an corp, ach mòran.

15 Ma their a' chos, Do bhrìgh nach mi an làmh, cha'n ann do'n chorp mi; nach 'eil i do'n chorp air a shon sin?

16 Agus ma their a' chluas, Do bhrìgh nach mi an t-sùil, cha'n ann do'n chorp mi; nach ann do'n chorp i air a shon sinn?

17 Nam *biodh* an corp uile 'na shùil, c'àit am *biodh* a' chlaisteachd, Nam *biodh* e uile 'na chlaisteachd, C'àit am *biodh* an fhàile?

18 Ach a nis shuidhich Dia na buill gach aon diubh sa' chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam biodh iad uile 'nan aon bhall, c'àit am *biodh* an corp?

20 Ach a nis *tha iad* 'nam mòran bhall, ged nach 'eil ann ach aon chorp.

21 Agus cha'n urrainn an t-sùil a ràdh ris an laimh, Cha'n 'eil feum agam ort: no a rìs, ann ceann ris na cosaibh, Cha'n 'eil feum agam oirbhse.

22 Ach gu ro mhòr ni's mò tha na buill sin do'n chorp, a's anmhuinne a thaobh coslais, feumail.

23 Agus air na *buill* sin do'n chorp a's lugha urram 'nar measg-ne, tha sinn a' cur an tuilleadh urraim; agus na *buill* sin dhinn a's lugha maise, tha aca sin gu ro mhòr an tuilleadh maise.

24 Oir air na *buill* mhais-each againn cha'n 'eil uir-easbhuidh: ach rinn Dia an corp a chomh-chumadh r'a chéile, air dha an tuilleadh urraim gu mòr a thoirt do'n *chuid* air an robh uir-easbhuidh:

25 Chum nach biodh eas-aonachd air bith sa' chorp; ach gu'm biodh an t-aon chùram aig na buill d'a chéile.

26 Agus ma dh'fhuilgeas aon bhall, comb-fhuilgidh na buill uile: no ma gheibh aon bhall urram, ni na buill uile gairdeachas maille ris.

27 A nis is sibhse corp Chrìosd, agus is buill sibh fa leth.

28 Agus chuir Dia dream àraidh san eaglais, air tùs abstola, san dara àit fàidh-

can, san treas àit luchd-teagaisg, a ris mìorbhuilean, 'na dhèigh sin tabhartais leighis, luchd-cuideachaidh, uachdaranachda, iomadh gnè theangadh.

29 *Am bheil* na h-uile 'nan abstolaibh? *Am bheil* na h-uile 'nam fàidhibh? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-teagaisg? *Am bheil* na h-uile 'nan luchd-deanamh mhìorbhuile?

30 *Am bheil* aig na h-uile tabhartais leighis? An iabhair na h-uile le teangaibh? An dean na h-uile eadar-theangachadh?

31 Ach biodh miann dùrachdach nan tiodhlacan a's fearr oirbh : agus gidheadh tha mise a' nochdadh dhuibh slighe a's ro-fhearr.

CAIB. XIII.

GED labhrainn le teangaibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghràdh agam, tha mi a'm' umha a ni fuaim, no a'm' chiombal a ni gleangarsaich.

2 Agus ged robh agam fàidheadaireachd, agus ged thuiginn na h-uile rùnadhionhair, agus gach uile eòlas; agus ged bhiodh agam gach uile *ghnè* creidimh, ionnus gu'n atharraichinn sléibhte, agus mi gun ghràdh agam, cha'n 'eil annam ach neo-ni.

3 Agus ged chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ged bheirinn mo chorp chum a losgadh, agus gun ghràdh agam, cha'n 'eil

tairbhe sam bith dhomh ann.

4 Tha an gràdh fadhulangach, agus caoimheil; cha ghabh an gràdh farmad; cha dean an gràdh ràiteachas, cha'n 'eil e air a shéideadh suas,

5 Cha ghiùlain se e féin gu mì-chiatach, cha'n iarr e na nithe sin a bhuineas da féin, cha 'n 'eil e sobhrosnuchaidh *chum feirge*, cha smuainich e olc sam bith,

6 Cha dean e gairdeachas san eucoir, ach ni e gairdeachas san fhìrinn:

7 Fuilgidh e na h-uile nithe, creididh e na h-uile nithe, bithidh sùil aige ris na h-uile nithibh, giùlainidh e na h-uile nithe.

8 Cha téid an gràdh air cùl a chaoidh: ach ma's fàidheadaireachda *ta ann*, théid iad air cùl; ma's teangaidh, sguiridh iad; ma's eòlas, cuirear air cùl e.

9 Oir a ta eòlas againn ann an cuid, agus tha sinn ri fàidheadaireachd ann an cuid.

10 Ach an uair a thig an ni a ta iomlan, cuirear air cùl an ni sin nach 'eil ach ann an cuid.

11 'Nuair a bha mi a'm' leanaban, labhair mi mar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusonaich mi mar leanaban: ach air fàs domh a'm' dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cùl.

12 Oir tha sinn a' faicinn san am so gu dorchach tre

ghloin ; ach an sin *chi sinn* aghaidh ri h-aghaidh : san àm so is aithne dhomh ann an cuid ; ach an sin aithnichidh mi eadhon mar a ta aithne orm.

13 Agus a nis fanaidh creidimh, dòchas, gràdh, na tri *nithe* so ; ach *is e* 'n gràdh a's mò dhiubh so.

CAIB. XIV.

LEANAIBH gràdh, agus biodh mòr-mhiann *thiodhlaca* spioradail oirbh, ach gu ma mò bhur togradh gu'n deanadh sibh fàidheadaireachd.

2 Oir an ti a labhras ann an teangaidh *chomhich*, cha'n ann ri daoineibh a labhras e, ach ri Dia : oir cha'n 'eil neach sam bith 'ga thuigsinn ; ged tha e anns an Spiorad a' labhairt rùna-diomhair.

3 Ach an ti a tha deanamh fàidheadaireachd, tha e a' labhairt ri daoineibh chum teagaisg, agus *chum* earail, agus *chum* comhfhurtachd.

4 An ti a ta labhairt an teangaidh *choimhich*, tha e 'ga theagasg féin ; ach an ti a ni fàidheadaireachd, tha e teagasg na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b'fhearr leam sibh a dheanamh fàidheadaireachd, oir *is* mò an ti a ni fàidheadaireachd, no an ti a labhras le teangaibh, mur eadar-theangaich e, chum gu faigheadh an eaglais fòghlum,

6 A nis, a bhràithre, ma thig mi do 'ur n-ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a ni mi dhuibh, mur labhair mi ribh am foillseachadh, no an eòlas, no am fàidheadaireachd, no an teagasg ?

7 Air an dòigh cheudna na nithe gun anam a ni fuaim, ma's pìob no clàrsach, mur dean iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus a thuigear an ni a sheinnear air a' phìob no air a' chlàrsaich ?

8 Oir ma bheir a' ghall-tromp fuaim neo-chinnteach uaipe, cò a dh'ulluicheas e féin chum a' chaitha ?

9 Is amhuil sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaidh briathra so-thuigsinn, cionnus a' dh'aithnichear an ni a labhrar ? oir is ann ris an athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaidd e bi, an uiread do ghuthannaibh san t-saoghal, agus cha'n 'eil a h-aon diubh gun bblagh.

11 Uime sin, mur tuig mi brìgh a' ghutha, bithidh mi do'n ti a labhras, borb ; agus *bithidh* an ti a labhras, borb dhomh-sa.

12 Mar sin mar an ceudna sibhse, do bhrìgh gu bheil déigh agaibh air *tiodhlacaibh* spioradail, iarraibh sibh féin a thoirt barrachd chum fòghluim na h-eaglais.

13 Uime sin, an ti a labhras ann an teangaidh *choimhich*, guidheadh e

gu'n deanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma ni mise urnuigh ann an teangaidh *choimhich*, tha mo spiorad a' deanamh urnuigh, ach tha mo thuigse neo-tharbhach.

15 Ciod ma seadh ? ni mi urnuigh leis an spiorad, agus ni mi urnuigh leis an tuigse mar an ceudna : seinnidh mi leis an Spiorad, agus seinnidh mi leis an tuigse mar an ceudna.

16 No 'nuair a bheannaicheas tu leis an spiorad, cionnus a their an ti a tha ann an àit an duine gun fhòghlum Amen ri d' bhreith-buidheachais, o nach aithne dha an ni a ta thu ag ràdh ?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toirt buidheachais gu maith, gidheadh cha'n 'eil an neach eile air a theagasg.

18 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia, *gu* bheil mi a' labhairt le teangaibh tuilleadh na sibh uile :

19 Ach b'fhearr leam cùig focail a labhairt san eaglais le m' thuigse, chum gu teagaisginn daoine eile mar an ceudna, na deich mìle focal ann an teangaidh *choimhich*.

20 A bhràithre, na bithibh-sa 'nur leanabaibh an tuigse : gidheadh, ann am mì-run bithibh 'nur leanabaibh, ach ann an tuigse bithibh 'nur daoine foirfe.

21 Tha e sgrìobhta san lagh, Labhraidh mi ris a'

phobull so ann an teangaibh eile, agus am bilibh eile : gidheadh an déigh sin uile cha'n éisd iad rium, tha an Tighearn ag ràdh.

22 Uime sin a ta teanganna *coimheach* 'nan comhara, cha'n ann do'n dream a ta creidsinn, ach dhoibhsan a ta mi-chreideach : ach a ta fàidheadaireachd cha'n ann air an son-san nach 'eil a' creidsinn, ach air an son-san a tha creidsinn.

23 Uime sin ma chruinnicheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh *coimheach*, agus gu'n tig dream a ta gun fòghlum a steach, no daoine mi-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a' chuthach ?

24 Ach ma ni iad uile fàidheadaireachd, agus gu'n tig duine gun chreidimh a steach, no *neach* a ta gun fhòghlum, cronuichear e leis na h-uile, agus bheir ear breth air leis na h-uile :

25 Agus mar sin a ta *nithe* folaichte a chridhe air am foillseachadh ; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh, ni e aoradh do Dhia, ag aithris gu bheil Dia gu fìrinneach annaibh-sa.

26 Ciod e sin ma ta, a' bhràithre ? 'nuair tha sibh a' teachd an ceann a chèile, tha salm, tha teagasg, tha teangadh, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar na h-uile *nithe* chum fòghluim.

27 Ma labhras aon neach

ann an teangaidh *choimh-ich*, labhradh dithis, no air a' chuid a's mò triuir, agus sin an déigh a chéile; agus deanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bi eadar-theangair ann, fanadh e 'na thosd san eaglais; no labhradh e ris féin, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triuir do na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breth.

30 Ach ma dh'fhoillsichear *ni* do neach eile a tha 'na shuidhe, biodh an ceud *dhuine* 'na thosd.

31 Oir feudaidd sibh uile fàidheadaireachd a dheanamh gach aon an déigh a chéile, chum gu faigh na h-uile fòghlum, agus na h-uile comhfhurtachd.

32 Agus a ta spiorada nam fàidhean ùmhal do na fàidhibh.

33 Oir cha'n e Dia *ùghd-air* na mi-riaghailt, ach na sìthe, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhur mnàì 'nan tosd sna h-eaglaisibh; oir cha'n 'eil e ceaduichte dhoibh labhairt; ach *is còir dhoibh* bhi ùmhal, mar a ta an lagh mar an ceudna ag ràdh.

35 Agus ma's miann leo ni sam bith fhòghlum, feòraicheadh iad d'am fearaibh féin aig an tigh e: oir is mi-chiatach do mhnàibh labhairt san eaglais.

36 An ann uaibhse thainig focal **Dé** a mach? no an

ann do 'ur n-ionnsuidh-sa a mhàin a thàinig e?

37 Ma shaoileas duine sam bith gur fàidh, no gur duine spioradail e féin, aidicheadh e na nithe a ta mise a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, gur iad àitheantan an Tighearna.

38 Ach ma tha neach sam bith aineolach, biodh e aineolach.

39 Uime sin, a bhràithre, biodh ro-thogradh agaibh air fàidheadaireachd a dheanamh, agus na bacadh labhairt le teangaibh.

40 Deanar na h-uile nithe gu deadh-mhaiseach, agus a rèir ordùigh.

CAIB. XV.

OS bàrr, a bhràithre, tha mi cur an céill duibh an soisgeul a shearmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus anns am bheil sibh 'nur seasamh;

2 Troimh mar an ceudna am bheil sibh air bhur tèarnadh, ma chumas sibh gu daingean an ni a shearmonaich mi dhuibh, mur do chreid sibhse gu dìomhain.

3 Oir thug mi dhuibh air tùs an ni a fhuair mi mar an ceudna, Gu'n d'fhuair Criosd bàs air son ar peacanna a réir nan sgrìobtuir:

4 Agus gu'n d'adhlaic-eadh e, agus gu'n d'éirich e a ris air an treas là a réir nan sgrìobtuir:

5 Agus gu facas e le Cephas, 'na dhéigh sin leis an dà fhear dheug.

6 'Na dhéigh sin, chunnacas e le tuilleadh as cùig ceud bràthair air aon àm; d'am bheil a' chuid a's mò beò gus a nis, ach a ta cuid *dhiubh 'nan* codal.

7 'Na dhéigh sin, chunnacas e le Seumas; agus a rìs leis na h-abstolaibh uile.

8 'Nan deigh uile chunnacas leam-sa e mar an ceudna, mar neach a rugadh ann an an-àm,

9 Oir is mi a's lugha do na h-abstolaibh, neach nach fiu abstol a ghairm dhìom, do bhrìgh gu'n robh mi a' geur-leanmhuinn eaglais Dé.

10 Ach tre ghràs Dé tha mi an ni a ta mi: agus cha robh a ghràs, a *bhuilicheadh* orm, gun bhrìgh; ach shaothraich mi ni's pailte na iad uile; gidheadh cha mhise, ach gràs Dé a bha maille rium.

11 Uime sin cò air bith iad *dhinn*, mise no iadsan, is ann mar so a tha sinne a' searmonachadh, agus is ann mar so a chreid sibhse.

12 A nis ma shearmonaichear Criosd gu'n d'éirich e o na marbhaibh, cionnus a ta cuid 'nur measg-sa ag ràdh, Nach 'eil aiseirigh nam marbh ann?

13 Ach mur 'eil aiseirigh nam marbh ann, ni mò a dh'éirich Criosd.

14 Ach mur d'éirich Criosd, gu deimhin is dìomhain ar searmoin-ne, agus is dìomhain bhur creidimh-sa mar an ceudna.

15 Seadh fhuaradh sinne 'nar fianuisibh bréige air Dia; do bhrìgh gu'n d'rinn sinn fianuis a thaobh Dhé, gu'n do thog e suas Criosd: neach nach do thog e suas, mur éirich na mairbh.

16 Oir mur éirich na mairbh, ni mò a dh'éirich Criosd:

17 Agus mur d'éirich Criosd, *tha* bhur creidimh-sa dìomhain; tha sibh fathast ann bhur peacaibh.

18 Mar sin mar an ceudna tha an dream a choidil ann an Criosd, caillte.

19 Ma's anns a' bheatha so a mhàin a tha dòchas againn ann an Criosd, is sinn a's truaighe do na h-uile dhaoineibh.

20 Ach a nis tha Criosd air éirigh o na marbhaibh, agus rinneadh an ceud thoradh dhiubh-san a choidil deth.

21 Oir mar is ann tre dhuine *thàinig* am bàs, is ann tre dhuine *thig* aiseirigh nam marbh mar an ceudna.

22 Oir mar ann an Adhamh, a ta na h-uile a' faghail a' bhàis, is amhuil sin mar an ceudna a nithear na h-uile beò ann an Criosd.

23 Ach gach uile dhuine 'na ordugh féin: Criosd an ceud thoradh, 'na dhéigh sin iadsan a's le Criosd aig a theachd.

24 An sin *bithidh* a' chrìoch dheireannach, 'nuair a bheir e suas an rìoghachd do Dhia, eadhon an t-Athair; 'nuair a chuireas e as do

gach uile uachdaranachd, agus gach uile ùghdarras, agus chumhachd.

25 Oir is éigin gu'n rìogh-aich e, gus an cuir e a naimhdean uile fo a chosaibh.

26 Sgriosar an nàmhaid deireannach, am bàs.

27 Oir chuir e na h-uile nithe fo a chosaibh. Ach an uair a ta e ag ràdh gu'n do chuir e na h-uile nithe fuidh, *is* ni follaiseach gu bheil e san a chuir na h-uile nithe fuidh, an leth muigh *dheth so*.

28 Agus an uair a chuirear na h-uile nithe fuidh, an sin bithidh am Mac féin fo 'n ti a chuir na h-uile nithe fuidh-san, chum gu'm bi Dia 'na uile anns na h-uile.

29 No ciod a ni iad-san a bhaistear air son nam marbh, mur éirich na mairbh air aon dòigh ? c'ar son ma seadh a bhaistear iad air son nam marbh ?

30 Agus c'ar son a ta sinne an gàbhadh gach uair ?

31 Air bhur gairdeachas-a a tha agam ann an Iosa Criosd ar Tighearn, tha mi fàghail a' bhàis gach là.

32 Ma chòmhraig mi mar dhuine ri fiadh-bheathaichibh ann an Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur éirich na mairbh ? itheamaid agus òlamaid, oir am màireach gheibh sinn bàs.

33 Na meallar sibh : truailidh droch chomhladar deadh bheusa,

34 Dùisgibh chum fir-eantachd, agus na deanaibh peacadh ; oir cha'n 'eil eòlas Dé aig cuid : chum bhur nàire tha mi a' labhairt so.

35 Ach their neach éigin, Cionnus a dh'éireas na mairbh ? agus ciod a' ghnè cuirp leis an tig iad ?

36 Amadain, an ni sin a chuireas tu, cha bheothaichear e, mur bàsaich e *a' r tàs* :

37 Agus an ni a chuireas tu, cha'n e an corp a bhitheas a ta thu cur, ach gràinne lom, feudaidh e bi do chruithneachd, no do *sheòrsa* éigin eile :

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shìol a chorp féin.

39 Cha'n aon fheòil gach uile fheòil ; ach *a ta* feòil air leth aig daoineibh, agus feòil eile aig ainmhidhibh, *feòil* eile aig iasgaibh, agus *feòil* eile aig eunlaithibh.

40 Agus *a ta* cuirp neamhaidh ann, agus cuirp thalmhaidh : gidheadh *a ta* glòir air leth aig na *corpaibh* nèamhaidh, agus *glòir* eile aig na *corpaibh* talmhaidh.

41 Tha aon ghlòir aig a' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealaich, agus glòir eile aig na reultaibh ; oir a ta eadar-dhealachadh eadar reult agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sin a *bhios* aiseirigh nam marbh. Cuirear ann an truailidheachd e ; togar ann an neo-thruailidheachd e.

43 Cuirear e ann an eas-urram, togar ann an glòire e: cuirear ann an an-mhuinneachd e, éiridh e ann an cumhachd:

44 Cuirear e 'na chorp nàdurra, éiridh e 'na chorp spioradail. Tha corp nàdurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e sgriobhta, Rinneadh an ceud dhuine Adhamh 'na anam beò, an t-Adhamh deireannach 'na Spiorad a bheothaicheas.

46 Gidheadh cha'n e an ni spioradail a *bha* ann air tùs, ach an ni nadurra; agus 'na dhéigh sin an ni spioradail.

47 An ceud duine o'n talamh, talmhaidh: an dara duine, an Tighearn o nèamh.

48 Mar an *duine* talmhaidh, is amhuil sin iadsan a *tha* talmhaidh: agus mar a ta an *duine* nèamhaidh, is ann mar sin iadsan a ta rèamhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn ìomhaigh an *duine* thalmhaidh, giùlainidh sinn mar an ceudna ìomhaigh an *duine* nèamhaidh.

50 A nis so a ta mi ag ràdh, a bhràithre, nach feudar le feòil agus fuil rioghachd Dhé a shealbhachadh; ni mò a shealbhacheas truailidheachd neo-thruailidheachd.

51 Feuch, tha mi a' labhairt ni dìomhair ribh; Cha choidil sinn uile, ach caochlaidhear sinn uile,

52 Ann an tiota, am priobadh na sùl, ri *guth na* trompaid deireannaich, (oir séididh an trompaid,) agus éiridh na mairbh neo-thruaillidh, agus caochlaidhear sinne.

53 Oir is éigin do'n *chorp* thruaillidh so neo-thruailidheachd a chur uime, agus do'n *chorp* bhàsmhor so neo-bhàsmhorachd a chur uime.

54 Agus an uair a chuireas an *corp* truailidh so neo-thruailidheachd uime, agus a chuireas an *corp* bàsmhor so neo-bhàsmhorachd uime, an sin coimh-lionar am focal a ta sgriobhta, Shluigeadh suas am bàs le buaidh.

55 O bhàis, c'ait am bheil do gath? O uaigh, c'ait am bheil do bhuidheachas?

56 Is e am peacadh gath a' bhàis; agus is e neart a' pheacaidh an lagh:

57 Ach buidheachas do Dhia, a tha toirt dhuinne na buadha, tre ar Tighearna Iosa Crìosd.

58 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, bithibh-sa daingean, neo-ghluasadach, a' sìor-mheudachadh ann an obair an Tighearn, air dhuibh fios a bhi agaibh nach 'eil bhur saothair dìomhain anns an Tighearn.

CAIB. XVI.

A NIS a thaobh an tionail air son nan naomh, mar a dh'orduich mi do eaglaisibh Ghalatia, mar

sin deanaibh-sa mar an ceudna.

2 Air ceud là gach seachdain, cuireadh gach aon agaibh ni leis féin anns an ionmhas, a réir mar a shoirbhich leis, chum nach bitionail r'an deanamh 'nuair a thig mise.

3 Agus an uair a thig mi, cò air bith iad a mholas sibh le 'ur litrichibh, cuiridh mi iadsan a ghiùlan bhur tabhartais gu Ierusalem.

4 Agus ma's iomchuidh mise a dhol mar an ceudna, théid iadsan a'm' chuideachd.

5 Agus thig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa, 'nuair a théid mi troimh Mhacedonia: (oir tha mi dol troimh Mhacedonia:)

6 Agus feudaidh e bi gu'm fan mi, no eadhon gu'n caith mi an geamhradh maille ribh, chum gu'n toir sibh air m'aghaidh mi, ge b'e àit d'an téid mi.

7 Oir cha'n àill leam bhur faicinn a nis san dòiseachad; ach tha dùil agam fantuinn rè tamuill maille ribh, ma leigeas an Tighearn dhomh.

8 Ach fanaidh mi ann an Ephesus gu Cuingeis.

9 Oir dh'fhosgladh dorus mòr agus éifeachdach dhomh-sa, agus tha mòran eascairdean ann.

10 A nis ma thig Timoteus, feuchaibh gu'm bi e gun eagal maille ribh: oir tha e a' saothreachadh ann

an obair an Tighearna, mar a ta mise.

11 Uime sin na deanadh neach sam bith tàir air: ach thugaibh air aghaidh e an sìth, chum gu'n tig e a m' ionnsuidh-sa: oir tha sùil agam ris maille ris na bràithribh.

12 Mu thimchioll ar bràthar Apollois, ghuidh mi gu dùrachdach air teachd do 'urn-ionnsuidh-sa maille ris na bràithribh: ach cha b'i a thoil air chor sam bith teachd san àm so; ach thig e 'nuair a gheibh e àm iomchuidh.

13 Deanaibh faire, seas-aibh gu daingean sa' chreidimh, bithibh fearail, bithibh làidir.

14 Biodh bhur n-uile nithe air an deanamh le gràdh.

15 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, (o's aithne dhuibh teaghlach Stephanais, gur iad ceud thoradh Achaia, agus gu'n d'thug siad iad féin chum frithealaidh do na naomhaibh:)

16 Gu'm bi sibh ùmhal d'an leithdibh sin, agus do gach aon a ni obair agus saothair maille ruinne.

17 Tha mi subhach ri teachd Stephanais, agus Fhortunatus, agus Achai-cuis: oir rinn iad suas an ni sin a bha dh'uireasbhuidh do 'ur taobh-sa.

18 Oir thug iad suaimhneas do m' spiorad-sa, agus do 'ur spiorad-sa: uime sin biodh meas agaibh air an leithidibh sin.

19 Tha eaglaisean na h-

Asia a' cur fàilte oirbh. Tha Acuila agus Priscila, maille ris an eaglais a tha 'nan tigh, a' cur mòr-fhàilte oirbh anns an Tigh-earn.

20 Tha na bràithrean uile a' cur fàilte oirbh. Cuiribh-sa fàilte air a chéile le pòig naoimh.

21 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin.

22 Ma tha neach sam bith nach gràdhaich an Tighearn Iosa Crìosd, biodh e 'na Anatema Maranata.

23 *Gu robh* gràs an Tigh-earna Iosa Crìosd maille ribh.

24 Mo ghràdh-sa maille ribh uile ann an Crìosd. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

POL, abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, agus Timoteus *ar* bràthair, chum eaglais Dé a ta ann an Corintus, maille ris na h-uile naoimh a ta ann an Achaia uile :

2 Gràs dhuibhse, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, Athair, nan tròcair, agus Dia na h-uile chomhfhurtachd ;

4 A tha toirt comhfhurtachd dhuinne 'nar n-uile àmhghar, chum sinne bhi comasach air comhfhurtachd a thoirt dhoibh-san a ta ann an àmhghar sam bith, tre a' chomhfhurtachd leis am bheil sinn féin a'

faotainn comhfhurtachd o Dhia.

5 Oir mar a ta fulangais Chrìosd pailt annainne, is amhuil sin a ta ar comhfhurtachd-ne mar an ceudna pailte tre Chrìosd.

6 Agus ma tha sinn fuidh àmhghar, *is ann* air son bhur comhfhurtachd agus bhur slainte-sa, a tha air a h-oibreachadh le sibh a dh'fhulang nam fulangas ceudna, a tha sinne a' fulang : no ma's comhfhurtachd dhuinn, *is ann* chum bhur comhfhurtachd agus bhur slainte-sa.

7 Agus a ta ar dòchas daingean do 'ur taobh-sa, do bhrìgh gu bheil fios againn, mar a ta sibh 'nur luchd-comhpairt do na fulangasaibh, *gu'm bi sibh* mar an ceudna do'n chomhfhurtachd.

8 Oir cha b'àill leinn, a bhràithre, sibhse bhi ain-fhiosrach mu thimchioll ar n-amhghair a thachair dhuinne san Asia, gu'n do bhruthadh sinn gu ro mhòr thar ar neart, ionnus gu robh sinn fuidh amharus eadhon mu'r beatha :

9 Ach bha againn binn ar bàis annainn féin, chum nach biodh againn dòigh annainn féin, ach ann an Dia a dhùisgeas na mairbh :

10 Neach a shaor sinne o bhàs co mòr, agus a ta 'gar saoradh ; anns am bheil ar dòchas gu'n saor e *sinn* fathast ;

11 Air dhuibhse bhi a' co-oibreachadh le chéile ann an urnuigh air ar sonne, chum gu tugar buidheachas le mòran air ar sonne, é leth an tiodhlaic a thugadh dhuinne, tre mhòran.

12 Oir is e so ar gairdeachas-ne, fianuis ar coguis, gur ann an aon-fhillteachd agus an tréibhdhireas diadhaidh, agus cha'n ann an gliocas feòlmhor, ach ann an gràs Dé, a chaith sinn ar beatha san t-saoghal, agus gu h-àraidh do 'ur taobh-sa.

13 Oir cha'n 'eil sinn a' sgrìobhadh nithe sam bith eile do 'ur n-ionnsuidh-sa, ach nan nithe a ta sibh a' leughadh, no a ta sibh ag aideachadh, agus a ta dùil agam a dh'aidicheas sibh gus a' chrìoch ;

14 Amhuil mar a dh'aidich sibh an càil, gur sinne

bhur gairdeachas, mar *is* sibhse mar an ceudna ar *gairdeachas-ne* ann an là an Tighearn Iosa.

15 Agus anns a mhuin-ghin sob'àill leam-sa teachd do 'ur n-ionnsuidh air tùs, ionnus gu faigheadh sibhse ath-ghràs.

16 Agus gabhail uaibhse gu Macedonia, agus teachd o Mhacedonia a rìs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus a bhi air mo thoirt air m' aghaidh leibhse san t-slighe gu Iudea.

17 Uime sin an uair a chuir mi so romham, an do ghnàthaich mi eutruim-eachd ? no an ann a réir na feòla a ta mi cur romham, na nithe a ta mi a' cur romham, ionnus gu biodh agam seadh, seadh, agus cha'n eadh, cha'n eadh ?

18 Ach *mar a ta* Dia fìr-inneach, cha b'e ar còmh-radh ribhse seadh, agus cha'n eadh ?

19 Oir Mac Dhé Iosa Criosd, a shearmonaich eadh 'nur measg-sa leinne, *eadh* on leam-sa, agus *le* Silvanus, agus *le* Timoteus, cha robh e 'na sheadh agus 'na cha'n eadh, ach ann-san bha seadh.

20 Oir geallanna Dhé uile ann-san *is* seadh iad, agus ann-san *is* Amen iad, chum glòire Dhé do ar taobh-ne.

21 A nis an ti a dhaingnicheas sinne maille ribhse ann an Criosd, agus a dh'ung sinn, *is e* Dia :

22 Neach mar an ceudna

chuir seula oirne, agus thug dhuinn geall daingnich an Spioraid ann ar *ridheachaibh.

23 Ach a ta mi a' gairm Dhé mar fhianuis air m'-anam, gur ann chum sibhse a chaomhnadh nach d'-thàinig mi fathast gu Corinthus.

24 Cha'n e gu bheil againne tighearnas air bhur creidimh-sa, ach is luchd-cuideachaidh sinn do 'ur n-aoibhneas : oir is ann tre chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

ACH chuir mi so romham annam féin, gun teachd a rìs fo dhoilgheas do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir ma ni mise doilich sibhse, cò e ma ta ni subhach mise, ach an ti air an do chuireadh doilgheas leam ?

3 Agus sgrìobh mi an ni so féin do 'ur n-ionnsuidh, chum air dhomh teachd, nach cuirteadh doilgheas orm leis a' mhuinntir sin o'm bu chòir dhomh aoibhneas fhaotainn, air dhomh bhi muinghinneach asaibh uile, gur e m' aoibhneas bhur *n-aoibhneas* uile.

4 Oir á trioblaid mhòragus cràdh cridhe, sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh le iomadh deur ; cha'n ann chum gu'm biodh doilgheas oirbh, ach chum gu'm biodh fios agaibh air a' ghràdh a ta agam gu ro phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam bith aobhar doilgh-

eis, cha do chuir e doilgheas ormsa, ach an càil : chum nach cuirinn ro-uallach oirbh uile.

6 *Is* leoir d'a leithid sin do dhuinne am peanas so, a *leagadh* air le mòran.

7 Ionnus air an làimh eile, gur mò *is còir* dhuibh maitheanas agus comhfhurtachd a thoirt *da*, air eagal gu'm biodh a leithid so do dhuine air a shlugadh suas le anabarra doilgheis.

8 Uime sin guidheam oirbh, gu'n daingnicheadh sibh *bhur* gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche so a sgrìobh mi *do 'ur n-ionnsuidh*, chum gu'm biodh fios bhur dearbhaidh agam, am bheil sibh ùmhal anns na h-uile nithibh.

10 Ge b'e neach d'an toir sibh maitheanas ann an ni sam bith, bheir mise mar an ceudna : oirma thug mise maitheanas ann an ni sam bith, ge b'e d'an d'thug mi am maitheanas, is ann air bhur sonsa *a thug mi e*, am fianuis Chrìosd ;

11 Air eagal gu faigh-eadh Satan an cothrom oirnn le 'chuilbheartachd : oir cha'n 'eil sinn aineolach air 'innleachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thàinig mi gu Troas chum soisgeul Chrìosd *a shearmonachadh*, agus a dh'fhosgladh dorus dhomh leis an Tighearn,

13 Cha robh fois agam ann mo spiorad, do bhrìgh nach d'fhuair mi Titus mo bhràthair : ach air gabhail

mo chead diubh, dh'imich mi o sin do Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do Dhia, a ta ghnàth a' toirt oirne buadhachadh ann an Crìosd, agus a ta foill-seachadh *deadh* fhàile 'èòlais féin leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia 'nar fàile cùbhraidh Chrìosd, anns an dream a thèarnar, agus anns an dream a sgriosar :

16 Do'n aon dream *tha sinn* 'nar boltrach bàis chum bàis ; agus do'n dream eile, 'nar boltrach beatha chum beatha : agus cò *a ta* foghainteach chum nan nithe so ?

17 Oir cha'n 'eil sinne mar mhòran, a thruailleas focal Dé : ach mar o thréibhdhir-eas, ach mar o Dhia, tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Crìosd.

CAIB. III.

AN tòisich sinn a rìs air sinn féin a mholadh ? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litrichibh molaidh do 'ur n-ionnsuidh-sa, no air *litrichibh* molaidh uaibh ?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta sgrìobhta 'nar cridheach-aibh, air a h-aithneachadh agus air a leughadh leis na h-uile dhaoineibh :

3 *Air dha bhi* follaiseach gur sibh litir Chrìosd, a fhrithealadh leinne, a tha air a sgrìobhadh cha'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheò ; cha'n ann air

clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.

4 Agus tha a leithid so do dhòchas againne tre Chrìosd a thaobh Dhé :

5 Cha'n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuain-eachadh mar uainn féin : ach is ann o Dhia *a ta* ar foghainteachd ;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'nar ministreiribh foghainteach an tiomnaidh nuaidh ; cha'n ann do'n litir, ach do'n Spiorad : oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministreileachd a' bhàis, ann an sgrìobhadh air a ghearradh air clachaibh, glòrmhor, ionnus nach b'urrainn clann Israeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire a ghnùise, a chuireadh air cùl ;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministreileachd an Spioraid glòrmhor ?

9 Oir ma *bha* ministreileachd an dithidh glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministreileachd na fìreantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinneadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige sa' chàs so, thaobh na glòire a tha toirt barrachd.

11 Oir ma *bha* an ni a chuireadh air cùl glòrmhor, is ro mhò na sin *a ta* an ni a bhuaicheadh glòrmhor.

12 Uime sin do bhrìgh gu bheil againn a shamhuil so

do dhòchas, tha sinn a' cleachdadh mòr-dhànachd cainnte

13 Agus cha'n 'eil sinn mar Mhaois, a chuir folach air 'aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil gu geur gu crìch an nì a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: oir gus an là'n diugh ann an leughadh an t-seann-tiomnaidh, tha'm folach ceudna a' fantuinn gun atharrachadh, nì a chuireadh air cùl ann an Crìosd.

15 Ach eadhon gus an là'n diugh 'nuair a-leughar Maois, tha am folach air an cridhe.

16 Gidheadh 'nuair a philleas e chum an Tighearna, togar am folach dheth.

17 A nis is e an Tighearn an Spiorad sin: agus far am bheil Spiorad an Tighearna, tha saorsa an sin.

18 Ach air bhi dhuinne uile le aghaidh gun fholach, ag amharc mar ann an sgàthan air glòir an Tighearna, tha sinn air ar n-atharrachadh chum na h-ìomhaigh ceudna, o ghlòir gu glòir, mar le Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

UIME sin, air do'n mhinistireileachd so bhi againn, a réir mar a fhuair sinn trócair, cha'n 'eil sinn a' fannachadh:

2 Ach chuir sinn cùl ri nithibh folaichte na nàire, gun sinn bhi a' siubhal ann

an ceilg, no a' truailleadh focail Dé, ach le foillseachadh na fìrinn, 'gar moladh féin do choguis nan uile dhaoine ann an sealladh Dhé.

3 Ach ma tha ar soisgeul-ne folaichte, is ann dhoibhsan a ta cailte tha e folaichte:

4 Anns an do dhall dia an t-saoghail so inntinn na dream nach 'eil 'nan creidich, aireagal gu'n dealraicheadh orra solus soisgeil ghlòrmhoir Chrìosd, neach a's e ìomhaigh Dhé.

5 Oir cha'n 'eil sinne 'gar searmonachadh féin, ach Iosa Crìosd an Tighearn; agus sinn féin 'nar seirbhisich dhuibhse air son Iosa.

6 Oir is e Dia a thubhairt ris an t-solus soillseachadh á dorchadas, a dhealraich ann ar cridheachaibhne, a thoirt soluis eòlais glòire Dhe, ann an gnùis Iosa Crìosd.

7 Ach a ta an t-ionmhas so againn ann an soithichibh creadha, chum gu'm bi òirdheirceas a' chumhachd o Dhia, agus cha'n ann uainne.

8 Tha sinn fo thrioblaid air gach taobh, gidheadh cha 'n'eil sinn ann an teanntachd; tha sinn ann an iomachomhairle, gidheadh gun sinn ann an eu-dòchas;

9 Air ar geur-leanmhuinn, gidheadh gun sinn air ar tréigsinn; air ar tilgeadh sìos, gidheadh gun sinn air ar sgrios;

10 A' giùlan a ghnàth bàsachaidh an Tighearna Iosa mu'n cuairt, anns a' chorp, chum gu biodh beatha Iosa mar an ceudna air a deanamh follaiseach ann ar corp-ne.

11 Oir tha sinne a ta beò, a ghnàth air ar toirt chum bàis air son Iosa, chum gu biodh mar an ceudna beatha Iosa air a deanamh follais-each 'nar feòil bhàsmhoir-ne.

12 Uime sin tha bàs ag oibreachadh annainne, ach beatha annaibh-sa.

13 Air dhuinn an spiorad creidimh sin féin a bhi againn, a réir mar a ta e sgrìobhta, Chreid mi, agus uime sin labhair mi: tha sinne a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin tha sinn a labhairt;

14 Air dhuinn fios a bhi againn, an ti a thog suas an Tighearn Iosa, gu'n tog e sinne suas mar an ceudna tre Iosa, agus gu'n cuir e 'na làthair sinn maille ribhse.

15 Oir tha na h-uile *nithe* air bhur sonsa, chum gu biodh an gràs a tha saoibhir, tre bhuidheachas mhòr-an, ro phailte chum glòire Dhé.

16 Uime sin cha'n 'eil sinn a' fannachadh, ach ged thruailllear ar duine o'n leth muigh, gidheadh tha an duine o'n leth stigh air ath-nuadhachadh o là gu là.

17 Oir a ta ar n-àmh-ghar eutrom, nach 'eil ach rè sealain, ag oibreachadh dhuinne trom-chudthrom

glòire a ta ni's ro anabharr-ich agus sìor-mhaireannach;

18 Air dhuinn bhi ag amharc cha'n ann air na nithibh a tha r'am faicinn, ach air na nithibh nach 'eil r'am faicinn: oir tha na nithe a chithear, aimsireil; ach tha na nithe nach faic-ear, sìorruidh.

CAIB. V.

OIR a ta fios againn, nan sgaoilteadh o chéile ar tigh talmhaidh a' phàill-iuin so, gu bheil againn aitreabh o Dhia, tigh nach do thogadh le làmhaibh, sìorruidh anns na nèamhaibh.

2 Oir a ta sinn ri osnaich an so, a' miannachadh bhi air ar n-eudachadh le ar tigh o nèamh:

3 O air dhuinn bhi air ar n-eudachadh nach faighear lomnochd sinn.

4 Oir tha sinne a tha anns a' phàilliuin so ri osnaich, air dhuinn bhi fuaidh uall-aich: cha'n e air son gu'm bu mhiann leinn bhi air ar rùsgadh, ach air ar n-eudachadh, chum gu bi bàs-mhorachd air a slugadh suas le beatha.

5 A nis an ti a dh'oibrich sinne chum so féin, i e Dia e, a thug dhuinne mar an ceudna geall-daing nìch an Spioraid.

6 Uime sin *tha sinn* a ghnàth deadh-mhisneachail, air dhuinn fios a bhi againn, am feadh a ta sinn aig an tigh sa' choluinn, gu bheil sinn air choigrich o'n Tighearn:

7 (Oir a ta sinn a' gluasad a rèir creidimh, agus cha'n an a réir seallaidh.)

3 Tha deadh mhisneach againn, agus bu rògh-nuiche leinn gu mòr bhi air choigrich as a choluinn, agus a bhi làthair maille ris an Tighearn.

9 Uime sin a ta sinn a' deanamh ar dìchill, chum cò aca bhiossinn a làthair no air choigrich, gu'm bi sinn taitneach dhasan.

10 Oir is éigin duinn uile bhi air ar nochdadh an làthair caithir-breitheanais Chrìosd; chum gu faigh gach neach na nithe a rinn e sa' choluinn, a réir an ni a rinn e ma's maith no olc e.

11 Uime sin air dhuinn fios a bhi againn air uamhas an Tighearna, tha sinn a' cur impidh air daoineibh; ach a ta sin follaiseach do Dhia, agus tha dòchas agam mar an ceudna gu bheil sinn air ar deanamh follaiseach ann bhur coguisibh-sa.

12 Oir cha'n 'eil sinn 'gar moladh féin a ris dhuibhse, ach a ta sinn a' toirt fàth uail dhuibh do ar taobh, chum gu bi *frèagradh* agaibh dhoibh-san a tha deanamh uail ann an gnùis, agus cha'n ann an cridhe.

13 Oir ma tha sinn a dh'easbhuidh céille *is ann* do Dhia: agus ma tha ar ciall againn, *is ann* duibh-sa.

14 Oir a ta gràdh Chrìosd gar co-éigneachadh, air

dhuinn breithneachadh mar so, ma fhuair a h-aon bàs air son nan uile, gu'n robh na h-uile marbh:

15 Agus gu'n d'fhuair e bàs air son nan uile, chum iadsan a ta beò, nach biodh iad á so suas beò dhoibh féin, ach dhasan a dh'fhuiling am bàs air an son, agus a dh'éirich a ris.

16 Uime sin, cha'n aithne dhuinne á so suas aon duine a réir na feòla: seadh, ged b' aithne dhuinn Chrìosd a réir na feòla, gidheadh a nis cha'n aithne dhuinn e ni's mò.

17 Uime sin ma tha neach sam bith ann an Crìosd, *is* creutair nuadh e: chaidh na seann nithe seach, feuch, rinneadh na h-uile nithe nuadh.

18 Agus is ann o Dhia a ta na h-uile nithe, neach a rinn-sinne réidh ris féin tre Iosa Chrìosd, agus a thug dhuinn ministreileachd na réite;

19 Eadhon gu robh Dia ann an Crìosd, a' deanamh an t-saoghail réidh ris féin, gun bhi a' meas an cionta dhoibh; agus dh'earb e ruinne focal na réite.

20 Uime sin is teachdair-eann sinn air son Chrìosd, mar gu cuireadh Dia impidh leinne: tha sinne a' guidhe *oirbh* as uchd Chrìosd, bithibh réidh ri Dia.

2 Oir rinn e esan do nach b'aithne peacadh, 'na iobairt-pheacaidh air ar sonne; chum gu bitheamaid

air ar deanamh 'nar fìr-
eantachd Dhé annsan.

CAIB. VI.

UIME sinn tha sinn mar
chomh-oibrichean *leis-*
san, a' guidhe *oirbh*, gun
sibh a ghabhail gràis Dé
an dìomhanas :

2 (Oir a ta e ag ràdh,
Ann an àm taitneach dh'-
éisd mi riut, agus ann an
là slàinte rinn mi còmh-
nadh leat : feuch, a nis an
t-àm taitneach ; feuch, a
nis là na slàinte.)

3 Gun bhi toirt aobhair
oilbheim air bith ann an
aon ni, chum nach faigh-
eadh a' mhinistireileachd
mi-chliu :

4 Ach anns gach ni 'gar
dearbhadh féin mar mhinis-
teiribh Dhé, ann am mòr-
fhoighidin, ann an àmh-
gharaibh, ann an uireas-
bhuidh, ann an teanntachd-
aibh,

5 Ann am buillibh, ann
am prìosanaibh, ann an
luasgadh o àit gu h-àit, ann
an saothair, ann am faire,
ann an trasgaibh,

6 Ann am fìor-ghloine,
ann an eòlas, ann am fad-
fhulangas, ann an caoimh-
neas, anns an spiorad
naomb, ann an gràdh gun
cheilg,

7 Ann am focal na fìr-
inn, ann an cumhachd Dhé,
le airm na fireantachd air
an làimh dheis agus chli,

8 Tre urram agus eas-
urram, tre mi-chliu agus
dheadh-chliu : mar mheallt-
airibh, gidheadh fìrinneach ;

9 Mar dhream nach aith-
nichear, gidheadh air am
bheil deadh aithne ; mar
dhream a ta faghail a' bhàis,
gidheadh feuch, tha sinn
beò ; mar dhream a smachd-
aichear, agus gun am
marbhadh ;

10 Mar dhream a ta bròn-
ach, gidheadh a ghnàth a'
deanamh gairdeachais ; mar
dhaoine bochda, gidheadh
a ta deanamh mòrain saoi-
bhir ; mar dhaoine aig nach
'eil ni sam bith, gidheadh
a' sealbhachadh nan uile
nithe.

11 Tha ar beul-ne fosg-
ailte dhuibhse, O a Cho-
rintianacha, tha ar cridhe
air a dheanamh farsuinn.

12 Cha'n 'eil sibh ann
an cumhannachd annainne,
ach tha sibh ann an cumh-
annachd ann bhur n-innibh
féin.

13 A nis mar ath-dhiol-
adh san ni sin féin, (tha
mi a' labhairt mar ri *m'*
chloinn,) bithibh-sa fars-
uinn mar an ceudna.

14 Na cuing-cheanglar
gu neo-chothromach sibh
maille ri mi-chreidich : oir
ciod e caidreabh na fireant-
achd ri neo-fhìreantachd ?
agus ciod e comunn an t-
soluis ris an dorchadas ?

15 Agus ciod an réite a
ta aig Criosd ri Belial ? no
ciod i cuid a' chreidich,
maille ri ana-creideach ?

16 Agus ciod a' cho-réite
a ta aig teampull Dé ri h-
ìodholaibh ? oir is sibhse
teampull an Dé bheò ; a
réir mar a thubhairt Dia,

Gabhaidh mise còmhnuidh anna, agus gluaisidh mi nam measg; agus bithidh mise a'm' Dhia aca-san, agus bithidh iadsan 'nan sluagh agam-sa.

17 Uime sin thigibh a mach as am meadhon, agus dealaichibh *riu*, tha an Tighearn ag ràdh, agus na beanaibh ris an nì neòghlan; agus gabhaidh mise a m' ionnsuidh sibh,

18 Agus bithidh mi a'm' Athair dhuibh, agus bithidh sibhse 'nur mic agus 'nur nigheanaibh dhomh-sa, tha an Tighearn uilechumhachdach ag ràdh.

CAIB. VII.

UIME sin, a mhuinntir mo ghràidh, air dhuinn na geallanna so bhi againn, glanamaid sinn féin o gach uile shalachar feòla agus spioraid, a' coimhlionadh naomhachd ann an eagal Dé.

2 Gabhaibh ruinne: cha d'rinn sinn eucoir air aon duine, cha do thruaill sinn aon duine, cha do mheall sinn aon duine.

3 Cha'n ann chum bhur dìtidh a ta mi a' labhairt so: oir thubhairt mi roimh, gu bheil sibh ann ar cridheachaibh-ne chum bàsachadh maille *ribh*, agus a bhi beò maille *ribh*.

4 *Is* mòr mo dhànachd cainnte do 'ur taobh-sa, is mòr m' uaill as bhur leth: lìonadh le comhfhurtachd mi, tha mi thar tomhas aoibhneach ann ar n-uile àmhghar-ne.

5 Oir an uair a thàinig sinn gu Macedonia, cha d'fhuair ar feòil fois sam bith, ach bha sinn fuidh àmhghar air gach taobh; an leth am muigh *bha* còmhraig, an leth a stigh *bha* eagal:

6 Ach Dia a bheir comhfhurtachd dhoibh-san a tha air an leagadh sìos, thug e comhfhurtachd dhuinne le teachd Thituis:

7 Agus cha'n e le a theachdsan a mhàin, ach mar an ceudna leis a' chomhfhurtachd a fhuair esan uaibhse, 'nuair a chuir e an cèill duinn bhur dian-thogradh, bhur caoidh, bhur teas-ghràdh dhomh-sa; air chor as gur mòid a rinn mi gairdeachas.

8 Oir ge do chuir mi doilgheas oirbh leis an litir, cha'n 'eil aithreachas orm, ged bha aithreachas orm: oir tha mi faicinn gu'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ged nach d'rinn i so ach rè tamuill.

9 A nis tha gairdeachas orm, cha'n ann air son sibh a bhi doilich, ach gu robh sibh doilich chum aithreachais: oir bha doilgheas oirbh air mhodh diadhaidh, chum nach tigeadh call oirbh ann an aon nì do ar taobh-ne.

10 Oir oibrichidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach gabhar aithreachas: ach oibrichidh doilgheas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an nì so

féin doilgheas diadhaidh bhi oirbh, ciod e meud an dùrachd a dh'oibrich e ann-aibh, seadh, *ciod* an glanadh oirbh féin, seadh, *ciod* an ro-dhiom, seadh, *ciod* an t-eagal, seadh, *ciod* an dian-thogradh, seadh, *ciod* an t-eud, seadh, *ciod* an togradh dioghaltais ? anns gach ni dhearbh sibh sibh féin bhi glan sa' chùis so.

12 Uime sin ge do sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh, cha b'ann air a shon-san a rinn an eucoir, no air a shon-san air an d'rinneadh an eucoir, ach a chum gu foillsichteadh dhuibh ar cùram-ne mu'r timchioll-sa am fianuis Dé.

13 Uime sin fhuair sinn comhfhurtachd air son bhur comhfhurtachd-sa : seadh, bu ro mhò a rinn sinn gairdeachas, air son gairdeachais Thituis, do bhrìgh gu'n d'fhuair a spiorad suaimhneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd sam bith ris-san asaibhse, cha'n 'eil nàire orm ; ach mar a labhair sinn na h-uile nithe am fìrinn ribhse, is amhuil sin a fhuaradh fìrinneach ar bòsd asaibhse ri Titus.

15 Agus a ta dùrachd a chridhe-san ni's pailte do 'ur taobh-sa, air dha bhi a' cuimhneachadh bhur n-ùmhlachd uile, mar a ghabh sibh ris le h-eagal agus ballchrith.

16 Uime sin tha gairdeachas orm gu bheil dànachd agam asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

A NIS, a bhràithre, tha sinn a' tòirt fios duibh air gràs Dé, a thugadh do eaglaisibh Mhacedonia :

2 Eadhon gu'n robh, ann am mòr-dhearbhadh amhghair, pailteas an aoibhneis, agus doimhne am bochdainn, ro phailte chum saobhris am fialuidheachd.

3 Oir (tha mi toirt fianuis, *gu robh* iad uatha féin toileach a réir an comais, seadh, thar an comas :

4 A' guidhe oirne gu dùrachdach, gu'n gabhamaid an tiodhlac, agus comhroinnan fhrithealaidh do na naomhaibh.

5 Agus cha'n ann mar a shaoil sinne, ach thug siad iad féin air tùs do'n Tighearn, agus 'na *dhéigh* sin dhuinne a réir toil De :

6 Air chor as gu'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thòisich e roimh, mar sin gu'n crìochnaich ead e annaibh-sa an gràs sin féin mar an ceudna.

7 Uime sin mar a ta sibh pailte anns gach uile ni, ann an creidimh, ann an ùr-labhradh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhur gràdh dhuinne, bithibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.

8 Cha'n 'eil mi a' labhairt so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoine eile, agus a dhearbhadh tréibhdhìreas bhur gràidh-sa.

9 Oir is aithne dhuibh

gràs ar Tighearna Iosa Crìosd, ged bha e saoi bhir, gidheadh gu'n d'rinneadh bochd e air bhur sonsa, chum gu biodh sibhse saoi bhir tre a bhochdainn-san.

10 Agus anns *an nì* so tha mi toirt *mo* chomhairle: oir a ta so tarbhach dhuibhse, a thòisich roimh, cha'n e mhàin air deanamh, ach air a bhi togarrach o cheann bliadhna.

11 A nis air an aobhar sin coimhlionaibh an gnìomh; ionnus mar a *bha sibh* ullamh chum na toile, mar sin gu'm *bi sibh* ullamh chum coimhlionaidh as na bheil agaibh.

12 Oir ma bhios air tùs inntinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar a *ta* aig neach, agus cha'n ann a réir nan nithe nach 'eil aige.

13 Cha'n ann chum gu'm biodh socair aig daoine eile, agus àmhghar agaibh-sa.

14 Ach a thaobh co-cheartais, chum san àm so gu'm *bi* bhur pailteas-sa 'na *choimhleasachadh* air an uireasbhuidh-san, agus mar an ceudna chum gu'm *bi* am pailteas-san 'na *choimhleasachadh* air bhur n-uireasbhuidh-sa, air chor as gu'm *bi* co-cheartas *eadar-aibh*;

15 A réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a *thionail* mòran, cha robh anabarr aige; agus an ti a *thionail* beagan, cha robh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an cùram dùrachdach sin féin do 'ur taobh-sa annan cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhin ghabh e ris an impidh; ach air dha bhi ni bu togarraiche, chaidh e d'a thoil féin do 'ur n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris am bràthair, aig am bheil a chliu san t-soisgeul, feadh nan eaglais-ean uile:

19 (Agus cha'n e *so* a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus *chum foillseachaidh* bhur n-inntinn ullamh-sa.)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mitchliu dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne:

21 Air dhuinn bhi solarachadh nithe ciatach, cha'n e mhàin am fianuis an Tighearn, ach mar an ceudna am fianuis dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbh sinn gu minic dùrachdach am mòran do nithibh, ach a nis ni's ro dhùrachdaiche, a thaohh an ro-earbsa ta aige asaibh-sa.

23 Ma *dh'fhiosraichear* ni sam bith mu Thitus, *is e* mo chompanach-sa e, agus mo chomh-oibriche do 'ur taobh-sa: no *mu thimchioll*

nam bràithre, *is iad* teachd-
airean nan eaglaisean, agus
glòir Chrìosd.

24 Uime sin nochdaibh
dhoibh-san, agus am fianuis
nan eaglaisean, dearbhadh
bhur gràidh-sa, agus ar n-
uaill-ne do 'ur taobh.

CAIB. IX.

OIR a thaobh frithealaidh
do na naomhaibh,
is neo-fheumail dhomh-sa
sgrìobhadh do 'ur n-ionn-
suidh.

2 Oir is aithne dhomh
togarrachd bhur n-inntinn,
as leth am bheil mi dean-
amh uail asaibh-sa ris na
Macedonaich, *ag ràdh*, Gu
robh Achaia ullamh o
cheann bliadhna; agus
bhrosnuich bhur n-eud-sa
ro-mhòran.

3 Gidheadh chuir mi na
bràithre do 'ur n-ionnsuidh,
air eagal gu'm biodh ar n-
uaill-ne asaibh dìomhain sa'
chùis so; chum, mar a
thubhairt mi, gu'm biodh
sibh ullamh:

4 Air eagal ma thig na
Macedonaich maille rium,
agus gu'm faigh iad sibhse
neo-ullamh, gu'm bi nàire
oirne, (gun a ràdh oirbh-
se,) á dānadas na h-uaill
so.

5 Uime sin bhreithnich
mi gu'm b'fheumail impidh
chur air na braithribh, iad
a dhol air tùs do 'ur n-ionn-
suidh-sa, agus bhur tabh-
artas, air an do labhradh
ribh roimh, a dheanamh
deas, chum gu'm biodh sin
ullamh, mar thiodhlac, a-

gus cha'n ann mar ni a dh'-
aindeoin.

6 Ach so *a ta mi ag ràdh*,
An ti a chuireas gu gann,
buainidh e gu gann mar an
ceudna; agus an ti a chuir-
eas gu pailte, buainidh e gu
pailte mar an ceudna.

7 Thugadh gach duine
seachad a réir rùin a
chridhe; na b'ann an doil-
gheas, no le h-éigin: oir is
toigh le Dia an neach a
bheir seachad gu suilbhir.

8 Agus *is* comasach Dia
air gach gràs a dheanamh
ro phailte dhuibhse, chum
air dhuibh anns gach uile
ni làn leoir a bhi agaibh a
ghnàth, gu'm biodh sibh
pailte chum gach deadh
oibre.

(9 A réirmar a ta esgriobh-
ta, Sgaoil e a chuid; thug
e do na bochdaibh: mairidh
'fhìreantachd a chaoidh.

10 A nis an ti a bheir
siol do'n fhear-cuir, agus
aran chum bìdh, gu tug-
adh e agus gu meudaich-
eadh e bhur curachd-sa,
agus gu tugadh e do thor-
adh bhur fhìreantachd fàs.)

11 Air dhuibh bhi air bhur
deanamh saoi bhir anns gach
uile ni chum gach uile
thabhartais, ni a dh'oib-
richeas leinne breith-buidh-
eachais do Dhia.

12 Oir a ta frithealadh
na seirbhis so, cha'n e
mhàin a leasachadh uir-
easbhuidh nan naomh, ach
a ta e mar an ceudna pailte
tre mhòran breith-buidh-
eachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhi tre

dhearbhadh an fhrithealaidh so a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmh-lachd do shoisgeul Chrìosd a réir bhur n-aidmheil, agus air son bhur tabhartais fhialuidh dhoibh-san, agus do na h-uile *dhaoinibh* :

14 Agus tre an urnuigh air bhur son-sa, aig am bheil mòr-dhéidh oirbh air son gràis Dé a ta ro phailte annaibh.

12 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlaic do labhairt.

CAIB. X.

ANIS tha mise féin Pòl a' guidhe oirbh, tre mhacantas agus *shèimh*-eachd Chrìosd, neach air dhomh a bhi làthair a ta ìosal 'nur measg, ach air dhomh a bhi uaibh a ta dàna oirbh :

2 Ach tha mi ag iarraidh oirbh a *dh'athchuinge*, gun sibh a thoirt orm, an uair a bhios mi làthair, bhi dàna, leis a' mhuinghin leis an saoillear mi bhi dàna an aghaidh dream àraidh a tha toirt meas oirne, mar gu bitheamaid ag imeachd a réir na feòla.

3 Oir ged tha sinn ag imeachd anns an fheòil, cha'n ann a réir na feòla ta sinn a' cogadh :

4 (Oir ar n-airm chogaidh tha'n fheòlmhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh :)

5 A' tilgeadh sìos reusonaichaidh, agus gach ni àrd

a dh'àrdaicheas e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am braighdeanas gach smuain chum ùmh-lachd Chrìosd :

6 Agus dioghas ullamh againn r'a dheanamh air gach uile eas-ùmh-lachd, 'nuair a choimhlionar bhur n-ùmh-lachd-sa.

7 An amhairc sibh air nithibh a réir an coslais ? ma tha dòchas aig aon neach as féin, gur le Crìosd e, smuainicheadh e so a ris uaith féin, mar is le Crìosd esan, gur le Crìosd sinne mar an ceudna.

8 Oir ged dheanainn càileigin ni's mò dh'uaill as ar cumhachd-ne, (a thug an Tighearna dhuinn chum fòghluim, agus cha'n ann chum bhur sgrios-sa,) cha bhiodh nàire orm :

9 Chum nach measar mi mar gu'm bithinn a' cur eagail oirbh le litrichibh.

10 Oir a ta a litrichean, (tha iadsan ag ràdh,) cud-thromach agus làidir, ach a ta a làthaireachd chorp-orra anmhunn, agus a chainnt tàireil.

11 Smuainicheadh a leithid sin do dhuine so, mar a ta sinne ann am focal tre litrichibh, agus sinn as làthair, mar sin gu'm bi sinn ann an gnìomh air dhuinn a bhi làthair.

12 Oir cha'n 'eil a dhàndas againne sin féin a chur an àireamh, no a choimeas ri dream àraidh a mholas iad féin : ach air dhoibh-san bhi 'gan tomhas féin eatorra

féin, agus 'gan coimeas féin riu féin, cha'n 'eil iad glic.

13 Ach cha dean sinne uaill á nithibh a tha thar *ar* tomhas, ach a réir tomhais na riaghailt a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas oirbhe.

14 Oir cha'n 'eil sinne 'gar sìneadh féin thar *ar tomhas*, mar nach ruigeamaid sibhse; oir thàinig sinn eadhon do 'ur n'ionnsuidhsa, le soisgeul Chrìosd:

15 Gun sinn a bhi deanamh uaill á nithibh a ta thar *ar* tomhas, *eadhon* á saothairibh dhaoine eile; ach a ta dòchas againn, 'nuair a mheudaichear bhur creidimh-sa, gu'm faigh sinn farsuinneachd gu pailte annaibh a réir *ar* riaghailt-ne,

16 Chum an soisgeul a shearmonachadh anns na *h-ionadaibh* an taobh thall duibhse, agus cha'n ann chum uaill a dheanamh ann an riaghailt duine eile, á nithibh a ta ullamh a cheana.

17 Ach an ti a ni uaill, deanadh e uaill anns an Tighearn.

18 Oir cha'n ean ti a mholas e féin a tha ionmholta, ach an ti a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

B'FHEARR leam gu'n giùlaineadh sibh beagan le m' amaideachd; agus da rìreadh giùlainibh leam.

2 Oir a ta mi eudmhor umaibh le *h-eud* diadhaidh;

oir rinn mi ceangal-pòsaidh eadar sibh agus aon fhear, chum bhur cur mar òigh fhìor-ghloin an làthair Chrìosd.

3 Ach a ta eagal orm, air dòigh sam bith, mar a mheall an nathair Eubha le a cuilbheartachd, mar sin gu'n truaillear bhur n-inntinn-sa o'n aon-fhillteachd a ta ann an Crìosd.

4 Oir nan deanadh an neach a thig, Iosa eile a shearmonachadh nach do shearmonaich sinne, no *nam* faigheadh sibhse spiorad eile, nach d'fhuair sibh, no soisgeul eile ris nach do ghabh sibh, dh'fheudadh sibh gu maith giùlan *leis*.

5 Oir is i mo bharail-sa nach robh mi a bheag goirid air na *h-abstolaibh* a b' àirde.

6 Ach ged *tha* mi neo-fhòghluimte ann an cainnt, gidheadh cha'n 'eil mi *mar sin* ann an eòlas; ach rinn-eadh sinn làn-fhollaiseach anns na *h-uile* nithibh 'nur measg-sa.

7 An d'rinn mi cionta le mi féin isleachadh chum gu'm biodh sibhse air bhur n-àrdachadh, *no* a chionn gu'n do shearmonaich mi soisgeul Dé a nasgaidh dhuibh?

8 Chreach mi eaglaisean eile, a' gabhail tuarasdail *uatha*, chum seirbhis a dheanamh dhuibhse.

9 Agus an uair a bha mi làthair maille ribhse agus uireasbhuidh orm, cha do leig mi mo throm air duine

sam bith : oir leasaich na bràithrean, a thàinig o Mhacedonia m' uireasbhuidh : Agus anns na huile nithibh choimhid mi mi féin o m' throm a leig-eadh oirbhse, agus coimhididh.

10 Mar a ta fìrinn Chrìosd annam, cha chumar an uail so uam ann an crìochaibh na h-Achaia.

11 C'ar son ? An ann a chionn nach 'eil gràdh ag-am dhuibh ? Tha fios aig D'a.

12 Ach an ni a ta mi deanamh, ni mi fathast e, chum gu toir mi air falbh cion-fàth uatha-san le'm bu mhiann cion-fàth fhaotainn, chum anns an ni as am bheil iad a' deanamh uail, gu faighear iad eadhon mar sinne.

13 Oir is ann d'an leithidibh sin e *ta* abstola bréige, luchd-oibre cealgach, 'gan cur féin ann an cosamhlachd abstola Chrìosd.

14 Agus cha'n iongantach *sin* : oir cuirear Satan féin an cruth aingil soillse.

15 Uime sin cha ni mòr e ged chuirear a mhinistirean mar an ceudna ann an cruth mhinistirean na fìreantachd ; aig am bi an crìoch dheireannach a réir an oibre.

16 A ta mi ag ràdh a rìs, Na measadh aon neach gur amadan mi ; no fòs, gabhaibh rium mar amadan féin, chum gu'n dean mi beagan uail asam féin.

17 An ni a ta mi a' labh-

airt, cha'n ann a réir an Tighearna a ta mi 'ga labhairt, ach mar gu b'ann gu h-amaideach anns an dàndas uaille so.

18 Do bhrìgh gu bheil mòran a' deanamh uail a réir na feòla, ni mise uail mar an ceudna.

19 Oir giùlainidh sibh gu toileach le amadanaibh, do bhrìgh gu bheil sibh *féin* glic.

20 Oir fuilgidh sibh ma bheir neach an daorsa sibh, ma dh'itheas neach *sibh*, ma bheir neach bhur cuid *dhibh*, ma dh'àrdaicheas neach e féin, ma bhuaileas neach air an aghaidh sibh.

21 Tha mi a' labhairt a thaobh eas-urraim, mar gu'm bitheamaid anmhunn : ach, ge b'e ni anns am bheil neach air bith dàna, (tha mi a' labhairt gu h-amaideach,) a ta mise dàna *ann* mar an ceudna.

22 An Eabhruidhich iad ? *mar sin tha* mise mar an ceudna : An Israelich iad ? *mar sin tha* mise mar an ceudna : An sliochd do Abraham iad ? *mar sin tha* mise mar an ceudna :

23 Am ministirean do Chrìosd iad ? (tha mi a' labhairt mar dhuine mi-chéillidh,) a ta mise os an ceann *san ni so* ; aunn an saothairibh ni's pailte, ann am buillibh ni's ro mhò, am prìosanaibh ni's trice, am bàsaibh gu minic.

24 Fhuair mi o na h-Iudhaich cùig uairean dà fhichead *buille* ach a h-aon.

25 Ghabhadh le slataibh orm trì uairean, chlachadh mi aon uair, dh'fhuiling mi long-bhriseadh trì uairean; là agus oidhche bha mi san doimhne :

26 Ann an turusaibh gu minic, ann an gàbhadh aimhnichean, ann an cunnartaibh fhear-reubainn, ann an cunnartaibh o m' chinn-each féin, ann an cunnartaibh o na Cinnich, ann an cunnartaibh sa' bhaile, ann an cunnartaibh san fhàsach, ann an cunnartaibh san fhairge, ann an cunnartaibh am measg bhràithre breugach ;

27 Ann an saothair agus sgìos, am fairibh gu minic, ann an ocras agus tart, an trasgaibh gu minic, am fuachd agus an lònnochd-uidh.

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ni a ta teachd orm gu lathail, ro-chùram nan eaglaisean uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag ? cò a ta faotainn oilbheim, agus nach 'eil mise a' losgadh ?

30 Ma's éigin domh uaill a dheanamh, is ann as na nithibh a bhuineas do m' anmhuinneachd a ni mi uaill.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a tha beannaichte gu sìorruidh, nach 'eil mi deanamh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdaran a' phobuill fuidh Aretas an rìgh, freic-

eadan air baile nan Damas-ceneach, an rùn mise a ghlacadh :

33 Ach tre uinneig leigeadh sìos ris a' bhalla mi ann an cliabh, agus chaidh mi as a làmhhaibh.

CAIB. XII.

GU deimhin cha'n 'eil e iomchuidh dhomh-sa uaill a dheanamh : ach thig mi chum seallanna agus taisbeana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh duine ann an Crìosd ceithir bliadhna deug roimh so, (ma's anns a' choluinn, cha'n fhios domh ; no as a' choluinn, cha'n fhios domh ; aig Dia a ta fios ;) a leithid sin do dhuine thogadh chum an treas nèamh.

3 Agus b'aithne dhomh a leithid sin do dhuine, (ma's anns a' choluinn, no as a' choluinn, cha'n fhios domh : aig Dia a ta fios ;)

4 Gu'n do thogadh suas e gu pàrras, agus gu'n cual e briathra do-labhairt, nach feud duine a labhairt.

5 M'a leithid sin do dhuine ni mi uaill : ach asam féin cha dean mi uaill, mur dean mi á m' anmhuinneachdaibh.

6 Oir ged b'àill leam uaill a dheanamh, cna bhi mi a'm' amadan ; oir labhairidh mi an fhìrinn : gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu'm bi meas aig duine dhiom thar mar a ta e 'gam fhaicin no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm
A a

bithinn air m'àrdachadh thar tomhas, tre ro-mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheoil, teachdair Shatain chum gu'm buaileadh e mi, air eagal gu'm bithinn air m' àrdachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn tri uairean, gu'n imicheadh *so* uam.

9 Agus thubhairt e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuit : oir a ta mo chumhachd air a dheanamh foirfe ann an anmhuinneachd. Uime sin is ro thoiliche a ni mi uail a m' anmhuinneachdaibh, chum gu'n gabh cumhachd Chrìosd còmhuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhail tlachd ann an anmhuinneachdaibh, am maslaibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur-leanmhuinnibh, ann an teanntachdaibh air son Chrìosd : oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi àidir.

11 Rinneadh a'm' amadan mi le uail a dheanamh ; dh'éignich sibhse mi : oir bu chòir dhomh bhi air mo mholadh leibhse : oir cha robh mi bheag sam bith fo na h-abstolaibh a's àirde, ged nach 'eil annam ach neo-ni.

12 Gu deimhin dh'oibrich-eadh comharan abstoil ann bhur measg-sa anns gach uile fhoighidin, ann an comharaibh agus an iongantasaibh, agus an cumhachdaibh.

13 Oir ciod an ni anns an robh sibh ni bu lugha na

eaglaisean eile, mur e nach do leig mi féin mo throm oirbh ? thugaibh maith-eanas dhomh san eucoir so.

14 Feuch, a ta mi ullamh a nis an treas uair gu teachd do 'ur n-ionnsuidh ; agus cha chuir mi mo throm oirbh ; oir cha'n e bhur cuid a tha mi 'g iarraidh, ach sibh féin : oir cha 'n 'eil e mar fhiachaibh air a' chloinn ionmhas a chruinneachadh fa chomhair nam pàrantan, ach air na pàrantaibh fa chomhair na cloinne.

15 Agus is ro thogarrach a ni mise caitheadh agus a chaithear mi air son bhur n-anama-sa, ged mar is ro phailte a ta gràdh agam dhuibh, gur lugha bhur gràdh-sa dhomh.

16 Ach biodh e mar sin, nach do chuir mi trom oirbh : gidheadh air dhomh bhi innleachdach, ghlac mi le seòltachd sibh.

17 An d'rinn mise tre aon neach dhiubh-san a chuir mi do 'ur n-ionusuidh buannachd dhibh ?

18 Ghuidh mi air Titus *dol do 'ur n-ionnsuidh*, agus chuir mi bràthair maille ris : an d'rinn Titus buannachd dhibh ? nach do ghluais sinn san aon spiorad ? agus anns na h-aon cheum-aibh ?

19 A ris, am bheil sibh a' saolsinn gu bheil sinne gabhail ar leithsgeil ribh ? tha sinn a' labhairt am fianuis Dé ann an Chrìosd : ach

a ta an t-iomlan, a chàirde, chum bhur fòghluim-sa.

20 Oir is eagal leam, air dhomh teachd, nach faigh mi sibh mar is miann leam, agus gu faighear mise dhuibhse mar nach bu mhiann leibh : air eagal gu'm bi connsachadh, farmad, fearg, comhstri, cùl-chàineadh, cogarsaich, àrd-ain, ceannairce *'nur measg* :

21 Air eagal an uair a thig mi a rìs, gu'n islich mo Dhia mi 'nur measg, agus gu dean mi caoidh air son mòrain do'n dream a pheacaich a cheana, agus nach do ghabh aithreachas do'n neòghloine, agus striopachas, agus mhacnus a rinn iad.

CAIB. XIII.

[S i so an treas uair a ta mi a' teachd do 'ur n-ionnsuidh : am beul dithis no triuir do fhianuisibh bithidh gach focal seas-mhach.

2 Dh'innis mi cheana, agus tha mi roimh-làimh ag innseadh dhuibh, mar gu'm bithinn a làthair an dara uair ; agus a nis air dhomh bhi as bhur làthair, tha mi a' sgrìobhadh chum na dream a pheacaich roimh so, agus chum chàich uile, ma thig mi a rìs, nach caomhain mi :

3 O tha sibh ag iarraidh dearbhaidh air Crìosd a' labhairt annam-sa, neach do 'ur taobh-sa nach 'eil ann-mhunn, ach a ta cumhachd-ach annaibh.

4 Oir ge do cheusadh e

tre annmhuinneachd, gidheadh a ta e beò tre chumhachd Dhé : oir a ta sinne mar an ceudna annmunn ann-san, gidheadh bithidh sinn beò maille ris tre chumhachd Dhé do 'ur taobh-sa.

5 Ceasnaichibh sibh féin, am bheil sibh sa' chreidimh ; dearbhaibh sibh féin : nach aithne dhuibh sibh féin, gu bheil Iosa Crìosd annaibh, mur daoine a chuireadh air cùl sibh ?

6 Ach tha dòchas agam gu'm bi fhios agaibh nach daoine a chuireadh air cùl sinne.

7 A nis tha mi guidhe air Dia gun sibhse a dheanamh uile air bith ; cha'n ann chum gu'm faicear sinne bhi dearbhata, ach chum gu'n deanadh sibhse an ni sin a ta maith, ged robh sinne mar dhaoine a chuireadh air cùl.

8 Oir cha'n urrainn sinn ni air bith a dheanamh an aghaidh na fìrinn, ach air son na fìrinn.

9 Oir tha sinn subhach an uair a tha sinn *féin* annmunn, agus sibhse làidir : agus tha sinn a' guidhe so mar an ceudna, sibhse bhi dìongmhalta.

10 Is ann uime so a sgrìobh mi na nithe so do 'ur *n-ionnsuidh* air dhomh bhi as bhur làthair, chum air dhomh bhi làthair nach bithinn garg, a réir a' chumhachd a thug an Tighearna dhomh chum fòghlum, agus cha'n ann chum sgrios.

11 Fa dheòidh, a bhràithre, slàn leibh: bithibh dìong-mhalta, bithibh subhach, bithibh a dh'aon inntinn, bithibh sìochail; agus bithidh Dia a' ghràidh agus na sìthe maille ribh.

12 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig naoimh.

13 Tha na naoimh uile a' cur beannachd do 'ur n-ionnsuidh.

14 Gràs an Tighearna Iosa Crìosd, agus gràdh Dhé agus comh-chomunn an Spioraid naoimh, *gu robh* maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN GALATIANACH.

CAIB. I.

POL abstol, (cha'n ann o dhaoineibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Crìosd, agus tre Dhia an t-Athair, a thog suas e o na marbhaibh,)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghalatia:

3 Gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o ar Tighearn Iosa Crìosd,

4 A thug e féin air son ar peacanna, chum gu'n saoradh e sinn o'n droch shaoghal a ta làthair, a réir toile Dé agus ar n-Athar-ne:

5 Dhasan *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

6 Is iongnadh leam gu'n d'atharraicheadh sibh co luath uaith-san a ghairm sibh tre ghràs Chrìosd, gu soisgeul eile:

7 Ni nach *soisgeul* eile; ach a ta dream àraidh 'gur buaireadh, le'n àill soisgeul Chrìosd a thilgeadh bun os ceann.

8 Ach nan deanamaid-ne, no aingeal o nèamh, soisgeul eile a shearmonachadh dhuibh, ach *an soisgeul* a shearmonaich sinne dhuibh, biodh e mall-uichte.

9 Amhuil mar a thubhairt sinn roimh, a ta mise ag ràdh a nis a rìs mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach *an soisgeul* a ghabh sibh, biodh e mall-uichte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur impidh air daoineibh, no air Dia? no am bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a'm' sheirbhiseach aig Crìosd.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul a shearmonaicheadh leam-sa, nach ann a réir duine a ta e.

12 Oir cha b'ann o dhuine a fhuair mi e, ni mò a theag-

aisgeadh dhomh *e*, ach tre fhoillseachadh Iosa Crìosd.

13 Oir chuala sibh mo chaithe-beatha-sa san aimsir a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iudhach, gu'n d'rinn mi thar tomhas geur-leannmhuinn air eaglais Dé, agus gu'n d'fhàsaich mi i:

14 Agus gu'n d'thàinig mi air m'aghaidh ann an creidimh nan Iudhach thar mòran do m' chomh-aoisibh am measg mo chinnich féin, air dhomh bhì nì bu ro eudmhoire mu ghnàthann-aibh mo shinnsireachd.

15 Ach an uair a b'i deadh thoil Dé, a sgar o bhroinn mo mhàthar mi, agus a ghairm mi tre a ghràs,

16 A Mhac féin fhoillseachadh annam, chum gu searmonaichinn e am measg nan Cinneach; air ball cha do chuir mi comhairle ri feòil agus fuil:

17 Nì mò chaidh mi suas gu Ierusalem, chum na muinntir sin a bha 'nan abstolaibh romham; ach chaidh mi gu Arabia, agus a rìs thainig mi air m'ais gu Damascus.

18 An déigh sin an ceann thri bliadhna, chaidh mi suas gu Ierusalem, a dh'fhaicinn Pheadair, agus dh'fhan mi maille ris cuig làithean deug.

19 Ach neach air bith eile do na h-abstolaibh cha'n fhaca mi, ach Seumas bràthair an Tighearna.

20 A nis anns na nithibh a ta mi a' sgrìobhadh dhuibh,

feuch, an làthair Dhé, cha'n 'eil mi deanamh bréige.

21 'Na dhéigh sin thàinig mi gu crìochaibh Shiria agus Chìlicia;

22 Agus cha robh eòlas orm a thaobh m' fhaicinn aig eaglaisibh Iudea, a bha ann an Crìosd:

23 Ach a mhàin chual iad, An ti anns an àm a chaidh seachad a bha 'gar geur-leannmhuinn, gu bheil e nis a' searmonachadh a' chreidimh a bha e a' sgrios roimh so:

24 Agus thug iad glòir do Dhia air mo shon-sa.

CAIB. II.

AN sin an ceann cheithir bliadhna deug chaidh mi a rìs suas gu Ierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thituis leam mar an ceudna.

2 Agus chaidh mi suas a réir foillseachaidh, agus chuir mi an céill dhoibh an soisgeul a ta mi a' searmonachadh am measg nan Cinneach, ach ann an uaignidheas dhoibh-san d'an robh meas, air eagal air chor sam bith gu'n ruithinn, no gu'n do ruith mi an dìomh-anas.

3 Ach cha b'éigin de Thitus féin a bha a'm' chuid-eachd, bhì air a thimchioll-ghearradh, ged bu Ghreugach e:

4 Agus sin air son bhràithre bréige, a ghoid a steach 'nar measg, a thàinig a steach an uaignidheas a dh'fhaicinn ar saorsa, a ta

againn ann an Iosa Criosd, chum ar toirt fo dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon rè uaire; chum gu'm buanaicheadh fìrinn an t-soisgeil maille ribhse.

6 Ach o'n dream sin, a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, (ciod air bith a bha iad roimh, cha 'n 'eil suim ann domh-sa: cha'n 'eil meas aig Dia do phearsa duine,) oir iadsan a mheasadh *gu'm bu ni éigin iad*, cha do phàirtich iad le'n còmhradh bheag sam bith rium-sa.

7 Ach air an làimh eile, 'nuair a chunnaic iad gu'n d'earbadh soisgeul an neo-thimchioll-ghearraidh rium-sa, mar a *dh'earbadh soisgeul an timchioll-ghearraidh* ri Peadar;

8 (Oir an ti a dh'oibrich gu h-éifeachdach ann am Peadar chum abstolachd an timchioll-ghearraidh, dh'oibrich e gu cumhachdach annam-sa mar an ceudna chum nan Cinneach:)

9 Agus an uair a thuig Seumas, agus Cephas, agus Eoin, a tha air am meas 'nam puist, an gràs a thugadh dhomh, thug iad dhomh-sa agus do Bharnabas deas làmh a' chomuinn; ionnus *gu rachamaid* chum nan Cinneach, agus iad féin chum an timchioll-ghearraidh.

10 A mhàin *b'àill* leo gu'm bitheamaid cuimhneachail air na bochdaibh; ni mar an ceudna a bha rothoil agam féin a dheanamh.

11 Ach an uair a thàinig Peadar gu Antioch, sheas mi 'na aghaidh as an eudan, a chionn gu'n robh e r'a choireachadh.

12 Oir roimh do dhream àraidh teachd o Sheumas, dh'ith e biadh maille ris na Cinnich: ach an uair a thàinig iadsan, chaidh e a thaobh agus thearbaidh se e féin, air eagal na muinntir a bha do'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iudhaich eile gnùis-mhealladh maille ris mar an ceudna; ionnus gu'n d'thugadh Barnabas mar an ceudna a thaobh le'n cluain.

14 Ach an uair a chunnaic mise nach do ghluais iad gu tréibhdhireach, a réir fìrinn an t-soisgeil, thubhairt mi ri Peadar 'nam fianuis uile, Ma tha thusa, a tha a'd' Iudhach, a' caith-eadh do bheatha a réir nan Cinneach, agus cha'n ann a réir nan Iudhach, c'ar son a ta thu 'g éigneachadh nan Cinneach am beatha chaith-eadh mar na h-Iudhaich?

15 Air dhuinne a tha 'nar n-Iudhaich a thaobh nàduir, agus cha'n ann 'nar peacaich do na Cinnich,

16 Fios a bhi againn nach 'eil duine air fhireanachadh o oibribh an lagha, ach tre chreidimh Iosa Criosd, chreid sinne féin ann an Iosa Criosd; chum gu'm bitheamaid air ar fireanachadh o chreidimh Chriosd, agus cha'n ann o oibribh an lagha: oir o oibribh an

lagha cha bhi feòil sam bith air a fireanachadh.

17 Ach air dhuinn bhi 'g iarraidh bhi air ar fireanachadh tre Chriosd, ma gheibhear 'nar peacaich sinn féin, *am bheil*, uime sin, Criosd 'na mhinisteir peacaidh? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a rìs suas na nithe a leag mi, tha mi deanamh ciontach dhìom féin.

19 Oir a ta mise tre'n lagh marbh do'n lagh, chum gu'm bithinn beò do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh maille ri Criosd: gidheadh a ta mi beò; ach cha mhise, ach Criosd a ta beò annam: agus a' bheatha a ta mi nis a' caitheadh san fheòil, tha mi 'ga caitheadh tre chreidimh Mhic Dhé, a ghràdhaich mi, agus a thug e féin air mo shon.

21 Cha'n 'eil mi a' cur gràis Dé an neo-bhrìgh: oir ma tha fireantachd tre'n lagh, is *ann* gun aobhar a fhuair Criosd bàs.

CAIB III.

O AGhalatianacha amaid-each, cò a chuir druidh-eachd oirbh, ionnus nach biodh sibh ùmhal do'n fhìrinn, d'an robh Criosd air a nochdadh gu soilleir fa chomhair bhur sùl, air a cheusadh 'nur measg?

2 So a mhàin b' àill leam fhòghlum uaibh, An ann o oibribh an lagha a fhuair sibh an Spiorad, no o éisd-eachd a' chreidimh?

3 Am bheil sibh co amaid-each *as sin*? air dhuibh tòiseachadh san Spiorad, am bheil sibh a nis air bhur deanamh foirfe leis an fheòil?

4 An d'fhuiling sibh na h-uiread sin do nithibh gu dìomhain? ma's *ann* da rìreadh gu dìomhain.

5 An ti uime sin a tha frithealadh dhuibh an Spioraid, agus ag oibreachadh mhìorbhuile 'nur measg, an ann tre oibribh an lagha, no tre éisdeachd a' chreidimh *a ni e so*?

6 Amhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dha mar fhìreantachd.

7 Uime sin biodh fhios agaibh, an dream a *tha* do'n chreidimh, gur iad sin clann Abraham.

8 Oir air fhaicinn roimh do'n sgrìobtuir gu'm fireanaicheadh Dia na Cinneich tre chreidimh, shearmonaich e an soisgeul roimh-*'*aimh do Abraham, *ag ràdh*, Beannaichear na h-uile Chinnich annadsa.

9 Uime sin tha an dream a tha do'n chreidimh, air am beannachadh maille ri Abraham, fìor-chreideach.

10 Oir a mheud 's a ta do oibribh an lagha, tha iad fo 'n mhallachadh: oir a ta e sgrìobhta, *Is* malluichte gach neach nach buanaich anns na h-uile nithibh a ta sgrìobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach *is* ni follaiseach,

nach fireanaichear neach sam bith tre'n lagh am fianuis Dé: oir, Bithidh m firean beò tre chreidimh.

12 Agus cha'n 'eil an lagh o chreidimh: ach, An duine a ni iad gheibh e beatha annta.

13 Shaor Criosd sinne o mhallachadh an lagha, air dha bhi air a dheanamh 'na mhallachadh air ar son: oir a ta e sgrìobhta, *Is malluichte gach aon a chrochar air crann:*

14 Chum gu'n tigeadh beannachadh Abraham air na Cinnich tre Iosa Criosd; ionnus gu faigheamaid gealladh an Spioraid tre chreidimh.

15 A bhràithre, tha mi a' labhairt mar dhuine; ged nach bi ann ach coimhcheangal duine, ma tha e air a dhaingneachadh, cha chuir neach air bith air cùl e, agus cha chuirear ni sam bith ris.

16 A nis is ann do Abraham a thugadh na geallanna agus d'a shìol. Cha'n abair e, Agus do shìolaibh, mar gu'm biodh *e labhairt* mu mhòran; ach mar mu aon, Agus do d' shìol-sa neach a's e Criosd.

17 Agus a ta mi ag ràdh so, nach fheudar gu'n cuir an lagh, a thugadh an ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fichead 'na dhéigh, an coimhcheangal an neo-bhrìgh, a dhaingnicheadh roimh le Dia ann an Criosd, ionnus gu'n

cuireadh e an gealladh air cùl.

18 Oir ma's ann o'n lagh *a ta* an oighreachd, cha'n 'eil i ni's mò o'n ghealladh: ach thug Dia gu saor i do Abraham tre ghealladh.

19 C'ar son uime sin *a thugadh* an lagh? thugadh e air son eusaontais, gus an tigeadh an sìol, d'an d'rinneadh an gealladh; air orduchadh le ainglibh an làimh eadar-mheadhonair.

20 A nis an t-eadar-mheadhonair, cha'n ann air son aoin *a ta e 'na eadar-mheadhonair;* ach is aon Dia.

21 Uime sin *am bheil* an lagh an aghaidh gheallanna Dhé? Nar leigeadh Dia: oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaith, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh fireantachd.

22 Ach dh'fhàg an sgrìob-tuir na h-uile *dhaoine* dùinte sa' pheacadh, chum gu'm biodh an gealladh tre chreidimh Iosa Criosd air a thoirt dhoibh-san a ta creidsinn.

23 Ach mu'n d'thàinig an creidimh, choimhheadh sinn fo 'n lagh, air ar druid-eadh a steach chum a' chreidimh, a bha gu bhi air fhoillseachadh.

24 Uime sin b'e an lagh, ar n-oid-fhòghluim *g'ar treòrachadh* gu Criosd, chum gu bitheamaid air ar fireanachadh tre chreidimh.

25 Ach air teachd do'n chreidimh, cha'n 'eil sinn

ni's mò fuidh oid-fhòghluim.

26 Oir is sibhse uile mic Dhé tre chreidimh ann an Iosa Crìosd.

27 Oir a mheud agaibh sa' bhaiseadh do Chrìosd, chuir sibh umaibh Crìosd.

28 Chan 'eil Iudhach no Greugach cha'n 'eil saor no daor, tha'n 'eil fìrionn no boirioin ann: oir is aon sibh uile ann an Iosa Crìosd.

29 Agus ma's le Crìosd sibh, is sibh sìol Abraham gun amharu, agus is oighreachan sibh a rèir a' gheallaidh.

CAIL IV.

ANIS a tami ag ràdh, am feadh a bhios an t-oighre 'na lenabh, nach 'eil eadar-dealachadh sam bith eadar e agus seirbhis-each, ged is Tighearn nan uile;

2 Ach a ta t'fo luchd-coimhid, agus o luchd-riaghlaidh gu t'chd na h-aimsir a dh'òrach an t-athair.

3 Agus mar ar ceudna sinne, 'nuair a bha ann 'nar leanabaibh, bha ann an daorsa fo cheud fhìghlum an t-saoghail:

4 Ach an uair a thinig coimhlionadh na h-aimsir, chuir Dia a Mhac féin uaith, a ghineadh o mhac, a rinneadh fuidh'n lag.

5 Chum gu'n saoradh e iadsan a bha fuidh'n lag, ionnus gu faigheamaid e uchd-mhacachd na cloin.

6 Agus do bhrìgh gur mic sibh, chuir Dia Spiorad a Mhic féin ann bhur cridheachaibh, ag éigheach, Abba, Athair.

7 Uime sin cha seirbhis-each thu ni's mò, ach mac; agus ma's mac, is oighre mar an ceudna air Dia tre Chrìosd.

8 Gidheadh, an uair nach b'aithne dhuibh Dia, rinn sibh seirbhis dhoibh-san nach 'eil 'nan dée thaobh naduir.

9 Ach a nis air dhuibh Dia aithneachadh, no mar is fearr a dh'fheudar a ràdh, bhi air bhur n-aithneachadh le Dia, cionnus a ta sibh ag ath-philleadh chum nan ceud-thoiseach an-mhunn agus bochd, d'am miann leibh bhi a rìs fo dhaorsa?

10 Tha sibh a' coimhead làithean, agus mhìosan, agus aimsirean, agus bhliadhnan.

11 Tha eagal orm do 'ur taobh gu'n do chaith mi gu dìomhain mo shaothair oirbh.

12 Guidheam oirbh, a bhràithre, bithibh mar a ta mise; oir a ta mise mar sibhse: cha d'rinn sibh eu-coir sam bith orm.

13 Tha fhios agaibh gu'm b'ann tre anmhuinneachd na feòla, a shearmonaich mi dhuibh an siosgeul air tùs.

14 Agus air mo bhuair-eadh a bha ann am fheòil, cha d'rinn sibh tarcuais, agus cha do ghabh sibh

gràin diom; ach ghabh sibh rium mar aingeal Dé, mar Iosa Criosd.

15 Ciod e ma seadh an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi deanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e gu'n spionadh sibh a mach bhur suilean féin, agus gu'n tugadh sibh dhomh-sa iad.

16 Uime sin an d'rinn-eadh namhaid duibh dhìom, air son mi dh'innseadh na fìrinn duibh?

17 Tha iadsan eudmhor umaibh, *ach* cha'n ann gu maith; ach b'àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu'm biodh sibhse eudmhor umpa féin.

18 Ach *is* maith a bhi eudmhor ann an *ni* maith a ghnàth, agus cha'n e mhàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a rìs ri saothair, gus an dealbhar Criosd annaibh,

20 B'àill leam bhi uis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuidh amharus umaibh.

21 Innsibh dhomh, sibhse le'm mianu bhi fo'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e sgrìobhta, gu robh aig Abraham dithis mhac; aon ri banoglaich, agus am *mac* eile ri mnaoi shaoir.

23 Agus esan a *bh'aige* ris a' bhanoglaich, ghineadh a réir na feòla e; ach esan a *bh'aige* ris a' mhnai shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so is samh-ladh iad; oir is iad so an dà choimhcheangal; aon diubh o bheinn Shnai, a ta a' breith chum d'orsa, a's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shnai ann an Arabia, agus tha i a' comh-fireagradh do Ierusalem a tla nis ann, agus tha i fo dh'orsa maille r'a cloinn.

26 Ach a ta a Ierusalem a ta shuas sa, agus is màthair dhuin uile i.

27 Oir a tae sgrìobhta, Dean gairdeanas, a bhean neo-thorrach nach 'eil a' breith *cloinne* bris a mach agus glaoth thusa nach 'eil ri saothar: oir is lìon-mhoire clan na mnà aon-aranaich, nàna mnà aig am bheil fear.

28 A nis a bhràithre, is sinne, ma a bha Isaac, clann a' geallaidh.

29 Ach mar a rinn esan a rugad' a réir na feòla, san an sin geur-lean-mhuinnairsan a rugadh a réir an pioraid, is amhuil sin a *tais* mar an ceudna.

30 Ach ciod a ta an sgrìobhair ag ràdh? Tilg a ma a' bhanoglach agus a m: oir cha bhi mac na banoglaich 'ua oighre maille ri na mnà saoire.

3 Uime sin, a bhràithre, ch sinne clann na banoglaich, ach na mnà saoire.

CAIB. V.

JIME sin seasaibh gu daingean anns an t-orsa leis an d'rinn Criosd

saor sinn, agus na bithibh a rìs air bhur cuibhreachadh le cuing na daorsa.

2 Feuch, a ta mise Pòl ag ràdh ribh, ma thimchioll-ghearrar sibh, nach bi tairbhe air bith dhuibh ann an Crìosd.

3 Oir a ta mi a rìs a' deanamh fianuis do gach uile dhuine a thimchioll-ghearrar, gu bheil e mar fhiachaibh air an lagh gu h-ìomlan a choimhlionadh.

4 Cha'n 'eil tairbhe sam bith ann an Crìosd dhuibhse a ta air bhur fìreanachadh tre'n lagh; thuit sibh o ghràs.

5 Oir a ta sinne tre'n Spiorad a' feitheamh ri dòchas fìreantachd o chreidimh.

6 Oir ann an Iosa Crìosd, cha'n 'eil éifeachd sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an creidimh a dh'oibricheas tre ghràdh.

7 Is maith a ruith sibh; cò a bhac sibh o bhi ùmhal do'n fhìrinn?

8 Cha *d'fhàinig* an impidh so o'n ti a ghairm sibh.

9 Goirtichidh beagan do thaois ghoirt am meall uile.

10 Tha muinghin agam asaibh san Tighearn, nach bisibh dh'aon dòigh air atharrachadh inntinn; ach an ti a ta cur dragha oirbh, giùlainidh e a bhreitheanas, cò air bith e.

11 Agus mise, a bhràithre, ma shearmonaicheas mi

fathast an timchioll-ghearradh, c'ar son a nithear fathast geur-leanmhuinn orm? an sin bhiodh oilbheum a' chroinn-cheusaidh air a chur air cùl.

12 B'fhearr leam gu'n biodh iadsan a ta cur mi-shuaimhneis oirbh eadhon air an gearradh uaibh.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh; a mhàin na *deanaibh* an t-saorsa 'na cion-fàth do'n fheòil, ach le gràdh deanaibh seirbhis d'a chéile.

14 Oir tha an lagh uile air a choimhlionadh ann an aon fhocal, *eadhon* an so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire nach claidhear le a chéile sibh.

16 A ta mi ag ràdh ma seadh, Gluaisibh san Spiorad, agus cha choimhlion sibh anamiann na feòla.

17 Oir a ta an fheòil a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla: agus a ta iad sin an aghaidh a chéile; ionnus nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma threòraichear leis an Spiorad sibh, cha'n 'eil sibh fuidh'n lagh.

19 A nis tha oibre na feòla follaiseach, a's iad *su*, Adhaltrannas, striopachas, neòghloine, macnus,

20 Iodhol-aoradh, druidh-

eachd, naimhdeas, conn-sachadh, co-fharpuis, fearg, comh-stri, aimhreite, saobh-chreidimh,

21 Farmad, mortadh, misg, ruidhteireachd, agus an leithide sin : mu bheil mi ag innseadh dhuibh roimh-làimh, mar a dh'-innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach seal-bhaich iadsan a ni an leithide sin rìoghachd Dhé.

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sith, fad-fhulangas, caomh-alachd, maitheas, creidimh,

23 Macantas, stuaim : an aghaidh an samhail sin cha'n 'eil lagh.

24 Agus iadsan a's le Criosd, cheus iad an fheòil, maille r'a h-an-tograibh agus a h-ana-miannaibh.

25 Ma's beò dhuinn san Spiorad, gluaiseamaid san Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid déidheil air glòir dhiomhain, a' brosnachadh a chéile, a' gabhail farmaid r'a chéile.

CAIB. VI.

A BHRAITHRE, ma ghlacar neach ann an coire air bith gu h-obann, sibhse a ta spioradail, tog-aibh suas a shamhuil sin do dhuine ann an spiorad macantachd ; a' toirt aire dhuit féin, nach buairear thu mar an ceudna.

2 Giùlainibh uallacha a chéile, agus mar sin coimh-lionaibh lagh Chriosd.

3 Oir ma shaoileas duine gur ni éigin e féin, gun bhi

ann ach neo-ni, tha e 'ga mhealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach neach 'obair féin, agus an sin bithidh aobhar gairdeachais aige d'a thaobh féin a mhàin, agus cha'n ann a thaobh neach eile.

5 Oir giùlainidh gach neach 'uallach féin.

6 Comh-roinneadh an neach a ta air a theagasg san fhocal, ris an neach a ta 'ga theagasg, anns na h-uile nithibh maithe.

7 Na meallar sibh ; cha deanar fanoid air Dia : oir ge b'e ni a shìol-chuireas duine, an ni ceudna buainidh e.

8 Oir an ti a chuireas d'a fheòil féin, buainidh e o'n fheòil truailidheachd ; ach an ti a chuireas do'n Spiorad, buainidh e o'n Spiorad a' bheatha shuth-ainn.

9 Agus na sgithicheam-aid do mhaith a dheanamh : oir ann an àm iomchuidh buainidh sinn, mur fannaich sinn.

10 Uime sin a réir mar a ta cothrom againn, dean-amaid maith do na h-uile dhaoineibh, ach gu h-àraidh dhoibh-san a ta do theaghlach a' chreidimh.

11 Tha sibh a' faicinn meud na litreach a sgrìobh mi dhuibh le mo làimh féin.

12 A mheud le'm miann iad féin a thaisbeanadh gu sgiamhach san fheòil, tha iad 'gur n-éigneachadh chum bhi air bhur tìnchioll-

ghearradh ; a mhàin chum nach deantadh geur-lean-mhuinn orra air son crann-ceusaidh Chrìosd.

13 Oir cha'n 'eil iadsan féin a tha air an timchioll-ghearradh a' coimhead an lagha : ach is àill leo sibhse bhì air bhur timchioll-ghearradh, chum as gu dean iad uail ann bhur feòil.

14 Ach nar leigeadh Dia gu deanainn-sa uail ach ann an crann-ceusaidh ar Tighearna Iosa Crìosd, tre'm bheil an saoghal air a cheusadh dhomhsa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Crìosd cha'n 'eil éifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-timchioll-ghearradh, ach ann an cruthachadh nuadh.

16 Agus a mheud 's a shiubhlas a réir na riaghailt so, sìth orra, agus trocair, agus air Irsael Dé.

17 O so a mach na cuir-eadh neach sam bith dragh orm ; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhràithre *gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Crìosd maille ri bhur spiorad. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EPHESIANACH.

CAIB. I.

P**O****L**, abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, chum nan naomh a ta ann an Ephesus, agus nan creideach ann an Iosa Crìosd :

2 Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a bheannaich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail ann an *ionadaibh* nèamhaidh ann an Crìosd :

4 A réir mar a thagh e sinne ann-san, mun do leagadh bunait an domhain, chum *gu'm* bitheamaid

naomha, agus neo-choir-each 'na làthair-san ann an gràdh :

5 A roimh-orduich sinne chum uchd-mhacachd na cloinne tre Iosa Crìosd dha féin, a réir deadh-ghean a thoile.

6 Chum cliu glòire a ghràis, tre an d'rinn e sinne tuitneach ann a *Mhac* gràdhach :

7 Anns am bheil againne saorsa tre fhuil-san, maith-eanas nam peacadh, a réir saoibhreis a ghràis ;

8 Anns an robh e ro phailte dhuinne san uile ghliocas, agus thuigse :

9 A dh'fòillsich dhuinn rùn-diomhair a thoile, a réir

a dheadh-ghean féin, a rùnaich e ann féin :

10 Chum ann am frith-ealadh coimhlionaidh nan aimsir, gu'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Criosd, araon *na nithe* a ta air nèamh, agus *na nithe* a ta air talamh, *eadhon* ann-san :

11 Anns an d'fhuair sinne mar an ceudna oighreachd, air dhuinn bhi air ar roimh-orduchadh a réir rùin an ti a ta 'g oibreachadh nan uile nithe a réir comhairle a thoile féin ;

12 Ionnnus gu'm bith-eamaid-ne, a chuir air tùs dòchas ann an Criosd, chum cliu a ghlòire-san.

13 Anns an do chuir sibhse mar an ceudna *dòchas*, air dhuibh focal na firinn a chluinntinn, *eadhon* soisgeul bhur slàinte : neach an déigh dhuibh creidsinn ann, chuireadh seula oirbh le Spiorad naomh sin a' gheallaidh,

14 Neach is e geall-daingnich ar n-oighreachd-ne, gu teachd saorsa na seilbhe a cheannachadh, chum cliu a ghlòire.

15 Uime sin air cluinntinn domh-sa mar an ceudna bhur creidimh-sa anns an Tighearn Iosa, agus bhur gràidh do na naoimh uile,

16 Cha'n 'eil mi a' sgur do bhi toirt buidheachais air bhur son, a' luadh oirbh ann am urnuighibh ;

17 Gu'n tugadh Dia ar Tighearna Iosa Criosd,

Athair na glòire, spiorad gliocais agus foillseachaidh dhuibh, ann an eòlas air-san ;

18 Sùilean 'ur n-inntinn bhi air an soillseachadh, chum fios a bhi agaibh ciod e dòchas a ghairme-san, agus ciod e saoibhreas glòire 'oighreachd-san anns na naomhaibh,

19 Agus ciod e ro-mheud a chumhachd do ar taobhne a ta creidsinn, a réir oibreachaidh a thréun neirt ;

20 A dh'oibrich e ann an Criosd, 'nuair a thog e o na marbhaibh e, agus a chuir e 'na shuidhe air a dheas-làimh féin e anns na *h-ion-adaibh* nèamhaidh,

21 Gu ro àrd os ceann gach uile nachdaranachd, agus cumhachd, agus neirt, agus tighearnais, agus gach ainme a dh'ainmichear, cha'n e mhàin san t-saoghal so, ach san *t-saoghal* ri teachd mar an ceudna :

22 Agus chuir e na h-uile nithe fuidh a chosaibh, agus thug se e gu bhi 'na cheann os ceann nan uile nithe do'n eaglais,

23 A ta 'na corp aige, lànachd an ti a ta lìonadh nan uile *nithe* anns na h-uile.

CAIB. II.

A GUS sibhse *bheothaich* e, a bha marbh ann an euceartaibh agus ann am peacaibh ;

2 Anns an do ghluais sibh sna h-amannaibh a chaidh seachad, a réir gnàtha an

t-saoghail so, a réir uachd-arain cumhachd an ath-air, an spioraid a tha nis ag oibreachadh ann an cloinn na h-eas-ùmhachd :

3 Am measg an robh againn uile mar an ceudna ar caithe-beatha roimh so, ann an anamiannaibh ar feòla, a' deanamh toil na feòla, agus nan smuainte ; agus bha sinn a thaobh nàduir 'nar cloinn na feirge, eadhon mar chàch.

4 Ach Dia, a ta saoibhir ann an tròcair, air son a mhòr-ghràidh leis an do ghràdhaich e sinn,

5 Eadhon air dhuinn a bhi marbh ann am peac-aibh, chomh-bheothaich e sinn maille ri Criosd ; (le gràs tha sibh air bhur tèarnadh ;)

6 Agus chomh-thog, agus chomh-shuidhich e sinn ann an *ionadaibh* nèamhaidh ann an Iosa Criosd :

7 Chum gu'm foillsich eadh e anns na linnibh ri teachd saoibhreas ro phailt a ghràis, ann an caoimhneas d'ar taobh-ne tre Iosa Criosd.

8 Oir is ann le gràs a ta sibh air bhur tèarnadh, tre chreidimh ; agus *sin* cha'n ann uaibh féin : *is e* tiodhlac Dhé e :

9 Cha'n ann o oibribh, chum nach deanadh neach air bith uail :

10 Oir is sinne 'obair-san, air ar cruthachadh ann an Iosa Criosd chum dheadh oibre, air son an d'uill-
uich Dia roimh-làimh *sinn*,

chum gu'n gluaiseamaid annta.

11 Uime sin cuimhnichibh, air dhuibh a bhi san aimsir a chaidh thairis 'nur Cinnich san fheòil, ris an abrar an neo-thimchioll-ghearradh leo-san d'angoir-e ar an timchioll-ghearradh làmh-dheanta san fheòil ;

12 Gu robh sibh san àm sin as eugmhais Chriosd, 'nur coimhich do chomh-fhlaitheachd Israeil, agus 'nur coigrich do choimh-cheanglaibh a' gheallaidh, as eugmhais dòchais, agus gun Dia anns an t-saoghal :

13 Ach a nis ann an Iosa Criosd, tha sibhse a bha roimh so fad o làimh, air bhur toirt am fagus tre fhuil Chriosd.

14 Oir is esan ar sìth-ne, a rinn aon *dhuinn* zraon, agus a bhris sìos balla meadhonach an eadar-dhealachaidh ;

15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl tre 'fheòil féin, *eadhon* lagh nan àith-eanta, a *chuireadh* sìos ann an orduighibh, chum gu'n deanadh eann féin do dhith-is aon duine nuadh, *mar sin* a' deanamh sìthe :

16 Agus gu'n deanadh e réidh faraon iad ri Dia ann an aon chorp tre a' chrann-cheusaidh, air dha ann naimhdeas a mharbhadh le sin :

17 Agus thàinig e agus shearmonaich e sìth dhuibhse a bha am fad, agus dhoibh-san a bha am fagus.

18 Oir trid-san tha araon slighe againn gu doì a teach tre aon Spiorad chum an Athar.

19 A nis uime sin cha'n 'eil sibh ni's mò 'nur coigrich agus 'nur coimhich, ach 'nur luchd aoine bhaile ris na naomhaibh, agus 'nur muinntir-teaghlaich Dhé;

20 Agus tha sibh air bhur togail suas air bunait nan abstol agus nam fàidhean, air bhi do Iosa Crìosd féin 'na *chloich*-chinn na h-oisinn;

21 Anns am bheil an aitreabh uile, ceangailte gu ceart r'a chéile, a' fàs suas chum bhi 'na teampull naomh san Tighearn;

22 Anns am bheil sibhse mar an ceudna air bhur comh-thogail suas chum bhi 'nur tigh-còmhnuidh do Dhia tre an Spiorad.

CAIB. III.

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a'm' phrìosanach Iosa Crìosd, air bhur sonsa, a Chinneacha;

2 O chuala sibh mu fhrith-ealadh gràis Dé, a thugadh dhomh-sa air bhur sonsa:

3 Gu'n d'rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh an rùn-dìomhair, (mar a sgrìobh mi roimh gu h-aithghearr,

4 Leis am feud sibh, air dhuibh a leughadh, m'còlas ann an rùn-dìomhair Chrìosd a thuigsinn;)

5 Ni, ann an linnibh eile, air nach d'thugadh fios do

chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus d'a fhàidhibh tre an Spiorad;

6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan comh-oighreachaibh, agus nan comh-chorp, agus 'nan luchd-comhpairt d'a ghealladh-san ann an Crìosd, tre an t-soisgeul:

7 Air an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir tiodhlaic gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreachaidh éifeachdaich a chumhachd-san.

8 Dhomh-sa, a's lugha na'n ti a's lugha do na naomhaibh uile, thugadh an gràs so, saoibhreas Chrìosd, nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh am measg nan Cinneach;

9 Agus gu'n deanainn soilleir do na h-uile *dhaoinibh*, ciod e comunn an rùn-dìomhair sin, a bha folaichte ann an Dia o thoiseach an t-saoghail, a chruthaich na h-uile nithe tre Iosa Crìosd;

10 Chum gu'n deantadh aithnichte nis do na h-uachdaranachdaibh, agus do na cumbachdaibh ann an *ionadaibh* nèamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhuil Dhé,

11 A réir an rùn shìorruidh a rùnaich e ann an Iosa Crìosd ar Tighearn:

12 Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu doì a steach ann am muinghir tre a chreidimh-san.

13 Uime sin tha mi ag iarraidh nach lagaich sibh a leth mo thrioblaidean-sa air bhur son, ni a's e bhur glòir-sa.

14 Air an aobhar so tha mi a' lùbadh mo ghlùine do Athair ar Tighearna Iosa Criosd,

15 Air an ainmichear an teaghlach uile air nèamh agus air talamh,

16 Gu'n deonaicheadh e dhuibh a réir saoibhreis a ghlòire, bhi air bhur neartachadh gu treun, tre a Spiorad-san anns an duine an leth stigh;

17 Ionnus gu'n gabh Criosd comhnuidh ann bhur cridhe tre chreidimh; chum air dhuibh bhi air bhur freumhachadh, agus air bhur stéidheachadh ann an gràdh,

18 Gu'm bi sibh comasach maille ris na naomhaibh uile, air a thuigsinn ciod e leud, agus fad, agus doimhne, agus àirde;

19 Agus air gràdh Chriosd aithneachadh, a chaidh thar gach uile eòlas, chum gu'm bi sibh air bhur lìonadh le uile lànachd Dhé.

20 A nis dhasan d'an comas na h-uile nithe a dheanamh gu h-anabarrach ro phailt, thar gach ni a's urrainn sinne iarraidh no smuaineachadh, a réir a' chumhachd a ta'g oibreachadh gu h-éifeachdach annainn,

21 Dhasan *gu robh* glòir anns an eaglais tre Iosa

Criosd, air feadh gach uile linn, gu saoghal nan saoghal. Amen.

CAIB. IV.

UIME sin, tha mise prìosanach an Tighearn, a' guidhe oirbh gu'n gluais sibh gu cubhaidh do'n ghairm leis an do ghairmeadh sibh;

2 Leis gach uile irioslachd inntinn agus mhacantas, le fad-fhulangas, a' giùlan le chéile ann an gràdh;

3 A' deanamh dìchill air aonachd an Spioraid a choimhead ann an ceangal na sìthe.

4 Is aon chorp agus aon Spiorad *a ta ann*, amhuil mar an ceudna a ghairmeadh sibh ann an aon mhuinghin bhur gairme;

5 Aon Tighearn, aon chreidimh, aon bhaisteadh,

6 Aon Dia agus Athair nan uile, a *tha* os ceann nan uile, agus tre na h-uile, agus annaibh-sa uile.

7 Ach thugadh gràs do gach aon againn, a réir tomhais tiodhlaic Chriosd.

8 Uime sin a ta e ag ràdh, Air dol suas da an àird, thug e bruid am braigh deanas, agus thug e tiodh lacan do dhaoibh.

9 (A nis gu'n deachaidh e suas, ciod e ach gu'n deachaidh e air tùs sìos gu ionadaibh ìochdarach na talmhainn?)

10 An ti a chaidh sìos, is e sin féin e a chaidh suas mar an ceudna gu ro àrd os ceann nan uile nèamh

chum gu'n lionadh e na h-uile nithe.)

11 Agus thug e dream àraidh gu bhi 'nan abstol-aibh; dream eile, gu bhi 'nam fàidhibh; agus dream eile, gu bhi 'nan soisgeul-aichibh; agus dream eile, gu bhi 'nan aodhairibh, agus 'nan luchd-teagaisg;

12 Chum na naoimh a dheasachadh chum oibre na ministreileachd, chum togail suas cuirp Chrìosd:

13 Gus an tig sinn uile ann an aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhé, chum duine iomlain, chum tomhais àirde lànachd Chrìosd:

14 Chum as nach bi sinn á so suas 'nar leanabaibh, air ar tonn-luasgadh, agus air ar giùlan mu'n cuairt leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd dhaoine, agus seòltachd cealgach, leis am bheil iad gu h-innleachdach ri feall-fholach chum meallaidh:

15 Ach a' labhairt na fìrinn ann an gràdh, gu'm fàs sinn suas anns na h-uile nithibh chuige-san, a's e an ceann, *eadhon* Chrìosd:

16 O'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh tre an nì sin a tha gach alt a' toirt uaith, a réir oibreachaidh éifeachdaich ann an tomhas gach buill, a faghail fàs cuirp, chum a thogail féin suas ann an gràdh.

17 So uime sin a ta mi ag ràdh, agus a' guidhe am fianuis an Tighearna, gun

sibh a dh'imeachd á so suas mar a ta na Cinnich eile ag imeachd, ann an dìomhanas an inntinn féin;

18 Aig am bheil an tuigse air a dorchachadh, air dhoibh bhi 'nan coimhich do bheatha Dhé, thaobh an aineolais a ta annta, tre chruas an cridhe:

19 Muinntir, air dhoibh am mothachadh a chall, a thug iad féin thairis do mhi-nàire, chum gach uile neòghloine chur an gnìomh le ciocras.

20 Ach cha d'fhòghluim sibse Chrìosd mar so;

21 O chuala sibh e, agus o theagaisgeadh leis sibh, mar a ta an fhìrinn ann an Iosa:

22 Gu'n cuir sibh dhibh, thaobh a' cheud chaithe-beatha, an seann duine, a tha truailidh a réir nan ana-miann cealgach;

23 Agus gu'm bi sibh air bhur n-ath-nuadhachadh ann an spiorad bhur n-inntinn;

24 Agus gu'n cuir sibh umaibh an nuadh-dhuine, a tha air a chruthachadh a réir Dhé am fireantachd agus am fìor-naomhachd.

25 Uime sin air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fhìrinn gach neach r'a choimhearsnach: oir is buill sinn d'a chéile.

26 Biodh fearg oirbh agus na peacaichibh: na luidheadh a' ghrian air bhur corruich:

27 Agus na tugaibh àit do'n diabhul.

28 An ti a ghoid, na goid-eadh e ni's mò : ach gu ma fearr leis saothair a dheanamh, ag oibreachadh an ni a ta maith le a làmhhaibh, chum gu'm bi aige ni r'a phàirteachadh ris an neach air a'm bheil uireasbhuidh.

29 Na tigeadh cainnt thruaillidh air bith a mach as bhur beul, ach an ni sin a ta maith chum deadh-fhòghluim, ionnus gu'n toir e gràs do'n luchd-éisdeachd.

30 Agus na cuiribh doilgh-eas air Spiorad naomh Dhé, leis an do chuireadh seula oirbh gu là na saorsa.

31 Biodh gach uile sheirbhe, agus corruich, agus fearg, agus gàrrthaich, agus toibheum air an togail uaibh, maille ris gach uile mhì-run.

32 Agus bithibh caoimheil teo-chridheach d'a chéile ; a' toirt maitheanas d'a chéile, eadhon mar a thug Dia maitheanas dhuibhse ann an Crìosd.

CAIB. V.

UIME sin bithibh-sa 'nur luchd-leanmhuinn air Dia, mar chloinn ghràdh-aich ;

2 Agus gluaisibh ann an gràdh, eadhon mar a ghràdhaich Crìosd sinne, agus a thug se e féin air ar son, 'na thabhartas agus 'na iobairt deadh-fhàile do Dhia.

3 Ach na biodh strìopachas, agus gach uile neòghloine, no sannt, uiread as air an ainmeachadh 'nur

measg, mar is cùthaidh do naomhaibh :

4 No draosdachd, no còmhradh amaideach, no bao-shùgradh, nithe nach 'eil iomchuidh : ach gu ma fearr *leibh* breith-buidheachais.

5 Oir a ta fios agaibh air so, nach 'eil aig fear-strìopachais air bith, no aig neach neòghlan, no aig duine sanntach, (a tha 'na fhear iodhol-aoraidh,) oighreachd ann an rìoghachd Chrìosd agus Dhé.

6 Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh dìomhain : oir air son nan nithe sin tha fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-eas-ùmhachd.

7 Na bithibh-sa uime sin 'nur luchd-comhpairt riu.

8 Oir bha sibh uair-éigin 'nur dorchadas, ach a nis tha sibh 'nur solus san Tighearn : gluaisibh mar chloinn an t-soluis ;

9 (Oir a ta toradh an Spioraid anns an uile mhaitheas, agus ionracas, agus fhìrinn ;)

10 A' dearbhadh cìod an ni a tha taitneach do'n Tighearn.

11 Agus na biodh comh-chomunn agaibh ri oibrìbh neo-tharbhach an dorchadais, ach gu ma fearr leibh an cronachadh.

12 Oir is gràineil eadhon r'an innseadh na nithe a ta air an deanamh leo an uaignidheas.

13 Ach a ta na h-uile nithe a tha air an cronach-

adh, air an deanamh follais-each leis an t-solus : oir gach uile ni a ni soilleir, is solus e.

14 Uime sin a ta e ag ràdh, Mosgail, thusa a tha a'd' chodal, agus éirich o na marbhaibh, agus bheir Criosd solus duit.

15 Feuchaibh uime sin gu'n gluais sibh gu faicill-each, cha'n ann mar amadain, ach mar dhaoine glice,

16 Ag ath-cheannach na h-aimsir, do bhrìgh gu bheil na làithean olc.

17 Air an aobhar sin na bithibh-sa neo-ghlic, ach a' tuigsinn ciod i toil an Tighearn.

18 Agus na bithibh air mhisg le fion, annsam bheil anabarr ; ach bithibh air bhur lìonadh do'n Spiorad :

19 A' labhairt ribh féin ann an salmaibh, ann an laoidhibh, agus ann an dànaibh spioradail, a' seinn agus a' deanamh ciuil 'nur eridhe do'n Tighearn :

20 A' toirt buidheachais a ghnàth air son nan uile nithe do Dhia, eadhon an t-Athair, ann an ainm ar Tighearna Iosa Criosd ;

21 Air dhuibh bhi ùmhal d'a chéile ann an eagal Dé.

22 A mhnà, bithibh ùmhal do 'ur fearaibh féin, mar do'n Tighearn.

23 Oir is e am fear ceann na mnà, eadhon mar is e Criosd ceann na h-eaglais : agus is esan Slànuighear a' chuirp.

24 Uime sin mar a ta'n eaglais ùmhal do Chriosd,

mar sin *biodh* na mnà d'am fearaibh féin mar an ceudna anns gach ni :

25 Fheara, gràdhaichibh bhur mnà féin, eadhon mar a ghràdhaich Criosd an eaglais, agus a thug se e féin air a son ;

26 Chum gu naomhaicheadh, agus gu'n glanadh e i le ionnlad an uisge tre an fhocal.

27 Chum gu'n cuireadh e na làthair féin i 'na h-eaglais ghlòrmhoir, gun smal, gun phreasadh, no ni air bith d'an leithidibh sin ; ach chum gu'm biodh i naomh, agus neo-lochdach.

28 Is amhluidh sin is còir do na fearaibh am mnà féin a ghràdhachadh, mar an cuirp féin : an ti a ghràdh-aicheas a bhean, tha e 'ga ghràdhachadh féin.

29 Oir cha d'thug duine air bith riamh fuath d'a fheoil féin ; ach altrumaidh agus eiridnidh e i, eadhon mar a ta an Tighearn a' deanamh do'n eaglais :

30 Oir is buill sinn d'a chorp, d'a fheoil, agus d'a chnàmhaibh-san.

31 Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi, agus bithidh an dithis 'nan aon fheoil.

32 Is dìomhaireachd mhòr so : ach tha mi a' labhairt mu Chriosd agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach aon agaibh-sa fa leth gràdh d'a mhnaoi amhuil

nar dha féin; agus *feuchadh* a' bhean gu'n toir i urram d'a fear.

CAIB. VI.

A CHLANN, bithibh ùmhal do 'ur pàrant-aibh féin san Tighearn: oir a ta so ceart.

2 Thoir urram do t-athair agus do d' mhàthair, (is i so a' cheud àithne le gealladh,)

3 Chum gu'n éirich gu maith dhuit, agus gu'm bi thu fad-shaoghalach air an talamh.

4 Agus aithriche, na brosuichibh bhur clann chum feirge: ach togaibh iad ann an oilean agus ann an teagasg an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do 'ur maighstiribh a réir na feòla, le h-eagal agus crith, ann an tréibhdhireas bhur cridhe, mar do Chrìosd:

6 Cha'n ann le sùil-sheirbhis, mar dhream a ni toil dhaoine, ach mar sheirbhisich Chrìosd, a' deanamh toil Dé o'n chridhe;

7 Le deadh thoil a' deanamh seirbhis, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoinibh:

8 Air dhuibh fios a bhi agaibh, ge b'e maith. Bith a ni aon neach, gu'n faigh e an ni so féin o'n Tighearn, ma's saor no daor e.

9 Agus a mhaighstirean, deanaibh-sa na nithe ceudna dhoibh-san, a' leigeadh dhibh bagraidh: air dhuibh

fios a bhi agaibh gu bheil bhur maighstir féin air nèamh mar an ceudna, agus nach 'eil gnùis-bhreth maille ris.

10 Fa dheoidh, mc bhràithre, bithibh làidir san Tighearn, agus ann an neart a chumhachd-san.

11 Cuiribh umaibh uile armachd Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh cuilbheirt-ean an diabhuil.

12 Oir cha'n 'eil sinn a' gleachdadh a *mhaìn* ri fuil agus feòil, ach ri uachd-aranachdaibh, ri cumhachdaibh, ri riaghlairibh dorchadais an t-saoghail so, ri aingidheachd spioradail ann an *ionadaibh* àrda.

13 Uime sin glacaibh do 'ur n-ionnsuidh uile armachd Dhé, chum gu'm bi sibh comasach air seasamh an aghaidh a' *bhuairidh* san droch là, agus air dhuibh na h-uile nithe a dheanamh, chum seasamh.

14 Seasaibh uime sin, air bhi do 'ur leasraidh air an crioslachadh le firinn, agus uchd-éididh na fireantachd umaibh;

15 Agus ulluchadh soisgeil na sìthe mar bhrògan agaibh air bhur cosaibh;

16 Thar gach uile ni, a' glacadh do 'ur n-ionnsuidh sgéithe a' chreidimh, leis am bi sibh comasach air uile shaighde teinnteach an droch *Spioraid* a mhùchadh.

17 Agus glacaibh clogaid na slàinte, agus claidh-

eamh an Spioraid, ni a's e focal Dhé :

18 A' deanamh urnuigh a ghnàth leis gach uile ghnè urnuigh agus asluchaidh san Spiorad, agus a' deanamh faire chum an ni so féin maille ris gach uile bhuanachadh, agus ghuidheadh air son nan naomh uile ;

19 Agus air mo shonsa, chum gu toirear dhomh comas labhairt, le fosgladh mo bheòil ann an dànachd, chum gu foillsich mi rùndiomhair an t-soisgeil ;

20 Air son am bheil mi a'm' theachdair ann an geimhlibh : chum gu labhair mi gu dàna uime, mar is còir dhomh labhairt.

21 Ach a chum gu'm bi fhios agaibh-sa mar an

ceudna air na nithibh a bhuineas dhomh-sa, agus ciod a tha mi a' deanamh, foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach agus ministear fìrinneach san Tighearn, na h-uile nithe dhuibh :

22 Neach a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh air son an aobhair so féin, chum gu'm biodh fios nan nithe a bhuineas duinne agaibh, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridhe.

23 Sith *gu robh* do na bràithribh, agus gràdh maille ri creidimh, o Dhia an t-Athair, agus an Tighearn Iosa Crìosd.

24 *Gu robh* gràs maille rìusan uile a ta gràdhachadh ar Tighearna Iosa Crìosd ann an tréibhdhìreas. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN PHILIPIANACH.

CAIB. I.

POLagus Timoteus, seirbhisich Iosa Crìosd, chum nan naomh uile ann an Iosa Crìosd, a tha ann am Philipi, maille ris na easbuigibh agus ris na deaconaibh :

2 Gràs duibh agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia gach uair a chuimhnicheas mi oirbh,

4 A ghnath ann am uile

urnuighibh air bhur sonsa uile, le gairdeachas a' deanamh guidhe,

5 Air son bhur comhroinn do'n t-soisgeul, o'n cheud là gus a nis ;

6 Air dhomh bhi dearbhta as an ni so féin, eadhon an ti a thòisich deadh obair annaibh, gu'n coimhlion e i gu là Iosa Crìosd :

7 Eadhon mar is còir dhomh so a smuaineachadh umaibh uile, do bhrìgh gu bheil sibh agam ann mo chridhe; agus gu bheil sibh

uile 'nur luchd comh-roinn do m' ghràs-sa, araon ann mo gheimhlibh, agus ann an seasamh air son, agus ann an daingneachadh an t-soisgeil.

8 Oir is e Dia m'fhianuis, cia mòr mo dhéidh oirbh uile, ann an innibh Iosa Criosd.

9 Agus a ta mi a' guidhe so, gu'm biodh bhur gràdh-sa air a mheudachadh ni's mò agus ni's mò ann an eòlas, agus ann an uile thuigse :

10 Chum gu'n dearbh sibh na nithe a's fearr ; chum gu'm bi sibh tréibh-dhireach, agus gun tuisleadh gu là Chriosd ;

11 Air bhur lìonadh le toraibh na fìreantachd, a tha tre Iosa Criosd chum glòire agus cliu Dhé.

12 Ach is àill leam, a bhràithre, fios a bhi agaibh, na nithe a tharladh dhomh-sa, gur mò a dh' éirich leo an soisgeul a chur air aghaidh :

13 Ionnsa gu bheil mo gheimhlean-sa ann an Criosd iomraideach anns an lùchairt uile, agus anns gach àit eile ;

14 Agus gu bheil mòran do na bràithribh san Tigh-earn a' gabhail misnich o 'm gheimhlibh, leis an tuilleadh mòr-dhànachd a' labhairt an fhocail gun eag-al.

15 Tha cuid gu dearbh a' searmonachadh Chriosd tre fharmad agus strì, agus cuid eile tre dheadh thoil.

16 Tha aon dream a' searmonachadh Chriosd tre chonnsaid, cha'n ann gu tréibh-dhireach, a' saòilsinn àmhghar a chur ri m' gheimhlibh-sa :

17 Ach an dream eile o ghràdh, air dhoibh fios a bhi aca gu'n do chuireadh mise gu seasamh air son an t-soisgeil.

18 Ciod ma ta? gidhe dh air gach aon chor, co aca is ann an coslas a mhàin, no da rìreadh, tha Criosd air a shearmonachadh ; agus air a shon so tha mise a' deanamh gairdeachais, seadh, agus ni mi gairdeachas.

19 Oir a ta fhios agam gu'n tig so chum slàinte dhomh-sa tre bhur n-urnuigh-sa, agus tre fhrithealadh Spioraid Iosa Criosd,

20 A réir mo ro-dhùil, agus mo dhòchais, nach cuirear nàire orm ann an ni air bith, ach leis an uile dhànachd labhairt, mar a ghnàth, gu'm bi Criosd a nis mar an ceudna air àrdachadh a'm' chorp-sa, ma's ann tre bheatha no tre bhàs.

21 Oir dhomh-sa bhi beò is e sin Criosd, agus bàs fhaotainn is buannachd dhomh so.

22 Ach ma's beò dhomh san fheòil, 's e so toradh m' oibre : ach ciod d'an deanainn roghainn, cha'n fhios domh.

23 Oir tha mi air mo theannachadh eadar dhà ni, air dhomh bhi togarrach air

siubhal, agus bhi maille ri Criosd; oir is e so a's ro fhearr:

24 Gidheadh, 's e mi dh'-fhantuinn san fheòil a's feumaile dhuibhse.

25 Agus air dhomh bhi cinnteach dheth so, tha fhios agam gu'm fuirich mi agus gu'n còmhnuich mi maille ribh uile, chum bhur cur-sa air bhur n-aghaidh, agus chum gairdeachais a' chreidimh:

26 Chum gu'm bi bhur gairdeachas ni's pailte ann an Iosa Criosd do m' thaobhsa, air son mi bhi a rìs a làthair maille ribh.

27 A mhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Chriosd: chum cò aca a thig mi agus a chi mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu'n cluinn mi mu 'ur timchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chèile air son creidimh an t-soisgeil;

28 Gun gheilt ann an ni sam bith oirbh o bhur naimhdibh: ni a ta dhoibhsan, 'na chomhara cinnteach air sgrios, ach dhuibhse air slàinte, agus sin o Dhia.

29 Oir thiodhlaiceadh dhuibhse air son Chriosd, cha'n e mhàin creidsinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon;

30 Air dhuibh an còmh-rag ceudna bhi agaibh a chunnaic sibh annam-sa, agus a tha sibh a nis a' cluinntinn a bhi annam.

CAIB. II.

UIME sin ma tha comh-fhurtachd air bith ann an Criosd, ma tha sòlas air bith gráidh, ma tha comh-chomunn air bith an Spioraid, ma tha truas air bith agus tròcaire:

2 Coimhlionaibh mo ghairdeachas, gu'm bi sibh a dh'aon inntinn, a dh'aon ghràdh, a dh'aon toil, a dh'aon bhreithneachadh.

3 Na deanar aon ni tre chonnsoid, no tre ghlòir dhìomhain, ach ann an ìrioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e féin.

4 Na seallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da féin, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoineibh eile mar an ceudna.

5 Uime sin biodh an inntinn cheudna annaibh-sa, a bha ann an Iosa Criosd:

6 Neach air bhi dha ann an cruth Dhé, nach do mheas e 'na reubainn e féin bhi comh-ionann ri Dia:

7 Ach chuir se e féin ann an dìmeas, a' gabhail air féin cruth seirbhisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann an cruth mar dhuine, dh'ìrioslaich se e féin, agus bha e ùmhal gu bàs, eadhon bàs a' chroinn-cheusaidh.

9 Air an aobhar sin dh' àrdaich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e

dha ainm os ceann gach uile ainme :

10 Chum do ainm Iosa gu'n lùbadh gach glùn, do *nithibh a ta* air nèamh, agus do *nithibh a ta* air thalamh, agus do *nithibh a ta* fo'n talamh ;

11 Agus gu'n aidicheadh gach teangadh gur e Iosa Crìosd an Tighearn, chum glòire Dhé an Athar.

12 Uime sin, a mhuinntir mo ghràidh, mar a bha sibh ùmhal a ghnàth, cha'n e amhàin a'm' làthair-sa, ach ni's ro mhò as mo làthair, làn-oibrichibh bhur slàinte féin le h-eagal agus ballchrith.

13 Oir is e Dia a dh'oibricheas annaibh, araon an toil agus an gnìomh a réir a dheadh-ghean féin.

14 Deanaibh na h-uile nithe gun ghearan, agus gun deasboireachd :

15 Chum gu'm bi sibh neo-choireach, agus neo-chronail, 'nur cloinn do Dhia, neo-lochdach, am meadhon ginealaich fhiair agus chrosda, measg am bheil sibhse a' dealrachadh mar lòchrain sholuis san t-saoghal ;

16 A' cumail a mach focail na beatha ; chum gu'n dean mise uaill ann an là Chrìosd, do bhrìgh nach do ruith mi gu dìomhain, agus nach do shaothraich mi gu dìomhain.

17 Seadh agus ma dh'ìobrar mi air iobairt agus seirbhis fhollaiseach bhur creidimh-sa, tha aoibhneas

orm, agus tha mi a' deanamh gairdeachais maille ribhse uile.

18 Air an dòigh cheudna biodh aoibhneas oirbhse, agus deanaibh gairdeachas maille rium-sa.

19 Ach a ta dòchas agam anns an Tighearn Iosa, Timoteus a chur gu goirid do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi mise mar an ceudna ann an deadh mhisnich, air dhomh fios fhaotainn ciod is cor dhuibhse.

20 Oir cha'n 'eil duine air bith agam comh-ionann inntinn *ris-san*, air am bi cùram nan nithe a bhuinear dhuibhse gu dùrachdach.

21 Oir tha na h-uile ag iarraidh nan nithe a bhuineas doibh féin, cha'n iad na nithe a bhuineas do Iosa Crìosd.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbhadh-san, mar mhac d'a athair, gu'n d'rinn e seirbhis maille riumsa anns an t-soisgeul.

23 Uime sin tha dùil agam esan a chur do 'ur n-ionnsuidh air ball, co luath as a chi mi ciod is cor dhomh féin.

24 Ach tha earbsa agam anns an Tighearn, gu'n tig mi féin do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu'm b'fheumail Epaphroditus mo bhràthair, agus mo chomh-oibriche, agus mo chomh-shaighdear, ach bhur teachdair-sa, agus an ti a fhritheil do m' uir-

easbhuidh, a chur do 'ur n-ionnsuidh.

26 Oir bha déidh mhòr aige oirbh uile, agus bha e làn tuirse, do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n robh e tinn.

27 Agus gu deimhin bha e tinn fagus do'n bhàs: gidheadh rinn Dia tròcair air; agus cha b'ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin bu togarr-aiche a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh e, chum air dhuibh fhaicinn a rìs, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bu lughaid mo dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin:

30 Do bhrìgh air son oibre Chrìosd gu robh e dlùth do'n bhàs, agus nach robh suim aige d'a bheatha féin, chum gu'n deanadh e suas uireasbhuidh bhur seirbhis-sa do m' thaobh-sa.

CAIB. III.

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leasg leam-sa na nithe ceudna a sgrìobhadh do bhur n-ionnsuidh, ach dhuibhse tha so tearuinn-te.

2 Bithibh air bhur faicill o mhadraibh, bithibh air

bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o'n chomh-ghearradh.

3 Oir is sinne an timchioll-ghearradh, a ta deanamh aoraidh do Dhia san Spiorad, agus a' deanamh gairdeachais ann an Iosa Chrìosd, agus nach 'eil a' cur muinghin san fheòil:

4 Ged dh'fheudainn-sa mar an ceudna muinghin bhi again san fheòil. Ma shaoileas aon neach eile gu'm feud e muinghin a chur san fheòil, is mò *na sin a dh'fheudas* mise:

5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdamh là, do chinneach Israeil, do thréibh Bheniamin, a'm' Eabhruidheach do na h-Eabhruidhich; a réir an lagha, a'm' Phairiseach;

6 A thaobh eud, a deanamh geur-leanmhuinn air an caglais; a réir na fireantachd a ta san lagh, neo-choireach.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chrìosd.

8 Seadh gun amharus, agus tha mi a' meas nan uile nithe 'nan call, air son ro-òirdheirceis eòlais Iosa Chrìosd mo Thighearna: air son an d' fhuiling mi call nan uile nithe, agus tha mi a' meas gur aolach iad chum gu cosnainn Chrìosd,

9 Agus gu faighear annsan mi, gu'n m'fhìreantachd féin again, a ta o'n lagh, ach *an fhìreantachd* sin a ta tre chreidimh Chrìosd, an

fhìreantachd a ta o Dhia tre chreidimh :

10 Chum eòlas a bhi agam aìrsan, agus air cumhachd 'aiseirigh-san, agus air comhchomunn 'fhulangais, air bhi dhomh air mo chur ann an coslas crutha r'a bhàs ;

11 Dh'fheuchainn am feudainn air aon chor teachd chum aiseirigh nam marbh.

12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana foirfe: ach tha mi a' leantuinn, dh'fheuchainn am faigh mi greim do'n ni sin féin air son an do ghabhadh greim dhìom le Iosa Crìosd.

13 A bhràithre, cha'n 'eil mi a' meas gu'n do ghlac mi greim: ach aon ni a ta mi a' deanamh, air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhìchuimhneachadh, agus bhi 'g am shìneadh féin chum nan nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian-ruith dh'ionnsuidh a' chomhara, chum duaise àrd-ghairme Dhé ann an Iosa Crìosd.

15 Uime sin mheud dhinne 's a ta dìongmhalta, biodh an inntinn so againn: agus ma tha sibh ann an ni sam bith air atharrachadh inntinn, foillsichidh Dia an ni so féin duibh.

16 Gidheadh, an ni air an d'ràinig sinn a cheana, gluaiseamaid a réir aoin riaghailt, bitheamaid a dh'aon inntinn.

17 A bhràithre, bithibhsa le chéile 'nur luchd-

leanmhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibhsan a tha gluasad air an dòigh sin, mar a ta sinne 'nar n-eisempleir agaibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu'n dubhairt mi gu minic ribh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ribh, *gur* naimhdean iad do chrann-ceusaidh Chrìosd :

19 D'an deireadh bhi air an sgrios, d'an dia am brù; agus aig am bheil an' glòir 'nan nàire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh.)

20 Oir a ta ar caithe-beatha-ne air nèamh, an tionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuighear, an Tighearn Iosa Crìosd ;

21 A chruth-atharraicheas ar corp dìblidh, chum gu'n deanar e comh-chosmhuil r'a chorp glòrmhor féin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na huile nithe a chur fo cheannsal féin.

CAIB. IV.

UIME sin, mo bhràithre gràdhach agus air am bheil mo dhéidh, m' aoibhneas agus mo chrùn, seas-aibh mar so gu daingean san Tighearn, a mhuinntir mo ghràidh.

2 Tha mi a' guidhe air Euodias, agus tha mi a' guidhe air Sèntiche, iad a bhi dh'aon inntinn san Tighearn.

3 Agus tha mi ag iarraidh

ortsa mar an ceudna, a chompanaich dhìleis, dean còmhnaidh ris na mnàibh sin a rinn saothair maille rium-sa san t-soisgeul, maille ri Clemens, agus a' chuid eile do m' chomhoibrichibh, aig am bheil an ainmean ann an leabhar na beatha.

4 Deanaibh gairdeachas san Tighearn a ghnàth : a ris a ta mi ag ràdh, Deanaibh gairdeachas.

5 Biodh bhur measarrachd follaiseach do na h-uile dhaoineibh. *Tha 'n Tighearn am fagus.*

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh : ach anns gach uile ni le h-urnuigh agus asluchadh maille ri breith-buidheachais, biodh bhur n-iarrtuis air an deanamh aithnichte do Dhia.

7 Agus coimhididh sìth Dhé, a ta thar gach uile thuigse, bhur crìdhe agus bhur n-inntinn ann an Iosa Crìosd.

8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge b'e nithe ta fìor, ge b'e nithe *ta* urramach, ge b'e nithe *ta* ceart, ge b'e nithe *ta* fìor-ghlan, ge b'e nithe *ta* ion-ghràidh, ge b'e nithe *ta* ionmholta ; ma *tha* deadhbheus air bith *ann*, ma *tha* moladh air bith *ann*, smuainichibh air na nitibh sin.

9 Na nithe sin araon a dh'fhòghluim, agus a ghabh sibh, agus a chual agus a chunnaic sibh annam-sa, deanaibh : agus bithidh Dia na sìthe maille ribh.

10 Ach rinn mi gaird-

eachas gu mòr san Tigh-earn do bhrìgh gu'n d'ath-ùraicheadh nis fa dheireadh bhur cùram umam-sa ; ni mar an ceudna anns an robh sibh cùramach, ach cha robh cothrom agaibh.

11 Cha'n e gu bheil mi a' labhairt a thaobh uireasbhuidh : oir dh'fhòghluim mi, ge b'e staid am bheil mi, bhi toilichte.

12 Is aithne dhomh bhi ìosal, agus is aithne dhomh mar an ceudna pailteas a mhealtuinn : anns gach àit, agus anns na h-uile nitibh theagaisgeadh mi, araon a bhi sàthach agus ocrach, araon pailteas a shealbhachadh agus uireasbhuidh fhulang.

13 Is urrainn mi na h-uile nithe a dheanamh tre Chrìosd, a neartaicheas mi.

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh gu'n do chomhphàirtich sibh ri m' thrioblaid.

15 Agus a nis biodh fhios agaibh-sa, a Philipianacha, ann an toiseach an t-soisgeil, 'nuair a dh'fhàg mi Macedonia, nach do roinn eaglais air bith rium-sa, thaobh tabhairt agus gabhail, ach sibhse a mhàin.

16 Oir eadhon ann an Tesalonica chuir sibh aon uair agus a ris a m' ionnsuidh leasachadh do m' uireasbhuidh.

17 Cha'n e gu bheil mi ag iarraidh tabhartais : ach a ta mi ag iarraidh toraidh a bhios pailte chum bhur cunntais-sa.

18 Ach a ta mi sealbhachadh nan uile nithe, agus tha pailteas agam : lionadh mi, air dhomh na nithe fhaotainn o Epaphroditus a *chuireadh* uaibh-sa, fàile deadh-chùbhraidh, iobairt thaitneach, anns am bheil tlachd aig Dia.

19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa bhur n-uireasbhuidh uile, a réir a shaoibhreis ann an glòir, tre Iosa Crìosd.

20 A nis do Dhia agus

ar n-Athair-ne *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

21 Cuiribh fàilte air gach uile naomh ann an Iosa Crìosd. Tha na bràithrean a tha maille rium, a' cur fàilte oirbh.

22 Tha na naoimh uile a' cur fàilte oirbh, gu làraidh iadsan a tha do theaghlach Cheasair.

23 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN COLOSIANACH.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Crìosd tre thoil Dé, agus Timoteus ar bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam bràthair dìleas ann an Crìosd, a tha ann an Colose : Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

3 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Crìosd, a' sìor-dheanamh urnuigh air bhur son-sa ;

4 O chuala sinn iomradh bhur creidimh ann an Iosa Crìosd, agus *bhur* gràidh do na naomhaibh uile ;

5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa 'ur comhair air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimh

ann am focal fìrinn an t-soisgeil :

6 A thàinig do 'ur n-ionnsuidh-sa, mar anns an t-saoghal uile ; agus a tha toirt toraidh uaith, mar a ta e *deanamh* mar an ceudna 'nur measg-sa, o'n là anns an cuala sibh e, agus san d'fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am fìrinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhòghluim sibh o Epaphras ar comh-sheirbhis-each gràdhach-ne, a tha air bhur sonsa 'na mhinistear dìleas do Chrìosd ;

8 A chuir an céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-sa anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha'n 'eil sinne mar an ceudna a' sgur, o'n là a chuala sinn e, do dheanamh urnuigh air

bhur son-sa, agus a ghuidh-eadh gu'm biodh sibh air bhur lionadh le eòlas a thoile, san uile ghliocas agus thuigse spioradail ;

10 Chum gu'n gluais-eadh sibh gu cubhaidh do'n Tighearn chum gach uile thoileachaidh, a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann an eòlas De ;

11 Air bhur neartachadh leis an uile neart a réir a chumhachd ghlòrmhoirsan, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulangais maille ri gairdeachas ;

12 A' tabhairt buidheachais do'n Athair, a rinn sinne iomchuidh chum bhi 'nar luchd-comh-pairt do oighreachd nan naomh san t-solus :

13 A shaor sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh'atharraich sinn chum rìoghachd Mic a ghràidhsan :

14 Anns am bheil againn saorsa tre 'fhuil-san, *eadhon* maitheanas nam peacadh :

15 Neach a's e iomhaigh an Dé neo-fhaicsinnich, ceud-ghin a' chruthachaidh aile :

16 Oir is ann leis-san a chruthaicheadh na h-uile nithe a ta air nèamh, agus a ta air talamh, faicsinneach agus neo-fhaicsinneach, ma's àrd-chaithrichean *iad*, no tighearnais, no uachdaranachda, no cumhachda ; is ann leis-san agus air a shon-san a chruthaicheadh na h-uile nithe :

17 Agus tha esan roimh na h-uile nithibh, agus trìd-san tha na h-uile nithe a comh-sheasamh.

18 Agus is e ceann a' chuirp, *eadhon* na h-eaglais : neach a's e an toiseach, an ceud-ghin o na marbhaibh ; chum gu'm biodh aige àrd-cheannas anns na h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil an Athar, gu'n còmhnuicheadh gach uile iomlanachd annsan ;

20 Agus gu'm biodh na h-uile air an deanamh réidh ris féin trìd-san, air dha sìth a dheanamh tre fhuil a chroinn-cheusaidh-san ; trìd-san, *a ta mi a' gràdh*, ma's nithe *iad* a ta air talamh, no nithe a ta air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uair-éigin 'nur coimhich, agus 'nur naimhdibh ann *bhur* n-inntinn thaobh dhroch oibre, nis rinn e réidh ris féin.

22 Ann an corp 'fheòla féin tre'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neo-lochdach, agus neo-choireach, 'na làthair-san :

23 Ma dh'fhanas sibh anns a' chreidimh bunait-each agus daingean, gun bhi air bhur n-atharrachadh o dhòchas an t-soisgeil, a chuala sibh, agus a shearmonaicheadh do gach uile chreutair a ta fuidh nèamh ; air an d'rinneadh mise Pòl a'm' mhinisteir.

24 Tha mi nis a' deanamh gairdeachais ann am fhulangasaibh air bhur son-

sa, agus a' coimhlionadh mheud 's a ta dhéidh-làimh do àmhgharaibh Chrìosd ann am fheòil, air son a chuirp-san, eadhon na heaglais :

25 D'an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir stiùbhardachd Dhé a thugadh dhomh air bhur son-sa, a choimhlionadh focail Dé ;

26 Eadhon an rùn-dìomhair a bha folaichte o na linnibh, agus o na ginealach-aibh a chaidh seachad, ach a nis a tha air fhoillseachadh d'a naomhaibh-san :

27 D'am bu toil le Dia fhoillseachadh ciod e saoihbheas glòire an rùn-dìomhair so am measg nan Cinn-each ; neach a's e Crìosd annaibh-sa, dòchas na glòire ;

28 Neach a ta sinne a' searmonachadh, a' toirt rabhaidh do gach duine, agus a' teagasg gach uile dhuine anns an uile ghliocas ; chum gu nochd sinn gach uile dhuine 'na làthair-san iomlan ann an Iosa Crìosd :

29 An ni chum am bheil mise mar an ceudna a' saoithreachadh, a' deanamh sbairn a réir 'oibreachaidh-san, a tha 'g oibreachadh annam gu cumhachdach.

CAIB. II.

OIR b'àill leam fios a bhi agaibh ciod e meud mo chòmhraig air bhur son-sa, agus air son na dream a ta ann an Laodicea, agus air

son a mheud nach fhaca m' aghaidh anns an fheòil :

2 Ionnnus gu'm faigheadh an cridhe solas, air dhoibh bhi air an dlùth-cheanga' r'a chéile ann an gràdh, agus chum uile shaoibhreais an làn dearbh-bheachd tuigse, chum eòlais rùndiomhair Dhé, eadhon an Athar, agus Chrìosd ;

3 Anns am bheil uile ionmhais a' ghliocais agus an eòlais folaichte.

4 Agus so a ta mi ag ràdh, air eagal gu mealladh neach air bith sibh le briathraibh tairngeach.

5 Oir ged tha mi uaibh san fheòil, gidheadh a ta mi maille ribh san Spiorad, a' deanamh gairdeachais agus a' faicinn bhur n-orduigh, agus seasmhachd bhur creidimh ann an Crìosd.

6 Uime sin mar a ghabh sibh do 'ur n-ionnsuidh an Tighearn Iosa Crìosd, gluaisibh ann :

7 Air dhuibh bhi air bhur freumhachadh agus air bhur togail suas annsan, agus air bhur daingneachadh sa' chreidimh, a réir mar a theagaisgeadh sibh, a' meudachadh ann le breithbuidheachais.

8 Thugaibh an aire nach dean neach air bith foirneart oirbh tre fheallsanachd agus mealltaireachd dhìomhain, a réir beul-aithris dhaoine, a réir ceudthoiseacha an t-saoghail, agus cha'n ann a réir Chrìosd

9 Oir annsan tha uile

iomlanachd na diadhachd a' gabhail còmhnuidh gu orporra.

10 Agus tha sibhse coimhlionta annsan, neach a's e ceann gach uile uachdaranachd agus chumhachd;

11 Anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur timchioll-ghearradh leis an timchioll-ghearradh nach d'rinneadh le làmhhaibh, ann an cur dhibh cuirp pheacanna na feòla, le timchioll-ghearradh Chrìosd:

12 Air dhuibh bhi adhlaicte maille ris ann am baisteadh, anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur togail suas maille ris tre chreidimh oibreachaidh Dhé, a thog suas esan o na marbhaibh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'nur n-euceartaibh agus ann an neo-thimchioll-ghearradh bhur feòla, bheothaich e maille ris, a' maitheadh dhuibh nan uile euceart;

14 A' dubhadh a mach làmh-sgrìobhaidh nan ord-uighean do ar taobh-ne, a bha 'nar n-aghaidh, agus thug e as an t-slighe i, air dha a sparradh ri a chrann-ceusaidh-san:

15 Air dha uachdaranachdan agus cumhachdan a chreachadh, rinn e ball-sampuill diubh gu follaiseach, a' deanamh buaidh-chaitheir os an ceann tre'n chrann ud féin.

16 Uime sin na tugadh aon neach breth oirbh air son bìdh, no dibhe, no

thaobh là féille, no gealaich nuaidhe, no shàbaide:

17 A ta 'nan sgàile air na nithibh a ta ri teachd; ach is le Crìosd an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur duais uaibh le irioslachd thoileil, agus aoradh do ainglibh, a' foirneadh a steach gu dàna chum nan nithe nach fac e, gu dìomhain air a shéidheadh suas le 'inntinn fheòlmhoir féin;

19 Agus gun an ceann a chumail, o'm bheil an corp uile, air dha bhi air a bheathachadh tre altaibh agus bhannaibh, agus air a dhlùth-cheangal r'a chéile, a' fàs le fàs Dé.

20 Uime sin ma fhuair sibh bàs maille ri Crìosd o cheud thoiseachaibh an t-saoghail, c'ar son, mar dhaoine a ta beò san t-saoghal, a tha sibh fuidh orduighibh,

21 (Na bean ri, na blais na làimhsich;

22 Nithe a théid uile a neo-ni le'n gnàthachadh,) a réir àitheantan agus teagasga dhaoine?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhladh gliocais ann an aoradh féin-thoile agus irioslachd, agus mi-chaomhnadh a' chuirp, cha'n ann an urram sam bith chum sàsachaidh na feòla.

CAIB. III.

UIME sin ma dh'éirich sibh maille ri Crìosd, iarraibh na nithe a ta shuas, far am bheil Crìosd 'na

shuidhe aig deas làimh
Dhé.

2 Suidhichibh bhur n-
aigne air na nithibh a ta
shuas, agus cha'n ann air
na nithibh a ta air an tal-
amh.

3 Oir a ta sibh marbh,
agus tha bhur beatha fol-
aichte maille ri Criosd ann
an Dia.

4 'Nuair a dh'fhoillsich-
ear Criosd, neach a's e ar
beatha-ne, an sin bithidh
sibhse mar an ceudna air
bhur foillseachadh maille
ris ann an glòir.

5 Uime sin claidh-
ibh bhur buill a ta air an
talamh, strìopachas, neò-
ghloine, fonn-collaidh, ana-
mianna, agus sannt, ni a's
ìodhol-aoradh :

6 Nithe air son am bneil
fearg Dhé a' teachd air
cloinn na h-eas-ùmhlachd.

7 Anns an robh sibhse
mar an ceudna a' gluasad
uair-éigin, 'nuair a bha sibh
a' caitheadh bhur beatha
'nam measg.

8 Ach a nis cuiribh-sa
uaibh na nithe so uile ;
fearg, corruich, mì-run,
toibheum, cainnt shalach
as bhur beul.

9 Na deanaibh breug d'a
chéile, do bhrìgh gu'n do
chuir sibh dhibh an seann
duine maille r'a ghnìomh-
araibh.

10 Agus gu'n do chuir
sibh umaibh an *duine*
nuadh, a tha air ath-nuadh-
achadh ann an eòlas, e réir
ìomhaigh an tì a chruthaich
e.

11 Far nach 'eil Greug-
ach no Iudhach, timchioll-
ghearradh, no neo-thim-
chioll-ghearradh, *duine*
borb, Sitianach, daor no
saor: ach is e Criosd na
h-uile, agus anns na h-
uile.

12 Uime sin cuiribh-sa
umaibh, (mar dhaoine tagh-
ta Dhé, naomha agus ion-
mhuinn,) innigh thròcaire,
caomhalachd, ìrioslachd inn-
tinn, macantas, fad-fhul-
ang-as ;

13 A' giùlar le chéile, a-
agus a' maitheadh d'a chéile,
ma tha cùis ghearain aig
neach an aghaidh neach :
mar a thug Criosd maith-
eanas dhuibhse, mar sin
deanaibh-sa mar an ceud-
na.

14 Agus thar na nithibh
so uile, *cuiribh umaibh*
gràdh, ni a's e coimh-
cheangal na foirfeachd.

15 Agus biodh sìth Dhé a'
riaghladh ann bhur cridhe,
chum am bheil sibh mar an
ceudna air bhur gairm ann
an aon chorp ; agus bithibh
taingeil.

16 Gabhadh focal Chriosd
còmhnuidh annaibh gu
saoibhir san uile ghliocas,
a' teagasg agus a' comhair-
leachadh a chéile le salm-
aibh, agus laoidhibh, agus
dànaibh spioradail, a' dean-
amh ciuil do'n Tighearn
le gràs ann bhur cridhe.

17 Agus gach ni air
bith a ni sibh ann am focal
no ann an gnìomh, dean-
aibh *iad* uile ann an ainm
an Tighearna Iosa, a' toirt

buidheacnais do Dhia, eadhon an t-Athair trìd-san.

18 A mhnàì, bithibh ùmhal do 'ur fearaibh féin, mar is cubhaidh, anns an Tighearn.

19 Fheara-pòsda, gràdh-aichibh *bhur* mnàì, agus na bithibh searbh 'nan aghaidh.

20 A chlann bithibh ùmhal do 'ur pàrantaibh anns na h-uile nithibh : oir a ta so taitneach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnuichibh *bhur* clann *chum feirge*, air eagal gu'n caill iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do 'ur maighstiribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh ; cha'n ann le seirbhis sùl, mar dhream a ta toileachadh dhaoine, ach ann an tréibhdhireas cridhe, ann an eagal Dé :

23 Agus ge b'e air bith ni a ni sibh, deanaibh o *bhur* cridhe e, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoinibh ;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oighreachd : oir is ann do'n Tighearn Criosd a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ni eucoir, gheibh e toillteanas na h-eucorach a rinn e : agus cha'n 'eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

A MHAIGHSTIREAN, thugaibh do 'ur seirbhisich an ni sin a

tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a bhi agaibh gu bheil agaibh féin maighstir mar an ceudna air nèamh.

2 Buanaichibh ann an urnuigh, a' deanamh faire innte le breith-buidheachais ;

3 Ag urnuigh mar an ceudna air ar son-ne, chum gu fosgladh Dia dhuinn dorus na h-ùr-labhraidh, a chur an céill rùin-diomhair Chriosd, air son am bheil mise ann an cuibhreachaibh :

4 Chum gu foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na dream sin a ta an leth muigh, ag athcheannach na h-aimsir.

6 Biodh *bhur* còmhradh a ghnàth ann an gràs, air a dheanamh blasda le salann, chum gu'm bi fhios agaibh cionnus is còir dhuibh gach neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministear dileas, agus comhsheirbhiseach san Tighearn, gach ni dhuibh mu m' thimchioll-sa :

8 A chuir mi do 'ur nionnsuidh chum na crìche so féin, gu'm biodh fios *bhur* staide-sa aige, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridheachaibh.

9 Maille ri Onesimus, bràthair dileas agus gràdhach, a tha dhibh féin. Ni iad aithnichte dhuibh na h-uile nithe a tha an so.

10 Tha Aristarchus mo

chomh-phriosanach a' cur fàilte oirbh, agus Marcus, mac peathar do Bharnabas, (mu'n d'fhuair sibh àith-eanta; ma thig e do 'ur n-ionnsuidh, gabhaibh ris;)

11 Agus Iosa, ris an abrar Iustus, muinntir a tha do'n timchioll-ghearradh. 'Siad sin a mhàin *mo* chomh-oibrichean chum rioghachd Dhé, a bha 'nan comhfhurtachd dhomh.

12 Tha Epaphras, a tha dhibh féin, seirbhiseach Chrìosd, a' cur fàilte oirbh, a ghnàth a' deanamh sbairn dhùrachdaich air bhur son ann an urnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhlionta ann an uile thoil Dhé.

13 Oir tha mi deanamh fianuis dha, gu bheil aige mòr theas-ghràdh dhuibhse, agus dhoibh-san a tha ann an Laodicea, agus do'n

mhuinntir a tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas an léigh gràdhach, agus Demas a' cur fàilte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh a tha ann an Laodicea, agus air Nimphas, agus air an eaglais a tha 'na thigh.

16 Agus an uair a leughar an litir so 'nur measg-sa, thugaibh fa'near gu'n leughar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna; agus gu'n leugh sibhse cuideachd *an litir* o Laodicea.

17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do'n mhinistireileachd a fhuair thu san Tighearn, gu'n coimhlion thu i.

18 Fàilte uam-sa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibhreacha. Gràs *gu robh* maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Siluanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tesalonianach, a tha ann an Dia an t-Athair, agus *anns* an Tighearn Iosa Crìosd: gràs duibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Crìosd.

2 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnàth

air bhur son-sa uile, a' toirt ìomraidh oirbh ann ar n-urnuighibh-ne;

3 A' cuimhneachadh gun sgar obair bhur creidimh, agus saothair *bhur* gràidh, agus foighidin bhur dòchais 'nar Tighearn Iosa Crìosd, am fianuis Dé, agus ar n-Athair-ne:

4 Air dhuinn fios a bhi againn, a bhràithre gràdh-

aichte le Dia, air bhur taghadh-sa.

5 Oir cha d'fhàinig ar soisgeul-ne do 'ur n-ionnsuidh-sa ann am focal a mhàin, ach mar an ceudna ann an cumhachd, agus anns an Spiorad naomh, agus annam mòr-làn-dearbhadh; mar is aithne dhuibh ciod a' ghnè dhaoine bha annainn, nur measg air bhur sonsa.

6 Agus rinneadh sibh 'nur luchd-leanmhuinn oirnne, agus air an Tighearn, 'nuair a ghabh sibh ris an fhocal ann am mòr-àmhghar, le h-aobhneas an Spioraid naoimh:

7 Ionnsu gu robh sibh 'nur n-eisempleiribh dhoibh-san uile a tha creidsinn ann am Macedonia, agus ann an Achaia.

8 Oir uaibhse chaidh fuaim focail an Tighearna mach, cha'n ann a mhàin ann am Macedonia agus ann an Achaia, ach mar an ceudna anns gach àit, tha bhur creidimh ann an Dia air a sgaoileadh a mach, ionnsu nach 'eil feum air sinne a labhairt ni air bith.

9 Oir a ta iad féin a' foill-seachadh mu ar timchiollne, ciod a' ghné dol a steach a bha againn do ur n-ionnsuidh-sa, agus cionnus a phill sibh chum Dhé o iòdholaibh, a dheanamh seirbhis do'n Dia bheò agus fhìor,

10 Agus gu feitheamh r'a Mhac o nèamh, a thog

e suas o na marbhaibh, eadhon Iosa a shaor sinne o'n fheirg a ta ri teachd.

CAIB. II.

OIR is aithne dhuibh féin, a bhràithre, ar dol-ne a steach do 'ur n-ionnsuidh, nach robh e ann an dìomhanas:

2 Ach fòs air dhuinn fulang roimh, agus an déigh ar maslachaidh ann am Philipi, mar is aithne dhuibh, bha dànachd againn ann ar Dia-ne soisgeul Dé a labhairt ribhse ann am mòr-ghleachd.

3 Oir cha robh ar n-eairail-ne o mhealltaireachd, no o neòghloine, no ann an ceilg:

4 Ach mar a mheasadh sinne le Dia iomchuidh gu'm biodh ar soisgeul air earbsadh ruinn, is amhuil sin a labhramaid, cha'n ann mar dhream a tha toileachadh dhaoine, ach Dhé, a tha dearbhadh ar cridheach.

5 Oir cha do ghnàthaich sinn uair air bith briathra miodalach, mar is aithne dhuibh, no leithsgeul saintt; 's e Dia ar fianuis:

6 Ni mòdh'iarr sinn urram o dhaoineibh, no uaibhse, no o dhaoineibh eile, ged fheudamaid ar trom a leagadh oirbhse, mar abstola Chriosd.

7 Ach bha sinn caomh 'nur measg-sa, amhuil a dh'altrumas banaltrum a clann féin:

8 Mar sin, air bhi dhuinne

ro-dhéidheil oirbhse, bu toileach leinn cha'n e mhàin soisgeul Dhé a phàirteachadh ribh, ach mar an ceudna ar n-anama féin, do bhrìgh gu robh sibh ro ionmhuinn leinn.

9 Oir is cuimhne leibh, a bhràithre, ar saothair, agus ar sgìos-ne: oir air dhuinn bhì ri h-obair a dh'oidhche agus a là, chum nach cuireamaid trom air neach sam bith agaibh, shearmonaich sinn duibh soisgeul Dé.

10 Is fianuisean sibhse, agus Dia, cia naomha, agus cia cothromach, agus neo-rochdach a ghiùlain sinne sinn féin 'nur measg-sa a ta creidsinn:

11 Mar is aithne dhuibh, cionnus a dh'earailich sinn, agus a thug sinn comh-fhurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach aon agaibh fa leth, (mar a nì Athair d'a chloinn,)

12 Gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh chum a rìoghachd agus a ghloire féin.

13 Uime sin a ta sinne mar an ceudna a' toirt buidheachais do Dhia gun sgar, do bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri focal Dé a chuala sibh uainne, gu'n do ghabh sibh ris cha'n ann mar fhocal dhaoine, ach, (mar is e gu fìrinn-each,) focal Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annaibh-sa a ta creidsinn.

14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'nur luchd-

leanmhuinn air eaglaisibh Dhé, ann an Iudea, a tha ann an Iosa Criosd: oir dh'fhuiling sibhse na nithe ceudna o bhur luchd-dùthcha féin, mar a dh'fhuiling iadsan o na h-Iudhaich:

15 A chuir araon an Tighearn Iosa, agus am fàidhean féin gu bàs, agus a rinn geur-leanmhuinn oirnne; agus nach 'eil a' toileachadh Dhé, agus a tha'n aghaidh nan uile dhaoine:

16 A tha bacadh dhinne labhairt ris na Cinnich, chum gu'm biodh iad air an tèarnadh, chum sìr-lìonaidh suas am peacanna: oir thàinig an fheàrg orra mu dheireadh.

17 Ach air dhuinne, a bhràithre, bhì air ar dealachadh uaibhse rè tamuil bhig am pearsa, ach cha'n ann an cridhe, is ro mhòid a rinn sinn dìchioll air bhur n-aghaidh fhaicinn le mòr-thogradh.

18 Uime sin bu mhiann leinn teachd do 'ur n-ionnsuidh, (eadhon leam-sa Pòl,) uair no dhà: ach bhac Satan sinn.

19 Oir ciod e ar dòchas-ne, no ar n-aoibhneas, no ar crùn-uaille? nach sibhse féin e am fianuis ar Tighearna Iosa Criosd aig a theachd?

20 Oir is sibhse ar glòir-ne agus ar n-aoibhneas.

CAIB. III.

AIR an aobhar sin, an uair nach b'urrainn sinn cumail oirnne féin nì

b'fhaide, bu taitneach leinn bhi air ar fàgail 'nar n-aon-ar am *baile na h-Aithne* :

2 Agus chuir sinn Timoteus ar bràthair agus ministeir Dhé, agus ar romh-oibriche ann an soisgeul Chrìosd, chum sibhse a dhaingneachadh, agus romhfhurtachd a thoirt duibh mu thimchioll bhur creidimh ;

3 Chum nach gluaisteadh neach air bith agaibh leis na trioblaidibh so ; oir a ta fhios agaibh féin gu'n d'orduicheadh sinn a dh'ionnsuidh so.

4 Oir gu deimhin, an uair a bha sinn maille ribh, dh'innis sinn duibh roimhlàimh, gu robh sinn gu àmhghar fhulang ; eadhon mar a thachair, agus is aithne dhuibh.

5 Air an aobhar so, 'nuair nach robh mise comasach air cumail orm féin ni b'fhaide, chuir mi a dh'fhaghail fios mu 'ur creidimh, air eagal air chor sam bith gu'n do bhuair am buaireadair sibh, agus gum biodh ar saothair-ne dìomhain.

6 Ach a nis an uair a thàinig Timoteus uaibhse do ar n-ionnsuidh-ne, agus a thug e deadh sgeul duinn mu 'ur creidimh agus bhur gràdh, agus gu bheil cuimhne mhaith agaibh oirne a ghnàth, a' miannachadh gu mòr sinne fhaicinn, amhuil a ta sinne mar an ceudna sibhse fhaicinn.

7 Uime so, a bhràithre,

fhuair sinne comhfhurtachd do 'ur taobh ann ar n-uile àmhghar agus theinn tre bhur creidimh-sa :

8 Oir a ta sinne beò a nis, ma sheasas sibhse gu bunaiteach san Tighearn.

9 Oir ciod am buidheachas a dh'fheudas sinn iocadh do Dhia as bhur lethsa, air son an aoibhneis sin uile leis am bheil sinn ri gairdeachas do 'ur taobh am fianuis ar Dé-ne,

10 A dh'oidhche agus a là a' guidhe gu ro dhùrachdach gu faiceamaid bhur n-aghaidh-sa, agus gu leasaicheamaid uireasbhuidh bhur creidimh ?

11 A nis gu deanadh Dia féin, eadhon ar n-Athair, agus ar Tighearna Iosa Crìosd ar slighe-ne a threòrachadh do 'ur n-ionnsuidh-sa.

12 Agus gu tugadh an Tighearn oirbh fàs agus bhi ro phailt ann an gràdh d'a chéile, agus do na huile dhaoineibh, mar a ta sinne dhuibhse ;

13 Chum gu daingnich e bhur cridheacha neo-choir-each ann an naomhachd am fianuis Dé, eadhon ar n-Athair-ne, aig teachd ar Tighearna Iosa Crìosd maille r'a naomhaibh uile.

CAIB. IV.

OS bàrr ma ta, a bhràithre, cuireamaid a dh'impidh agus a dh'athchuinge oirbh tre'n Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh uainne cionnus is còir dhuibh im-

eachd, agus Dia a thoil-eachadh, gu meudaicheadh, sibh mar sin ni's mò agus ni's mò.

2 Oir a ta fhios agaibh ciod iad na h-àitheantan a thug sinne dhuibh tre'n Tighearn Iosa.

3 Oir is i so toil Dhé, eadhon bhur naomhachadh-sa, sibh a sheachnadh strìopachais :

4 Gu'm b'aithne do gach aon agaibh a shoitheach féin a shealbhachadh ann an naomhachd, agus ann an urram ;

5 Cha'n ann an am fonn ana-miannach, mar a ni na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia :

6 Gun neach air bith a dheanamh eucoir no meall-taireachd sa' chùis air a bhràthair ; do bhrìgh gur e'n Tighearn a ni dìoghaltas air an uile leithidibh sin, a réir mar a dh'innis sinne mar an ceudna duibh roimh, agus a rinn sinn fianuis.

7 Oir cha do ghairm Dia sinne gu neò-ghloine, ach gu naomhachd.

8 Uime sin an neach a ni tàir, cha'n ann air duine tha e deanamh tàir, ach air Dia, a thug dhuinne a Spiorad naomh féin.

9 Ach a thaobh gràidh bhràthaireil, cha'n 'eil feum agaibh mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh : oir a ta sibh féin air bhur teagasg o Dhia gràdh a thoirt d'a chéile.

10 Agus gu deimhin tha

sibh a' deanamh so thaobh nam bràthar uile, a tha ann am Macedonia gu h-ìomlan: ach guidheamaid oirbh, a bhràithre, sibh a mheudachadh ni's mò agus ni's mò ;

11 Agus gu'n dean sibh bhur dìchioll a bhi ciùin, agus bhur gnothuiche féin a dheanamh, agus saothreachadh le 'ur làmhaibh féin, (amhuil a dh'àithn sinne dhuibh ;)

12 Chum gu'n gluais sibh gu cubhaidh thaobh na muinntir sin a ta 'n leth muigh, agus nach bi uir-easbhuidh ni sam bith oirbh.

13 Ach cha b'àill leam, a bhràithre, sibh a bhi ain-eolach thaobh na muinntir sin a tha 'nan codal, chum nach dean sibh bròn, eadhon mar dhaoine eile aig nach 'eil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn gu'n d'fnuair Iosa bàs, agus gu'n d'éirich e ris, amhuil sin mar an ceudna an dream a choidil ann an Iosa, bheir Dia maille ris.

15 Oir so a ta sinn ag ràdh ribh ann am focal an Tighearna, nach bi againne a tha beò agus a dh'fhàgar gu teachd an Tighearna, toiseach orra-san a tha 'nan codal.

16 Oir thig an Tighearnu féin a nuas o nèamh le àrd iolaich, le guth an àrd aingil, agus le trompai Dhé: agus éiridh na mairbh ann an Crìosd air tùs :

17 An déigh sin sinne a bhios beò agus a dh'fhàgar,

togar suas sinn maille riu-san anns na neulaibh, an còdhail an Tighearna san athar : agus mar sin bithidh sinn gu sìorruidh maille ris an Tighearn.

18 Uime sin thugaibh comh-fhurtachd d'a chéile leis na briathraibh so.

CAIB. V.

ACH mu thimchioll nan aimsirean agus nan àm cha'n 'eil feum agaibh-sa, a bhràithre, mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir a ta sàr fhios agaibh féin gu'n tig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche.

3 Oir an uair a their iad, Sìth agus tèaruinteachd, an sin thig sgrìos obann orra, mar shaothair mnaoi thorraich ; agus cha téid iad as.

4 Ach cha'n 'eil sibhse, a bhràithre, san dorchadas, ionnus gu'm beireadh an là sin oirbh mar ghaduiche.

5 Is sibhse uile clann an t-soluis, agus clann an là : cha'n ann do'n oidhche, no do'n dorchadas sinn.

6 Uime sin na coidleamaid mar dhaoine eile ; ach deanamaid faire agus bith-eamaid stuama.

7 Oir an dream a choidleas, is anns an oidhche a choidleas iad : agus an dream a tha air mhisg, is anns an oidhche tha iad air mhisg.

8 Ach bitheamaid-ne a tha do'n là stuama, a' cur

oirnn uchd-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh, agus mar chlogaid, dòchas na slàinte.

9 Oir cha d'orduich Dia sinn chum feirge ; ach chum slàinte fhaotainn tre ar Tighearna Iosa Criosd,

10 A fhuair bàs air ar son, chum co aca is faireach no codal dhuinn, gu'm bitheamaid beò maille ris.

11 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile, agus togaibh suas gach aon a chéile, eadhon mar a ta sibh a' deanamh.

12 Agus guidheamaid oirbh, a bhràithre, aithne bhi agaibh air an dream a tha saothreachadh 'nur measg, agus a tha os bhur ceann san Tighearn, agus a tha 'gur comhairleachadh ;

13 Agus meas mòr a bhi agaibh dhiubh ann an gràdh air son an oibre. Bithibh sìochail 'nur measg féin.

14 A nis guidheamaid oirbh, a bhràithre, thugaibh rabhadh dhoibh-san a tha mi-riaghailteach, thugaibh comhfhurtachd dhoibh-san a tha lag-chridheach, cum-aibh suas iadsan a ta an-mhunn, bithibh foighidneach a thaobh nan uile dhaoine.

15 Feuchaibh nach ioc neach olc air son uile do dhuine sam bith ; ach lean-aibh-sa a ghnàth an ni a ta maith, araon do 'ur taobh féin, agus a thaobh nan uile dhaoine.

16 Deanaibh gairdeachas a ghnàth.

17 Deanaibh urnuigh gun sgur.

18 Anns gach uile ni thugaibh buidheachas; oir is i so toil Dé ann an Iosa Criosd do 'ur taobh.

19 Na mùchaibh an Spiorad.

20 Na deanaibh tàir air fàidheadaireachd.

21 Dearbhaibh na h-uile nithe: cumaibh gu daingean an ni sin a ta maith.

22 Seachnaibh gach uile choslas uile.

23 Agus gu deanadh Dia na sìthe féin naomha sibh gu h-iomlan; agus *gu deònaicheadh Dia* gu'm bi bhur n-uile spiorad, agus anam,

agus chorp air an gleidheadh gu neo-choireach, gu teachd ar Tighearna Iosa Criosd.

24 Is fìrinneach an Tia ta' gur gairm, neach mar an ceudna a ni e.

25 A bhràithre, deanaibh urnuigh air ar son-ne.

26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naomh.

27 Tha mi a' sparradh oirbh h-uchd an Tighearna, gu'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.

28 *Gu robh* gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ribh. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

POL, agus Siluanas, agus Timoteus, chum eaglais nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus *anns* an Tighearn Iosa Criosd:

2 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Tha e mar fhiachaibh oirnne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach áoin agaibh uile a' meudachadh d'a chéile:

4 Ionnsu gu bheil sinne féin a' deanamh uaille as-aibh-sa ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidin agus bhur creidimh ann bhur n-uile gheur-leanmhuinnibh agus àmhghar-aibh a tha sibh a' fulang:

5 *Ni a ta* 'na chomhara follaiseach air ceart-bhreitheanas Dé, chum gu measar gur airidh sibhse air rìoghachd Dhé, air son am bheil sibh a' fulang:

6 Do bhrìgh gur ceart an ni do Dhia, àmhghar iocadh dhoibh-san a ta cur àmhghair oirbh;

7 Agus dhuibhse a ta fo àmhghar, fois maille

ruinne, 'nuair a dh'fhoillsichear an Tighearn Iosa o nèamh, maille r'a ainglibh cumhachdach,

8 Ann an teine lasarach, a' leanamh dioghaltais air an dream aig nach 'eil eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Crìosd.

9 Muinntir air an deanar peanas le sgrios sìorruidh o làthair an Tighearn, agus o ghlòir a chumhachd;

10 'Nuair a thig e gu bhì air a ghlòrachadh 'na naomhaibh, agus chum gu'n deanar iongantach e ann-ta-san uile a ta creidsinn san là sin, (do bhrìgh gu'n do chreideadh ar fianuis-ne 'nur measg-sa.)

11 Air an aobhar so tha sinne mar an ceudna a' leanamh sìr-urnuigh air bhur son-sa, chum gu meas ar Dia-ne gur airidh sibhse air a' ghairm so, agus gu'n coimhlion e uile dheadh-ghean a mhaitheis, agus obair a' chreidimh le cumhachd:

12 Chum gu'm bi ainm ar Tighearna Iosa Crìosd air a ghlòrachadh annaibh-sa, agus sibhse ann-san, a réir gràis ar Dé-ne, agus an Tighearna Iosa Crìosd.

CAIB. II.

ANIS guidheamaid oirbh, a bhràithre, thaobh teachd ar Tighearna Iosa Crìosd, agus ar comh-chruinneachaidh-ne d'a ionnsuidh,

2 Gun sibh bhì gu h-eal-

amh air bhur crathadh 'nur n-inntinn, no fo bhuaireas, le spiorad, no le focal, no le litir, mar uainne, mar gu'm biodh là Chrìosd am fagus.

3 Na mealladh neach sam bith sibh air aon chor: oir cha *tig an là sin* mur tig air tùs tréigeadh-creidimh, agus *mur* foillsichear duine sin a' pheacaidh, mac an sgrios;

4 A tha cur an aghaidh agus 'ga àrdachadh féin os ceann gach nì ris an abrar Dia, no d'an deanar aoradh; ionnus mar Dhia gu bheil e 'na shuidhe ann an teampull Dhé, 'ga nochdadh féin gur Dia e.

5 Nach cuimhne leibh, air dhomh bhì fathast maille ribh, gu'n d'innis mi na nithe so dhuibh?

6 Agus is aithne dhuibh ciod a tha bacadh nis e bhì air fhoillseachadh 'na àm féin.

7 Oir a ta rùn-diomhair na h-ain-diadhachd ag oibreachadh cheana, a mhàin gus an toirear air falbh an tì a ta nis a' bacadh.

8 Agus an sin foillsichear an t-aingidh sin a chlaoidheas an Tighearn le h-anail a bheoil féin, agus d'an cur e as le dealradh a theachd:

9 *Eadhon esan*, aig am bheil a theachd a réir oibreachaidh Shatain, maille ris an uile chumhachd, agus chomharaibh, agus iongantasaibh breugach.

10 Agus maille ri uile mhealltaireachd na h-eu-

corach anntasan a chaillear ; a chionn nach do ghabh iad gràdh na firinn, chum gu tearuinteadh iad.

11 Agus air a shon so cuiridh Dia treun-oibreachadh meallaidh d'an ionnsuidh, ionnus gu'n creid iad a' bhreug :

12 Chum gu'm bi iad uile air an dìteadh, nach do chreid an f'hìrinn, ach aig an robh tlachd anns an eucoir.

13 Ach a ta e mar fhiach-aibh oirnne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a bhràithre, ionmhuinn do'n Tighearn, do bhrìgh gu'n do thagh Dia sibh o thùs chum slàinte, tre naomhachadh an Spioraid, agus creidsinn na firinn :

14 Chum an do ghairm e sibh tre ar soisgeul-ne, chum sibh a dh'fhaotainn glòire ar Tighearna Iosa Crìosd.

15 Uime sin, a bhràithre, seasaibh gu daingean, agus cumaibh na teagasgan a thugadh dhuibh, co dhiubh is ann le focal, no le ar litir-ne.

16 A nis gu'n tugadh ar Tighearn Iosa Crìosd e féin, agus Dia, eadhon ar n-Athair-ne, a ghràdhaich sinn, agus a thug dhuinn sòlas sìorruidh, agus dòchas maith tre ghràs,

17 Comhfhurtachd do 'ur cridhe-sa, agus gu daing-nicheadh e sibh anns gach uile dheadh fhocal agus ghnìomh.

CAIB. III.

FA dheoidh, a bhràithre, deanaibh urnuigh air ar son-ne, chum gu'n ruith focal an Tighearn, agus gu'm bi e air a ghlòrachadh mar ann bhur measg-sa ;

2 Agus chum gu saorar sinne o dhaoinibh mi-reusonta agus olca : oir cha'n ann aig na h-uile a ta creidimh.

3 Ach a ta an Tighearn dileas, a dhaingnicheas agus a choimhideas o'n olc sibh.

4 Agus a ta earbsa againn san Tighearn do 'ur taobhsa, gu bheil sibh araon a' deanamh, agus gu'n dean sibh na nìthe, a tha sinn ag àithneadh dhuibh.

5 Agus gu seòladh an Tighearn bhur cridheacha chum gràidh Dhé, agus chum foighidin Chrìosd.

6 A nis àithneamaid dhuibh, a bhràithre, ann an ainm ar Tighearna Iosa Crìosd, sibh féin a dhealachadh ris gach uile bhràthair a tha 'g imeachd gu mì-riaghailteach, agus cha'n ann a réir an teagaisg a fhuair e uainne.

7 Oir a ta fhios agaibh féin cionnus is còir dhuibh ar lorg-ne leantuinn : oir cha do ghiùlain sinne sinn féin gu mì-riaghailteach, 'nur measg ;

8 Ni mò a dh'ith sinn aran duine sam bith a nasgaidh ; ach le saothair agus an-shocair, a dh'oidhche agus a là ri h-obair, chum

nach cuireamaid ar trom air aon agaibh :

9 Cha'n e nach 'eil comas againn, ach a chum gu'n deanamaid sinn féin 'nar n-eisempleir dhuibhse, gu ar leantuinn.

10 Oir an uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an àithne so dhuibh, mar àill le neach obair a dheanamh, gun e dh'itheadh *bìdh*.

11 Oir tha sinn a' cluinn-tinn gu bheil daoine àraidh ag imeachd gu mi-riaghailteach 'nur measg, nach 'eil a' deanamh oibre sam bith, ach a' gabhail gnoth-uich ri nithibh nach buin doibh.

12 A nis tha sinn a' toirt àithne d'an leithidibh sin, agus ag earail orra tre ar Tighearna Iosa Crìosd, le saothreachadh gu ciùin, gu'n ithiad an aran féin.

13 Agus sibhse, a bhràith-

re, na sgithichibh do dheanamh maith.

14 Agus ma ta neach sam bith nach toir ùmhlachd do ar focal-ne tre an litir so, comharaichibh esan, agus na biodh comhludar agaibh ris, chum gu'm bi nàire air.

15 Gidheadh na measaibh e mar nàmhaid, ach thugaibh comhairle air mar bhràthair.

16 A nis gu'n tugadh Tighearna na sìthe e féin sìth dhuibhse a ghnàth, air gach aon chor. *Gu robh* an Tighearn maille ribh uile.

17 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin, ni a's e an comhara anns gach uile litir : mar so tha mi a' sgrìobhadh.

18 Gràs ar Tighearna Iosa Crìosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Crìosd, a réir àithne Dhé ar Slan-uighir, agus an Tighearna Iosa Crìosd, *neach a's e* ar dòchas ;

2 Chum Thimoteuis m'-fhìor mhic anns a' chreidimh : Gràs, trocair, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o Iosa Crìosd ar Tighearn.

3 Mar a dh'iarr mi ort fantuinn ann an Ephesus,

'nuair a chaidh mi do Mhacedonia, chum gu'n tugadh tu orduigh do dhream àraidh gun atharrachadh teagaisg a thoirt uatha ;

4 Agus gun aire a thoirt do sgeulachdaibh, agus do shloinnteachd neo-chrìochnaich, a bheir aobhar do cheisdibh, ni's mò na do fhòghlum diadhaidh, a tha tre chreidimh : *dean mar sin*.

5 A nis is e a's crìoch

do'n àithne gràdh á cridhe glan agus á coguis mhaith, agus á creidimh neo-chealgach :

6 Nithe air do dhream àraidh clàonadh uatha, chaidh iad a thaobh chum dìomhanais cainnte ;

7 A' miannachadh bhi 'nan luchd-teagaisg an lagha, agus gun iad a' tuigsinn ciod a ta iad ag ràdh, no ciod iad mu'm bheil iad a' toirt cinnte.

8 Ach tha fhios againn gu bheil an lagh maith, ma ghnàthaicheas neach gu dlìgheach e :

9 Air do fhios so a bhi aige, nach ann do dhuine fireanach a dh'orduicheadh an lagh, ach do dhaoineibh neo-dhlìgheach agus eas-ùmhail, dhoibh-san a ta mi-dhiadhaidh agus do pheacach, do dhaoineibh mi-naomha agus neo-chràbhach, do luchd-marbhaidh aithriche agus do luchd-marbhaidh mhàithriche, do luchd-mortaidh,

10 Do luchd-strìopachais, do luchd ana-mianna mi-nàdurra, do luchd-goid dhaoine, do bhreugairibh, do luchd-eithich, agus ma tha ni sam bith eile a tha'n aghaidh teagaisg fhallain,

11 A réir soisgeil ghlòrmhoir an Dé bheannaichte, a dh'earbadh rium-sa.

12 Agus a ta mi a' toirt buidheachais do Iosa Crìosd ar Tighearn, a neartaich mi, do bhrìgh gu'n do mheas e mi dìleas, 'gam chur sa' mhinistireileachd ;

13 A bha roimh a'm' fhear-labhairt toibheim, agus a'm' fhear geur-leanmhuinn, agus a'm' dhuine eucorach. Ach fhuair mi tròcair, do bhrìgh gu'n d'rinn mi so tre aineolas, ann am mi-chreidimh :

14 Agus bha gràs ar Tighearna thar tomhas ro phailte dhomh, maille ri creidimh, agus ri gràdh a ta ann an Iosa Crìosd.

15 Is fìor an ràdh so, agus is airidh e air gach aon chor air gabhail ris, gun d'thàinig Iosa Crìosd do'n t-saoghal a thèarnadh pheacach ; d'am mise an ceud-fhear

16 Gidheadh, air a shon so fhuair mi tròcair, chum gu'm foillsicheadh Crìosd annam-sa air tùs an uile fhad-fhulangas, mar shaimpleir dhoibh-san a chreideadh ann, an déigh so, chum na beatha maireannaich.

17 A nis do'n Rìgh shìorruidh, neo-thruaillidh, neo-fhaicsinneach, do Dhia a ta mhàin glic, gu robh urram agus glòir, gu saoghal nan saoghal. Amen.

18 An àithne so tha mi ag earbsadh riut, Thimotheus a mhic, a réir nam fàidheadaireachd a rinn-eadh umad roimh so, chum trid-san gu'n cogadh tu deadh chogadh ;

19 A' coimhead creidimh agus deadh choguis ; ni air do chuid do dhaoineibh a chur uatha, rinn iad longbhriseadh thaobh a' chreidimh.

20 D'am bheil Himeneus agus Alecsander ; muinntir a thug mise thairis do Shatan, chum le'n smachdachadh gu'm fòghlumadh iad gun toibheum a labhairt.

CAIB. II.

THA mi ag iarraidh uime sin, roimh na h-uile nithibh, gu'n deanar ath-chuinge, urnuighean, eadar-ghuidhe, agus breith-buidheachais air son nan uile dhaoine :

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarras : chum gu'n caith sinn ar beatha gu foisneach agus gu sìochail, anns an uile dhiadhachd agus chiatachd.

3 Oir *tha* so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànuighir :

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhi air an tèarnadh, agus iad a theachd chum eòlas na fìrinn.

5 Oir *is* aon Dia *a ta* ann, agus aon eadar-mheadhon-air eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Crìosd ;

6 A thug e féin 'na éiric air son nan uile, mar fhianuis ann an ìomchuidh ;

7 Chum an d'orduicheadh mise a'm' shearmonaiche, agus a'm' abstol, (tha mi a' labhairt na fìrinn ann an Crìosd, cha'n 'eil mi a' deanamh bréige,) a'm' fhear-teagaisg nan Cinn-each ann an creidimh agus ann am fìrinn.

8 Uime sin is àill leam na

fìr a dheanamh urnuigh sgach àit, a' togail suas làmh naomha, gun fheirg, gun amharus :

9 Air an dòigh cheudna, na mnà a chur eudaich iomchuidh umpa, 'gan sgeadachadh féin le nàisneachd agus stuaim : cha'n ann le casadh an gruaige, no le h-òr, no le neamhnuidibh, no le culaidhibh luachmhor ;

10 Ach, (mar is cubhaidh do mhnàibh a tha 'g aideachadh diadhachd,) le deadh oibribh.

11 Fòghlumadh a' bhean ann an ciùineas leis an uile ùmhlachd.

12 Ach cha'n 'eil mi a' ceadachadh do mhnaoi teagasg a thoirt uaipe, no ceannas a ghlacadh air an fhear, ach i bhi 'na tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaichheadh air tùs, agus 'na dhéigh sin Eubha.

14 Agus cha b'e Adhamh a mhealladh, ach air do'n mhnaoi bhi air a mealladh, bha i sa' chionta.

15 Gidheadh tèarnar i tre bhreith cloinne, ma bhuan-aicheas iad ann an creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an naomhachd maille ri stuaim.

CAIB. III.

IS ràdh fìor so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig, tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'na fhear aoin mhna, faireil,

ciallach, deadh-bheusach, fialuidh, ealamh gu teagasg.

3 Gun bhi 'na phòitear, gun bhi buailteach, gun bhi déidheil air buannachd shalaich; ach macanta, neo-thuasaideach, neo-shanntach;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin gu maith, aig ambheil a chlann fo smachd maille ris an uile shuidh-eachadh-inntinn;

5 (Oir mur aithne do dhuine a thigh féin a riaghladh, cionnus a ghabhas e cùram do eaglais Dhé?)

6 Gun bhi 'na nuadh-chreideach, air eagal, air dha bhi air atadh le h-uabhar, gu'n tuit e ann an dìteadh an diabhuil.

7 Is còir dha mar an ceudna deadh theisteach bhi aige uatha-san a ta'n leth muigh; air eagal gu'n tuit e ann an scainnil, agus ann an ribe an diabhuil.

8 Mar an ceudna is còir do na deaconaibh bhi suidhichte, gun an teangadh bhi leam leat, gun bhi cionail air mòran fìona, gun bhi déidheil air buannachd shalaich;

9 A' cumail rùn-dìomhair a' chreidimh ann an coguis ghloin.

10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh an toiseach; agus an sin gnàthaicheadh iad dreuchd deacoin, air dhoibh bhi air am faghail neo-choireach.

11 Is amhuil sin is còir

do na mnàibh bhi suidhichte, gun bhi 'nan luchd-tuaileis; ach bhi measarra, ionraic sna h-uile nithibh.

12 Biodh na deacoin 'nam fir aoin mhnà, a' riaghladh an cloinne, agus an tighe féin gu maith.

13 Oir an dream a ghnàthaich dreuchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin, agus dànachd mhòr sa' chreidimh, a tha ann an Iosa Crìosd.

14 Tha mi a' sgrìobhadh nan nithe so a d'ionnsuidh, an dòchas teachd gu grad a d'ionnsuidh:

15 Ach ma ni mi moille, chum gu'm bi fhios agad cionnus is còir dhuit thu féin a ghiùlain ann an tigh Dhé ni a's e eaglais an Dé bheò, post agus stéidh dhaingnich na firinn.

16 Agus gun amharus is mòr rùn-dìomhair na diadhachd: dh'fhoillsicheadh Dia san fheòil, dh'fhìreanaicheadh e san spiorad, chunnacas le ainglibh e, shearmonaicheadh e do na Cinnich, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

CAIB. IV.

A NIS a ta an Spiorad ag ràdh gu soilleir, anns na h-aimsiribh deireannach gu'n tréig dream àraidh an creidimh, a' toirt aire do spioradaibh malltach, agus do theagasaibh dheamhan;

2 Tre cheilg bhreugair-

ean, air bhi d'an coguisibh air an losgadh le iarunn dearg;

3 A' toirmeasg pòsaidh, agus ag iarraidh bidheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille ri breith-buidheachais leosan a ta creidsinn, agus aig am bheil eolàs na firinn.

4 Oir is maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha'n ion ni sam bith a dhiùltadh, a ghabhar le breith-buidheachais :

5 Oir a ta e air a naomhachadh le focal Dé agus le h-urnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so an cuimhne do na bràithribh, bithidh tu a'd' dheadh mhinisteir do Iosa Criosd, air t'altrum suas ann am briathraibh a' chreidimh, agus an deàdh theagaisg, air an do ghabh thu eòlas :

7 Ach diùlt sgenlachda mi-dhiadhaidh shean bhan agus cleachd thu féin chum diadhachd.

8 Oir a ta an cleachda corporra tarbhach chum beag nithe; ach a ta'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig am bheil gealladh na beatha a ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh firinneach so, agus is airidh e air gach aon chor air gabhail ris.

10 Oir is ann uime so a ta sinn an dà chuid ri saothair, agus a' fulang maslaidh, do bhrìgh gu bheil dòchas againn san Dia bheò, neach a's e Slànuighear nan uile

dhaoine, gu h-àraidh nan creideach.

11 Aithn agus teagaisg na nithe so.

12 Na deanadh duine sam bith tarcuis air t-òige; ach bi thusa a'd' eisempleir do na creidich, ann am focal, ann an caithe-beatha, ann an gràdh, ann an spiorad, ann an creidimh, ann am fìor-ghloine.

13 Gus an tig mi, thoir an aire do leughaireachd, do earail, do theagasg.

14 Na dearmad an tiodhlac a ta annad, a thugadh dhuit tre fàidheadaireachd, maille ri leagadh làmh na seanaireachd ort.

15 Smuainich air na nithibh sin; thoir thu féin gu tur dhoibh, chum gu'm bi do theachd air d'aghaidh follaiseach do na h-uile.

16 Thoir aire dhuit féin, agus do d'theagasg; buanaich annta: oir le so a dheanamh, saoraidh tu ar-aon thu féin, agus iadsan a tha 'g éisdeachd riut.

CAIB. V.

NA garg-chronaich sean-air, ach cuir impidh air mar athair, agus air na h-òig-fhir mar bhràithribh;

2 Na mnàì aosda mar mhàithrichibh, na mnàì òga mar pheathraichibh, maille ris an uile fhìor-ghloine.

3 Thoir urram do bhant-rachaibh a tha 'nam bant-rachaibh da rìreadh.

4 Ach ma tha bantrach air bith aig an bheil clann

no oghachan, fòghlumadh iad air tùs bhi dleasdhanach 'nan tighibh féin, agus ath-dhiol a thoirt d'am pàrant-aibh : oir a ta so maith agus taitneach am fianuis Dé.

5 A nis cuiridh ise a ta 'na bantraich da rìreadh, agus air a fàgail 'na h-aonar, a dòchas ann an Dia, agus buanaichidh i a là agus a dh'oidheche ann an ath-chuingibh, agus ann an urnuighibh.

6 Ach ise a tha caitheadh a beatha am macnus, air dhi bhi beò, tha i marbhl.

7 Uime sin àithn na nithe so dhoibh, chum gu'm bi iad neo-lochdach.

8 Ach mur dean duine solar air son a chuideachd féin, agus gu h-àraidh air son muinntir a theaghlaich, dh'àicheadh e'n creidimh, agus is miosa e na ana-creideach.

9 Na gabhar bantrach san àireamh a bhios fuidh thri ficead bliadhna dh'aois, a bha 'na mnaoi aoin duine,

10 Air am bheil teistias a thaobh dheadh oibre ; ma dh'oil i clann, ma thug i aoidheachd uaipe, ma dh'ionnlaid i cosa nan naomh, ma dh'fhòir i air luchd-àmhghair, ma lean i gu dìchiollach gach deadh obair.

11 Ach diùlt na bantrach-an òga : oir an uair a dh'fhàsas iad mear an aghaidh Chrìosd, is miann leo pòsadh ;

12 Muinntir a ta fuidh

dhìteadh, a chionn gu'n do thréig iad an ceud chreidimh.

13 Agus os bàrr, fòghlumaidh iad bhi dìomhanach, a' dol mu'n cuairt o thigh gu thigh ; agus cha'n e mhàin dìomhanach, ach mar an ceudna gabhannach, agus a' gabhail gnothuich ris na nithibh nach buin doibh, a labhairt nithe nach bu chòir dhoibh.

14 Is àill leam uime sin na *mnaoi* òga a phòsadh, iad a bhreith cloinne, a stiùradh an tighe, agus gun chion-fàth air bith a thoirt do'n eas-caraid labhairt gu toibheumach.

15 Oir a ta cuid a cheana air dol a thaobh an déigh Shatain.

16 Ma tha aig creideach no aig ban-chreideach bantrachan, fòireadh iad orra, agus na biodh an trom air an eaglais ; chum gu'n dean i cabhair orra-san a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

17 Measar gur airidh na seanairean a riaghlas gu maith air urram dùbailte, gu h-àraidh iadsan a tha saothreachadh san fhocal agus ann an teagasg.

18 Oir a ta an sgriobtuir ag ràdh, Na ceangail beul an daimh a tha saltairt an arbhair : agus, Is airidh an t-oibriche air a thuarasdal.

19 Na gabh casaid an aghaidh seanair, ach le dithis no triuir do fhianuisibh.

20 Iadsan a tha peacachadh cronaich an làthair nan uile, chum gu'n gabh càch cagal mar an ceudna.

21 Tha mi a' sparradh ort am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Crìosd, agus nan aingeal taghta, gu'n coimhid thu na nithe so, gun aon a chur roimh neach eile, gun ni air bith a dheanamh le clàon-bhreth.

22 Na leag do làmhha gu h-obann air duine sam bith, agus na biodh comhpairt agad do pheacaibh dhaoine eile: coimhid thu féin glan.

23 Na h-òl uisge ni's mò, ach cleachd beagan fìona air son do ghoile, agus t'anmhuinneachd mhinic.

24 Tha peacanna cuid do dhaoineibh follaiseach roimh-làimh, a' dol rompa chum breitheanais; agus tha *peacanna* dhream àraidh 'gan leantuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre *cuid* follaiseach roimh-làimh; agus na *h-oibre* a ta air ghleus eile, cha'n fheudar am folach.

CAIB. VI.

MEASADH a' mheud 's a ta fuidh 'n chuing 'nan seirbhisich, gur airidh am maighstirean féin air an uile urram; chum nach faigh ainm Dhé, agus, a theagasg toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcuis orra, air son gur bràithrean iad: ach gu ma fearr leo

seirbhis a dheanamh *dhoibh*, do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ionmhuinn, 'nan luchd-comhpairt do thiodhlac a' *ghràis*. Na nithe so teagaisg agus earailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagaisg uaith, agus nach aontaich e do bhriathraibh fallain, eadhon do bhriathraibh ar Tighearna Iosa Crìosd, agus do'n teagasg, a ta réir na diadhachd:

4 Tha e uaibhreach, gun eòlas aige air ni sam bith, ach e as a chèill mu thimchioll cheisdean, agus bhriathar-chonnsachadh, o'n tig farmad, comhstri, anacaint, drochamharusan,

5 Fiar-dheasboireachd dhaoine aig am bheil inn-tinn thruaillidh, agus as eugmhais na firinn, a' meas gur buannachd an diadhachd: dealaich ri an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille ri toil-eachas-inntinn.

7 Oir cha d'thug sinn ni air bith *leinn* do'n t-saoghal so, agus is soilleir nach urrainn sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eudach a bhi againn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le'n àill bhi beartach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann an ribe, agus ann an iomadh ana-miann amaid-

each agus ciurrail, a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is e gaol an airgid freumh gach uile: ni am feadh a mhiannaich dream àraidh, chaidh iad air seacharan o'n chreidimh, agus throimh-lot siad iad féin le iomadh cràdh.

11 Ach thusa, O òglaich Dhé, teich o na nithibh sin: agus lean fireantachd, diadhachd, creidimh, gràdh, foighidin, ceannsachd.

12 Còmhraig deadh chòmhrag a' chreidimh, gabh greim do'n bheatha mhaireannaich, chum mar an ceudna an do ghairmeadh thu, agus dh'aidich thu deadh aidmheil an làthair mhòran fhianuisean.

13 Tha mi a' sparradh ort ann am fianuis Dé, a bheothaicheas na h-uile nithe, agus *am fianuis* Iosa Criosd, a rinn fianuis air deadh aidmheil an làthair Phontiuais Philait;

14 Thu choimhead na h-àithne so gun smal, gun lochd, gu teachd ar Tighearna Iosa Criosd:

15 Ni, 'na àmaibh féin, a dh'fhoillsicheas an ti a ta beannaichte, agus a mhàin cumhachdach, Rìgh nan rìgh agus Tighearna nan tighearna;

16 Neach 'na aonar aig

am bheil neo-^{no}làsmhor-achd, a ta 'na chòmhnuidh san t-solus dh'ionnsuidh nach feudar teachd; neach nach faca duine sam bith, agus nach mò dh'fheudas e fhaicinn: dhasan *gu robh* urram agus cumhachd sìorruidh. Amen.

17 Thoir àithne do na daoineibh a ta saoibhir san t-saoghal so, gun iad a bhi ard-inntinneach, agus gun dòchas a chur ann an saoibhreas neo-chinnteach, ach anns an Dia bhed, a tha toirt duinn nan uile nithe gu saoibhir r'am mealtuinn:

18 Iad a dheanamh maith, iad a bhi saoibhir ann an deadh oibribh, ealamh gu roinn, comh-pàirteach;

19 A' tasgaidh suas doibh féin deadh bhunait fa chomhair an àm ri teachd, chum gu'n dean iad greim air a' bheatha mhaireannaich.

20 O Thimoteuis, coimhid an ni sin a dh'earbadh riut, a' seachnadh faoin-chòmhairidh mhi-naomha, agus comh-chogadh eòlais d'an toirear gu breugach an t-ainm sin.

21 Ni air bhi do dhream àraidh ag aidmheil, chaidh iad air seacharan thaobh a' chreidimh. Gràs *gu robh* maille riut. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

POL abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, a réir geallaidh na beatha, a tha ann an Iosa Criosd.

2 Gu Timoteus *mo* mhac gràdhach : Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o Iosa Criosd ar Tigh-earn.

3 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, do'm bheil mi a' deanamh seirbhis o m' shinnsiribh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne ortsa a ghnàth a là agus a dh'oidhche ann am urnuighibh ;

4 Air dhomh bhi ro-thogarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheur, chum gu'm bi mi air mo lionadh le gairdeachas ;

5 'Nuair a chuimhnichas mi an creidimh neo-chealgach a tha annad-sa, a chòmhnuich air tùs a'd' sheanmhàthair Lois, agus a'd' mhàthair Eunice : agus is deimhin leam a tha annad-sa mar an ceudna.

6 Air an aobhar so tha mi cur an cuimhne dhuit, thu dh'ath-bheothachadh tiodhlaic Dhé, a tha annad tre chur mo làmh-sa ort.

7 Oir cha d'thug Dia dhuinne spiorad na geilt ; ach *spiorad* a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhallain.

8 Uime sin na gabh-sa

nàire do fhianuis ar Tigh-earna, no dhìom-sa a phrìosanach : ach biodh do chuid agad do àmhghar an t-soisgeil, a réir cumhachd Dhé ;

9 A shaor sinne agus a ghairm *sin* le gairm naomh, cha'n ann a réir ar n-oibre, ach a réir a rùin féin, agus a ghràis a thugadh dhuinne ann an Iosa Criosd, roimh thoiseach an t-saoghail ;

10 Ach a dh'fhoillsich eadh a nis troimh theachd ar Slànuighir Iosa Criosd, a chuir as do'n bhàs, agus a thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum soluis, tre an t-soisgeul ;

11 Chum an d'orduich eadh mise a'm' shearmonaiche, agus a'm' abstol, agus a'm' fhear teagaisg nan Cinneach :

12 An t-aobhar air son am bheil mi mar an ceudna a' fulang nan nithe so : gidheadh cha'n 'eil nàire orm : oir a ta fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bheil esan comasach air an ni sin a dh'earb mi ris a choimhead fa chomhair an là sin.

13 Cum gu daingean samhladh fìrinneach nam briathar fallain, a chuala tu uam-sa, ann an creidimh agus ann an gràdh a ta ann an Iosa Criosd.

14 Coimhid an taisgeach maith sin a dh'earbadh riut, tre an Spiorad naomh, a tha chòmhnuidh annainn.

15 Tha fhios so agad, gu'n do phill iadsan uile a tha san Asia uam-sa; d'am bheil Phigellus agus Her-mogenes.

16 Gu'n tugadh an Tighearn tròcair do theaghlach Onesiphorus; oir is minic a thug e sòlas dhomh-sa, agus cha do ghabh e nàire do m' shlabhraidh.

17 Ach an uair a bha e san Ròimh dh'iarr e mach mi gu dìchiollach, agus fhuair e *mi*.

18 Gu deònaicheadh an Tighearn dhasan gu'm faigh e tròcair o'n Tighearn san là sin: agus a ta sàrfhios agad, cia lìon nithe anns an d'rinn e frithealadh dhomh-sa ann an Ephesus.

CAIB. II.

UIME sin bi-sa, a mhic, làidir anns a' ghràs a ta ann an Iosa Crìosd.

2 Agus na nithe a chuala tu uam-sa am measg mhòran fhianuisean, earb thusa na nithe sin féin ri daoineibh firinneach, a bhios iomchuidh gu daoine eile a theagasg mar an ceudna.

3 Fuiling thusa uime sin cruaidh-chas, mar dheadh shaighdear Iosa Crìosd.

4 Cha dean neach sam bith a leanas an cogadh e féin a ribeadh ann an gnothuichibh na beatha so: chum gu'n toilich e an ti a thagh e gu bhi 'na shaighdear.

5 Agus mar an ceudna ged ni fear air bith sbairn, cha chrùnàr e mur dean e sbairn gu dligeach.

6 Is còir do'n treabh-aiche a shaoithricheas air tùs, comh-roinn fhaotainn do'n toradh.

7 Smuainich air na nithibh a ta mi ag ràdh; agus gu tugadh an Tighearna dhuit tuigse anns na h-uile nithibh.

8 Cuimhnich gu'n do thogadh o na marbhaibh Iosa Crìosd, do shìol Dhaibhidh, a réir mo shoisgeil-sa;

9 Air son am bheil mise a' fulang mar fhear droch-bheirt, *eadhon* gu geimhlibh; ach cha'n 'eil focal Dé ceangailte.

10 Uime sin tha mi ag iomchar nan uile nithe air son nan daoine taghta, chum gu'm faigh iadsan mar an ceudna an t-slàinte a tha ann an Iosa Crìosd, maille ri glòir shìorruidh.

11 *Is* ràdh fìor so, Ma bhàsaicheas sinn maille ris, gu'm bi sinn beò mar an ceudna maille ris:

12 Ma dh'fhuilgeas sinn, rìghichidh sinn mar an ceudna maille ris: ma dh'àicheadhas sinn e, àicheadhaidh esan sinne mar an ceudna.

13 Mur creid sinne, gidheadh tha esan a' fantuinn firinneach; cha'n 'eil e'n comas da e féin àicheadh.

14 Cuir na nithe sin an cuimhne dhoibh, a' cur sparraidh orra am fianuis an Tighearna, gun iad a bhi connsachadh mu fhoc-

laibh anns nach 'eil tairbhe sam bith, *ach* a thilgeas bun os ceannan luchd-éisdeachd.

15 Dean dichìoll air thu féin a nochdadh dearbhta do Dhia, a'd' shaothraiche, nach ruig a leas nàire a' ghabhail, a' roinn focail na firinn gu ceart.

16 Ach seachainn faoin-chainnt mhi-naomha; oir théid iad air aghaidh chum an tuilleadh mi-dhiadhachd.

17 Agus ithidh am focal mar chnàmhuinn; d'am bheil Himeneus agus Phil-etus;

18 Muinntir thaobh na firinn a chaidh air seacharan, ag ràdh gu'n deachaidh an aiseirigh cheana seach; agus a ~~ta~~ tilgeadh creidimh dream àraidh bun os ceann.

19 Gidheadh, a ta bunait Dhé a' seasamh daingean, aig am bheil an seula so, Is aithne do'n Tighearn an dream sin a's leis. Agus, Gach neach a tha 'g ainmeachadh ainm Chrìosd, tréigeadh e eucoir.

20 Ach ann an tigh mòr cha'n e mhàin gu bneil soithichean òir, agus airgid, ach mar an ceudna *soithiche* fiodha, agus creadha; agus cuid diubh chum urraim, agus cuid eile chum eas-urraim.

21 Uime sin ma ghlanas neach e féin uatha so, bithidh e 'na shoitheach chum urraim, air a naomhachadh, agus iomchuidh chum feim a' mhaighstir,

deas chum gach uile dheadh oibre.

22 Teich uime sin o anamiannaibh na h-òige: ach lean fireantachd, creidimh, gràdh, sìth, maille riu-san a ta gairm air an Tighearn o chridhe glan.

23 Ach seachainn ceisdean amaideach agus neo-fhòghluimte, air dhuit fios a bhi agad gu'n tog iad connsaichean.

24 Agus cha'n fheud òglach an Tighearn bhi conspoideach; ach ciùin ris na h-uile dhaoineibh, ealamh chum teagaisg, foighidneach,

25 Ann an ceannsachd a' teagasg na dream a sheasas 'na aghaidh; dh'fheuchainn an toir Dia uair air bith aithreachas dhoibh, chum aidmheil na firinn.

26 Agus air mosgladh dhoibh gu'n téid iad as o ribe an diabhuil, aig am bheil iad air am beò-ghlacadh chum a thoile.

CAIB. III.

ACH biodh fhios so agad, gu'n tig anns na làitheibh deireannach aimsire cunnartach.

2 Oir bithidh daoine féin-speiseil, sanntach, ràiteachail, uaibhreach, toibheumach, eas-ùmhal do phàrantaibh, mi-thaingeil, mi-naomha,

3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan luchd brisidh coimheangail, tuaileasach neogheamnuidh, borb, gun ghaol do'n mhaith,

4 Fealltach, ceann-laidir, àrdanach, aig am bheil bàrr gràidh do shàimh na ta aca do Dhia ;

5 Aig am bheil coslas diadhachd, ach a ta 'g àicheadh a cumhachd : o'n leithidibh sin tionndadh-sa air falbh.

6 Oir is ann diubh so a ta 'n dream sin a dh'éalaidheas a stigh do thighibh, agus a bheir leo am braighdeanas mnàì shuarach air an uallachadh le peacaibh, air an iomain le iomadh gnè ana-mianna,

7 A' sìr-fhòghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum eòlais na firinn.

8 Agus mar a chuir Iannes agus Iambres an aghaidh Mhaois, mar sin tha iadsan a' cur an aghaidh na firinn : daoine aig am bheil inntinn thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha téid iad ni's faide air an aghaidh : oir bithidh am mi-chiall follaiseach do na h-uile *dhaoineibh*, mar a bha am *mi-chiall-san* mar an ceudna.

10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theagasg-sa, *mo* ghnè beatha, *mo* rùn, *mo* chreidimh, *m'* fhadfhulangas, *mo* sheirc, *m'* fhoighidin,

11 *Mogheur-leanmhuinnibh*, *m'* fhulangais a thàinig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Listra ; ciod e meud nau geur-leanmhuinn a ghiùl-

ain mi : ach asda uile shaor an Tighearn mi.

12 Seadh, fuilgidh iadsan uile leis an àill am beatha a chaitheadh gu diadhaidh ann an Iosa Criosd, geur-leanmhuinn.

13 Ach fàsaidh drochdhaoine agus mealltairean ni's miosa agus ni's miosa, a' mealladh, agus air an mealladh.

14 Ach buanaich thusa anns na nithibh a dh'fhòghluim thu, agus air an d'rinneadh thu dearbh-fhiosrach, air dhuit fios a bhi agad cia uaith a dh'fhòghluim thu *iad* ;

15 Agus o bha thu a'd' leanabh gu'm b' aithne dhuit na sgriobtuire naomha, a tha comasach air do dheanamh glic chum slàinte, tre'n chreidimh a ta ann an Iosa Criosd.

16 *Tha* an sgriobtuir uile air a dheachdadh le Spiorad Dé, agus *tha* e tarbhach chum teagaisg, chum spreige, chum leasachaidh, chum oilein ann am fireantachd :

17 Chum gu'm bi òglach Dhé coimhlionta, làn deas chum gach uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

THA mi a' sparradh ort uime sin am fianuis Dé, agus an Tighearna Iosa Criosd, a bheir breth air na beothaibh agus air na marbhaibh, aig a theachd dealrach, agus *ann* a rìoghachd :

2 Searmonaich am focal, bi dùrachdach ann an àm agus ann an an-àm; spreig, cronaich, earailich leis an uile fhad-fhulangas agus theagasg.

3 Oir thig an t-àm anns nach bi fulang aca air teagasg fallain: ach air do chluasaibh tachasach bhi aca, carnaidh iad suas dhoibh féin luchd-teagaisg a réir an ana-mianna;

4 Agus tionndaidh iad an cluasan o'n fhìrinn, agus iompaichear iad chum sgeulachda faoine.

5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling cruaidh-chas, dean obair soisgeulaiche, coimh-lion do mhinistireileachd.

6 Oir tha mise nis gu bhi air m'ìobradh, agus tha àm mo shiubhail am fagus.

7 Chòmhraig mi an deadh chòmhrag, chrìochnaich mi *mo* thurus, ghleidh mi an creidimh.

8 O so mach taisgear fa m' chomhair crùn fireantachd, a bheir an Tighearn, am breitheamh cothromach, dhomh san là ud: agus cha'n ann dhomh-sa a mhàin, ach dhoibh-san uile mar an ceudna, leis an ionmhuinn a theachd-san.

9 Dean do dhìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu luath:

10 Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so a tàlathair a ghràdhachadh, agus chaidh e do Thesalonica; Crescens do Ghالاتيا, Titus do Dhalmatia.

11 Tha Lucas 'na aonar maille rium. Gabh Marcus agus thoir leat e: oir tha e feumail dhomh-sa chum na ministireileachd.

12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.

13 An fhalluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir leat, agus na leabhraichean, ach gu h-àraidh na meambrana.

14 Rinn Alecsander an ceard-umha iomadh olc orm: gu tugadh an Tighearn dha a réir a ghnìomh-ara:

15 Bi thusa mar an ceudna air t'fhaicill uaith, oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briathar-ne.

16 Aig mo cheud fhreagradh cha robh aon neach leam, ach thréig na h-uile mi: nar agrar orra e.

17 Gidheadh, sheas an Tighearn làimh rium, agus neartaich e mi; chum triom-sa gu'm biodh an searmonachadh air a làn-fhoillseachadh, agus gu'n cluinneadh na Cinnich uile e: agus shaoradh mi á beul an leòmhain.

18 Agus saoraidh an Tighearn mi o gach uile dhroch obair, agus gleidhidh e mi chum a rìoghachd nèamhaidh féin: dha-san *gu robh* glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Prisca, agus air Acula, agus air teaghlach Onesiphorus.

20 Dh'fhan Erastus ann an Corintus: ach dh'fhàg

mi Trophimus gu tinn ann am Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd roimh 'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus

Claudia, agus na bràithrean uile a' cur fàilte ort.

22 *Gu robh an Tighearn* Iosa Criosd maille ri d' spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THITUIS.

CAIB. I.

POL seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Criosd, a réir creidimh *dhaoine* taghta Dhé, agus aidmheil na firinn a ta réir diadhachd:

2 Ann an dòchas na beatha maireannaich, a gheall Dia, do nach comasach breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail;

3 Ach dh'fhoillsich e 'fhocal féin, ann an àm iomchuidh tre shearmonachadh, a dh'earbadh riumsa, a réir àithne Dhé ar Slànuighir:

4 Chum Thituis *mo* dhearbh mhic fèin a réir a' chreidimh choitchionn: Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd ar Slànuighear.

5 Air a shon so dh'fhàg mi thu ann an Crete, chum gu'n cuireadh tu 'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh gun deanamh, agus gu'n suidhicheadh tu seannairean anns gach baile, a réir mar a dh'àithin mise dhuit.

6 Ma tha neach sam bith

neo-lochdach, 'na dhuine aoin mhnà, aig am bheil a chlann creideach, nach 'eil fuidh mhi-chliu thaobh anacaitheimh, no eas-ùmhail:

7 Oir is còir do easbuig a bhi neo-choireach, mar stiùbhard Dhé; gun bhi féin-thoileil no feargach, no òlmhar, no buailteach, no cionail air buannachd nèoghloin;

8 Ach aoidheil, déidheil air daoineibh maithe, ciallach, cothromach, naomh, measarra;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingean a réir teagaisg, chum gu'm bi e comasach le teagasg fallain, araon earail a thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh a chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-riaghailteach, a labhras gu dìomhain, agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àraidh iadsan a tha do'n timchioll-ghearradh:

11 Muinntir a's còir am beul a dhruideadh, dream a tha tionndadh thighean iomlan bun os ceann, a'

teagasg nan nithe nach còir, air ghaol buannachd shal-
aich.

12 Thubhairt neach àr-
aidh dhiubh féin, eadhon
fàidh dhiubh féin, *Is breug-*
airean a ghnàth na Cretich,
droch fhiadh-bheathaich-
ean, builg mhall.

13 Tha an fhianuis so
fior: air an aobhar sin
cronaich gu geur iad, chum
gu'm bi iad fallain sa'
chreidimh;

14 Gun bhi toirt aire
do fhaoin-sgeulachdaibh
Iudhach, agus do àitheant-
aibh dhaoine, a thionnd-
aidheas o'n fhirinn.

15 Oir gu deimhin tha
na h-uile nithe glan do'n
dream a ta glan: ach
dhoibh-san a ta salach, a-
gus mi-chreideach, *cha'n*
'eil aon ni glan; ach tha
an inntinn agus an coguis
féin air an salachadh.

16 Tha iad a' gabhail
orra eòlas a bhi aca air Dia;
ach ann an oibribh tha iad
'ga àicheadh, air dhoibh
bhi gràineil, agus eas-ùm-
hal, agus a thaobh gach
deadh oibre as eugmhais
tuigse.

CAIB. II.

ACH labhair thusa na
nithe a thig ri teagasg
fallain:

2 *Eadhon* na daoine aosda
bhi aireach, suidhichte,
measarra, fallain sa' chreid-
imh, ann an gràdh, ann am
foighidin:

3 Mar an ceudna na
mnàì aosda *bhi* 'nan giùlan

mar is cubhaidh do naomh-
achd, gun bhi 'nan luchd-
tuailleis, gun bhi trom air
fìon, bhi 'nan luchd-teag-
aisg air nithibh maithe;

4 Chum gu'n teagaisg iad
na mnàì òga bhi ciallach,
gràdhach air am fearaibh,
gràdhach air an cloinn,

5 *Bhi* eagnuidh, geam-
nuidh, fantuinn aig an tigh,
bhi maith, ùmhal d'am fear-
aibh chum nach faigh focal
Dé mi-chliu.

6 Cuir impidh air na
daoineibh òga mar an ceud-
na, iad bhi ciallach.

7 Anns na h-uile nith-
ibh 'gad nochdadh féin
ann ad eisempleir dheadh
oibre: ann an teagasg a'
nochdadh neo-thruaillidh-
eachd, suidheachadh inn-
tinn, tréibhdhireis,

8 Càinnt fhallain nach
fheudar a dhiteadh; chum
gu'm bi nàire air an neach a
ta 'nur u-aghaidh, a chionn
nach 'eil droch ni sam bith
aige r'a labhairt umaibh.

9 *Earailich* seirbhisich
bhi ùmhal d'am maighstir-
ibh féin, agus an deadh-
thoileachadh anns na h-uile
nithibh: gun bhi a' labh-
airt 'nan aghaidh;

10 Gun bhi a' ceileachadh
aon ni d'an cuid, ach a'
nochdadh gach uile dheadh
thairis-neachd; chum gu'n
dean iad teagasg Dhé ar
Slànuighin maiseach anns
an h-uile nithibh.

11 Oir dh'fhoillsicheadh
gràs slàinteil Dhé do na h-
uile dhaoineibh,

12 A' teagasg dhuinn gach

ni-dhiadhachd agus an-
ianna saoghalta àicheadh,
agus ar beatha a chaith-
adh gu stuama, gu coth-
mach, agus gu diadhaidh
anns an t-saogha, so làthair;

13 Air dhuinn sùil a
hi againn ris an dòchas
heannaichte sin, eadhon
oillseachadh glòire an Dé
dhòir, agus ar Slànuighir
osa Criosd :

14 A thug e féin air ar
on, chum gu'n saoradh e
inn o gach aingidheachd,
agus gu'n glanadh e dha
éin sluagh sonruichte,
udmhor mu dheadh oib-
ibh.

15 Na nithe so labhair,
agus earailich, agus cron-
ich leis an uile ùghdarras.
Na deanadh duine sam bith
àir ort.

CAIB. III.

CUIR an cuimhne dhoibh
bhi ùmhal do uachdar-
nachdaibh, agus do chumh-
achdaibh, freagarrach do
uchd-riaghlaidh, ullamh
chum gach uile dheadh
oibre.

2 Gun olc a labhairt mu
neach air bith, bhi neo-
chusaideach, min, a' taisb-
eanadh an uile cheanns-
achd do na h'uile dhaoin-
ibh.

3 Oir bha sinne féin uair-
éigin eu-céillidh, eas-ùmh-
al, air seacharan, a' dean-
amh seirbhis do iomadh
gnè do anamiannaibh agus
do an-toilibh, a' caitheadh
ar beatha ann am mì-run
agus am farmad, fuath-

thoillteannach, agus a' toirt
fuath d'a chéile.

4 Ach an uair a dh'fhoill-
sicheadh caoimhneas agus
gràdh Dhé ar Slànuighir
do dhaoinibh,

5 Cha'n ann o oibribh
fireantachd e rinn sinne,
ach a réir a thòcair féin
shaor e sinn, tre ionnlad na
h-ath-ghineamhuinn, agus
ath-nuadhachadh an Spior-
aid naoimh :

6 A dhòirt e oirnne gu
saoibhir, tre Iosa Criosd ar
Slànuighear;

7 Chum air dhuinn bhi
air ar fireanachadh tre a
ghràs-san, gu'm bitheamaid
air ar deanamh 'nar n-oigh-
reachaibh a réir dòchais na
beatha maireannaich.

8 Is fìor an ràdh so, a-
agus is àill leam thu thoirt
dearbh-chinntte air na nith-
ibh sin, chum gu'm biodh
iadsan a chreid ann an Dia,
cùramach air toiseach a bhi
aca ann an deadh oibribh :

9 Ach seachainu ceisdean
amaideach, agus sloinnteir-
eachd, agus conspoidean,
agus connsachadh mu'n
lagh; oir tha iad gun tairbhe
agus dìomhain.

10 Duine a ta 'na shaobh-
chreideach, an déigh na
ceud agus an dara comh-
airle diùlt :

11 Air do fhios bhi agad
gu bheil a leithid sin do
dhuine air a chur bun os
ceann, agus gu bheil e a'
peacachadh, air dha bhi air
fhéin-dhiteadh.

12 'Nuair a chuireas mi Artemas a d' ionnsuidh, no Tichicus, dean dìchioll air teachd a m' ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an geamhradh a chaitheadh.

13 Thoir Senas am fear-lagha agus Apollos air an aghaidh san t-slighe gu dùrachdach, chum nach bi ni air bith dh'uireasbhuidh orra.

14 Agus fòghlumadh ar muinntir-ne mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomh-air ghnàthachadh feumail, chum nach bi iad neo-tharbhach.

15 Tha'n dream a ta maille rium uile a' cur fàilte ort. Cuir fàilte orra-san, le'n ionmhuinn sinne sa' chreidimh. Gràs maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM PHILEMOIN.

POL, prìosanach Iosa Criosd, agus Timoteus ar bràthair, chum Philemoin a's ionmhuinn leinn, agus ar comh-shaothraiche,

2 Agus chum Aphia ionmhuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:

3 Gràs *gu robh* dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

4 Tha mi a' toirt buidheachais do m' Dhia, a' sìr-thoirt luaidh ort-sa ann am urnuighibh,

5 Air dhomh bhi cluinn-tinn mu d' ghràdh, agus chreidimh, a tha agad a thaobh an Tighearna Iosa, agus a thaobh nan uile naomh;

6 Chum gu'm bi comh-chomunn do chreidimh eifeachdach ann an aidmheil

an uile mhaith a tha ann-aibh ann an Iosa Criosd.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comhfhurtachd againne ann do ghràdh-sa, do bhrìgh gu bheil innigh nan naomh air faotainn suaimhneis tromhad-sa, a bhràthair.

8 Uime sin ged fheudainn bhi ro dhàna ann an Criosd, chum an ni a ta iomchuidh àithneadh dhuitse.

9 Gidheadh is fearr leam air son gràidh impidh chur ort, air bhi dhomh mar Phòl aosda, agus a nis mar an ceudna a'm' phrìosanach air son Iosa Criosd.

10 Guidheam ort air son mo mhic Onesimuis, a ghin mi ann am gheimhlibh:

11 Neach a bha uair-éigin neo-tharbhach dhuitse, ach a nis a tha tarbhach dhuitse, agus dhomh-sa:

12 Neach a chuir mi air

is : uime sin gabh-sa ris
mar ri m' innigh féin.

13 Neach bu mhiann
eam a chumail maille rium
éin, chum gu'n deanadh e
rithealadh dhomh ann ad
ite-sa, aunn an geimhlibh
n t-soisgeil :

14 Ach as eugmhais t'
inntinn-sa cha bu toil leam
i sam bith a dheanamh ;
hunnach biodh do mhaith-
a mar gu b'ann a dh'ain-
coin, ach o d' thoil féin.

15 Oir theagamh gur ann
ir a shon so a dh'fhàg e
lu rè tamuill, chum gu'm
aigheadh tu e gu sìorruidh ;

16 Cha'n ann á so
as mar sheirbhiseach,
ch os ceann seirbhisich,
a bhràthair gràdhach, gu
làraidh dhomh-sa, agus
ach mò na sin dhuitse,
raon anns an fheòil, agus
nns an Tighearn ?

17 Uime sin ma mheasas
a mise mar fhear comh-
oinne, gabh ris-san mar
ium féin.

18 Agus ma rinn e eucoir
rt, no ma dhligheas e ni
am bith dhuit, cuir sin as
no leth-sa.

19 Sgrìobh mise Pòl le
m' làimh féin e, agus dìol-
aidh mi e : ged nach 'eil
mi ag ràdh riut, gu'n dligh-
ear leat thu féin os bàrr
dhomh.

20 Seadh, a bhràthair,
faigheam gairdeachas do d'
thaobh san Tighearn : dean
suaimhneach mo chridhe
san Tighearn.

21 Air dhomh bhi earbs-
ach à d'umhlachd sgrìobh
mi a d'ionnsuidh, oir tha
fhios agam gu'n dean thusa
mar an ceudna ni's mò na a
ta mi ag ràdh.

22 Ach maille ri so
ulluich mar an ceudna fard-
och air mo shon : oir tha
dòchas agam, tre bhur n-
urnuighibh-sa, gu'n toirear
mi dhuibh.

23 Tha Epaphras mo
chomh-phrìosanach ann an
Iosa Criosd,

24 Marcus, Aristarchus,
Demas, Lucas, mo chomh-
luchd-oibre, a' cur fàilte
ort.

25 Gràs ar Tighearna
Iosa Criosd *gu robh* maille
ri 'ur spiorad-sa. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EABHRUIDHEACH.

CAIB. I.

DIA, a labhair o shean
gu minic, agus air iom-
adh dòigh ris na h-aithrich-
bh leis na fàidhibh,

2 Labhair e anns na

làithibh deireannach so
ruinne tre a Mhac, a dh'-
orduich e 'na oighre air na
h-uile nithibh, tre'n do
chruthaich e fòs na saogh-
ail.

3 Neach air bhi dha 'na dhealradh a ghlòire-san, agus 'na fhìor ìomhaigh a phearsa, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a ghlan e ar peacanna troimh féin, shuidh e air deas làimh na mòrachd anns na h-àrdaibh :

4 Air dha bhi air a dheanamh ni's ro òirdheirce na na h-aingil, mheud 's gu'n d' fhuair e mar oighreachd ainm bu ro fhearr na iad-san.

5 Oir cò do na h-aingil ris an dubhairt e uair air bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh ghin mi thu ? agus a ris, Bithidh mise a'm' Athair dha-san, agus bithidh esan 'na Mhac dhomhsa.

6 Agus a ris, 'nuair a tha e a' tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.

7 Agus a thaobh nan aingeal a ta e ag ràdh, Neach a ta deanamh 'aingle 'nan spioradaibh, agus a mhinisteirean 'nan lasair theine.

8 Ach ris a' Mhac a ta e ag ràdh, Tha do rìgh-chaitir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal ; is slat-rìoghail ro chothromach slat do rìoghachd-sa :

9 Ghràdhaich thu fireantachd, agus thug thu fuath do aingidheachd ; uime sin dh'ung Dia, do Dhia-sa, thu le oladh aoibhneis os ceann d' hompanacha.

10 Agus, Leag thusa, a Thighearn, bunaite na talmhainn air tùs ; agus is iad na nèamha oibre do làmh ;

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa : agus fàsaidh iad uile sean mar eudach ;

12 Agus fillidh tu iad mar bhrat, agus caochlaidhear iad : ach is tusa an ticeudna, agus cha'n fhàilnich do bhliadhnachan.

13 Ach cò do na h-aingilibh ris an dubhairt e uair air bith, Suidh air mo dheas-làimh, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòlchos fo d'chosaibh ?

14 Nach spiorada frith-ealaidh iad uile, air an cur a mach chum frithealaidh dhoibh-san a bhios 'nan oighreachaibh air slàinte ?

CAIB. II.

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chualasinn, air eagal nair sam bith gu'n leigeamaid ruith leo.

2 Oir ma bha am focal a labhradh le h-aingilibh seasmhach, agus gu'n d'fhuair gach uile bhriseadh agus eas-ùmhachd dìol-thuarasdal dligheach ;

3 Cionnus a théid sinneas, mi ni sinn dìneas air slàinte co mòr, a thòisich air tùs air bhi air a labhairt leis an Tighearn, agus rinneadh dearbhta dhuinne leo-san a chual e ;

4 Air bhi do Dhia a' deanamh comh-fhianuis leo, araon le comharaibh

agus le h-iongantasaibh, agus le feartaibh eagsamhla, agus le tiodhlacaibh an Spioraid naoimh, a réir a thoile féin?

5 Oir cha do chuir e fo cheannsal nan aingeal an saoghal ri teachd, mu'm bheil sinn a' labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad àraidh, ag ràdh, Ciod e an duine gu'n cuimhnichheadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraicheadh tu e?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig ni's isle na na h-aingil; chrùn thu e le glòir agus le h-urram, agus chuir thu e os ceann oibre do làmh:

8 Chuir thu na h-uile nithe sìos fuidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe fuidh dha, cha d'fhàg e ni air bith gun chur fuidhe. Ach a nis cha'n 'eil sinn a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur f'a cheannsal.

9 Ach chi sinn Iosa, a rinneadh rè ùine bhig ni b'isle na na h-aingil, chum tre ghràs Dé gu'm blaiseadh e bàs air son gach uile dhuine, tre fhulang a' bhàis air a chrùnadh le glòir agus le h-urram.

10 Oir b'iomchuidh dhasan, air son *am bheil* na h-uile nithe, agus tre'm *bheil* na h-uile nithe, ann an tabhairt mhòran nì hac chum glòire, ceannard an slàinte a dheanamh foirfe tre fhulangaibh.

11 Oir a ta araon an ti a

naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon: air an aobhar sin cha nàr leis bràithrean a ghairm diubh,

12 Ag ràdh, Cuiridh mi t'ainm an céill do m' bhràithribh, ann am meadhon na h-eaglais seinnidh mi cliu dhuit.

13 Agus a rìs, Cuiridh mi mo dhòchas ann. Agus a rìs, Feuch mise, agus a' chlann a thug Dia dhomh.

14 Uime sin, mheud gu bheil aig a' chloinn comhroinn do fheòil agus do fhuil, ghabh esan mar an ceudna roinn diubh sin; chum tre'n bhàs gu'n claidheadh e esan, aig am bheil cumhachd a' bhàis, 'se sin, an diabhul;

15 Agus gu'n saoradh e iadsan a bha tre eagal a' bhàis rè am beatha uile fo dhaorsa.

16 Oir gu deimhin cha do ghabh e *nàdur* nan aing-eal air; ach ghabh e sìol Abraham air.

17 Uime sin b'fheumail da anns na h-uile nithibh bhi air a dheanamh cosmhuil r'a bhràithribh; chum gu'm biodh e 'na àrd-shagart tròcaireach agus dileas ann an nithibh a thaobh Dhé, chum réite a dheanamh air son pheacanna an t-sluaigh:

18 Oir a mheud gu'n d'fhuiling e féin, air dha bhi air a bhuaireadh, is comasach e air cabhair a dheanamh orra-san a ta air am buaireadh.

CAIB. III.

UIME sin, a bhràithre naomha, *a ta* 'nur luchd-comhpairt do'n ghairm nèamhaidh, thugaibh fa'near Iosa Criosd, abstol agus àrd-shagart ar n-aidmheil;

2 A bha dìleas dhasan a dh'orduich e, amhuil a bha Maois mar an ceudna 'na thigh-san uile.

3 Oir mheasadh gu'm b'airidh an *Ti* so air glòir bu mhò na Maois, mheud gu bheil tuilleadh urraim aig an neach a thog an tigh, na aig an tigh féin.

4 Oir tha gach uile thigh air a thogail le aon éigin; ach an *ti* a thog na h-uile nithe, *is e Dia*.

5 Agus gu deimhin *bha* Maois dìleas 'na thigh-san uile mar sheirbhiseach, chum fianuis air na nithibh sin a bha gu bhi air an labhairt an dèigh sin;

6 Ach Criosd mar Mhac os ceann a thighe féin: agus is sinne a thigh-san, ma chumas sinn dànachd, agus gairdeachas an dòchais, gu daingean gus a' chrìoch.

7 Uime sin, mar a ta an Spiorad naomh ag ràdh, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth,

8 Na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnuchadh, ann an là a' bhuairidh san fhàsach:

9 Far an do bhuair bhur n-aithriche mi, agus a dhearbha iad mi, agus a chunnaic iad m' oibre rè dhà fhichead bliadhna.

10 Uime sin bha diom orm ris a' ghinealach sin, agus thubhairt mi, Tha iad a ghnàth air seacharan 'nan cridhe; agus cha do ghabh iad eòlas air mo shlighibh-sa.

11 Ionnus gu'n d'thug mi mo mhionnan a'm' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas.

12 Thugaibh an aire, a bhràithre, air eagal gu'm bi ann an aon neach agaibh droch cridhe mi-chreidimh, ann an treigsinn an Dé bheò.

13 Ach earailichibh a chéile gach aon là, am feadh a ghoirear An là 'n diugh dheth; air eagal gu'n cruaidhichear neach air bith agaibh tre mhealltaireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar luchd-comhpairt do Chriosd, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìoch;

15 Am feadh a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, ma cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnuachadh.

16 Oir air do dhream àraidh cluinntinn, bhrosnuich iad: ach cha b'iadsan uile a thàinig a mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom air rè dhà fhichead bliadhna? *nach ann* riusan a pheacaich, muinntir d'an do thuit an coluinnean anns an fhàsach?

18 Agus cò iad d'an d'thug e a mhionnan nach

rachadh iad a steach d'a shuaimhneas, ach dhoibh-san nach do chreid ?

19 Mar so chi sinn nach b'urrainn iad dol a steach air son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

UIME sin biodh faitcheas oirnn, air eagal air bhi do ghealladh dol a steach d'a shuaimhneas air fhàgail *againn*, gu'n tig-eadh aon neach agaibh a dhéidh-làimh air.

2 Oir shearmonaicheadh an soisgeul duinne, amhuil a *rinneadh* dhoibh-san: ach cha robh tairbhe dhoibh anns an fhocal a chaidh shearmonachadh, do bhrìgh nach robh e air a mheasgadh le creidimh anns an dream a chual e.

3 Oir tha sinne a chreid a' dol a steach do shuaimhneas, amhuil a thubhairt e, Mar a thug mi mo mhionn-an a'm' fheirg, nach téid iad a steach do m' shuaimhneas: ged bha na h-oibre crìochnaichte o thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an ionad àraidh mu'n t-seachdamh là air an dòigh so, Agus ghabh Dia fois air an t-seachdamh là o 'oibribh uile.

5 Agus anns an *ionad* so a rìs, Cha téid iad a steach do m' shuaimhneas.

6 Do bhrìgh uime sin gu'n tuigear uaith so gu'n téid dream àraidh a steach ann, agus nach deachaidh an dream, d'an do shear-

monaicheadh e air tùs, a steach air son am mi-chreidimh.

7 A rìs, tha e suidheachadh là àraidh, ag ràdh ann an Daibhidh, An diugh, an déigh aimsir co fhada; mar a theirear, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth, na cruaidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosua air toirt suaimhneis dhoibh, cha labhradh e an déigh sin mu là eile.

9 Uime sin dh'fhàgadh fois *fa chomhair* sluaigh Dhé.

10 Oir an ti a chaidh steach d'a shuaimhneas-san, ghabh esan tàmh o 'oibribh-san, amhuil a *ghabh* Dia o 'oibribh féin.

11 Deanamaid dìchioll uime sin air dol a steach do'n t-suaimhneas sin, air eagal gu'n tuit aon neach a réir eisempleir cheudna a' mhi-chreidimh.

12 Oir *tha* focal Dé beò agus cumhachdach, agus nì's géire na claidheamh dà fhaobhair air bith, a' ruigh-eachd eadhon chum eadar-sgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rùnaibh a' chridhe.

13 Agus cha'n 'eil creut-air sam bith nach 'eil follais, each 'na làthair-san: ach *a ta* na h-uilenithe lomnoct agus fosgailte do shùilibh an ti d'am feum sinn cunn-tas a thabhairt.

14 Do bhrìgh uime sin gu bheil againn àrd-shagart

mòr, a chaidh a steach do na nèamhaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean *ar n-aidmheil*.

15 Oir cha'n 'eil àrd-shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a bhi aige r' ar n-anmhuinn-eachdaibh; ach a bhuair-eadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, *ach as eugmhais peacaidh*.

16 Thigeamaid uime sin le dànachd gu righ-chaithir nan gràs, chum gu faigh sinn tròcair, agus gu'n amais sinn air gràs chum cabhair ann an am feuma.

CAIB. V.

OIR tha gach uile àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air ord-uchadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu'n toir e suas araon tiodhlacan agus iobairtean air son pheacanna:

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an dream a ta aineolach, agus air seacharan; do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a 'chuirteachadh le h-anmhuinneachd:

3 Agus air a shon so, is còir dha iobradh air son pheacanna, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an t-urram so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar *bha* Aaron:

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Crìosd e féin, gu bhi air a dheanamh 'na àrd-

shagart; ach an ti a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghin mi thu.

6 A réir mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an *ionad eile*, Is sagart *thu* gu sìorruidh a réir orduigh Mhelchisedeic.

7 Neach ann an làithibh 'fheòla, an déigh dha urn-uisgean agus athchuingean, maille ri h-àrd-éighich agus deuraibh, iobradh suas do'n ti a bha comasach air a shaoradh o'n bhàs, agus dh'éisdeadh ris thaobh an ni roimh an robh eagal air.

8 Ged bu Mhac e, dh'fhòghluim e ùmhlachd o na nithibh a dh'fhuiling e:

9 Agus air dha bhi air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte shìorruidh dhoibh-san uile a bhios ùmhal dha;

10 Air a ghairm le Dia 'na àrd-shagart, a réir orduigh Mhelchisedeic.

11 Mu'm bheil mòran againn r'a labhairt, agus cruaidh r'am mìneachadh; do bhrìgh gu bheil sibh mall 'nur n-éisdeachd.

12 Oir ged bu chòir dhuibh a réir an h-aimsii bhi 'nur luchd-teagaisg, tha feum agaibh gu'n teagaisgeadh neach dhuibh a ris cìod iad ceud-thoiseacha bhriathar Dhé; agus tha sibh air teachd chum na *h-inbhe* sin, gur mò a ta bainne dh'uireasbhuidh oirbh na biadh làidir.

13 Oir gach neach a ta

gnàthachadh bainne, tha e neo-theòmadh air focal na fireantachd : oir is naoidhean e.

14 Ach is ann do dhaoibh foirfe a bhuineas biadh làidir, aig am bheil an ceudfaidh, tre ghnàthachadh fada, air an cleachdadh ri eadar-dhealachadh a chur eadar maith agus olc.

CAIB. VI.

UIME sin air fàgail duinn ceud-thoiseacha teagaisg Chrìosd, rachamaid air ar n-aghaidh chum foirfeachd ; gun bhi ris a' suidheachadh bunaite aithreachais o oibribh marbha, agus creidimh thaobh Dhé,

2 Bunaite teagaisg nam baidhe, agus leagaidh nan làmh agus aiseirigh nam marbh, agus breitheanais shìorruidh.

3 Agus ni sinn so, ma cheadaicheas Dia.

4 Oir is eu-comasach an dream sin a chaidh aon uair a shoillseachadh, agus a bhlais an tiodhlac néamhaidh, agus a rinneadh 'nan luchd-comhpairt do'n Spiorad naomh,

5 Agus a bhlais deadh fhocal Dé, agus cumhachdan an t-saoghail ri teachd,

6 Agus a thuit air falbh, ath-nuadhachadh chum aithreachais : do bhrìgh gu bheil iad a' ceusadh Mhic Dhé a ris dhoibh féin, agus 'ga chur gu nàire fhollaisich.

7 Oir an talamh a dh'

òlas a steach an t-uisge a tha teachd gu minic air, agus a bheir uaith luibheanna iomchuidh do'n dream leis an saothraichear e, gheibh e beannachadh o Dhia :

8 Ach an talamh sin a bheir uaith droighionn agus drisean, tha e air a chur air cùl, agus fagus do mhallachadh ; d'an deireadh bhi air a losgadh.

9 Ach is dearbh leinn nithe a's fearr mu'r timchioll-sa, a mhuinntir ionmhuinn, agus nithe a tha dlùth do shlàinte, ged tha sinn a' labhairt mar so.

10 Oir cha'n 'eil Dia mi-chothromach, gu'n dìchuimhnicheadh e obair agus saothair bhur gràidh, a nochd sibh a thaobh 'ainme-san, am feadh gu'n d'rinn sibh frithealadh do na naomhaibh, agus gu bheil sibh a' frithealadh.

11 Agus is miann leinne gu'n dean gach aon agaibh an dùrachd ceudna a nochdadh, chum làn-dearbhaidh an dòchais agus a' chrìoch :

12 Chum nach bi sibh leasg, ach 'nur luchd-leanmhuinn orra-san, a tha tre chreidimh agus fhoighidin a' sealbhachadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a' sìor air neach bu mhò, thug e mionnan air féin.

14 Ag ràdh, Gu sìnn.

each, beannaichidh mi gu mor thu, agus ni mi ro lionmhor thu.

15 Agus mar sin an d'èigh dhasan feitheamh gu foighidneach, fhuair e sealbh air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan airan neach a's mò: agus dhoibh-san is crìoch air gach uile chonn-sachadh mionnan chum daingneachaidh.

17 Uime sin air bhi do Dhia toileach air neo-chaochluidheachda chomhairle fheuchainn ni's pailte do oighreachaibh a' gheallaidh, dhaingnich e le mionnaibh e:

18 Chum tre dhà ni neo-chaochluidheach, anns an robh e eu-comasach gu'n deanadh Dia breug, gu'm biodh againne comhfhurtachd làidir, a theich chum dèidin gu greim a dheanamh air an dòchas a chuireadh romhainn:

19 Ni a tha againn mar acair an anama, ar aon cinnteach agus daingean, agus a thèid a steach do'n ionad sin a ta'n taobh stigh do'n bhrat-roinn,

20 Far an deachaidh an roimh-ruith-fhear a steach air ar son-ne, eadhon Iosa, a rinneadh 'na àrd-shagart gu sìorruidh a réir orduigh Mhelchisedeic.

CAIB. VII.

OIR b'e am Melchisedec so rìgh Shaleim, sagart an Dé a's ro àirde, neach a' choinnich Abraham a' pill-

tinn o àr nan rìghrean, agus a bheannaich e;

2 D'an d'thug Abraham eadhon deachamh do'n uile: neach a's e air tùs, air a eadar-theangachadh, rìgh na fìreantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, rìgh Shaleim, 'se sin, rìgh na sìthe;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithean, gun deireadh beatha aige; ach air a dheanamh cosmhuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu sìorruidh.

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, d'an d'thug eadhon am prìomh-athair Abraham an deachamh do'n chreich.

5 Agus gu deimhin iad-san do chloinn Lebhi, a tha faotainn na sagartachd, tha àithne aca deachamh a thogail o'n t-sluagh a réir an lagha, sin na ràdh, o'm bràithribh féin, ged thàinig iad a mach á leasraidh Abraham:

6 Ach an ti nach 'eil air a shloinneadh uatha-san, fhuair e deachamh o Abraham, agus bheannaich e esan aig an robh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beannaichear an ti a's lugha leis an ti a's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' faotainn deachaimh: ach an sin an ti aig am bheil fianuis gu bheil e beò.

9 Agus mar a dh'fheadas mi ràdh, fhuaradh ann an

Abraham deachamh o Le-
bhi féin, a thogas an deach-
amh :

10 Oir bha e fathast ann
an leasraidh 'athar, an uair
a choinnich Melchisedec
e.

11 A nis nan tigeadh
foirfeachd tre shagartachd
nan Lebhitheach, (oir is
ann r'a linn a thugadh an
lagh do'n t-sluagh,) ciod
am feum a bha air sagart
eile éirigh a réir orduigh
Melchisedec, agus nach
biodh e air a ghairm a réir
orduigh Aaron?

12 Oir air do'n t-sagart-
achd bhi air a h-atharrach-
adh, is éigin an lagh bhi
air atharrachadh mar an
ceudna.

13 Oir an ti air an labh-
rar na nithe sin, buinidh e
do thréibh eile, do nach
d'rinn aon neach fritheal-
adh aig an altair.

14 Oir is soilleir gur ann
o Iudah dh'éirich ar Tigh-
earn, treubh air nach do
labhair Maois ni air bith
thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ni's
ro-shoilleire, am feadh gu'n
d'éirich sagart eile a réir
coslais Mhelchisedec,

16 A rinneadh 'na shag-
art, cha'n ann a réir lagha
àithne fheòlmhoir, ach a
réir cumhachd beatha gun
chrìoch.

17 Oir tha e deanamh
fianuis, Gur sagart thu
gach linn a réir orduigh
Mhelchisedec.

18 Oir gu deimhin tha
an àithne roimhe air a cur

air cùl, air son i bhi an-
mhunn agus neo-tharbh-
ach.

19 Oir cha d'rinn an
lagh ni sam bith foirfe, ach
rinn toirt a steach dòchais
a's fearr e; tre'm bheil
sinn a' teachd am fagus do
Dhia.

20 Agus a mheud nach
d'rinneadh sagart deth gun
mhionnaibh;

21 (Oir rinneadh sagarta
dhiubh-san as eugmhais
mhionnan: ach dheth-san
le mionnaibh, tre'n ti a
thubhairt ris, Mhionnaich
an Tighearn, agus cha
ghabh e aithreachas, Is
sagart thu gu sìorruidh, a
réir orduigh Mhelchise-
dec;)

22 Is co mòr as sin a
rinneadh Iosa 'na urras air
coimhcheangal a's fearr.

23 Agus bha gu deimh-
in mòran diubh-san 'nan
sagartaibh, do bhrìgh gu'n
do bhacadh dhoibh leis a'
bhàs bhi maireann:

24 Ach an duine so, do
bhrìgh gu mair e gu sìor-
ruidh, tha sagartachd neo-
chaochluidheach aige.

25 Air an aobhar sin tha
e mar an ceudna comasach
air an dream a thig a dh'-
ionnsuidh Dbé trid-san a
thèarnadh gu h-iomlan, do
bhrìgh gu bheil e beò gu
sìorruidh gu eadar-ghuidhe
a dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin
do ard-shagart iomchuidh
dhuinne, a bha naomh, neo-
lochdach, neo-thruaillidh,
air a dhealachadh o pheac-

achalbh, agus a rinneadh ni's àirde na na nèamha ;

27 Nach feum gach là mar na h-àrd-shagairt ud iobairtean thoirt suas, air tùs air son a pheacanna féin, agus an déigh sin air son *pheacanna* an t-sluaigh : oir rinn e so aon uair, san àm a thug se e féin mar iobairt.

28 Oir tha an lagh a' deanamh àrd-shagarta do dhaoineibh aig am bheil an-mhuinneachd ; ach focal nam mionnan a bha an déigh an lagha, *a' deanamh àrd-shagairt* do'n Mhac, a tha air a dheanamh iomlan gu sìorruidh.

CAIB. VIII.

A NIS *is e so* suim nan nithe a labhair sinn : Tha shamhuil sin do àrd-shagart againn, a tha air suidhe air deis rìgh-chaithreach na mòrachd anns na nèamhaibh ;

2 Ministear nan ionad naomha, agus an fhìor phàilliuin, a shuidhich an Tighearn, agus cha bu duine.

3 Oir tha gach uile àrd-shagartair orduchadh chum tiòdhlaican agus iobairtean a thoirt suas : uime sin b' éigin gu'm biodh aig an duine so mar an ceudna ni éigin r'a thabhairt suas.

4 Oir nam biodh e air thalamh, cha bhiodh e 'na shagart, do bhrìgh gu bheil sagairt ann a tha tabhairt suas thiodhlaic a réir an lagha :

5 Muinntir a tha deanamh seirbhis le samhladh agus sgàile nan nithe nèamhaidh, a réir mar a dh'orduicheadh do Mhaois le Dia 'nuair a bha e air tì am pàilliuin a chur suas. Oir feuch, (a ta e ag ràdh,) gu'n dean thu na h-uile nithe réir an t-saimpleir a nochdadh dhuit san t-sliabh.

6 Ach a nis fhuair e ministreileachd a's ro-fhearr, a mheud gu bheil e mar an ceudna 'na eadar-mheadhonair air coimhcheangal a's fearr, a chaidh dhaingneachadh air geallaibh a's fearr.

7 Oir nam biodh an ceud choimhcheangal sin gun uireasbhuidh ; cha'n iarrtadh àit do'n dara coimhcheangal.

8 Oir, a' faotainn croin doibh, a ta e ag ràdh, Feuch thig na làithean, (tha an Tighearn ag ràdh,) anns an dean mi coimhcheangal nuadh ri tigh Israeil, agus ri tigh Iudah :

9 Cha'n ann a réir a' choimhcheangail a rinn mi r'an aithrichibh, anns an là a rug mi air làimh orra chum an treòrachadh a mach á talamh na h-Eiphit ; do bhrìgh nach d'fhan iad ann am choimhcheangal, agus chuir mise suarach iadsan, tha an Tighearn ag ràdh.

10 Oir is e so an coimhcheangal a ni mi ri tigh Israeil an déigh nan làithean ud, tha an Tighearn

ag ràdh; Cuiridh mi mo reachdan 'nan inntinn, agus sgrìobhaidh mi iad air an cridheachaibh: agus bithidh mi a'm' Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dhomh-sa.

11 Agus cha teagaisg iad gach aon a choimhearsnach, agus gach aon a bhràthair, ag ràdh, Gabh eòlas air an Tighearn: oir bithidh eòlas aca uile orm, o'n neach a's lugha gus an neach a's mò dhiubh.

12 Oir bithidh mise trèaireach d'an euceartaibh, agus am peacanna agus an aingidheachd cha chuimhnich mi ni's mò.

13 Am feadh a ta e ag ràdh, *Coimhcheangal* nuadh, rinn e'n ceud *choimhcheangal* sean. A nis an ni a ta aosda agus air fàs sean, tha e fagus do dhol as an t-sealladh.

CAIB. IX.

BHA ma seadh gu dearbh aig a' cheud *phàillion* orduighean a thaobh seirbhis Dé, agus naomh-ionad saoghalta.

2 Oir dheasaicheadh an ceud *phàillion*, anns an robh an coinneir, agus am bòrd, agus aran na fianuis, ris an abrar an t-ionad naomh.

3 Agus an taobh a stigh do'n dara roinn-bhrat, am *pàillion* ris an abrar an t-ionad a's ro naomha;

4 Anns an robh an tùiseir òir, agus àirc a' choimhcheangail air a còmhdach-

adh mu'n cuairt le h-òr, anns an robh a' phoit òir anns an robh am mana, agus slat Aaroin a bha fo bhlàth, agus clàira' choimhcheangail;

5 Agus os a ceann, cheruban na glòire, a' cur sgàile air caithir na trècair; mu nach urrainn sinn a nis labhairt fa leth.

6 A nis an uair a bha na nithe so air an cur an ordugh mar so, chaidh na sagairt a ghnàth a steach do'n cheud *phàillion*, a' coimhionadh seirbhis Dé:

7 Ach do'n dara *pàillion* chaidh an t-àrd-shagart 'na aonar a steach aon uair sa' bhliadhna, cha b'ann as eugmhais fola, a thug e suas air a shon féin, agus air son seacharain an t-sluaigh:

8 Air bhi do'n Spiorad naomh a' nochdadh so, nach robh fathast an t-slighe chum an ionaid bu ro-naomha air a foillseachadh, am feadh a bha an ceud *phàillion* fathast 'na sheasamh:

9 Ni a bha 'na shamhladh do'n aimsir a ta làthair, anns an robh araon tiodhlacan agus ìobairtean air an toirt suas, nach robh comasach air an ti a bha deanamh na seirbhis sin a dheanamh coimhlionta, thaobh a choguis,

10 An t-seirbhis a bha mhàin ann am biadhaibh agus ann an deochaibh, agus ann an iomadh gnè ionnlaid, agus deas-ghnàth-

achaibh a thaobh na feòla, a chuireadh mar uallaich orra gu àm an leasachaidh.

11 Ach air teachd do Chrìosd 'na àrd-shagart nan nithe maithe a bharri teachd, tre phàillium bu mhò agus bu dìongmhalta, nach d'rinneadh le làmh-aibh, sin r'a ràdh, nach robh do'n togail so;

12 Agus cha b'ann tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre fhuil féin a chaidh e steach aon uair do'n ionad naomh, air dha saorsa shiorruidh fhaotainn *dhuinne*.

13 Oir ma ni fuil tharbh agus ghabhar, agus luaithre aighe air a crathadh air an dream a bha neòghlan, an naomhachadh chum glanaidh na feòla;

14 Cia mòr a's mò ni fuil Chrìosd, a thug e féin suas tre'n Spiorad shiorruidh gun lochd do Dhia, bhuir coguis-sa ghlanadh o oibribh marbha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheò?

15 Agus air a shon so is esan eadar-mheadhonair an tiomnaidh-nuaidh, ionnus tre fhulangasa' bhàis, chum saor-sa nan euceart a bha fuaidh 'n cheud thiomnadh a *chosnadh*, gu'm faigheadh iadsan a ta air an gairm gealladh na h-oighreachd shiorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàs an tiomnaidh-fhir a bhi ann mar an ceudna.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha 'n 'eil

brìgh sam bith ann am feadh a ta'n tiomnaidh-fhear beò.

18 A réir sin, ni mò bha'n ceud *thiomnadh* air a chois-reagadh as eugmhais fola.

19 Oir an uair a labhradh gach uile àithne réir an lagha ris an t-sluagh uile le Maois, air dha fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri h-uisge, agus oluinn scarlaid, agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluagh uile,

20 Ag ràdh, 'Si so fuil an tiomnaidh a dh'àithn Dia dhuibh.

21 Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàillium, agus air soithichibh na naomh-sheirbhis uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhais dòrtaidh fola cha 'n 'eil maitheanas r'a fhaotainn.

23 B'fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nèamhaibh air an glanadh leo so; ach na nithe nèamhaidh féin le ìobairtibh a b'fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Crìosd a steach do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a ta 'nan samhlauchas air an fhìor *ionad*; ach do nèamh féin, chum a nis e féin a nochdadh ann am fianuis Dé air ar son-ne:

25 No fòs chum e féin ìobradh gu minic, mar a

théid an t-àrd-shagart gach bliadhna steach do'n ionad naomh, le fuil nach leis fein.

26 (Oir mar sin b'éigin gu'm fulaingeadh e gu minic o thoiseach an t-saoghail;) ach a nis dh'fhoillsicheadh e aon uair ann an deireadh an t-saoghail, chum peacadh a chur air cùl tre e féin iòbradh.

27 Agus amhuil a ta e air orduchadh do dhaoineibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'na dhéigh so breitheanas :

28 Mar sin thugadh Criosd suas aon uair a thoirt air falbh peacanna mhòran, ach an dara uair as eugmhais peacaidh foillsichear e dhoibh-san aig am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

UIME sin air bhi aig an lagh sgàile nithe maith e ri teachd, agus cha'n e fìor-choslas nan nithe féin, cha'n 'eil e comasach dha an dream a thig d'a ionnsuidh a chaidh a dheanamh coimhlionta leis na h-ìobairtibh sin, a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth.

2 Oir an sin nach sguireadh iad do bhi 'gan toirt suas? do bhrìgh nach biodh aig luchd deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air bith peacaidh, air dhoibh bhí aon uair air an glanadh.

3 Ach anns na h-ìobairtibh sin nithear ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha'n 'eil e'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 UIME sin ag teachd dha do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Iobairt agus tabhartas cha b'àill leat, ach dh'ulluich thu corp dhomhsa :

6 Ann an ìobairtibh-loisgte, agus ann an ìobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad :

7 An sin thubhairt mise, Feuch, tha mi a' teachd, (ann an rola an leabhair tha sud sgrìobhta orm,) chum do thoil-sa a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a ràdh roimh sin, Iobairt, agus tabhartas, agus ìobairte-loisgte, agus ìobairt air son peacaidh cha b'àill leat, agus cha robh do thlachd annta, (a tha air an toirt suas a réir an lagha;)

9 An sin thubhairt e, Feuch, a ta mi a' teachd a dheanamh do thoil-sa, O Dhé. Tha e cur air cùl a' cheud ni, chum gu'n daingnich e an dara ni.

10 Leis an toil so tha sinne air ar naomhachadh, tre toirt suas cuirp Iosa Criosd aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là, a' frithealadh agus a' toirt suas nan ìobairt cheudna gu minic, nithe do nach 'eil e'n comas a chaidh peacanna thoirt air falbh :

12 Ach an duine so, an déigh dha aon ìobairt a thoirt suas air son peacaidh,

shuidh e a chaoidh tuilleadh air deas làimh Dhé ;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuirear a naimhde 'nan stòl-chos fo 'chosaibh.

14 Oir le aon ìobairt rinn e chaoidh foirfe iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad naomh mar an ceudna a' deanamh fianuis duinne *air na nithibh so* : oir an déigh dha ràdh roimh,

16 Is e so an coimh-cheangal a ni mi riu an déigh nan làithean ud, tha an Tighearn ag ràdh, Cuiridh mi mo reachdan 'nan cridhe, agus sgrìobhaidh mi iad air an inntinn :

17 Agus am peacanna agus an eucearta cha chuimhnich mi ni's mò.

18 A nis, far am bheil maithneas nan nithe so, cha'n 'eil tabhartas air son peacaidh ann ni's mò.

19 Uime sin, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil dànachd againn chum dol a steach do'n ionad a's naomha tre fhuil Iosa,

20 Air slighe nuaidh agus bheò a choisrig e dhuinne, tre'n roinn-bhrat, sin r'a ràdh, tre 'fheòil féin :

21 Agus do bhrìgh gu bheil againn àrd-shagart os ceann tighe Dhé,

22 Thigeamaid am fagus le cridhe fìor, ann an làn dearbh-bheachd a' chreidimh, le ar cridheachaibh air an crath-ghlanadh o dhroch coguis, agus le ar cuirp air an nigheadh le h-uisge glan.

23 Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh, (oiris fìrinneach an ti a gheall :)

24 Agus thugamaid an aire d'a chéile chum ar brosnachadh gu gràdh, agus gu deadh oibribh :

25 Gun bhi leigeadh dhinn sinn féin a chruinneachadh an ceann a chéile, mar is gnàth le dream àraidh ; ach a' comhairleachadh *a chéile* : agus gu ma mòid *a ni sinn so*, gu bheil sibh a' faicinn an là a' tarruing am fagus.

26 Oir ma pheacaicheas sinn do ar toil féin an déigh dhuinn eòlas na fìrinn fhaotainn, cha'n fhàgar tuilleadh dhuinn ìobairt air son peacaidh,

27 Ach dùil eagalach ri breitheanas agus fearg theinnteach, a sgriosas na h-eascairdean.

28 An neach a rinn tàir air lagh Mhaois, bhàsaich e gun tròcair, fo dhithis no thriuir do fhianuisbh :

29 Cia mòr is mò na sin am peanas a shaoileas sibh air am measar esan toillteanach, a shaltair fo 'chosaibh Mac Dhé, agus a mheas mar ni mi-naomha fuil a' choimh-cheangail, leis an do naomhaicheadh e, agus a rinn tarcuais air Spiorad nan gràs ?

30 Oir is aithne dhuinn an Ti a thubhairt, *Is leam-sa an dioghaltas*, agus bheir mi dioladh uam, tha an Tighearn ag ràdh : agus a rìs, Bheir an Tighearn breth air a shluagh.

31 *Is* ni eagalach tuiteam ann an làmhaibh an Dé bheò.

32 Ach biodh ath-chuimhne agaibh air na làithibh a chaidh seachad, anns an d'fhuiling sibh, an déigh dhuibh bhi air bhur soill-seachadh, gleachda mòr fulangais;

33 Ann an cuid am feadh a rinneadh sibh 'nur ball-amhairc, araon tre mhaslaibh agus thrioblaidibh; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nur compaanaich dhoibh-san ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas agaibh rium-sa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luathghair ri creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhi agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air nèamh maoin a's fearr, agus a ta maireannach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur muinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foighidin; chum an déigh dhuibh toil Dé a dheanamh, gu'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast seallan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am fìrean beò tre chreidimh: ach ma philleas *neach sam bith* air ais, cha bhi aig m'anam-sa tlachd ann.

39 Ach cha'n 'eil sinne do'n dreary sin a philleas

air an ais chum sgrios; ach do'n dream a chreideas, chum tèarnaidh an anama.

CAIB. XI.

A NIS is e creidimh brìgh nan nithe ri'm bheil dòchas, dearbhinnte nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann tre so a fhuair na sinnsirean deadh theist-eas.

3 Tre chreidimh tha sinn a' tuigsinn gu'n do chruthaich eadh na saoghail tre fhocal Dé, air chor as nach d'rinneadh na nithe a chith-eas do nithibh a bha r'am faicinn.

4 Tre chreidimh thug Abel suas do Dhia ìobairt ni b' fhearr na Cain, tre an d'thugadh teist-eas dha gu'n robh e 'na fhìrean, air bhi do Dhia a' deanamh fianuis d'a thiodhlacaibh: agus tre sin, air dha bhi marbh, tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh'atharraich eadh Enoch chum nach faiceadh e bàs; agus cha d'fhuaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e: oir roimh 'atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh cha'n 'eil e'n comas a thoileachadh: oir is éigin do'n ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur e an Ti e a bheir duais do'n dream a dh'iarras e gu dìchiollach.

7 Tre chreidimh air do

Noah rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ulluich e àirc chum tèarnaidh a theaghlaich; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreantachd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh 'nuair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e; agus dh'imich e mach gun fhios a bhi aige c'ait an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmh-nuidh ann am pàilliunaibh maille ri h-Isaac agus Iacob, comh-oighreachan a' gheallaidh cheudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile aig am bheil bunait-ean, air am bheil Dia 'na fhear-dealbhaidh agus 'na fhear-togail.

11 Tre chreidimh mar an ceudna fhuair Sarah féin neart gu sliochd a ghabhail 'na broinn, agus rug i leanabh an déigh dhi dol thar aois *cloinne*, do bhrìgh gu'n do mheas i gu'n robh esan fìrinneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o aon a mhàin, agus esan ionnan agus marbh, sliochd mar reulta nèimh thaobh lìonmhoireachd, agus mar a' ghaineamh air tràigh na fairge do-àireamh.

13 Fhuair iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna fhaotainn, ach air dhoibh am faicinn fad o làimh, (agus an làn-chreidsinn,) ghabh iad riu, agus dh'aidich iad gu'm bu choigrich agus luchd-cuairt air an talamh iad féin.

14 Oir an dream a ta ag ràdh nan nithe sin, tha iad a' nochdadh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthcha.

15 Agus gu fìrinneach nam biodh iad cuimhneachail air an dùthaich sin, as an d'thàinig iad a mach, dh'fheudadh iad àm iomchuidh fhagail air pilleadh:

16 Ach a nis tha déidh aca air dùthaich a's fearr, eadhon dùthaich nèamhaidh: uime sin cha nàr le Dia, gu'n goirear an Diasan dheth: oir dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh'ìobair Abraham, air dha bhi air a dhearbhadh, a *mhac* Isaac; agus thug an ti a fhuair na geallanna suas 'aon-ghin *mhic*;

18 Ris an dubhradh, Ann an Isaac goirear do shliochd:

19 A' meas gu'm bu chomasach Dia air a thogail eadhon o na marbh-aibh; o'n d'fhuair se e eadhon ann an cosamhlachd.

20 Tre chreidimh bheannaich Isaac Iacob agus Esau mu thimchioll nithe a bha ri teachd.

21 Tre chreidimh bheannaich Iacob, ag faghail bàis da, dithis mhac Ioseph; agus rinn e aoradh, a' leigeadh a chudthrom air bàrr a bhata.

22 Tre chreidimh rinn Ioseph, ri àm faghail a' bhàis da, iomradh air dol a mach chloinn Israeil; agus thug e àithne mu thimchioll a chnàmh.

23 Tre chreidimh an uair a rugadh Maois, dh'fhol-aicheadh e trì mìosan le phàrantaibh, do bhrìgh gu'm fac iad gu'm bu leanabh tlachdmhor e; agus cha robh eagal orra roimh àithne an rìgh.

24 Tre chreidimh air teachd gu h-aois do Mhaois, dhiùlt e bhi air a ghairm 'na mhac do nighinn Pharaoh;

25 A' ròghnachadh àmhghar fhulang maille ri siuagh Dhé, roimh shòlas a' pheacaidh a mhealtuinn rè seal;

26 A' meas gu'm bu mhò an saobhbreas masladh Chrìosd na ionmhais na h-Eiphit: oir bha sùil aige ris an luach-saoithreach.

27 Tre chreidimh thréig e'n Eiphit, gun eagal a bhi air roimh chorruidh an rìgh: oir bha e làidir 'na inntinn, mar neach a bha faicinn an ti a ta neo-fhaicsinneach,

28 Tre chreidimh ghléidh e a' chàisg, agus an dòrtadh fola, chum nach beanadh an ti a sgrios na ceudghin rìusan.

29 Tre chreidimh chaidh

iad tre a' mhuir ruaidh, mar tre thalamh tioram: ni 'nuair a thug na h-Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhàthadh iad.

30 Tre chreidimh thuit ballacha Iericho, an deigh bhi air an cuairteachadh rè sheachd làithean.

31 Is ann tre chreidimh nach do sgriosadh Rahab an striopach maille rìusan nach do chreid, 'nuair a ghabh i ris an luchd-brathaidh an sìth.

32 Agus ciod tuilleadh a their mi? oir theirgeadh an ùine dhomh ann an labhairt mu Ghideon, Bharac agus Shampson, agus Iephthah, Dhaibhidh mar an ceudna, agus Shamuel, agus na fàidhibh:

33 Muinntir, tre chreidimh, a cheannsaich rìoghachdan, a dh'oibrich fìr-eantachd, a fhuair geallanna, a dhruid beoil leòmh-an,

34 A mhùch neart teine, a chaidh as o fhaobhar a' chlaidheimh, o anmhuinn-eachd a rinneadh neartmhor, a dh'fhàs treun ann an cath, a chuir air theicheadh armailte nan coimheach.

35 Fhuair mnàil am mairbh air an togail a ris gu beatha: agus chràidh-phianadh dream eile, gun iad a ghabhail ri saorsa; chum gu faigheadh iad aiseirigh a b'fhearr.

36 Fhuair dream eile deuchainn do fhanoidibh, agus do sgiùrsaibh, seadh

fòs, do gheimhlibh agus do phrìosan.

37 Chlachadh iad, shàbh-adh as a chéile iad, bhuaireadh iad, chuireadh gu bàs leis a' chlaidheamh iad: chaidh iad mu'n cuairt 'nam *fògaraich* ann an croicnibh chaorach agus ghabhar, ann an uireasbhuidh, ann an trioblaidibh, ann an cràdh;

38 (Dream air nach b' airidh an saoghal;) a' dol air seacharan ann am fàsaichibh, agus air slèibhtibh, agus ann an uamhaibh agus ann an slochdaibh na talmhainn.

39 Agus air dhoibh so uile deadh theisteachaoinn tre chreidimh, cha d'fhuair iad an gealladh:

40 Air do Dhia ni éigin a's fear a sholar dhuinne, ionnus nach biodh iadsan air an deanamh foirfe as ar n-eugmhais-ne.

CAIB. XII.

UIME sin, air dhuinne bh' air ar cuairteachadh le neul co mòr do fhianuisibh, cuireamaid dhinn gach lethtrom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh umainn, agus ruitheamaid le foighidin an rèis a chuireadh romhainn,

2 Ag amharc air Iosa, ceannard agus fear-crìochnaich ar creidimh, neach air son an aoibhneis a chuireadh roimhe, a dh'fhuiling an crann-ceusaidh, a' cur na nàire an neo-shuim, agus a

shuidh air deis righ-chaithreach Dé.

3 Uime sin thugaibh fa' near esan a dh'fhuiling a shamhuil sin do ana-cainnt o pheacaich 'na aghaidh féin, air eagal gu'm bi sibh sgìth agus lag ann bhuirinnibh.

4 Cha do sheas sibh fathast gu fuil, a' cathachadh an aghaidh peacaidh.

5 Agus dhìchuimhnich sibh an earail a ta labhairt ribh mar ri cloinn, A mhic, na cuir suarach smachdachadh an Tighearn, agus na fannaich 'nuair a chroaichear leis thu:

6 Oir an ti a's ionmhuinn leis an Tighearn, smachdaichidh se e, agus sgiursaidh e gach mac ris an gabh e.

7 Ma ghiùlaineas sibh smachdachadh, tha Dia a' buntuinn ribh mar ri cloinn: oir cò am mac nach smachdaich an t-Athair?

8 Ach ma tha sibh as eugmhais smachdachaidh, d'am bheil na h-uile 'nan luchd-comhpairt, an sin is clann diolain sibh, agus cha chlann *dligheach*.

9 Os bàrr, bha againn aithriche thaobh na feola, a smachdaich sinn, agus thug sinn urram dhoibh: nach mò gu mòr *is còir dhuinn* bhi ùmhal do Athair nan spiorad, agus a bhi beò?

10 Oir gu deimhin smachdaich iadsan sinn re beagain do làithibh a réir an toile féin; ach esan chum ar leas, ionnus gu'm

bitheamaid 'nar luchd-comhpairt d'a naomhachd.

11 Ach cha mheasar smachdachadh air bith am feadh a ta e làthair sòlasach, ach doilgheasach: gidheadh, 'na dhéigh sin bheir e uaith toradh sìochail na fireantachd, do'n dream a ta *gu dligheach* air an cleachdadh ris.

12 Uime sin, togaibh suas na làmhnan a ta air tuiteam sìos, agus *neartaichibh* na glùine laga;

13 Agus deanaibh coscheuma dìreach do 'ur cosaibh, air eagal gu'm bi an ni sin a ta bacach air a thionndadh as an t-slighe; ach gu ma mò bhiodh e air a shlànuachadh.

14 Leanaibh sìth maille ris na h-uile dhaoineibh, agus naomhachd, ni as eugmhais nach faic neach air bith an Tighearn:

15 A' toirt an ro-aire, air eagal gu'n tig neach sam bith a dhéidh-làimh air gràs Dé; air eagal air fàs suas do fhrèimh seirbhe sam bith, gu'n cuir e dragh oirbh, agus le so gu'm bi mòran air an salachadh:

16 Air eagal gu'm bi fear striopachais ann, no neach mi-naomha sam bith, mar Esau, a reic air son aoin ghreim bìdh còir a cheud-bhreithe.

17 Oir a ta fhios agaibh 'nuair a b'àill leis an déigh sin am beannachadh a shealbhachadh, gu'n do dhiùltadh e: oir cha d'fhuaire e àit aithreachais,

ged dh'iarr se e gu dùrachdach le deuraibh.

18 Oir cha d'thàinig sibh chum an t-sleibh ris am feudtadh beantuinn, agus a bha losgadh le teine, no chum duibhre, agus dorchadais, agus doininn,

19 Agus fuaim na trompaid, agus guth nam briathar, ionnus gu'n do ghuidh an dream a chual e nach labhairteadh am focal riu tuilleadh:

20 (Oir cha b'urrainn iad an ni sin a chaidh àithneadh dhoibh iomchar, Agus ma bheanas fiu ainmhidh ris an t-sliabh, clachar e, no cuirear sleagh a mach troimhe.

21 Agus bu co uamhasach an sealladh, as gu'n dubhairt Maois, Tha eagal ro mhòr agus crith orm:)

22 Ach tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu caithir an Dé bheò, an Ierusalem nèamhaidh, agus cuideachd do-àireamh do ainglibh,

23 Gu làn-choimhthional agus eaglais nan ceud-ghin, a tha sgriobhta sna nèamhaibh, agus gu Dia breitheamh nan uile, agus gu spioradaibh nam firean air an deanamh foirfe,

24 Agus gu Iosa eadar-mheadhonair a' choimhcheangail nuaidh, agus chum fola a' chrathaidh, a tha labhairt nithe a's fearn na *fuil* Abeil.

25 Thugaibh an aire nach diùlt sibh esan a ta labhairt: 'oir mur deachaidh

iadsan as a dhiùlt an ti a labhair o *Dhia riu* air talamh, is lugha gu mòr na sin a *théid sinne as*, ma thionndaidheas sinn air falbh uaithe-san a ta *labhairt* o nèamh :

26 Neach aig an do chrath a ghuth an talamh an sin : ach a nis gheall e, ag ràdh, Aon uair eile fathast crathaidh mi cha'n e an talamh a mhàin, ach nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta *am focal*, so, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachaidh nan nithe sin a ghabhas crathadh, mar nithe a rinneadh, chum gu fanadh na nithe nach gabh crathadh.

28 Uime sin air dhuinne rìoghachd fhaotainn nach feudar a ghluasad, biodh againn gràs, leis an dean sinn seirbhis gu taitneach do *Dhia*, le h-urram agus eagal diadhaidh :

29 Oir a ta ar *Dia-ne 'na* theine dian-loisgeach.

CAIB. XIII.

FANADH gràdh bràthaireil *agaibh*.

2 Na dearmadaibh aoidheachd a thoirt do choigrich ; oir le so thug dream araidh aoidheachd do ainglibh gun fhios doibh.

3 Bithibh cuimhneachail orra-san a tha ceangailte, mar gu'm biodhsibh ceangailte maille riu ; agus air an dream a tha fulang anshocair, mar mhuinntir a tha sibh féin mar an ceudna anns a' choluinn.

4 *Tha'm* pòsadh urramach anns na h-uile, agus an leabadh neo-shalach ; ach air luchd-strìopachais agus adhaltrannais bheir *Dia* breth.

5 *Biodh bhur* caithe-beatha gun sannt ; agus bithibh toilichte leis na nithibh a tha làthair agaibh : oir thubhairt e, Cha'n fhag, agus cha tréig mi am feasd thu.

6 Ionnus gu'm feud sinn a ràdh gu dàna, Is e'n Tigh-earn m'fhear-cuideachaidh, agus cha'n eagal leam aon ni a dh'fheudas duine dheanamh orm.

7 Bithibh cuimhneachail air bhur cinn-iùil, a labhair ribh focal *Dé* : leanaibh an creidimhsan, a' beachdachadh air crìch an caithe-beatha :

8 Iosa Crìosd an dé, agus an diugh, agus gu sìorruidh an ti ceudna.

9 Na bithibh air bhur giùlan mu'n cuairt le teag-asgaibh eagsamhla coimheach : oir is maith an ni an cridhe bhi air a dhaingneachadh le gràs, cha'n ann le biadhaibh, nithe nach d'thug tairbhe do'n dream a ghnàthaich iad.

10 Tha altair againne, dheth nach 'eil còir aca-san a bheag itheadh, a tha deanamh seirbhis do'n phàillinn.

11 Oir a ta cuirp nan ainmhidhean sin, aig am bheil am fuil air a toirt a steach air son peacaidh do'n ionad naomh leis an àrd-shagart, air an losgadh an leth muigh do'n champ.

12 Uime sin chum gu'n deanadh Iosa an sluagh a naomhachadh le'fhuil féin, dh'fhuiling e mar an ceudna an taobh a muigh do'n gheata.

13 Air an aobhar sin rachamaid a mach d'a ionnsuidhsan an taobh a muigh do'n champ, a' giùlan a mhas-laidh-san.

14 Oir an so cha'n 'eil againn baile a mhaireas, ach a ta sinn ag iarraidh aoin a ta ri teachd.

15 Uime sin trid-san thugamaid suas iobairt buidheachais do Dhia a ghnàth, 'se sin, toradh ar bilean, a' toirt molaidh d'a ainm.

16 Ach na dìchuimhnichibh maith a dheanamh, agus comh-roinn a thoirt uaibh : oir a ta an leithide sin do iobairtibh taitneach do Dhia.

17 Bithibh ùmhal do 'ur cinn-iùil, agus thugaibh géill doibh : oir tha iad ri faire air bhur n-anamaibh, mar mhuinntir d'an éigin cunntas thoirt uatha : chum gu'n dean iad ele gairdeachas, agus cha'n e le doilgh-eas : oir tha so neo-tharbhach dhuibhse.

18 Deanaibh urnuigh air ar son-ne : oir is dòigh leinn gu bheil deadh choguis

againn, air dhuinn bhi toileach ar beatha a chaith-eadh gu cubhaidh anns na h-uile nithibh.

19 Ach is mòid a ghuidheam oirbh so a dheanamh, chum gur luathaid a dh'aisigear mise dhuibh.

20 A nis gu deanadh Dia na sìthe, a thug air ais o na marbhaibh ar Tighearn Iosa, àrd-bhuachaill nan caorach, tre fhuil a' choimhcheangail shìorruidh,

21 Sibhse coimhionta anns gach vile c'headh obair, chum sibh a dheanamh a thoile-san, ag oibreachadh annaibh an ni a ta taitneach 'na làthair-san, tre Iosa Crìosd ; dhasan gu robh glòir gu saoghal nan saoghal. Amen.

22 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, sibh a ghiùlan focal na h-earalach ; oir sgrìobh mi gu h-aithghearr do 'ur n-ionnsuidh.

23 Biodh fhios agaibh gu'n do chuireadh ar bràthair Timoteus air a chomas ; maille ris-san, ma thig e gu goirid, chi mi sibh.

24 Cuiribh fàilte orra-san uile a tha 'nan cinn-iùil duibh, agus air na naoimh uile. Tha muinntir na h-Eadailt a' cur fàilte oirbh.

25 Gràs gu robh maille ribh uile. Amen.

F f

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL SHEUMAIS.

CAIB. 1.

THA Seumas seirbhis-
each Dhé, agus an
Tighearn Iosa Criosd, a'
cur beannachd chum an dà
thréibh dheug a tha air an
sgapadh o chéile.

2 Mo bhràithre, meas-
aibh mar an uile ghaireachas 'nuair a thuiteas sibh ann an iomadh gnè dheuchainnean;

3 Air dhuibh fios so bhi
agaibh, gu'n oibrich dearbh-
adh bhur creidimh foighid-
in.

4 Ach biodhaig an fhoigh-
idina h-obair dhiongmhalta
féin, chum gu'm bi sibh
diongmhalta agus iomlan,
gun uireasbhuidh ni sam
bith.

5 Ma tha aon neach
agaibh a dh'uireasbhuidh
gliocais, iarradh e o Dhia, a
bheir do gach neach gu pailt,
agus nach dean maoidh-
eamh; agus bheirear dha e.

6 Ach iarradh e le creid-
imh, gun bhi fuaidh amharus
sam bith: oir an ti a tha
fuaidh amharus, is cosmhuil
e ri tonn na fairge, a sheid-
ear le gaoith, agus a tha air a
luasgadh a null agus a nall.

7 Oir na saoileadh an
duine sin gu'm faigh e ni
air bith o'n Tighearn.

8 Tha fear na h-inntinn
dùbailte neo-sheasmhach
'na uile shlighibh.

9 Deanadh am bràthair

a tha ìosal gairdeachas 'na
àrdachadh:

10 Ach an duine saoibhir,
'na ìsleachadh: do bhrìgh
mar bhlàth an fheoir gu'n
téid e seachad:

11 Oir air éirigh do'n
ghréin le dian-theas, crìon-
aidh i am fear, agus tuitidh
a bhlàth, agus théid maise
a dhreach am mugha: is
amhuil sin mar an ceudna
a sheargas an duine saoibhir
'na shlighibh.

12 Is beannaichte an
duine a ghiùlaineas buair-
eadh: oir 'nuair a dhearbha-
r e, gheibh e crùn na
beatha, a gheall an Tigh-
earn do'n dream a ghràdh-
aicheas e.

13 Na abradh neach sam
bith 'nuair a bhuairear e,
Tha mi air mo bhuaireadh
le Dia: oir cha chomasach
Dia a bhuaireadh le h-olc,
ni mo a bhuaireas e neach
sam bith.

14 Ach tha gach duine
air a bhuaireadh, 'nuair a
thairngear, agus a thàlaidh-
ear e le 'ana-miann féin.

15 An sin air bhi do'n
ana-miann torrach, beiridh
e peacadh: agus air do'n
pheacadh bhi air a chrìoch-
nachadh, beiridh e bàs.

16 Na bithibh air bhur
mealladh, mo bhràithre
gràdhach.

17 Tha gach uile dheadh
thabhartas, agus gach uile

thiodhlac iomlan o'n àirde, a' teachd a nuas o Athair na soillse, maille ris nach 'eil atnarrachadh, no sgàile tionndaidh.

18 O 'thoil féin ghin e sinn le focal na firiun, chum gu'm bitheamaid 'nar gnè cheud-torraidh d'a chreut-airibh.

19 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, biodh gach duine ealamh chum éisdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge :

20 Oir cha'n oibrich fearg duine fireantachd Dhé.

21 Uime sin cuiribh uaibh gach uile shalachar, agus anabharr mì-ruin, agus gabhaibh do bhur n-ionnsuidh le macantas am focal a tha air a shuidheachadh annaibh, a tha comasach air bhur n-anaman a thèarnadh.

22 Ach bithibh-sa 'nur luchd chur an gnìomh an fhocail, agus na b'ann 'nur luchd-éisdeachd a mhàin, 'gur mealladh féin.

23 Oir ma tha neach air bith 'na fhear-éisdeachd an fhocail, agus cha'n ann 'na fhear-deanamh d' a réir, is cosmhuil e ri duine a tha 'g amharc air 'aghaidh nàdurra féin ann an sgàthan :

24 Oir bheachdaich e air féin, agus dh'imich eroimhe, agus dhìchuimhnich e air ball ciod an coslas duine a bh'ann féin.

25 Ach ge o'e bheachdaicheas gu dùrachdach air lagh dìongmhalta na saorsa, agus a bhuanacheas ann,

gun e bhi 'na fhear-éisd-eachd dearmadach, ach 'na fhear-deanamh na h-oibre, bithidh an duine so beannaichte 'na dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith 'nur measg gu bheil e diadhaidh, gun bhi cur sréin r'a theangaidh, ach a' mealladh a chridhe féin, is dìomhain diadhachd an duine so.

27 'Si so an diadhachd fhìor-ghlan agus neo-shalach am fianuis Dé agus an Athar, dilleachdain agus bantracha fhiosrachadh 'nan trioblaid, agus neach 'ga choimhead féin gun smal o'n t-saoghal.

CAIB. II.

MO bhràithre, na biodh agaibh creidimh ar Tighearna Iosa Criosd, *Tighearna* na glòire, maille ri gnùis-bhreth.

2 Oir ma thig a steach do 'ur coimhthional duine air am bheil fàinne òir, ann an eudach dealrach, agus gu'n tig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach ;

3 Agus gu'n amhairc sibh le meas air an duine sin air am bheil an deach thrusgan, agus gu'n abair sibh ris, Suidh thusa an so ann an àit inbheach ; agus gu'n abair sibh ris an duine bhochd, Seas thusa an sin, no suidh an so fo stòl mo cnos :

4 Nach 'eil sibh mar sin leth-bhretheach annaibh féin, agus nach d'rinneadh

sibh 'nur breitheamhnaibh dhroch smuainte ?

5 Eisdibh, mo bhràithre gràdhach, nach do thagh Dia bochdan an t-saoghail so, saoibhir ann an creidimh, agus 'nan oighreach-iabh air an rìoghachd, a gheall e dhoibh-san a ghràdhaicheas e ?

6 Ach thug sibhse mas-ladh do'n bhochd. Nach 'eil na daoine saoibhir ri antighearnas oirbh, agus 'gur tarruing gu caithrichibh-breitheanais ?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibheim do'n ainm òir-dheirc, a dh'ainmichear oirbh ?

8 Ma choimhlionas sibh an lagh rìoghail a réir an sgriobhtuir, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin, is maith a ni sibh :

9 Ach ma ni sibh leth-phreth air daoineibh, tha sibh a' deanamh peacaidh, agus tha sibh air bhur fàgail-shìos leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'e neach a choimhideas an lagh uile, agus a thuislicheas ann an aon àithne, tha e ciontach do'n iomlan.

11 Oir an ti a thubhairt, Na dean adhaltrannas, thubhairt e mar an ceudna, Na dean mortadh. A nis ged nach dean thu adhaltrannas, gidheadh ma ni thu mortadh, rinneadh fear-brisidh an lagha dhìot.

12 Gu ma h-amhluidh sin a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a ni sibh,

mariadsan air an téid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh esan breitheanas gun tròcair, nach d'rinn tròcair ; agus ni tròcair gairdeachas an aghaidh breitheanais.

14 Cìod an tairbhe, mo bhràithre, ged their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige ? an urrainn creidimh a thèarnadh ?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lomnochd, agus a dh'uireasbhuidh teachd-antir lathail ;

16 Agus gu'n abair neach agaibh-sa riu, Imichibh an sìth, bithibh air bhur garadh, agus bithibh air bhur sàsachadh : gidheadh nach toir sibh dhoibh nanithe sin a tha feumail do'n chorp ; cìod an tairbhe *ta ann* ?

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibre aige, tha e marbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a ta neach àraidh ag ràdh, Tha creidimh agad-sa, agus tha oibre agam-sa : nochd dhomh-sa do chreidimh as eugmhais t'oibre, agus nochdaidh mise dhuitse mo chreidimh le m' oibribh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann ; is maith a ni thu : tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudna, agus tha iad a' criothnachadh.

20 Ach, O dhuine dhìomhain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh ?

21 Nach deachaidh ar n-athair Abraham fhìreanachadh le oibribh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair ?

22 Nach léir dhuit gu'n do chomh-oibrich creidimh le 'ghnìomharaibh, agus gu'n d' rinneadh creidimh iomlan le oibribh ?

23 Agus choimhlionadh an sgrìobtuir a ta ag ràdh, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd : agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chi sibh uime sin gu'm fìreanaichear duine le oibribh, agus cha'n ann le creidimh a mhàin.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an strìopach air a fìreanachadh le oibribh, 'nuair a ghabh i ris na teachdairibh, agus a chuir i mach air slighe eile iad ?

26 Oir mar a ta an corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

CAIB. III.

Mobhràithre, na bithidh 'nur mòran mhaighstirean, air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur 'eil duine ciontach ann am focal, is duine iomlan an tì sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur

shrian am beul nan each, chum gu'm bi iad ùmhal dhuinn ; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidear iad le garbh-ghaothaibh, gidheadh tionndaidhear mu'n cuairt iad le stiùir ro bhig, ge b'e taobh gus am miann leis ann stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teangadh, agus ni i mòr-uail. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag !

6 Agus is teine an teangadh, saoghal do aingidheachd : mar sin tha an teangadh air a suidheachadh am measg ar ball, ionnus gu'n salaich i an corp gu h-iomlan, agus gu'n las i cùrsa an nàduir ; agus i féin air a lasadh o ifrinn.

7 Oir a ta gach uile ghnè fhiadh-bheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snàigeach, agus nithe san fhainge, air an ceannsachadh ; agus cheannsaicheadh iad leis a 'chinne-daoine :

8 Ach cha chomasach do dhuine air bith an teangadh cheannsachadh ; is olc do-chasgaidh i, làn do nimh marbhtach.

9 Leatha-sa tha sinn beannachadh Dhé, eadhon an Athar ; agus leatha-sa tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheul tha beannachadh agus mallach-

adh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha chòir do na nithibh so bhi mar so.

11 An cuir tobar a mach as an aon sùil *uisge* milis agus searbh?

12 Am feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan oladh a thoirt uaipe? no a' chraobh-fhìona, fìgean? mar sin cha'n fheud tobar sam bith sàile agus uisge milis a thoirt uaith araon.

13 Cò *a ta* 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nur measg? nochdadh e á deadh chaithe-beatha, 'oibre féin le ceannsachd gliocaís.

14 Ach ma tha eud searbh agus comhstri agaibh 'nur cridhe, na deanaibh uail agus na deanaibh breug an aghaidh na firinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach *tha* e talmhaidh, collaidh, diabhluidh.

16 Oir far am *bheil* farmad agus comhstri, an sin *tha* buaireas, agus gach uile dhroch ghniomh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o'n àirde air tús glan, an déigh sin sìochail, ciùin, agus so-chomhairlich, làn do thròcair agus do dheadh thoraibh, gun leth-bhreth agus gun cheilg.

18 Agus tha toradh na fireantachd air a chur ann an sìth do luchd-deanamh na sìthe.

CAIB. IV.

CIA as a ta coganna agus còmhraiga *a' teachd* 'nur measg? nach ann as a

so, *eadhon* o bhur n-ana-miannaibh, a tha cogadh ann bhur ballaibh?

2 Tha sibh a' miannachadh, agus cha'n 'eil agaibh: tha sibh a' marbhadh, agus a' dian-shanntachadh, agus cha'n 'eil e'n comas duibh ni fhaotainn: tha sibh a' cathachadh agus a' cogadh, gidheadh cha'n 'eil agaibh, do bhrìgh nach 'eil sibh ag iarraidh.

3 Tha sibh ag iarraidh, agus cha'n 'eil sibh a' faotainn, do bhrìgh gu bheil sibh ag iarraidh gu h-olc, chum gu'n caith sibh *e* air bhur n-ana-miannaibh.

4 Adhaltrannacha, agus a bhan-adhaltrannacha, nach 'eil fhios agaibh gur naimhdeas an aghaidh Dhé càirdeas an t-saoghail? ge b'e air bith neach uime sin leis an àill bhi 'na charaid do'n t-saoghal, tha e 'na nàmhaid do Dhia.

5 Am bheil sibh a' smuaineachadh gu bheil an sgriobhtuir gu diomhanach a' labhairt? Tha an spiorad a tha chòmhnuidh annainn a' togairt gu farmad.

6 Ach bheir e gràs a's mò uaith: uime sin a ta e ag ràdh, Tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt, gràis dhoibh-san a ta iriosal.

7 Uime sin ùmhlaichibh sibh féin do Dhia; cuiribh an aghaidh an diabhuil, agus teichidh e uaibh:

8 Dlùthaichibh ri Dia, agus dlùthaichidh e ribh: glanaibh *bhur* làmhan, a

pheacacha, agus glanaibh *bhur* cridhe, sibhse aig am bheil an inntinn dhùbailte.

9 Bithibh ann an àmhghar, agus deanaibh caoidh, agus gul : biodh *bhur* gàire air a thionndadh gu bròn, agus *bhur* n-aoibhneas gu tuirse.

10 Irioslaichibh sibh féin am fianuis an Tighearn, agus àrdaichidh e sibh.

11 Na labhraibh olc mu chéile, a bhràithre. An ti a tha labhairt uile m'a bhràthair, agus a' toirt breth air a bhràthair, tha e labhairt uile mu'n lagh, agus a' toirt breth air an lagh : ach ma tha thu toirt breth air an lagh, cha'n fhear-coimh-lionaidh 'an lagha thu, ach breitheamh.

12 Tha aon fhear-tabhairt lagha ann a's urrainn saoradh agus sgrios : co thusa a tha toirt breth air neach eile ?

13 Imichibh a nis, sibhse a ta ag ràdh, Théid sinn an diugh no màireach gus a' leithid so do bhaile, agus fanaidh sinn an sin rè bliadhna, agus ni sinn ceannachd, agus gheibh sinn buannachd :

14 'Nuair nach 'eil fhios agaibh ciod a *tharlas* air a' mhàireach : oir ciod i *bhur* beatha ? is deatach i a chithear rè ùine bhig, agus an déigh sin a théid as an t-sealladh.

15 An àit *gu'm bu chòir* dhuibh a ràdh, Ma's toil eis an Tighearn, bithidh

sinn beò, agus ni sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uaille as *bhur* ràit-eachas féin : is olc gach uile shamhuil sin do uaill.

17 Uime sin dhasan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

IMICHIBH a nis, a dhaoine saoibhir, dean-aibh gul agus caoidh air son *bhur* n-àmghar a tha teachd oirbh.

2 Tha *bhur* saoibhreas air truailleadh, agus *bhur* n-eudach air itheadh leis an leomann.

3 Tha *bhur* n-òr agus *bhur* n-airgiod air meirgeadh ; agus bithidh am meirg-san 'na fhianuis 'nur n-aghaidh, agus ithidh i *bhur* feòil mar theine : thaisg sibh ionmhas fa chomhair nan làithean deir-eannach.

4 Feuch, tha tuarasdal an luchd-oibre, a bhuain sìos *bhur* n-achaidh, ni a chumadh uatha leibhse le féill, ag éigheach : agus tha glaoth-aich na muinntir a bhuain, air dol a stigh chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh *bhur* beatha ann an sògh air thalamh, agus bha sibh mear ; dh'altrum sibh *bhur* cridheacha, mar ann an là a' mharbhadh.

6 Dhìt agus marbh sibh am firean, agus cha'n 'eil e cur 'nur n-aghaidh.

7 Uime sin, a bhràithre, bithibh foighidneach gu teachd an Tighearna. Feuch, feithidh an treabh-aiche ri toradh luachmhor an talmhainn, agus fanaidh e gu foighidneach ris, gus am faigh e an ceud uisge agus an t-uisge deireannach.

8 Bithibh-sa foighidneach mar an ceudna; socraichibh bhur cridheacha: oir tha teachd an Tighearn am fagus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh a chéile, a bhràithre, chum nach dètear sibh: feuch, tha am Breitheamh 'na sheasamh aig an dorus.

10 Gabhaibh, mo bhràithre, na fàidhean, a labhair ann an ainm an Tighearna, 'nan eisempleir air an-shocair fhulang, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sona leinn iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunnaic sibh crìoch an Tighearna; gu bheil an Tighearna ro thiomchridheach agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo bhràithre, na tug-aibh mionnan, aon chuid air nèamh, no air an talamh, no air aon mhionnan eile: ach gu'm b'è bhur comhradh Seadh, seadh, agus Cha'n eadh, cha'n eadh; air eagal gu'n tuit sibh ann an dìteadh.

13 Am bheil neach sam

bith fo thrioblaid 'nur measg? deanadh e urnuigh. Am bheil neach sam bith subhach? seinneadh e sailm.

14 Am bheil neach sam bith tinn 'nur measg? cuireadh e fios air seanairibh na h-eaglais; agus deanadh iad urnuigh os a cheann, 'ga ungadh le h-oladh ann an ainm an Tighearna:

15 Agus slànuichidh urnuigh a' chreidimh an t-euslan, agus togaidh an Tighearn suas e; agus marinn e peacanna, maithear dha iad.

16 Aidichibh *bhur* lochdan d'a chéile, agus deanaibh urnuigh air son a chéile, chum gu'n tèarnar sibh: tha mòr-éifeachd ann an urnuigh dhùrachdaich an fhèin.

17 Bu duine Elias aig an robh comh-aighe ruinne, agus ghuidh e gu dùrachdach gun uisge bhi ann: agus cha d'fhàinig uisge air an talamh rè thri bliadhna agus shè mìosan.

18 Agus rinn e urnuigh a ris, agus thug nèamh uisge uaith, agus thug an talamh a mach a thoradh.

19 A bhràithre, ma théid aon neach agaibh-sa air seacharan o'n fhìrinn, agus gu'n iompaich neach e;

20 Biodh fhios aige, an duine a dh'iompaicheas peacach o sheacharan a shlighe, gu'n saor e anam o bhàs, agus gu'm folaich e mòran pheacanna.

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

PEADAR abstol Iosa Criosd, chum nan coigreach a tha air an sgapadh tre Phontus, Ghalatia, Chapadocia, Asia, agus Bhitinia,

2 A thaghadh a réir roimh-eòlais Dhé an Athar, tre naomhachadh an Spioraid, chum ùmhlachd, agus crathadh fola Iosa Criosd : Gràs agus sìth gu robh air am meudachadh dhuibhse.

3 Gu ma beannaichte gu robh Dia agus Athair ar Tighearna Iosa Criosd, neach a réir a mhòr-thròcair, a dh'ath-ghin sinne gu beò-dhòchas, tre aiseirigh Iosa Criosd o na marbhaibh,

4 Chum oighreachd neo-thruaillidh, agus neo-shalaidh, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna nèamhaibh dhuibhse,

5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé tre chreidimh chum slàinte, a tha ullamh r'a foillseachadh san aimsir dheireannaich :

6 Ni anns am bheil sibh a' deanamh mòr-ghairdeachais, ged tha sibh a nis rè ùine bhig, (ma's feumail e,) fo thuirse tre iomadh buaireadh.

7 Chum gu faighear dearbhadh bhur creidimh,

ni's luachmhoire gu mòr na òr a théid am mugha, ged dhearbhar le teine e, chum cliu, agus urraim, agus glòir aig foillseachadh Iosa Criosd ;

8 D'am bheil sibh a' toirt gràidh, ged nach faca sibh e ; agus ged nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn air dhuibh bhi creidsinn ann, tha sibh a' deanamh mòr-gairdeachais le h-aoibhneas air dol thar labhairt, agus làn do ghlòir :

9 A' faotainn crìche bhur creidimh, *eadhon* slàinte *bhur* n-anama :

10 Slàinte mu'n d'fhiosraich na fàidhean, agus mu'n d'rinn iad geurrannsachadh, muinntir a rinn fàidheadaireachd mu'n ghràs a bha gu teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa ;

11 A' rannsachadh ciod i, no ciod a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chriosd anntas an a' foillseachadh, 'nuair a rinn e fianuis roimh-làimh ar fulangasaibh Chriosd, agus a' ghlòir a bha gu'n leanntuinn.

12 Muinntir d'an d'fhoillsicheadh, nach b'ann doibh féin, ach dhuinne a fhrith-eil iad na nithe a tha nis air an cur an céill duibh leo-san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naomh a chuireadh a nuas o nèamh ; nithe air

am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin crioslaichibh leasraidh bhur n-inntinn, bithibh measarra, agus biodh dòchas dìongmhalta agaibh as a' ghràs a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Criosd ;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'gur comh-chumadh féin ris na h-anamiannaibh, a bha agaibh roimh ann an àm bhur n-aineolais :

15 Ach a réir mar a ta esan a ghairm sibh naomh, bithibh-sa naomha mar an ceudna 'nur n-uile chaithe-beatha :

16 Do bhrìgh gu bheil e sgriobhta, Bithibh-sa naomha, oir a ta mise naomh.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach, gun chlaon-bhaigh ri neach seach a chéile, caithibh aimsir bhur cuairt an so le heagal :

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoradh sibh le nithibh truaillidh, *mar a ta* airgiod agus òr, o bhur caithe-beatha dìomhain, a thugadh dhuibh o bhur sinnsireachd ;

19 Ach le fuil luachmhoir Chriosd, *mar fhuil* Vain gun chron, gun smal :

20 Neach gu deimhin a roimh-orduicheadh roimh chruthachadh an t-saoghail, ach a dh'fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhur sonsa ;

21 Muinntir trìd-san a ta creidsinn ann an Dia a thog esan o na marbhaibh, agus a thug glòir dha, chum gu'm biodh bhur creidimh agus bhur muinghin ann an Dia.

22 Do bhrìgh gu'n do ghlan sibh bhur n-anama le ùmhlachd a thoirt do'n fhìrinn tre 'n Spiorad, chum gràidh neo-chealgaich do na bràithribh ; *feuchaibh gu'n* toir sibh gràdh d'a chéile a' cridhe glan gu dùrachdach :

23 Air dhuibh bhi air bhur n-ath-ghineamhuin, cha'n ann o shìol truaillidh, ach neo-thruaillidh, le focal an Dé bheò, agus a mhair-eas gu sìorruidh.

24 Oir *tha* gach uile fheòil mar fheur, agus uile ghlòir dhaoine mar bhlàth an fheòir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bhlàth dheth :

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu sìorruidh. Agus is e so am focal a shearmonaichheadh dhuibhse anns an t-soisgeul.

CAIB. II.

UIME sin a' cur uaibh gach uile mhì-ruin, agus gach uile mhealltaireachd, agus chealg, agus fharmada, agus gach uile ana-cainnt,

2 Mar naoidheana air an ùr-bhreith, iarraibh bainne fìorghlan an fhocail, chum as gu fàs sibh leis ;

3 Ma's e as gu'n do bhlais sibh gu *bheil* an Tighearn gràsmhor.

4 A' teachd d'a ionn-suidh-san, *mar gu* cloich bheò, a dhiùltadh gudeimhin le daoineibh, ach air a taghadh o Dhia *agus* luachmhor;

5 Tha sibhse mar an ceudna mar chlochaibh beò, air bhur togail suas 'nur tigh spioradail, 'nur sagartachd naomh, chum iobairte spioradail a thoirt suas, taitneach do Dhia tre Iosa Criosd.

6 Uime sin a ta so mar an ceudna air a chur sìos anns an sgrìobtuir, Feuch, cuiridh mi ann an Sion prìomh chlach-oisne thaghta, luachmhor: agus an ti a chreideas ann, cha chuir ear gu nàire e.

7 Dhuibhse uime sin a chreideas, *tha e* luachmhor: ach dhoibh-san a tha eas-ùmhail, a' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisne dith,

8 Agus clach-thuislidh, agus carraig oilbheim, *dhoibh-san* a thuislicheas air an fhocal, air dhoibh bhi eas-ùmhail, chum mar an ceudna an d'orduich eadh iad.

9 Ach *is* ginealach taghta sibhse, sagartachd rìoghail, cinneach naomh, sluagh sònraichte; chum gu'n cuir eadh sibh an céill feartan an ti a ghairm á dorchadas sibh chum a sholuis iongantach féin:

10 Nach *robh* uair-éigin 'nur sluagh, ach a nis *is* sibh sluagh Dhé: dream nach d'fhuaire trècair, ach

a nis a tha air faotainn trècair.

11 A mhuinntir mo ghràidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd cuairt, sibh a sheachnadh ana-mianna feòlmhor, a tha cogadh an aghaidh an ana-ma;

12 Air dhuibh deadh chaithe-beatha bhi agaibh am measg nan Cinneach; chum an ait olc a labhairt umaibh mar luchd mìghnìomh, gu'n dean iad o bhur deadh oibribh a chi iad, Dia a ghlòrachadh ann an là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin bithibh-sa ùmhail do gach uile riaghailt dhaoine air son an Tighearna: ma's ann do'n rìgh, mar an ti a's àirde inbhe;

14 No do uachdaranaibh, mar do'n mhuinntir a chuireadh uaith chum dioghaltais air luchd-deanamh an uilc, ach chum cliu dhoibh-san a ni maith.

15 Oir is i toil Dé gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach:

16 Mar dhaoine saor, agus gun *bhur* saorsa a ghnàthachadh mar bhrat-folaich do'n olc, ach mar sheirbhisich Dhé.

17 Thugaibh urram do na h-uile dhaoine. Gràdh-aichibh na bràithre. Biodh eagal Dé oirbh. Thugaibh urram do'n rìgh.

18 A sheirbhiseacha, *bithibh* ùmhail do 'ur maighstiribh maille ris an uile

eagal, cha'n e mhàin dhoibh-san a tha maith agus ciùin, ach mar an ceudna dhoibh-san a tha anamèineach.

19 Oir *a ta* so cliuthoillteannach, ma dh'iomchaireas neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach.

20 Oir ciod an t-aobhar molaidh *a ta ann*, ma's e an uair a ghabhar oirbh air son bhur cionta, gu'n giùlain sibh gu foighidneach e? ach ma's e 'nuair a ta sibh a' deanamh maith, agus a' fulang *air a shon*, gu'n giùlain sibh e gu foighidneach, *tha* so taitneach do Dhia.

21 Oir is ann a dh'ionnsuidh so a ghairmeadh sibh: do bhrìgh gu'n d'fhuiling Criosd mar an ceudna air bhur son, a' fàgail eisempleir agaibh, chum gu leanadh sibh a cheumanna:

22 Neach nach d'rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'na bheul:

23 Neach, 'nuair a chàinneadh e, nach do chàin a ris; 'nuair a dh'fhuiling e, nach do bhagair; ach a dh'earb *e féin* ris-san a bheir breth cheart:

24 Neach a ghiùlain ar peacanna e féin 'na chorp féin air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do'n pheacadh, gu'm bitheamaid beò do fhìreantachd: neach le a bhuillibh-san a tha sibh air bhur tèarnadh,

25 Oir bna sibh mar chaoraich a' dol air seacharan; ach philleadh sibh anis chum Buachaill agus Easbuig bhur n-anama.

CAIB. III.

MAR an ceudna, a mhnà, *bithibh* ùmhal do 'ur fearaibh féin, chum ma tha dream air bith eas-ùmhal do'n fhocal, gu'm bi iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaithe-beatha nam ban.

2 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caithe-beatha gheamnuidh maille ri h-eagal.

3 Na b'i bhur breaghachd, figheadh an fhuilt agus a' cur òir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh, *a' bhrèaghachd sin* o'n leth muigh:

4 Ach duine folaichte a' chridhe, ann an neo-thruaillidheachd spioraid mhacanta agus chiùin, ni a tha ro luachmhor ann an sealladh Dhé.

5 Oir b'ann mar so a rinn na mnà naomha o shean, aig an robh am muinghin ann an Dia, iad féin breagha, air dhoibh bhi ùmhal d'am fearaibh féin;

6 Amhuil a thug Sarah ùmhlachd do Abraham, a' gairm tighearna dheth: d'an nigheana sibhse am feadh a ni sibh gu maith, agus gun gheilt oirbh le h-uamhas sam bith.

7 Mar an ceudna, fhear- a gabhaibh-sa còmhnuidh

naillle riu a réir eòlais,
' tabhairt urrainn do'n
ahnaoi mar an soitheach
's anmhuinne, agus mar
ahuinntir a tha 'nan comh-
ighreachaibh air gràs na
beatha; chum nach cuirear
acadh air bhur n-urnuigh-
bh.

8 Fa dheòidh, *bithibh* uile
dh'aon inntinn, biodh
omh-fhulangas agaibh r'a
chéile, gràdhaichibh achéile
nar bhràithre, *bithibh* truac-
anta, càirdeil:

9 Na ìocaibh olc air son
uile, no càineadh air son
càinidh: ach 'naaghaidh sin,
beannaichibh; air dhuibh
ios bhi agaibh gur ann a
l'h'ionnsuidh so a ghairm-
eadh sibh, chum gu'n
sealbhaicheadh sibh beann-
achadh mar oighreachd:

10 Oir ge b'e le'm b'àill
beatha a ghràdhachadh, a-
agus làithean maithhe fhaic-
inn, cumadh e a theangadh
olc, agus a bhilean o labh-
airt ceilg.

11 Seachnadh e olc, agus
deanadh e maith; iarradh e
sith, agus leanadh e i.

12 Oir *tha* sùilean an
Tighearn air na fìreanaibh,
agus a chluasa fosgailte r'an
urnuigh: ach *tha* gnùis an
Tighearn an aghaidh na
muinntir a ni olc.

13 Agus cò e a ni olc
oirbh, ma bhios sibh 'nur
luchd-leanmhuinn air an ni
sin a ta maith?

14 Ach eadhon ma dh'-
fhuilingeas sibh air sgàth
fireantachd, *is* sona sibh:
agus na biodh fiamh an eag-

ail-san oirbh, agus na bith-
ibh mi-shuaimehneach;

15 Ach naomhaichibh an
Tighearn Dia ann bhur
cridheachaibh: agus *bith-*
ibh ullamh a ghnàth chum
freagradh a thoirt, maille
ri ceannsachd agus eagal,
do gach uile dhuine a dh'-
iarras oirbh reuson an dòch-
ais a tha annaibh:

16 Air dhuibh deadh
choguis a bhi agaibh;
chum, 'nuair a tha iad a'
labhairt uile 'nur n-aghaidh
mar luchd mi-ghnìomh,
gu'n gabh iadsan nàire, a
tha toirt toibheim do 'ur
deadh chaithe-beatha ann
an Crìosd.

17 Oir *is* fearr, ma's e sin
toil Dé, sibh a dh'fhulang
air son maith a dheanamh,
na air son olc a dheanamh.

18 Oir dh'fhuiling Crìosd
féin aon uair air son pheac-
anna, am fìrean air son nan
neo-fhìrean, (chum gu'n
tugadh e sinne gu Dia,) air
dha bhi air a chur gu
bàs san fheòil, ach air a
bheothachadh tre an Spior-
ad:

19 Leis an deachaidh e
mar an ceudna, agus an do
shearmonaich e do na spior-
adaibh ann am prìosan;

20 A bha o shean eas-
ùmhal, 'nuair a dh'fheith
fad-fhulangas Dé aon uair
ann an làithibh Noah, am
feadh a bha àirc 'ga h-ull-
uchadh, anns an robh beag-
an, sin r'a ràdh, ochd an-
aman, air an tèarnadh tre
uisge.

21 Tha am baisteadh,

mar shamhlachas a tha comh-fhreaghradh da so, (cha'n e cur dhinn sal na feòla, ach freagradh deadh choguis thaobh Dhé,) nis 'gar tèarnadh-ne, tre aiseirigh Iosa Criosd :

22 Neach air dha dol gu nèamh, a tha air deas làimh Dhé, air do ainglibh, agus do uachdranachdaibh agus do chumhachdaibh bli air an cur fo 'cheannsal-san.

CAIB. IV.

UIME sin, o dh'fhuiling Criosd air ar son-ne san fheòil, armaichibh-sa mar an ceudna sibh féin leis an inntinn cheudna : oir an ti a dh'fhuiling anns an fheòil, sguir e do pheacadh ;

2 Chum nach caitheadh e fuigheall 'aimsir anns an fheòil, a réir ana-mianna dhaoine, ach a réir toile Dé.

3 Oir is leoir dhuinn a' chuid a chaidh seachad do aimsir ar beatha gu toil nan Cinneach a dheanamh, 'nuair a shiubhail sinn ann am macnus, ann an ana-miannaibh, ann an anabharra fiona, ann an geòcaireachd, ann am pòiteireachd, agus ann an iodhol-aoradh an-dligheach :

4 Ni anns am bheil iad a' gabhail iongantais, do bhrìgh nach 'eil sibhse a' ruith maille riu anns an neo-mheasarrachd cheudna gun tomhas, a' labhairt uile *um- eibh* :

5 Muinntir a bheir cunn-

tas dhasan, a tha ullamh gu breth a thoirt air na beothaibh agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so a shearmonaicheadh an soisgeul dhoibh-san a tha marbh mar an ceudna, chum gu'n tugtadh breth orra a réir dhaoine san fheòil, ach gu'm biodh iad beò a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nithe am fagus : uime sin bithibh measarra, agus deanaibh faire chum urnuigh.

8 Agus roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teaghradh d'a chéile ; oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh aoidheachd d'a chéile gun ghearan.

10 A réir mar a fhuair gach aon an tiodhlac, *mar sin* deanaibh frithealadh d'a chéile, mar dheadh stiùbhardaibh air gràs eagsamhuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith *labhradh e* mar bhriathraibh Dhé ; ma tha neach sam bith ri frithealadh, *deanadh se e* mar o'n chomas a bheir Dia *dha* ; chum gu'm bi Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh tre Iosa Criosd : dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 mhuinntir mo ghràidh, na biodh iongan- a oirbh thaobh na deuchainn th inntich, a thig

oirbh chum bhur dearbhadh, mar gu'n tarladh ni-éigin neo-ghnàthach dhuibh :

13 Ach do bhrìgh gu bheil sibh 'nur luchd-comhpairt do fhulangas-aibh Chrìosd, deanaibh gairdeachas ; chum mar an ceudna, ann an àm foill-seachaidh a ghlòire, gu'n dean sibh gairdeachas le h-aobhneas ro mhòr.

14 Ma mhaslaichear sibh air son ainme Chrìosd, is sona sibh ; oir a ta Spiorad na glòire, agus Dhé a' gabhail còmhnuidh oirbh ; d'an taobh-san gu deimhin tha e faotainn toibheim, ach do 'ur taobh-sa tha e air a ghlòrachadh.

15 Ach na fuilingeadh aon agaibh mar mhortair, no mar ghaduiche, no mar fhear droch-bheirt, no mar neach a ghabhas gnothuch ri nithibh nach buin da.

16 Gidheadh ma dh'fhuilingeas duine mar Chrìosduidh, na biodh nàire air ; ach thugadh e glòir do Dhia as a leth so.

17 Oir thàinig an t-àm anns an tòisich breitheanas aig tigh Dhé : agus ma thòisicheas e againne, ciod is crìoch dhoibh-san a tha eas-ùmhail do shoisgeul Dé ?

18 Agus ma's ann air éigin a thearnar am firean, c'ait an taisbein an duine mi-dhiadhaidh agus peacach e féin ?

19 Uime sin, an dream a dh'fhuilingeas a réir toile

Dé. earbadh iad an anama ris-san ann an deanamh maith, mar ri Cruithear dìleas.

CAIB. V.

NA seanairean a ta 'nur measg tha mi ag earail, air bhì dhomh féin a' m'sheanair mar an ceudna, agus a'm' fhianuis air fulangasaibh Chrìosd, agus mar an ceudna a'm' fhear comhpairt do'n ghlòir sin, a tha gu bhì air a foill-seachadh :

2 Beathaichibh treud Dhé a tha 'nur measg, a' gabhail cùraim dheth, cha'n ann a dh'aindeoin, ach gu deònach ; cha'n ann air son buannachd shalaich, ach le h-inntinn ealamh ;

3 Ni mò mar thighearnaibh os ceann oighreachd Dhé, ach mar dhream a tha 'nan eisempleiribh do'n treud.

4 Agus an uair a dh'fhoillsichear an t-àrd-bhuachaill, gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an ceudna, a dhaoine òga, bithibh ùmhail do na seanairibh : seadh, bithibh uile ùmhail d'a chéile, agus bithibh a' bhur sgeadachadh le h-irioslachd : oir tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a tha iriosal.

6 Uime sin irioslaichibh sibh féin fo làimh chumhachdaich Dhé, chum as gu'n àrdaich e sibh ann an am iomchuidh :

7 A' tilgeadh bhur n-uile chùram airsan; oir a ta cùram aige dhibh.

8 Bithidh stuama, dean-aibh faire; do bhrìgh gu bheil bhur namhaid an diabhul, mar leòmhann beuchdach, ag imeachd mu'n cuairt, a' sireadh cò a dh'fheudas e shlugadh suas.

9 Cuiribh-sa 'na aghaidh, air dhuibh bhi daingean sa' chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhionadh ann bhur bràithribh, a tha san t-saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia fèin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghlòire shìorruidh tre Iosa Crìosd, an déigh dhuibh fulang rè ùine bhig, iomlan sibh; gu daingnicheadh, gu neart-

aicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Silvanus bràthair dileas, (a réir mo bhàrilsa,) sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr, a' teagasg, agus a' deanamh fianuis, gur e so fìorghràs Dé, anns am bheil sibh 'nur seasamh.

13 Tha an *eaglais* ann am Babilon, a thaghadh maille ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chèile le pòig ghràidh. Sìth *gu robh* maille ribh uile a tha ann an Iosa Crìosd. Amen.

DARA LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL PHEADAIR.

CAIB. I.

SIMON Peadar, seirbhis-each agus abstol Iosa Crìosd, dhoibh-san a fhuair an creidimh luachmhor teudna ruinne, tre fhìreantachd ar Dé agus ar Slàn-uighir Iosa Crìosd:

2 Gu robh gràs agus sìth air am meudachadh dhuibh, tre eòlas Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònuich a chumhachd diadhaidh-san dhuinne na nithe sin uile a *bhuincas* do bheatha agus

do dhiadhachd, tre eòlas an ti sin a ghairm sinn chum glòire, agus deadh-bheus:

4 Tre an d'thugadh dhuinn geallanna ro mhòr agus luachmhor, chum d'an trid-san gu'm biodh sibhse air bhur deanamh 'nur luchd-comhpairt do nàdur na diadhachd, air dhuibh dol as o'n truailleadh a ta anns an t-saoghal tre anamian.

5 Agus a thuilleadh air so, air deanamh an uile dhìchill dhuibhse, cuiribh ri 'ur creid-

imh, deadh-bheus ; agus ri deadh-bheus eòlas ;

6 Agus ri h-eòlas, stuaime ; agus ri stuaime, foighidin ; agus ri foighidin, diadhachd ;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil ; agus ri gràdh bràthaireil, seirc.

8 Oir ma bhios na nithe so annaibh, agus pailte, bheir iad *oirbh* gun bhi leasg, no mi-thorrach ann an eòlas ar Tighearna Iosa Criosd.

9 Ach an ti aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall, agus gearr-sheallach, a' dichuimhneachadh gu'n do ghlanadh e o a sheannpheacaibh.

10 Uime sin, a bhràithre, deanaibh tuilleadh dìchill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dheanamh cinnteach : oir ma nì sibh na nithe so, cha tuit sibh a chaoidh :

11 Oir mar sin frithealar gu pailt dhuibh slighe a steach do rìoghachd shìorruidh ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Criosd.

12 Uime sin cha dearmad mi na nithe so ghnàth-chur an cuimhne dhuibh, ged is aithne dhuibh *iad*, agus ged tha sibh air bhur daingneachadh san fhìrinn a làthair.

13 Ach tha mi a' meas gur còir, am feadh a ta mi sa' phàilliun so, sibhse a bhrosnachadh le '*ur* cur an cuimhne :

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhiom mo phàilliun

so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa Criosd dhomh.

15 Ach nì mise dìchioll, chum an déigh dhomh siubhal, gu'm b' agaibh-sa gnàth-chuimhneair na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbh-adh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an céill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearn Iosa Criosd, ach rinneadh sinn 'nar sùil-fhianuisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair urram agus glòir, 'nuair a thàinig a' shamhuil so do ghuth d'a ionnsuidh o'n ghloir òirdheirc, Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

18 Agus chuala sinne ar guth so a thàinig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-sliabh naomh.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche ; d'am maith a nì sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt soluis uaith ann an ionad dorchais, gus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nur cridheach-aibh :

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do'n sgrìobtuir o thogradh *dhaoine* féin.

21 Oir cha d'thàinig an fhàidheadaireachd a réir toil duine o shean : ach labhair

daoine naomha Dhe, mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

CAIB. II.

ACH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-sluaigh, amhuil a bhios luchd-teagaisg bréige 'nur measg-sa, dream a bheir a steach an uaignidheas saobh-chreidimh millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearn a cheannaich iad, agus a bheir sgrios obann orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an slighean millteach tre am faigh slighe na fìrinn mi-chliu.

3 Agus tre shannt ni iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach : dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha'n 'eil an sgrios a' tur-chodal.

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacach, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinn, gu'n d'thug e thairis iad gu bhi air an coimhead ann an slabhraidhibh dorchadais, fa chomhair breitheanais ;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noah an t-ochdamh pearsa, searmonaiche fìreantachd, air dha an dìle a thoirt air saoghal nan daoine mi-dhiadhaidh ;

6 Agus a' tionndadh caithriche Shodoim agus Ghomorrah gu luaithre, gu'n do dhìt e le léir-sgrios iad, 'gan deanamh 'nam

ball-sampuill dhoibh-san, a bhiodh mi-dhiadhaidh an dèigh sin ;

7 Agus gu'n do shaor e Lot am fìrean, a bha fo champar le caithe-beatha neòghloin nan aingidh :

8 (Oir chràidh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhnuidh 'nam measg, 'anam fìreanta o là gu là, le bhi faicinn agus a' cluinn-tinn an gnìomharan andligheach :)

9 Is aithne do'n Tighearn na daoine diadhaidh a shaoradh o bhuaireadh, agus na daoine eucorach a choimhead gu là a' bhreitheanais chum peanas a dheanamh orra :

10 Ach gu h-àraidh iadsan a leanas an fheòil ann an ana-miann na neòghloine, agus a ni tàir air uachdaranachd : Air dhoibh bhi an-dàna, féin thoileil, cha'n eagal leo ana-cainnt a thoirt dhoibh-san a tha ann an àrd-inbhe :

11 An uair nach toir aingil a's mò ann an neart agus ann an cumhachd, casaid thoibheumach, 'nan aghaidh am fianuis an Tighearn.

12 Ach iadsan, mar ainmhidhean nàdurra eu-céillidh, a rinneadh gu bhi air an glacadh agus an sgrios, air dhoibh bhi labhairt gu toibheumach mu na nithibh nach tuig iad, sgriosar iad 'nan truallidheachd féin ;

13 Agus gheibh iad tuarasdail na h-euceirt, mar

dhream a mheasas mar shubhachas sògh san là: is smala iad agus aobhar-maslaidh, a' gabhail toil-eachas-inntinn 'nam meall-taireachd féin, am feadh a ta iad air cuirmibh mailleiribh;

14 Aig am bheil an sùilean làn do adhaltrannas, agus do nach 'eil e'n comas sgar do pheacadh; a' mealladh anama neo-shuidichte; aig am bheil an cridhe air a chleachdadh ri gnìomh-araibh sanntach; clann nam mallachd:

15 A thréig an t-slighe dhìreach, agus a chaidh air seacharan, a' leantuinne slighe Bhalaaim *mhic Bhosoir*, a ghràdhaich duais na h-eucorach;

16 Ach a fhuair ach-mhasan air son 'aingidheachd: oir labhair an asal bhalbh le cainnt duine, agus thoirmisg i mi-chiall an fhàidh.

17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le iom-ghaoith; fa chomhair am bheil duibhre an dorchadais air a thasgaidh gu sìorruidh.

18 Oir an uair a labhras iad *briathran* atmhor dìomhanais, meallaidh iad tre ana-miannaibh na feòla, tre mhacnus, iadsan a chaidh gu glan as uatha-san a tha caitheadh am beatha ann an seacharan:

19 A' gealltuinn saorsa dhoibh, agus gun annta féin ach tràillean na truailidheachd; oir ge b'e ni le 'm buadhaichear air duine,

do'n ni sin féin tha e air a chur fo dhaorsa.

20 Oir an déigh dhoibh dol as o shalcharaibh an t-saoghail tre eòlas an Tighearn agus an t-Slànuighir Iosa Criosd, ma bhios iad a rìs air an ribeadh annta, agus air an cur fo ghéill, tha an deireadh aca ni's miosa na an toiseach.

21 Oir b'fhearr dhoibh gun eòlas a bhi aca air slighe na fireantachd, na, an déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n àithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir an t-sean-focail fhìrinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan san làthaich.

CAIB. III.

AN dara litir so, a mhuinntir mo ghràidh, tha mi a' sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh a nis; ann-ta *le chéile* tha mi a' brosnachadh bhur n-inntinn fhìor-ghloin le 'ur cur an cuimhne:

2 Chum gum bi sibh cuimhneachail air na briathraibh a labhradh roimh leis na fhàidibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an Tighearn agus an t-Slànuighir:

3 Air dhuibh fhios so bhi agaibh air tùs, gu'n tig anns na làithibh deireannaich luchd-fochaid, ag im-eachd a réir an ana-miann féin,

4 Agus ag ràdh, C'ait am bheil gealladh a theachd ? oir o choidil na h-aithriche, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar a bha iad o thois-each a' chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so d'an deoin, gu'n robh na nèamha ann o chian, agus an talamh 'na sheasamh as an uisge, agus anns an uisge, tre fhocal Dé:

6 Tre'n deachaidh an saoghal a bha'n sin ann a sgrios, air teachd do'n dìl-inn air.

7 Ach tha na nèamha agus an talamh a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tasgaidh suas, agus air an gleidheadh fa chomhair teine air cheann là a' bhreitheanais, agus sgrios dhaoine ain-diadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh, na bithibh-sa aineolach air an aon ni so, Gu bheil aon là aig an Tighearn mar mhìle bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha'n 'eil an Tighearn mall a thaobh a gheallaidh, (mar a mheasas dream àraidh moille,) ach tha e fad-fhulangach do ar taobh-ne, gun toil aige dream sam bith a bhi caillte, ach na h-uile dhaoine theachd gu h-aithreachas.

10 Ach thig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche; anns an téid na nèamha thairis le toirm mhòir, agus anns an leagh na dùile le dian-theas; agus bithidh an talamh mar

an ceudna, agus na h-oibre a ta air, air an losgadh suas.

11 Uime sin do bhrìgh gu'm bi na nithe so uile air an sgaoileadh as a chéile, ciod a' ghné dhaoine bu chòir a bhi annaibh, ann an caithe-beatha naomh, agus diadhachd,

12 Le sùil a bhi agaibh ris, agus luathachadh chum teachd là Dhé, anns am bi na nèamha, air dhoibh bhi ri theine, air an sgaoileadh o chéile, agus anns an leaghar na dùile le dian-theas?

13 Gidheadh tha dùil ag-ainne ri nèamhaibh nuadha agus talamh nuadh, a réir a gheallaidh, anns an còmhnuich fireantachd.

14 Uime sin, a mhuinntir ionmhuinn, o tha dùil agaibh ris na nithibh sin, dean-aibh bhur dìchioll chum gu faighear leis-san ann an sìth sibh, gun smal agus neo-lochdach:

15 Agus measaibh gur slàinte fad-fhulangas ar Tighearn; amhuil a sgriobh ar bràthair gràdhach Pòl mar an ceudna do 'ur n-ionnsuidh, a réir a' ghliocais a thugadh dha;

16 Amhuil mar 'na litrichibh uile, a' labhairt ann-ta mu na nithibh so: anns am bheil cuid do nithibh do-thuigsinn, a tha an dream a tha neo-fhòghlumta agus neo-sheasmhach a' fiaradh, amhuil mar na sgriobtuirean eile, chum an sgrios féin.

17 Ach sibhse, a mhuinntir mo ghràidh, o's aithne dhuibh *na nithe so* roimhlàimh, thugaibh aire air eagal air dhuibhse mar an ceudna bhi air bhur tarruing air falbh le seacharan nan daoine ain-diadhaidh,

gu'n tuit sibh o bhur seasmhachd féin.

18 Ach fàsaibh ann an gràs, agus ann an eòlas ar Tighearn agus ar Slàn-uighir Iosa Crìosd. Dhasan *gu robh* glòir a nis agus gu sìorruidh. Amen.

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le ar sùilibh, air an d'amhairc sinn, agus a làimhsich ar làmha thaobh focail na beatha;

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne i, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an céill dhuibhse na beatha maireannaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne;)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an céill dhuibhse, chum gu'm bi agaibh-sa mar an ceudna comunn ruinne: agus gu fìrinneach tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhac Iosa Crìosd.

4 Agus tha sinna' sgrìobhadh nan nithe so do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhur gairdeachas coimhlionta.

5 Agus is i so an teachdaireachd a chuala sinn uaith-san, agus a tha sinn

a' cur an céill dhuibhse, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith annsan.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris, agus sinn a' gluasad ann an dorchadas, tha sinn a' deanamh bréige, agus cha'n 'eil sinn a' deanamh na fìrinn:

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan san t-solus, tha comunn againn r'a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Crìosd a Mhic sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'gar mealladh féin, agus cha'n 'eil an fhìrinn annainn.

9 Ma dh'aidicheas sinn ar peacanna, tha esan fìrinneach agus ceart, chum ar peacanna a mhaithheadh dhuirn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhìreantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugaire

dheth-san, agus cha'n 'eil
'fhocal annainn.

CAIB. II.

MO chlann bheag, na
nithe so tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionn-
suidh, chum nach peacaich
sibh. Agus ma pheacaich-
eas neach air bith, tha fear-
tagraidh againn maille ris
an Athair, Iosa Criosd am
firean :

2 Agus is esan an ìob-
airt-réitich air son ar peac-
anna ; agus cha'n e air son
ar peacanna a mhàin, ach
mar an ceudna air son *peac-
anna* an t-saoghail uile.

3 Agus le so tha fhios
againn gur aithne dhuinn
e, ma choimhideas sinn
'àitheantan.

4 An ti a their, Is aith-
ne dhomh e, agus nach 'eil
a' coimhead 'àitheantan, is
breugaire e, agus cha'n 'eil
an fhirinn ann.

5 Ach ge b'e choimhid-
sas 'fhocal, ann-san gu
deimhin tha gràdh Dhé air
a choimhlionadh : le so is
aithne dhuinn gu bheil sinn
ann-san.

6 An ti a their gu bheil
e fantuinn ann-san, is còir
dhasan mar an ceudna
gluasad, eadhon mar a
ghluais esan.

7 A bhràithre, cha'n 'eil
mi a' sgrìobhadh àithne
nuaidh do 'ur n-ionnsuidh,
ach seann àithne, a bha
agaibh o'n toiseach : is i an
t-seann àithne am focal a
chuala sibh o thùs.

8 A ris tha mi a' sgrìobh-

adh àithne nuaidh do 'ur
n-ionnsuidh, ni a ta fìor
ann-san agus annaibh-sa :
do bhrìgh gu'n d'imich an
dorchadas thairis, agus gu
bheil a nis an solus fìor a'
dealrachadh.

9 An ti a their gu bheil
e san t-solus, agus a tha
fuathachadh a bhràthar,
tha e san dorchadas gus a
nis.

10 An ti aig am bheil
gràdh d'a bhràthair, tha e
'na chòmhnuidh san t-
solus, agus cha'n 'eil aobh-
ar oilbheim air bith ann.

11 Ach an ti a ta fuath
achadh a bhràthar, tha e
anns an dorchadas, agus ag
imeachd anns an dorchad-
as, agus cha'n aithne dha
c'àit am bheil e dol, do
bhrìgh gu'n do dhall an
dorchadas a shùilean.

12 Tha mi a' sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh, a chlann
bheag, do bhrìgh gu bheil
bhur peacanna, air am
maithheadh dhuibh air sgàth
'ainme-san.

13 Tha mi a' sgrìobhadh
do 'ur n-ionnsuidh, aith-
riche, do bhrìgh gu'm b'
aithne dhuibh esan *a ta o*
thùs. Tha mi a' sgrìobh-
adh do 'ur n-ionnsuidh, òg-
anacha, do bhrìgh gu'n d'-
thug sibh buaidh air an
droch aon. Tha mi a'
sgrìobhadh do 'ur n-ionn-
suidh, a chlann bheag, do
bhrìgh gu'm b'aithne
dhuibh an t-Athair.

14 Sgrìobh mi do 'ur n-
ionnsuidh, aithriche, do
bhrìgh gu'm b'aithne

dhuibh an ti a ta ann o thùs. Sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, òganacha, do bhrìgh gu bheil sibh làidir, agus gu bheil focal Dhé 'na chomhnuidh annaibh, agus gu'n d'thug sibh buaidh air an droch aon.

15 Na gràdhaichibh an saoghal, no na nithe a ta san t-saoghal. Ma ghràdh-aicheas neach air bith an saoghal, cha'n 'eil gràdh an Athar ann.

16 Oir na h-uile a ta anns an t-saoghal, ana-miann na feòla, agus ana-miann nan sùl, agus uabhar na beatha, cha'n ann o'n Athair a tha iad, ach o'n t-saoghal.

17 Agus siubhlaidh an saoghal seachad, agus 'ana-miann: ach an ti a ni toil Dé, mairidh e chaoidh.

18 A chlann bheag, is i an aimsir dheireannach a tha ann: agus mar a chuala sibh gu'n tig an t-ana-criosd, is ann mar sin a ta nis iomadh ana-criosd ann; o'm bheil sinn a' tuigsinn gur i 'n aimsir dheireannach a ta ann.

19 Chaidh iad a mach uainne, ach cha robh iad dhinn: oir nam biodh iad dhinn, gu deimhin dh'fhanadh iad maille ruinn: ach chaidh iad a mach, chum gu deantadh follaiseach iad, nach robh iad uile dhinn.

20 Ach tha agaibh-sa ungadh o'n ti naomh, agus is aithne dhuibh na h-uile nithe.

21 Cha do sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, do bhrìgh

nach aithne dhuibh an fhirinn; ach do bhrìgh gur aithne dhuibh i, agus nach 'eil breug air bith o'n fhirinn.

22 Cò a tha 'na bhreug-aire, ach esana dh'àicheadhas gur e Iosa an Criosd? Is e so an t-ana-criosd, a tha 'g àicheadh an Athar agus a' Mhic.

23 Ge b'e neach a dh'àicheadhas am Mac, cha'n 'eil an t-Athair aige: [ach an ti a dh'aidicheas am Mac, tha an t-Athair aige mar an ceudna.]

24 Uime sin fanadh an ni sinn annaibh-sa a chuala sibh o thùs. Ma dh'fhanas an ni a chuala sibh o thùs annaibh, fanaidh sibse mar an ceudna anns a' Mhac, agus anns an Athair.

25 Agus is e so an gealladh a gheall e dhuinn, eadhon a' bheatha mhair-eannach.

26 Sgrìobh mi na nithe so do 'ur n-ionnsuidh, mu thimchioll na dream a tha 'gur mealladh.

27 Ach tha an t-ungadh a fhuair sibh uaith-san, a' fantuinn annaibh: agus cha 'n 'eil feum agaibh gu'n teagaisgeadh aon neach sibh: Ach, mar a ta an t-ungadh so féin 'gur teagasg mu thimchioll nan uile nithe, agus a ta e fìor, agus nach breug e, eadhon mar a theagaisg e sibh, fanaibh ann.

28 Agus a nis, a chlann bheag, fanaibh ann-san; chum 'nuair a dh'fhoillsich-

ear e, gu'm bi dànachd againn, agus nach bi nàire oirnn 'na làthair aig a theachd.

29 Ma tha fhios agaibh gu bheil esan fireanta, tha fhios agaibh gu bheil gach neach a ni fireantachd, air a bhreith uaith-san.

CAIB. III.

FEUCHAIBH, ciod a' ghnè ghràidh a thug an t-Athair dhuinne, gu'n goirteadh clann Dé dhinn! uime sin cha'n aithne do'n t-saoghal sinn, do bhrìgh nach b'aithne dha esan.

2 A mhuinntir moghràidh, a nis is sinne mic Dhé; agus cha 'n 'eil e soilleir fathast ciod a bhitheas sinn: ach a ta fhios againn, 'nuair a dh'fhoillsichear esan, gu'm bi sinn cosmhuil ris; oir chi sinn e mar a ta e.

3 Agus gach neach aig am bheil an dòchas so ann, glanaidh se e féin, mar a ta esan glan.

4 Ge b'e neach a ni peacadh, tha e mar an ceudna a' briseadh an lagha: oir is e am peacadh briseadh an lagha.

5 Agus tha fhios agaibh gu'n d'fhoillsicheadh esan chum ar peacanna thoirt air falbh: agus cha'n 'eil peacadh sam bith ann-san.

6 Gach neach a dh'fhanas-annsan, cha dean e peacadh: ge b'e air bith a pheacaicheas, cha'n fhac e esan, agus cha robh eòlas aige air.

7 A chlann bheag, na

mealladh neach air bitli sibh: an ti a ni fireantachd is firean e, mar is firean esan:

8 An ti a ni peacadh, is ann o'n diabhul a ta e: oir tha an diabhul a' peacachadh o thùs. Is ann chum na crìche so a dh'fhoillsicheadh Mac Dhé, chum gu'n sgriosadh e oibre an diabhul.

9 Ge b'e neach a ghineadh o Dhia, cha dean e peacadh: oir a ta a shìol-san a' fantuinn ann: agus cha'n 'eil e'n comas da peacadh a dheanamh, do bhrìgh gu'n do ghineadh o Dhia e.

10 An so tha clann Dé, agus clann an diabhul follaiseach: Ge b'e neach nach dean fireantachd, cha'n ann o Dhia a tha e, no an ti nach gràdhaich a bhràthair.

11 Oir is i so an teachdair-eachd a chuala sibh o thùs, sinn a thoirt gràidh d'a chéile:

12 Cha'n ann mar Chain, a bha o'n droch aon, agus a mharbh a bhràthair: Agus c'ar son a mharbh se e? A chionn gu'n robh 'oibre féin olc, agus oibre a bhràthar fireanta.

13 Na biodh ioghnadh oirbh, mo bhràithre, ged dh'fhuathaicheas an saoghal sibh.

14 Tha fhios againn gu'n deachaidh sinn thairis o bhàs gu beatha, do bhrìgh gu bheil gràdh againn do na bràithribh: an ti nach

gràdhaich a bhràthair, fanaidh e ann am bàs.

15 Gach neach a dh'fhuathaicheas a bhràthair, is mortair e; agus tha fhios agaibh nach 'eil aig mortair sam bith a' bheatha mhaireannach a' fantuinn ann.

16 Le so is aithne dhuinn gràdh *Dhé*, do bhrìgh gu'n do chuir esan sìos 'anam féin air ar son-ne; agus is còir dhuinne *ar* n-anama féin a chur sìos air son nam bràithre.

17 Agus ge b'e neach aig am bheil maoin an t-saoghail so, agus a chi a bhràthair ann an uireasbhuidh, agus a dhruideas a chridhe 'na aghaidh, cionnus a tha gràdh *Dhé* a' gabhail còmh-nuidh ann-san?

18 Mo chlann bheag, na gràdhaicheamaid ann am focal, no ann an teangaidh; ach ann an gnìomh agus ann am fìrinn.

19 Agus le so is aithne dhuinn gu bheil sinn do'n fhìrinn, agus bheir sinn dearbh-bheachd do 'ur cridheachaibh 'na làthair.

20 Oir ma dhiteas ar cridhe sinn, is mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-uile nithe.

21 A mhuinntir mo ghràidh, mur dìt ar cridhe sinn, tha dànachd againn a thaobh *Dhé*.

22 Agus ge b'e ni a dh'iarras sinn, gheibh sinn uaith e, do bhrìgh gu bheil sinn a' coimhead 'aitheantan, agus a' deanamh nan

nithe a tha taitneach 'na fhianuis-san.

23 Agus is i so 'àithne-san, gu'n creideamaid ann an ainm a Mhic Iosa Criosd, agus gu'n gràdhaicheamaid a chéile, mar a thug esan àithne dhuinn.

24 Agus an ti a choimhideas 'aitheanta-san, tha e gabhail còmh-nuidh ann, agus esan ann-san: agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug e dhuinn.

CAIB. IV.

A MHUINNTIR ion-mhuinn, na creidibh, gach uile spiorad, ach dearbhaibh na spioradan, an ann o Dhia a tha iad: do bhrìgh gu bheil mòran do fhaidhibh brèige air dol a mach do'n t-saoghal.

2 Le so aithnichibh Spiorad *Dhé*: gach uile spiorad a dh'aidicheas gu'n d'thàinig Iosa Criosd san fheòil, is ann o Dhia a tha e.

3 Agus gach uile spiorad nach aidich gu bheil Iosa Criosd air teachd san fheòil, cha'n ann o Dhia a tha e: agus is e so *spiorad* sin an ana-criosd, neach a chuala sibh e bhi teachd, agus a nis tha e cheana anns an t-saoghal.

4 A chlann bheag, tha sibhse o Dhia, agus thug sibh buaidh orra-san; do bhrìgh gur mò esan a ta annaibh-sa, na esan a ta anns an t-saoghal.

5 Tha iadsan o'n t-saoghal: uime sin tha iad a' labhairt mu'n t-saoghal, agus tha'n saoghal ag éisdeachd riu.

6 Tha sinne o Dhia: an ti aig am bheil eòlas air Dia, éisdidh e ruinne; an ti nach 'eil o Dhia, cha'n éisd e ruinn. O so aithnidh sinn spiorad na firinn, agus spiorad an t-seacharain.

7 A mhuinntir ionmhuinn, gràdhaicheamaid a chéile: oir is ann o Dhia tha'n gràdh; agus gach neach a ghràdhaicheas, ghineadh o Dhia e, agus is aithne dha Dia.

8 An ti nach gràdhaich, cha'n aithne dha Dia; oir is gràdh Dia.

9 An so dh'fhoillsich-eadh gràdh Dhé dhuinne, do bhrìgh gu'n do chuir Dia aon-ghin Mhic do'n t-saoghal, chum gu'm bith-eamaid beò trid-san.

10 An so a ta gràdh, cha'n e gu'n do ghràdhaich sinne Dia, ach gu'n do ghràdhaich esan sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac féin *gu bhi* 'na ìobairt-réitich air son ar peacanna.

11 A mhuinntir ionmhuinn, ma ghràdhaich Dia sinne mar sin, tha e mar fhiachaibh oirne a chéile a ghràdhachadh mar an ceudna.

12 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdhaicheas sinn a chéile, tha Dia 'na chòmhnuidh annainn, agus tha a ghràdh

air a chòimhlionadh annainn.

13 O so is aithne dhuinn gu bheil sinne 'nar còmhnuidh ann-san, agus esan annainne, do bhrìgh gu'n d'thug e dhuinn d'a Spiorad.

14 Agus chunnaic sinn agus tha sinn a' deanamh fianuis, gu'n do chuir an t-Athair am Mac uaith mar Shlànuighear an domhain.

15 Ge b'e neach a dh'aidicheas gur e Iosa Mac Dhé, tha Dia 'na chòmhnuidh ann-san, agus esan ann an Dia.

16 Agus fhuair sinn aithne air agus chreid sinn an gràdh a tha aig Dia dhuinn. Is gràdh Dia; agus an ti a tha fantuinn ann an gràdh, tha e 'na chòmhnuidh ann an Dia, agus Dia ann-san.

17 An so tha ar gràdhne air a dheanamh coimhlionta, chum gu'm bi againn dànachd ann an là a' bhreitheanais: do bhrìgh mar a tha esan, gur amhuil sin a tha sinne anns an t-saoghal so.

18 Cha'n 'eil eagal ann an gràdh; ach tilgidh gràdh dìongmhalta an t-eagal a mach; do bhrìgh gu bheil pian san eagal: an ti a tha eagalach, cha d'rinneadh coimhlionta ann an gràdh e.

19 Tha gràdh againne dhasan, do bhrìgh gu'n do ghràdhaich esan sinne an toiseach.

20 Ma their neach, Tha gràdh agam do Dhia, agus fuath aige d'a bhràthair, is breugaire e : oir an ti nach gràdhaich a bhràthair a chunnaic e, cionnus a dh'fheudas e Dia nach fac e a ghràdhachadh ?

21 Agus an àitline so tha againn uaith-san, An ti a ghràdhaicheas Dia, gu'n gràdhaich e a bhràthair mar an ceudna.

CAIB. V.

GE b'e neach a chreideas gur e Iosa an Criosd, ghineadh o Dhia e ; agus ge b'e ghràdhaicheas an ti a ghin, gràdhaichidh e mar an ceudna an ti a ghineadh leis.

2 O so is aithne dhuinn gu bheil gràdh againn do chloinn Dé, 'nuair a ghràdhaicheas sinn Dia, agus a choimhideas sinn 'àitheant-an.

3 Oir is e so gràdh Dhé, sinn a choimhead 'àitheant-an : agus cha'n 'eil 'àitheanta-san trom.

4 Oir gach uile ni a ghinear o Dhia, bheir e buaidh air an t-saoghal : agus is i so a' bhuaidh a bhuadh-aicheas air an t-saoghal, *eadhon* ar creidimh-ne.

5 Cò an ti a bhuadh-aicheas air an t-saoghal, ach esan a tha creidsinn gur e Iosa Mac Dhé.

6 Is e so esan a thàinig tre uisge agus tre fhuil, Iosa Criosd ; cha'n e tre uisge a mhàin, ach tre uisge agus fuil : agus is e an

Spiorad a 'ni fianuis, do bhrìgh gur fìrinn an Spiorad.

7 Oir tha triuir a tha deanamh fianuis air nèamh, an t-Athair, am Focal, agus an Spiorad naomh : agus an triuir sin is aon iad.

8 Agus tha triuir a tha deanamh fianuis air an talamh, an Spiorad, agus an t-uisge, agus an fhuil : agus thig an triuir sin r'a chèile ann an aon.

9 Ma ghabhas sinn ri fianuis dhaoine, 'si fianuis Dé a's mò : oir is i so fianuis Dé, a thug e mu thimchioll a Mhic.

10 An ti a chreideas ann am Mac Dhé, tha'n fhianuis aige ann féin : an ti nach creid Dia, rinn e breugaire dheth, do bhrìgh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thimchioll a Mhic.

11 Agus is i so an fhianuis gu'n d'thug Dia dhuinn beatha mhaireannach : agus tha a' bheatha so 'na Mhac.

12 An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige : an ti aig nach 'eil Mac Dhé, cha'n 'eil beatha aige.

13 Na nithe so sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, a tha creidsinn ann an ainm Mhic Dhé ; chum gu'm bi fios agaibh gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh, agus chum gu'n creid sibh ann an ainm Mhic Dhé.

14 Agus is e so an dòchas a ta againn ann-san, ma

dh'iarras sinn, ni sam bith a réir a thoile, gu'n éisd e ruinn.

15 Agus ma ta fhios againn gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni a dh'iarras sinn, tha fhios againn gu bheil ar n-iarrtuis a dh'iarr sinn air againn.

16 Ma chi neach sam bith a bhràthair a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chum bàis, iarraidh e, agus bheir e beatha dha, dhoibh-san nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann: a thaobh sin, cha'n 'eil mi ag ràdh gur còir dha guidheadh.

17 Is peacadh gach uile eucoir: agus tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn ge

b'e neach a ghineadh le Dia, nach peacaich e; ach an tí a ghineadh o Dhia, coimhididh se e féin, agus cha bhean an droch aon ris.

19 Tha fhios againn gur ann o Dhia a tha sinne, agus tha'n saoghal uile 'na luidhe san olc.

20 Agus tha fhios againn gu'n d'thàinig Mac Dhé, agus gu'n d'thug e tuigse dhuinn, chum gu'm b'aithne dhuinn esan a ta fìor: agus tha sinne ann-san a ta fìor, ann a Mhac Iosa Criosd. Is e so an Dia fìor, agus a' bheatha mhair-eannach.

21 A chlann bheag, coimhidibh sibh féin o iodhol-aibh. Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

AN seanair chum na bantighearna taghta, agus chum a cloinne, a's ionmhuinn leam-sa anns an fhìrinn; agus cha'n ann leam-sa mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhìrinn;

2 Air son na fìrinn a tha 'na comhnuidh annainne, agus a bhios maille ruinn gu bràth:

3 Gràs, tròcair, agus sìth gu robh maille ribh o Dhia an t-Athair, agus o'n Tigh-earn Iosa Criosd Mac an

Athar, ann am fìrinn agus ann an gràdh.

4 Bha gairdeachas mòr orm, do bhrìgh gu'n d'fhuair mi do d'chloinn-sa ag imeachd anns an fhìrinn, a réir mar a fhuair sinne àithne o'n Athair.

5 Agus a nis guidheam ort, a bhan-tighearn, cha'n e mar gu'n sgriobhainn àithne nuadh a d'ionnsuidh, ach an àithne a bha againn o thùs, gu'n gràdh-aicheamaid a chéile.

6 Agus is e so an gràdh, gu'n imicheamaid a réir

'aitheanta-san. 'S i so an àithne, mar a chuala sibh o thùs, gu'n imicheadh sibh innte.

7 Oir tha mòran mheall-tairean air teachd a steach do'n t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Crìosd air teachd san fhèil. Is mealltair so agus ana-crìosd.

8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach caill sinn na nithe sin a shaothraich sinn, ach gu faigh sinn làn-duais.

9 Ge b'e neach a bhriseas an lagh, agus nach fan ann an teagasg Chrìosd, cha'n 'eil Dia aige : an ti a dh'fhanas ann an teagasg Chrìosd, tha araon an t-Athair agus am Mac aige.

10 Ma thig neach air

bith do 'ur n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach do 'ur tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuit.

11 Oir ge b'e neach a their ris, Gu ma subhach dhuit, tha comhpairt aige d'a dhroch oibribh.

12 Air dhomh mòran a bhi agam r'a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, cha b' àill leam sgrìobhadh le paipeir agus dubh; ach tha dòchas agam teachd do 'ur n-ionnsuidh, agus labhairt beul ri beul, chum gu'm bi ar gairdeachas coimhlionta.

13 Tha clann do pheathar taghta a' cur fàilte ort. Amen.

TREAS LITIR AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

A N seanair chum Ghaiuis ghràdhaich, a's ionmhuinn leam san fhìrinn.

2 A bhràthair ghràdhaich, 'se mo ghuidheadh thaobh gach uile ni gu'n soirbhicheadh leat agus gu'm biodh tu slàn, mar a ta soirbheachadh le t-anam.

3 Oir rinn mi gairdeachas gu mòr 'nuair a thàinig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn a tha annad-sa, mar a ta thusa ag imeachd san fhìrinn,

4 Cha'n 'eil gairdeachas agam a's mò na bhi cluinn-tinn gu bheil mo chlann ag imeachd san fhìrinn.

5 A bhràthair ghràdhaich, is dìleas a ni thu gach ni a ta thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich;

6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglais; ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu;

7 Oir chaidh iad a mach

air sgàth 'ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.

8 Uime sin tha e mar fhiachaibh oirne gabhail r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheamaid 'nar comh-shaothraichibh do'n fàir-inn.

9 Sgrìobh mi chum na h-eaglais: ach cha ghabh Diotrefhes, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.

10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne 'oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh: agus cha leoir leis sin, ach ni mò a tha e féin a' gabhail ris na bràithribh, agus tha e a' bacadh na dream leis am b'àill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.

11 A bhràthair ghràdh-aich, na lean an ni a ta olc ach an ni a ta maith. An ti a ni maith, is ann o Dhia a ta e; ach an ti a ni olc, cha'n fhac e Dia.

12 Tha deadh theistear air Demetrius o na h-uile, agus o'n fhìrinn féin: agus tha sinne mar an ceudna a' deanamh fianuis; agus tha fios agaibh gu bheil ar fianuis-ne fìor.

13 Bha mòran agam r'a sgrìobhadh, ach cha'n àill leam sgrìobhadh le dubh agus peann a d'ionnsuidh:

14 Ach tha dòchas agam t-fhaicinn gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri beul. Sìth maille riut. Tha na càirdean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL IUDAIS.

CAIB. I.

IUDAS seirbhiseach Iosa Criosd, agus bràthair Sheumais, chum na dream a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Criosd, air an gairm:

2 Gu robh tròcair, agus sìth, agus gràdh air am meudachadh dhuibh-sa.

3 A mhuinntir ionmhuinn, air dhomh an uile dhìchioll a dheanamh chum sgrìobh-

adh do 'ur n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitchionn, b'fheumail domh sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, 'gur n-earalachadh sibh a chathachadh gu dìchiollach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh.

4 Oir ghoid daoine àraidh a steach, a dh'orduicheadh roimh o shean chum an dèidh so, daoine mi-dhiadhaidh, a' tionndadh gràis ar

Dé-ne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé, a'saon Uachdaran ann, agus ar Tighearna Iosa Criosd.

5 Uime sin is àill leam bhur cur an cuimhne, ged bha fhios agaibh aon uair air so, cionnus an déigh do'n Tighearn am pobull a shaoradh á tìr na h-Eiphit, a sgrios e an déigh sin an dream nach do chreid.

6 Agus na h-aingil nach do ghléidh an ceud inbhe, ach a dh'fhàg an àite-còmhnuidh féin, choimhid e ann an geimhlibh sìorruidh fo dhorchadas, fa chomhair breitheanais an là mhòir.

7 Amhuil a ta Sodom agus Gomorrah, agus na bailte mu'n cuairt orra, a thug iad féin thairis do strìopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leant-uinn feòla coimhich, air an cur suas 'nam ball-sampuill, a' fulang dioghaltais teine sìorruidh.

8 Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruadair sin a' salachadh na feòla, a' deanamh tàir air uchdaranachd, agus a' labhairt gu toibheumach air àrd-inbhibh.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingeal, 'nuair a chathaich e an aghaidh an diabhuil, agus a rinn e deasboireachd mu chorp Mhaois, dànadas air casaid thoibheumach a thoirt 'na aghaidh, ach thubhairt e, Gu cronuicheadh an Tighearn thu.

10 Ach tha'n dream sin a'

labhairt gu toibheumach air na nithibh nach aithne dhoibh: ach na nithe sin a's aithnedhoibh air mhodh nàdurra, mar ainmhidhibh gun reuson, tha iad 'gan truailleadh féin anna.

11 Is an-aoibhin doibh! oir dh'imich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bhalaaim air ghaol tuarasdail, agus sgriosadh iad ann an anacainnt cheann-aircich Chore.

12 Is smala iad sinn ann bhur cuirmibh gràidh, 'nuair a tha iad air cuirmibh maille ribh, 'gam beathachadh féin gun eagal: is neòil iad gun uisge, air an giùlan mu'n cuairt le gaothaibh; craobhan seargmheasach, gun toradh; dà uair marbh, air an spionadh as am freumhaibh;

13 Garbh thonna na fairge, a sgeitheas an nàire féin mar chobhar; reulta seachranach, d'am bheil duibhre an dorchadais gu sìorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch mar an ceudna, an seachdamh pearsa o Adhamh, fàidheadaireachd orra sin, ag ràdh, Feuch th'an Tighearn a' teachd le deich mìle d'a naomhaibh,

15 A deanamh breitheanais air na h-uile, agus chum iadsan uile a tha mi-dhiadhaidh 'nam measg fhàghail ris, a thaobh an uile ghnìomhara mi-dhiadhaidh a rinn iad gu mi-dhiadhaidh, agus a thaobh an uile

bhriathair cruaidhe, a labh-
air peacaich mi-dhiadhaidh-
'na aghaidh.

16 Is luchd cànrain agus gearain an dream so, a tha 'g imeachd a réir an ana-miann féin; agus tha'm beul a' labhairt *bhriathar* atmhor, agus iad a' gabhail iongantais do phearsaibh dhaoine air sgàth buannachd.

17 Ach cuimhnichibh-sa, a mhuinntir mo ghràidh, na focail a labhradh roimh le abstolaibh ar Tighearna Iosa Criosd;

18 Mar a thubhairt iad rìbh, gu'm biodh anns an aimsir dheireannaich luchd-fanoid, a ghluaiseadh a réir an ana-mianna mi-dhiadhaidh féin.

19 'S iad sin an dream a sgaras iad féin o *chàch*, collaidh, gu'n an Spiorad aca.

20 Ach air bhi dhuibse, a mhuinntir ionmhuinn, 'gur togail féin suas ann

bhur creidimh ro naomha a' deanamh urnuigh san Spiorad naomh,

21 Coimhidibh sibh féin ann an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair ar Tighearna Iosa Criosd chum na beatha maireannaich.

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' deanamh eadar-dhealachaidh:

23 Agus tèarnaibh dream eile le *h-eagal*, 'gan spionadh as an teine; a' fuathachadh eadhon an eudaich air am bheil smal na feòla.

24 A nis dhasan a tha comasach air bhur gleidheadh o thuisleadh, agus *bhur* cur gu neo-lochdach an làthair a ghlòire le haobhneas ro mhòr,

25 Do'n Dia a ta mhàin glic, ar Slànuighear, *gu robh* glòir agus mòralachd, neart agus cumhachd, a nis agus air feadh nan uile linn. Amen.

TAISBEAN EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

TAISBEAN Iosa Criosd, a thug Dia dha, a dh'fhoillseachadh d'a sheirbhisich nithe a's éigin teachd gu crìch an ann ùine ghearr; agus chuir e teachdair-eachd uath, agus le 'aing-eal féin dh'fhoillisich e iad d'a sheirbhiseach Eoin:

2 A rinn fianuis air focal **Dé**, agus air teistear Iosa

Criosd, agus air gach nì a chunnaic e.

3 Is beannaichte an ti a leughas, agus iadsan a dh'éisdeas ri briathraibh na fàidheadaireachd so, agus a choimhideas na nithe a tha sgrìobhta innte: oir tha'n t-am am fagus.

4 **EOIN** chum nan seachd eaglaisean a ta san Asia: Gràs dhuibh,

agus sìth o'n Ti a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd ; agus o na seachd spiorad-aibh a tha 'm fianuis a rìgh-chaitheach-san ;

5 Agus o Iosa Criosd, an fhianuis fhìor, an ceud-ghin o na marbhaibh, agus uachdaran rìghre na talmhainn : Dhasan a ghràdh-aich sinn, agus a dh'ionn-laid sinn o ar peacaibh 'na fhàil féin,

6 Agus a rinn rìghre dhinn agus sagairt do Dhia agus d'a Athair-san ; dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Feuch, tha e teachd le neulaibh ; agus chi gach sùil e agus iadsan *mar an ceudna* a lot e : agus ni uile threubha na talmhainn caoidh air a shon-san : *gu* ma h-amhluidh a bhitheas. Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, tha an Tighearn ag ràdh, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile-chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbh-bhràthair, agus bhur companach ann an àmhghar, agus ann an rìoghachd agus am foighidin Iosa Criosd, anns an eilean ris an abrar Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Criosd.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearn, agus chuala mi air mo chùlaobh guth mòr, mar *ghuth* trompaid,

11 Ag ràdh, Is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach : agus Sgrìobhsa ann an leabhar an ni a chi thu, agus cuir e chum nan seachd eaglaisean a tha san Asia ; chum Ephesus, agus chum Smirna, agus chum Phergamois, agus chum Thiatira, agus chum Shardis, agus chum Philadelphia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh'fhaicinn a ghutha a labhair rium. Agus air tionndadh dhomh, chunnaic mi seachd coinneirean òir ;

13 Agus am meadhon nan seachd coinneirean *neach* cosmhuil ri Mac an duine, air an robh eudach a ràinig sìos gu 'shàilibh, agus crioslaichte le crios òir mu 'chìochaibh.

14 *Bha* a cheann agus 'fholt geal mar oluinn ghil, mar shneachda ; agus a shùilean mar lasair theine ;

15 Agus a chosa cosmhuil ri umha fìor-ghlan, mar gu'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmh-uinn ; agus a ghuth mar thoirm mhòran uisgeachan.

16 Agus bha aige 'na làimh dheis seachd reultan ; agus claidheamh geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul : agus *bha* a ghnùis mar a' ghrian a' dealrachadh 'na làn neart.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sìos aig a chosaibh an riochd mairbh :

agus chuir e a làmh dheas orm, ag ràdh rium, Na biodh eagal ort : is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 *Is mise* an tì a ta beò, agus a bha marbh ; agus, feuch, tha mi beò gu saoghal nan saoghal, Amen ; agus tha iuchraiche ifrinn agus a' bhàis agam.

19 Sgrìobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhitheas an déigh so :

20 Rùn-dìomhair nan seachd reultan a chunnaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinnleirean òir. Is iad na seachd reultan, aingil nan seachd eaglaisean : agus is iad na seachd coinnleirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

CAIB. II.

CHUM aingil eaglais Ephesus, Sgrìobh ; Is iad so na nithe a ta an tì a tha cumail nan seachd reultan 'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann am meadhon nan seachd coinnleirean òir, ag ràdh ;

2 Is aithne dhomh t' oibre, agus do shaothair, agus t'fhoighidin, agus nach urrainn thu giùlan leo-san a tha olc ; agus gu'n do dhearbha thu iadsan a their gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu'n d'fhuair thu iad breugach ;

3 Agus gu'n do ghiùlain thu, agus gu bheil foigh-

idin agad, agus air sgàth m'ainme-sa gu'n d'rinn thu saothair, agus nach d'thug thu thairis.

4 Gidheadh, tha *ni-éigin* agam a d' aghaidh, do bhrìgh gu'n do thréig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia uaith a thuit thu, agus gabh aithreachas, agus dean na ceud oibre ; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as 'àit, mur gabh thu aithreachas.

6 Ach a ta so agad, gur fuathach leat oibre nan Nicolaiteach, nithe mar an ceudna a's fuathach leam-sa.

7 An tì aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh ; Do'n tì a bhuadhaicheas bheir mise r'a itheadh do chraoibh na beatha, a tha ann am meadhon phàrrais Dé.

8 Agus chum aingil eaglais Smirna, sgrìobh, Na nithe so a ta esan ag ràdh, an tì a's e'n ceud neach agus an neach deireannach, a bha marbh, agus a tha beò ;

9 Is aithne dhomh t' oibre, agus t'àmhghar, agus do bhoichdainn, (gidheadh a ta thu beartach,) agus is *aithne dhomh* toibheum na muinntir a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagog Shàtain.

10 Na biodh eagal ort roimh aon do na nithibh

sin a dh'fhuilingeas tu : feuch, tilgidh an diabhl cuid dhibh ann am prìosan, chu'm gu'n dearbhar sibh ; agus bithidh àmhghar agaibh rè dheich làithean : bi-sa fìrinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh : An ti a bheir buaidh, cha chiurrar leis an dara bàs e.

12 Agus chum aingil na h-eaglais a ta ann am Pergamos, sgriobh ; Na nithe so a ta esan, aig am bheil an claidheamh geur dà fhaobhair, ag ràdh :

13 Is aithne dhomh t'-oibre, agus c'àit am bheil thu a'd'chòmhnuidh, *eadhon far am bheil* caithir Shàtain : agus a ta thu a' cumail m' ainme-sa gu daingean, agus cha d' àicheadh thu mo chreidimh, *eadhon anns na làithibh sin anns an robh* Antipas 'na fhianuis fhìrinneach dhomh, a mharbhadh 'nur measg, far am bheil Sàtan 'na chòmhnuidh.

14 Gidheadh, tha beagan agam a'd' aghaidh, do bhrìgh gu bheil agad an sin an dream a tha cumail teagaisg Bhalaaim, a theagaisg do Bhalac ceap-tuislidh a chur roimh chloinn Israeil, chum nithe a dh'ìobradh do dh'ìodholaibh itheadh, agus striopachas a dheanamh.

15 Is amhuil sin a ta ag-

ad mar an ceudna an dream a tha cumail teagaisg nan Nicolaiteach, ni a's fuathach leam-sa.

16 Dean aithreachas, no thig mi a d'ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi 'nan aghaidh le claidheamh mo bheòil.

17 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh : Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi r'a itheadh do'n mhana fholuichte, agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nuadh sgriobhta, nach aithne do neach air bith, ach do'n ti a gheibh i.

18 Agus chum aingil na h-eaglais a ta ann an Tiatira, sgriobh ; Na nithe so tha Mac Dhé, aig am bheil a shùilean mar lasair theine, agus a chosan mar umha fìor-ghlan, ag ràdh ;

19 Is aithne dhomh t'-oibre, agus do ghràdh, agus do sheirbhis, agus do chreidimh, agus t'fhoighidin, agus t'oibre deireannach ; gu *bheil iad* ni's mò na do cheud oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan do nithibh a'd' aghaidh, gu bheil thu a' fulang do'n mhnaoi sin Isebel, a tha 'g ràdh gur ban-fhàidh i féin, mo sheirbhisich a theagasg agus a mhealladh chum striopachas a dheanamh, agus nithe a dh'ìobradh do ìodholaibh itheadh.

21 Agus thug mi dhi ùine

gu aithreachas a ghabhail d'a striopachas; agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha deanamh adhaltrannais rithe ann an àmhghar mòr, mur gabh iad aithreachas d'an gnìomharaibh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs; agus oithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur mise an ti sin a sgrùdas na h-àirnean agus na cridheachan: agus bheir mi do gach aon agaibh-sa a réir bhur n-oibre.

24 Ach ribhse a ta mi ag ràdh, agus ris a' chuid eile ann an Tiatira, Mheud aig nach 'eil an teagasg so, agus do nach b'aithnedoimhneachda Shàtain, mara their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh;

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an tig mi.

26 Agus an ti a bhuadhaicheas, agus a ghleidheas m'oibre gus a' chrìoch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach:

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait iarunn: mar shoithichibh creadha brisear 'nam bloighdibh iad :) amhuil a fhuair mise o m' Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

AGUS chum aingil na h-eaglais a tha ann an Sardis, sgriobh; Na nithe so a ta an ti aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reultan, ag ràdh; Is aithne dhomh t'oibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beò, gidheadh a ta thu marbh.

2 Bi faireil, agus neartaich na nithe a ta làthair, agus a ta ullamh gu bàsachadh: oir cha d'fhuair mi t'oibre coimhlionta am fianuis Dé.

3 Cuimhnich uime sin cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus gléidh, agus gabh aithreachas. Uime sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha bhi fios agad ciod i an uair anns an tig mi ort.

4 Tha beagan ainmean agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaichan eudach; agus imichidh iad maille rium-sa ann an *culaidhibh* geala: oir is airidh iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal; agus cha dubh mi mach 'ainm á leabhar na beatha, ach aidichidh mi 'ainm-san am fianuis m' Athar, agus am fianuis 'aingle-san.

6 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglais ann am Philadelpia, sgriobh; Na nithe so

a ta an ti naomh ag ràdh,
an ti fìor, an ti aig am bheil
iuchair Dhaibhidh, an ti a
dh'fhosglas, agus cha dùin
neach air bith; agus a
dhùineas, agus cha'n fhosg-
ail neach air bith:

8 Is aithne dhomh t'oibre:
feuch, chuir mi dorus fosg-
ailte romhad, agus cha'n
urrainn neach air bith a
dhùnadh: oir a ta neart
beag agad, agus ghléidh
thu m'fhocal, agus cha d'-
àicheadh thu m'ainm.

9 Feuch, bheir mise *orra-
san* do shionagog Shàtain,
(a tha 'g ràdh gur Iudhaich
iad féin, agus nach eadh,
ach a ta deanamh bréige,)
feuch, bheir mise orra gu'n
tig iad agus gu'n dean
iad aoradh aig do chosaibh,
agus gu'm bi fios aca gu'n
do ghràdhaich mise thu.

10 A chionn gu'n do
ghléidh thu focal m'fhoigh-
idin-sa, gleidhidh mise thusa
mar an ceudna o uair a'
bhuaireadh, a thig air an t-
saoghal uile, a dhearbhadh
na muinntir sin a tha 'nan
còmhnuidh air an talamh.

11 Feuch, tha mi a'
teachd gu grad: dean greim
daingean air na bheil agad,
chum nach glac neach air
bith do chrùn.

12 An ti a bheir buaidh,
ni mi e 'na phost ann an
teampull mo Dhé, agus cha
téid e ni's mò a mach as:
agus sgrìobhaidh mi ainm
mo Dhé air, agus ainm
caithreach mo Dhé, a's i
Ierusalem nuadh, a thig a
o nèamh o m' Dhia:

agus sgrìobhaidh mi m'ainm
nuadh féin air.

13 An ti aig am bheil
cluas, éisdeadh e ciod a ta
an Spiorad ag ràdh ris na
h-eaglaisibh.

14 Agus chum aingil na
h-eaglais ann an Laodicea,
sgrìobh; Na nithe so a ta
an Amen, an fhianuis dhileas
agus fhirinneach, toiseach
cruthachaidh Dhé, ag ràdh

15 Is aithne dhomh t'
oibre, nach 'eil thu aon
chuid fuar no teth: b'-
fhearr leam gu'm bitheadh
tu fuar no teth.

16 Uime sin do bhrìgh gu
bheil thu meagh-bhlàth, a-
agus nach 'eil thu aon chuid
fuar no teth, sgeithidh mi
thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu
ag ràdh, Tha mi beartach,
agus air fàs ann an saoibh-
reas, agus gun fheum agam
air ni sam bith; agus gun
fhios agad gu bheil thu
dòruinneach, agus truagh,
agus bochd, agus dall, a-
agus lomnochd:

18 Comhairlicheam dhuit
òr a cheannach uamsa, air
a dhearbhadh san teine,
chum gu'm bi thu saoibhir;
agus eudach geal, chum
gu'n còmhdaichear thu, a-
agus nach bi nàire do lom-
nochduidh follaiseach; agus
ung do shùile le sàbh-shùl,
chum gur léir dhuit.

19 Mheud as is ion
mhuinn leam, tha mi a
cronachadh agus a'smachd-
achadh; uime sin biodh
agad-sa teas-ghràdh, agus
dean aithreachas.

20 Feuch, tna mi a'm' sheasamh aig an dorus, agus a' bualadh : ma dh'éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu'm fosgail e'n dorus, thig mi a steach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh mi mo shuipair maille ris, agus esan maille rium-sa.

21 Do'n ti a bhuaadhaicheas bheir mi comas suidhe maille rium-sa air mo righ-chaithir, amhuil fòs a bhuaadhaicn mise, agus a shuidh mi maille ri m'Ath-air air a righ-chaithir-san.

22 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

AN déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, *bha* dorus fosgailte air nèamh ; agus *bha* an ceud ghuth a chuala mi, mar *fhuaim* trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a nìos an so, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's éigin tachairt an déigh so.

2 Agus air ball *bha* mi san Spiorad : agus, feuch, *bha* righ-chaithir air a suidheachadh air nèamh, agus *bha* neach 'na shuidhe air an righ-chaithir.

3 Agus *bha* an ti a shuidh, r'a amhairc air, cosmhuil ri cloich Iasper, agus Shardenis : agus *bha* bogha-frois timchioll na righ-chaithreach mu'n cuairt, cosmhuil, r'a fhaicinn, ri Emerald.

4 Agus timchioll na righ-

chaithreach mu'n cuairt *bha* ceithir chaithriche fichead ; agus air na caithrichibh chunnaic mi ceithir sean-aire fichead 'nan suidhe, air an sgeadachadh ann an culaidhibh geala ; agus *bha* ac' air an cinn cruin òir.

5 Agus chaidh a mach as an righ-chaithir dealanaich, agus tairneanaich, agus guthanna : agus *bha* seachd lòchrain theine a' dearg-lasadh am fianuis na righ-chaithreach, a's iad seachd spiorada Dhé.

6 Agus roimh an righ-chaithir *bha* fairge ghloine cosmhuil ri criostal : agus ann am meadhon na righ-chaithreach, agus mu'n cuairt do'n righ-chaithir, *bha* ceithir bheathaiche làn do shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.

7 Agus *bha* an ceud bheathach cosmhuil ri leòmhan, agus an dara beathach cosmhuil ri laogh, agus *bha* aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus *bha* an ceathramh beathach cosmhuil ri iolair ag it-ealaich.

8 Agus aig na ceithir bheathaichibh, aig gach aon diubh fa leth, *bha* sè sgiathan mu'n cuairt da, agus *bha* iad làn do shùilibh an taobh a stigh ; agus cha do sguir iad a là no dh'oidhche, ag ràdh, Naomh, naomh, naomh, an Tigh-earn Dia uile-chumhachdach, a *bha*, agus a ta, agus a bhitheas.

9 Agus an uair a thug

na beathaiche sin glòir, agus urram, agus buidheachas do'n tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, a ta beò gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beò gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an crùn an làthair na rìgh-chaithreach, ag ràdh,

11 Is airidh thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn; oir chruthaich thu na h-uile nithe, agus air son do thoile-sa tha iad, agus chruthaichheadh iad.

CAIB. V.

A GUS chunnaic mi ann an làimh dheis an tì a shuidh air an rìgh-chaithir, leabhar sgrìobhta san taobh a stigh dheth agus air a chùlaobh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aing-eal treun a' gairm le guth àrd, Cò a's airidh air an leabhar fhosgladh, agus air a sheulachan fhuasgladh?

3 Agus cha robh aon neach air nèamh, no air thalamh, no fuidh'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhrìgh nach d'fhuaradh aon neach a b' airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus thubhairt aon do na seanairibh rium, Na guil: feuch, bhuadhaich an Leòmhann a tha do thréibh Iudah, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulachan fhuasgladh.

6 Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, ann am meadhon na rìgh-chaithreach, agus nan ceithir bheathaichean, agus ann am meadhon nan seanairean, Uan 'na sheasamh mar gu'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thàinig e, agus ghlac e an leabhar, á deas làimhan tì a bha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir.

8 Agus an uair a ghlac e'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an Uain, agus aig gach aon diubh clarsaichean, agus tùis-shoithichean òir làn do nithibh deadh-fhàile, nithe a's iad urnuighean nan naomh.

9 Agus sheinn iad òran nuadh, ag ràdh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachan fhosgladh, do bhrìgh gu'n do mharbhadh thu, agus gu'n do shaor thu sinne do Dhia le t'fhuil féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach;

10 Agus gu'n d'rinn thu

rìghrean dinnn agus sag-airt do ar Dia : agus rìgh-ichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi guth mhòr-an aingeal timchioll na rìgh-chaithreach, agus nam beathaichean, agus nan seanairean ; agus b'e an àireamh deich mìle uair deich mìle, agus mìlte do mhiltibh ;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan a chaidh mharbhadh, air cumhachd, agus saobhbheas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air nèamh, agus air an talamh, agus fuaidh'n talamh, agus a ta air a' chuan, agus na h-uile nithe a ta annta, ag ràdh, Moladh, agus urram, agus glòir, agus cumhachd, *gu robh* dhasan a ta na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sìos, agus rinn iad aoradh dhasan a ta beò gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

A G U S chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, a-

gus, feuch, each geal ; agus bha aig an ti a shuidh air, bogha : agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' buadhachadh, agus chum gu buadhaicheadh e.

3 Agus an uair a dh'fhosgail e'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, a bha dearg ; agus thugadh *cumhachd* dhasan a shuidh air, chum sìth a thoirt o'n talamh, ionnus gu marbhadh iad a chéile : agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh'fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, each dubh, agus bha aig an ti a shuidh air, meidh 'na làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathaichean ag ràdh, Tomhas cruithneachd air son peghinn, agus tri tomhasan eòrna air pheghinn ; agus na dean cron air an oladh, no air an fhìon.

7 Agus an uair a dh'fhosgail e'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh'amhairc mi, agus feuch each glas ; agus b'e ainm an ti a shuidh air, am Bàs, agus lean ifrinn 'na chuideachd : agus thugadh dhoibh-san cumhachd air a' cheathramh cuid do'n

talamh, a mharbhadh le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs, agus le fiadh-bheathaichibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùigeadh seula, chunnaic mi fuidh'n altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad :

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, O Thigh-earna naoimh agus fhirinnich, gus an dean thu breitheanas, agus an dìol thu ar fuil-ne orra-san a ta 'nan còmhnuidh air an talamh ?

11 Agus thugadh do gach aon diubh trusgana fada geala, agus chaidh a ràdh riu, iad a ghabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an comh-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithrean a rachadh a mharbhadh mar a chaidh iadsan, air an coimh-lionadh.

12 Agus dh'amhairc mi 'nuair a dh'fhosgail e an seathadh seula, agus, feuch, bha crith mhòr thalmhainn ann; agus dh'fhàs a' ghrian dubh mar shaic-eudach ròin, agus dh'fhàs a' ghealach mar fhuil.

13 Agus thuit reulta nèimh air an talamh, mar a thilgeas craobh-fhìge a fìgean an-abaich, 'nuair a chrathar i le gaoith mhòir.

14 Agus chaidh nèamh thairis mar rela leabhar air fhilleadh air a chéile; a-

gus dh'atharraicheadh gach beinn agus eilean as an ionadaibh féin :

15 Agus dh'fholaich rìgh-re na talmhainn, agus na daoine mòra, agus na daoine saoi-bhir, agus na h-àrd-cheannardan, agus na daoine cumhachdach, agus gach tràill, agus gach duine saor, iad féin ann an uamhaibh agus ann an creagaibh nam beann ;

16 Agus thubhairt iad ris na sléibhtibh agus ris na creagaibh, Tuitibh oirne, agus folaichibh sinn o ghnùis an ti a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaitir, agus o fheirg an Uain :

17 Oir thàinig là mòr 'fheirge-san; agus cò a dh'fhèudas seasamh ?

CAIB. VII.

A GUS an déigh nan nithe sin, chunnaic mi ceithir aingil 'nan seasamh air ceithir oisinnibh na talmhainn, a' cumail ceithir ghaothanna na talmhainn, chum nach séideadh a' ghaoth air an talamh, no air an fhairge, no air aon chràoibh.

2 Agus chunnaic mi ain-geal eile ag éirigh o'n àird an ear, aig an robh seula an Dé bheò : agus ghlaodh e le guth mòr ris na ceithir aingil, d'an d'thugadh cumhachd cron a dheanamh air an talamh agus air an fhairge,

3 Ag ràdh, na deanaibh dochann do'n talamh, no do'n fhairge, no do na

craobhaibh, gus an cuir sinn seula air seirbhisich ar Dé air clàraibh an eudain.

4 Agus chuala mi àir-eamh na dream a sheulaicheadh: ceud agus dà rìichead agus ceithir mìle, a sheulaicheadh do uile threubhaibh chloinn Israeil.

5 Do thréibh Iudah sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Reubein sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Ghad sheulaicheadh dà mhìle dheug.

6 Do thréibh Aseir sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Nephtalim sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Mhanaseis sheulaicheadh dà mhìle dheug.

7 Do thréibh Shimeoin sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Lebhi sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Isachair sheulaicheadh dà mhìle dheug.

8 Do thréibh Shabuloin sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Ioseiph sheulaicheadh dà mhìle dheug. Do thréibh Bheniamin sheulaicheadh dà mhìle dheug.

9 An déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, sluagh mòr, nach robh neach sam bith comasach air àireamh, do na h-uile chinnich, agus threubhaibh, agus shluagh-aibh, agus theangaidhibh, 'nan seasamh an làthair na rìgh-chaithreach, agus an

làthair an Uain, air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala, agus pailm aca 'nan làmhaibh;

10 Agus ghlaodh iad le ghuth àrd, ag ràdh, Slàinte do ar Dia-neata 'na shuidhe air an rìgh-chaithir, agus do'n Uan.

11 Agus sheas na h-aingil uile timchioll na rìgh-chaithreach, agus nan seanairean, agus nan ceithir bheathaichean, agus thuit iad air an aghaidh an làthair na rìgh-chaithreach, agus rinn iad aoradh do Dhia,

12 Ag ràdh, Amen: Moladh, agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus urram, agus cumhachd, agus neart *gu robh* do ar Dia-ne gu saoghal nan saoghal. Amen.

13 Agus fhreagair aon do na seanairibh, ag ràdh rium, Cò iad sin a ta air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala? agus cia as a thàinig iad?

14 Agus thubhairt miris, A Thighearn tha fhios agad-sa. Agus thubhairt e rium, Is iad so iadsan a thàinig á h-amhghar mòr; agus nìgh iad an trusgain, agus rinn iad geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin tha iad an làthair rìgh-chaithreach Dhé, agus a' deanamh aoraidh dha a là agus a dh'oidhche 'na theampull: agus gabhaidh an ti a tha 'na shuidhe air an rìgh-chaithir còmhnuidh 'nam measg.

16 Cha bhi ocras orra tuilleadh, no tart ni's mo; cha mhò a bhuaileas a' ghrian orra, no teas air bith.

17 Oir beathaichidh an t-Uan a tha am meadhon na righ-chaithreach iad, agus treòraichidh e iad gu beò-thobraichibh uisge: agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh.

CAIB. VIII.

AGUS an uair a dh'fhosgail e an seachd-amh seula, bha tosd air nèamh mu thimchioll leth-uaire.

2 Agus chunnaic mi na seachd aingil a sheas am fianuis Dé; agus thugadh dhoibh-san seachd trompaidean.

3 Agus thàinig aingeal eile, agus sheas e aig an altair, agus tùisear òir aige; agus thugadh dha mòran tùise, chum gu'n tugadh se e maille ri urnuighibh nan uile naomh air an altair òir, a bha'n làthair na righ-chaithreach.

4 Agus chaidh deatach na tùise suas maille ri urnuighibh nan naomh, o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghlac an t-aing-eal an tùiseir, agus lìon se e le teine na h-altarach, agus thilg e air an talamh e: agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich, agus crith-thalmh-ainn ann.

6 Agus dh'ulluich na

seachd aingil aig an robh na seachd trompaidean iad féin, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, agus bha clochameallain ann, agus teine air am measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad; agus loisgeadh an treas cuid do na craobhaibh, agus am feur glas uile.

8 Agus shéid an dara aingeal, agus thilgeadh mar gu'm bu bheinn mhòr a' losgadh le teine anns an fhairge: agus dh'fhàs an treas cuid do'n fhairge 'na fuil:

9 Agus fhuair an treas cuid do na creutairibh a bha anns an fhairge, aig an robh anam, bàs; agus mhilleadh an treas cuid do na longaibh.

10 Agus shéid an treas aingeal, agus thuit reult mhòr o nèamh, a' dearg-lasadh mar lòchran, agus thuit i air an treas cuid do na h-aimhnichibh, agus air na tobraichibh uisge;

11 Agus is e an t-ainm a ghoirear do'n reult Burmaid: agus rinneadh an treas cuid do na h-uisgeachaibh 'nam burmaid; agus fhuair mòran dhaoine bàs leis na h-uisgeachaibh, do bhrìgh gu'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceathramh aingeal, agus bhuaileadh an treas cuid do'n ghréin, agus an treas cuid do'n ghealaich, agus an treas cuid do na reultaibh; ionn-us gu'n d'rinneadh an treas

cuid diubh dorch, agus nach do dhealraich an là rè an treas cuid dheth, no an oidhche air a' mhodh sheudna.

13 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi aingeal ag itealaich ann am meadhon nèimh, ag ràdh le guth àrd, Is truagh, truagh, truagh, do luchd-àiteachaidh na talmhainn, air son guthanna eile trompaid nan tri aingeal a tha fathast gu seideadh!

CAIB. IX.

A GUS shéid an cùigeadh aingeal a thrompaid, agus chunnaic mi reult a' tuiteam o nèamh chum na talmhainn: agus thugadh dha iuchair sluichd an dubh-aigein.

2 Agus dh'fhosgail e slochd an dubh-aigein, agus dh'éirich deatach as an t-slochd, mar dheataich àmhuinn mhòir *theinntich*; agus rinneadh a' ghrian agus an t-athar dorch le deataich an t-sluichd.

3 Agus thàinig a mach as an deataich air an talamh locuist; agus thugadh cumhachd dhoibh, a réir mar a tha cumhachd aig scorpionaibh na talmhainn.

4 Agus chaidh a ràdh riu gun iad a dheanamh dochann air feur na talmhainn, no air ni sam bith glas, no air craoibh sam bith; ach air na daoineibh sin a mhàin aig nach 'eil seula Dhé air clàr an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh, cha'n e gu marbhadh siad iad, ach gu'm biodh iad air am pianadh rè chùig mìosa: agus bha am pian cosmhuil ri péin scorpion, 'nuair a bhuaileas e duine.

6 Agus anns na làithibh sin iarraidh daoine am bàs, agus cha'n fhaigh iad e; agus bitheadh deidh aca air bàsachadh, agus teichidh am bàs uatha.

7 Agus bha cruth nan locust cosmhuil ri h-each-aibh air an ulluchadh chum catha; agus bha air an cinn mar gu'm biodh crùn cosmhuil ri h-òr, agus bha an aghaidhean cosmhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.

8 Agus bha folt orra cosmhuil ri folt bhan, agus bha am fiacra mar *fhiacraibh* leòmhnan.

9 Agus bha aca uchd-éididhean, mar uchd-éididhean iaruin; agus bha fuaime an sgiathan mar fhuaim charbada mhòran each a ruith chum catha.

10 Agus bha earbuill aca cosmhuil ri scorpionaibh; agus bha gathanna nan earblaibh: agus b'ean cumhachd daoine a chiurradh rè chùig mìosa.

11 Agus bha rìgh aca os an ceann, *eadhon* aingeal an dubh-aigein, agus 'se a's ainm dha san Eabhra, Abaddon, ach anns a' Ghréigis 'se a's ainm dha Apolion.

12 Chaidh aon truaighe thairis; feuch, tha dà

thruaighe ri teachd fathast an déigh so.

13 Agus shéid an seath-adh aingeal a thrompaid, agus chuala mi guth o cheithir adharcaibh na h-altair òir, a tha 'm fianuis Dé,

14 Ag ràdh ris an t-seath-adh aingeal aig an robh an trompaid, Fuasgail na ceithir aingil a tha ceangailte aig an amhainn mhòir Euphrates.

15 Agus dh'fhuasgladh na ceithir aingil, a bha ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus mìosa, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoinibh.

16 Agus b'e àireamh armailtean a' mharc-shluaigh fichead mìle do dheich mìtibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnaic mi na h-eich anns an taisbean, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc: agus bha cinn nan each mar chinn leòmh-an; agus as am beòil thàinig a mach teine, agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na trì *plàighibh* so mharbhadh an treas cuid do dhaoinibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chaidh a mach as am beoil.

19 Oir tha an cumhachda 'nam beul, agus 'nan earblaibh: oir bha an earbuill cosmhuil ri nathraich-

ibh nimhe, agus bha cinn aca, agus leo sin ni iad dochann.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoinibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas do oibribh an làmh, ionnus nach deanadh iad aoradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaibh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha; nach urrainn faicinn, no cluinntinn, no imeachd:

21 Agus cha mhò a ghabh iad aithreachas d'am mort-aibh, no d'an druidheachd, no d'an strìopachas, no d'an gadachdaibh.

CAIB. X.

A GUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd a nuas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois air a cheann, agus 'aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phuist teine.

2 Agus bha aige 'na làimh leabhran fosgailte: agus chuir e a chos dheas air an fhairge, agus a chos chli air an talamh,

3 Agus ghlaodh e le guth àrd, mar a bheuchdas leòmh-an: agus an uair a ghlaodh e, labhair seachd tairneanaich an guthanna féin.

4 Agus an uair a labhair na seachd tairneanaich an guthanna féin, bha mi dol a sgrìobhadh: agus chuala mi guth o nèamh. ag ràdh rium, Seulaich na nithe a

labhair na seachd tairnean-
aich, agus na sgrìobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal,
a chunnaic mi 'na sheasamh
air a' mhuir, agus air an tal-
amh, a làmh gu nèamh,

6 Agus mhionnaich e
airsan a tha beò gu saoghal
nan saoghal, a chruthaich
nèamh agus na nithe a ta
ann, agus an talamh agus
na nithe a ta ann, agus an
fhairge agus na nithe a ta
innte, Nach bi aimsir ann
ni's mò;

7 Ach ann an làithibh
gutha an t-seachdamh aingil,
'nuair a thòisicheas e air
séideadh, an sin gu'm biodh
rùn-dìomhair Dhé air a
chrìochnachadh, mar a dh'-
innis e d'a sheirbhisich na
fàidhean.

8 Agus labhair an guth
a chuala mi o nèamh, rium
a rìs, agus thubhairt e,
Imich, glac an leabhran a
tha fosgailte ann an làimh
an aingil a tha 'na sheasamh
air an fairge, agus air an
talamh.

9 Agus chaidh mi dh'-
ionnsuidh an aingil, agus
thubhairt mi ris, Thoir
dhomh-sa an leabhran: a-
gus thubhairt esan rium,
Glac, agus ith suas e; agus
ni e do bhroinn searbh, ach
bithidh e ann do bheul
milis mar mhil.

10 Agus ghlac mi an
leabhran á làimh an aingil,
agus dh'ith mi suas e; agus
bha e ann mo bheul milis
mar mhil; agus an uair a
dh'ith mi e, rinneadh mo
bhrù searbh.

11 Agus thubhairt e rium
Is éigin duit a rìs fàidhead-
aireachd a dheanamh am
fianuis shlògh, agus chinn-
each, agus theanganna, a-
gus rìghre lìonmhor.

CAIB. XI.

AGUS thugadh dhomh
cuilc cosmhuil ri slait:
agus sheas an t-aingeal, ag
ràdh, Eirich, agus tomhais
teampull Dhé, agus an alt-
air, agus iadsan a tha dean-
amh aoraidh ann.

2 Ach fàg a mach a'
chùirt a tha'n taobh a muigh
do'n teampull, agus na
tomhais i; oir thugadh i do
na Cinnich: agus saltraidh
iad fo 'n cosaibh am baile
naomh rè dhà mhìos agus
dhà fhichead.

3 Agus bheir mise *cumh-
achd* do'm dhithis fhianuis-
ean, agus ni iad fàidhead-
aireachd rè mìle agus dà
cheud agus trì fichead là,
eudaichte ann an saic-
eudach.

4 Is iad so an dà chrann
oladh, agus an dà choinnleir
a tha 'nan seasamh an làth-
air Dhé na talmhainn.

5 Agus ma chiurras neach
air bith iad, théid teine a
mach as am beul, agus
claoidhidh e an naimhdean:
agus ma chiurras neach air
bith iad, is éigin da bhi air
a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so
nèamh a dhùnadh, ionnus
nach bi uisge ann, ann an
làithibh am fàidheadair-
eachd-san: agus tha cumh-
achd aca air uisgeachaibh

chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, co minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrìochnaicheas iad am fianuis, ni am fiadh-bheathach a dh' éireas as an t-slochd gun iochdar cogadh 'nan aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhaidh e iad.

8 Agus bithidh an cuirp mharbha 'nan luidhe ann an sràid a' bhaile mhòir, ris an abrar gu spioradail Sodom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearn.

9 Agus chi cuid do na sluaghaibh, agus do threubhaibh, agus do theangannaibh, agus do chinnich, an cuirp mharbha rè thri làithean gu leth, agus cha leig iad an cuirp mharbha a chur ann an uaighibh.

10 Agus ni luchd àiteachaidh na talmhainn gairdeachas os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad tiodhlacan dh'ionnsuidh a chéile; do bhrìgh gu'n do phian an dà fhàidh so iadsan a bha chòmhnuidh air an talamh.

11 Agus an déigh thri làithean gu leth, chaidh Spiorad na beatha o Dhia a steach annta, agus sheas iad air an cosaibh; agus thuit eagal mòr orra-san a chunnaic iad.

12 Agus chual iad guth mòr o nèamh ag ràdh riu, Thigibh a nìos an so. A-

gus chaidh iad suas do nèamh air neul; agus chunnaic an naimhdean iad.

13 Agus anns an uair sin féin bha crith mhòr thalmhainn ann, agus thuit an deicheamh cuid do'n bhaile, agus mharbhadh seachd mìle pearsa sa' chrith-thalmhainn: agus ghabh a' chuid eile eagal, agus thug iad glòir do Dhia nèimh.

14 Chaidh an dara truaighe thairis: feuch, thig an treas truaighe gu h-aithghearr.

15 Agus shéid an seachdamh aingeal a thrompaid; agus bha guthanna mòra air neamh, ag ràdh, Rinn-eadh rìoghachdan an t-saoghail 'nan rìoghachdaibh do ar Tighearn, agus d'a Chrìosd-san; agus bithidh e 'na Rìgh gu saoghal nan saoghal.

16 Agus thuit na ceithir seanaire fichead, a bha 'nan suidhe air an caithrichibh am fianuis Dé, sìos air an aghaidh, agus rinn iad aoradh do Dhia,

17 Agràdh, Bheireamaid buidheachas duitse, O Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, a ta, agus a bha, agus a bhitheas; air son gu'n do ghabh thu do chumhachd mòr a d'ionnsuidh, agus gu'n do rìghich thu.

18 Agus bha fearg air na cinnich, agus thàinig t'fhearg-sa, agus àm nam marbh gu'n tugtadh breth orra, agus gu'n tugadh tusa duais do d'sheirbhisich na

faidhean, agus do na naoimh, agus dhoibh-san air am bheil eagal t-ainme, do na big agus do na mòir, agus gu sgriosadh tu iad-san a sgriosas an talamh.

19 Agus dh'fnosgladh teampull Dé air nèamh, agus chunnacas ann a theampull àirc a' choimh-cheangail: agus hha deal-anaich, agus guthanna, agus tairneanaich, agus crith-thalmhainn, agus clocha-meallain mòra ann.

CAIB. XII.

AGUS chunnacas iongant-
tas mòr air nèamh, bean air a sgeadachadh leis a' ghréin, agus a' ghealach fuidh a cosaibh, agus air a ceann crùn do dhà reult dheug.

2 Agus air dhi bhi torr-ach, ghlaodh i, ri saothair-chloinne, agus bha i air a pianadh chum a h-aisead.

3 Agus chunnacas ion-
gantas eile air nèamh, agus, feuch, dragon mòr dearg, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air a chinn seachd cruin.

4 Agus tharruing 'earball an treas cuid do reultaibh nèimh, agus thilg e iad chum na talmhainn: agus sheas an dragon fa chomh-air na mnà, a bha ullamh gu bhi air a h-aisead, chum a leanabh a shlugadh suas 'nuair a bheireadh i e.

5 Agus rug i leanabh mic, a bha gus na cinnich uile a riaghladh le slait iar-uinn; agus thogadh a lean-

abh suas chum Dhé, agus *chum* a rìgh-chaithreach-san.

6 Agus theich a' bhean do'n fhàsach, far am bheil aice ionad air ulluchadh le Dia, chum gu'm biodh i air a beathachadh an sin rè mìle agus dà cheud agus tri fichead là.

7 Agus bha cogadh air nèamh; rinn Mì'hael agus 'aingil cogadh an aghaidh an dragoin; agus chog an dragon agus 'aingil féin;

8 Agus cha d'thug iad buaidh, cha mhò a fhuaradh an àite ni's mò air nèamh.

9 Agus thilgeadh a mach an dragon mòr, an t-seann nathair sin, ris an abrar an diabhl agus Sàtan, a tha mealladh an t-saoghail uile: thilgeadh a mach e chum na talmhainn, agus thilgeadh a mach 'aingil maille ris.

10 Agus chuala mi guth mòr ag ràdh air nèamh, A nis tha slàinte agus neart, agus rìoghachd ar Dé-ne, agus cumhachd a Chrìosd air teachd; oir thilgeadh sìos fear-casaid ar bràithrean, a bha 'gan casaid an làthair ar Dé-ne a là agus a dh'oidhche.

11 Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal am fianuis-san; agus cha do ghràdhaich iad an anama féin gu bàs.

12 Uime sin biodh gaird-eachas oirbh, O a nèamha, agus oirbhse a tha 'nur còmhnuidh annta. An-

aoibhin do luchd-àiteach-aidh na talmhainn, agus na fairge ! oir thàinig an diabhl a nuas do 'ur n-ionnsuidh, agus fearg ro mhòr air, do bhrìgh gur fiosrach e nach 'eil aige ach ùine ghearr.

13 Agus an uair a chunnaic an dragon gu'n do thilgeadh e chum na talmhainn, rinn e geur-leanmhuinn air a' mhnaoi a rug an *leanabhl* mic.

14 Agus do'n mhnaoi thugadh uà sgeith iolaire mòire, chum gu'n rachadh i air itealaich leo do'n fhásach, chum a h-ionaid féin ; far am bheil i air a h-alt-rum rè aimsir, agus aimsir-ean, agus leth-aimsir, o aghaidh na nathrach.

15 Agus thilg an nathair as a beul uisge mar thuil, an déigh na mnà, chum gu'n tugadh i oirre bhi air a giùlan air falbh leis an tsruth.

16 Agus rinn an talamh còmhnaidh ris a' mhnaoi ; agus dh'fhosgail an talamh a bheul, agus shluig e suas an tuil, a thilg an dragon as a bheul.

17 Agus bha fearg air an dragon ris a' mhnaoi, agus chaidh e dheanamh cogaidh ris a' chuid eile d'a sliochd, a tha coimhead àitheanta Dhè, agus aig am bheil fianuis Iosa Crìosd.

CAIB. XIII.

AGUS sheas mi air gain-eimh na fairge, agus chunnaic mi fiadh-bheath-

ach ag éirigh suas as an fhairge, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air 'adharcaibh deich crùn, agus air a chinn ainm toibheim.

2 Agus bu chosmhuil am fiadh-bheathach a chunnaic mi ri leopard, agus bha a chosan mar *chosaibh* mathghamhna, agus a bheul mar bheul leòmhain : agus thug an dragon a neart, agus a chaithir, agus cumhachd mòr dha.

3 Agus chunnaic mi aon d'a chinn mar gu'm biodh e air a lotadh gu bàs ; agus leighiseadh a lot bàsmhor : agus ghabh an talamh uile iongantas an déigh an fhiadh-bheathaich.

4 Agus rinn iad aoradh do'n dragon, a thug a chumhachd do'n fhiadh-bheathach : agus rinn iad aoradh do'n fhiadh-bheathach, ag ràdh, Cò a ta cosmhuil ris an fhiadh-bheathach ? Cò a ta comasach air cogadh a dheanamh 'na aghaidh ?

5 Agus thugadh dha beul a' labhairt nithe mòra, agus thoibheum ; agus thugadh cumhachd dha cogadh a dheanamh rè dhà mhìos agus dà fhichead.

6 Agus dh'fhosgail e 'bheul ann an toibheum an aghaidh Dhé, chum toibheum a thoirt d'a ainm, agus da phàillium, agus do'n dream a ta 'nan còmhnuidh air nèamh.

7 Agus thugadh dha cogadh a dheanamh an agh-

aidh nan naomh, agus buaidh a thoirt orra : agus thugadh dha cumhachd os ceann gach uile thréibh, agus theangaidh, agus chinnich.

8 Agus ni iadsan uile, a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, aoradh dha, aignach 'eil an ainmean sgriobhta ann an leabhar beatha an Uain, a marbhadh o thoiseach an t-saoghail.

9 Ma tha cluas aig neach air bith, éisdeadh e.

10 Ma bheir neach air bith am braighdeanas, théid e féin am braighdeanas : ma mharbhas neach air bith leis a' chlaidheamh, is éigin e féin bhi air a mharbhadh leis a' chlaidheamh. Is ann an so a ta foighidin agus creidimh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadh-bheathach eile ag éirigh as an talamh ; agus bha aige dà adhairc cosmhuil ri uan, agus labhair e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur an gnìomh cumhachd a' cheud fhiadh-bheathaich uile 'na fhianuis, agus tha e toirt air an talamh, agus orra-san a tha 'nan còmhnuidh ann, aoradh a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, aig an robh a lot bàsmhor air a leigheas.

13 Agus tha e a' deanamh chomharamòra, ionnus gu bheil e toirt air teine teachd a nuas o nèamh air an talamh, ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e a' mealladh na dream a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, leis na comharaibh sin a thugadh dha a dheanamh an làthair an fhiadh-bheathaich, ag ràdh ri luchd-àiteachaidh na talmhainn, iomhaigh a dheanamh do'n bheathach aig an robh an lot claidheimh, agus a bha beò.

15 Agus thugadh cumhachd dha beatha a thoirt do iomhaigh an fhiadh-bheathaich, ionnus gu'n labhradh iomhaigh an fhiadh-bheathaich, agus gu'n tugadh e fa'near gu'm biodh a mheud as nach deanadh aoradh do iomhaigh an fhiadh-bheathaich, air am marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile dhaoine, araon beag agus mòr, saoi bhir agus daoibhir, saor agus daor, comhara a ghabhail air an làimh dheis, no air clàr an eudain ;

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach no reic, ach esan aig am biodh an comhara, no ainm an fhiadh-bheathaich, no àireamh 'ainme.

18 An so tha gliocas. An ti aig am bheil tuigse, àirmheadh e àireamh an fhiadh-bheathaich : oir is àireamh duine e ; agus is e 'àireamh sè ceud agus tri fichead agus sè.

CAIB. XIV.

A GUS dh'annhairc mi, agus, feuch, Uan 'na sheasamh air sliabh Shi-

oin, agus maille ris ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an robh ainm 'Athar-san sgrìobhta air clàr an eudain.

3 Agus chuala mi guth o fhlaithneas, mar fhuaim mhòran uisgeacha, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir; agus chuala mi fuaim chlàrsairean, a' deanamh ciùil le'n clàrsaichibh féin:

3 Agus sheinn iad mar gu'm b'òran nuadh e an làthair na rìgh chaithreach, agus an làthair nan ceithir bheathaichean, agus nan seanairean: agus cha b'urrainn neach sam bith an t-òran sin fhòghlum, ach an ceud agus dà fhichead agus na ceithir mìle, a shaoradh o'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do shalaicheadh le mnàibh; oir is òighean iad: is iad so an dream a tha leantuinn an Uain ge b'e àit an téid e: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'nan ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan.

5 Agus 'nam beul cha d' fhuaradh cealg: oir tha iad gun lochd an làthair rìghchaithreach Dhé.

6 Agus chunnaic mi aingeal eile ag itealaich ann am meadhon nèimh, aig an robh an soisgeul sìorruidh r'ashearmonachadh dhoibhsan a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, agus do gach uile chinneach, agus thréibh, agus theangaidh, agus shluagh,

7 Ag ràdh le guth àrd,

Biodh eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòir dha; oir thàinig uair a bhreith-eanais: agus deanaibh aoradh dhasan a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, am baile mòr sin, do bhrìgh gu'n d'thug i air gach uile chinneach òl do fhìon feirge a strìopachais.

9 Agus lean an treas aingeal iad, ag ràdh le guth àrd, Ma ni neach air bith aoradh do'n fhiadh-bheathach, agus d'a ìomhaigh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr 'eudain, no air a làimh,

10 Olaidh esan do fhìon feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan 'fheirge-san; agus bithidh e air a phianadh le teine agus prònsuc, am fianuis nan aingeal naomha, agus am fianuis an Uain.

11 Agus bithidh deatach am péine-san ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha'n 'eil fois sam bith a là no dh'oidhche aca-san a ni aoradh do'n fhiadh-bheathach agus d'a ìomhaigh, no aig neach air bith a ghabhas comhara 'ainme-san.

12 An so tha foighidin nan naomh: an so tha'n dream a choimhideas àith-eanta Dhé, agus creidimh Iosa.

13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Sgrìobh, *Is* beannaichte na mairbh a gheibh bàs san Tighearn, á so a mach: Seadh, a ta an Spiorad ag ràdh, chum gu faigh iad fois o'n saothair; agus leanaidh an oibre iad.

14 Agus dh'amhaire mi, agus, feuch, neul geal, agus air an neul *neach* 'na shuidhe cosmhuil ri Mac an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur 'na làimh.

15 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull, a' glaothaich le guth àrd ris an ti a bha 'na shuidhe air an neul, Sàth a steach do chorran, agus buain: oir thàinig àm dhuit buain; oir tha foghar na talmhainn abuich.

16 Agus shàth an ti a bha 'na shuidhe air an neul, a chorran san talamh; agus bhuaineadh an talamh.

17 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull a ta air nèamh, agus corran geur aige-san mar an ceudna.

18 Agus thàinig aingeal eile mach o'n altair, aig an robh cumhachd os ceann teine, agus ghlaodh e le glaoth àrd ris an ti aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sath a steach do chorran geur, agus cnuasaich baguidean fìonain na talmhainn: oir a ta a fiondhearc an làn abuich.

19 Agus shàth an t-aing-

eal a chorran san talamh, agus chnuasaich e fìonain na talmhainn, agus thilg e i ann am fìon-amar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh am fìon-amaran taobh a muigh do'n bhaile, agus thàinig fuil a mach as an fhìon-amar, gu sréin nan each, feadh mhìle agus shè cead stàid.

CAIB. XV.

A GUS chunnaic mi comhara eile air nèamh, mòr agus iongantach, seachd aingil aig an robh na seachd plàighean deireannach; oir anna so tha fearg Dhé air a coimhlionadh.

2 Agus chunnaic mi mar gu'm b'fhairge ghloine, air a measgadh le teine; agus iadsan a thug buaidh air an fhiadh-bheathach, agus air 'ìomhaigh, agus air a chomhara, agus air àireamh 'ainme, 'nan seasamh air an fhairge ghloine, agus clàrsaiche Dhé aca.

3 Agus tha iad a' seinn òrain Mhaois òglaich Dhé, agus orain an Uain, ag ràdh, *Is* mòr, agus *is* iongantach t'oibre, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich; *is* ceart agus *is* fìor do shlighean-sa, a Rìgh nan naomh.

4 Cò air nach biodh eagal romhad, O Tighearn, agus nach tugadh glòir do t'-ainm? oir *is tusa* a mhàin a ta naomh: oir thig na huile chinnich, agus ni iad aoradh aun do làthair; do

bhrìgh gu bheil do bhreith-eanaìs air an deanamh follaiseach.

5 Agus an déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, dh'fhosgladh teampull pàill-iuin na fianuis air nèamh.

6 Agus thàinig a mach as an teampull na seachd aingil, aig an robh na seachd plàighean, air an sgeadachadh le lìon-eudach glan agus dealrach, agus air an crioslachadh mu'n uchd le criosaibh òir.

7 Agus thug aon do na ceithir bheathaichibh do na seachd aingil seachd soithichean òir, làn do fheirg an Dé a ta beò gu saoghal nan saoghal.

8 Agus lionadh an teampull le deataich o ghlòir Dhé, agus o 'chumhachd-san; agus cha b'urrainn neach sam bith dol a stigh do'n teampull, gus am biodh seachd plàighean nan seachd aingeal air an coimhlionadh.

CAIB. XVI.

A GUS chuala mi guth mòr as an teampull, ag ràdh ris na seachd aingil, Imichibh, agus taomaibh soithiche feirge Dhé air an talamh.

2 Agus dh'imich an ceud aingeal, agus thaom e a shoitheach air an talamh; agus dh'éirich droch neasgaid nimhneach air na daoineibh sin aig an robh comhara an fhiadh-bheathaich, agus orra-san a rinn aoradh d'a iomhaigh.

3 Agus thaom an dara

aingeal a shoitheach san fhairge; agus rinneadh i mar fhuil *duine* mhairbh; agus fhuair gach anam beò bàs anns an fhairge.

4 Agus thaom an treas aingeal a shoitheach anns na h-aimhnichibh agus anns na tobraichibh uisge; agus rinneadh iad 'nam fuil.

5 Agus chuala mi aingeal nan uisgeacha ag ràdh, Is cothromach thusa, O Thigh-earn, a ta, agus a bha, agus a bhitheas, do bhrìgh gu'n d' thug thu breth air an dòigh so:

6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh agus fhaidhean, agus thug thusa dhoibh fuil r'a h-òl; oir is toillteanach iad.

7 Agus chuala mi neach eile o'n altair ag ràdh, Seadh, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, is fìor agus cothromach do bhreith-eanaìs.

8 Agus thaom an ceathramh aingeal a shoitheach air a' ghréin; agus thugadh *cumhachd* dha daoine a phianadh le h-ain-teas teine.

9 Agus bha daoine air an losgadh le teas mòr, agus thug iad toibheum do ainm Dhé, aig am bheil cumhachd air na plàighibh sin: agus cha d'rinn iad aithreachas, chum glòir a thoirt dhasan.

10 Agus thaom an cùigeadh aingeal a shoitheach air rìgh-chaitir an fhiadh-bheathaich; agus rinneadh a rìoghachd dorcha; agus

chagainn *daoine* an teang-anna tre phéin,

11 Agus thug iad toibheum do Dhia nèimh air son am pianta agus an creuchda, agus cha do ghabh iad aithreachas d'an gnìomhar-aibh.

12 Agus thaom an seathadh aingeal a shoitheach airanamhainn mhòir Euphrates; agus thiormaicheadh a h-uisge, chum gu'n ulluichteadh slighe rìghrean na h-àirde 'n ear.

13 Agus chunnaic mi teachd a mach á beul an dragoin, agus á beul an fhiadh-bheathaich, agus á beul an fhàidh-bhréige, tri spiorada neòghlan, cosmhui ri losguinn.

14 Oir is iad *sin* spiorada dheamhan, a' deanamh chomhara, a tha dol a mach chum rìghre na talmhainn, agus an domhain uile, gu'n cruinneachadh chum catha là mhòir sin an Dé uile-chumhachdailch.

15 Feuch, a ta mi a' teachd mar ghaduiche. *Is* beannaichte esan a ni faire, agus a ghleidheas 'eudach, chum nach imich e lòn-nochd, agus nach faic *daoine* a nàire.

16 Agus chruinnich e iad r'a chéile chum ionaid ris anabrar san Eabhra, Armagedon.

17 Agus thaom an seachdamh aingeal a shoitheach san athar; agus thàinig guth mòr a mach á teampull nèimh, o'n rìgh-chaitheir, ag ràdh Tha e deanta.

18 Agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich ann; agus bha crith mhòr thalmhainn ann, nach robh a leithid ann o bha daoine air an talamh, a samhail do chrith-thalmhainn co mhòir.

19 Agus bha am baile mòr air a roinn 'na thri earrannaibh, agus thuit bailtean nan cinneach: agus thàinig Babilon mhòr an cuimhne an làthair Dhé, a thoirt di copan fìona fraoich 'fheirge.

20 Agus theich gach uile eilean as, agus cha d'fhuaradh na beannta.

21 Agus thàinig clachameallain mòra a nuas o nèamh air daoineibh, *gach clach* co throm ri talann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh nan clachameallain; oir bha am plàigh-san ro mhòr.

CAIB. XVII.

A GUS thàinig aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean, agus labhair e rium, ag ràdh rium, Thig an so; nochdaidh mi dhuit breitheanas na strìopaiche mòire, a tha 'na suidhe air mòran uisgeacha:

2 Ris an d'rinn rìghre na talmhainn strìopachas, agus aig an do chuireadh luchd-àiteachaidh na talmhainn air mhisg le fìon a strìopachais.

3 Agus thug e leis mi anns an spiorad do'n fhàsach: agus chunnaic mi

bean 'na suidhe air fiadh-bheathach air dbath scar-laid, làn do ainmibh toibheim, air an robh seachd cinn agus deich adhaircean.

4 Agus bha a' bhean air a sgeadachadh ann am purpur, agus ann an scarlaid, agus air a deanaimh breagha le h-òr, agus clachaibh luachmhor, agus neamhnuidibh, agus copan òir aice 'na làimh, làn do ghràineileachd agus do neòghloine a strìopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain *bha* ainm sgrìobhta, **RUN-DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPACH AGUS GHRAINEILEACHDA NA TALMHAINN.**

6 Agus chunnaic mi a' bhean air mhisg le fuil nan naomh, agus le fuil fhianuisean Iosa : agus an uair a chunnaic mi i, ghabh mi iongantais le h-iongantais mòr.

7 Agus thubhairt an t-aingear rium, C'ar son a ghabh thu iongantais ? Innsidh mise dhuit rùn-diomhair na mnà, agus an fhiadh-bheathaich a tha 'ga giùlan, air am bheil na seachd cinn agus na deich adhaircean.

8 Am fiadh-bheathach a chunnaic thu, bha e, agus cha'n 'eil e ann ; agus éiridh e suas á slochd an dubh-aigein, agus théid e am mugha : agus gabhaidh luchd-àiteachaidh na talmhainn, (aig nach 'eil

an ainmean sgrìobhta ann an leabhar na beatha o thoiseach an t-saoghail,) iongantais, 'nuair a chi iad am-fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil, agus a bhitheas ann.

9 An so a ta an inntinn aig am bheil gliocas. Na seachd cinn is seachd sléibhteann iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

10 Is seachd rìghrean iad mar an ceudna : tha cùig *dhiubh* air tuiteam, agus a ta h-aon ann : cha d'thàinig am fear eile fathast ; agus an uair a thig e is éigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil ann, is esan an t-ochdamh, agus tha e o'n t-seachdnar, agus théid e am mugha.

12 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu, is deich rìghrean iad, nach d'fhuair rìoghachd fathast, ach a ta faotainn cumhachd mar rìghrean rè aon uaire maille ris an fhiadh-bheathach.

13 Tha aca sin aon inntinn, agus bheir iad an neart agus an cumhachd do'n fhiadh-bheathach.

14 Ni iad sin cogadh an aghaidh an Uain, agus bheir an t-Uan buaidh orra : oir is esan Tighearna nan Tighearna, agus Rìgh nan Rìgh ; agus *tha* an dream a tha maille ris, air an gairm, agus air an taghadh, agus dileas.

15 Agus tha e ag ràdh

rium, Na h-uisgeachan a chunnaic thu, far am bheil an strìopach 'na suidhe, is slòigh, agus coimhthionail, agus cinnich, agus teanganna iad.

16 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu air an fhiadh-bheathach, bheir iad sin fuath do'n strìopaich, agus ni iad fàs i, agus lomnochd, agus ithidh iad a feòil, agus loisgidh iad i le teine.

17 Oir chuir Dia 'nan cridhe a thoil a chomhlionadh, agus a bhi dh'aon chomhairle, agus an rìoghachd a thoirt do'n fhiadh-bheathach, agus an coimhlionar briathran Dhé.

18 Agus is i a' bhean a chunnaic thusa, am baile mòr sin, a tha rìoghachadh os ceann rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

A GUS an déigh nan nithe so chunnaic mi aingeal eile teachd a nuas o nèamh, aig an robh cumhachd mòr; agus dhealraich an talamh le 'ghlòir.

2 Agus ghlaodh e gu làidir le guth mòr, ag radh, Thuit, thuit Babilon mhòr, agus rinneadh i 'na h-àite-comhnuidh dheamhan, 'na prìosan do gach spiorad neòghlan, 'na h'ionad cumail do gach eun neòghlan agus fuathmhor.

3 Oir dh'òl na h-uile chinnich do fhion feirge a strìopachais, agus rinn rìghre na talmhainn strìop-

achas rithe, agus rinneadh saobhir ceannaichean na talmhainn le pailteas a sògha.

4 Agus chuala mi guth eile o nèamh, ag ràdh, Thigibh a mach aisde, mo phobull, chum nach bi sibh comhpairteach d'a peacaibh, agus nach faigh sibh *cuid* d'a plàighibh;

5 Oir tha a peacanna air ruigheachd suas gu nèamh, agus chuimhnich Dia a h-*cu*cearta.

6 Thugaibh ath-dhiòl di mar a dhìol ise ribh, agus thugaibh dhi a dhà *wir*ead, a réir a h-oibre: anns a' chupan a lìon i, lìonaibh a dhà uiread di.

7 A mheud as a ghlòraich si i féin, agus a chaith i a beatha gu sòghail, co mòr as sin thugaibh dhi do pheanas agus do bhròn: oir a ta i ag ràdh 'na cridhe féin, Tha mi a'm' shuidhe a'm' bhan-rìghinn, agus cha bhantrach mi, agus cha'n fhaic mi bròn.

8 Uime sin ann an aon là thig a plàighean, bàs agus bròn, agus gorta; agus loisgear i gu tur le teine: oir is neartmhor an Tighearna Dia a bheir breth oirre.

9 Agus ni rìghre na talmhainn, a rinn strìopachas agus a chaith am beatha gu sòghail maille rithe, gul agus caoidh air a son, 'nuair a chi iad deatach a losgaidh,

10 A' seasamh fad as, tre eagal a peanais, ag

ràdh, Mo thruaighe, mo thruaighe! a' chaithir mhòr sin Babilon, a' chaithir threun sin! oir ann an aon uair thàinig do bhreith-eanas.

11 Agus ni ceannaichean na talmhainn gul agus caoidh air a son; oir cha cheannaich neach sam bith am bathar ni's mò.

12 Bathar òir, agus airgid, agus chlach luachmhor, agus neamhnuidean, agus lion-eudaich ghrinn, agus phurpuir, agus shìde, agus scarlaid, agus gach uile ghnè fhiodha thine, agus gach uile ghnè shoithiche do ibhori, agus gach uile ghnè shoithiche do fhiodh ro luachmhor, agus do umha, agus do iarunn, agus do mharmor,

13 Agus canal, agus nithe deadh-fhàile, agus oladh-ungaidh, agus tuis, agus fìon, agus oladh, agus min mhin, agus cruithneachd, agus ainmhidhean, agus caoraich, agus eich, agus carbadan, agus tràill-ean, agus anama dhaoine.

14 Agus dh'imich na toraidh, air an robh mòr dhéidh t'anama, uait, agus dh'imich na h-uile nithe annasach agus maiseach uait, agus cha 'n fhaigh thu iad ni's mò.

15 Seasaidh ceannaichean nan nithe so a rinneadh saoibhir leatha, am fad, air eagal a pcanais, a' gul agus a' caoidh,

16 Agus ag ràdh, Is truagh, am baile mòr sin,

a bha air a sgeadachadh le lion-eudach grinn, agus purpur, agus scarlaid, agus a bha air a dheanamh breagha le h-òr, agus le clachaibh luachmor, agus le neamhnuidibh!

17 Oir ann an aon uair thugadh saoibhreas cò mòr gu neo-ni. Agus sheas gach uile long-mhaighstir, agus gach uile chuideachd a théid air longaibh, agus na seòladairean, agus a' mheud 's a ni gnothuichean air fairge, am fad,

18 Agus ghlaodh iad, an uair a chunnaic iad deatach a losgaidh, ag ràdh, Cò *e am baile* a's cosmhuil ris a' bhaile mhòr so?

19 Agus thilg iad dusalach air an cinn, agus ghlaodh iad, a' gul agus a caoidh, ag ràdh, Is truagh, is truagh, am baile mòr sin, anns an d'rinneadh saoibhir iadsan uile aig an robh longa air an fhairge, tre a ghreadhnachas-san! oir ann an aon uair dh'fhàsaicheadh e.

20 Dean gairdeachas os a cheann, O a ncamh, agus sibhse abstola naomha agus fhàidhean; oir dhiòl Dia sibhse air.

21 Agus thog aingeal treun clach mar chloich-mhuilinn mhòir, agus thilg e san fhairge i, ag ràdh, Is ann mar so le neart a thilgear sìos am baile mòr sin Babilon, agus cha'n fhaighgear e ni's mò.

22 Agus cha chluinnear annad ni's mò fuaim chlars-

airean, agus luchd-ciùil, agus phiobairean, agus thrompadairean; agus cha'n fhaighear annad ni's mò fear-ceird, do ghnè ceirde sam bith; agus cha chluinnear fuaim cloiche-muilinn annad ni's mò;

23 Agus cha soillsich solus coinnele annad ni's mò; agus cha chluinnear annad ni's mò guth fear-bainnse no bean-bainnse: oir b'iad do cheannaichean daoine mòra na talmhainn; agus le d' dhruidheachd bha na h-uile chinnich air am mealladh:

24 Agus fhuaradh ann fuil fhàidhean, agus naomh, agus nan uile *dhaoin*e a mharbhadh air an talamh.

CAIB. XIX.

A GUS an déigh nan nithe so, chuala mi guth àrd mhòr-shluaigh air nèamh, ag ràdh, Aleluia; Slainte, agus glòir, agus urram, agus cumhachd do'n Tighearn ar Dia-ne.

2 Oir is fìor agus is cothromach a bhreitheanais; oir thug e breth air an striopach mhòir, a thruaill an talamh le a striopachas agus dhìol e fuil a sheirbhiseach féin air a làimh.

3 Agus a rìs thubhairt iad, Aleluia. Agus chaidh a deatach suas gu saoghal nan saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seanaire fichead, agus na ceithir bheathaiche sìos, agus rinn iad aoradh do Dhia, a bha 'na shuidhe air

an rìgh-chaithir, ag ràdh Amen; Aleluia.

5 Agus thàinig guth a mach o'n rìgh-chaithir, ag ràdh, Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile a's seirbhisich dha, agus air am bheil 'eagal-san, eadar bheag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar ghuth mòr-shluaigh, agus mar fhuaim mhòran uisgeacha, agus mar thoirm tairneanaich chumhachdaich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta an Tighearna Dia uile-chumhachdach a' rìoghachadh.

7 Bitheamaid aoibhinn agus deanamaid gairdeachas, agus thugamaid glòir dhasan: oir thàinig pòsadh an Uain, agus dh'ulluich a bhean i féin.

8 Agus thugadh dh'i gu'm biodh i air a sgeadachadh le lìon-eudach grinn, glan agus dealrach: oir is e an lìon-eudach grinn fireantachd nan naomh.

9 Agus thubhairt e rium, Sgrìobh, *Is* beannaichte iad-san a tha air an cuireadh gu suipeir-bhainnse an Uain. Agusthubhairterium, Isiad so briathra fìrinneach Dhé.

10 Agus thuit mi sìos aig a chosaibh chum aoradh dheanamh dha: agus thubhairt e rium, Feuch nach dean thu e: is comh-sheirbhiseach dhuit féin mise, agus do d' bhràithribh aig am bheil fianuis Iosa: dean aoradh do Dhia: oir is i fianuis Iosa spiorad na fàidheadaireachd.

11 Agus chunnaic mi nèamh air fhosgladh, agus, feuch, each geal; agus ghoireadh do'n ti a shuidh air Dileas, agus Fiòr; agus ann am fìreantachd tha e deanamh breitheanaidh agus cogaidh.

12 Agus bha a shùilean mar lasair theine, agus air a cheann bha mòran chrùn; agus bha ainm aige sgriobhta, nach b'aithne do neach sam bith ach e féin;

13 Agus bha e air a sgeadachadh le trusgan tumta am fuil: agus is e'n t-ainm a ghoirear dheth, **FOCAL DE.**

14 Agus lean na h-armailtean a bha air nèamh e air eachaibh geala, air an sgeadachadh le lìon-eudach grinn, geal agus glan.

15 Agus as a bheul tha claidheamh geur a' dol a mach, chum gu'm buail-eadh e na cinnich leis; agus riaghlaidh e iad le slait iarunn: agus tha e a' saltradh fìon-amair fraoich feirge an Dé uile chumhachdaich.

16 Agus tha aige air a thrusgan agus air a léis ainm sgriobhta, **RIGH NAN RIGH, AGUS TIGHEARNA NAN TIGHEARNA.**

17 Agus chunnaic mi aingeal àraidh 'na sheasamh sa' ghréin; agus ghlaodh e le guth àrd, ag ràdh ris an eunlaith uile, a bha 'g itealaich ann am meadhon nèimh, **Thigibh, agus**

cruinnichibh sibh féin chum suipeir an Dé mhòir;

18 Chum gu'n ith sibh feòil rìghrean, agus feòil àrd-cheannard, agus feòil dhaoine cumhachdach, agus feòil each agus na muinntir a shuidheas orra, agus feòil nan uile dhaoine. araon shaor agus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnaic mi am fiadh bheathach, agus rìghrean na talmhainn, agus an armailtean air an cruinneachadh, a dheanamh cogaidh an aghaidh an ti a bha 'na shuidhe air an each, agus an aghaidh 'armailt-san.

20 Agus ghlacadh am fiadh bheathach, agus maille risan am fàidh-bréige a rinn mìorbhuilean 'na làthair, leis an do mheall e an dream a ghabh orra comhara an fhiadh-bheathaich, agus iadsan a rinn aoradh d'a ìomhaigh. Thilgeadh iad sin 'nan dithis beò ann an loch teine a' dearg-lasadh le pronnusc.

21 Agus mharbhadh a' chuid eile le claidheamh an ti a bha 'na shuidhe air an each, a thàinig a mach as a bheul: agus bha an eunlaith uile air an lìonadh le'm feòil.

CAIB. XX.

A GUS chunnaic mi ain-geal, a' teachd a nuas o nèamh, agus iuchair sluichd an dubh-aigcin aige, agus slabhraidh mhòr 'na làimh.

2 Agus rug e air an dragon, an t-seann nathair nimhe sin, a's e an diabhul agus Sàtan, agus cheangail se e rè mhìle bliadhna;

3 Agus thilg se e do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin e stigh e, agus chuir e seula air, chum nach mealladh e na cinnich tuilleadh, gus an crìoch-naicheadh am mìle bliadhna: agus an deigh sin, is éigin gu fuasgailear e rè ùine bhig.

4 Agus chunnaic mi rìgh-chaithrichean, agus shuidh iad orra, agus thugadh breitheanas doibh: agus *chunnaic mi* anaman na muinntir d'an do chuireadh an cinn air son fianuis Iosa, agus focail Dé, agus nach d'rinn aoradh do'n fhiadh-bheathach, nod'a ìomhaigh, agus nach do ghabh a chomhara air clàr an eudain, no air an làmhaibh; agus bha iad beò, agus rìghich iad maille ri Crìosd rè mhìle bhliadhna.

5 Ach cha d'ath-bheothaichheadh a' chuid eile do na mairbh gus an robh am mìle bliadhna air an crìoch-nachadh. *Is i so* a' cheud aiseirigh.

6 *Is* beannaichte agus *is* naomha an ti aig am bheil cuid anns a' cheud aiseirigh: orra so cha'n 'eil cumhachd aig an dara bàs; ach bithidh iad 'nan sagartaibh do Dhia, agus do Chrìosd, agus rìghichidh iad maille ris mìle bliadhna.

7 Agus an uair a chrìoch-naichear am mìle bliadhna, fuasgailear Sàtan as a phrìosan,

8 Agus theid e mach a mhealladh nan cinneach, a tha ann an ceithir chearnaibh na talmhainn, Gog agus Magog, chum an cruinneachadh gu cath; muinntir *a tha* ann an àireamh mar ghaineimh na fairge.

9 Agus chaidh iad suas air leud na talmhainn, agus chuartich iad camp nan naomh, agus am baile ionmhuinn: agus thàinig teine nuas o Dhia á nèamh, agus chuir e as doibh.

10 Agus thilgeadh an diabhul a mheall iad, san loch theine agus phronnuisc, far *am bheil* am fiadh-bheathach, agus am fàidh-bréige, agus bithidh iad air am pianadh a là agus a dh'oidhche, gu saoghal nan saoghal.

11 Agus chunnaic mi rìgh-chaithir mhòr gheal, agus an ti a shuidh oirre, neach d'an do theich nèamh agus talamh o a ghnùis; agus cha d'fhuaradh àite dhoibh.

12 Agus chunnaic mi na mairbh, beag agus mòr, 'nan seasamh am fianuis Dé; agus dh'fhosgladh na leabhraichean: agus dh'fhosgladh leabhar eile, *eadhon leabhar* na beatha: agus thugadh breth air na mairbh as na nithibh sin a bha sgriobhta sna leabhraichibh, a réir an gnìomhara.

13 Agus thug an fhairge uaipe na mairbh a bha inn-te; agus thug am bàs agus an uaigh uatha na mairbh a bha anna : agus thugadh breth orra gach aon a réir an gnìomhara.

14 Agus thilgeadh am bàs agus ifrinn do'n loch theine : Is e so an dara bàs.

15 Agus ge b'e air bith nach d' fhuaradh sgriobhta ann an leabhar na beatha, thilgeadh e san loch theine.

CAIB, XXI.

A GUS chunnaic mi nèamh nuadh, agus talamh nuadh : oir chaidh an ceud nèamh agus an ceud talamh thairis; agus cha robh fairge ann ni's mò.

2 Agus chunnaic mise Eoin am baile naomh, Ierusalem nuadh, a' teachd a nuas o Dhia á nèamh, air ulluchadh mar bhean-bainnse air a sgeadachadh fa chomhair a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr á nèamh ag ràdh, Feuch, *tha* pàillion Dhé maille ri daoineibh, agus ni esan còmhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dha, agus bithidh Dia féin maille riu, agus 'na Dhia dhoibh.

4 Agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh; agus cha bhi bàs ann ni's mò, no bròn, no éighich, agus cha bhi pian ann ni's mò; oir chaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus thubhairt an ti a

bha 'na shuidhe air an righchaithir, Feuch, *tha* nu a' deanamh nan uile nithe nuadh, Agus thubhairt e rium, Sgriobh, oir *tha* na briathra so fìrinneach agus dileas.

6 Agus thubhairt e rium, Tha e deanta. Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh : bheir mi dhasan air am bheil tart, do thobar uisge na beatha gu saor.

7 Sealbhaichidh an ti a bheir buaidh na h-uile nithe; agus bithidh mise a'm' Dhia dhasan, agus bithidh esan 'na mhac dhomhsa.

8 Ach aig an dream sin a ta gealtach, agus mi-chreideach, agus gràineil, agus aig luchd mortaidh, agus striopachais agus druidheachd, agus ìodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreug-airibh, bithidh an cuibh-rionn anns an loch a ta dearg-lasadh le teine agus pronnusc; ni a's e an dara bàs.

9 Agus thàinig a m'ionnsuidh aon do na seachd aingil, aig an robh na seachd soithichean làn do na seachd plàighibh deireannach, agus labhair e rium, ag ràdh, Thig an so, nochdaidh mise dhuit a' bhean nuadh-phòsda, bean an Uain.

10 Agus thug e leis mi anns an spiorad gu beinn mhòir agus àird, agus dh'fheuch e dhomh am baile mòr sin, Ierusalem naomh,

a' teachid a nuas á nèamh o Dhia,

11 Aig an robh glòir Dhé : agus *bha* a shoillse cosmhuil ri cloich ro luachmhoir, mar chloich Iaspis, soilleir mar chriostal ;

12 Agus *bha* balla mòr agus àrd aig, air an robh dà gheata dheug, agus aigna geataibh dà aingeal dheug, agus ainmean sgrìobhta orra, eadhon *ainmean* dà thréibh dheug chloinn Israeil.

13 Air an taobh an ear, trì gheatacha ; air an taobh thuath, trì gheatacha ; air an taobh deas, trì gheatacha ; agus air an taobh an iar, trì gheatacha.

14 Agus *bha* aig balla a' bhaile dà bhunait dheug, agus annta-san ainmean dà abstol deug an Uain.

15 Agus *bha* aig an ti a labhair rium, cuilc-shlat òir, chum gu'n tomhaiseadh e am baile, agus a gheatacha, agus a bhalla.

16 Agus tha am baile 'na luidhe ceithir-chearnach, agus tha 'fhad co mòr r'a leud : agus thomhais e am baile leis a' chuilc-shlait, dà mhìle dheug stàide : is ionnan fad, agus leud, agus àirde dha.

17 Agus thomhais e a bhalla ceud agus dà fhichead agus ceithir lāmha-coille, a réir tomhais duine, eadhon an aingil.

18 Agus *bha* a bhalla air a thogail do chloich Iaspis ; agus b'òr fìor-ghlan am

baile, cosmhuil ri gloin shoilleir.

19 Agus *bha* bunaitean balla a' bhaile air an deanamh sgiamhach leis gach aile glinè chlocha luachmhor. *Bu* iaspis an ceud bunait ; *bu* shaphir, an dara ; *bu* chalcedon, an treas ; *b'*emerald, an ceathramh *bunait* ;

20 *Bu* shardonics, an cùig-eadh ; *bu* shardius, an seathadh ; *bu* chrisolit, an seachdamh ; *bu* bheril, an t-ochdamh ; *bu* topas an, naothadh : *bu* chrisoprasus, an deicheamh ; *bu* hiacint, an t-aon deug ; *b'*ametist, an dara *bunait* deug.

21 Agus an dà gheata dheug *bu* dà neamhnuid dheug iad ; *bha* gach aon fa leth do na geataibh *air a dheanamh* do aon neamhnuid : agus b'òr fìor-ghlan sràid a' bhaile, mar ghloin shoilleir.

22 Agus cha'n fhaca mi teampull ann : oir is e'n Tighearna Dia uile-chumhachdach, agus an t-Uana's teampull da.

23 Agus cha'n 'eil feum aig a' bhaile air a ghréin, no air a' ghealaich a dhealrachadh ann : oir shoillsich glòir Dhé e, agus *is e* an t-Uana's solus da.

24 Agus gluaisidh cinnich na muinntir sin a shaor-ar 'na sholus : agus bheir rìghre na talmhainn an glòir agus an urram d'a ionnsuidh.

25 Agus cha dù

gheatacha san là : oir cha bhi oidhche an sin.

26 Agus bheirear glòir agus urram nan cinneach d'a ionnsuidh.

27 Agus cha téid air chor sam bith a steach ann ni air bith a shalaicheas, no a dh'oibricheas gràineileachd, no a ni breug : ach iadsan a mhàin á tha sgriobhta ann an leabhar beatha an Uain.

CAIB. XXII.

A GUS dh'fheuch e dhomh amhainn fhìor-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chriostal, a' teachd a mach á rìgh-chaitheir Dhé. agus an Uain.

2 Ann am meadhon sràide na caithreach, agus air gach taobh do'n amhainn, bha craobh na beatha, a' giùl-an dà ghnè dheug thoraidh, agus a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos ; agus bha duilleadh na craoibhe chum leighis nan cinneach.

3 Agus cha bhi mallachd air bith ann ni's mò : ach bithidh rìgh-chaitheir Dhé agus an Uain innte ; agus ni a sheirbhisich seirbhis da.

4 Agus chi iad 'aghaidh ; agus bithidh 'ainm-san air clàr an eudain.

5 Agus cha bhi oidhche an sin, agus cha'n 'eil feum aca air coinnil, no air solus na gréine ; oir bheir an Tighearna Dia solus doibh : agus rìghichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus thubhairt e rium,

Tha na briathra so dileas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidhean naomha, 'aingéal féin a nochdadh d'a sheirbhisich na nithe sin a's éigin tachairt gu h-aithghearr.

7 Feuch, tha mi a' teachd gu luath : is beannaichte an ti a choimhideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.

8 Agus chunnaic mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad : agus an uair a chuala agus a chunnaic mi iad, thuit mi sìos a' deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.

9 An sin thubhairt e rium, Feuch nach dean thu e ; oir is comh-sheirbhis-each dhuit mise, agus do d'bhraithribh na fàidhean, agus dhoibh-san a choimhideas briathran an leabhair so : dean aoradh do Dhia.

10 Agus thubhairt e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so : oir tha an t-àm am fagus.

11 An ti a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth : agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth : agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth : agus an ti a tha naomh, biodh e naomh a ghnàth.

12 Agus, feuch, tha mi a' teachd gu h-aithghearr ; agus a ta mo luach-saoithreach maille rium, a thoirt do gach aon fa leth, a réir

mar a bhitheas a ghnìomh-
ara.

13 Is mise Alpha agus
Omega, an toiseach agus a'
chrìoch, an ceud *neach* agus
an *neach* deireannach.

14 Is beannaichte iadsan
a ni àitheanta-san, chum
gu'm bi còir aca air craoibh
na beatha, agus gu'n téid
iad a stigh tre na geataibh
do'n bhaile.

15 Oir an taobh a muigh
tha madraidh, agus luchd-
druidheachd, agus luchd-
striopachais, agus luchd-
mortaigh, agus luchd ìodh-
ol-aoraidh, agus gach neach
a ghràdhaicheas agus a ni
breug.

16 Chuir mise Iosa m'-
aingéal a dheanamh fianuis
duibhse air na nithibh so
anns na h-eaglaisibh. Is
mise freumh agus gineal
Dhaibhidh, an reult dheal-
rach agus mhaidne.

17 Agus a ta an Spiorad
agus a' bhean nuadh-phòsda
ag ràdh, Thig. Agus ab-
radh an ti a chluinneas,
Thig. Agus an neach air

am bheil tart, thigeadh e.
Agus ge b'e neach leis an
àill, gabhadh e uisge na
beatha gu saor.

18 Oir tha mi deanamh
fianuis do gach uile neach
a chluinneas briathra fàidh-
eadaireachd an leabhair so,
Ma chuireas neach air bith
ris na nithibh so, cuiridh
Dia airsan na plàighean a
tha sgriobhta anns an leabh-
ar so :

19 Agus ma bheir neach
air bith o bhriathraibh
leabhair na fàidheadair-
eachd so, bheir Dia a
chuibhrionn-san á leabhar
na beatha, agus as a' bhaile
naomh, agus as na nithibh
a tha sgriobhta anns an
leabhar so.

20 A ta an ti a tha toirt
fianuis air an nithibh so ag
ràdh, Gu deimhin a ta mi
a' teachd an aithghearna.
Amen. Seadh, thig, a
Thighearna Iosa.

21 Gràs ar Tighearna
Iosa Criosd *gu robh* maille
ribh uile. Amen.

A' CHRIOCH.

SAILM DHAIBHIDH

MAILLE RI

L A O I D H I B H,

AIR AN TARRUING

O NA

SCRIOPTUIRIBH NAOMHA,

Chum bhi air an seinn ann an aoradh Dhe.

AIR AN LEASACHADH, AGUS AIR AN CUR A MACH LE H-UGHDARRAS
ARD-SHEANAIDH EAGLAIS NA H-ALBA.

EDINBURGH:

PRINTED FOR

THE NATIONAL BIBLE SOCIETY OF SCOTLAND.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

PAVILION

CHICAGO, ILL.

1900

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PAVILION

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
PAVILION
CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

CHICAGO, ILL.

SAILM DHAIBHIDE.

SALM I.

- 1 'S EAZANNAICHT' an duine sin nach
S an comhairle nan daoibh, [gluais
An slighe fhiair nam peacach baoth',
'na sheasamh fòs nach bi;
An caithir fanoid luchd an spòrs
nach togair suidh' gu bràth:
2 Ach, 'gam bheil toil do naomh reachd
'ga smuaineach' oidhch' is là. [Dhè,
3 Mar chraoibh is amhluidh bithidh e
'n cois aimhne fàs a ta,
A bheir 'na h-aimsir toradh trom,
gun duilleach chall no blàth.
Soirbhichidh leis gach ni d'an dean:
4 ni h-amhluidh sin do bhi
Na daoine peacach; ach mar mhol
air fhuadachadh le gaoith.
5 Is uime sin cha seas a suas
na h-aingidh anns a' bhreth,
No peacach ann an comunn naomh
nam fireanach air leth.
6 Oir's fiosrach Dia air slighe ghloin
nam fireanach air fad;
Ach slighe fhiair nam peacach baoth',
Di-mhilltear i gu grad.

SALM II.

- 1 'C' ARSON a ghabh na Cinnich boil',
's na slòigh le chéile cruinn,
A' smuaineachadh beairt dhiomhan-
nach feudar chur an suim [aich,
2 Rìghre na talmhainn dh'èirich suas,
's na h-uachdarain gu léir;
'N aghaidh Iehobhah chruinnich iad;
's 'n aghaidh aoibh ungtà Dé.
3 'Nis briseamaid an cuibhreach
(sud thubhairt iad air fad,) [dhinn,
Na boinn a b'ail leò iadhadh oirnn,
dhinn tilgeamaid gu grad.
An Ti air nèamh 'na shuidhe ta,
ni esan gàire riu;
is mar chùis-mhagaidh bithidh iad
do Thighearn àrd nan dùl.
5 'N sin labhraidh e am briathraibh
'na chorruidh riu gu garg; [borb'
Is cuiridh e gu cabhaig iad,
le lasan is le feirg.
6 Gidheadh do dh'ungadh leam mo
gu fìor air Sion caomh; [Rìgh
Is chuir mi e 'na uachdaran
suas air mo thulaich naoimh.
7 Cuiridh mi 'n céill an t-ordugh ud;
thubhairt Iehobhah rium,
Is tu mo mhac-sa; 's ann an diugh
a ghineadh thusa leam.
8 Iarr orm, 's mar oighreachd bheir mi
na fineacha gu léir; [dhuit
'S mar sheilbh ro-dhileas bheir mi
fad iomall crìch' gach tìr. [dhuit,
9 Nithear le slait do'n iarunn chruaidh,
gu luath am briseadh leat;
Nam bloighdibh beaga pronnar iad,
mar phota crè le d' neart,

- 10 O rìghrean, uime sin, a nis,
gabhaibh-sa ciall gu léir;
A bhreitheamhna na talmhainn fòs,
grad-fhoghlumaibh deadh bheus.
11 Do'n Tighearna Iehobhah mòr
aoraidh-sa sìos gu ceart,
Le h-eagal deanaibh seirbhis mhaith
do Thighearna nam feart, [eachas
'S le ball-chrith deanaibh gaird.
12 Do'n mhac grad-thugaibh pòg,
Air eagal gu las 'fhearg-san ruibh
g'ur milleadh anns an ròd.
An uair a bhitheas corruich air
a' lasadh ach gu beag,
Is beannaicht' iad, gach uile neach,
an dòchas air a leag.

SALM III.

- 1 NACH lionmhor iad mo naimhde,
N sìor-dholam meud gach là? [Dhia
Is luchd mo thrioblaid iomadh iad,
ag èirigh rium a ghnàth.
2 Rì m'anam iomadh their nach 'ell
aon fhurtachd aig an Dia:
3 Ach 's tu fear-togalach mo chinn,
mo ghlòir is tu, 's mo sgiath.
4 Air Dia do ghairm mi féin le m
ghuth,
dh'éisid as a thulaich naoimh:
5 Luidh, choidil agus mhosgail mi,
chum Dia mi suas gu caomh.
6 Cha'n eagal leam deich mìle sluagh
ged chuairticeadh iad mi.
7 Mo Thighearn éirich suas gu luath,
is cuidich leam, a Dhé:
Mo naimhde bhuail thu air an gial;
bhris fiacla fòs nan daoibh.
8 'S le Dia an fhurtachd: air do shluagh
do bheannachd tha gun dìth.

SALM IV.

- 1 O THUSA Dhia ud m'ionracais,
éisd rium tràth éigheam riut;
'S tu dh'fhuasgail orm 's mi ann an
fòir orm, is éisd mo scread. [teinn;
2 Mo ghlòir cia fhad, a chlann nan
gu nàire chaoch' eas sibh? [daoin',
A' tabhairt gràidh do dhiomhanas,
is leanas breugan ruibh?
3 Biodh agaibh fios gu'n d' ròghnuich
dha féin an duine naomh; [Dia
'Nuair dh'éigheas mi, bheir e gu
beachd
sàr-éisdeachd do mo ghlaodh.
4 Biodh eagal oirbh 's na deanaibh
labhairibh ri 'ur cridh' féin, [lochd.
Gu h-uaigneach air 'ur leabaichibh
bibh tosdach mar an ceudn'.
5 Deadh tobairt thaitneach thugaibh
do'n ionracas a ghnàth; [uaibh,
'S 'ur dòchas cuiribh ann an Dia,
ag carbsadh as gach là.
6 Nì maith co nochdas duinn a nis;
tha mòran ag' ag ràdh;

Ach dealradh glan do ghnùise, Dhé,
tog oirnne suas a ghnàth.
7 'S mò chuir thu dh'aoibhneas ann
am chrìdh,
no'n uair a's lìonmhoir coirc,
No, aca sud, a's saoihbhe fion
a' cinneachduinn gun airc.
8 An sìth-shàimh luidhidh mi faraon,
is coidlidh mi le suain:
Oir's tusa mhàin bheir dhomh a Dhé,
fo dhìdean, còmhnuidh bhuan.

SALM V.

1 Do m' bhriathraibh tabhair aire,
is beachdaich air mo smuain. [Dhé,
2 Eisd guth mo ghlaoidh, mo Rìgh's
oir guidheam ort gu dian. [mo Dhia,
3 Mo ghuth do chluinnear leat, a Dhé,
air maduinn gach aoin là:
Gu moch do dheanam urnuigh riut,
is dearcam ort a ghnàth.

4 Cha tus' an Dia le 'm miann an t-olc;
is lochd cha chaidir thu:
5 Cha seas an t-amadan a'd' làth'r;
's fuath leat luchd-uile nach fìu.
6 Do sgriosar leat luchd-labhairt
is gràin le Dia faraon [bhreug:
An duine-fuilleachdach, 's an ti
chum cealgaireachd a chlaon,
7 Ach mise, thig mi chum do theach,
thaobh meud do ghràs caomh':
Is ann ad eagal aoraidh mi,
m'aghaidh ri d'theampull naomh.
8 Fa chùis mo naimhde, treòraich mi,
a'd' cheartas naomh, a Dhé,
Is dean-sa romham, air gach ball,
do shlighe dìreach rèidh.
9 Oir cha 'n 'eil cinnt no ceart 'nam
fìor-aing'eachd annta ta; [beul,
An sgòrnan fosgailt' tha mar ualgh,
le mòdal teangaidh tlàth. [dhoibh;
10 Le'n comhairlibh leig tuiteam
sgrios iad, a Dhé, 'nan lochd:
'Nam peacaibh lìonmhor fuadaich iad,
oir rinn iad ceannaire ort.
11 Ach aoibhneas air gach neach gu
ni barrant dhìot 'nan airc: [robh
Is deanadh iad buan ghairdeachas,
oir ni thu dhoibh càl-taic':
Blodh annad ait, le'n ionmhuinn
12 oir beannaichidh tu Dhé, [t'alam,
Am fìrean: ni thu le do ghràs
a chuairteach', mar le sgéith.

SALM VI.

1 A THIGHEARN, ann ad chorruih
na cronuich mi gu garg; [mhòir
Na dean mo smachdachadh gu geur,
an uair a lasas t'fhearg.
2 Dean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
oir lag tha mi gun cheisd:
Dhia, slànuich mi a nis a'm' fheum,
oir tha mo chnàmhan brist'.
3 Tha m'anam air a chràdh gu geur:
ach thusa, Dhé, cia fhad!
4 Pill, fuasgail m'anam; agus fòir
le tròcair orm gu gràd.
5 Oir ort, a Thighearna, sa' bhàs,
cha chuimhnicear gun cheisd:
Cò bheir dhuit buidheachas nan uaigh,
no bheir ort luaidh am feasd'?

6 Le m' osnaich tha mi sgith; san
a' cur mo leab' air snàmh: [oidhch'
Le m'dheuraibh m'uirigh uisgicheam
san àm bu chòir dhomh tàmh.
7 Mo shùil a ta air fàilneachadh
fa chùis mo bhroin gach tràth;
Is tha i dol gu h-aois, air son
m' uil' eascairde a ghnàth.
8 A luchd na h-aingidheachd gu lèir,
imichibh uam am fad:
Oir chuala Dia gu tròcaireach
àrd-ghuth mo chaoidh gun stad.
9 An athchuinge a chuir mi suas,
chuala Iehobhah i;
Is gabhaidh e gu toileach uam
an urnuigh a ni mi.
10 Air m' eascairdibh gu robh air fad'
nàir' agus cùradh geur:
Is pilleadh iad air ais gu luath
le masladh mòr gu léir.

SALM VII.

1 O DHIA, 'mo Thighearn, earbam
orm furtaich agus fòir, [riut;
Is saor mi fòs o shàruchadh
mo nàmh tha orm an tòir.
2 Air eagal, mar ni leòmhann treun,
gu'n reubar m'anam leis:
A' deanamh loidairt air gu mìn,
gun neach ga m' fhuasgladh as.
3 Iehobhah Dhé, ma rinn mi so;
ma tha lochd air mo làimh:
4 Ma dh'ìoc mi olc d'on fhear a bha
an sìochaint dhomh, 's an dàimh;
(Nà h-amhluidh sin, ach rinn mi'n ti
a theasairginn gu blàth,
A bha gun aobhar is gun chùis
'na nàmhaid dhomh gach là.)
5 Leanadh an nàmhaid m'anam féin,
glacadh se e, 's gu làr
Saltradh mo bheatha, leagadh fòs
m'urram san dùs le tàir.
6 Eirich, a't'fheing, tog suas thu féin,
fa chorruih m' eascair thréin;
Is chum na breth a dh'orduich thu
mosgail fa'm chùis, a Dhé.
7 Mar sin nìcoimhthional an t-sluaigh
do chuairteachadh gun tàmh;
Is uime sin fa'n cùis, a Dhé,
pill féin gu ionad àrd.
8 Breth air an t-sluaigh gu léir bheir
réir m'ionracais dean breth, [Dia:
A réir mo neòchiont féin, a Dhé,
gu teann cuir as mo leth.
9 O thigeadh crìoch air olc nan daoì,
ach daingnich daoine còir: [airn
'S fear-sgrudaidh crìdh', is rannsaich
Dia cothromach na glòir.
10 'S e Dia mo sgiath, 's e dh'fhurt-
air luchd a' chrìdhe cheirt. [aicheas
11 Breitheamh luchd-còrach Dia, gach
am feirg ri luchd droch-bheirt. [là
12 Ma 's e 's nach pill an daoì air ais,
a chladheamh lìomhaidh Dia:
Air lagh a bhogha chuir gu teann,
gu caitheamh ullamh dian.
13 Fìor acfuin agus innil bàis
sin dheasaich e dha féin;
'S a shaihge guineach leig e mach
an aghaidh luchd dhroch bheus.

14 Mar mhnai ri saoth'r is amhluidh
an daoi ri olc a ta: [sin,
Feuch aimhleas ghabh marthorachas,
breug rugadh leis gun stà.
15 Ohladhaiche slochd, is threachaile,
is thuit sa' chlais a rinn:
16 Thig 'aimhleas air a chloigionn
is 'fhoirneart air a cheann. [féin,
17 A réir a cheartais molaidh mi
an Tighearn, air gach am:
Do ainm Iehobhah seinnidh mi,
oir 's e a's áirde th'ann.

SALM VIII.

1 [ЕВОНАН'Dhia, cia mór tha t'ainm
air feadh gach uile thír!
Do ghloir do shocrach thús os ceann
nam flaitheas is nan speur. [maoth'
2 A beul nan naoidh 's nan clochran
bhrìgh t'eachair dh'orduich neart,
An nàmhaid chum gu coisgeadh tu,
's an dioghaltach mi-cheart.
3 Do speuran tràth thug mi fa'near,
obair do mheura féin;
A' ghealach is na reulta glan',
a dh'orduich thu le chéil':
4 Duine ciode, gu'n cuimhnichteadh?
no 'mhac gu'm fiosraicht' leat?
5 An inbhe 's beag nach d' rinn thu e
mar ainglibh árd an neart!
Oir chuir thu coron áluinn air,
le maise 's glóir thar chách.
6 Air oibríbh fòs do làmh thug thu
dha uachdranach air fad.
Gach dùile chuir fo 'chosaihb dha,
a chruthaich thusa riamh:
7 Caoraich, is buar, 's gach ainmhidh
tha 'g imeachd air an t-sliabh. [fòs,
8 An eunlaith tha san athar shuas,
an t-iag a ta sa' chuan,
'S na shiubhlas fòs air slighe tuinn,
sin thug thu dha gu buan.
9 A Dhia, ar Tighearn is ar Dia,
t'ainm-sa cia h-uasal e!
Air feadh gach talmhainn agus tír
is mòr e sud, a Dhé.

SALM IX.

1 [Э m'ulle chridhe bheir mi dhuit,
árd-mholadh binn, a Dhé;
Is t'òibre mìorbhuileach air fad
sior-chuiridh mi an céill.
2 Fòs ni mi annad aoibhneas aít,
is gairdeachas gu mòr:
Do t'ainm-sa seinnidh mise cliu,
O Thí a's áirde glóir.
3 A rís tràth phillear air an ais,
mo naimhde, théid gu lár;
Oir tuitidh iad is théid doibh as,
a'd'fhianuis féin gun dail. [dhómh,
4 Mo chòir rinn thusa sheasamh
gu daingean is gu treun: [shuas,
A'd' chaitir chothroim shuidh thu
mar bhreitheamh ceart am binn.
5 Is thug thu air na cinnich smachd,
sgrios thu na daoine daoi:
An ainm do chuir thu as gu glan,
o linn gu linn a chaoidh.
6 (Air sgrios an nàmh chaidh crìoch
am feasd:)
leag thu am bailte treun.

An iomradh-san 's an cuimhne fòs
do theirig sin leo féin.
7 Ach mairidh Dia gu bunaiteach-
chuir caitir suas chum breth.
8 Bheir air an domhan cothrom ceart,
le còir do'n t-sluagh fa leth.
9 Mar dhaingneach bithidh Dia nam
do'n tí a ta fo leon: [feart
An trioblaid, tearmunn dileas e,
ri faicinn neach fo bhròn.
10 Gach neach 'gam bheil airt'ainm-sa
ni dòchas dhìot, is bun: [fios
Oir mhead 's a ta ga 'd iarraidh, Dhé,
cha tréig thu iad gu tur.
11 Do'n Triath d'an còmhnuidh Sion
seinnibh-sa cliu gu binn; [naomh,
Aithrisibh fòs am meas an t-sluaigh
na gnìomharan a rinn.
12 Tràth ni e rannsachadh air fuil,
'n sin cuimhneach orra ta;
Cha leig air dearmad glaoch nam
a ghairmeas air a ghnàth. [bochd,
13 Fòir orm, a Dhé, is amhairc air
mo trioblaid o luchd m'fhuath';
A Dhé, a ta ga m' thogail suas
o dhorsaibh bàis gu luath.
14 An dorsaibh nighinn Shioin
gu sgaoilinn t'uile chliu: [chaoimh
Is ni mi gairdeachas air sgàth
na slàinte dheònaich thu.
15 Thuit sìos na cinnich anns an t-
a chladhaich iad do chách; [slochd
Is anns an lion a dh'fholuich iad,
tha'n cosa féin an sàs.
16 Aithnìchear Dia sa' bhreth a ni,
'nuair thuiteas daoi san drip;
Is ann an gnìomh a làmh féin
teann-ghlacar e san rib.
17 Pillear luchd-uilc is aingidheachd
gu h-ifrinn sìos gu léir;
'S na fineachan nach cuimhnich Dia,
pillear iad sìos le chéil'.
18 An t-ainnis truagh cha téid am
air dearmad no air dìth; [feasd,
Air dòchas fòs an duine bhochd
gu bràth cha'n fhaicear claoidh.
19 A Thighearn, éirich, 's na leig
le neach d'an dual am bàs; [buaidh,
Breth thugar air na cinneachaibh
a'd'fhianuis anns gach càs.
20 Cuir eagal orra-san gu mòr,
Iehobhah Dhia nam feart;
Gu'n aithnìcheadh na slòigh gu léir
iad féin nan daoine meat'.

SALM X.

1 C'rop uime 'n seas thu fad o làimh,
Iehobhah làidir thréin?
An aimsir teinn is trioblaid mhòir
an dean thu d'fholach féin?
2 An droch dhuin' tha na árdan borb
gu dian air tòir a' bhochd:
Ach glacar iad sna h-innleachdaibh
a dhealbh iad féin chum lochd.
3 Oir ni an droch dhuin' ràiteachas
à miann a chridhe féin;
'S na daoine sanntach molaidh e,
ge beag air Dia am méin.
4 An droch dhuin' a'm' fìor-àrdan
cha ghoir e air an Triath; [gruaidh'

'Na chridhe cha 'n'ell uair air bith
gnè smuaineachaidh air Dia.

5 Tha 'uile shlighe doilghiosach,
o 'shealladh 's àrd do bhreth:
A' sèidcadh plùic gu fanoideach,
mu 'eascairdibh gach leth.

6 'Na chridhe féin do labhair e,
an feasd cha ghluaisear mi:
Oir cha tig àmhghar orm gu bràth,
no trioblaid fòs g'am chlaoidh.

7 Do'n iogan, mhallachadh, 's do ghò,
a bheul-san làn a ta:

Tha aimhleas mòr is diomhanas
fo 'theangaidh-san a ghnàth.

8 An diomhaireachd nam bailte beag'
gnàth-suidhidh e gun fhios;

Tha 'shùil air bochd 's air neòchiont-
g'am mort an uaignidheas. [ach,

Tha 'shùile nimhneach mar an ceudn',
ro-ghuineach geur gu lochd,

A' dearcadh ann an diomhaireachd
chum sgrios an fhìreìn bhochd.

9 Mar leòmhann luidh' am foill a ta,
'na thàmh an garaidh dìon

Ghabhail nam bochd: is ghlac e iad
'gan tarruing ann a lion.

10 Crùbaidh is cromaigh e gu làr,
chum dha nach mothaich neach:

Le 'laochraibh chum gu'n leagadh e
am bochd a' gabhail seach.

11 Is thubhairt e 'na chridhe féin,
dhìchuimhuich Dia gun cheisd:

Seadh dh'fholuich e a ghnùis an céin,
cha léir dha sud am feasd.

12 Iehobhah, éirich suas an àird,
a Dhia ta neartmhor treun,

Tog suas do làmh: 's na dearmaid
chaoidh

na deòraidh bochd 'nam feum.

13 Na daoine dona c'uim' an dean
iad tarcuis ort, a Dhè?

An neach ud thubhairt 'na chridh'
cha'n fhiosraichear leat e. [féin,

14 Chunnaic thu sin, oir dhuit is léir
gach dochair is gach spid,

A chum le d'làimh gu tòir thu dhoibh
comain an uile a nìd:

S ann ortsa dh'fhàg an duine bochd
e féin a chur fo dhìon,

O's tu fear-cuidich agus neart
nan dilleachdan gun mhaoin.

15 Gairdean an droch dhuin' is an daoi
leòn thus', is bhris, a Dhè;

Is rannsaich 'uile lochd gu geur,
gu ruig nach faigheare e.

16 Gu suthain is gu sìorruidh fòs,
Iehobhah ta' na Rìgh:

Sgrìosadh na cinnich as gu tur,
is ghlanadh as a thir.

17 Miann nan daoine 'umhal chual tu,
an cridhe ni thu gleust. [Dhè;

Is bheir thu air do chluais gu beachd
an gearan-san gu'n éisd:

18 A chumail ceirt ri dilleachdain,
's ri daoineibh brùite truagh',

A chum nach tugadh duin' o'n àir
ni 's mò air fòirneart luaidh.

SALM XI.

1 Mò dhòchas chuir mi ann an Dia;
cìod uime 'n abradh sibh

Ri m'anam, chum mo chur air gheilt,
teich às mar eun gu d' shliabh?

2 Feuch chuir na h-aingidh bogh' air
air sreing an saighead ghleus, [lagh,
Thilgeadh san dòrch' an ti ta ceart
'na chridhe fòs 's na bhcus.

3 Ma théid na bunaite air dhìth,
cìod ni an duine còir?

4 Tha Dia 'na theampull naomh, air
tha 'chaithir làn do ghloir: [nèamh,

Is léir d'a shùilibh-san gach dùil,
san domhan mhòr a ta:

Le 'rosgaibh clann nan daoine' air fa'd
rannsaichidh e a ghnàth.

5 Rannsaichidh Dia na fireanaich;
ach luchd na h-aingidheachd

Is fuath le 'anam, is gach neach
thug spéis do ragaircachd.

6 Air daoineibh droch-mhuinnt' dòirtidh
nuas ribeachan gun dìth; [Dia

Is teine, pronnusc, 's doinionn gharbh,
cuibhrionn an cup' do nì.

7 Oir Dia tha cothromach is ceart,
is ionmhuinn leis a' chòir:

Ag amharc air na fireanaibh
le deadh ghnùis làn do ghloir.

SALM XII.

1 Nis fòir, is cuidich leam, a Dhè,
's gu'n deadh dhuin' idir ann:

Na treibhdhìrich measg chloinn nan
ri 'm faghail tha ro-ghann. [daoine'

2 Labhraidh gach neach r'a choimhear
a' bhreug le modal béil; [snach

Le cridhe dùbailt' làn do cheilg,
sior-labhraidh iad ri chèil'.

3 Gach beul tha làn do ghabhann tlàth,
d'an gnàth bhi leam is leat;

An teagadh bhruidhneach àrdanach
sgathar le Dia nam fear.

4 A thubhairt, Orra bheir sinn buaidh
le'r teangaidh féin a mach;

'S leinn féin ar beul: cò e an Triath
a chuireas sinn fo smachd?

5 Rì sàruchadh nan deoradh truagh',
ri osnaich dhaoine bochd,

Nis éiridh mi, (ars' Dia,) g'an dìon,
o'n dream ta bagradh lochd.

6 Is sìorghlan focal Dhè gu dearbh;
amhluidh mar airgid e,

A leaghadh is a ghlanadh fòs
seachd cuairt an suacan cré.

7 Coimhididh tns' iad uile, Dhè,
dionaidh tu iad a ghnàth;

O'n ghinealach so nis a th'ann,
's o sin a mach gu bràth.

8 Gluaisidh gach a' na taobh luchd an
is toigaidh iad ar ceann; [luic.

An t-àm san cuirear suas gu h-àrd
na daoine' a's suaraich' t'ann.

SALM XIII.

1 Cia fhad a dhearnadar mi leat,
Cia fhad, an ann gu bràth?

Cia fhad a cheillas tu do ghnùis
o m'anam truagh gach tràth?

2 Cia fhad bhios imcheist ann am
le cridhe trom gach là? [chom

Cia fhad a chuirear tharum suas
an ti bha dhomh 'na nàmh?

3 Tabhair fa'near, is freagair mi,
a Thighearna mo Dhia;

Sòillsich mo shùile, codat trom
chum bàis nach coisidil mi.
4 Eagal gu'n abair rium mo nàmh,
chaidh agam air a nis;
'S gu'n dean mo naimhde gairdeachas,
an uair a dh' aomar mis'.
5 Ach dh' earb mi & do ghràs; is bidh
mo spiorad a' d' shlàint'.
6 Is seinnidh mi gu binn do Dhia
air son a phailteis ghnàicht'.

SALM XIV.

1 'Nà chridhe deir an t-amadan,
cha'n eil ann Dia air bith:
Taid truallidh, 's oillteil fòs an
gnìomh;
cha'n eil ann neach ni maith.
2 An Tighearn dh'amhairc e o nàmh,
air cloinn nan daoine nuas;
A dh'fheuchainn an robh tuigs' aig
na dh'farradh Dia nan gràs. [neach
3 Ach chlaon an t-iomlan diubh a
ro-shalach taid gu léir: [thaobh,
Cha'n eil aon neach a' deanamh
cha'n eil fiu aon fo'n speur. [maith,
4 Am bheil aig droch-dhaoin' tuigs' air
tha 'g itheadh suas gu dian [bith
Mo phobull-sa, mar aran blast',
's nach eil a' gairm air Dia.
5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
air son gu bheil gu fìor
Dia ann an ginealach is linn,
nam fireanach do shìor.
6 Comhairl' an truaghain nàraichsibh,
chionn Dia 'na thearmunn da:
7 A Sìon O gu tigeadh mach
slàint' Israeil gach là!
An uair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le cheil',
Air Iacob bithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM XV.

1 Cò dh'fhanas ann ad phàillfion
& a Thighearna, cò e? [shuas?
Air do chnoc naomh cò 'n ti sin leat
a chòmhnùicheas gach rè?
2 An ti a ghluais gu treibhdhàireach,
is ionracas a chleachd,
Labhras an fhirinn sin a mach
a ta 'na chridhe steach.
3 An ti nach dean air neach air bith,
cùl-chàineadh 'm feasd le 'bheul,
Nach dean aon lochd d'a choimhears-
's nach tog air fòs droch sgeul. [nach,
4 A ni trom-thaiceas air an daoi:
ach urram dhoibh a bheir
D'an eagal Dia; 's nach caochail mionn
ged thigeadh callidach air.
5 Airgid air ocar nach do chuir;
an aghaidh fòs nan saoi
Duais nach do ghabh: cha ghluaiseare
gu bràth mar sin a ni.

SALM XVI.

1 DHEIA, coimhid mi, oir annad féin
a ta mo dhòigh gu fìor;
2 O m'anam, thubhairt thu ri Dia,
is thu mo Thriath gu sìor.
3 Mo mhaithreas ort gu dearbh cha
ach air na naoimh a ta [ruig;
Air thalamh. 's air na flathibh fìor,
's am bheil mo ghean 's mo ghràdh.

4 Mòr-mheudaichear an dòighios
a dheifricheas gu luath [dòibh,
Air lorg dhèe eile choimheach bhreig',
a' cur ri cràbhadh truagh:
An tobairt-dhibhe tha do fhuil
cha 'n ofrail mi gun cheisd,
Is air an ainmibh ann am bheul
cha toir mi luaidh am feasd.
5 Cuibhrionn mo chup' is m' oighreachd
Dia:
's tu sheasas dhomh mo chrann.
6 An àitibh aoibhneach thuit mo lion:
's leam oighreachd bhreagh nach
gann.
7 Bheir mise buidheachas do Dhia,
thug combairl' orm a'm' f'heum:
Tha m'airne fòs an àm na h-oidhch'
ga m' theagasg mar an ceudn'.
8 Do chuir mi romham, anns gach
an Tighearn mòr a ghnàth; [cùis,
Chionn air mo dheas làimh gu bheil e,
cha ghluaisear mi gu bràth.
9 Mo chridh' ni aoibhneas uime sin,
ni gairdeachas mo ghloir;
Ni m' fheoil fòs comhnuidh fhoistin-
le dion an dòchas mòr. [each
10 Oir anns an uaigh ch'an f'hàgar leat
shìos m'anam, air aon achd:
'S cha leig thu fòs do d'sheirceinn
gu'm faice truallidheachd. [naomh
11 Dhomh sligh' na beatha nochdaidh
a'd làth'r làn aoibhneas ta, [tu
Is aig do dheas làimh féin a Dhé,
mòr shubhachas gu bràth.

SALM XVII.

1 Eisd thus', a Thighearn, ris a
E mo ghlaodh thoir a' redha; [chòir
Is cluinn an urnuigh thig a mach
o m' bheul gun bhreug, gun ghò.
2 Mo bhreth o d' f'hanuis thigeadh i
te d' shùilibh léirsinneach,
Seall air na nithibh sin, a Dhé,
ta ceart is cothromach.
3 Dhearbh thu mo chridh', is dh'fhios-
raich thu
san oidhche; dh'fhionn gu geur;
Cha d'fhuair thu maoin: oir b'e mo
nach peacaichinn le m' bheul. [rùn
4 Mu thimchioll oibre dhaoine fòs,
ghléidh mi mi féin gu beachd,
Le guth do bhéil, o cheumannaibh
luchd-braid is ragaireachd.
5 Cum m' imeachd suas, a Dhia nam
a'd shlighibh ceart gu treun; [feart,
A' d' ròidibh dìreach cum mi suas,
nach sleamhnuich uam mo cheum.
6 Oir ghairm mi ort, a Dhé, a chionn
gu'n éisdear leatsa rium;
Do chluas a m' ionnsuidh croma nuas,
is fòs mo ghearan cluinn.
7 Taisbein do chaofmhneas iongant-
tha gràdhach làn do chliu; [ach,
O thus' a shaoras le d' dheas-làimh,
an droing d'an dòchas thu,
O'n dream 'nan aghaidh thogas ceann.
8 O coimhid mi gu treun,
Mar chloich doshal: dean folach orm,
fo sgàil' do sgiathan féin.
9 O'n droch dhuin' tha ri fòirneart orm
o naimhidh sgriosach trevn'.

A taga m' chuah^{te}eachadh gach taobh,
mo choimhead uatha dean.
10 'Nan saill a ta iad druidte suas,
cainnt uabhbreach tha 'nam beul.
11 Chrom iad gu làr, is dhearc le'n suil;
is chuairtich iad ar ceum.

12 Mar leòmhán gionach togarach
chum cobhartaich a ghnàth.
Mar leòmhán òg an diomhaireachd
a' luidh' am foill a ta.
13 Eirich, a Dhé, is calsg mo nàmh,
leag sìos gu talamh e:
O'n droch dhuin' ta 'na chlaidheamh
saor m'anam uaith', a Dhé. [dhuith,
14 O'n dream tha dhuit-sa, Dhé, mar
o dhaoineibh saogh' ta dân, [làimh,
'G am bheil an cuibhrionn is an cuid
sa' bheatha so a mhàin.
D'am bheil thu tabhairt làn am bronn
a' tionnhas diomhair fòs:
Tha'n ginell lìonmhor, is am maoin
fàgaidh d'an leanbaibh òg'.
15 Ach air mo shon-sa, dearcam air
do ghnùis am fireantachd:
Air mosgladh dhomh làn-dhiolar mí,
a Dhé, le d'chosamhlachd.

SALM XVIII.

1 Mo chion ort féin, a Dhia, mo
threis.

2 Mo charraig Dia gu ceart,
Mo dhainigeach, is mo Shlànulghear:
mo Thighearn, is mo neart:
An ti san cuir mi dòchas fòs,
mo thargaid is mo sgiath,
Adharc mo shlàinte e gu beachd,
mo bhaideal àrd 'se Dia.

3 Nis gaiream air an Tighearna,
d'an dligeach moladh slor;
Mar sin o m'eascairdibh gu léir
coimhdear mi gu fìor.

4 Chuir tuille dhroch dhaoine' eagal
chaidh uman guin an éig. [orm,

5 Pian ifrinn agus lìontan bàis,
romham 's gach àite feuch.

6 A'm' éigin ghoir mi air mo Thriath,
dh' éigh mi gu h-àrd le m'ghlaodh:

Is as a theampull naomha féin
dh' éisd e mo ghuth gu caomh.

'Na fhianuis is 'na éisdeachd féin,
mo ghlaodh do ràinig suas;

7 An talamh air gach ceum an sin
do chrìochnuich, chrathadh, ghluais:

Bunaltean nan cnoc 's nam beann,
do ghluaiseadh sin gu garg.

Do chrìochnuicheadh is chrathadh iad,
a chionn gu robh air fearg.

8 Chaidh deatach as a shròin a mach,
is teine loisgeach mòr

Chaidh as a bheul, is lasadh leis
do eibhlìbh ni bu leòr.

9 Is lùb e fòs na nàmh fuidh',
's a nuas do thùrling e:

Fìor-dhorchadas is dubh-aigein
bha sin fo chosail Dhé.

10 Air cherub mharcalch e gu h-àrd,
air iteig fòs do chaidh;

Is bha e luath ag itealaich,
air bharrailbh sgiath na gaoith'.

11 Dubh-dhorchadas mar dhlomh-
do chuir e uime féin: [aireachd

Bu phàillìun da na h-uilgean dorch,
is neulta tìugh' nan speur.

12 Do chaidh a neulta tìugh' le chéill'
is clacha-meallain fòs,

Is eibhlean tein' air thoiseach air,
o'n dealradh bha 'na ghnùis.

13 Rinn Dia sna speurailbh tairmean-
is leig an Tia's àird' [ach,

A ghuth a mach, le cloich-shneachd
chruaidh,

is eibhlìbh teith 's gach àit.

14 A shaighde leig e uaith' a mach,
is sgaol e iad air fad,

Teln-athair orra thilg gu mòr,
is chlaoidheadh iad gu grad.

15 Aigein an uisge chunnas ris,
bha steidh an domhain nochd';

Le séideadh anall t'fheirge, Dhé,
le t' achmhasan 's do smachd.

16 As 'ionad àrd do chuir e nuas,
is bhuin e mise mach,

Is rinn mo tharruing mar an ceudn'
a h-uilgibh iomarcach.

17 O m'eascar thul-chuiseach is threun
thug e dhomh fuasgladh deas,

'S o luchd mo mhi-ruin agus m'fhuath,
bu treis' gu mòr na nua'.

18 An là mo thrioblaid is mo theinn,
thug ionnsuidh orm gu 'fhios:

Ach bha mo Dhia 'na thaise dhomh,
cha sleamhnuich uam mo chos.

19 Gu ionad farsuinn agus réidh
thug ean mi a mach:

Mo theasairginn do rinneadh leis,
oir ghabh e annam tlachd.

20 Réir m'ionracais, is gloine làmh,
do chuitich Dia malth rium:

21 Air seachran uaith' cha deachaidh
a shlighe choimhdeadh leam. [mi-

22 Oir 'uile bhreth a'm' fhianuis tha:
a statuinn uam nìor chuir.

23 Bu treibhdhireach 'na làthair mi:
om' aing'eachd féin do sguir.

24 Réir m'ionracais is gloine làmh,
an sealladh beachd a shùl,

Do rinneadh mise chuiteachadh
gu caomh le Dia nan dùl.

25 Do'n duine ghràsail, gràsmhor thu,
direach do'n treibhdhireach.

26 Glan thu d'on duine ghlan, is fiat'
do'n duine fhiat' fa seach.

27 Na daoine tha fo thrioblaid mhòir,
làn-shaoraidh tu 's gach àit;

Ach bheir thu nuas a' mhuinntir sin
'g am bheil an sealladh àrd.

28 Oir lasaidh tu mo choinneal domh,
is nì mo Dhia 's mo Rìgh

Mo dhorchadas a shoilleachadh,
chum solleir glan gu 'm bl.

29 Mor bhuidheann sluaigh, le d'
threis', a Dhé,

do bhriseadh leam air fad:
Le neart mo Dhia thar balla leum,

is chaidh mi féin gun stad.

30 Ach Dia, a ta a shlighe ceart:
is dhearbhadh focal Dé;

Do'n uile dhream a dhearbhas as,
ga'n dìon' is targaid e.

31 Oir cò is Dia, ach thusa Dhé?
cò's carraig ach ar Triath?

- 32 An neach a nì mo shlighe ceart,
's a bheir dhomh neart, 'se Dia.
- 33 Mar chosaibh féidh ta luath chum
mo chosa do rinn e, [ruith,
Air m'aitibh árd' ga m'shocrachadh,
a chum nach gluaisteadh mi.
- 34 Gu comhrag theagaisg e mo lámh,
ionnus gu'n d'thug mi buaidh,
A' briseadh le m'ghairdeinibh
bogha do'n stàilin chruaidh.
- 35 Thug thusa sgiath do shlàinte
dhomh,
do dheas lámh chum mí suas;
Thug orm do chaoimhneas is do
ghrádh
gu h-inbhe mhóir gu'n d'fhàs.
- 36 Mo cheuma rinn thu farsuinn fo'm
sin domh mar fhuyaradh thus';
Ionnnus gur socrach sheasas mi,
cha sleamhnuich uam mo chos.
- 37 Lean mi mo naimhde anns an ruaig,
is orra rug gu cas:
Is gus 'n do chlaoidheadh iad gu léir,
níor phill mí féin air m'ais.
- 38 Gun chomas éirigh lot mí iad,
is thuit iad síos fo m' chois.
- 39 Le neart chum cath' 's tu chrìos-
laich mi;
na dh'éirich rium leag thus'.
- 40 Air mhúineal thug thu dhomh mo
námh;
luchd m'fhuath' gu'n claoideh gu léir.
- 41 Ghlaodh iad, 's d'am furtachd cha
robh neach:
air Dia, 's cha d'fhreagair e.
- 42 Amhluidh mardhus 's le gaoith,
gu mín do phronn mí iad;
Is thilg mí iad a mach a rís
mar chlàbar air an t-Jràid.
- 43 O strì nan daoine shaor thu mi;
rinn ceann nan cinneach dhìom;
Nadaoine riamh nach b'aithnedhomh,
ri seirbhís dhomh do chim'.
- 44 Air cluinntinn dhoibh-san iomradh
gèillidh iad dhomh gun stad; [orm,
Is nì dhomh coigrich mar an ceudn'
an isleachadh air fad.
- 45 Làn-sheargaidh is dubh-chrionaidh
na coigrich ud gu léir; [as,
A' teachd le h-eagal 's uamhunn mhòr
a mach o'n garaidh féin.
- 46 Dia beò a ta, beannaicht' gu robh
mo charraig féin gu brath:
Is Dia mo shlàinte bitheadh e
air 'ardachadh a ghnàth.
- 47 Mo dhìoghaltas, 's mo leasachadh,
's e Dia a bheir a mach;
'S e fòs a chuireas dhomh fo smachd
na slòigh gu h-iomadach.
- 48 'Se dh'fhuasglas mi o m' eascair-
's tu thog mi thargach neach [dìbh:
A dh'éirich rium; is thug mí saor
o fhear na h-eucorach.
- 49 Am measg nan cinneach, uime sin,
bheir mise dhuit, a Dhé,
Mòr bhuidheachas; do t'ainm-sa fòs
árd-mholadh seinnidh mi.
- 50 Bheir esan fuasgladh mòr d'a rìgh:
le pailteas nì e gràs
Air Daibhidh, neach a dh'ungadh leis,
is air a shliochd gu bràth.

SALM XIX.

- 1 GLÒIR Dhé làn-fhoillsichidh na
G nèamh,
's na speura gnìomh a lámh.
- 2 Tha là a' deanamh sgéil do là,
is oidhche dh'oidhche' gun tàmh
A' teagasg eòlais, anns gach àit.
- 3 Oir cha'n 'eil ionad ann,
No cainnt, no uirghioll fòs air bith,
nach oual an guth gach am.
- 4 Chaidh 'm fuaim air feadh gach tìre
am focal chaidh an céin [mach,
Gu crìch na cruinne, chuir e annt'
buan-phàillìun árd do'n ghréin:
- 5 Neach tha mar nuadh fhear-pòsda
o 'sheòmar féin a mach, [teachd
Ta ait, mar ghaisgeach treun a' ruith
a réis' gu togarach.
- 6 A' dol a mach o chrìch nan speur,
mu'n cuairt g'an crìch a ghnàth:
'S cha'n fholuichear o theas na
aon nì sa' chruinne ta. [gréin'.
- 7 Is iomlan lagh Iehobhah mhòir;
an t-anam iomp'chidh e:
Teistean an Tighearna tha dearbh;
an simplidh glic 'se nì.
- 8 Tha statuìn fòs an Tighearn ceart,
'g cur aoibhneis anns a' chridh';
Glan-àithnte Dé a' soillseachadh,
nan sùl nach maith a chì.
- 9 Eagal an Tighearn fìor-ghlan e,
buan-mhaireannach a ghnàth:
Fìor agus cothromach air fad,
a bhrèitheanais a ta.
- 10 Is fearr r'an iarraidh iad na'n t-òr:
an t-òr a's fearr air bith:
Nì's mìlse na a' mhil ta iad,
no cìr mheala r'a h-ith.
- 11 A' faotainn rabhaidh fòs a ta
t'òglach-sa uath' a ghnàth,
'S nan coimhead cùramach gu dearbh
mòr-thuarasdál a ta.
- 12 Cò thuigeas uile sheachrain féin!
glan o lochd dìomhair mí.
- 13 O pheacaibh dànadais air ais
cum t'òglach féin, a Dhé;
Na bitheadh ac' árd-cheannas orm:
an sin biom treibhdhìreach,
- Is fòs o'n pheacadh mòr bìdh mí,
fìor-ionraic neòchiontach.
- 14 O Dhia, mo neart, 's mo shlàn
uighear,
an deadh thoil gabh uam féin,
Na smuainte ta a'm' chridhe stigh,
is briathra glan mo bhéil.

SALM XX.

- 1 Gu freagradh Dia thu ann an là
do thrioblaid, is do phéin!
Gu deanadh ainm Dhé Iacoib fòs
sìor-choimhead ort a'd' fheum:
- 2 Gu'n cuireadh thugad cuideachadh,
tràth, as a theampull naomh:
Is deanadh e do neartachadh
a Sion féin gu caomh.
- 3 Cuimhniceadh e gu gràsmhor dhuit
t'uill' offraile gu grad,
Is gabhadh e gu taitneach uait
t'lobairte loisgt' air fad.
- 4 A réir deadh rùn do chridhe féin,
tiùbhradh e dhuit gu maith;

Colmhliadh e gach comhairle
tha ann ad chridhe stigh.

5 Ni sinne aoibhneas ann ad shlàint',
is ann an ainm ar Dia,
Suas togaidh sinn ar brataichean :
Dia dheònach' t'uile mhiann !
6 Nis 's fiosrach mi gu teasaig e
an ti a dh'ungadh leis :
Is le neart-saoraidh deas làimh' Dhé
o nèamh gu'n éisdear ris.

7 Tha cuid ag earbs' á carbadaibh,
is cuid á h-eachaibh árd' ;
Ach ainm an Tighearna ar Dia
cuimhnichidh sinn 's gach áit.
8 Dh' islicheadh iadsan, 's thuit iad
ach dh'éirich sinn is sheas. [sios :
9 Dhia, foir, is éisdeadh ruinn an Rìgh,
tràth ni sinn gearan ris.

SALM XXI.

1 A M meud do neirt-sa, Dhé nan dùl,
A bidh aoibhneas air an Rìgh :
Is ann ad shlàinte thròcairich
sòlas cia mòr do ni ?

2 Làn mhiann is rùn a chridhe féin
thug thusa dha gu seth :
Aon athchuinge a dh'iarr a bheul
cha d' rinn thu air a cleith.

3 Oir beannachadh do mhaithéis
sin thug thu dha gu moch : [mhòir'
Is chuir thu coron árd m'a cheann,
do'n òr a's deirge dreach.

4 Do dh'iarre ortsa beatha bhuan,
sin thug thu dha gu fìor :
Is thug thu sineadh saoghail dha,
a chum bhi beò gu sìor.

5 A thaobh na slàinte thug thu dha,
is mòr a ghlòir gach àm :
Ard-urram agus moralachd
chuir thusa air a cheann.

6 Oir rinneadh leat ro-bheannaicht' e
air feadh gach rè gu beachd :
Is rinn thu e làn-aoibhneas fòs
le d' ghnèis an tròcaireachd.

7 Oir ann an Dia Iehobhah mòr
earbaidh an rìgh a ghnàth :
Tre thròcair fòs an Tì a's àird',
cha ghluaisear e gu bràth.

8 Aimsidh do ghlaic air t'uile nàmh ;
air t'èascar do làmh dheas.
9 Mar àmbuinn theinntich ni thu iad,
an aimsir t'fheirg' g'an sgrios :

'Na chorruich mhòr ni Dia gu fìor,
an slugadh sìos air fad,
Is nithear orra milleadh fòs
le teine mòr gu grad.

10 An toradh sgriosaidh tu o'n tìr,
's an sìol o dhaoineibh as. [dhealbh
11 Oir rinn iad feall a'd' aghaidh : 's
do-bheart nach d'fheud' cur leis :

12 Bheir thusa orra, uime sin,
gu'n tionndaidh iad an cùl,
Oir saighde geur do bhogh' air sreing
ri'n aghaidh gleusaidh tu.

13 Ardaich thu féin, a'd' chumhachd-
a Thighearna nam feart : [aibh,
Mar sin sìor-chanaidh sinn do chlà,
is molaidh sinn do neart.

SALM XXII.

1 Mò Dhia, mò Dhia, c'um thréig thu
le d'f'hurtachd uam an céin ; [mi :

O bhriathraibh goirt mò bhàirdh àird.
gun fhuasgladh orm a'm fheum ?

2 Mò Dhia cha d' thug thu freagradh
san là 'n do ghairm mi ort ; [dhomh,
An uair bu chòir dhomh tàmh san
oidhch',
cha'n 'eil mi féin a'm' thosd.

3 Gidheadh tha thusa sìor-ghlan
a Dhé, os ceann gach sgéil, [naomh,
A'd' chòmnuidh anns an àros sin,
am bheil cliù Israeil.

4 Do rinn ar sinnsir dhìot-sa bun ;
Is shaor thu iad mar dh'earb.

5 Do ghlaodh iad riut, is shaoradh iad :
dh'earb riut, gun aghaidh dhearg.

6 Ach mise fòs cha duin', ach enuimh :
gràin dhaoine, is tàir nan slògh.

7 Còis crathaidh cinn, is casaidh béil,
spòrs do na chì mò dhòigh.

8 Ag ràdh, Do rinn e bun á Dia,
chum fuasgladh air 'na fheum :
Nis deanadh e a theasairginn,
o thug e dha làn-speis.

9 Ach 's tus' an tì a bhuin a mach
à broinn mò mhàthar mi ;

Is tu bu bharrant dòchais dhomh,
'nuair bha mi air a' chich.

10 O'n bhroinn do thigeadh ortsa mi,
air bhith dhomh òg is maoth.

O thàinig mi o'n bhroinn a mach,
is tu mò Dhia ro-chaomh.

11 A Dhé na bi-sa fada uam,
oir 's dlùth dhomh trioblaid thean ;

'S gun agam neach gu m'chuideach-
no aon a chuireas leam. [adh,

12 Do'chuairtich umam mòran tharbh,
mu m' thimchioll air gach làimh ;
Dh'iadh umam tairbh ro-làidir bhorb
am Basan bha 'nan tàmh.

13 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
mar leòmhnan allta garg ;

A' tabhairt sìthidh reubaidh orm,
le bùireadh fiadhaich borb.

14 Mar uisge dhòirteadh mise mach,
mò chnàmhan sgàint' o chéil' :

Mò chridh' a'm' choman taobh a stigh,
air leaghadh ta mar chéir.

15 Air tiormachadh mar phota cré
a ta mò neart, a Dhé ;

Mò theangadh leantuinn tha ri m'
gu h-àir-bhàis thug thu mi [ghial,

16 Oir dh'iadh mu'n cuairt orm mad-
raidh gharg',
bhuail umam thall 's a bhos

Mòr-bhuidheann luchd na h-aingidh-
lot iad mò làmh 's mò chos. [eachd ;

17 Mò chnàmhan uile feudaidh mi
an àireamh aon is aon :

Gu geur tha iad ag amharc orm,
a' dearcadh orm gach taobh.

18 Mò thrusgan eatorra do roinn,
croinn thilg iad air mò bhrat.

19 Ach fad o m' chabhair, Dhia mò
na fan, ach deirich ort. [neirt,

20 Do m'anam tabhair fuasgladh deas
o'n chlaidheamh sgaiteach gheur ;

Is m'aon-ghràdh caomh gu saorair leat,
o neart nam madradh treun'.

21 O bheul nan leòmhnan làidir borb',
Dhé, fuasgail orm gun stad :

O agharcaibh nam buabhull treun;
 oir chual thu mi gu grad.
 22 Do m' bhràithribh cuiream t'ainms'
 san éireachd molam thu. [an céill;
 23 Shíl Iacoib, 's a luchd eagail Dé,
 glòir thugaibh dha is-clin:
 Oirbhs', Iarmad Israeil air fad,
 biodh 'eagal-san gu mòr:
 24 Oir tarcais riamh cha d'rinn air
 bochd,
 's nìor ghabh e gràin d' a leòn:
 Cha d'fholuich, 's cha do cheil a
 ghnùis,
 g'a thréigsinn ann a theinn;
 'Nuair rinn e glaoth is gearan ris,
 thug éisdeachd dha gu binn.
 25 'S ann ortsa bhios mo mholadh àrd
 san éireachdas, a Dhé:
 Mo bhòidean locam fòs an làth'r
 na dream d'an eagale.

26 Na daoine sin tha macanta
 ithidh, is gheibh an sàth:
 Na dh'iarras Dia ard-mholaidh e;
 bhur cridh' bidh beò gu bràth.
 27 Pillidh ri Dia gach iomall tìr',
 is cuimhnichidh iad air:
 Seadh sluagh nam fineacha gu léir
 dhuit géill is urram bheir.
 28 Air son gur le Iehobhah mòr
 an riochadh le còir cheart:
 'S am measg nam fineachan air fad
 's leis uachdranachd is neart.
 29 Na daoine reamhar anns gach tìr,
 ithidh, is géillidh dha:
 Dha cromaidh sìos na théid san uaigh,
 cha chum neach 'anam beò.
 30 Thig slìochd is seirbhis ni do Dhia,
 dha measar iad mar linn.
 31 Innsidh a cheart do'n àl ri teachd,
 gu 'm b'esan sud a rinn.

SALM XXIII.

1 'S e Dia féin a's buachaill dhomh,
 cha bhi mi ann an dith.
 2 Bheir e fa'near gu'n luidhinn sìos
 air chuainibh glas' le sìth:
 Is fòs ri taobh nan aimhnichean
 théid seachad sìos gu mall,
 4 ta e ga mo thrèrachadh,
 gu mìn réidh anns gach ball.
 3 Tha 'g aisg m'anam' dhomh air ais:
 's a' thrèrachadh mo cheum
 Air slighibh glan' na fireantachd,
 air sgàth 'dheadh ainme féin.
 4 Seadh fòs ged ghluaisinn eadhon trid
 ghlinn dorcha sgàil' a' bhàis,
 Aon olc no urchuid a theachd orm
 ni h-eagal leam 's ni 'n càs;
 Air son gu bheil thu leam a ghnàth,
 do lorg, 's do bhata treun,
 Tha iad a' tabhairt comhfhurtachd
 is fuasglaidh dhomh a'm' fheum.
 5 Dhomh dheasaich bord air beul mo
 nàmh:
 le h-oladh dh'ung mo cheann;
 Cur thairis tha mo chupan fòs,
 aig meud an làin a t'ann.
 6 Ach leanaidh maith is tròcair rium,
 an cian a bhios mi beò;
 Is còmhnuilcheam an àros Dé,
 ri fad mo rè 's mo là.

SALM XXIV.

1 'S LE Dia an talamh, is a làin:
 'S an domhan, 's na bheil ann.
 2 Oir shocrailh e air cuantailh e,
 air sruthaibh leag gu teann.
 3 Cò e am fear sin a théid suas
 gu tulaich naomha Dhé?
 Is fòs 'na ionad naomha-san,
 cò sheasas ann gu réidh?
 4 An ti 'g am bheil na làmhnan glan'
 is cridhe neòchiontach;
 'Anam nìor thog ri dìomhanas,
 's nìor lùgh mionn Ioganach.
 5 An ti sin beannachadh o Dhia
 gheibh e gu saoi bhir pailt,
 Is ionracas faraon o'n Dia
 's bun slàinte dha 'na airc.
 6 'S i sin a' ghinealach 's an dream
 a dh'iarras e gumòr;
 Ta 'g iarraidh d'aghaidh is do ghnùis.
 O Iacoib, mar is còir.
 7 Togaibh, O gheatacha, bhur cinn,
 is éiribh suas gu h-àrd,
 O dhorsa sìorruidh; Rìgh na glòir'
 gu'n tigeadh e g'a àit.
 8 Cò e sin féin Ard-Rìgh na glòir' ?
 An Tighearn làidir treun,
 Iehobhah neartmhor, cruaidh an cath,
 bheir buaidh a mach dha féin.
 9 Togaibh, O gheatacha, bhur cinn,
 is éiribh suas gu h-àrd,
 O dhorsa sìorruidh; Rìgh na glòir'
 gu'n tigeadh e g'a àit.
 10 Cò e sin féin Ard-Rìgh na glòir' ?
 Iehobhah mòr nan slògh,
 'Se féin a's Rìgh na glòir' a t'ann,
 gun choimeas idir dha.

SALM XXV.

1 DHIA, togam m'anam riutsa suas.
 2 Mo Dhia, mo mhuighin dheas;
 A m' ionnsuidh na leig aobhar nàir';
 do m' eascar gairdeachas.
 3 Fo nàir' is mhasladh na leig neach
 d'an gnàth bhi feitheamh ort:
 Ach nàire gu robh air an dream
 a ni gun aobhar lochd.
 4 Foillsich do shlighe dhomh, a Dhé;
 e'd' cheumaibh teagaisg mi:
 5 Is treòraich mi a' d' fhirinn ghloin.
 's mo theagasg dean, a Dhé:
 Oir 's tu a's Tighearn ann gu dearbh
 's tu 's slàinte dhomh a ghnàth,
 Is ort a ta mi feitheamh fòs
 le foighid mhòir gach là.
 6 Cuimhnich, a Dhé, do thròcair
 chaomh,
 do chaoimhneas làn do ghràdh:
 O chian nan cian a ta iad ann,
 san aimsir fad o'n là.
 7 Na cuimhnich peacaidh m'dìge
 's na lochdan a rinn mi; [dhomh:
 A réir do thròcair cuimhnich orm,
 air sgàth do ghràis, a Dhé.
 8 Is maith 's is dìreach Dia nan dùl;
 is air an aobhar ud
 Do nìthear leis na peacaidh thrugh'
 a theagasg anns an ròd.
 9 Treòraichidh e na daoine ciùin'
 am breitheanas gu ceart:

'S na daoine mine teagaisgidh
'na shlighe, Dia nam feart.

- 10 An tròcair is an fhirinn rèidh
sud sligh' ar Dé 's gach ball;
Do'n dream a chumas gealladh ris,
's nach leig a theist air chall.
11 Sgàth t'ainme, lagh mo chionta fòs,
oir tha sud mòr, a Dhé.
12 Cò 'm fear d'an eagal Dia? San
's ion-roghnuidh seòlaidh e. [t-sligh']
13 An seasgairreachd nì 'anam tàmh,
's le 'shliochd le ceart an tìr.
14 Tha rùn an Tighearn aig an dream
d'an eagal e gu fìor:
15 Is nìthear leis a chumhnant fòs
fhoillseachadh dhoibh gu ceart.
16 A ta mo shùile féin a ghnàth
ri Tighearna nam feart,

Air son gu'n spionar leis mo chos
gu h-aithghear as an rib.

- 16 Pìll thugam, is dean tròcair orm:
a'm' aonar taim, 's fo dhrìp.
17 Tha teinn mo chrìdh' a' dol am
saor mi o m'àmhghar geur. [meud;
18 Seall air mo phein, is m'anshocair,
's mo pheacaidh lagh gu léir.
19 Mo naimhde guineach thoir fa'-
oir tha iad lionmhor ann; [near,
Fuath nìmhneach agus mì-runach
tha aca dhomh nach gann.
20 Dhia, coimhid m'anam, 's furtaich
na leig fo nàire mi; [orm:
Mo dhòchas uile leig mi ort,
air son gur tu mo Rìgh.
21 Nis deanadh ionracas is còir
mo dhion; 's mi feitheamh ort.
22 Dhia, fuasgail air cloinn Israeil,
o'n uile àmhghar goirt.

SALM XXVI.

- 1 THOIR orm-sa breth, a Dhia nan
dùl,
a'm' neòchiont ghluais mi féin,
Oir rinn mi dòchas maith a Dia,
cha sleamhuich uam mo cheum.
2 Dhia, fionn mo chrìdh', is m'airne
fìdir is ceasnuich mi. [fòs,
3 Oir dhearc mi air do chaoimhneas
gràidh:
a'd' fhirinn ghluais mi, Dhé.

- 4 Le cuideachd dhìomhain riamh
nìor shuidh;
cha sìubhlam le luchd-saoibh.
5 Is beag orm coimhthional an uile:
's cha suidh mi sìos le bao'ibh.
6 An neòchiont glanaidh mi mo làmh,
is cuairt'cheam t'altair, Dhé;
7 Gu follsichinn le moladh àrd,
do mhìorbhuille gu léir.
8 Còmhnuidh do theach is ionmhuinn
a Tighearn is a Dhé, [leam,
Gnàth-àite bunaidh t'onorach,
is leam ro-ionmhuinn e.
9 Le peacalchibh, luchd-deanamh uile,
na cruinnich m'anam bochd,
Na cuir mo bheath' 'nan cuideachd sud
Tha fuileachdach gu lochd.
10 'G a mheil an t-aimhleas mòr 'nan
glais:
duais-bhratha 'nan làimh dheis,

- 11 Ach gluaisidh mi a'm' neòchiont
féin,
a'd' thròcair saor-sa mis'.
12 'Na seasamh ta mo chos gu beachd
air ionad còmhnhard réidh:
Is ann an coimhthional nan naomh,
Beannaicheam thus', a Dhé.

SALM XXVII.

- 1 'S e Dia mo sholas, is mo shlàint',
cò chuireas eagal orm?
'Se neart mo bheatha Dia nan dùl,
cò chuireas fait' cheas fo'm?
2 Monaimhde, m'eascairde, luchd-uile,
tràth thàinig orm gu bras,
Gu gionach dh'itheadh m'fhèda suas,
fhuair tuisleadh, thuit gu cas.
3 Ged champaicheadh a'm' aghaidh
cha'n eagal le mo chrìdh'; [feachd,
Ged èireadh cogadh m' aghaidh fòs,
à so mo bhun do nì.
4 Aon nì do mhiannaich mi o Dhia,
gu minic iarram e:
A bhi a'm' còmhnuidh feadh mo là
an tigh 's an àros Dé;
A chum gu faicinn féin gu glan
maise lehbhah mhòir,
Gu fìosraichinn 's gu faighinn sgeul,
'na theampull mar is còir.
5 Oir nì e m'fholach 'n àm na h-airc'
'na phàillun: dìon do nì
Andiomhaireachd a phàilluinn dhomh;
air carraig cuiridh mi.
6 Os ceann mo naimhde ta mu m'
nis togar suas mo cheann: [chuairt,
Glan iobairt aobhneis uime sin
d'a phàillun bheirear leam:
Is seinnidh mi gu togarach,
seadh, canaidh mi gu binn,
Ceòl agus moladh àrd do Dhia
air feadh mo rè 's mo linn.
7 Leguth mo bheoil tràth èigheam riut
thoir eisdeachd dhomh, a Dhé:
Le iochd dean tròcair orm, is fòir,
gu gràmhor freagair mi.
8 Iarr m'aghaidh, 'nuair a thuirt thu
an sin thuirt m'anam leat, [rium,
Do ghnùis, is t'aghaidh féin, a Dhé,
sin iarraidh mi gu h-aith.
9 Na folaich uam do ghnùis, am feirg
na dibir t'òglach féin:
'S tu chuidich leam: a Dhé mo shlàint'
na fàg-sa mi 's na tréig.
10 'Nuair thréigas m'athair mi gu tur,
's mo mhàthair fòs faraon,
Do nì an Tighearna an sin
mo thogail suas gu caoin.
11 Dhia, teagaisg dhomh do shlighe
is treòrach mise, Dhé, [féin,
Fa chùis mo naimhde mì-runach,
air ceumaibh dìreach réidh.
12 Do mhi-run m'eascairde ro-ghèur
na tabhair thairis mi: [bhreig',
Oir dh'éirich rium luchd-fianuis
is dream a bhrùchdas nimh.
13 Rachadh mo mhìsneach ull' air cul,
mur creidinn maithas Dé,
Gu faicinn sin an tìr nam beò,
ga m' fhuasgladh ann am fheum.
14 Fuirich gu foighidneach ri Dia,
glac thugad misneach mhòr,

is bheir e spionnadh cridhe dhuit :
fuirich ri Dia na glòir'.

SALM XXVIII.

1 **A** Dhia, mo charraig, éigheam riut,
a'd' thosd na bi-sa uam :
Eagal le d' thosd, gur cosmhul mi
ri dream théid sios do'n uaigh.
Guth m' athchuinge, crath éigheam
éisd thus' an sin a Dhé : [riut,
Nuair thogas mi mo lámhan suas
gu d' theampull naomha féin.

3 Le luchd an uile 's na h-eucorach,
na tarruing mi gu bráth ;
R'an coimhearsnaich a labhras sìth,
ach olc 'nan cridhe ta.
4 A réir an oibre, tabhair dhoibh,
a réir an rùin chum lochd :

Is diol-sa riu droch ghuimh an lámh,
amhluidh mar thoill iad ort.

5 Do bhrìgh nach tuig iad oibre Dhé,
no gnìomh a làmh a fòs,
Do nì e milleadh orr' is claoidh,
's cha dean an togail suas.

6 Air son guth m' athchuinge gu'n
d'éisd,
mòr-bheannaicht' gu robh Dia.
Do chuir mo chrìdh' a dhòchas ann ;
's e Dia mo neart 's mo sgiath.

Tha mi a' faghail furtachd uaith',
mar sin le h-aoibhneas ait
Mo chrìdh' a ta ; 's le m'òran binn
sior-mholam e gu pailt.

8 'Se Dia a's neart, 's a's treise dholbh,
oir tha e féin gu deas

'Na neart, 's 'na spionnadh slàinte
do'n ti a dh'ungadh leis. [dlùth

9 Dhia, furtaich air do phobull caomh,
is beannaich t'oghreachd féin :
Dhoibh tabhair beath', 's teachdantir.
tog iad am feasd, a Dhé.

SALM XXIX.

1 **T**HUGAIBH a laochraidh làidir
threun,

do Thighearna nam feart,
Thugaibh do'n Tighearn ud faraon
glòir, urram, agus neart.

2 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
thugaibh do'n Dia ro-threun :
Sleuchdaibh do'n Tighearna faraon
am mais' a naomhachd féin.

3 Tha guth Dhé air na h-uisgeachaibh ;
is fòs ni Dia na glòir'

Ard-thairneanach, is suidhidh e
air uisgibh làidir mòr.

4 Tha guth an Tighearna gu beachd
mòr-chumhachdach is treun :
Tha guth an Tighearna faraon
làn moralachd ann féin.

5 Brisidh an Tighearna le 'ghuth
na seudair a ta fàs ;

Is brisear seudair Lebanoin
le 'ghuth-san aig a chruas.

6 Is bheir e orra leum gu clist',
amhluidh mar ghamhuinn bò :

Sliabh Shìrìoin is Lebanoin,
mar bhuabhull meargant' òg.

7 Sgoiltidh guth Dhé an dealanach ;
am fàsach crathaidh e ;

8 Seadh fàsach Chadeis mar an ceudn'
'se Dia a chrathas e.

9 Bheir guth Dhé fòs air aighibh Allt'
grad-sgarachdainn r' an laogh ;
Is lomaidh sud na coillte dlùth',
a' rùsgadh bhàrr nan craobh :

Is ann a theampull naomha-san,
cuiridh gach neach an céill
Glòir agus urram mòr ar Dia ;
g' a mholadh-san d'a réir. [tull ;

10 Tha Dia 'na chòmhnuidh air an
's 'na shuidh' am feasd 'na Rìgh.

11 Bheir Dia d'a phobull neart ; is
dhoibh beannachadh le sìth. [bheir

SALM XXX.

1 **D**HIA molam thu, oir thog thu mi.
gàir' m'eascair cha d'rinn dhìom.

2 A Dhia mo Thighearn, ghlaodh mi
riut,

is dh'fhurtaich orm a'm' fheum.

3 Do thogadh m' anam leatsa, Dhé,
glan as an uaigh a nìos ;

Is ghléidh thu mi gu tearuint' beò,
do'n t-slochd nach rachainn sios.

4 Do'n Tighearn àrd gu ceòlmhor binn
seinnibh, a naomh-shluagh féin,
Ri cuimhneach' air a naomhachd-san,
sgaoilbh a chliu an céin. [bheag,

5 Oir 'fhearg cha mhair ach mionaid
'na dheadh ghean beatha ta :

Tràth feasgair fòs ged robh ann bròn
thig aoibhneas leis an là.

6 A'm' shocair thubhairt mi mar so.
cha ghluaisear mis' am feasd :

7 Le d' thròcair thug thu air mo chnòc
gu daingean suas gu'n sheas :

A Dhé, do cheil thu orm do ghnùis,
chuir sin gu trioblaid mi.

8 Dhia, riut do ghlaodh : is rinn ri Dia
mo ghearan is mo chaoidh :

9 Cìod i an tairbh' a'm' fhuil-sa ta,
an déigh mo chur san uaigh ?

Am molar thusa leis an ùir ?
an toir air t'fhìrinn luaidh ?

10 Eisd rium a nìs, a Dhia nan dùl,
dean tròcair orm is gràs ;

Is bi-sa, Dhé, d'fhear-cuidich leam,
'nuair tharlas dhomh bhi 'n sàs,

11 Mo bhròn gu dannsadh chaochail
is m'eudach saic faraon [thu,

Do sgaoil thu dhìom, is chrìoslaich mi
le h-aoibhneas air gach taobh :

12 Mo ghlòir gu seinneadh dhuit-sa
gun idir bhi 'na tosd : [cliu,

A Dhia mo Thighearn, bheir mi dhuit
mòr-bhuidheachas am feasd.

SALM XXXI.

1 **A**SADSA, Dhé, ni mise bun ;
A nàir' orm na leig am feasd :

Dean fuasgladh dhomh a't' ionracas,
o thrioblaid is o cheisd.

2 Do chluas a m'ionnsuidh crom a
is furtaich orm gu dian : [nuas,

A'd' charraig dhaingean bi-sa dhomh,
tigh-tearmuinn chum no dhìon.

3 Oir's tu a's carraig dhìleas dhomh
's mo dhaingneach làidir treun,

Is uime sin sgàth t'ainme, Dhé,
treòraich, is stiùir mo cheum.

4 Saor as an rib a dh'fholaich iad
bun mise mach, a Dhé :

Air son gur tus' an ti a m'hàin
a's neart, 's a's treòir dhomh féin.

- 5 A'd' làimh-sa, mhàin, a Dhia nan mo spiorad tiomnan suas: [dùl, A Dhia na firinn, is mo Thriath, 's tu dh'fhuasgail air mo chruas.
- 6 Is fuath leam iad a bheir fa'near na breuga diomhaineach: Ach dòchas ann an Dia nan gràs chuir mi gu muinghineach.
- 7 A'd' thròcair blom gu h-aobhneach oir thug thu, Dhé, fa'near [ait: Mo thrioblaid; 's m'anam ann an bha thusa flosrach air. [teinn
- 8 Cha d'rinneadh leat mo dhruideadh an làimh mo nàmhaid thréin: [suas An àite farsuinn shocruidh thu mo chosan is mo cheum.
- 9 O tha mi, Dhé, an trioblaid mhòir, dean tròcair orm gu cas: Mo shùile, m'anam, is mo bholg, le bròn air seargadh as.
- 10 Oir chlaoidheadh m'anam aslebròn, 's mo bhliadhnacha le caoidh: Do bhrìgh mo lochd chaidh as do m' mo chnàmhan air an claidh. [neart,
- 11 Mar aobhar fanoir tha mi fòs do m' eascairidh gu léir, Gu h-àraidh do mo choimhearsnaich, mar mhasladh tha mi féin: Is do luchd m'eòlais fòs a taim a'm' aobhar geilt is fuath': Gach neach a chì mi air an t-sràid, a' teicheadh uam gu luath.
- 12 Mardhuine marbh air dol a cuimhn', mar shoitheadh briste mi:
- 13 Oir chualas toibheum mòran eagal gach taobh do bhi: [dhaoibh; A'm' aghaidh 'nuair a chruinnich iad, dhealbhadh iad mo bheath' a sgrios:
- 14 Ach dhiot-sa, Dhé, rinn mise bun; is tu mo Dhia, deir mis'.
- 15 Tha m'aimsirean a'd' làimh-sa, Dhé, orm furtaich agus fòir O làimh mo uaimhdean, is o'n dream tha leantuinn orm an tòir.
- 16 Do ghnùis is d'aghaidh dealraich-air t'òglach dileas féin: [eadh Air sgàth do ghràsa carthannach, mo shaoradh dean gu treun.
- 17 Na leig fo nàire mhaslaidh mi, a Dhia, oir ghairm mi ort: Ach nàire biodh air luchd an uile; biodh iad san uaigh 'nan tosd.
- 18 Cuir béil nam breug, a Dhé, 'nan labhras gu h-àrdanach, [tàmh, 'N aghaidh nam firean spreigeadh gu spideil tarcuiseach. [cruaidh,
- 19 Cia meud do mhaith a thaisg thu d'an eagal thu farao; [dhoibh; 'S a rinn thu do na dh'earbas riut, am fianuis chloinn nan daoibh!
- 20 O àilgheas dhaoine ni thu 'n dion, fo dhìomhaireachd do ghnùis'; 'S am pàillion fòs, o stri nan teang', ni dècan dhoibh 'nan cùis.
- 21 Dja gu ma beannaichte gu bràth; oir dh'fhoillsich e dhomh féin A chaomhnas càirdcèil longantach, an caithir làidir thréin.
- 22 Thuir mi a'm' dheifir, Tha mi o bheachd do shùl a mach: [scaith'

- Ach chual thu 'nuair a ghlaodh mi guth m'asluich ghearanaich. [riut.
- 23 Gràdhachibh Dia, O naoimh, air oir Dia do'n treibhdhireach [fad: Do ni sàr-dhion, is diol gu pailt do'n uaibhreach àilgheasach.
- 24 Sibhse a chuir an Dia nan gràs, bhur dòchas mar is còir, Bibh misneachail, is cuiridh e neart ann bhur cridh' is treidh.

SALM XXXII.

- 1 'S BEANNAICHT' an duine sin a fhuair 'na pheacadh maitheanas; A fhuair le tròcair folach air a chiont' is eusaontas.
- 2 'S beannaicht' an ti nach agair Dia 'na sheachranaibh nì's mo; Is ann a spiorad fòs nach 'cìl claon-chealgair eachd no gò.
- 3 A' fantuinn dhomh gu fad a'm thàmh, luidh air mo chnàmhaibh aois, Is b'amhluidh sin gach là mo chor, le dol do m' bhùireadh suas.
- 4 Oir ormsa bha do làmh gu trom, air feadh gach oidhch' is là: Mo bhrìgh gu tart an t-samhraidh air ath'rrachadh a ta. [theitli
- 5 Làn-fhoillsich mi mo pheacadh dhuit, nìor cheil mi m'aingidheachd: Aidmheil (thuir mi) do Dhia ni mis', is mhaith thu cron mo lochd.
- 6 So fàth mu'n guidhe riut gach san àm am faighear thu: [naomh, Gu dearbha an tui nan uisgean mòr', cha ruig iad air gu dlùth.
- 7 Tha thu a' t'ionad foluich dhomh, ni coimhead orm o theinn; Is nìhear leat mo chuairteachadh le h-òran saorsa binn.
- 8 Dhuit teagaisgidh is seòlaidh mi am bealach is an t-ùil, San tigeadh dhuitse triall gu ceart; sin seòlam dhuit le m'shùil.
- 9 Na bi mar mhuileid, no mar each, na h-ainmhidhean gun chéill: Rì'n cuirear, chum nach tig iad ort, teann-sparrag sréin 'nam beul,
- 10 Is lionmhor bròn aig luchd an uile: ach neach d'am barrant Dia, Tha 'thròcair dol m'a thimchioll-san g'a dhionadh mar ni sgiath.
- 11 A dhaoine treibhdhireach, an Dia bibh aobhneach agus ait: Is deanaibh gairdeachas, gach neach 'g am bheil an cridhe ccart.

SALM XXXIII.

- 1 O SIBHSE ta 'nur fireanaibh, biodh aiteas oirbh an Dia: Oir 's cubhaidh do na daoibh còir. bhi tabhairt cliù do'n Triath.
- 2 Air clàrsaich thugaibh moladh dha is air an t-saltair ghrinn, Air innac-ciùil nan teuda deich seinnibh do Dhia gu binn.
- 3 Is canaibh dha-san òran nuadh: àrd-sheinnibh fonn gun stad.

- 4 Oir's ceart a reachd : am firinn fòs ta 'oibre deant' air fad.
 5 Is ionmhuinn leis-san còir is ceart : lion maithreas Dé gach tìr.
 6 Rinn focal Dé na n'eamh', 's an sluagh rinn guth a bheoil gu léir.
 7 Mar thòrr a ta e carnadh suas, uisge na fairge mòir :
 A' coimhead fòs na doimhne suas, gu dileas an tigh-stòir.
 8 Nis roimh an Tighearna gu mòr biodh eagail air gach tìr ;
 Is air na dh'aiticheas an saogh'l biodh fiamh roimh 'ainm gu léir.
 9 Oir labhair Dia, is rinneadh e : dh'orduich, is chuir air-chois :
 10 Chuir comhairle nan sluagh air cùl : is innleachd dhaoin' air ais.
 11 Tha comhairle Iehobhah mhòir gu seasmhach bhuan am feasd ;
 Smuaintean a chridhe mar an ceudn' o linn gu linn gun cheisd.
 12 'S beannaicht' an cinneach sin 'g am mar Dhia Iehobhah treun : [bheil,
 'S am pobull fòs a ròghnaich e mar oighreachd bhuan dha féin.
 13 Air cloinn nan daoine seallaidh Dia, o néamh nan speur a nuas.
 14 'S léir dha gach neach sa' chruinne- o 'ionad-còmhnuidh shuas. [ché
 15 An cridh' air aon dòigh chumadh thug e fa'near an gnìomh. [leis ;
 16 Cha tèaruinn rìgh le meud a shluaigh ;
 do'n laoch, neart mòr cha dìon.
 17 Ant-each an còmhrag 's dìomhaine, a dheanamh furtachd leis ;
 No dheanamh fuasglaidh ri àm féim, ge mòr a lùth 's a threis'.
 18 Feuch, stìlean Dé gu furachair air a luchd eagail féin,
 Is air an dream sin as a ghràs, ni muinghinn làidir treun :
 19 An anam chum a dhìon o'n bhàs, 's o'n ghort an cumail beò.
 20 Ar n-anam feithidh e air Dia ; ar neart, 's ar sgiath gach lù.
 21 Oir ann-san ni ar cridh' a stigh ùr-ghairdeachas gun dìth :
 Is cuiridh sinn 'na ainm ro-naomh ar mu'nghinn fòs gu sìor.
 22 Do thòrcair gu robh oirng u caomh, a Thighearna, gach là,
 A réir mar chuir sinn annad féin ar dòchas treun a ghnàth.
- SALM XXXIV.
- 1 Iehobhah beannaicheam gu h-àrd, I gach aimsir is gach tràth :
 A chlu' 's a mholadh ann am bheul gu h-ionraiteach a ghnàth.
 2 Is anns an Tighearna ro-threun ni m'anam uailh is glòir :
 Na daoine sèimh', tràth chluinneas ni gairdeachas gu mòr. [sud,
 3 Ardaichibh leamsa Dia nam feart, molamaid 'ainm le chéill' :
 4 Dh'iarr mise Dia, chual' e, is bhuin mi as gach gàbhadh geur.
 5 Dh'amhairc iad air, is dhealraich gun nàire air an gruaidh. [iad ;
- 6 Do ghlaodh am bochd, is dh'éisd ris Dia,
 Is dh'fhuasgail as gach truaigh.
 7 Tha aingeal Dé a' campachadh mu'n dream d'an eagail e,
 G'am fuasgladh is g'an teasairginn o'n trioblaidibh gu léir.
 8 O blaisibh agus faicibh so, gur maith, 's gur milis Dia :
 Am fear sin 's beannaicht' e gu beachd a dh' earbas as an Triath.
 9 Fìor eagail Dé, biodh oirbh, a oir uireasbhuidh no dìth [nacimh ;
 Cha bhí air a luchd eagail-san, fìor-chràbhadh dha a ni.
 10 Bidh easbhuidh air na leòmhnaibh is ocras orr' air leth ; [òg',
 Ach air an dream a dh'iarras Dia cha cheilear aon ni maith.
 11 Thigibh a chlann, is eisidibh rium : dhuibh nochdam eagail Dé.
 12 Cò'm fear le'm b'ail bhì fada beò, chum maith gu faiceadh e ?
 13 Coimhid do theangadh féin o'n olc, 's o labhairt ceilg' do bheul.
 14 Seachainn an t-olc, is dean am maith :
 iarr sìochaint, 's lean gu geur.
 15 Tha stùile Dhé air fireanaibh, 's a chluas ri'n glaoth gu fìor.
 16 Tha gnùis Dhé 'n aghaidh daoibh, a an cuimhne sgrios a tìr. [chum
 17 Do ghlaodh na fireana ri Dia, is dh'éisd e riu gu grad ;
 Thug furtachd agus fuasgladh dhoibh o'n àmhgharaibh air fad.
 18 Do'n mhuinntir 'g am bheil cridhe brùit'
 is dlùth dhoibh Dia gun cheisd :
 Nì e san furtachd fòs do'n dream 'g am bheil an spiorad brist'.
 19 Is lionmhor trioblaid agus teinn thig air an fhìrean chòir ;
 Ach asd' air fad ni Dia nan gràs a theasairginn fadheòidh.
 20 A chnàmhan uile coimhdidh e : cha'n 'eil a h-aon diubh brist'.
 21 Ach marbhadh olc an duine daoibh, is claidhear e gun cheisd :
 Is luchd an fharmaid, a bheir fuath do dhaoineibh còir is ceart,
 Mòr-chiontach fàgar iad 'nan lochd, di-mhilltear iad gu beachd.
 22 Anam a sheirbhiseach gu léir saor-fhuasglaidh Dia gach àm,
 Cha mhilltear idir neach dhiubh sud chuireas an dòchas ann.
- SALM XXXV.
- 1 Tagair, a Dhia, ri luchd mo strì ;
 I cuir cath ri luchd mo chath'.
 2 Glac féin do thargaid, is do sgiath, éirich, dean còmhnaidh maith.
 3 Glac fòs do shleagh, 's air luchd mo am bealach druid gu teann : [thòir
 Ri m'anam abair féin mar so, is mi do chòmhnaidh ann.
 4 Trom-nàir' is masladh gu robh dhoibh
 ta 'g iarraidh m'anam' bhoichd :

Is pilleadh iad le h-amhluchd geur,
ta smuaineachadh dhomh lochd.
5 Biodh iad mar mhuillnein dol le
'nan tòir biodh aingeal Dé: [gaoith:
6 Biodh aingeal Dé 'g an ruith gu
teann,
dorch sleamhuinn biodh an ceum.

7 Oir lontan leag iad air me shon,
gun aobhar no cion-iath;
Is slochd gun aobhar chladhaich iad,
chum m'anam chur an sàs.
8 Gun fhios da, thigeadh dòruinn air,
is glacar e san lion
A dh'fholuich e: san dòruinn cheudn'
tuiteadh e féin gu dian.

9 Ni m'anam gairdeachas an Dia;
's 'na fhurtachd sòlas mòr.
10 Is their mo chnàmhann uile, Dhé,
cò choimeas riuts' is còir?
Ni teasairginn do'n duine bhochd
o'n neach ta air ro-threun,
An t-ainnis is am bochd o'n ti
le'm b'àill a chlaoidh gu léir.

11 Luchd fianais bhréige dh'éirich
is chuir iad as mo leth [rium,
Na nithe sin gu h-eucorach,
nach b' fhiosrach mi am bith.
12 Olc dhiol iad rium an éiric maith,
chum m'anam chur fo leòd.
13 Ach mis', air bhí dhoibh sud gu tinn,
ghabh umam culaidh bhròin:

M'anam le trasgadh dh'ámhlaich mi,
's phill m'urnuigh ann am chrìos.
14 Marcharaid, brath'r, no fear-caoidh
màth'r
gu brònach crom ghluais mis'.

15 Ach chruinnich iad, is bha iad ait,
air bhí dhomh ann an teinn:
Gun fhios domh, chruinnich cuideachd
gun tàmh mo reubadh rinn. [thàir,
16 Le cealgairibh gu fanoideach,
'nam féisd rinn spòrsa dhiom,
Do chasadh leo am fiacra rium,
ri magadh orm gu dian.

17 Cia fhad is léir dhuit so, a Dhé?
saor m'anam féin gu cas
O'm milleadh-san: mo sheircein fòs,
tèarunn o leòmhnaibh bras.

18 Làn-bhuidheachas do bheirmid dhuit
am measg an tionail mhòir;
'S am measg an t-sluaigh tràth 's lion-
ard-mholam thu le glòir. [mhor iad,
19 Mo naimhde ta gun aobhar rium,
na biodh ac' aoibhneas dhiom:
Do'n dream a thug dhomh fuath gun
a'm' chaogadh sùl na biom. [chùis

20 Oir ann an sìth cha'n 'eil an tlachd,
ach ann am beartaibh claon,
An aghaidh dhaoine clùin na tìr',
'g am buaireadh air gach taobh.
21 Gu farsuinn dh'fhosgail iad am beul,
is rium, ha, ha, a deir,
Chunnaic a nis ar sùil an nì
bu mhiannach leinn teachd air.

22 Ach chunnaic thusa so, a Dhia,
na bi a'd' thosd a'm' fheum:
A Thighearn is a Dhia nam feart,
na fuirich uam an céin.
23 Tog ort, is mosgail chum mo cheirt,
fa m'chùis, mo Dhia, 's mo Rìgh.

24 Dhia, dean a réir do cheartais breth,
is dhoibh na b'aoibhneas mi.

25 'Nan cridh' na h-abradh iad riu féin,
ha, ha, 'se sud ar miann:
Is fòs na h-abradh iad a chaoidh,
do shluig sinn e gu dian.

26 Biodh orra nàir, is tairngear iad
gu h-amhluchd mòr le chéil',
A ta gu suilbhìr is gu h-ait,
ri faicinn m'ámhghair ghéir:

Is biodh iad air an sgudachadh
le masladh is le nàir',
Tha 'g iarraidh urraim mhòir dhoibh
a'm' aghaidh-sa gun tàmh. [féin

27 Biodh aoibhneas orra, 's gairdeach-
a sheasas dhomh mo chòir: [as,
Is abradh iad, Mòr-chliu gu robh
do Thighearna na glòir',

Tha gabhail tlachd do shonas buan
a sheirbhisich a ghnàth.

28 Is air do cheartas thig mo bheul,
is air do chliu gach là.

SALM XXXVI.

1 **D**EIR eusaontas an droch-dhuin' so
'na chridhe stigh 'sna chliabh
Fior-eagal Dé am beachd a shùl
cha n' eil, is cha robh riamh.

2 Oir ni e brionnal baoth ris féin
a réir mar thaitneas ris;
A chionta gus am foillsichear
mar aobhar fuath d'a sgrìos.

3 Fìor-chluaintearachd is eucoir mhòr,
sud cainnt a bheoil gu tric:
Is sguir e fòs o dheanamh maith,
is leig e dheth bhì glic.

4 Ainmheas 'na leabaidh tha e dealbh'
san t-slighe nach 'eil ceart
Shuidhich is shocruidh se e féin:
cha'n oillteil leis droch bheart.

5 Do thròcair tha sna nèamhaibh
a Thighearn is a Dhé: [shuas,
Gu ruig na neoil, is àird nan speur,
làn ruigidh t'fhirinn réidh.

6 Do cheartas mar na sléibhtibh ard',
do bhrèth mar dhòimhneachd mhòir;
Air duine 's ainmhidh nì thu, Dhé,
deadh-choimhead agus fòir.

7 O Dhia! is priseil urramach
do chaoimhneas gràdhach caoin;
Fo sgàil do sgéith nì uime sin,
làn dòchas clann nan daoine.

8 Le sàil do theach is t-àrois phailt
sàsuichear iad gu mòr;
A t'amhainn làn do shòlasaibh
deoch bheir thu dhoibh r'a h-òl.

9 Tobar na beatha tha gu dearbh
agadsa, Dhia nan dùl;
Is ann ad sholus dealrach glan,
chì sinne solus ìuil.

10 Maireadn do chaoimhneas gràidh, a
do'n dream chuir eòlas ort: [Dhé,
Is buanaich t'fhìreantachd faraon
do luchd a' chridhe cheirt.

11 Na leig do chois an àrdain bhuirb
a'm' aghaidh teachd, a Dhé:
Is làmh an droch dhuin' aingidh fòs
gu bràth na gluaiseadh mi.

12 An sin do thuit luchd-deanamh uile:
is leagadh iad a sìos,

Ag d'fhoill luith cha'n fheudar leo,
gu'n éirich iad a níos.

SALM XXXVII.

- 1 **L**ASAN no campar na biodh ort
mu dhaoibh aingidh olc,
Is na gabh farmad ris an dream
a bhios a' deanamh lochd.
- 2 Oir amhluidh mar is dual do'n fheur,
glan-sgathar iad gu grad,
Is amhluidh mar na lusa maoth'
crion-seargaidh iad air fad.
- 3 Cuir-sa do dhòchas ann an Dia,
is deanar maitheas leat,
Mar sin sior-mhealaidh tu an tìr,
's beathaichear thu gu beachd.
- 4 Gabh tlachd an Dia, is bheir e dhuit
làn rùn do chridh' a chaoidh.
- 5 Do shlighe tabhair suas do Dhia;
earb ris, is bheir gu crìch.
- 6 Foillsichidh e do chòir 's do cheart,
mar sholus glan nan tràth;
Is amhluidh mar àrd-mheadhon-là
do bhrèitheanas a ghnàth.
- 7 Gu sàmhach fan ri Dia nan dùl,
is feith le foighid leis;
An tì 'na shlighe' a shoirbhicheas,
na gabh-sa farmad ris:
- 8 Fa chùis an fhir a bheir gu buil
a dhroch-bheart innleachdach.
- 9 Leig corrulch dhìot, tréig fearg:
na bi-sa frionasach. [chum uilc]
- 10 Oir droch dhaoi' is luchd-deanamh
glan-sgathar as gu léir: [uilc]
- 11 Ach lion 'g am bheil an sùil ri Dia,
buan-mhealaidh iad an tìr.
- 12 Oir feith gu foil ré tamuill bhig,
's an droch dhuin' cha bhí ann:
'S 'na ionad fòs, ma bheir fa'near,
cha bhí e féin no 'chlann.
- 13 Ach mealaidh daoine séimh am
am fearann is an tìr: [feasd]
- 14 Lan-shòlas bheirear dhoibh faraon,
an saoi-bhreachd na sìth'.
- 15 Tha 'n t-aingidh cumadh lochd do'n
's a' casadh 'fhiacra ris. [t-saoi,
- 16 Ni Dia air fanoid: oir dha 's léir
gur dlùth air là a sgrios.
- 17 Na h-aingidh tharruing iad an lann;
is chuir am bogh' air ghleus,
A leagadh aim-beartach is bhochd,
's a mharbhadh luchd deadh bheus.
- 18 An claidheamh théid 'nan cridhe
théid air am bogha claidh. [féin,
- 19 'S fèrr beagan aig an duine chòir,
na saoi-bheas mòr au daoí.
- 20 Oir gairdeana luchd aingidheachd
mìn-bhriseair air an cruas,
Ach daoine còir is fireanach
ni Dia an cumail suas.
- 21 Air aimsiribh nam fireanach
is fiosrach Dia gun cheisd:
An oighreachd is an seilbh faraon,
dhoibh 's maireannach am feasd.
- 22 Tha chuirear iad gu rudhadh
gruaidh,
's an aimsir ghàbhaidh olc:
Oir gheibh iad uil' an sàth gu leòr
an làthibh gainne 's gort'.
- 23 Ach sgriosar droch dhaoi', namhde
bidh iad mar shailh nan uan: [Dhé.

- Làn-mhillear iad, is théid dhoibh as,
mar dheataich nach 'eill buan.
- 24 An lasachd gabhaidh daoine daoí,
's cha dìol a ris air ais;
Am firean tha e tròcaireach,
is nithear pailteas leis.
- 25 Oirmheud 's a fhuair a bheannachd
sior-mhealaidh iad an tìr: [san
- 26 'S an dream a gheibh a mhallachd-san
lom-sgríosar iad gu léir.
- 27 Tha Dia a' stiùireadh cheumanna
an duine naomha chòir:
Is tha e gabhail tlachd is toil'
d'a shlighe-san gu mòr.
- 28 Nan tarladh dha gu'n tuiteadh e,
cha tilgear tur e sìos:
Oir tha an Tighearna le 'laimh
'g a chumail suas a ris
- 29 Bha mise òg, 's a nis an aois;
is riamh cha'n fhaca mi
'Na dhiobrachan an duine còir,
no 'shliochd ag iarraidh bìdh.
- 30 Sior-thruacant' e, is coingheallach:
beannaicht' a shliochd a ta.
- 31 Seachainn an t-olc, is dean am maith,
is còmhnuidh gabh gu bràth.
- 32 Is toigh le Dia ceart bhrèitheanas,
a naomh cha tréig e chaoidh;
Sior-choimhdear iad: ach sgatharsìos
droch shliochd nan daoine daoí.
- 33 Mealaidh na fireana an tìr;
buan-chòmhnuidh ni iad innt'.
- 34 Thig beul an t-saoi air gliocas glan,
a theang' air rogha cainnt.
- 35 Tha lagh a Dhé 'na chridh' a stigh:
cha sleamhnuich uaidh a cheum.
- 36 Tha 'n droch dhuin' feitheamh air
an t-saoi,
g'a mharbhadh is g'a theum.
- 37 Cha 'n fhàg an Tighearna e 'na làimh
a dheanamh air droch-bheirt;
Cha'n fhàgar ris e ann am binn,
tràth chuirear e fo cheirt.
- 38 Feith thus' air Dia, 's na shlighe
is àrduichear leis thu, [gluais
- 39 An tìr gu meal thu, is droch dhaoi'
'g am milleadh chì do shùil.
- 40 An duine malluicht' chunnaic mi
an neart, 's an inbhe mhòir,
'Ga sgaoileadh féin a mach mar
a' fàs gu dosrach ùr: [chraoibh,
- 41 Ach chaidh e seach, is feuch cha
dh'iarr, is cha d'fhuaras e. [robh;
- 42 Amhairc is feuch gur sìth is crìoch
do'n duine dhireach réidh.
- 43 Ach sgriosar luchd an eusaontais,
is théid dhoibh as faraon:
Di-mhilltear agus sgathar sìos
crìoch dbeireannach dhroch dhaoi'.
- 44 Ach furtachd fhuair nam firean fòs,
thig sin o Dhia nan dùl:
Is anns an aimsir thrìoblaidich,
's e 's barrant air an cùl.
- 45 Thig treis is furtachd thu' o Dhia,
le fuasgladh an deadh àm;
Saorar iad leis o dhaoibh olc,
oir chuir iad muaghinn ann.

SALM XXXVIII.

- 1 **A** THIGHEARN, ann ad chorruih
na cronuich mi gu garg; [mhòir

- Na dean mo smachdachadh gu geur,
an uair a lasas t'fhearg.
- 2 Oir tha do shalghe guineach geur
sàith' annam féin gu teann :
Is orm a ta do làmh gu trom,
'gam chumail sìos gach àm.
- 3 Cha'n 'eil maoin fhallaineachd a'm'
air son do chorruich ghéir ; [fhèidil,
A'm' chnàmhaibh cha'n 'eil tàmh no
air son mo pheacaidh féin. [fois,
- 4 Oir chaidh mo pheacaidh os mo
taid orm 'nan eire thruim. [cheann ;
- 5 Mo chreuchda ta ro-lobhta, 's breun ;
mo ghòruich 's coireach rium.
- 6 Tha mi gu cràiteach, euslan, crom,
a' triall gach là le bròn.
- 7 Mo leasraidh làn do ghalar breun' :
gun fhallaineachd a'm' fhèidil.
- 8 Taim lag is brùit' : a' bùireadh fòs
tre an-shòcair mo chridh'.
- 9 A'd' làth'r, a Dhé, tha m' uile
mhiann :
cha'n fholuicht' ort mo chaoidh.
- 10 Mo chridhe ta sìor-phloscartaich,
mo neart chaidh uam gu glàn ;
An taic ri fradharc geur mo shùl,
sin agam fòs cha d'fhan.
- 11 Tha luchd moghaol 's mo chairde
a' seasamh fad o m' bheum-ic caomh
Mo choimhearsnaich is luchd mo
a' teicheadh uam an céin. [phàirt,
- 12 Sealg orm a ta luchd iarraidh
m'anm' :
luchd iarraidh m' uile a ghnàth,
A' fàbhairt nithe aimhleasach,
's a' smuaineach' ceill' gach là.
- 13 Ach mise fòs mar bhodhar mi,
nach cluinneadh guth no sgeul :
's cosmhuil mi ri duine balbh,
gun chomas fosglaidh béil.
- 14 Mar sin mar dhuine mi nach cluinn,
gun achmhasan 'na bheul.
- 15 Oir dh' earb mi riut, a Dhé, mo
Thriath :
Dhia, freagraidh tus' a'm' fheum.
- 16 Thubhairt mi, chum nach maoidh-
eadh iad,
thoir freagradh dhomh gu cas :
Is chum nach dean iad gairdeachas
'n tràth shleamhnulcheas mo chas.
- 17 Oir 's dlùth chum claonaidh mi,
's mo bhròn
a'm' fhlànais tha do ghnàth.
- 18 Mo lochd do innseam, is fo m'
mòr aimheal orm-sa ta. [chiont'.
- 19 Ach mheud 's a ta 'nan naimhde
dhomh,
's ro bheothail iad 's is treun ;
Is luchd mo mhl-rùn eucorach,
taid lìonmhor mar an ceudn'.
- 20 'Siad sin a's naimhde dhomh gu fìor,
luchd-diolaidd maith le h-olc ;
Air son gu bheil mi leantuinn air
an ni tha maith gun lochd.
- 21 Na treig mi, Thighearna : mo Dhia,
na bi-sa uam an céin.
- 22 Dhia, greas a chum mo chuideach-
oir 's tu mo shlàinte féin. [aidh,

SALM XXXIX.

- 1 THUBHAIRT mi, bheir mi féin fa'-
1 mo shlighe : 's ni mi fòs [near

- Motheangadh choimhead mar le srèin,
air bhith do'n daol a'm' chòir.
- 2 Dh'fhan mi gu tosdach balbh a'm'
o'n ni sin féin bu mhaith ; [thámh,
Mhosgail mo thrioblaid is mo bhròn
annam gu mòr a stigh.
- 3 Air bhith dhomh smuaineachadh
do ghabh mo chridhe teas : [mar so,
Is las an teine : is mar so
le m' theangaidh labhair mis' :
- 4 Thoir fios, a Dhé, dhomh air mo
tomhas mo là ciod e : [chrich,
Gu faighinn eòlas agus fios
cia h-anmhuinn gearr mo rò
- 5 Feuch rinn thu mar leud bois' mo
mar neo-ni agad m'aois : [làith',
Gach neach d'a fheabhas, e gu fìor,
's ni dìomhanach gun phris.
- 6 An samhladh bréig' a' siubhal fòs
gach duine ta gu dearb' :
Gun suaimhneas fòs 'gam buaireadh
an dìomhanas gun tairbh' : [féin,
- A' torradh nithe, 's cur ri chéil'
mòr bheartais air gach dòigh,
Gun fhios co'n t-oighre chruinnicheas,
no mhealas iad fadheòidh.
- 7 Ciod nis ri'm feitheam féin, a Dhé ?
mo dhòchas dhìot do ni'm'.
- 8 Saor mi o m' uile lochd ; 's na dean
ball-maslaidh an-daoin' dhìom.
- 9 Dh'fhan mi a'm' thosd, gun fhosg-
oir leatsa rinneadh e. [ladh béil,
- 10 Tog dhìom do bhuille, Dhé : le
do làimhe chlaoidheadh mi. [beum,
- 11 Tràth chronichear leat neach m'
lochd,
mar chnuimh théid as d'a shnuadh
Gu deimhin féin 's fìor-dhìomhanas
gach duin' air bith do'n t-sluagh.
- 12 Dhia, éisd ri m' urnuigh, is ri
m' ghlaodh ;
ri m' dheidir a'd' thosd na bi ;
Oir 's coigreach agad, is fear-cuairt,
mar m' athraibh uile mi.
- 13 Dhia, coigil agus caomhain mi,
gu faighinn neart ri m' bheò
Mu'n siubhail mi, a'dol do'n eug,
's nach bi mi ann ni's mò.

SALM XL.

- 1 DH'FHEITH mi le foighid mhaith ri
Dia,
chrom thugam, dh'éisd mo ghuth :
2 Is thug se á slochd uamhuinn mi,
á clàbar criadha tiugh :
Air carraig chòmhnaird chuir mo chos
mo cheuman shocruidh e.
- 3 Is òran nuadh chuir e a'm' bheul,
gu b'e sud moladh Dhé :
Chì mòran e, 's fo eagal bìd',
is earbaidh iad á Dia.
- 4 'S beannalc' an duine sin gu dearb'
ni dòchas as an Triath,
Is nach gabh tlachd no toil air bith
do luchd an àrdain mhòir,
No fòs do'n dream a théid a thaobh
gu cèll, le saobhadh glòir'.
- 5 Is lìonmhor t'òibre iongantach,
a Thighearna is a Dhé, [mhear ia,
'S do smuaintean oirnn : cha'n air
an ordugh dhuit gu rìidh :

Na'n cuirinn iad an céill gu min,
no fòs na'n innsinn iad,
An àireamh rachadh thar mo neart,
aig lìonmhoireachd is meud.

6 Ofrail no iobairt leat cha mhiann,
dh'fhosgail thu féin mo chluas;
Lochd-iobairt agus iobairt-loisgt'
cha d'iarr thu dhuit chur suas.

7 An sin do labhair mise, feuch,
a ris a ta mi teachd:
An ròl' an leabhair ormsa fòs
sud sgriobhta tha gu beachd.

8 'Se sud mo thlachd 's mo mhiann, a
do thoil gu deantadh leam: [Dhé,
Do reachd gu dearbh a ta gu buan
a'm' chridhe stigh, 's a'm' chom.

9 Air t'fhireantachd sa' choinneimh
a Dhé, rinn mise sgeul: [mhòir,
Oir feuch, a Dhé, mar 's aithne dhuit
nìor chaisg mi féin mo bheul.

10 A'm' chridhe t'fhireantachd nìor
cheil;
ach t'fhirinn chuir mi'n céill;
Do shlàint', 's do chaoimhneas gradh-
ach caomh
o'n t-sluagh nìor cheil mi féin.

11 Do thròcair chaoimh na cum-sa uam,
a Thighearna gu bràth;
Do chaoimhneas gràdhach, t'fhirinn
gleidheadh iad mi a ghnàth. [fòs

12 Oir is do-àireamh iad na h-uile
ta 'g iadhadh orm mu'n cuairt;
Do ghlaic mo pheacaidh mi cho teann
's nach feud mi sealltuinn suas:
D's lìonmhoir' iad na folt mo chinn,
is thréig mo chridhe mi.

13 Dhia, gu ma toil leat furtachd orm,
grad-chuidich leam, a Dhé,
4 Bìodh nàir' is amhladh dhoibh
do m'anam dh'iarras claidh: [faraon,
tugaig orr' air ais, is rudhadh gruaidh',
le 'm b'àill mo chur gu dìth.

5 Gun àird, gun àiteach' gu robh iad,
mar thuarasdal d'an nàir',
1 Thubhairt rium gu fanoideach,
aha, aha, le gair.

6 Aoibhneas is aighear do gach neach,
ga d'iarraidh féin a ta:
s abradh iad le'n toigh do shlàint',
Dia gu ma mòr a ghnàth.

7 Ach mis' ged tha mi ainnis bochd,
smuainichidh orm an Triath:
I'fhear cabhair thu 's mo Shlànuigh-
moille na dean, a Dhia. [ear;

SALM XLI.

'S BEANNAICHT' am fear a bheir gu
fa'near an duine bochd: [glic
an uair a thrioblaid is a theinn,
bheir Dia e saor o'n olc.
Nì Dia a dhion, 's a chumail beò,
is beannaicht' e sau tìr:
u toil a naimhde mi-runach
na tabhair e gu sìor.

Air leabhadh 'thinneis iarganaich
bheir Dia dha neart is treòir
leabhadh nì thu dha air fad
ri h-àm a thinneis mhòir.
Thubhairt mi, dean-sa tròcair orm,
a Thighearna is a Dhé;
leighis m'anam euslan bochd,
oir t'aghaidh pheacaich mi.

5 Tha'n dream sin a's fìor-naimhde
a' labhairt orm le beum: [dhomh
O c'uin a sgrìosar 'ainm-san as,
's a théid e sìos do'n eug?

6 Ma thig e m'amharc, labhraidh e
cainnt dhiomhanach le 'bheul:
Ta 'chridh' a' torradh nìmh a stigh,
's a muigh a' deanamh sgéil.

7 Sìor-chogarsaich an cluais a chéil',
luchd m' fhuath' a ta air fad:
A'smuaineachadh 's a' cumadh lochd
a'm' aghaidh féin gun stad.

8 Droch thinneas (deir iad) tha gu dlùth
a' leantuinn ris r' a bheò;
Air bhith dha nìs 'na luidh' gu tinn,
cha'n éirich e nìs mò.

9 Am fear bu charaid dileas domh,
rì'n earbainn gach nì b'àill,
'S a dh'ith do m'aran air mo bhòrd,
a'm' aghaidh thog e 'shàil.

10 Ach thusa, Dhé, dean tròcair orm,
is tog mi ris au àird,
A chum gu tugainn luigheachd dhoibh
is comain cheart gun dàil.

11 Tre so is fìosrach mi gu beachd
gur ionmhuinn leatsa mi:
Air son nach d'thug mo naimhde
buaidh,
's nach d'rinneadh leo mo chlaoidh.

12 Ach mise, ann am ionracas,
's tu sheasas mi a ghnàth:
Am fianuis fòs do ghnàise, Dhé,
ga m' shoocruchadh gu bràth.

13 Iehobhah Dia chloinn Israeil,
beannaicht' gu robh e féin,
O aois gu h-aois gu suthain sìor,
Amen, agus Amen.

SALM XLII.

1 **M**AR thogras fiadh na sruthan uisg'
le bùireadh àrd gu geur,
Mar sin tha m'anam ploscartaich,
ag éigheach riutsa, Dhé.

2 Tha tart air m'anam 'n geall air Dia,
'n geall air an Dia ta beo:
O c'uin a thig 's a nochdar mi
am fianuis Dhia na glòir'?

3 Gach là is oidhch' is iad mo dheòir
a's cuibhrionn dhomh 's a's biadh:
An uair a deir iad rium a ghnàth,
c'ait bheil a nis do Dhia?

4 Tha m'anam air a dhòrtadh mach,
a' cuimhneachadh gach nì;
Oir chaidh mi leis a' chuideachd
dol leo gu teampull Dé: [mhòir

Seadh chaidh mi leo le gairdeachas,
is moladh fòs le chéil',
Seadh leis a' chuideachd sin a bha
a' coimhead làithe féil'.

5 O m'anam! c'uum' a leagadh thu
le diobhail misnich sìos?
Is c'uum' am bheil thu'n taobh stigh
fo thrioblaid is fo sgìos? [dhiom

Cuir dòchas daingean ann an Dia,
oir fathast molam e,
Air son na furtachd is na slàint'
thig dhomh o'eudan rèidh.

6 Thuit m'anam annam sìos, a Dhé,
ghrad-chuimhnich mi 'n sìn ort;
O thalamh Iordain, Hermoin àird,
o Mhìtsar fòs nan ence.

7 Le fuaim do shruthar, uisge féin,
ta doimhn' air dhoimhne gairm :
Do stuaidhean, is do thonnann árd'
dol tharum tha le toirm.
8 Orduichidh Dia d'a ghrásaibh
a chaolmhneas anns an ló : [dhomh,
San oidhche ní mí guidhe 's ceòl
ri Dia a chum mí beò.
9 Mocharraig, c'uim' a thréig thu mí ?
ri Dia a deir mí féin :
Is c'uim' am bheil mí triall fo bhròn,
bhrigh fóirneirt m'eascail thréin ?
10 Mar lann a'm' chnámhaibh, m'eas-
toirt toibheim dhomh a ta : [cairde
Tráth their iad rium gu fanoideach,
c'ait bheil do Dhia ? gach lá.
11 Om'anam, c'uim' a leagadh thu,
le díobhail misnich síos ?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh
fo aimheal is fo sgíos ? [dhíom
Cuir dóchas daingean ann an Dia :
oir molam e a ghnáth,
O's e a's sláinte do mo ghnúis,
is e mo Dhia gu bráth.

SALM XLIII.

1 Cóm cothrom rium, is tagair féin
O mo chúis, o'n fhineach oíle,
O'n eucorach, 's o fhear na ceilg',
Dhé, saor-sa mí o'n lochd.
2 C'ar son a thilg thu mise uait ?
's gur tu mo Dhia 's mo thréoir ;
C'arson bhrigh fóirneirt m'eascailde,
an siubhlam féin fo bhròn ?
3 Dhia, t'fháirinn is do sholus glan,
leig thugam iad a mach : [naoimh,
Ga m' sheòladh chum do thulaich
's mo thabhairt chum do theach.
4 'N sin racham dh'ionnsuidh altair
an Dé sin m' aoibhneis mhóir : [Dhé,
Air clársaich bhinn do mholam thu,
O Dhia, mo Dhia na glóir'.
5 O m'anam, c'uim' a leagadh thu,
le díobhail misnich síos ?
Is c'uim' am bheil thu'n taobh stigh
fo aimheal is fo sgíos ? [dhíom
Cuir dóchas daingean ann an Dia ;
oir molam e a ghnáth,
O's e a's sláinte do mo ghnúis,
is e mo Dhia gu bráth.

SALM XLIV.

1 I e'a cluasalbh chuala sinn, a Dhé,
ar sinnsir chuir an céill
Na gníomhara a rinneadh leat,
'nán alnsir, fad o chéin.
2 Le d' láimh mar thilg thu mach na
is iadsan chuir 'nán áit : [sloigh,
Mar rinn thu air na cinnich claoidh,
ach dhoibhsan thug an sáth.
3 Oir sealbh san tír cha d'fhuaireadh
le'n claidheamh no le'n loinn, [leo
Ní mó a rinne an gairdean féin
anteasairginn 'nán teinn : [bhuaidh,
Ach do lámh dheas thug dhoibh a'
do ghairdean neartmhór treun,
Is solus g'an do ghnuis', a chionn
gu'n d' thug thu dhoibhsan spéis.
4 Oir 's tusa féin, a Dhia nam feart,
mo Thighearn is mo Rígh :
Furtachd do Iacob orduich uait,
is fuasgaill air gun díth,

5 'S ann tre do neart-sa leagar síos
na h-uile 's naimhde dhuinn :
Tret'ainm-sa saltraidh sinn gu lár
an dream a dh'éireas ruinn.
6 Oir as mo bhogh' cha dean mí bun,
cha'n fhurtachd dhomh mo lann.
7 Ach 's tusa náirich luchd ar fuath',
o'r naimhdibh shaor thu sinn.
8 Air feadh an lá 's ann ann an Dia,
a ní sinn uall is glóir :
Is t'ainm-sa fós air feadh gach linn,
árd-mholaidh sinn gu mór.
9 Ach rinn thu nís ar tilgeadh dhíot,
is náirich thusa sinn :
'S a mach le'r n-armalltibh 's le'r
cha'n'eil thu féin dol leinn. [feachd
10 Gu teicheadh chuir thu sinn air ais
o'n námhaid gheur sa' chath :
Is luchd ar mí-ruin tha dhoibh féin
a' deanamh creich' is sgath'.
11 Mar chaoraich thug thu sinn 'nár
biadh ;
measg chinneach sgaoileadh sinn.
12 Reic thu do phobull féin gun fhiach
's gun mheud air maoin d'an cinn.
13 Do rinn thu toibheum dhinn gu
truagh
d'ar colmhearsnaich gu léir ;
Ball-fanoid do na bheil mu'n cuairt,
's ball-magaidh mar an ceudn'.
14 Am measg nan Geintileach air fad
gnáth-fhocal rinn thu dhinn ;
'S am measg a' phobull anns gach áit
'nár n-aobhar crathaidh cinn.
15 Tha m' amhlúadh is mo mhasladh
a'm' fhianuis féin a ghnáth, [geu
Rinn náir is rudhadh fós mo ghruaidh
m'fholach gu truagh gach lá.
16 'Se sin mo chorthaobh guth an fhi
a chálneas mí gu h-óile,
'S a spreigeas mí ; 's a thaobh an námh
's an díoghaltaich gu lochd.
17 Sud uile ge do tháinig oírn,
níor dhearmaid sinne thu ;
Cha d'rinn sinn breug no brisead'
claon
'n aghaidh óo chúmhnaint dhíldh.
18 Cha d' aom ar n-aigne uaitse riamh
ar crídh' cha deach air cúl :
O d' shlighe cha do chlaon ar cos
's cha deach air seachran íoil.
19 An ionad dh'rágon ge do phronn
thu sinne síos gu lár,
Is ge do dh'fholuich thusa sinn
le sgáil is dubhar báis.
20 Ma 's e gu'n leig sinn as ar cuimhne
ainm uasal árd ar Dia,
No gu dia eile coimheach bréig'
ar lámh ma shínn sinn riamh :
21 Nach rannsuich Dia so féin a mach
oir aige ta lán-fhios
Air díomhaireachd a' chridhe stigh,
gach car a t'ann is cleas.
22 Oir, airdo shonsa mharbhadh sinn
air feadh an lá gu léir,
'S mar chaoraich tha sinn air ar mea
a chasgaireadh gu geur.
23 Mosgaill ; c'ar son a choidleas tu
Dhia, fairich as do shuain ;
Gu bráth na tilg-sa sinn a mach,
na triall-sa fada uain.

24 Cíod uim' am foluich thu do ghnéis?
cíod uim' an dearmaid thu
Ar n-Amhghar, is ar n-éigin mhór
tha 'g iadhadh oirnn gu diùth?
25 Oir chrom ar n-anam slo do 'n àir,
ar brò ri talamh theann.
26 A'd' thrdcair éirich, cuidich leinn,
is furtalach oirnn san am.

SALM XLV.

1 **D**EADH aobhar drain naomh is ciùil
a' deachdadh ta mo chridh':
Is labhran air na nithibh sin
a rinn mí féin do'n Rìgh:
Mar pheann an làimh fir-agriobhaidh
a chuireas sìos gu luath, [dheis,
Is ambluidh sin, mo theangadh ta
airt-urram árd a' luaidh.

2 Is maisich' thu na clann nan daoine';
gràs dhòirteadh ann ad bheul:
Is air an aobhar sin rinn Dia
do bheannachadh gach ial.

3 Deasuich do chlaidheamh air do léis,
O thus' a ghaigich mhóir:
Le d' chumhachd is le d'mhòralachd,
le greadhuachas is glóir.

4 Bhrìgh firinn, suairceis, agus ceirt,
marcaich gu buadhach árd,
s nithe uamhor teagaisgidh
do dheas làmh dhuit 's gach áit.

Rachadh do shaighde gear' gu cridh'
gach eascairid an Rìgh:
re sin am pobull tuitidh fò'd,
is nìthear leat an claidh.

Gu suthain is gu sìorruidh ta
do chaithir árd, a Dhe:
lat-shuaicheantais do rìoghachd-sa
is slat ro chothrom l.

O 's ionmhuinn leatsa còir is ceart
is thug thu fuath do'n oir;
is ceann do chompanach chuir Dia,
do Dhla-s' ol' aobhneis ort.

Do'n alos, mhirr, is chasia,
o t'eudach fàile théid:
eo sud do chuir iad aobhneas ort,
o d' lùchairt geal mar dheud.

Am measg do mhnathan urramach
ta nigheana nan rìgh:
an òr na h-Ophir, air do dheis,
do bhan-rìgh seasaidh i.

A nighean, éisd is amhairc fòs,
is crom-sa slo do chluas;
igh t'athar, is do mhuinntir féin
na cuimhnich á so suas.

Gabhaidh mar sin an Rìgh làn-toil
do d'áille thlachdmhor féin:
ir 'se do Thighearn is do Thriath,
thoir urram dha is géill.

Thig nighean Thiruis thugad fòs,
le tìodhlacaibh gu tric;
na daoine saobhir tha 'nam measg
ag asluch' gràis is íochd.

Nighean an Rìgh gu dearbha a stigh,
tha uile làn do ghloir:
na 'culaidh eudaich uimpe fòs,
air oibreachadh le h-òr.

Am brat do obair ghréis le snàth'd,
bheirreair i gus an rìgh:
ig thugad lùchd a coimheadachd,
s a maighdeana 'na déigh.

Théid iad gu cuirt an Rìgh a steach,
ut, aobhneach bheirreair iad.

16 Air son do shinnsir bidh do chlann,
inar phrionnsaibh anns gach áit.

17 T'ainm gíormhor do gach linn a
air chumhne cuiridh mí: [thig,
Is bheir mar sin am pobull duft
árd-mholadh feadh gach rè.

SALM XLVI.

1 **S** Dia a's tearmunn duinn gu
beachd,
ar spionnadh e 's ar treis:
An aimsir carraid agus teinn,
ar cabhair e ro-dheas.

2 Mar sin ged ghluais' an talamh
cha'n aobhar eagail duinn: [trom,
Ged thilgeadh fòs na sléibhte mòr'
ám builgein fairg' is tuinn.

3 Na h-uigseacha le beucaich bhuirb,
ged rachadh thar a chéil':
Le'n ataireachd ged bhlo dh air chrith
na beanntan árd' gu léir.

4 Ta amhainn ann, le 'sruthaibh
ní caithir Dhé ro-áit: [sèimh,
Fior-álte naomh an tí a's áird',
am bheil sìor-chòmhnuidh aig.

5 Tha Dia 'na meadhon innte stigh
mar sin cha ghluaisear i;
Oir cuideachadh is còmhnadh leath'
'se Dia gu moch a ní.

6 Do ghabh na cinnich boil', is ghluais
na rìoghachda gu cas:
Air cur do Dhla a ghuth a mach,
do leagh an talamh as.

7 Tha Dia nan sluagh leinn féin a
ghnàth;
Dia Iacob 's tearmunn duinn.

8 Thigibh, is faicibh oibre Dhé,
gach sgrios air talamh rinn.
9 Gu h-ìomall fòs an domhain mhóir
an cogadh ní e chosg:

Am bogha bhris, an t-sleagh do ghearr,
an carbad-cogaidh loisg.

10 Bibh sàmhach, 's tuigibh gur mí
árduichear mí gu sìor [Dia:
Am measg nan sluagh, biodh urram
air feadh gach uile thír. [sèimh

11 Tha Dia nan sluagh ri còmhnadh
leinn,
's an còmhnuidh air ar crann:
Is e Dia Iacob 's tearmunn duinn,
d'ar furtachd anns gach am.

SALM XLVII.

1 **B**UAILIBH 'ur basan, uile shlòigh,
ta chòmhnuidh anns gach áit;
Le guth 's le gairdeachas do Dhia,
suas togaibh iolach árd:

2 Oir Dia ro-árd is uamhunn e;
Rìgh mòr os ceann gach tír.

3 An pobull cuiridh e fò'r smachd.
fò'r cois na slòigh gu léir.

4 Mòrachd Iacob d'an d'thug e gràdh,
mar oighreachd dhuinne thagh:

5 Chaidh Dia le calthream árd a suas,
le trompaid 's fuaimneach bladh.

6 Seinnibh do Dhla, seinn moladh:
seinn
d'ar Rìgh, seinn moladh binn:

7 Oir's Rìgh Dia mòr os ceann gach
seinn da gu h-eòlach grinn. [tír,

8 Tha Dia 'na shuidh' 'na chaithir
'sa 's Rìgh air cinnich ann. [naomh:

9 Pricnnsa nan sluagh do chruinnich pobull Dé Abrahaim; [iad, Air son gur le Iehobhah mhàin sgiath dhèideid do gach tìr: 'Se féin a's àird' s a's urramaich, s dha dlighear moladh sìor.

SALM XLVIII.

1 Is mor Iehobhah, Dia nam feart, an caithir àird ar Dia; Is air sliabh àrd a naomhachd féin, ion-mholta chaoilidh an Triath.
2 Beinn Shioin's breagh' a suidheach-aoibhneas gach fearainn i; [adh, Is dlùth dhi air an taobh mu thuath, tha caithir an Ard-Rìgh.

3 Aithnìhear Dia 'na lùchairtibh, mar thearmunn anns gach airc.
4 Oir feuch, tràth bha na rìghre cruinn, le chéile ghabh iad thart'.

5 Chunnaidh iad sud, is b'iongnadh leo, le cabhaig dheifrìch as.

6 Ghlac eagal iad an sin, is pian, mar mhnaoi ri saoth'r gu cas.

7 Cabhlach Tharsuis le gaith an ear, min-bhrisear leat gu luath.

3 Mar chual, is amhluidh chunnaic am baile Rìgh nan sluagh, [sinn, Am bail' ar Dé; s e Dia gu bràth ni daingean e le neart. [caomh,

9 A'd' theampull, air do chaoimhneas Dha, smuainich sinn gu ceart.

10 Mar t'ainm, is amhluidh sin do gu crìch na talmhainn ta: [chliu, Do dheas làmh làn do fhìreantachd, Dha, anns gach beart a ghnàth.

11 Beinn Shioin gu ma h-aoibhinn i, is Nighean Iudah ait, Air son do bhreitheanas, a Dhé, ta cothromach is ceart.

12 Siùbhlaibh mu thimchioll Shioin is cuairt'chibh i maraon: [naoimh, Airmhìbh a baideala gu dlùth, s a turaite gach aon. [bhreagh',

13 Thugaibh fa'near a bàbhainn s a caisteil àrd le beachd: Chum sin gu cuireadh sibh an céill do'n àl a ta ri teachd.

14 Oir 'se an Dia so féin ar Dia gu sìorruidh is gu bràth: 'Se fòs a stùras sinn gu ceart gu h-uair is àmar bàis.

SALM XLIX.

1 EISIDHSE so gach uile shluagh, na bheil sa' chruinne-ché; Is cluinibh eadar mhòr is bheag, ma's bochd no beartach e.

3 Air tuipe smuainichidh mo chridh', air gliocas thig mo bheul.

4 Aomaidh mo chluas gu parablaibh: nochdam cainnt dhorch air teud.

5 Droch làithean c'uim' am b'eagal gu'n cuirinn iad an suim, [leam Mòr aingidheachd is lochd mo shal tràth dh'iad iad orm gu cruinn?

6 Na daoine sin 'nan saoihbheas mòr ta deanamh dòigh is treis', Is ann an lìonmhoireachd an stòir a ta ro-bhòsdall leis.

7 A bhràth'r cha'n fhuasgail neach a gabhadh no a péin, [dhiubh sud

A thabhairt éiric as do Dha, ni fheudar leis 'na fheum:

8 (Oir saors' an anama's prìseil sguridh e 'm feasd gu beachd:)

9 Gu maireadh e gu sìorruidh beò, s nach faiceadh truaillidheach.

10 Oir chi e fòs na daoine glic, s an dream air dhiobhail céill; 'S na h-àmaidh, fàgail toic do chàch, is faghail bàis iad féin.

11 'Se 'n smuaineachadh gu mair a 'sancmhnuidh feadh gach rè, [tigh, A' tabhairt air am fearann ainm, a réir an ainme féin.

12 Gidheadh, an duin' an urram mòr cha mhair e ann gu buan:

Ach amhluidh mar an t-ainmhidh truagh chum bàis a shiùbhlas uainn.

13 An slighe sud ge gòrach i, taitnidh an cainnt r'an sliochd. [iad,

14 Mar chaoiraich dol san uaigh tha 'nam biadh do'n bhàs gun iochd:

Na fireanaich gheibh os an ceann làn-uachdranachd gu moch, [uaigh, 'S 'nan ionad còmhnuidh anns an seargaidh an àill' s an dreach.

15 Bheir Diado m'anam fuasgladh saoi o chumhachd bàis is uaigh', Oir gabhaidh e mi thuige féin, ga m' theasairginn le buaidh.

16 An uair a nithear saoihbhir neach, na glacadh faithreas thu; 'S an t-àm a chinneas glòir a theach, na cuireadh sud ort tòn.

17 Oir 'nuair a shiùbhlas e do'n eug, aon ni cha toir e leis: 'S an uair a theid e sìos do'n uaigh, a ghloir cha lean i ris.

18 Seadh 'anam ge do bheannaich e am feadh a bha e beò; 'S thusa, ma ni thu maith dhuit féin, o dhaoineibh gheibh thu glòir.

19 Gu h-àl a shinnsear siùbhlaidh e, solus cha'n fhaic gu bràth.

20 An duin' an urram, s e gun chéill mar ainmhidh gheibh e bàs.

SALM L.

1 LABHAIR AN Dia Iehobhah treun, an talamh ghairm gu léir, O'n àird an ear gu h-àird an iar, o éirigh gu luidh' gréin'.

2 A Sion àrd, a's foirfe mais', do dhealruich Dia nam feart.

3 Oir thig ar Dia 's cha bhi 'na thosad ach labhraidh e le neart:

Théid teine millteach roimh a ghndis, a' lasadh suas gu garg:

'S m'a thimchioll-san gu doinionnach bidh e 'na chaoiribh dearg'.

4 Air talamh, is air nèamh nan neul àrd-ghairmidh e gu treun, Gu'n tugadh e ceart bhreitheanas air 'uile phobull féin.

5 A m'ionnsuidh cruinnichibh m is tionalaibh an dream [naoimh A rinn gu dileas is gu dlùth, le h-lobairt, cùmhnant leam.

6 A cheartas-san ni nèamh nan neul a chur an céill 'na àm:

Oir 'se Iehobhah féin gu beachd
a's aon árd-bhreitheamh ann.

7 Mo phobull Isra'í éisdibh rium,
is labhraidh mi gu ceart:
A't' aghaidh togam fianuis fhior,
's mi Dia, do Dhia gu beachd.
8 Mu t'ófrailibh cha'n agram thu,
no fòs mu t'ìobairt-loisgt',
Oir m' fhianuis thug thu iad a ghnàth,
is fhuaras iad gun fhois.

Oir as do thigh cha ghabhainn uait
mar ìobairt biorach bò;
'S cha ghabhainn gabhar fhirionn fòs
mar ofrail as do chrò.
10 Gach ainmhidh beò a ta an coill
is leamsa sin gu léir,
'S na h-uile spréidh air mhìle cnoc,
ta 'g ionaltadh air feur.

11 An eunlaith's aithne dhomh air fad,
ta 'g itealaich feadh bheann:
'S leam gach fiadh-bheathach uile fòs,
feadh gharbhluich agus ghleann.
12 Geur-ocras nam biodh orm, no gort,
cha chuirinn duits' an céill,
Oir's leam an domhan mu'n iadh grian,
is na bheil ann gu léir.

13 Fuil ghabhar 'n e gu'n òlainn uait?
feòil tharbh an ithinn i?
14 Ioc ìobairt buidheachais do Dhia,
's do bhòidean do'n Ard-Rìgh.
15 An là do thrioblaid is do theinn,
goir orm an sin gu ceart:
Oir fhuasglam, is bheir thusa glòir
do m'ainms' a chuidich leat.

16 Ach ris an droch dhuin' labhraidh
mò statuìn chur an céill [Dia,
Am buineadh dhuit, no ghabhail fòs
mo chùmhaint ann ad bheul.
17 Dom' achmhasan o thug thu fuath,
's an spéis riamh e nìor chuir;
Ach thilg mo bhriathran air do chùl,
'g an diàltadh uait gu tur?

18 Tràth chunnalc thu an gaduich'
dh'aontaich thu leis 'na olc: [dàn,
'S le luchd an adhaltrais a ris,
b'fhear-comuinn thu 'nan lochd.
19 Do theangadh thug thu chumadh
bréig',
chum uile thug thu do bheul.
20 Do d' bhràthair shuidh thu thabh-
airt guth';
's do mhac do mhàthar beun'.

21 Na nithc-s' uile rinneadh leat,
is dh'fhan mi dhìot a'm' thosd;
Is shaoil thu mar a ta thu féin,
gu b'amhluidh mi gach achd:
Ach cronaicheam do pheacaidh dhuit,
a' d' amharc cuiream iad;
A chum gu faiceadh do dhà shùil,
nach fol'chear orm-sa beud.

22 O sibhs' a dhream nach cuimhnich
nis tuigibh so 'na àm; [Dia,
Mu'n dean mi liodart oirbh gu cas,
gun neach d'ur furtachd ann.
23 An ti bheir ìobairt molaidh uaith',
'se sin bheir dhomhsa glòir;
Oir nochdam slàinte Dhé do'n fhear
a ghluaiseas mar is còir.

SALM LI.

1 DEAN tròcair orm, a Dhia nan gràs,
gu h-ìochdmhor saor-sa mis',
Réir lionmhoireachd do thròcair
glan as m'uil' eusaontas. [chaoimh.
2 Gu h-ìomlan ionnail mi o m' lochd,
glan mi o m' chiont' a'd' ghràdh:
3 Oir tha mi 'g aidmheil m'eusaontais:
's léir dhomh mo lochd a ghnàth.
4 A' t'aghaidh, t'aghaidh féin a
do pheacaich mi gu trom, [mhàin;
Is ann ad fhianuis féin, a Dhé,
an t-olc so rinneadh leam:
Do chum air labhairt duit a mach,
gu biodh tu cothromach;
'S gu biodh tu glan tràth bheir thu
is ceart neo-eucorach. [breth,
5 Am peacadh, feuch, do dhealbhadh
is ann an cionta fòs [mi,
Do ghabh mo mhàthair mi 'na broinn,
tràth ghineadh mi o thùs.
6 An taobh a stigh do'n chridhe, feuch,
an fhirinn 's ionmhuinn leat:
San ionad fholuicht' bheir thu orm
gu'n tuig mi gliocas ceart.
7 Le hisop dean-sa mise glan,
is bitheam glan gu beachd;
Dean m'ionnlad fòs, mar sin bidh mi
nì's gile dhuit na sneachd.
8 Guth subhachais thoir orm gu'n
is fonn an aoibhneis ait, [cluinn.
Mar sin nì gairdeachas gu mòr,
na cnàmhan bhriseadh leat.
9 O m' pheacaibh is o m'eusaontais
foluich do ghnùis, a Dhé;
Mo sheachrain is m'uil' eucor fòs
glan thusa uam gu réidh.
10 Dhia, cruthaich annam cridhe glan;
ath-nuadhaich spiorad ceart.
11 Na tilg o d' shealladh mi; 's na buir
do spiorad naomha leat.
12 Is aig dhomh àr-ghairdeachas
do shlàinte chàirdeil féin;
Is dean-sa fòs mo chumail suas,
le d' spiorad saor gu treun.
13 'N sin teagaisgeam do shlighe, Dhé
do'n dream a bhris do reachd;
Is pillear riut le h-aithreachas
na peacaich through gu beachd.
14 O chionta fola saor-sa mi,
O Dhia, a Dhé mo shlàint':
Seinnidh gu h-àrd air t'fhìreantachd
mo theangadh anns gach àit.
15 Mo bhile, ta air druideadh suas,
fosgail, a Dhé nan gràs:
An sin do mholadh le mo bheul
cuiridh mi'n céill gu h-àrd.
16 Oir ìobairtean cha'n iarrar leat,
no bheirinn duit gach rè:
An ofrail-loisgte' fòs air bith
cha 'n 'eil do thlachd, a Dhé.
17 An spiorad briste, tuirseach, trom
sud ìobairt Dhé nan dùl:
Ri cridhe briste brùit', a Dhé,
gu bràth cha chuir thu cùl.
18 A'd' dheadh-ghean dean-sa maith, a
air Sìon do chnoc féin: [Dhia,
Ballan Ierusalem gu luath,
tog suas le d' làimh gu treun.
19 'N sin taitnidh ìobairt cheartaie
ofrail, 's làn ofrail loisgt': [riut

'N sin bheirear colpalch dhuit-sa suas,
air t'altair naomh gun fhois.

SALM LII.

1 **C**ion uime 'n dean thu, ghaigich
uail as an olc gu mòr? [thréin,
Mairidh am feasd gun cheann gun
chrìch,

deadh mhaithreas Rìgh na glòir'.

2 Do theang' a' dealbh an aimhleis
chlaoin;

chum ceilg' mar ealtuinn ghéir.

3 Is annsadh leat an t-olc na maith,
is breug na briathra fìor.

4 A theangadh chealgach, 's ion-
mhuinn leat.

gach focal millteach olc.

5 Nì Dia gu sìorruidh mar an ceudn'
làn-sgrìos a tharruing ort:

Glan-sgathar thu, is as do theach

grad spìonar thu gu tur,

A talamh is á tìr nam beò
buainear de fhreumh á bun.

6 Sud chì am firean, gabhaidh fiamh,
is nì e gàire fòs:

7 Feuch, so am fear nach d'earb á
Dia,

mar dhaingneach is mar thredìr:

Ach ann an lìonmhoireachd a stòir
a dhòchas chuir gu treun,

'Na shaoibhreas is 'na aingidheachd,
do neartaich se e féin.

8 Ach mis' mar ùr-chrann olaidh ta
an àros Dé a ghnàth:

A' cur mo dhòchais ann a ghràs,
ri fad mo rè's mo là.

9 Gu sìorruidh suthain molam thu,
chionn sud gu'n d' rinneadh leat:

Feitheam air t'ainm, oir tha e maith,
an làth'r do naomh gu beachd.

SALM LIII.

1 **N**a chridhe deir an t-amadan,
cha'n 'eil ann Dia air bith:

Taid truallidh, 's gràincil fòs an
lochd:

cha'n 'eil ann neach nì maith.

2 Dh'amhairc an Tighearna o nèamh
air cloinn nan daoine suas,

A dh'fheuchainn an robh tuigs' alg
a dh'farradh Dia nan gràs. [neach

3 An t-ionlan dlubh chaidh air an ais,
ro-shalach iad gu léir:

Cha 'n 'eil aon neach a' deanamh
cha 'n 'eil fiu aon fo speur. [maith,

4 Am bheil alg droch dhaoìn' tuigs' air
ta 'g itheadh suas gu dian, [bith

Mo phobull-sa mar aran blasd',
's nach 'eil a' galrm air Dia.

5 An sin do ghabh iad eagal mòr,
gun aobhar eagal ann:

Sgaoil Dia a chnàmha-san o chéil',
chuir sèisdeadh ort gu teann;

Is mar an ceudna chuir thu iad
gu rughadh gruaidh' is nàir',

Do bhrìgh gu'n d'rinneadh orr' le Dia
trom-tharcuis agus tàir.

6 'Se so mo ghuld' is m' athchulnge,
gu'n tugadh Dia nam feart

Cabhair d'a phobull Israel,

á Sion féin le neart!

An uair bheir Dia air ais o bhruid
a phobull féin le chéil'.

Air Iacob bithidh aoibhneas mòr,
's aiteas air Israel.

SALM LIV.

1 **T**ae t'aim-sa teasair mise, Dhé,
cum cothrom rium le d' neart.

2 Eisd m'urnuigh, thoir fa'near, a Dhé,
briathra mo bhéil gu ceart.

3 Oir dh'éirich coigrich rium-sa suas,
luchd-fòirneirt tha gu dian

An tòir air m'anam; 's cha do chuir
iad Dia fa'n comhair riamh.

4 Ach feuch, 'se Dia m' fhear-cuid-
eachaidh,

gu m'sheasamh anns gach cruas:

Bithidh Iehobhah leis an dream

a chumas m'anam suas.

5 Aimhleas do m'naimhdibh diolaidh
a' d' fhlirinn dean an sgath'. [Dia:

6 Gu toileach bheir mi lobairt dhuit:
Dhé molam t'ainm, ta maith.

7 Oir rinn e saors' is fuasgladh dhomh
o m'uile theinn gu treun:

Ionnus gu faca mi mo mhlann

air m'eascairdibh gu léir.

SALM LV.

1 **D**i m'urnuigh eisd: 's o m' ghuidhe,
R na foluich thus' thu féin. [Dhé,

2 Thoir aire 's freagradh dhomh, ta
caoidh

le bròn 's le bùireadh geur:

3 Air son guth m'eascairde gu léir,
is fòirneart fòs nan daoi:

Oir eucart thig iad orm, am feirg

dhomh thug iad fuath gun dith.

4 Mo chrìdh' a'm' chom tha cràiteach
thuit orm-sa uamhunn bàis. [goirt;

5 Crith, oilt, is uamhunn thàinig orm,
ga m'shlugadh is mi 'n sàs.

6 'N sin thubhairt mi, Is truagh nach
sgiaht colmain agam nis! [robh

'N sin theichinn as ag itealaich,
is gheibhinn tàmh is fois.

7 Feuch, shiubhlainn fòs air ànradh
fad,

chum tàlmh am fàsach chruaidh;

8 Is dheanainn deifir gu dol as
o dhoinninn gharbh na gaoith'.

9 Dhia, roinn is sgrios an teang'; sa'
bha fòirneart agus strì. [bhail

10 Taid dol m'a bhallaibh oidhch' is là
tha aimhleas ann is caoidh.

11 Eucoir ro-mhòr is olc a ta

'na mheadhlon sud gun chelsd:

Seadh feall r'a shràidibh agus cealg
cha dealaich sud am feasd. [dhomh

12 Cha b'e mo nàmh thug masladh
oir dh' fhuilginn sud gu réidh:

Cha b'e fear m'fhuath'a dh'éirich rium,
oir dhionainn uaith' mi féin.

13 Ach thusa, fear bu choimpir dhomh,
fear m'èolais, is fear m'ùil:

14 Bu bhlasd' ar comhairl'. dol le càch,
gu h-àros Dhé nan dùl.

15 Sealbha gabhadh orr' am bàs gu grad.
's gu h-ìfrinn théid iad beò:

Oir aingidheachd 'nan còmhnuidh
ghnàth,

's nam bullsgean tha gach là.

16 Ach mise, glaotham suas ri Dia,
saoraidh Iehobhah mi.

17 Glaodh Àrd, is urnuigh ni mi ris,
moch, feasgar, 's meadhon-là;
Is éisdidh e gu grad ri m' ghlaodh:
18 M'anam 's e shaor an sìth,
O'n chath 's o'n chòmhraig dh'éirich
is mòran rium ri strì. [rium,

19 Cluinnidh an Dia ta làidir beò,
's bheir dòruinn orra 's pian:
Seadh fòs an Dia air mairiunn ta,
's a bha o chian nan cian.
Is air an aobhar fòs nach 'eil
caochladh air bith 'nan staid,
Eagal an Tighearna uime sin
do thilg iad dhiubhl air fad.

20 A làmh do shìn 'nan aghaidh sud,
a bha an sìochaint ris:
A chumhnant is a nasgadh dlùth,
gu fealltach orra bhris.

21 Bu shleamhna briathra 'bhéil na'n
ach cogadh cruaidh 'na rùn: [t-im,
Bu bhuige 'chalnnt na oladh thlàth,
's i ghnàth mar chlaidheamh rùisgt'.

22 Ach tilg-sa t'eallach throm air Dia,
's e ni do chumail suas:

Cha leig e 'm feasd do'n fhìrean chòir,
o 'shocair féin gu'n gluais.

23 Ach thus', a Thighearna nam feart,
a' d' chorruich cheirt gu geur,
An slochd d'am milleadh tilgidh tu
an aitim ud gu léir:

Na daoine sligheach fuileachdach,
cha mhairiad leth an làith':
Ach annad cuiridh mis', a Dhé,
mo dhòchas is mo dhòigh.

SALM LVI.

1 **O**rrmsa dean iochd, a Dhé, oir b'àill,
le duin' mo shlugadh suas:

A tha gu dian ga m' shàruchadh
gach là le cogadh cruaidh.

2 Seadh b'àill le m'eascairdibh gun
mo shlugadh suas gach là: [iochd
Oir 's lionmhor iad tha cogadh rium
gun aobhar no cion-fàth.

3 An làithibh m'eagail earbam riut:
an Dia, a bhriathar féin

4 Àrd mholaidh mi, is ann an Dia,
chuir mi mo dhòigh gu treun.

Cha ghabh mi gealtachd uime sin,
's am feasd cha'n eagail leam,

Na dh'fheudas feoil a dheanamh orm
do lochd, le lomairt theann.

5 Mo bhriathar tha iad fiaradh fòs,
gach là mar 's toileach leo:

Chum doilghéis agus cochair dhomh
ta 'n smuainte-san gach là.

6 Tha iad le chéil' a' cruinneachadh,
is iad 'gam folach féin, [dhoibh

A' feitheamh m'anam', air bhith
ro-fhurachar mu m'cheum.

7 Gu saor an téid iad as mar sin,
le'n eucor mhòir gun tàmh?

A' d'fheirg-sa leag am pobull stòs,
a Thighearna le d' làimh.

8 Mo sheachrahn air an àireamh leat,
a'd' shearraig taisg mo dheòir:

Nach 'eil iad ann ad leabhar ahtos,
air chuimhne sgrìobht' gach uair?

9 Mo naimhde pìllidh air an ais,
tràth ghlaiream ort gu teann:

Is aithne dhomhsa do gu beachd,
oir tha Iehobhah leam.

10 An Dia, a bhriathar molaidd mi;
molam an Dia a reachd;

11 An Dia do chuireadh leam gu treun
mo dhòchas féin gu beachd.

Is air an aobhar ud, a Dhé,
cha'n eagail idir leam

Na dh'fheudas duin' a dheanamh orm,
nach 'eil dheth féin ach fann.

12 Do bhòide ta iad ormsa, Dhé:
is locam dhuit-sa cliu.

13 Oir m'anam bochd gu saor o'n bhàs,
gu gràsmhor dh'fhuasgail thu:

Nach coimhead thu mo chosa fòs
o shleamhnachadh ni's mò,

A chum gu'n gluais mi 'm fianuis Dhé
an solus dhaoine beò.

SALM LVII.

1 **D**ean tròcair orm, a Dhia nan gràs,
dean tròcair orm gach rè,

Oir annad-sa tha m'anam truagh
a' cur a dhòigh gu léir:

Is gabhaidh mi fo sgàil do sgéith
mo thearmunn is mo neart,

Gu ruig an uair sin a'ns an téid
na h-uile ud uille thart'.

2 Eighidh mi ris an Dia a's àird';
ri Dia ta làidir treun,

A chuireas leam gach cùis gu crìch,
mar chi e ormsa feum. [dhlon

3 Cuiridh e neart o nèamh do m'
o bheum an fhir le'm b'àill

Mo shlugadh; cuiridh Dia a mach
'fhirinn 's a ghràs gun dàil.

4 Tha m'anam bochd an còmhnuidh
am builsgan leòmhlan garg', [fòs

Am measg na dream a'm' luaidh' a taim
air lasadh ta le feirg:

Daoine, 'g am bheil am fiacra fòs
mar shleagh 's mar shaighde geur;

Mar chlaidheamh guineach, 's amh-
an teangadh-san gu léir. [luaidh sin

5 Os ceann nan nèamh, Dhia, tog thu
os ceann gach tìr' do ghlòir, [féin

6 Air son mo cheuma ghleus iad lìon,
chrom m'anam sìos gu làr:

Slochd romham chladaich iad, is
iad féin san t-slochd a rinn. [thuit

7 'S gleusta mo chridhe, 's gleust', a
dhuit canam moladh binn. [Dhé,

8 Mosgail mo ghlòir, 's a shaltair fòs,
a chiarsaich dhùisg an àird:

Air maduinn mosglam féin gu moch,
is seinneam ceòl gu h-àrd.

9 Dhia, measg a' phobuill, molam thu;
dhuit seinneam measg an t-sluaigh:

10 Oir t'fhirinn is do thròcair mhòr,
gu nèamh nan neul chaidh suas.

11 Arduichear thus', a Dhia nam feart,
os ceann àrd-nèamh nan speur:

Is togar suas do ghlòir gu h-àrd,
os ceann gach tìr' gu léir.

SALM LVIII.

1 **A**n labhair sibhs', a choimhthionail,
an fhirinn cheart neo-chlaon?

'S an tabhair sibh gu cothromach,
breth cheart, a chlann nan daoine?

2 Is ann bhuir crìdh' tha sibh a' dealbh
mòr aingidheachd gun tàmh:

'S air talamh tha sibh tomhas fòs,
fòireigin chruaidh 'ur làmh.

3 Luchd-uile, o thig iad as a' bhroinn,
 sìobhlaidh air slighe fhaìr:
 Tràth bheirear iad, air seachran théid,
 a' labhairt bhreug gach ial.
 4 An nìmh mar nìmh na nathrach ta:
 mar nathair dhruid a cluas;
 5 Rì guth nan druidh tha eagnaigh
 nach fìsd, is fòs nach gluais. [seòlt',
 6 Am fiacra bris, a Dhé, 'nam beul:
 a Thighearn làidir thréin,
 Pronn fiacra agus tuisg ro-mhòr
 nan leòmhnan òg' gu léir.
 7 Gu'n leaghadh iad, a' sìleadh sìos,
 mar uisge ruith le gleann:
 'S a shaighde bris, tràth chuireas e
 a bhogh' air lagh gu teann.
 8 Mar sheilcheig bhios a' leaghadh as,
 rachadh iad as gu dian;
 Mar thorraicheas an-abuich mnà
 na faiceadh iad a' ghrian.
 9 Mu'm mothaich seadh 'ur coireachan
 o choille chrionaich teas,
 Nì Dia, 's iad beò, 'na chorruich ghéir
 le cuairt-ghaoith dhian an sgrios.
 10 Bidh aobhneas air an fhìrean chòir,
 'nuair chì e 'n dioghaltas:
 Is ann am fuil luchd-aingidheachd,
 nighidh e fòs a chos. [cheisd,
 11 Their duine 'n sin, gu bheil gun
 deadh dhuais aig daoinibh còir;
 'S gu bheil air talamh fòs, gu beachd,
 'na bhreitheamh Dia na glòir'.

SALM LIX.

1 TEASAIR, is saor mi, O mo Dhia,
 o m' naimhdeibh dh'éireas rium.
 2 O tìuchd an uile ta fuileachdach,
 dìon mis, 'is cuidich leam.
 3 Feuch 'n aghaidh m'anam' luìdh am
 is chruinnich daoine treun: [fàth
 Cha'n ann, a Dhia, air son mo lochd,
 no cron a rinn mi féin.
 4 A' ruith tha iad, gun chron a'm'
 thaobh,
 's gu h-ullamh dol air ghleus:
 Chum teachd do m'fhurtachd mosgail
 is thoir fa'near am beus. [tràth,
 5 O Dhé nan sluagh, Dhé Israeil,
 mosgail 's gu fiosraicht' leat
 Na cinnich: 's na dean iochd air neach
 gu h-aingidh bhris do reachd.
 6 Air teachd do'n fheasgar pillidh iad:
 a' donnalaich gu h-àrd,
 Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteach-
 is amhluidh sin tha iad. [eadh,
 7 Feuch, brùchdaidh iad a mach le'm
 'nam bìlibh claidheamh gear; [beul;
 Cò chluinneas sin, no bheir fa'near
 'se sud a's cainnt dhoibh féin.
 8 Ach thusa, Dhia Iehobhah mhoir
 nì gaire fanoid riu;
 Is mar bhall-magaidh bìthidh fòs
 na cinuich ann ad shùil.
 9 Air son gur mòr 's gur maith do
 sìor-fheitheam ort a ghnàth: [neart,
 Do bhrìgh gu bheil dhomh Dia nan
 'na dhìdean dlùth gu bràth. [dùl,
 10 Bidh Dia o'n tig mo thròcair
 chaomh,
 dol romham air gach ceum:
 Se Dia bheir dhomh air m'eascairdibh
 mo rùn gu faic mi féin.

11 Mu'm bì mo phobull dìchuimh-
 na marbh an aitim ud: [neach,
 O Dhia ar sgiath, le d' chumhachd
 's leag iad gu h-ìosal fo'd. [sgaoil
 12 Fa lochd an teangaidh, 's cainnt am
 'nan àrdan glacar iad: [béil,
 Fa chùis nam mallachd, is nam breug
 a labhair iad os àird.
 13 Sgrios iad a'd' fheirg, sgrios iad gu
 is théid iad as gu dian: [tur,
 Is tuigidh 'n sin gach uile thir,
 rìgh Iacoib gur e Dia.
 14 'S air teachd do'n fheasgar pilleadh
 a' donnalaich gu h-àrd, [iad,
 Mar choin, mu'n bhail' a' cuairteach-
 is amhluidh bìtheadh iad. [adh,
 15 Ag iarraidh bìdh gu seachranach,
 's gu luaineach ann an teinn;
 A' deanamh gearain anns an oidhch',
 mur bi an sàth 'nam broinn.
 16 Ach mise molar leam do neart;
 gu moch a' seinn do ghràis,
 Air son gur tu mo thearmunn treun,
 's mo dhaingneach féin 's gach càs.
 17 'S tu féin mo neart, dhuit canam
 'se Dia mo dhìdean treun: [fonn.
 'Se 'n Dia sin féin rinn tròcair orm,
 's a chuidich leam a'm' fheum.

SALM LX.

1 A DHE, do thig thu sinne uait,
 A dh' fhuadaich thu sinn air fad,
 Oir bha thu ruinn an corruich ghéir;
 pill ruinn thu féin gu grad.
 2 'Chuir thus' an talamh trom air
 is fòs do bhris thu e: [chrith:
 Slànuich a bhriseadh, oir gu beachd
 air crìothnachadh tha e.
 3 Do thaisbein thusa nithe cruaidh
 do'n t-sluagh a's leat le còir:
 Fion buaireasach chuir uamhunn
 thug thusa dhuinn r'a òl. [oirnn,
 4 Ach thug thu bratach àrd, a Dhé,
 do'n dream d'an eagal thu:
 A chum gu sgaoileadh sud a mach,
 bhrìgh firinn duit le cliu.
 5 O dhaorsa chum gu saorar leat
 do phobull ionmhuinn féin:
 Eisd rium, is slànuich mi gu grad
 le d' dheas làimh làidir thréin.
 6 'Na naomhachd labhair Dia nam
 feart,
 bidh aobhneas orm nach gann:
 Air Sechem nì mi roinn gu ceart,
 gleann Shucoit toimhshear leam.
 7 'S leam Gilead le dlìge cheirt,
 Manaseh 's leam gu beachd;
 'S i treubh Ephraim neart mo chinn,
 bheir Iudah mach mo reachd.
 8 Is soitheach-ionnlaid Moabdomh;
 tilgeam thar Edom thruaigh
 Mo bhròg; is nì mi caitheamh blinn
 thar Palestin le buaidh.
 9 Cò bheir do'n chaithir dhaingein mi?
 's gu Edom bheir gu ceart? [sinn?
 10 Nach tusa, Dhia, le'n d' thréigeadh
 's nach deachaidh mach le 'r feachd?
 11 O thrioblaid tabhair còmhnaidh
 dhuinn,
 oir 's dlomhain furtachd dhaoìn'.
 12 Tre Dhia nì sinne treubhantas,
 'se shaltras naimhde fuìdh'n.

SALM LXI.

- 1 **R**i glaoth mo ghearain éisd. a
 2 R is m'urnuigh thoir fa'near. [Dhé,
 3 O iomall talmhainn éigheam riut,
 's mo chridhe trom fo smal:
 Dhia, treoraich chum na carraig mi
 a's áirde na mí féin.
 4 Bu tearmunn thu, 's bu chaisteal
 o m'eascairdibh gu léir. [dhomh
 5 A'd' pháilljun naomh ní mise tàmh
 gach aimsir is gach tráth;
 Mo dhòigh fo dhubhar sgail' do sgéith,
 cuiridh mí féin gu bráth.
 6 Oir chualla tu mo bhòide naomh',
 's an gealladh a thug mi:
 Oighreachd na muinntir thug thu
 d'an eagal t'ainm, a Dhé. [dhomh
 7 Buan-shaoghal agus aimsir chian
 bheir thusa, Dhia, do'n Rìgh:
 Mar iomadh ginealach is linn,
 a bhliadhnacha's tu ní.
 8 Mairidh e buan am fànuis Dé,
 gu bunaiteach 's gu bráth:
 Tròcair is firinn deasaich dha,
 g'a choimhead-san gach tráth.
 9 Mar sin gu sìorruidh seinneam cliù
 do t'ainm ro-uasal árd,
 'S mo bhòide naomha diolam dhuit,
 o là 'ru là gu bráth.

SALM LXII.

- 1 **L**e foighidinn tha m'anam bochd
 feitheamh air Dia gu beachd:
 'S ann uaith tha furtachd agus fòir
 orm air gach taobh a' teachd.
 2 'Se mhàin a's carraig dhìdein
 is m'fhurtachd e ro-dheas: [dhomh,
 Mo thearmunn dileas e faraon,
 gu mòr cha ghluaisear mis'.
 3 Cha fhad a dhealbhar a'fhleas
 làn-mharbhar sibh gubeachd, [leibh?
 Mar bhall' air chrith, 's mar ghàradh
 dh'aom,
 tha leagadh oirbh a' teachd.
 4 O urram árd ga m' thilgeadh sìos
 tha 'n comhairlean a' ruith:
 'Si 's miann leo breug: beannachd
 'nam beul,
 ach mallachd an taobh stigh.
 5 O m'anam feith gu foighidneach
 ri Dia a mhàin mar chleachd:
 Oir ann-san tha mo mhuighin
 threun,
 's mo dhòchas féin gu beachd.
 6 'Se mhàin a's carraig dhìleas dhomh,
 'se mhàin mo shlàinte dheas:
 Mo thearmunn daingean e faraon,
 mar sin cha ghluaisear mis'.
 7 Mo shlàinte ta 's mo ghlòir an Dia,
 ris earbam féin a ghnàth:
 Carraig mo neirt, 's mo thearmunn
 'se Dia, gu buan 's gu bráth. [treun,
 8 O phobull, cuiribh ann an Dia
 bhuir dòchas anns gach àm;
 'Na fhianuis dòirtibh mach 'ur cridh':
 'se Dia, ar tearmunn ann.
 9 'S ní dìomhain daoine beag' gu fìor,
 tha daoine mòr' nam bréig:
 Air meidh ri'n tomhas, 's eatruim' iad,
 na dìomhanas gu léir.
 10 Na h-earb & fòirneart, 's na dean
 & reubainn no droch bheart: [uail

Na socruich fòs do chridh' air stòr,
 'n tràth chinneas saobhbreas leat.

- 11 Do labhair Dia aon uair a mach:
 sud chualas uair no dhà,
 Gur leis an Dia ta cumhachdach
 treis agus neart gach là.
 12 Tròcair, a Thighearn, buinidh dhuit.
 is gràsa mòr faraon:
 Oir bheir thu réir a ghnìomhara,
 a luigheachd do gach aon.

SALM LXIII.

- 1 **O** DHIA, is tu mo Dhia, gu moch
 iarraidh mí thu gach là:
 Ro-thartmhor a ta m'anam bochd,
 an geall ort féin a ghnàth;
 Tha miann is ciocras mòr air m'fheoil,
 an geall ort féin gach àm,
 An tìr ro-thioraim, thartmhoir, theith,
 gun uisg' air bith bhì ann.
 2 Do chumhachd chum gu faicinn féin,
 's do ghlòir a ta ro-chamh;
 A réir mar chunnacas roimhe thu,
 le cliù a' t'àros naomh.
 3 Air son gur fearr na beatha fòs
 do chaoimhneas gràdhach caoin:
 Àrd-mholadh dhuit le h-iomadh cliù
 mo bhile bheir faraon.
 4 Mar sin an cian a bhios mí beò,
 beannaicheam thu a ghnàth:
 Is ann ad naomh ainm togam suas
 mo làmhhan riut gach tráth.
 5 Sàsuichear m'anam mar lesmior,
 'a le saill ro-reamhar réidh:
 Is bheir mo bheul 's mo bhile dhuit
 àrd-mhòladh ait, a Dhé:
 6 'N tràth ní mí air mo leabaidh fòs,
 do chuimhneachadh le tlachd,
 'S an àm na faire smuaineach' ort,
 a' dol do'n oidhche thart'.
 7 Air son gur tub'fhear cabhair dhomh
 a Thighearn is a Dhé;
 Bidh aoibhneas agus aiteas orm,
 fo dhubhar sgail' do sgéith.
 8 Tha m'anam leantuinn riut gu dlùth:
 do dheas làmh chum mí suas.
 9 Luchd iarraidh m' anam' bhochd g'a
 théid iadsan sìos do'n uaigh, [sgrios,
 10 Le faobhar claidheimh agus arm,
 sìos tuitidh iad gu làr:
 Mar chuibhrionn do na sìonnachaibh
 do nìthear iad le tàir.
 11 Ach aoibhneach bidh an rìgh an
 na lùghas e gun bheud [Dia:
 Nì iadsan uall: ach druidear beul
 gach tì a labhras breug.

SALM LXIV.

- 1 **T**RATH ní mí urnuigh riut, a Dhé,
 thoir éisdeachd dhomh gu luath;
 O eagal nàmhaid coimhid fòs,
 gu tèaruint m'anam truagh.
 2 O chomhairl' dhìomhair dhaoine
 o ionnsuidh ghairbh faraon [daol,
 Luchd deanamh uile is aingidheachd,
 cuir folach orm gu caoin.
 3 An teagadh féin do gheuraich iad,
 mar chlaidheamh guineach geur;
 Tha m' bogh' air lagh, 's an saighde
 deas,
 's iad briathra searbh am béil;
 4 Gu'n caitheadh iad an dìomhair.
 an neach sin foirfe ta; [eachd

Gu h-obann taid 'ga chaitheamh fòs,
gun eagal is gun sgàth.
5 A' gabhail misneich taid san oig,
's a labhairt tric le chéil.
Mu iagadh lìon an uaignidheas,
ag ràdh, O d' n ti d'an léir!
6 Gach oig do rannsaich iad a mach;
seadh rinn iad sgrùdadh geur,
An rùn a stigh 's ro-dhormhain e,
's an cridhe mar an ceudn'.
7 Ach saighead tilgidh orra Dia,
bhios guineach agus geur;
Grad-bhuaillear agus lotar iad,
'g an gortuchadh gu léir.
8 Mar sin bheir iad-san orra féin
toradh an teang' gu grad:
Gach uile neach d'an léir an dòigh,
teichidh iad uath' am fad.
9 Mòr-eagal bithidh air gach neach,
is nochdaidh obair Dhé:
Oir bheirear leo gu glic fa'near
an gnìomh ud a rinn e.
10 Nì 'm firean aoibhneas mòr an Dia,
'a' cur a dhòchais ann:
'S gach neach 'g am bheil an cridhe
nì gairdeachas nach gann. [ceart

SALM LXV.

1 THA ann an Sion feitheamh ort
T moladh, a Dhé, gun dìth:
'S ann duit a dhìolar fòs gu pailt
a' bhòid mar gheallair i.
2 O thus' a dh'éisdeas urnuigh ghlan,
's ann thugad thig gach aon.
3 Mo sheachrain tha an uachdar orm:
Glan thus' ar peacaidh uainn.
4 'S beannaicht' an duine sin a chaoidh
a thaghar leatsa, Dhé,
'S a bheir thu fòs am fagus duit:
còmhnuidh a'd' chùirt gheibh e.
Bàsùichear sinn le maithneas mòr
do theach, 's do theampuill naoimh.
5 Lenithibh uamhasach, bheir dhuinn,
a'd' cheartas, freagradh caomh:
A Dhia ar slàinte, 's tu gu dearbh,
làn dòchas crìch gach tìr';
'S na bheil san fhaighe fada uainn,
an dòchas 's tu do shìor.
6 Le neart-san shocruidh sléibhte
e crìoslaicht' fòs le treis. [mòr'.
7 'Se chaisgeas fuaim gach mara 's
is comb-stri dhaoine leis. [tuinn,
8 Na daoine ta an còmhnuidh thall,
sna tìrìbh fad a mach,
'Na uamhunn orra ta gu mòr,
do chomhar miorbhuileach:
Is tusa bheir air dol a mach
na maidne gach aon là,
'S air dol an fheasgair mar an ceudn'
bhi aoibhinn ait a ghnàth.
9 An talamh tha thu fìosrachadh,
's 'ga uisgeachadh gu réidh:
Le amhainn Dé ta làn do'n uisg',
tròm beartach nì thu e.
Dholbh arbhar tha thu deasachadh,
le d'fhreasdal caomha féin.
10 'S ag uisgeachadh le pailteas mòr,
nan ìomairean gu min:
A sgrìoban leagaidh tu a sìos,
le frasaibh nì thu tais;
A chinneas agus 'fhochann fòs,
beannaichidh tu le mais'.

11 Mu'n bhliadhna coron tha thu cur,
le d' mhaithneas féin, a Dhé;
Tha saill a' sìleadh anns gach àit,
o d' cheumannaibh gu réidh.
12 Air cluainibh gias an fhàsaich luim,
nuas sìlidh iad gu min;
Na tulaich bheag', gach taobh a ta
làn aoibhneis agus gean.
13 Na cluainean air an sgeudachadh
le treudaibh anns gach àit;
Na glinn, le h-arbhar fòlaichte,
a' seinn le h-ìolaich àrd.

SALM LXVI.

1 TÒGAIBH, gach uile thir gu h-àrd,
T iolach do Dhia nan dùl.
2 D'a ainm ro-uasal seinnibh glòir,
a' tabhairt dha-san cliu.
3 Abraibh ri Dia, Cia h-uamhasach
gach beart do nìthear leat?
Oir géillidh dhuit do naimhde borb,
air son gur mòr do neart.
4 Sleuchdaidh gach uile thalamh
ag ìomradh ort gu binn: [dhuit,
Do t'ainm ro-uasal ìongantach
Nì'd moladh mòr a sheinn.
5 Thigibh an so is amhaircibh
air oibrìbh Dhé gu geur:
Ta uamhasach 'na ghnìomharaibh
air chloinn nan daoine gu léir.
6 Mar thalamh tioram rinn e 'n cuan:
is trid nan sruth bu luath
D'an cois chaidh dhaoine; 'nuair a bha
sinn ann-san ait le buaidh.
7 Le 'threun-neart riaghlaidh e a
chaoidh;
na slòidh d'a shùilibh 's léir:
'S na h-àrdaicheadh iuchd-eusaontais
gu h-amaideach iad féin.
8 O dhaoine, beannaichibh ar Dia,
àrd-mhòlaibh e gun chlos.
9 'Sè chum ar n-anam beò, 'se bheir
nach carruichear ar cos.
10 Mar airgid leaghta ghlan thusinn:
's tu dh'fhidir sinn, a Dhé:
11 Chuir umainn lìon; ar leasraidh
fo dhòrainn is fo phéin. [chuir
12 Thug thu air daoineibh marcachd
tre theine 's uisge chaidh; [oìrnn,
A ris gu h-ionad saoiibhir réidh,
's tu féin thug sinn le buaidh.
13 Racham do d' thigh le ofrail-loisgt':
dhuit coimhlìonam mo bhòid,
14 A ghealladh leam le fògladh beil,
tràth bha mi 'n éigin mhòir.
15 Do'n fheudail reamhar, lobairt-
le dùis is saill nan reith'; [loisgt'
Ofrail nam bò, 's nan gabhar fòs
sud bheir mi dhuit fa leth.
16 Thigibh, is éisdibh so, gach neach
air am bheil eagal Dé,
Gach maith do rinn air m'anam
sud aithriseam gu réidh. [bochd,
17 Do ghlaodh mi ris gu h-àrd le
m'bheul:
le m'theangaidh dh'àrdaich' e. [oig,
18 A'm' chrìdh' ma bheir mi spéis do'n
cha 'n éisd an Tighearn mi.
19 Gu dearbh dh'éisd Dia rium: thug
guth m'urnuigh Rìgh nan dùl. [fa'near
20 Moladh do Dhia, nìor cheil a ghràs,
's mo ghuidh' nìor chuir air cùl.

SALM LXVII.

- 1 **G**'u'n deanadh Dia mòr thròcair
Is 's ar beannachadh a ghnàth: [oirnn,
Is togadh e gu gràsmhor oirnn
dealradh a ghnàis' gu bràth.
2 Chum fios do shlighe bhì gu fìor
's gach uile thìr air bith:
Is iomradh air do shlàinte chaoimh
measg fhìneacha fa leth.
3 Moladh am pobull thus', a Dhé:
moladh gach pobull thu.
4 Biodh gairdeachas air fhìneachaibh,
gu h-ait a' seinn do chliù:
Oir ceart-bhreth bheir thu air an
t-sluagh,
ringhlaidh air thalamh iad.
5 Moladh gach pobull thus', a Dhé:
moladh iad thu 's gach àit.
6 'N sin bheir gach talamh is gach
deadh thoradh trom gu pailt: [fonn
Is cuiridh Dia ar Tighearn oirnn
a bheannachadh gun airc.
7 Nì Dia ar beannachadh gun cheisd,
's bhìdh 'eagal-san gu fìor
Air gach aon neach a dh'aiticheas
fad iomail crìch gach tìr'.

SALM LXVIII.

- 1 **E**IREADH ar Dia, is sgaoilear leis
'S an dream a's naimhde dha:
'S an altim sin thug dhasan fuath,
teicheadh o 'ghnàis gu bràth.
2 Mar sgapar deatach, fuadaich iad:
mar leaghas teine céir,
Mar sin gu sgriosar droch dhaoin' as
à fianuis Dhé gu léir.
3 Ach gairdeachas air daoibh còir,
is aobhneas gu'n robh ac'
Am fianuis Dhé, le luathghair mhòir,
's iad suilbhir agus ait.
4 Seinnibh do Dhia, sior-mholaibh
ardaichibh 'n Tì a ta [ainm:
Marcachd air nèamh, tre 'ainm-san
bibh ait 'na làth'r a ghnàth. [IAH,
5 Do dhilleachdain is athair Dia;
do bhantraichibh gun neart,
An tigh a naomhachd tha e ghnàth
'na bhreitheamh dìreach ceart.
6 Suidhichidh Dia an teaghlachibh
an dream tha uaigneach truagh:
Is saoraidh e gu tròcaireach
'na bheil fo chuibhreigh chruaidh;
Ach meud 's a bhios gu h-eucorach
ri ceannairc is ri lochd,
Nì iadsan còmhnuidh bhunaiteach
am fearann tiorann bochd.
7 Air ceann do shluaigh tràth dh'imich
a Dhé, san fhàsach chruaidh; [thu
8 Chrìothnaich an talamh, shìl an
an làthair Dhé nan sluagh: [speur,
Sliabh Shìnai féin tha daingean àrd,
chrìothnaich is luaisg gu mòr,
An làthair Dhé, Dé Israeil,
tha urramach an glòir.
9 Shìl thusa, Thighearna, gu pailt
frasan a nuas gun dìth;
Is shuidhich agus dh'fhurtaich thu
air t'òighreachd, is i sgith.
10 Bha fòs do choimhthional 's do
shluagh
'nan còmhnuidh innt', a Dhé,

Do d' mhaithreas rinn thu deasachadh
do d' dhaoibh bochda féin.

- 11 An Tighearna ta làidir treun,
leig e a ghuth a mach,
'S a' chuideachd sin a dh'fhoillsich e
bu lìonmhor iomarcach.
12 Rìghrean nan armallte 's nam
an sin le deifir theich: [feachd
'S ise a dh'fhuirich aig an tigh,
bha 'n sin a' roinn na creich'.
13 Measg phòta luidh sibh, ach bhìdh
mar sgiath nan colman luath, [sibh
Foluicht' le h-airgid, is an cleit'
le h-òr a's deirge snuadh.
14 Tràth sgaoil Dia uile-chumhachd-
na rìghrean innt' a steach: [ach
'N sin bha i geal mar Shalmon àrd,
's i uile làn do shneachd.
15 An sliabh ud, Dhé, is cosmhuil e,
ri Basan measg nam beann,
Mar Bhasan mòr is amhluidh e,
gu h-àrd a thog a cheann.
16 Carson a' leum sibh, bheannta àrd!
's e so àrd-thulaich Dhé,
Am miann leis tàmh, is bithidh e
'na còmhnuidh ann gach rè.
17 Tha carbaid Dhé 'nam fìthead mil';
mìlte do ainglibh treun':
'Na theampull naomh tha Dia 'nam
ionnan 's na Shìnai féin. [measg,
18 Is chaidh thu suas air ionad àrd,
thug bruid am braigheanas,
Do dhaoibh fhuair thu tìodhlaca,
le'n dean thu toirbheartas:
'S ann cheana fòs do'n mhuinntir ud
ro-cheannairceach a ta,
A chum gu'm biodh Iehobhah Dia
'na còmhnuidh ac' a ghnàth.
19 Dia gu ma beannaicht' gu robh e,
tha dòrtadh oirnn gach lù
A thìodhlaca, 'se Dia ar slàint',
an Dia a chum sinn beò.
20 Is feinn an Dia ta làidir treun,
nì cabhair anns gach càs:
Do Dhia Iehobhah buinidh fòs
làn-teasairginn o'n bhàs.
21 Ach ceann a naimhde brisidh Dia
is claignion greannach cruaidh
An fhir a dh'imicheas gu dàn
'na chionta féin gach uair.
22 Deir Dia, Bheir mise air an als
mo shluagh o Bhasan àrd;
'S o dhoimhneachd fairge bheir mi ris,
a nìos iad le mòr bhàigh.
23 Chum ann am full do naimhde dian,
do chos gu'n deanar dearg,
'S gu'n tumar fòs 'nam fuil-san féin
teangadh do mhadrach garg'.
24 Do thrial-sa chunnaic iad, a Dhé,
a Thighearna ro-chaoimh,
'S e trial mo Thighearna is mo Rìgh,
's ann anns an àros naomh.
25 Luchd-òran dh'imich iad air tàs,
luchd-inneil ciùil a ris:
'Nam measg a' bualadh thiompan fòs
na maighdeana gu mín.
26 Deanaibh-sa Dia a bheannachadh,
'nur còimhthional le chéill',
Eadhon Iehobhah Dia nam feart,
o thobar Israeil,

- 27 Beniamin beag le'n triath an sud,
bha prionnsan Iudah ann,
Le'n comhairl', prionnsan Naphtali,
is prionnsan Shebuluin.
- 28 Do Dhia 'se dh'aithn is dh'orduich
do neart is fòs do threòir: [dhuith
An gnìomh a rinn thu air ar son,
neartaich, a Dhé na glòir'.
- 29 Air son do theampuill naoimh, a
ta aig Ierusalem, [Dhé,
Do bheir na rìghre ta mu'n cuairt
deadh thiodhlaca dhuith féin.
- 30 Thoir achmhasan do luchd nan
sleagh,
's do chuideachd mhòir nan tarbh,
Do laoghaibh fòs a' phobull ud,
thoir achmhasan gu garbh,
- Le miribh airgid gus an géill
iad sud gu léir do d' smachd:
Sgaoil thus' am pobull ud, a Dhé,
a ghabh do'n chogadh tlachd.
- 31 Thig prionnsan mòr' o'n Eiphit
's ni Etiopia fòs [mach,
A lāmhan shineadh mach gu luath
ri Tighearna na glòir'.
- 32 O rìoghachdan an domhain mhòir,
seinnibh do Dhia gu grinn;
Do'n Dia a's Rìgh 's a's Tighearna ann,
seinnibh-sa moladh binn.
- 33 Do'n mharcach àrd air nēamh nan
ta ann o'n aimsir chéin: [nēamh,
Feuch, tha e cur a mach a ghuth',
a ghuth' ta làidir treun.
- 34 Sior-thugaibh neart do Dhia: oir
a ghloir thar Israel, [tha
'S a threis a ta sna nēamhaibh àrd,
's an neulaibh tiugh' nan speur.
- 35 O d' naomh-thigh 's uamhasach thu
Dia Israell gu beachd, [Dhé:
D'a phobull bheir sàr-neart is treòir;
's beannaichte Dia nam feart.

SALM LXIX.

- 1 O TEASAIRG mise, Dhé mo neirt,
oir dhòirt na tuitte orm,
Is thàinig fòs air m'anam bochd
na h-uisgeacha le toirm.
- 2 An làthaich dhomhain tha mi'n sàs,
gun àit an seasainn ann;
Le h-uisgibh domhain ghlacadh mi,
is sruth dol thar mo cheann.
- 3 Taim sgith le m' ghlaodhaich: agus
mo scornan loisgt' le tart: [tha
Mo shùile ta air fàilneachadh,
feitheamh air Dia nam feart.
- 4 Is lìonmhoire na falt mo chinn
mo naimhde gun chion-fàth,
'S an dream ud fòs le'm b'aill mo
ro ghuineach làidir ta. [chlaoidh
- An sin an ni nach d'thug mi leam,
dh'aigis mi uam gu beachd.
- 5 Dhia, 's fìosrach thu air m'amaid-
cha'n fhòluicht' ort mo lochd. [eachd,
- 6 Nàir air mo sgàth-sa, Dhé, na leig,
O Thighearna nan sluagh,
Air neach air bith do'n àitim ud
tha feitheamh ort gach uair:
- An dream sin, O Dhia Israell,
ga d'iarraidh féin a ta,
Na leig gu bràth fò nàire iad,
no masladh air mo sgàth.

- 7 Oir masladh dh'fhuiling air do sgàth;
lìonadh mo ghnùis le nàir'.
- 8 Do m' bhràthraibh is fear coigreach
mi,
coimheach aig cloinn mo mhàth'r.
- 9 Le eud do theach-sa shluigeadh mi;
meud 's a bheir masladh dhuith,
'S ann orms' an toibheum sud gu léir
gu leth-tromach a thuit.
- 10 M'anam tràth thraigs, 's a rinn mi
gul,
'n sin mhasluich iad mo ghnìomh.
- 11 'S 'nuair chuir mi umam eudach
ball-magaidd rinn iad dhìom. [saic.
- 12 Dhoibhsan a shuidheas anns a'
gheat,
's còis chòmhraidh mi gach là:
'S do luchd na misg' ri am am pòit',
a'm' òran tha mi ghnàth.
- 13 Ach mise, Dhé, nì'm urnuigh riut,
san nàir a's taitneach leat:
Eisd rium, a Dhé, réir meud do ghràis,
le d' chabhair fhìor thoir neart.
- 14 O'n lathaich saor mi, O mo Dhia!
chum fuidh nach rachainn sìos:
O luchd mo mhi-ruin teasaig mi,
's o dhoimhneachd uisge nìos.
- 15 Na rachadh tharum tuitteach uisg'
na sluigeadh doimhneachd mi,
An slochd na druideadh orm a bheut
gu h-iomlan chum mo chlaoidh.
- 16 Eisd rium, O Dhia, oir 's maith do
pill rium a'd' thròcair phailt. [ghràs:
- 17 Do ghnùis na ceil air t'òglach féin,
éisd rium gu luath, 's m' nàir.
- 18 Ri m'anam druid, is fuasgail e:
o m' nàmhaid dean mo dhìon.
- 19 Mo mhasladh, m'eas-urram, 's mo
nàir',
's mo naimhde, 's léir dhuith féin.
- 20 Le toibheum tha mo chridhe brist',
is mi gu h-iarganach: [achd,
Dh'iarr mi luchd truais is comhfhurt-
is dhiubh cha d'fhuaras neach.
- 21 Seadh, thug iad domblas dhomh
mar bhiadh,
's am iotadh thug fion geur.
- 22 Mar eangach dhoibh gu robh am
's mar rib an agh gu léir. [bord:
- 23 Gun léirsinn biodh an sùilean dall,
's an leasraidh ghnàth air chrith.
- 24 Dòirt orra t'fhearg, 's le d'chorruich
glac iad gach uair sam bith. [ghéir
- 25 Mar fhàsach lom gun àiteachadh
gu robh an tàmh 's an teach,
Is anns na pàilliunaibh bu leo
còmhnuidh na gabhadh neach.
- 26 Oir lean iad le dian-fhoireigneadh
an ti a bhuailleadh leat;
Is labhair iad chum doilgheis mhòir,
do'n dream a rinn thu lot.
- 27 Cuir ciont' ri 'n aingidheachd, 's na
a'd' cheartas iad a steach: [leig
- 28 A leabhar fòs nam beò gu tur
dubhar iad sud a mach;
Is maille ris na fireanaibh
a bhuineas duit gun cheisd,
Is ann an àireamh dhaoine coir
na sgrìobhar iad am feasd.
- 29 Ach mise ta gu h-ainnis bochd,
is làn do bhròn faraon:

Togadh do shláinte mi an áird,
a Dhé, gu grásmhor caoin.

30 Le h-òran binn sior-mholaidh mi
deadh ainm mo Dhé gach là,
'S a chliù-san fòs sior-thogar leam
le buidheachas gu h-àrd.
31 'S fearr leis an Tighearn sud gu mòr
na damh ta adharcach,
No fòbairt fòs a bheireadh neach
do bhiorach crobhanach.

32 Na daoine séimh tràth chi iad so,
bidh aoibhneach alt gu leòr;
Is bidh 'ur cridh'-sa beò gu bràth,
ta 'g iarraidh Dhé na glòir'.
33 Rì bochdaibh éisdidh Dia, 's cha
táir air a phrìosanaich. [dean
34 Nèamh, muir, is tìr, gu moladh e,
's gach nì ta gluasadach.

35 Oir bailte Iudah togaidh Dia,
is saorar Sion leis,
A chum gu meal iad i gu buan,
'ga h-àiteachadh am feasd.
36 Do shliochd a sheirbhiseach gu fìor,
is seallbh ro-dhìleas i;
'S an dream a bheir d'a ainm-san
sior-chòmhnuidh innte nì. [gràdh,

SALM LXX.

1 [עֲוֹנָהֶם Dhia, gu m' theasairginn,
's gu m' chòmhnuadh, deifrich ort.
2 Bìodh nàir' is amhladh air an dream
ta 'g iarraidh m'anam' bhòchd:
Pillear an dream ud air an ais.
le 'm miann mo lochd a ghnàth,
Mòr amhladh gu robh orra sud,
is rughadh gruaidh gach là.

3 Gu pillear iadsan air an ais,
mar thuarasdal d'an nàir',
An dream a their gu fanoideach,
Aha, aha, le tàir.

4 Aoibhneas is aighear, do gach neach
ga d' iarraidh féin a ta:
Is abradh iad le 'n toigh do shláint',
Dia gu ma mòr, a ghnàth.

5 Ach mise ta gu h-ainnis bochd,
a m'ionnsuidh greas, a Dhia:
Mo chabhair thu, 's mo shlànuighear;
moille na dean, mo Thriath.

SALM LXXI.

1 'S ANN riut a ta mi 'g earbsadh, Dhé;
D' nàir' orm am feasd na bìodh,
2 A d' cheartas fòir, thoir orm dol as:
aom rium do chluas, saor mi.

3 A d' charraig còmhnuidh bi-sa
d'an tathuichead do shior: [dhomh,
Mo chaisteal, is mo dhaingnach thu,
thug àithne chum mo dhìon.

4 A làimh nan aingidh, O mo Dhia,
dean fuasgladh dhomh a'm' chruas,
A làimh na muinntir eucoraich,
a ta gun iochd, gun truas.

5 Oir 's tusa, Thighearna mo Dhia,
mo dhòchas ann am fheum:
O aois is aimsir m'òige suas,
mo mhuinghinn thu ro-t' reun.

6 'S ann leatsa chumadh mise suas,
O thain'geas as a' bhroinn;
A bòig mo mhàthar bhuint thu mi,
sior-mholam thu gu binn.
7 Mar aobhar iongantais, a Dhé,
aig mòran a ta mi;

Ach 's tusa 's tèarmunn dìleas dhomh,
's mo spionnadh mòr gun dith.

8 Lìonar mo bheul le d' mholadh-sa,
's le t'urram féin gach là.

9 Na tilg mi dhìot a'm' aois: 's na tréig
'n tràth dh'fhàilnicheas m' threòir.

10 Oir m'aghaidh mheud 's is naimhde
labhair gu sgaiteach geur: [dhomh
'S an dream ta brath air m'anam
ghabh comhairle le chéil', [bochd,

11 Ag ràdh, Do thréigeadh e le Dia,
leanaibh e nis gu teann,
Is glacaibh, oir g'a theasairginn
cha'n 'eil neach idir ann.

12 A Dhé, na bi-sa fada uam;
fòir orm mo Dhia, gu luath.

13 Bìodh nàir' is claidh air m'eas-
cairdibh,
'g am bheil do m'anam fuath:

Masladh is nàire fol'cheadh iad,
tha 'g iarraidh m'uile gach là.

14 Sior-earbham riut, is seinnidh mi
do chliù nì 's mò 's nì 's mò.

15 Labhraidh mo bheul air t'fhireant-
achd,

's do shláint' gach là gun sgios:
An àireamh sud aig lìonmhòireachd,
cha'n fheudar leam chur sìos.

16 Tre neart an Tighearna mo Dhia,
fòs gluaisidh mi a ghnàth:

Is nì mi sgeul air t'fhireantachd,
t'fhireantachd féin a mhàin.

17 O m'òige rinn thu teagasg dhomh,
a Thighearna is a Dhé:

Is chuir mi t'òibre iongantach
gu ruige so an céill.

18 A nis air bhì dhomh aosmhor
na tréig mi, Dhia nam feart: [liath,
Gu taisbeanainn do neart 's do threig-
do'n àl a t'ann, 's ri teachd.

19 'S ro-àrd do cheartas féin, a Dhé,
is rinn thu bearta mòr:

O Dhia, cò e a's cosmhuil riut,
no shòlmeas riut is còir?

20 Trioblaid ro-mhòr is an-shocair,
's tu thaisbein dhomh, a Dhé;

Ath-bheòthaichidh, is bheir thu ris
o dhoimheachd talmhainn mi.

21 Momhòrachd cuiridh tus' am meud,
's bheir sòlas air gach taobh.

22 Air saltair molam thu, mo Dhia,
seadh t'fhirinn ta ro-chaomh.

Is seinneam dhuit air clàrsaich bhinn,
O Aoim naomh Israèil.

23 Mo bhilean nì mòr-ghairdeachas,
tràth sheinneam dhuit le m' bheul:

Bidh subhachas is aoibhneas mòr
air m'anam féin, a Dhé,

Ashaoradh leat gu tràcaireach
o'thrioblaidibh gu léir.

24 Is bidh mo theang' air t'fhirean
ag iomradh feadh an là: [tachd
Oir nàir' is amhladh fhuair an dream
'g iarraidh mo lochd a ta.

SALM LXXII.

1 Dìia, thoir do bhreitheanas do'n
ist'fhireantachd d'a mhac. [righ,

2 Bheir esan ceart bhreth air dè
shluagh,
's do d' bhochdaibh còir 'nan àire

3 Na sleibhteann arda bheir a mach i
 slochaint do'n t-sluagh gu pailt;
 Is bheir na tulaich bheaga sith
 le fireantachd gun airc.
 4 Air daoineibh bochd a' phobuill fòs,
 bheir esan breth gu ceart;
 Is clann nan ainneis saoraidh e,
 min-bhrisidh luchd ain-neirt.
 5 Am feadh bhios grian is gealach
 freasdal do'n là 's do'n oidhche, [ann,
 Bidh t'eagal orra-san gu mòr,
 o linn gu linn a chaoidh.
 6 Mar uisge air an fhaiche bhualint',
 is amhluidh thig e nuas:
 Mar fhraisaibh dh'utsgicheas am fonn,
 is ionnann sin a ghràs.
 7 R'a linn-san bidh na fireanaich
 gu h-àr a' fàs le blàth:
 'S am feadh a bhios a' ghealach ann,
 bidh slochaint pailt a ghnàth.
 8 Bidh uachdranachd aig mar an ceudn'
 o thuinn gu tuinn gu sìor,
 Is ruigidh sud o'n amhainn mhòir,
 gu iomall crìch gach tìr. [chruaidh
 9 Luchd-còmhnuidh fòs an fhàsaich
 sleuchdaidh iad sìos 'na làth'r;
 A naimhdean imlichidh an àir,
 a' tabhairt ùmhlaichd dha.
 10 Rìgh Tharsis, is nan eileanan,
 tiodhlacan bheir iad uath',
 Bheir rìghrean Sheba, Seba fòs,
 tabhartais dha gu luath.
 11 Seadh, fòs 'na fhianuis sleuchdaidh
 gach rìgh air thalamh ta: [sìos
 'S gach ginealach air feadh gach tìr,
 dha seirbhis ni a ghnàth.
 12 An t-ainneis bochd gun chuideach-
 saoraidh tràth dh'èigheas ris. [adh,
 13 'S ni acarachd ri truaghan bochd,
 is dìonar 'anam leis.
 14 'Se theasairgeas an anam fòs
 o fhoill 's o fhòirneart gheur:
 Is fòs 'na shùilibh-san gun cheisd,
 's prìseil am fuil gu léir.
 15 Bithidh e beò gu maireannach,
 òr Sheba bheirear dha:
 Gnàth-urnuigh nithear air a shon,
 is molar e gach là.
 16 San talamh cuirear dorlach sìl,
 air bhàrr nan sliabh 's nam beann;
 Is bidh a thoradh trom air chrith,
 mar Lebanon nan crann.
 An dream a ta sa' chaithir mhòir,
 bidh toradh orr' is blàth
 Gu lìonmhor, mar is dual do'n fheur
 air thalamh fàs a ta.
 17 Bidh 'ainm-san buan gu sùthain
 co-mhaireann ris a' ghréin; [sìor,
 Is ann-san beannaichear gach slògh;
 is beannaichear leo e féin.
 18 Beannaicht' gu robh an Tighearn
 Dia Israel a ghnàth, [Dia,
 An ti a mhàin ni mìorbhuille
 le treis is neart a làimh.
 19 Beannaicht' gu robh gu sìorruidh
 ainm glòrmhor uasal féin; [buan
 Lìonadh a ghòir gach uile thìr,
 Amen, agus Amen!
 SALM LXXIII.

1 Gu fìrinneach tha Dia ro-mhaith
 do phobuill Israèil,

Do'n dream 'g am bheil an crìdhe glan,
 tha Dia dhoibh maith d'a réir.
 2 Ach air mo shon-sa, 's beag nach
 mo chosa uam gu grad: [d'aom
 Cha mhòr nach d'rinn mo cheuma fòs
 sleamhnachadh uam air fad.
 3 Rì amadanaibh ghabh mi tòn,
 rì faicinn soirbheis daoi.
 4 Oir cuibhrichean cha'n 'eil 'nam
 neart làidir 's leo gun dìth. [bàs;
 5 Mar dhaoineibh eile cha'n 'eil iad
 fo thrìoblaid no fo leòn:
 'S cha'n 'eil iad air an sàruchadh
 mar chàch le piantaibh mòr'.
 6 Ardan mar shlabhraidh, uime sin,
 'g an cuairteachadh a ta;
 Am fòirneart féin 'g an còmhachadh
 mar eudach thart' a ghnàth.
 7 An sùile sultmhor tha le saill:
 is tòic chaidh thar am miann.
 8 Is truaillidh iad, 's air fòirneart geur
 labhraidh gu h-aingidh, dian.
 9 An aghaidh fòs nan nèamh 's nan
 am beul do thog iad suas; [speur,
 Air feadh na talmhainn is na tìr
 an teagadh-san do ghluais.
 10 Fa'n aobhar ud gu ruige so,
 a shluagh-san pillidh iad;
 Is fàisgear dhoibh do'n uisge mach,
 làn cupain a's leòr meud.
 11 Is their iad, Cia mar 's léir do
 Dhia?
 'm bheil tuigs' san Tia's aird'?
 12 Feuch, sud na daoi, tha soirbheach-
 a' fàs 'nam stòr gach là. [adh,
 13 Mo chridh' gu dearbh ghlan mi gun
 's an neo-chiont' nigh mo làmh; [stà,
 14 Oir buailt' is smachduichte ta mi;
 gach maduinn, 's feadh gach là.
 15 Nan abrainn, Labhraidh mi mar so,
 feuch, pheacaichinn gu beachd,
 An aghaidh sliochd is ginealach
 na cloinne 's ionmhuinn leat.
 16 Tràth smuainich mi gu'n tuiginn so,
 bu chruaidh-cheisd orm an gnìomh.
 17 Ach chaidh mi steach do naomh-
 thigh Dhé,
 is thuig mi 'n sin an crìoch.
 18 Gu deimhin chuir thu iad air fad
 an àitibh sleamhuinn lom:
 Is thilg thu iad a sìos g' an sgrios
 le dìoghaltas gu trom.
 19 Feuch cionnus thàinig orra claidh,
 am mionaid bhig na h-uair?
 Oir tha iad air an sgrios gu tur
 le oillt is eagal mòr.
 20 Mar aisling 'nuair a dhùisgeas
 mar sin, a Dhia nan sluagh, [neach,
 Ni thusa dìmeas air an dealbh,
 air mosgladh dhuit a suain.
 21 Mar so bha air mo chridhe cràdh,
 's am airmibh goimh ro-gheur.
 22 Oir bha mi baoh is aineolach:
 mar bhrùid a'd' làth'r, a Dhé.
 23 Gidheadh, tha mise maille riut,
 O Tighearna, a ghnàth:
 Is air mo dheas làimh ghlaic thu mi,
 ga m' chumail suas gach là.
 24 Do nithear leat mo stiùradh fòs
 le d' chomhairle a'm' sheum.

Is gabhaidh tu mi steach fadheoidh
a'd' àros ghilòrmhor féin.

25 Cò tha'agam anns na nèamhaibh
ach thusa, Dhia nan dùl? [shuas
Is cha 'n 'eil neach air thalamh fòs
ach thus' am bheil mo dhùil.

26 Mo chridh' is m' fheadil faraon a ta
air fàilneachadh gun cheisd:
Gidheadh 'se neart mo chridhe Dia,
's mo chuibhrionn bhuan am feasd.

27 Oir feuch iad sin tha fada uait,
léir-sgriosar iad gu luath:
Oir chlaoidheadh leat gach uile neach
air striopachas chaidh uait

28 Ach dhomhsa 's maith teachd dlùth
do Dhia;
dh'earb mi & Dia mo neart,
A chum gu foillsichinn gu sìor
gach gnìomh a rinneadh leat.

SALM LXXIV.

1 C'ARSON a thilg thu sinne uait?
an ann gu bràth, a Dhé?

C'arson ri caoraich t'ionaltraidh,
a las do chorruich gheur?

2 Cuimhnich, a Dhé, do choimhthional
a cheannuich thu o chéin;
Elat t'òighreachd fòs a shaoradh leat,
Sìon do chòmhnuidh féin.

3 A chum nam fàsach sìorruidh buan,
do chosa tog gu grad;

Is chum gach olc a rinn do nàmh
a'd' theampull naomh air fad.

4 Do naimhde rinn iad beucadh borb
measg coimhthional do shluaigh:
Is chuir iad suas am brataichean
mar chomhar air am buaidh.

5 Bu chliditeach neach mar dheantadh
a thuagh a thogail suas, [leis
Air crannaibh àrda dosrach tiugh,
a chum an leagadh suas.

6 Ach nis an obair shnaidhte ghrinn,
le h-ordaibh 's tuaghaibh bhris;

7 Is chuir iad suas 'na lasair dheirg
do theampull naomh 'g a sgrìos:
'Tigh còmhnuidh naomha t'ainme, Dhé
feuch, thruaill iad e le tàir,

'G a mhilleadh is 'g a leagadh sìos
co losal ris an làr.

8 'Nan cridhe labhair fad mar so,
sgriosamaid iad le chéil':
Gach Sinagog tha'ig Dia san tìr,
loisgeadh iad leò gu léir.

9 Ar comhara cha'n fhaicear leinn;
fàidh cha'n eil idir ann,
Nì mò tha neach 'nar measg cho geur
d'an léir cia fad an t-àm.

10 Cia fhad a bheir, O Dhé nan dùl,
na naimhde toibheum uath'?

An toir an nàmhaid beum am feasd
do t'ainm-sa, Dhia nan sluagh?

11 C'arson a phillear leat do làmh,
do dheas làmh air a h-ais?

O buin a mach o d' bhròlach i,
chum fuasgladh oirn gu cas.

12 Oir Dia na glòir' tha neartmhor àrd,
o chian is e mo Rìgh,
Am builsgain talmhainn le mòr-neart,
ag oibreach' slàint' is sìth'.

13 An fhairge sgaoileadh leat le d'
is cinn ro-làidir chruaidh [neart.

Nan dràgon bhriseadh leat san uisg'.
a' tabhairt orra buaidh.

14 Cinn Lebhiatain àghoir mhòir,
's tu féin a bhris is phronn:
Is thug thu e mar bhiadh do'n t-sluagh,
a bha san fhàsach lom.

15 'S tu sgoilt an tobar is an tuil:
's tu thormaich aimhne mòr'.

16 'S tu dheasaich solus agus grian,
is leat an oldhch', 's an lò. [thu:
17 Criccha na talmhainn shocruidh
rinn thu an samhradh teth,

'S an geamhradh fòs do rinneadh leat,
'nan aimsiribh fa leth.

18 Gu'n d'thug na naimhde toibheum
cuir sud air chuimhne, Dhé, [uath'
'S gu'n d' thug am pobull amaideach,
do t'ainm ro-uasal beum.

19 Anam do cholmain na toir suas
do chuideachd mhòir nan daoi:
Is coimhthional do dheardh bochd
na dearmaid iad a chaidh.

20 Do chumhnant thoir fa'near, a
oir àitean dorch' na tìr, [Dhé:
Tha uile air an àiteachadh
le luchd an fhòirneirt ghéir:

21 Na pillear air an ais le nàir'
na dh'fhulling fòirneart goirt:
An dream ta ainnis aim-beartach,
deanadh iad moladh ort.

22 Tog ort is éirich suas, a Dhé;
tagair do chùis gu treun:
Cuimhnich mar tha an t-amadan
gach là toirt dhuitse beum'.

23 Na dearmaid guth na muinntir sin
'nan naimhde dhuit a ta:
Tha bruidheann dhaoine a dh'éirich
sìor-dhol am meud a ghnàth. [riut,

SALM LXXV.

1 DHUIT bheir sinn buidheachas, a
Dhé,
dhuit buidheachas a ghnàth:

Oir foillsichidh do mhìorbhuile,
gur fagus t'ainm gach là.

2 Tràth gheibh mi is a glacar leam
coimhthional mòr na tìr',
Do nì mi dhoibh deadh bhreitheanas,
gu cothromach 's gu fìor.

3 Sgaoileadh an dùthaich, is an sluagh
'ga h-àiteachadh a ta:
Ach mise cumaidh suas gu treun
posta na tìr a ghnàth.

4 Thubhairt mi ris gach amadan.
na gluais gu h-amaideach:
'S ri luchd an uile, Na togaibh suas
bhur n-adharc àrdanach.

5 Bhur n-adharc fòs na togaibh suas:
ri cainnt le muineal cruaidh.

6 Cha'n ann o'n ear, no 'n iar, no deas,
thig urram mòr no buaidh.

7 Ach 's breitheamh Dia: a leagas aon,
's a thogas aon fa seach.

8 Oir cup an làimh an Tighearn ta
do 'n fhion a's deirge dreach:

Làn coimeisg tha e, dòirtidh Dia
cuid as a mach gu grad:

A dheasgain faisgidh daoine daoi,
is làidh iad air fad.

9 Ach cuiridh mise fòs an céill
gu suthain is gu sìor,

Do Dhia ud Iacoib canar leam
ard-mholadh binn gu fic.
10 Uil' adharca nan daoine daoì,
sgathaidh mi sìos 's gach àit ;
Ach adharca nan saoi air fad
togar gu grad an àird.

SALM LXXVI.

1 **A**n Iudah aithnìhear ar Dia ;
's mòr 'ainm an Isra'ì naomh.
2 An Salem tha a phàillium fòs,
a thàmh an Sion caomh.
3 Saighdean a' bhogha bhrise 'n sin,
an sgiath 's an claidheamh geur,
An còmhrag is an cath faraon,
bhriseadh iad leis gu treun.
4 Is mò do mhòralachd, a Dhé,
is mò gu mòr do ghloir
Na beannta thog an cinn gu h-àrd,
le còbhartach ro-mhòr.
5 Làn-chreachadh luchd a' chridhe
is choìdil iad le suain ; [chailm,
Na fir a bha 'nan cùraidh mhòr',
an làmh fòs cha d'fhuair.
6 O thus' a's Dia do Iacob ann,
le d' achmhasan 's le d' neart,
An carbad-cogaidh is an t-each
'n an suain do chuireadh leat.
7 'S cùis eagail thu, thu féin, a Dhé :
cia neach a chogas riut ?
No ann ad shealladh sheasas suas
an uair bhios corruich ort ?
8 Thug thusa air do bhreitheanas
o nèamh gu'n cualas e :
Bha air an talamh eagail mòr
'a 'na thàmh ghrad dh' fhuirich e.
9 Tràth dh'éirich Dia chum breithean-
a theasairginn san àm, [ais,
Gach uile dhuine cùin is sèimh,
air talamh a bha ann.

0 Bheir fearg is corruich dhaoìn' an
àrd-mholadh dhuit gu beachd ; [sin
Is fhuigheall fòs na feirge mòir',
làn choisgidh tu le d' neart.
11 Geallaibh 'ur bòid gu togarach
d'ur Dia Iehobhah àrd ;
Is coimhlionaibh gu firinneach
na gheallar leibhse dha :

Gach neach a ta m'a thimchioll-san
thugadh iad dha 'na àm,
Deadh-thabhartais is tiodhlaca,
do'n Tì 's cùis eagail ann.
12 Is e ni spiorad phrionnsan mòr
a sgathadh sìos le neart ;
Do righribh fòs a' chruinne-chè
's cùis eagail e gu beachd.

SALM LXXVII.

1 **D**'èigh mi ri Dia gu h-àrd le
m'ghuth,
dh'éigh mi le m' ghuth gu h-àrd ;
Is thug e, 'nuair a ghlaodh mi ris,
sàr-èisdeachd dhomh gun dàil.
2 An là mo thrioblaid dh'iarr mi Dia :
is shruth mo leòn gun sgur,
Rè fad na h-oidhch' : is m'anam truagh
sòlas do dhùilt gu tur.
3 Air Dia ghrad-chimhnich mi an sin,
is mi an trioblaid ghéir :
Ris rinn mi gearan trom gun tàmh,
ghlaoidheadh mo spiorad féin.

4 Chum thu mo shùil 'na faireachadh :
tha mi co iarganach,
Nach feud mi focal cainnt no sgéil
labhairt le m' bheul a mach.

5 An sin air làithibh fad o chéin
smuainich mi féin le beachd ;
Air bliadhnaibh fòs na h-aimsir céln
am aire féin bha teachd. [oidhch'.
6 Seadh chuimhnich mi mo chedò san
's rinn cainnt ri m' chridhe féin,
Is rinn mo spiorad fòs gun tàmh,
le dichìoll, sgrudadh geur.

7 An tilg an Tighearn uaith gu bràth ?
nach nochd e ghràdh ni 's mo ?

8 'N do sguir gu tur a ghràs am feasd ?
's a ghealladh fad gach lò ?

9 'N do dhearmaid Dia gu firinneach
bhi gràsmhor caoin gu bràth ?

'N do dhruid e suas 'na chorruih
mhòir
a thròcair chaomh 's a ghràdh ?

10 An sin ghrad fhreagair mi' gu
is i so m'anmhuinn mhòr ; [dearbh
Ach bliadhnaidh deas làimh' cuimh-
an Tì a's àirde glòir. [nicheam,

11 Gnìomhara Dhé sior-mheòraich-
mar rinneadh leis gach beart, [eam,
Is t'iongantais o'n aimsir chéin
sior-chuimhnicheam gu beachd.

12 Air t'òibribh uile mar an ceudn
smuainichidh mi gu tric ;

Is air gach gnìomh a rinneadh leat,
sior-labhraidh mi gu glie :

13 Do shlighe ta san ionad naomh,
a Thighearn is a Dhé :

Cò 's coimeas ann am meud ri Dia
a ta 'na Dhia dhuinn féin ?

14 'S tu 'n tì tha deanamh iongantais,
a Thighearna nam feart ;

Is ann am measg a' phobuill fòs
do thaisbein thu do neart.

15 Do shaoradh leat d' an teasairginn
do phobull dileas féin,

Clann Iacoib agus Ioseph fòs,
le d' ghairdean neartmhor treun.

16 Chunnaic na h-uisgeachan thu, Dhé,
chunnaic iad thu gu beachd :

Is ghabh iad gèilt ; 's air doimhneachd
bha mòran oghuidheachd. [fòs

17 An uisge dhòirt na neoil a nuas,
b' ro-mhòr fuaim nan speur ;

Is chaidh do shaighde corranach
a mach gu sgaiteach geur.

18 Àrd-ghuth do thairneanaich san
chualas, a Dhé, gu tric ; [speur,

An saoghal las le d' dhealanaich,
an talamh ghluais is chlisg.

19 Do cheuma tha san doimhneachd
do shlighe tha sa' chuan : [mhòir,

Ach luig do ehos cha'n aithnìch sinn,
tha sud am folach uainn.

20 Is amhluidh mar gu'm biodh ann
do phobull stùidreach leat ; [treud,

Le deadh làimh Mhacis is Aaroin fòs,
'g an treòrachadh gu ceart.

SALM LXXVIII.

1 **M**o phobull éisidibh ri mo reachd :
is cluinnibh guth mo bhéil.

2 Am briathraibh filidh cuiridh mi
sean-fhocail dhorch' an céill ;

- 3 A chuala sinn o'r sinnsearaidh,
is air am b'fhiosrach sinn,
4 Cha'n fholaich sinn o'n ginealach,
'S cha cheil sinn iad o'n cloinn;
A' foillseachadh àrd mholaidh Dhé
do 'n àl a ta ri teachd;
'S na miorbhuilean a rinneadh leis,
a chumhachd is a neart:
5 Oir lagh an Iacob dhaingnich e,
is reachd an Israel.
A dh'orduich e d'ar n-aithrichibh,
d'an cloinn an cur an cèill.
- 6 Chum fios bhi aig an àl ri teachd,
a' chlann a ta gun bhreith;
'S gu'n innseadh iad do'n linn 'nan
na nithe sin fa leth. [déigh
7 An Dia gu'n cuireadh iad an déigh
's nach deantadh dichuimhn' leo
Air oibribh Dhé, 's gu'n gleidheadh iad
a reachda mar is coir:
- 8 'S nach biodh iad mar an sinnsir-
eachd,
làn ceannaire is droch-bheirt,
Gun spiorad tairis annt' do Dhia,
's an cridhe gun bhi ceart.
9 Clann Ephraim le armaibh gleust',
air bogh' bu chuimseach beachd,
Ach phill iad air an ais le geilt
an làithibh cath' is feachd.
- 10 Coimhcheangal Dhé nior gleidh-
eachd leo,
is dhiúlt iad géill d'a reachd;
11 'S na miorbhuilean a nochd e dhoibh
& 'n cuimhne leig gu beachd.
12 An sealladh sùil an aithriche,
seadh fòs an tìr na h-Eiph't,
'S air machair Shoaìn nochdadh leis
a mhorbhuilean ro threun.
- 13 Sgoilt e an fhaireg', 's thug iadsan
trid;
marr thorr na h-uisgean sheas.
14 San là le neul iad stùir, san oidhch'
le solus tein' gu deas. [deoch
15 Sgoilt creag san fhàsach, aisdé
thug, mar & doimhneachd mhòir;
16 Bhuin sruth & creagaibh, thug air
ruith sìos mar thuil gu leòr. [uisg'
17 San fhàsach pheacaich iad ni's mò;
is bhrosnuich an t-Ard Rìgh.
18 'Nan cridhe chuir iad cathadh air;
d'am miann ag iarraidh bidh.
19 Labhair iad fòs an aghaidh Dhé;
is thubhairt iad gu dian,
An urrainn Dia san fhàsach mhòr
bòrd dheasachadh d'ar miann?
- 20 Feuch, bhuail e chreag, bhrùchd
uisge mach,
dh'éirich an tuil gu luath.
Am feud e aran thabhairt fòs?
an deasaich feòil d'a shluagh?
21 Air cluinntinn so, ghabh corruich
ri Iacob teine las, [Dia;
Is dh'éirich fearg ro-dhoimhionnach
ri Israel gu cas:
- 22 Chionn nach do chreid iad ann an
's nach d'carb iad as a shlàint; [Dia,
23 Ged dh'fhosgall dorsa nèamha fòs,
's na neòil o'n àird ged dh'àithin.
24 Ge d' dhòirt e orra Mana nuas,
ge d' fhuair iad coirc nan speur.
- 25 Biadh aingeal dh'ith iad; thug e
do lòn an sàth gu léir. [dhoibh
26 San speur thug e air gaoith an ear
gu'n d'imich i gu treun:
Is thug e fòs le neart a steach
a' ghaoth dheas mar an ceudn'.
27 Fòs dhòirt e orra nuas mar dhus,
do fheòil an uile shàth;
'S eoin iteagach bu lionmhoire
na gaineamh air an tràigh.
- 28 Do leig e sud 'nan camp a nuas
mu'n cuairt 'nan àitean-tàimh.
29 Seadh dh'ith iad uile 's shàsalar-
oir thug e dhoibh an sàimh. [eachd
30 Cha robh iad air an sgarachduinn
o mhiann an cridhe féin;
Ach air bhith aca-san am biadh
'g a chagnadh dian 'nam beul,
31 A' chuid bu shultmhoir' dhiubh 's
bu tréin',
ghlac Dia 'na fheirg is mharbh:
'S an òigridh thaght' an Israel,
ghrad-bhuailleadh leis gu garbh.
- 32 Gidheadh an déigh gach gnìomh
dhiubh sud,
do pheacaich iad gu mòr;
Is ge do rinn e miorbhuilean,
nìor chreid iad mar bu chòir.
- 33 An làithean chaith e, uime sin,
an diomhanas air fad;
'Sam bliadhnaidh thairis chaidh-gu
le carroid ghéir gun stad. [léir
34 An uair a mharbhadh leis-san iad,
an sin ghrad-iarr siad e,
Seadh phill iad, agus bha iad fòs
gu moch ag iarraidh Dhé.
- 35 Is chuimhnich iadsan gu'm b'e Dia
an carraig threun a ghnàth:
Is gu'm b'e fòs an Dia a's àird'
b'fhear-sacraidh dhoibh gach là.
36 Ach rinn iad miodal ris le 'm beul,
le 'n teangaidh breug is gò:
37 Cha robh an cridhe ceart; 's cha
'na chùmhannant dileas da. [robh
38 Ach Dia, gu iochdmhor mhaith an
lochd,
's an sgrios cha d'rinn gu geur:
Bu tric a phill e 'chorruich nath',
's nìor dhùisg e 'fhearg gu léir.
- 39 Oir annta chumhnich e nach robh
ach feoil théid as mar bhlàth,
Is osag ghaoith' a ghabhas seach,
's nach pill a ris gu bràth.
- 40 Cia tric a bhrosnuicheadh e leo
san fhàsach thartmhor chruaidh;
San dìthreabh chuireadh corruich air
le eusaontas an t-sluaigh?
41 Seadh phill iad uile air an ais,
bhrosnuich iad Dia le chéil':
Is chuir iad tomhas mar an ceudn
air Tì naomh Israel.
- 42 Dhichuimhnich iad, 's cha d'thug
fa'near
a ghairdean treun 's a làmh:
No 'n là san d'thug e furtachd dhoibh,
is fuasgladh deas o 'n nàmh:
43 No fòs mar rinneadh anns an Eiph't
comhara Dhé nam feart:
Air machair Shoaìn mar an ceudn'
a mhorbhuile le neart.

44 An srutha chaochail e gu fuil :
's na h-uillt nach feudtadh 'n òl.
45 Chuir losgainn thuc', is cuileagan ;
's leo chlaoidheadh iad gu mòr.
46 An toradh thug e is am bàrr
do'n bhurras sgriosach bheag ;
Is saothair fòs an làmh air fad,
fo ailghios locust leag.
47 Am fion-chroinn bhris e mar an
ceudn'
le cloich-shneachd chruaidh 's gach
àit
Is amhluidh mhill le reodhadh teann
an cranna-fìgis àrd.
48 Am feudail thug e thairis fòs
do'n chloich-shneachd sgaiteich
ghéir ;
'S le saighdibh teine-dealanaich,
ghrad-chuir e as d'an treud.
49 Teas feirge, trioblaid 's corruich
sud thilg e orr' gu grad ; [mhòr.
Le ainglibh olc a chur 'nam measg,
g'an claidh gu goirt air fad.
50 D'a chorruich rinn e bealach réidh :
'n anam nior chum o'n bhàs ;
Am beatha thruagh thug thairis fòs
do ghalar-plàigh 's do'n chàs.
51 Throm-bhualladh leis-san anns an
gach ceud-ghin a bha ann : [Eiph't,
Toiseach an neirt sna pàilliunaibh
a bha aig gineil Ham.
52 Ach thug e mach a phobull caomh
mar chaoraich as an tìr ;
Is rinn mar threudsan fhàsach mhòr,
an treòrachadh gu fìor.
53 Leis stiùireadh iad gu tèaruinte,
gun eagal is gun sgàth :
Ach air an naimhdibh dh'iadh an
's an sluagh ud uille bhàth. [cuan,
54 Gu crìochaibh ionaid naomha féin
thug e a phobull leis ;
Gu ruig an cnoc so choisinn e,
's a bhuaidhaich a làmh dheas.
55 Thilg e na cinnich rompa mach,
's an oighreachd roinn le crann :
Do Isra'ì thug e'n àite sud
gu còmhnuigh ghabhail ann.
56 Ach bhrosnuich agus ghrànaich iad,
an Dia a's àirde glòir ;
Is idir cha do choimhid iad
a naomh-reachd mar bu chòir.
57 Ach phill iad mar an sinnseara,
's gu fealltach ghluais air fad :
Mar bhogha fiar chaidh iad a thaobh,
is chlaon iad uaith gu grad.
58 Le'n dealbhaibh, is le'n àitibh àrd'
chuir iad air fearg is eud :
59 Tràth chuala Dia bha corruich air
is gràin ri Israel.
60 Ionnuis a phobull gu'n do thrèig,
an Siloh chuir a làmh :
'S am pàilliu fòs a shocruidh e
measg dhaoine ghabhail tàimh.
61 Gu bruid thug suas an neart, 's an
gu làimh nan naimhde garg. [glòir
62 Do 'n chlaidheamh thug e suas a
shluagh,
ri 'oighreachd ghabh e fearg.
63 An teine loisg an òigridh ghleust' ;
pòsadh cha d'fhuair an òigh'n.

64 An sagairt thuit le claidheamh
geur :
's chà d' rinn am bantraich bròn.
65 Ghrad-mhosgail Dia an sin, mar
ag éirigh as a shuain : [neach
Mar churaidh 'n déigh bhi pòit air fion
tràth ni e iolach churaidh.
66 'Nan deireadh bhuaileadh leis gu
a naimhde féin le tàir : [geur
Is chuir e iad o sin a mach
gu maslaidh buan is nàir'.
67 Is pàilliu Ioseiph dhiùltadh leis :
nìor thagh treubh Ephraim fòs :
68 Ach thagh e Iudah, sliaibh Shìoin
d'an d'thug e gràdh gu mòr. [féin
69 Thog esan 'fhàrdoch naomh an sud,
mar lùchairt àrd ro-dheas :
'S mar ionad àrd air talamh teann
a dhaingnich e am feasd.
70 Is 'òglach Daibhidh thagh, is thug
o chrò nan caorach e ;
71 'S o leantuinn fòs nan caorach trom
le h-àl am measg an spréidh ;
Is thug se e a bheathachadh
Iacoib a phobull naomh,
Is gineal Isr'eil mar an ceudn'
a b' oighreachd dha ro-chaomh.
72 Réir ionracais a chridhe féin,
bheathaich e iad gu beachd :
A réir deadh sheòltachd fòs a làmh,
stiùireadh leis iad gu ceart.

SALM LXXIX.

THAINIG, a Dhé, na fineachan
a steach do d' oighreachd féin,
Thruaill iad do theampull naomh, is
'na tòrr Ierusalem. [dh'fhàg
2 Is thug iad cuirp do sheirbhiseach
mar bhiaidh do eoin nan speur :
Is feoil do naomh mar chobhartach,
do bheathaichibh an t-sléibh.
3 Mu thimchioll fòs Ierusalem,
dhòirt iad am fuil mar uisg :
Is cha robh neach g'an adhlacadh
's g'an cur san uaigh an taig.
4 Ball fanoid agus maslaidh sinn
d'ar coimhearsnachaibh féin :
Cùis spòrs' is mhagaidh do gach neach
a ta m'ar cuairt gu léir.
5 Cia fhad a bhitheas corruich ort,
Dhé, am bi gu bràth ?
Is t'eud am bi a losgadh ruinn
mar lasair theith a ghnàth ?
6 Do chorruich air na cinnich dòirt
aig nach 'eil eòlas ort ;
Is air na rìoghachdaibh nach gairm
air t'ainm, a Dhia nam feart.
7 Oir mhill iad Iacob, 'fhàrdoch fòs.
'Na fàsach chuir iad sòs.
8 Na peacaidh fòs a rinneadh leinn
na cuimhnich dhuinn a ris ;
Tionndadh gu luath do thruacantas
ruigeadh e oirnn mu thràth :
Oir 's d'iblidh bochd a nis ar staid
a' tuiteam sìos gach là.
9 Dean còmhnaidh leinn, O Dhé ar
air sgàth glòir t'ainme féin ; [slàint'
Sgàth t'ainme saor sinn, agus glan
ar peacaidh uainn gu léir.
10 Cìod uime' n abradh fineacha,
c'àit bheil a nis an Dia ?

Measg fhineacha 'nar sealladh féin,
aithnicheadh iad an Triath,

Le dioghaltas a ghabhail diubh ;

oir dhòirteadh leo gun iochd
Fuil neòchiontach do sheirbhiseach,
gu saoihbhir is gu tric.

11 Osnaidh a' phrìosanaich a'd' làth'r
thigeadh, a Dhé nam feart ;

'S an dream a dh'orduicheadh chum
saor-sa, réir meud do neirt. [bàis

12 Riusan tha dhuinn 'nan coimhears-
'nam brollach, diolam beum : [naich
Gach masladh le'n do spreig iad thu,
seachd uaire pill riu féin.

13 Treud t'ionaitraidh, 's do phobull
molaidd sinn thu a ghnàth : [sinn
Is cuiridh sinn an céill do chliu
o linn gu linn gu bràth,

SALM LXXX.

1 **E**ISD, aodhair Israeil, a stiùir
Thusa ta d' thàmh measg cheruban,
dealruich a mach mu thràth.

2 An làthair Ephraim 's Bheniamin,
agus Mhanaseh fòs,
Dùisg-sa do chumbachd : agus thig
g'ar saoradh mar is nòs.

3 Pill sinn a ris, a Dhé nam feart ;
tog oirne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

4 Cia fhad, a Thighearna nan sluagh,
a leanas corruich riut,
Ri guidhe ghéir na muinntir sin
a's pobull dileas duit ?

6 Oir bheathaich thu do shluagh gu
le aran deur is bròin : [léir
Is tomhas saoihbhir thug thu dhoibh
do dheuraibh goirt r'an òl.

6 Is rinn thu sinn mar aobhar strì
d'ar coimhearsnachaibh féin :
'Nar n-aobhar spòrs' is abhacais
d'ar n-eascairdibh gu léir.

7 Pill sinn a ris, O Dhé nan slògh ;
tog oirne suas gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

8 Thug thu fionain as an Eiphit :
na cinnich thilg thu mach,
Is shuidhich thus' an fhionain ud
'nan ionad sud fa seach.

9 Réitich thu àite dhi ; is ghabh
i freumh gu daingean teann,
Le d' bheannachadh ; is lionadh leath'
an tìr o cheann gu ceann.

10 Na cnuc ro-àrda dh'fholuich i
le sgàil 's le dùbhar féin ;
A geugan bha a cinneachduinn
mar sheudair àluinn réidh.

11 An dara taobh gu ruig an cuan
chuir i a mach a meòir ;
An taobh ud eil' a geugan shìn
gu ruig an amhainn mhòir.

12 A callaid c'uum' a bhriseadh leat :
ionnus gu bheil gach neach
Théid seachad air an rathad mhòr,
'ga spionadh leò fa seach.

13 Tha'n torc a thig o'n choille mach
'ga fàsachadh gu léir.

Tha beathaich allt' na machrach fòs
'ga slugadh suas le chéill'.

14 Pill, guidh'mid ort, a Dhé nan
is seall o nèamh a nuas, [sluagh,
Feuch, agus fiosraich féin a nis
an fhionain so le truas :

15 Am fion-lios sin a shuidhich thu,
le neart do làimhe deis' :

'S am meanglan ud a neartaich thu
dhuit féin le lùth is treis.

16 Le lasair theine loisgeadh i,
is ghearradh i a nuas :
Làn-mhilleadh agus sgriosadh iad,
le achmhasan do ghnùis.

17 Air fear do dheas làimh féin, a Dhé,
gu robh do làmh gu treun :
Air mac an duin' a rinneadh leat
a neartachadh dhuit féin.

18 Mar sin cha phil' sinn uait a ris ;
ath-bheothaich sìan gach lò,
Is gairmidh sinn air t'ainm an sin,
an cian a bhios sinn beò.

19 Pill sinn a ris, a Dhé nam feart,
is foillsich féin gu h-àrd
Deadh dhealradh glan do ghnùis a nis,
is saorar sinn le d' ghràs.

SALM LXXXI.

1 **S**EINNIBH gu h-ait do Dhia ar neart ;
Dhia Iacoib fòs gu binn,

2 Is glacaibh salm, is tiompan fòs ;
saltair is clàrsach ghrinn.

3 An trompaid séidibh san ré nuadl
air làithibh orduicht' feill'.

4 Bu lagh sud aig Dia Iacoib fòs ;
's bu reachd do Israel.

5 Do Joseph dh'orduich sud mar theist
air dol dha trid na h-Eiph't ;

'S an cualas cainnt is uirghioll fòs
nach tuiginn as am beul.

6 O'n uallach shaor mi 'ghuala-san :
o obair chrè a làmh.

7 Ghair thusa ann ad thrioblaid orm,
is shaor mi thu gun dàil :

An ionad diomhair tairneanaich,
do fhreagair mi do ghlaodh :

Aig uisgibh comhstri Mheribah,
do dhearbh mi thu faraon.

8 Eisd, O mo shluagh, is bheir mi
deadh fhiannuis fòs gu ceart, [dhuit
Ma dh'éisdeas tu ri guth mo bhéil,
O Israeil gu beachd.

9 Annad na biodh aon uair air bith
dia eile coigreach bréig',

Is do dhia coimheach fòs air bith
na crom-sa sìos 's na géill.

10 'S mise do Dhia Iehobhah treun,
thug thus' o'n Eiph't le neart ;
Gu farsuinn fosgail rium do bheul,
is lionam e gu pailt.

11 Gidheadh cha d' thug mo phobull
éisdeachd do ghuth mo bhéil, [féin
'S cha ghabhadh rium an aitim ud
a ghin o Israel.

12 Mar sin do mhiann an cridhe féin
thug mise thairis iad :

'S ghluais iad 'nan comhairle neo-ghlé
a' cur an ciont' am meud.

13 O b'fhearr gu'm biodh mo phobull
a' tabhairt géill do m' reachd : [féin

- Is fòs gu'n gluaiseadh Israel
a'm shligheibh féin gu ceart!
14 An naimhde smachdaichinn gu
le buaidh 'g an leagadh sìos; [luath,
is phillinn air an eascairdibh
mo làmh, g'an cur fo chis.
15 Luchd-fuath 'an Tighearna mar sin
bheireadh làn-ùmhachd dha;
Ach biodh an aimsir-san ro-bhuan
is maireannach gu bràth.
16 Is bheireadh e g'am beathachadh,
smior cruithneachd fòs d'a shluagh:
Do làn-dhiol bheirinn duit faraon
do'n mhill o'n charraig chruaidh.

SALM LXXXII.

- 1 **A**n coimhthional nan treun a ta
a'na sheasamh Dia nam feart:
Am measg nan dèe bheir esan breth
le cothrom is le ceart.
2 Cia fhada a bheir sibh breitheanas
gu h-eucorach 's gach cùis;
Toirt leth-bhreth air na daoineibh daol,
'gam meas a réir an gnèis?
3 Do dhaoineibh bochd 's do dhilleachd-
deanaibh-sa dìon le ceart; [ain
Is cumaibh còir riu sud a ghnàth
ta cràiteach bochd gun neart:
An t-ainnis lag 's an deòradh truagh,
sior-theasairgibh 'nam feum,
Deanaibh o làimh nan aingidh fòs
deadh-fhuasgladh dhoibh gu treun.
5 Eòlas no tuigse cha'n 'eil ac',
a' triall san dorchaidh;
Tha bunaite na talmhainn fòs
air gluasad as an àit.
6 Is dèe sibh (thubhairt mi,) 's is mic
do'n Tì a's àirde t'ann: [dhaoine,
7 Ach tuitidh, 's gheibh sibh bàs mar
's mar aon do phrionnsaibh fann.
8 Dhia, éirich, air an talamh dean
deadh bhreitheanas gu grad:
Oir gabhaidh tu mar oighreachd
na fineachan air fad. [dhuit

SALM LXXXIII.

- 1 **N**a bi a'd' thosd a nis, na bi
a'd' thàmh, O Dhia ar neart,
Na bi-sa sàmhach nis 'nar feum,
Dhia chumhachdaich nam feart.
2 Oir feuch, a ta do naimhde treun
ri stri is buaireas àrd;
'S an dream ud leis am fuathach thu,
an cinn thog suas an àird.
3 Oir dhealbhadh oile gu cuilbheartach
n'aghaidh do phobuill féin,
'N aghaidh do mhuinntir dhiomhair
ghabh comhairle le chéil'. [fòs
4 A deir iad, thigibh leinn g'an sgrios
o bhi ni 's mò 'nan sluagh;
A chum nach biodh air Israel
fomradh gu bràth no luaidh:
5 Oir ghabh iad comhairle le chéil':
a' t'aghaidh ceangal rinn.
6 Paillion Edoim, 's Ismaelich,
Moab is Hagaren;
7 Gebal, Amon, is Amalec,
Palestin, 's muinntir Thior;
8 Dhruid Asur leo: 's bu chòmhnaidh
do ghineil Lot gu fìor. [iad
9 Mar rinneadh leat air Midian,
's air Sisera le chéil';

- Air Iabin aig sruth 'Chisoin cas,
dean orra sud d'a réir:
10 Aig Endor mar a chaidh an claidh
mar aolach air an làr.
11 Air Oreb mar rinn thu, 's air Seeb,
dean air an uaisleibh tair:
Mar Sheba fòs is Shalmuna,
am prionnsan dean gu léir:
12 A thubhairt, Glacamaid dhuinn féin
mar oighreachd àrois Dé.
13 Dean iad mar asbhuaire, O mo Dhia:
mar mhol roimh ghaoith nan
gleann.
14 Mar chlaoidheas teine coillteac
's mar loisgeas lasair beann: [chrion,
15 Mar sin le d' dhoineinn orra sud,
dean thusa tòrachd dhian;
Le d'iom-ghaoith, is le d' dhoineinn
cuir orra geilt is fiamh. [mhòir,
16 An eudan lion le maslath mòr,
's le rughadh-gruaidh' gach rè,
Gu ruig an uair an iarrar leo
t'ainm glòrmhor féin, a Dhé.
17 Biodh amhluidh orra mar an
ceudn',
is trioblaid mhòr a chaidh;
Is glacadh nàire mhaslach iad,
'gam milleadh is g'an claidh.
18 Gu'n aithnich iad gur tusa mhàin
d'an ainm Iehobhah treun,
Tha t'uachdaran os ceann gach tìr
san domhan mhòr gu léir.

SALM LXXXIV.

- 1 **C**ia mòr an àiridh-ghràidh do
theach,
Iehobhah mhòir nan sluagh!
Cia taitneach dhomh-sa t'àros naomh,
O Thighearna nam buadh!
2 Tha m'anam fann, aig meud a
air cùirtibh Dhé gach lè: [mhiann
Mo chridh' is m'fheoil ri seartheach
'n geall air an Dia ta beò. [chruidh
3 Feuch fhuair an sud an gealbhon
beag
tigh còmhnuidh maith 'na fheum,
San gobhlan-gaoithe mar an ceudn'
do sholair nead dhi féin.
Is taisgidh i an sin a h-eoin,
's a h-àlach beag gun chli:
Aig t'altair féin, O Dhia nan sluagh,
mo Thighearn, is mo Rìgh.
4 'S beannaicht' an dream an còmh-
a' d' àros naomh, a Dhé, [nuidh ta
Oir bheir iad, (mar 'is cubhaidh
dhoibh,) mòr-mholadh dhuit gach rè.
5 'S beannaicht' an duine sin 'gam
annads' a neart gach là: [bheil
An dream 'gam bheil 'nan cridhe stigh
do shlighe féin a ghnàth.
6 An dream sin tre ghleann Baca théid,
ni tobair ann, 'nam feum:
Is Ionaidd 'n t-uigse thig a nuas
na sluic gu ruig am béil.
7 Sior-ghluaisidh iad mar sin gun
a' dol o neart gu neart: [sgios,
An Sion nochdar iad fadheòidh
an làthair Dhé nam feart.
8 O Dhia nan sluagh, cluinn m'ur-
nuigh féin,
Dhé Iacoib, éisd gu grad.

- 9 O Dhia ar sgiath, feuch 's amhaire gnùls t'ungaidh féin gun stad. [air
10 'S fearr lá a'd' chùirt na míle lá:
b'fhearr leam bhí dorsaireachd
An áros Dé, na m' chómhnuidh fòs
am páillíun aingidheachd.
11 Oir 's grian, 's is sgiath Iehobhah
is bheir e grás is glòir; [Dia;
'Scha chum e maith air bith o'n dream
ghluaiseas gu díreach còir.
12 O Thighearn is a Dhia nan sluagh,
is beannaicht' e gun cheisd,
An duine sin, gu muinghineach,
d'an dòchas thu am feasd.

SALM LXXXV.

- 1 **B**HA thusa gràs-mhor fàbharach,
a Dhé, do d' dhùthaich féin;
Bruid Iacoib thug thu air a h-ais
a ris le d' ghairdean treun.
2 Cionta do phobuill mhaith thu féin;
dh'fholuich thu 'n uile lochd.
3 Choisg thu do chorrúich uile, 's phill
o'n lasan a bha ort.
4 Pill sinn a ris, a Dhia ar sláint',
is tog do lasan dhinn.
5 Am bí do chorrúich ruinn gu bráth?
's an sinear t'fhearg gach linn?
6 Nach deanar leatsa, Dhia nan grás
aris ar tabhairt beò:
Gu'n deanadh annad gairdeachas
do phobull féin gach ló?
7 Taisbein do thròcair dhuinn a nis,
a Thighearn is a Dhé:
Is deònuich dhuinne t'fhurtachd fòs,
's do shláinte féin gach rè.
8 Nis éisdeam ris an ní their Dia:
labhraidh e sith gu beachd
R'a phobull naomh; 's na pilleadh iad
a ris chum amaideachd.
9 Gu dearbh tha chabhair dlùth do'n
d'an eagale gu fíor; [dream
Chum glòir a bhí 'na còmhnuidh fòs
gu bunaiteach 'nar tìr.
10 Tha tròcair agus fírinn ghlan
air còmhlaichadh a chéil':
Tha ceartas agus stoichant mhaith
a' pògadh beul ri beul.
11 Is fàsaidh as an talamh fòs
fírinne a nìos gu pailt:
Is seallaidh ceart is fireantachd
o nèamh a nuas gun airc.
12 Is amhluidh bheir Iehobhah dhuinn
ní maith gu toirbheartach;
Is bheir ar fearann is ar fonn
deadh thoradh trom a mach.
13 Stór-ghluaisidh ceart is fireantachd
'na fhianuis-san gu réidh:
Is sinn air sligh' a cheumanna
gu díreach stiùraidh e.

SALM LXXXVI.

- 1 **A**om rium do chluas is cluinn mi,
oir tha mi ainns truagh; [Dhia,
2 Dean thusa, chionn gu'm buin mi
m'anam a dhìon gu luath; [dhuit,
Oir 's tu mo Dhia, saor t'òglach féin
tha 'g earbsadh riut a ghnàth.
3 Dean tròcair orm, a Dhia, le icchd:
oir gaiream ort gach là.
Dean anam t'òglach dhileis féin
fìor-aoibhinn agus ait:

- Air son gu'n togam riut, a Dhé,
m'anam gu léir a'm airc.
5 Oir tha thu féin ro-mhaith, a Dhé,
làn lochd is acarachd:
Is tha thu do na ghairmeas ort,
pailt ann an trócaireachd.
6 Eisd m'urnuigh, Dhia; is thoir
fa'near
guth gearanach mo chaoidh.
7 An lá mo thrioblaid gaiream ort:
oir freagraidh tusa mi,
8 Am measg nan dée cha'n 'eil, a Dhia,
aon neach tha cosmhuil riut:
No gníomh air bith tha cosmhuil ris
gach gníomh a rinneadh leat.
9 Thig iad, gach cinneach rinneadh
is sleuchdaidh dhuit, a Dhé, [leat,
Is bheir iad glòir is moladh árd
do t'ainm-sa feadh gach rè.
10 Air son, a Dhé, gu bheil thu mòr,
's gu'n deanar oibre leat [mháin
Tha miorbhuileach; 's tu féin a
Dia còmhachdach nam feart.
11 Do shlighe teagaisg dhomh, a Dhia,
a'd' fhírinne gluaisidh mi:
Chum eagal t'ainme gu'm biodh orm
mo chridhe druid riut féin.
12 Lem' uile chridh' árd mholam thu
O Thighearna mo Dhia:
Do t'ainm ro-ussal bheir rui fòs,
árd glòir air feadh gach ial.
13 Oir 's mòr do thròcair dhomhsa,
is fòs o fírinne shìos [Dhé,
Thug thusa saors' do m'anam bochd,
is thog thu e a nìos.
14 Luchd-árdain dh'éirich rium, a Dhé,
is cuideachd láidir dhian,
'G iarraidh m'anam', ach thus', a Dhé,
níor chuir iad rompa riamh.
15 Ach tha thu, Dhé, mòr-thrócaireach.
ro-íochdmhor anns gach càs;
Chum feirge mall, ach saoi bhir pailt
am fírinne is an grás.
16 O pill rium, is dean tròcair orm,
thoir neart do t'òglach féin,
Do mhac do bhanoglaich faraon
dean fuasgladh ann a fheum.
17 Comhar air maith nochd dhomhsa.
Dhia,
luchd m'fhuath' gu'm faiceadh e,
'S gu'n gabhadh nàir' a chionn gur tu
mo neart, is m'fhurtachd féin.

SALM LXXXVII.

- 1 **T**HA 'bhunaite sna sléibhtibh
naomh':
2 'S ro-ionnmhuinneach le Dia
Geatacha Shìoin, thar gach àit
a bha aig Iacob riamh.
3 Nìthe ro-ghlòrmhor innsear ort,
a chaithir àluinn Dé.
4 Rahab, is Babel cuimhnicheam,
do'n dream d'an aithne mi;
Gabh beachd air Tirus mar an ceudn
is dàthaich Phalestin,
Maille ri Etiopia:
am fear so rugadh 'n sin.
5 Mu thimchioll Shìoin theirear so,
Am fear so rugadh fòs,
'S am fear ud innt'; an Tì a's áird
socrachidh i air chóir.

6 Tràth sgrìobhas Dia le cuimhne
na fineacha fa leth, [mhaith
'N sin àirmhìdh e gu'm b'ann an sud
bha 'm fear so air a bhreith.
7 Luchd-seinn nan òran bidh an sud,
luchd innill-ciùil d'an rèir :
'S anna fèin, a Dhia nan gràs,
mo thobair tha gu léir.

SALM LXXXVIII.

1 יְהוֹבָהָה Dhia mo Shlànuighir,
I ort ghair mi dh'oidhch' 's a là.
2 A'd' fhianuis thigeadh m'urnuigh
is éisd mo ghlaodh a ghnàth. [fòs ;
3 Oir m'anam làn do thrioblaid ta ;
's do'n uaigh mo bheatha dlùth.
4 Seadh mheasadh mi mar neach
théid sìos
do'n t-slochd, is mi gun làth.
5 Saor tha mi measg nam marbh, is fòs
mar mharbh san uaigh gun deò,
Asgathadh sìos le d' làimh gu beachd,
's nach cuimhnichear ni 's mò.
6 Chuir thu mi'n àite domhain, dorch,
san t-slochd a's isle t'ann.
7 Is chlaoidh thu mi le d' shumaineadh
luidh orm-sa t'fhearg gu teann.
8 Chuir thu luchd m'èolais fada uam :
's ro-sgreataidh mise leo :
Mar neach am prìosan druidt' a taim,
nach faigh a mach ni's mò.
9 Do bhrìgh mo thrioblaid tha mo
ri caoidh is bròn a ghnàth : [shùil
Mo làmhan shin mi riut, a Dhé,
is ghairm mi ort gach là.
10 Do mhlorbhuile do'n dream tha
a Dhé, an taisbein thu ? [marbh,
An éirich iad a nìos a ris,
a thabhairt dhuitse clu ?
11 Do thròcair is do chaoimhneas
am foillsichear san uaigh ? [caomh,
Air t'fhirinn ann an sgrìos a' bhàis,
le neach an toirear luaidh ?
12 Am bi maoin eòlais anns an dorch'
air t'fheartaibh mhlorbhuileach ?
No'm bi an tìr na dìchuimhn' fios,
no beachd air t'fhreantachd ?
13 Ach riutsa ghlaodh mi, O mo Dhia :
gu moch théid m'urnuigh suas.
14 Dhia c'uim' an tilg thu m'anam
uait ?
's an cum thu uam do ghnùis ?

15 O m' òige tha mi air mo chràdh,
ro-dhlùth do bhàs is uaigh ;
Air dhomh bhì fulang t'uamhasan,
tha mi an imcheist chruaidh : [trom ;
16 Oir dh'imich tharum t'fhearg gu
chlaoidh t'uamhais mi a ghnàth :
17 Mar uisge chaidh iad timchìoll orm,
ga m' chuairteachadh gach là.
18 Mo charaid chuir thu uam am fad,
's am fear thug dhomhsa gràdh :
Luchd m'èolais mar an ceudna tha
an dorchadas 'nan tàmh.

SALM LXXXIX.

1 אֶרְטוֹרְכַּי Dhé sìor-sheinnidh mi
A is ni mi òirre sgeul ;
O àl gu h-àl gu maireannach
air t'fhirinn thig mo bheul.
2 Oir thubhairt mi, gu'n togar suas
do thròcair mhòr do shìor :

Ist'fhirinn cheart sna n'eamhaibh àrd'
socruichear leat gu fìor.

3 Coimhcheangal rinn mi ris an Tì
a ròghnaich mi gu sìor :
'S do Dhaibhidh tha 'na òglach dhomh,
mhionnaich mi fèin gu fìor.
4 Socraichidh mi gu daingean buan
do ghinealach 's do shìol,
Do chaithir rioghail togam suas
o linn gu linn gu sìor.
5 Molaidh na n'eamhan àrd' gu binn
do mhlorbhuilean, a Dhé ;
Is t'fhirinn ann an coimhlthional
do chloinne naomha fèin.
6 Oir cò sna n'eamhaibh choimeasar
rì Dia Iehobhah mòr ?
Is cò ta measg nan cumhachdach
cosmhuil ri Dia na glòir' ?
7 An coimhlthional nan naomh gu
beachd
's cùis eagail Dia gun cheisd :
Ard-urram o gach neach mu'n cuairt
dha 's dleasdànach am feasd.
8 O Thighearna 's a Dhia nam sluagh,
cò 'n Triath sin ann an neart
Is cosmhuil riut ? a'd' fhirinn fòs
ga d' chuairteachadh gu beachd ?
9 Ard-onfha cuain is fairge mòir',
's tu chuireas iad fo reachd :
A tonnan àrd' tràth dh'éireas suas,
colsgidh tu iad le smachd.
10 Mar dhuine buailte dol do'n eug,
mhìn-phronnadh Rahab leat :
Do naimhde sgaoil thu 's a chéil'
le d' ghairdean treun 's le d' neart.
11 Is leatsa, Dhé, na fialtheanais,
's an talamh ta fo'r bonn :
'S tu dhaingnich fòs an cruinne-ce,
le 'làn do thoradh trom.
12 An àirde deas is tuath faraon,
do chruthaicheadh iad leat :
Sliabh Thaboir agus Hermoin àird
a'd' ainm bidh aoibhneach ait.
13 Tha agad gairdean cumhachdach :
a ta do làmh ro-threun.
A Dhé, a ta do dheas làmh fòs
àrdichte mar an ceudn'
14 Mar àite tàimh do d' chaithir rìgh
tha cothrom agus ceart :
Bidh tròcair agus fìrinn fòs
dol roimh do ghnùis gu beachd.
15 'S beannaicht' an sluagh a thuigeas
an fhuaim tha aoibhneach ait : [fòs
An solus glan do ghnùis', a Dhé,
sìor-ghlualaidh iad gu ceart.
16 A'd' ainms' air feadh an là bidh iad
gu h-aoibhneach mar bu chòir :
Is ann ad fhreaptachd faraon,
àrdichear iad gu mòr.
17 Oir mais' is glòir an spionnaidh sud
is tus' a mhàin a Dhé :
Ar n-adharc ann ad chaoimhneas
àrdichear leat gu treun. [caomh
18 Oir 'se Iehobhah Dia nam feart,
ar targaid is ar sgiath ;
'Se 'n tì ro-naomh sin Israell
ar n-Ard Rìgh is ar Triath.
19 An taisbean, anns an àm sin fèin,
labhair thu, Dhé, gu ceart

Bl d' dhuine naomh; is thubhairt thu,
le firinn, ris gu beachd;
Leag mise 's chuir mi cuideachadh
air gaisgeach treun nam buadh;
Is dh'árduich mi gu mòr an neach
a thagh mi as an t-sluagh.

20 B'e Daibhidh neach a fhuaradh
leam,

mo sheirbhiseach ro chaomh;
Se sin an neach a rinneadh leam
ungadh le m'oladh naomh.

21 Is socruchear mo làmh do shior
gu dileas daingean leis;
Is ni mo ghairdean cumhachdach
a neartachadh le treis.

22 Le mac an uilc cha ehlaidhear e:
a nàmh cha tog dheth cis.

23 Buailidh mi 'eascairde' na làth'r,
leagaidh mi nàmh a sìos.

24 Ach bidh mo thròcair maille ris,
is m'fhìrinn mar an ceudn':
Is 'adharc-san a'm' ainm-sa fòs
bidh àrdaichte gu treun.

25 A làmh-san cuiridh mi sa' chuan,
's na sruthaibh a làmh dheas.

26 Carraig mo shlàinte, their e rium,
m' athair, mo Dhia, 's mo threis.

27 Mo cheud-ghin ni mi dheth faraon,
árduichte thar gach rìgh.

28 Mo chùmhnannt seasaidh daingean
mo ghràs dha gleidhidh mi. [leis;

29 Is bheir mi air a shliochd gu mair
iad feadh gach linn gu bràth:
S a chaithir rìoghail uasal àrd
mar làithe nèimh a ghnàth.

30 Ma 'se 's gu'n tréig a chlann mo
lagh,

s nach gluais iad ann am reachd;

31 Gu'n truail iad m'aitheanta ro-
naomh,
m'iartuis nach cum gu ceart:

32 Fiosraichidh mi an sin gu beachd
le slait, an eucoir chlaon;

Am peacaidh fiosraicheam 's an lochd,
le sgiùrsadh goirt faraon.

33 Gidheadh, gu tur mo chaoimhneas-
gràidh

cha bhuin mi uaith gun cheisd:

Cha'n fhuilg mi-gu'm breugaichear,
mo ghealladh fìor am feasd.

34 Mo chòimhcheangal cha bhrisear
no'n cùmhnannt rinn mi ris; [leam,
'S am focal a chaidh as mo bheul,
am feasd cha chaochail mis'.

35 Oir aon uair mhionnaich mi mar so,
's ann air mo naomhachd féin,
Do Dhaibhidh tha 'na òglach dhomh,
am feasd nach dean mi breug.

36 Bithidh a shliochd 's a ghinealach
sior-mhaireannach gach ial,

'S a chaithir rìoghail bithidh i
a'm' fhianuis mar a' ghrian.

37 Is bithidh mar a' ghealach ghlan
gu daingean buan do shior;

'S mar fhianuis anns na nèamhaibh
bhios tairis agus fìor. [àrd'

38 Ach thilg thu uait, is thréig gutur,
is ghabh thu gràin a nis;

'S an ti dh'ung thu le t'oladh naomh,
tha thu an corruich ris.

39 Coimhcheangal t'òglach dhileis
sgaoil thusa, Dhé, le tàir: [féin,
'S a choron uasal thruailleadh leat,
'g a thilgeadh air an làr.

40 A ghàradh didein bhriseadh leat;
's a dhaingneach làidir leag

41 Mar chobhartach e do luchd-ròid:
d'a choimhearsnaich mar sgoig.

42 Làmh dheas a nàmhaid thòg thu
uil' eascaird' rinn thu ait. [suas;

43 Is phill thu faobhar 'arm; sa' chath
cha d'thug thu dhasan neart.

44 Choisg thu a ghòir, 's a chaithir-
leag thusa sìos gu làr. [rìgh

45 Is aimsir 'òige ghearradh leat;
chòmhaich thu e le nàir'.

46 Cia fhad a dh'fholuicheas tu, Dhé,
thu féin a chaoidh nan cian?

An loisg do chorruidh fòs gu cas,
mar theine lasrach dian?

47 Tabhair fa'near is cuimhnich féin
giorrad mo ré's mo lò:

C'arson a rinn thu clann nan daoine
mar dhlomhanas no cèd?

48 Cò e am fear am measg nam beò,
am bàs nach faicear leis?

No 'anam féin o làimh na h-uaigh',
an teasaig e le treis?

49 C'ait bheil do chaoimhneas-gràidh,
a thaisbein thu o thùs, [a Dhé,

A mhionnaich thu air t'fhìrinn cheirt
do Dhaibhidh chumail suas?

50 Cuimhnich, a Thighearn, toibheum
do sheirbhiseach gu léir: [trom

Is mar a ghilain mis' a'm' uohd
masladh a' phobuill thréin,

51 Le'n d'thug do naimhde masladh
gun aobhar, Dhé nam feart, [uath'

Oir mhasluich iad san ceumanna
an ti a dh'ungadh leat.

52 Mòr-bheannaicht' agus cliùiteach
gu robh le hobhach treun, [fòs

Gu sìorruidh suthain fad gach ré!
Amen agus Amen.

SALM XC.

1 'S tu b'ionad còmhnuidh dhuinn
gach linn,

a Thighearna na glòir';

2 Cian mu'n do ghineadh fòs na cruic,
's na slèibhte beag no mòr.

Cian mu'n do dhealbhadh thu'n talamh
no'n cruinne-cé le d'neart; [trom,

O bhith-bhuantachd gu bith-bhuan-
is tusa Dia gu beachd. [tachd,

3 Gu neo-ni pillear leatsa ris

an duine truagh g'a sgrìos;

Is their thu fòs, O chlann nan daoine
grad-phillibh air 'ur n-ais.

4 Oir mìle bliadhn' a'd' shealladh féin,
mar an là'n dè a ta,

'N tràth théid e seach: is amhluidh
mar fhorair' oidhch' a'd' làth'r. [fòs

5 Dh'fhuadaich thu sìos iad mar le
mar chodal iad no suain: [sruth

Sa' mhaduinn bidh iad mar am fear
gu moch a dh'èireas suas.

6 Air maduinn brisidh e fo bhlàth,
is fàsaidh e gu h-àrd:

Ri àm an fheasgair gearrar e,
is seargaidh air an làr.

- 7 Oir chaitheadh sinn le d' chorruih
ghéir;
chlaoidh t'fhearg-sa sinn gu tur.
8 Ar peacaidh dhìomhair, is ar lochd,
an sealladh t'eudain chuir.
9 Oir ann ad fheir ar n-uile làith'
tha teireachduinn fa seach:
Is chaithear leinn ar bliadhnaidh fòs
mar sgeul a dh'innseadh neach.
10 'S iad làith' ar bliadhna mar an
tri fichead bliadhn' 'sa deich, [ceudn'
No, feudaidh bhith, le tuilleadh neart
ceith' r fichead bliadhn' do neach:
Gidheadh cha 'n eil 'nan spionnadh
ach cràdh is cùradh geur: [sud
Oir sgathar sìos gu h-ealamh e,
is sìbhlaidh sinn gu léir.
11 Cò aig am bheil deadh thuigs' is
air neart do chorruih féin? [fios
Is amhluidh fòs mar t'eagal mòr,
tha lasair t'fheirg' d' a réir.
12 O teagaisg dhuinn, a Dhé nam feart
mar àirmhear leinn ar làith';
A chum ar cridh' a shocruchadh
air gliocas ceart gach tràth.
13 O Thighearna Iehobhah mhòir,
pill féin a ris: cia fhad?
Mu thimchioll staid do sheirbhiseach
gabh aithreachas gu grad.
14 O dean ar sàsachadh gu moch
le d' thròcair chaoimh, a Dhé,
A chum gu'm bi sinn aoibhneach ait,
ri fad ar là 's ar ré.
15 Dean subhach sinn a réir nan là
a chràidh thu sinn gu goirt:
A réir nam bliadhna ud faraon
am faca sinn an t-olc. [ghnìomh,
16 Taisbein do d' sheirbhìsich do
faiceadh an clann do ghlòir.
17 Is bitheadh mais' ar Tighearn Dia
a dealradh oirn' gu mòr.
Na gnìomhara a rinn ar làmh,
socruich iad dhuinn, a Dhé;
Na gnìomhara a rinneadh leinn,
dean daingean iad gu léir.

SALM XCI.

- 1 A n neach sin tha 'na thàmh gach
an ionad uaigneach Dhé, [uafr
Fo sgàil an Uile-chumhachdaich
buan-chòmhnuidh ni gach ré.
2 Their mi a nis mu thimchioll Dhé,
mo thearmunn e, 's mo neart;
Mo dhaingneach: cuiream dòchas ann:
mo Dhia, 's e Dia nam feart.
3 Gu dearbh o rib an eunadair
ni esan fuasgladh ort,
Is ni do shao radh mar an ceudn'
o'n phlàigh tha gràineil goirt.
4 Le 'iteich ni e d'fholach fòs,
bidh t'earbsa fuidh a sgéith;
Is 'fhìrinn bidh 'na targaid dhuit,
mar sgéith do d' dhìon gach ré.
5 Fa chùis an uamhais anns an oidhch'
cha bhì ort geilt no sgàth;
No fòs fa chùis na saighde bhios
a' ruith air feadh an là:
6 Cha bhì maoin eagail ort roimh 'n
tha triall an dorchadas: [phlàigh
No fòs fa chùis an uile a bhios
du mheadhon là ri sgrìos.

- 7 Bidh mìle tuiteam sìos ri d' thaobh,
deich mìle fòs ri d' dheis;
Ach olc dhiubh sud cha tig a' d'chòir
no m' fagus duit am feasd.
8 A mhàin le d' shùilibh seallaidh tu,
is bheir fa' near le beachd:
Droch-dhiol is tuarasdal nan daoil,
gun cheisd do chithear leat.
9 A chionn gu'n d' ròghnaich thusa
Dia,
mar chòmhnuidh dhuit gach àm,
An Dia ud tha 'na thearmunn domh,
'se 'n Ti a's àirde t'ann:
10 Aon olc cha'n éirich dhuit; is
do d'fhàrdaich cha tig dlùth. [plàigh
11 Oir bheir e àithh' d'a ainglibh.
a'd' ròd gu'n dìon iad thu. [chum
12 Is togaidh iadsan thusa suas
gu h-àrd air bhàrr am bos;
Eagal gu'm buailteadh leat air cloich,
aon uair air bith do chos.
13 Air leòmhán is air nathair-nimh'
gun dòrainn saltrar leat:
Pronnaidh tu 'n dràgon sìos le d' chois,
's an leòmhán òg le d' neart.
14 A chionn gur ionmhuinn leis-san mì,
sàr-fhuasgladh bheir mi dha;
Air m'ainm a chionn gur eòlach e,
àrdaicheam e gach là.
15 Gairidh e orm, is freagram e:
'na thrioblaid bitheam leis;
Onoir is urram bheir mi dha,
is fuasglam air gu deas.
16 Le saoghal fad is maireannach
sàsuicheam e gu leòr:
Mo shlàinte dha-san mar an ceudn'
foillsichidh mi gu mòr.

SALM XCII.

- 1 Bhi tabhairt buidheachais do Dhia,
's ni sàr-mhaith maiseach e;
Bhi tabhairt cliù, O Thi a's àird',
do t'ainm-sa feadh gach ré:
2 Do chaoimheas-gràidh sa' mhaduinn
gach là bhì cur an céill; [mhoich,
'S air t'fhìrinn ta neo-mhearachdach,
gach oidhch' bhì deanamh sgéil,
3 Air inneal-ciùil nan teuda deich,
is air an t-saltair ghrinn;
'S air clàrsaich le guth fonnmhor àrd,
a sheinneas ceòl gu binn.
4 Oir tre do ghnìomhara, a Dhé,
rinn thu mi aoibhin ait;
Is ann an oibribh fòs do làmh
nim' gairdeachas gu pailt.
5 T'olbre-sa, Dhé, cia iongantach!
do smuainte cò d'an léir?
6 An t-amadan cha tuig e so,
's cha'n eòl do'n amhlair e.
7 Tràth chinneas luchd na h-aingidh-
a nìos mar chinneas fear, [cachd
Tràth bhitheas fòs luchd-deanamh
a' fàs fo bhlàth gu léir: [uile
'Se sud is deireadh dhoibh fadheòidh
gu'n sgrìosar iad am feasd.
8 Ach thusa, Dhé, gusiorruidh ta
àrd-urramach gun cheisd.
9 Oir feuch, do naimhde féin, a Dhé,
oir feuch, do naimhde féin,
Làn-sgrìosar iad: iom-sgaocleair fòs
luchd-aingidheachd gu léir:

- 10 Ach m'adharc togaidh tusa suas,
mar adharc buabhuill àird':
Is mar le h-oladh fhior-ghlan ùir,
ungar m' féin le d' ghràs.
- 11 Clì mi mo mhian air m'eascaird-
is cluinnidh fòs mo chnas [ibh];
A toil air luchd na h-aingidheachd,
a'm' aghaidh dh'éireas suas.
- 12 Bidh piseach air an fhìrean chòir
mar phàilm-chrann ùrar glas:
Mar sheudar àrd air Lebanon,
a' fàs gu dìreach bras.
- 13 An dream tha air an suidheachadh
an tigh 's an àros Dé,
An cùirtibh greadhnach àrd' ar Dia,
sìor-fhàsaidh iad gach ré.
- 14 San àm am bi iad aosmhor liath,
bheir iad mòr mheas a mach;
Is bithidh sultmhor le deadh bhlàth
dhiubh sud gach uile neach.
- 15 A chum gu feuch iad gu bheil Dia
ro-chothromach is ceart;
Mo charraig e, 's cha 'n'eil ann féin
aon cucoir no droch bheart.

SALM XCIII.

- 1 Is Rìgh Dia, air a sgeudachadh
le mòralachd gach àm;
Tha air a sgeudachadh le neart,
is criosluichte gu teann.
Shocrucheadh leis an cruinne-cé,
nach gluaisear e a chaoidh.
- 2 Do chaithir daingean ta o chian;
's tu féin gun tùs gun chrìoch.
- 3 Do thog na tuitlean suas, a Dhé,
na tuitlean thog an guth;
Seadh thog na tuitte suas gu h-àrd
an tonna mòr' gu tiugh.
- 4 Is treise Dia ta chòmhnuidh shuas
na fuaim nan uisge garbh'.
Is treise Dia na sumainnean,
is tonna cuain gu dearbh.
- 5 A ta do theisteis is do reachd
ro-dhaingean agus sìor:
Tha naomhachd iomchuidh air do
a Dhé nam feart, gu sìor. [thigh,

SALM XCIV.

- 1 O DHIA, d'am buin ceart-dhioghal-
Iehobhah neartmhoir thréin, [tas,
D'am buin a mhàin ceart-dhioghal-tas,
gu dealrach nochd thu féin.
- 2 O Bhreitheimh cheirt natalmhainn,
thu féin a thogail suas; [dean
Is ioc do luchd an uaibhreachais
ceart-luigheachd agus duais,
- 3 Cia fhad a ni luchd aingidheachd,
cia fhad, a Dhia, a ni
Luchd aingidheachd ùr-ghairdeachas,
le aobhneas mòr gun dìth?
- 4 Cia fhad a bhrùrdar briathra leò,
a' teachd air nithibh cruaidh?
'S a bhitheas luchd na h-aingidheachd,
ri ràiteachas is uail?
- 5 Bhreis iad do shluagh gu mìn, a Dhé,
is 'tighreachd chlaoidh gu goirt.
- 6 Bantracha, coigrich, 's dilleachdain,
'gam marbhadh, is 'gam mort.
- 7 Their iad gidheadh, cha léir do Dhia,
is fòs ni mò a ni
Dia Iacob sud a thoirt fa'near,
's cha chuir am feasd am prìs.

- 8 O dhaoine brùideil measg an
nis tuigibh agaibh féin, [t-sluaigh,
Is amadain, cia fhad a bhios
sibh gabhail thugaibh céill'?
- 9 An neach a chuir air faillein cluas,
am bi gun chlàisteachd ghéir?
An Ti a dhealbh an t-sùil faraoz,
nach ann da féin is léir?
- 10 'N ti smachdaicheas na finesachan,
an e nach cronuich e?
An ti bheir eòlas do gach neach,
an neach gun eòlas e!
- 11 Air smuaintibh dhaoi' is fiosrach
gur dìomhan iad gu beachd, [Dia,
12 Dhia, 's beannaicht' iad d'an toir
thu smachd,
is teagasg as do reachd:
- 13 Chum fois gu'n tugadh tusa dhoibh,
o làithibh àmhghair oile,
Gu ruig an uair an cladhaichear
do dhaoi'ibh daoi an slochd.
- 14 Oir Dia cha tilg e dheth am feasd
an sluagh d'an d'thug e spéis:
'S ni mò na sin a thréigear leis
an oighreachd a's leis féin.

- 15 Ach pillidh breitheanas a ris
ri fìreantachd air ais:
Is luchd a chridhe threibhdhìrich
leanaidh 'na dèigh gu cas.
- 16 An aghaidh fòs luchd-deanamh uile
cò dh'éireas leam an àird?
An aghaidh luchd na h-aingidheachd
cò sheasas air mo phàirt?
- 17 Mur bitheadh Dia Iehobhah leam,
ga m' chuideachadh le buaidh,
'S beag nach robh m'anam bochd an
gu tosdach anns an uagh. [tàmh
- 18 Tràth thubhairt mi, a ta mo chos
air sleamhnachadh uam sìos;
Do thròcair chaomh-sa 'n sin, a Dhé,
chum suas mi, agus dhìon.
- 19 Air bhith do m' smuainte muldach,
is lionmhor ann am chom,
Do chomhfhurtachd-sa thug an sin
sòlas do m'anam trom.
- 20 Aig caithir rioghail luchd an uile
'm bi comunn riut gu beachd,
Tha dealbh gu seòlta aimhleismhòir.
's ga orduchadh le reachd?
- 21 An aghaidh an'ma 'n fhìrean chòir
chruinnicheadh leò gu dlùth;
A dh'fhàgail ris fuil neochiontaich,
le breitheanas nach fù.
- 22 Ach Dia mo dhaingneach 'se: mo
mo charraig dhìon gach là. [Dhia
- 23 'Se dhìolas orra sud air ais
gach eucoir rinneadh leò,
An sgathadh sìos do nithear leis
gu ceart 'nan eucoir féin;
Is ni Iehobhah mòr ar Dia,
an sgathadh sìos gu treun.

SALM XCV.

- 1 O THIGIBH, seinneamaid do Dhia:
thigeadh gach neach 'na làth'r;
Do charraig thréin ar slàinte fòs,
togamaid iolach àrd.
- 2 A steach 'na fhianuis thigearmaid
le buidheachas gach là:
Togamaid ceòl gu suilbhìreach
a' seinn le salmaibh dha:

- 3 Is Dia ro-mhòr Iehobhah treun;
rìgh mòr os ceann gach dia. [laimh:
4 Doimhneachd na talmhainn tha 'na
's leis neart nan cnoc 's nan sliabh.
5 'Se rinn an cuan tha farsuinn mòr,
tha còir aig air is sealbh;
'S an talamh tioram le a laimh
'se chruthaich is a dhealbha.
6 O thigibh agus sleuchdamaid,
is deanar cromadh leinn;
Is air ar glùinibh tuiteamaid
do 'n Dia a chruthaich sinn:
7 Oir 'se ar Dia, is sinn a shluagh,
a bheathaich e mar threud, [leibh,
's aoraich a laimh'; ma dh' éisdear
an diugh r'a ghuth gun bhreug.
8 Na cruaidhichear 'ur cridhe leibh,
mar anns a' chomh-stri dhian,
Mar rinneadh leibh san fhàsach
chruidh,
ga m' bhuairleadh le bhur miann:
9 Tràth dh'fhionn 's a dhearb' ur
sinnsir mi,
's mo ghnìomh tràth chunnaic iad.
10 An t-àl ud ré dà fhichead bliadhn'
chuir campar orm is eud:
Thubhairt mi, 'S pobull iad 'gam bheil
droch chridhe seachranach:
Is air mo shligheibh nach do ghabh
riamh eòlas firinneach:
11 D'a d'thug mi féin mo mhionnan
mòr,
a'm' fheirg 's a'm' chorruich ghéir,
Nach rachadh iad a chaoidh a steach
do m'ionad-suaimeas féin.

SALM XCVI.

- 1 CANAIBH do'n Tighearn òran nuadh,
gach aon tìr, canaibh dha.
2 Seinnibh do Dhia: 'ainm beannaich-
nochdaibh a shlàint' gach là. [lbh,
3 Am measg nam fineachan gu léir
sior-thaisbeinibh a ghlòir:
Am measg gach pobull aithrisibh
a mhìorbhuile ro-mhòr.
4 Oir 's mòr Iehobhah Dia nam feart,
's ion-mholta feadh gach ré;
Is aobhar eagail e faraon
os ceann nan uile dhée;
5 Oir uile dhée nam fineachan
is iodhoil iad gu léir:
Ach 'se Iehobhah Cruithfhear àrd
nam flaitheas is nan speur.
6 Àrd-urram agus mòralachd
'na fhianuis-san a ta:
Treun-spionnadh agus maisealachd
'na theampull naomh a ghnàth.
7 O fhineacha nan slògh gu léir
thugaibh do Dhia nam feart;
Thugaibh do'n Tighearna faraon
glòir, urram, agus neart.
8 A' ghlòir a's cubhaidh fòs d'a ainm,
do'n Tighearn thugaibh ualbh:
Thigibh d'a chùirtibh naomha steach,
is thugaibh ofrail leibh.
9 Do Dhia Iehobhah sleuchdaibh sìos
am mais' a naomhachd féin:
Biodh eagail oirbh, gach uile thìr,
'na fhianuis-san gu léir.
10 Abraibh measg fhineach, gu bheil
riaghladh mar rìgh gu beachd. [Dia

Buan-dhaingnichear an domhan leis:
air daoineibh bheir breth cheart.
11 Biodh aoibhneas air na nèamhaibh
is biodh an talamh ait; [àrd',
Beucadh an cuan gu farumach,
's a lànachd-san gu pàilt.

- 12 Biodh aoibhneas air a' mhachair fòs,
is air gach nì a t'ann:
An sin bidh aiteas air gach coill',
is air gach craoibh is crann
13 An làthair Dhé; oir tha e teachd,
oir tha e teachd gu breth;
Air talamh chum gu'n deantadh leis
ceart-bhreitheanas fa leth:
Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne-ché;
Bheir air a' phobull breitheanas
le firinn fhìor-ghloin réidh.

SALM XCVII.

- 1 I EHOBBAH mòr 'se tha 'na Rìgh,
biodh aiteas air gach tìr;
'S air eileanaibh tha lionmhor ann,
biodh gairdeachas gu léir.
2 Tha neula tiugh' is dorchadas
m'a thimchioll air gach leth:
'Se 's còmhnuidh fòs d'a chaithir-rìgh
deadh chothrom is ceart-bhreth.
3 Tha teine millteach roimh a ghnàir
ag imeachd air gach àird,
Le'n loisgear suas gu lasarach
a naimhdean anns gach àit,
4 Le solus glan a dhealanaich
dhealruich an cruinne-cé:
Chunnaic an talamh sud gu dearbh
ghrad-chlisg is chriothnuich e.
5 Na cnuic, an làthair Dhia nan dùl,
leagh as air fad mar chéir:
Roimh ghnùis Àrd-Rìgh an domhain
leagh iadsan as gu léir. [mhòir
6 Na nèamha cuiridh 'n céill a cheart;
is chi gach sluagh a ghlòir.
7 Do dhealbhaibh snaidhte meud 'sa
chrom
gu'n robh dhoibh amhludh mòr,
Tha deanamh uail' is ràiteachais
a iodholaibh nach fù;
Gach uile dhée a ta sibh ann,
sleuchdaibh do Dhia nan dùl.
8 Rinn Sion aoibhneas nach bugann,
an uair a chual i'n sgeul,
Rinn nighean Iudah gairdeachas
mu d' bheitheanas, a Dhé.
9 Oir tha thu, Dhia Iehobhah, àrd
os ceann gach uile thìr:
Tha thu air t'ardachadh gu mòr,
os ceann gach dia gu léir.
10 Sibhse le'n ionmhuinn Dia ro-
fuathaichibh olc a chaoidh; [naomh
Anam a naomh sìor-ghleidhidh e;
saoraidh o laimh nan daoi.
11 Cuirear mar phòr gu frasach pàilt,
solus do'n fhìreanach;
Is aoibhneas dhoibh-san fòs a ta
'nan cridhe treibhdhireach.
12 Biodh aiteas oirbh an Dia na glòir'
O fhìreana gu léir:
Is thugaibh buidheachas do Dhia.
ri cuimhn' a naomhachd féin.

SALM XCVIII.

- 1 **O** SPINNIBH òran nuadh do Dhia,
rinn bearta mhorbhuileach:
'Si 'dheas làmh féin 's a ghairdean
thug dhasan buaidh a mach. [naomh
2 Feuch, thaisbein Dia gu follaiseach
'thurtachd 's a shláinte mhór:
Am fianuis chinneach nochdadh leis
'thireantachd féin gu léor.
- 3 Chuimhnich e 'thirinn is a ghràs
do theaghlach Israeil;
Is sláint' ar Dia-ne chunnaic fòs
gach iomall tír gu léir.
- 4 Do Dhia Iehobhah togaibh suas
àrd-iolach ait, gach tír:
Togaibh bhur guth: bíbh subhach fòs
is seinnibh moladh fíor.
- 5 Do Dhia Iehobhah mòr nam feart
seinnibh air clàrsaich ghriinn;
Le clàrsaich (deirinn) seinnibh dha,
le guth na sailm gu binn.
- 6 Le fuaim na h-adhairc seinnibh dha,
's le guth na trompaid àird':
Do Dhia an t-Ard-Rìgh seinnibh fòs,
le iolach ait 's gach àit.
- 7 Beucadh an fhaireg mhòr gu borb,
's an làn tha inn' le chéil';
An domhan, is gach dùil a ta
an còmhnuidh ann gu léir.
- 8 Buailleadh na tuitte mòr' am bos';
na sléibhte bitheadh ait,
- 9 An làthair Dhé; oir tha e teachd
air talamh thabhairt ceirt:
- Le ceartas maith bheir e a mach
breth air a' chruinne-ché;
Bheir air a' phobull breitheanas
le cothrom fíor-ghlan réidh.

SALM XCIX.

- 1 **T**HA Dia 'na Rìgh, is criothnaich-
gach uile shluagh air bith: [eadh
'Se shuidheas eadar cheruban,
biodh air an talamh crith.
- 2 An Sion tha Iehobhah mòr,
is àrd os ceann gach sluaigh.
- 3 T'ainm mòr ro-uamhor molar leo,
oir tha e naomh r'a luaidh.
- 4 Is toigh le neart an Rìgh ceart-
bhreth:
's tu shocruicheas a' cheart:
An Iacob breitheanas is còir
cuiridh tu 'n gnìomh gu beachd.
- 5 Ar Dia Iehobhah àrdaichibh,
is sleuchdaibh dha gu caomh,
Aig stòl a chos gu h-urramach;
oir tha e féin ro-naomh.
- 6 Am measg a shagart Aaron 's Maois,
bha Samuel do'n dream
A ghair air 'ainm: dh'iarr iadsan Dia,
fhreagair e iad san àm.
- 7 Am baideal neoil gu gràs mhor caoin
labhair an Tighearn riu:
Na h-àitheantan a thug e dhoibh,
's a theisteas ghleidheadh leo.
- 8 Iehobhah Dia, thug freagradh
dhoibh:
's tu 'n Dia a mhaith an lochd,
Ge d' rinn thu orra dìoghaltas
air son an innleachd olc.
- 9 Ar Dia Iehobhah àrdaichibh,
's 'na thulaich naomh a ghnàth,

Sìos sleuchdaibh dha gu h-iriosal;
oir 's naomh ar Dia gu bràth.

SALM C.

- 1 **T**OGADH gach tír àrd-iolach glaoidh,
do Dhia Iehobhah mòr.
- 2 Thigibh, is deanaibh seirbhis ait,
'na làthair-san le ceòl.
- 3 Biodh agaibh fìos gur esan Dia,
'se rinn sinn, 's cha sinn féin;
A phobull sinn, 's a chaoiraich fòs
dh' ionaltradh leis gu léir.
- 4 Thigibh a nis le buidheachas
'na gheataibh-san a steach,
Is thigibh fòs le moladh mòr
an cùirtibh naomh' a theach:
Is thugaibh dha mòr-bhuidheachas,
'ainm beannaichibh gu binn.
- 5 Oir Dia ta maith, tha 'thròcair buan,
is 'thirinn feadh gach linn.

SALM CI.

- 1 **B**RETH cheart is tròcair canar leam;
Dh'é, seinneam dhuit le ceòl.
- 2 Is iomchaiream mi féin gu glic
air slighe fhoirfe chòir.
- O c'uin do m'ionnsuidh-sa a thig
thu féin, a Dhia nam feart?
- A steach a'm' fhàrdach gluaisidh mi
le cridhe fíor-ghlan ceart.
- 3 Fa chomhair fòs mo shùile féin
cha chuir mi olc am feasd:
Obair luchd-ceannairc 's fuathach
's cha lean i rium gu cheisd. [leam,
- 4 An cridhe iargalt ceannairceach
uam triallaidh e an céin:
Eòlas no furan air an daoil
a chaoidh cha chuir mi féin.
- 5 An ti bheir beum d'a choimhears-
lom-sgrìosaidd mi as 'ait; [nach,
An cridhe borb cha 'n fhuing mi,
no neach a sheallas àrd.
- 6 Bidh m' air' air fireanaibh na tír',
gu'n gabh iad còmhnuidh leam:
An ti bhios fòirfe glan 'na bheus,
'se 's òglach dhomh gach àm.
- 7 Fear deanamh ceilg' is mealltair-
eachd,
a'm' thigh-sa cha 'n fhaigh tàmh;
A'm' làthair, neach a labhras breug
cha 'n fhuirich e gu bràth:
- 8 Lom-sgrìosaidd mise fòs gu moch
gach droch dhuin' as an tír,
Chum luchd an uile a sgathadh as
o chaithir Dhé gu léir.

SALM CII.

- 1 **D**i m' urnuigh éisd, Iehobhah Rìgh
R is ruigeadh ort mo ghlaodh.
- 2 Na foluich uam do ghnùis san là
thig trioblaid orm gach taobh:
San là an gairm mi ort gu geur,
crom thugam féin do chluas;
Is freagair mi gu deifreach,
a' furtachd air mo chruas.
- 3 Do bhrìgh gu bheil mo làith' mar
a' teireachduinn a ghnàth; [ched
Mar lic an teinntein 's amhluidh sin
mo chnàmhann loisgte tà.
- 4 Trom-bhuailte tha mo chridhe
is shearg e mar am fear; [bochd
Ionnnus gu'n d'dhearmad mi gu beachd
greim arain chur a'm' bheul.

5 Le guth mo chaoidh, mo chnàmhan
ri m' chraicinn féin gu teann: [lean
6 Mar phelican an fhásaich mi,
's mar chaillich-oidhch' nam beann.
7 Ri faire taim gu furachair,
is cosmhail mi a ghnáth
8 Ri gealbhone beag 'na aonar fòs
air mullach tighe ta.
9 Ri fad an là mo naimhde garg'
ga m' mhasluchadh gu trom;
A'm' aghaidh mhionnaich iad gu léir
air bhoile dh'éirich rium
9 Lem'dheuraibh choimhmeasg mi mo
mar aran dh'ith mi luath, [dheoch;
10 Tre lasan t'fheirg'; oir thog thu mi
is leag thu ris gu truagh.
11 Mar sgáile chlaon mo láithean síos;
is shearg mi féin mar fheur.
12 Ach mairidh tus', am feasd, a Dhé,
's do chuimhne féin gu sior.
13 Nis éiridh tu a dheanamh gráis
air Sion naomh gu dlúth:
Oir am a cabhair tha air teachd,
seadh, 'n t-am a dh'orduigh thu.
14 Oir t'òglaich tha a' gabhail tlachd
'na clachaibh breagh' gach uair;
Tha deadh thoil aig do sheirbhísich
d'a luathre is d'a h-àir.
15 Mar sin bidh air na fineachaibh
eagal roimh ainm an Triath:
Is air gach righ air thalamh ta
bidh roimh do ghlòir-sa fiamh.
16 'Tráth thogar Sion suas le Dia
taisbeanar e 'na ghlòir.
17 Urnuigh nam bochd bheir e fa'near,
's cha diúlt e iad le tàir.
18 Do 'n àl a ta ri teachd 'nar déigh,
súd sgriobhar dhoibh gu beachd:
'S an dream a ghinear o so suas,
molaidh iad Dia nam feart.
19 Oir dh'amhairc e a nuas gu beachd,
o áird a naomhachd féin;
Is air an talamh dh'amhairc Dia,
a nuas o nêamh nan speur.
20 A chluinntinn osnaich ghearanach
a' phriosanaich ta 'n sàs;
Chum fuasgladh air a' mhuinntir sin
a dh'orduicheadh chum báis.
21 An Sion chum a chur an céill
ainm uasal árd ar Dia,
'S a dh'innseadh an Ierusalem
moladh is cliú an Triath.
22 An t-am a bhios na fineacha
air cruinneachadh le chéil';
'S gu seirbhís Dé tráth thionailcar
na ríoghachda gu léir.
23 Air feadh na slighe is an ròid
mo threòir do lagadh leis:
Mo láithe chuir an giorrad fòs.
24 'S mar so do labhair mis,
Mo Dhia, na glacar mi le bàs,
mu thimchioll leth mo là:
O aois gu h-aois gu maireannach,
do bhliadhnaidh buan a ta.
25 O chian leag thusa bunaite,
na talmhainn so, a Dhé;
Is iad na nêamha fíor-ghlan árd
oibre do lámha féin.
26 Teirgidh iadsan 's théid iad as,
ach mairidh tusa, Dhé;

Seadh teirgidh iadsan's gabhaidh
mar eudach sean gu léir: [seach
Feuch caochlaidh tumar thrusgan iad,
is caoch'ear iad gun cheisd.
27 Tha thus' a mháin gun chaochladh
ort,
's do bhliadhnaidh buan am feasd.
28 Bidh clann do sheirbhiseach, a Dhé,
maireannach buan a ghnáth:
Is ann ad fhianuis socrúichear
an gineal-san gu bráth.

SALM CIII.

1 O M'ANAM, beannaich thusa nis
an Dia Iehobhah mòr:
Moladh gach ni an taobh stigh dhiom
'ainm naomha mar is còir.
2 O m'anam, beannaich féin a nis
Iehobhah mòr do Dhia:
Na diehuimhniche na tiodhlacan
a dheònuich dhuit an Triath.
3 'Se mhaithneas duit gu grámhor
gach peacadh annad fein: [caoi:
'Se bheir dhuit sláint', is furtachd fòs,
o t'eusláintibh gu léir.
4 Do bheatha fòs o sgrios a' bhàis,
's le dh'fhuasglas duit gu pailt:
'Se chrúnas thu le coron gráidh.
's le trócair chaoimh gun airc.
5 Le 'mhaithneas is le 'thiodhlacaibh
sár-lhonaidh e do bheul:
'S tha t'òige air a nuadhachadh
mar íolair luath nan speur.
6 Air gáth na muinntir ud, a ta
le fóirneart air an claoidh,
Ceartas is breitheanas faraon,
'se Dia ni dhoibh gun dith.
7 Do Mhaois an neach a b' òglach dha,
a shlighe chuir e 'n céill:
Is mar an ceudna 'ghníomhara
do chlannaibh Israeil.
8 Tha'n Tighearn iochdmhor trò-
caireach,
's mall 'fhearg, 's is pailt a ghràs.
9 Cha bhi e tagradh ruinn do shior
's cha ghléidh e 'fhearg gu bráth.
10 A réir ar peacaidh iomarcaich,
dioghaltas oirnn cha d'rinn;
'S a réir ar ciont 'is eusaontais
cha d'thug e luigheachd dhuinn.
11 Oir mar os ceann na talmhainn ta
na speuran árd gach ré,
Is amhluidh sin tha 'thrócair mòr
do'n dream d'an eagal e.
12 Mar tha an árd an ear 's an iar
a' gabhail fad o chéil';
'S co fhad a chuireas Dia nan gràs
ar peacaidh uainn gu léir. [dàimh
13 Amhluidh mar ghabhas athair
is truas d'a leanbaibh maoth,
Mar sin d'a fhíor luchd-eagail féin
Dia gabhaidh truas gu caomh.
14 Oir 's aithne dhasan agus 's léir
ar cruth 's ar dealbh gu ceart;
Gur duslach talmhainn sinn air fád,
is cuimhne leis gu beachd.
15 An duine truagh, a ta a láith'
amhluidh mar fheur a ghnáth;
Mar bhàrr na luibh' air machair fòs
a ta e fàs fo bhláth.
16 Oir gabhaidh thairis osag ghaoith'
's cha bhi e idir ann;

- 5 Cha 'n fhaicear e san ionad ud
an robh e fàs gu teann.
- 17 Ach mairidh tròcair Dhé gu sìor
do'n dream d'an eagal c,
is fòs do chloinn an cloinne-san
bidh 'fhìreantachd gach ré:
- 18 Do 'n aitim ud a chumas ris
an cùmhnant rinn e riu:
'S a chuimhnicheas 'uil' àitheantan,
a chum gu'n deant' iad leo.
- 19 Dia shocruich anns na nèamhaibh
a chaithir rioghail féin; [àrd']
A rioghachd tha an uachdar fòs
os ceann gach ní fo 'n ghréin.
- 20 Sìor-bheannaichibh Iehobhah mòr,
'O aingle treun an neart,
Tha deanamh iarrtuais mar is còir;
's a' tabhairt géill d'a reachd.
- 21 Gach uile shluagh a bhuineas da,
beannaichibh Dia a nis;
A sheirbhiseach le 'n coimhlionar
gach ní a's toileach leis.
- 22 'Uil' oibre, feadh a thighearnais,
a rinneadh leis an Triath,
An rìgh Iehobhah beannaichibh:
'O m'anam, beannaich Dia.

SALM CIV.

- 1 O M'ANAM, beannaich thusa Dia:
mo Dhia, 's tu 'n Triath ro-mhòr;
Tha thusa air do sgeadachadh
le mòralachd is glòir.
- 2 Seadh chuir thu solus dealrach glan,
mar thrusgan umad féin;
Is shin thu mach, is sgaoileadh leat,
mar chùirtean nèamh nan speur.
- 3 Sailean a sheòmar leagadh leis
air uisgeachaibh mar stéidh;
Mar charbad rinn na neula tiugh,
'se ruith air sgiathaibh gaoith'.
- 4 'Se féin a rinn na h-aingil fòs
'nan spioraid làidir threun;
'Se rinn 'nan teine lasarach
a theachdairean gu léir.
- 5 Is bunaite na talmhainn fòs
shocruicheadh leis 'nan àit
A chum nach gluaist' as 'ionad e
a chaidh nan cian gu bràth.
- 6 Is dh'fholuich thu le doimhneachd e
ceart mar gu'm b'ann le brat:
Os ceann nam beann 's nan sléibhte
na h-uisgeacha do stad. [àrd']
- 7 Air cluinntinn doibh guth t'ach-
mhasain,
theich iad air falbh gu cas:
Is fòs ri guth do thairneanaich,
le deifir chaidh iad as.
- 8 Rì taobh nam beann chaidh iad a
's a sìos air feadh nan gleann: [suas,
Gu ruig an t-àit' a dh'orduich thu
's a shocruich thu gu teann.
- 9 Chuir thusa rompa crìocha buan
nach téid iad tharta null;
'S nach pill iad air an ais a ris
dh'fholach na tìr le tuinn.
- 10 Cuiridh e mach na tobraichean
air feadh nan glac 's nan gleann,
A ta gu tàmh le 'n sruthaibh bras,
a' ruith air feadh nam beann.
- 11 Do bheathaichibh na macharach
deoch bheir e dhoibh r'a h-òl:

- 'S na h-asail fhiadhaich coisgidh iad
an tart 's an iota mòr.
- 12 Am fagus doibh ní eoin nan speur,
tigh clùthor tàimh dhoibh féin:
Is eadar gheugan cuirear leo
an cèileir binn an céill.
- 13 Uisgichidh e o 'sheòdraibh àrd'
na beabnta mòr' gun tàmh:
An talamh tioram gheibh a dhiol
le toradh gnìomh do làmh.
- 14 Bheir e air feur bhì fàs do'n spréidh
's air luibh bhì fàs gun sgìos
Do dhaoineibh, chum gu'n tugadh iad
o'n talamh biadh a nìos:
- 15 Is fion a chuircas crìdhe dhaoir'
air shubhachas 's air ghean,
Is oladh fòs a ní an gnùis
le maise dealrach glan.
'Se bheir dhoibh aran mar an ceudn'
fhreasdal an feum gu leòr,
An crìdhe dhaoir' a chuireas neart,
le misneich mhaith is treòir.
- 16 Tha craobhan àrd' an Tighearna
ro làn do bhrìgh gu léir,
Is seudair mhaiseach Lebanoin
a shuidhicheadh leis féin.
- 17 Is bithidh nìd san ionad ud
aig eunlaith luath nan speur:
Na craobhan gumhais aig an store
mar ionad tàimh dhi féin.
- 18 An tearmunn féin, am beanntaibh:
na gabhair fhiadhaich leag; [àrd']
Na coinein bheaga mar an ceudn'
an còsaibh blàth nan creag.
- 19 A' ghealach dh'orduich esan fòs
a sgarachduinn nan tràth:
Is aig a' ghréin tha eòlas maith
mar luidheas i gach là.
- 20 Do nithear leat-sa dorchadas,
is thig an oidhch' gu grad;
An sin bidh beathaich allt' na coill'
a' dol a mach air fad.
- 21 Rì beucadh bidh na leòmhain òg'
ag iarraidh cobhartaich,
Is bithidh iad ag iarraidh bidh
air Dia ro-chumbhachdach.
- 22 An sin 'nuair dh'éireas suas a
cuinnichidh iad le chéill', [ghrian.
Gu h-uaigneach luidhidh iad a stigh
'nan garaidh dèidein féin.
- 23 Is théid an duine mach an sin
gu 'obair mar is còir.
Is leanaidh e gu dìchiollach
a'shaothair gu tràth nòin'.
- 24 Cia lìonmhor t'oibre mòr', a Dhé!
an gliocas rinn thu iad:
An talamh fòs le d' shaoibhreas mòr,
tha làn air fad 's air leud.
- 25 Mar sin an cuan tha farsuinn mòr,
's gach ní a shnàgas ann,
Na beathaichean tha beag is mòr,
gun orra cunntas cheann.
- 26 Tha longan siubhal ann gu tiugh;
's tha'n Lebhiàtan mòr,
A chumadh is a dhealbhadh leat.
ri sùgradh ann le treòir.
- 27 Na sìòigh ud uile tha, a Dhé,
a' feitheamh ort a ghnàth,
A chum dhoibh biadh gu'n tugadh tu
g'an cumail beò gach tràth.

28 Na bheir thu dhoibh a'd' thoir-
ga thional sud tha iad: [bheartas
Tràth dh'fhosglaas tu do làmh gu pallt,
le maith sàr-lionar iad.
29 Air folach dhuit do ghnùis a ris,
thig cabhag orr' air fad;
Eugaidh, tràth bheir thu asd' an deò,
pillidh ri 'n ùir gu grad.
30 Do spiorad féin g'an cruthachadh,
ris cuirear leat a mach:
Aghaidh na talmhainn mar an ceudn'
nuadhaichidh tu le dreach.
31 Bidh gloir an Triath ro-mhaireann-
air feadh gach linn am feasd; [ach
Is ni Iehobhah ga'rdeachas
'na ghníomharaibh gun cheisd.
32 Air sealltuinn air an talamh dha,
criochnaichidh e gu grad:
Tràth bheanas e ri sléibhtibh àrd'
bidh deatach dhiubh air fad.
33 Do Dhia Iehobhah seinnidh mi
an cian a bhios mi beò;
Is bheir mi moladh mòr do m' Dhia
ri fad mo rè 's mò là.
34 'S ro-mhillis blast' mo smuaintean
biom ailt an Dia a ghnàth. [air;
35 Gu'n tigeadh sgrios air peacaichibh,
mach as an tìr gu bràth,
'S na biodh na h-aingidh ann ni 's mò.
O m'anam, moladh seinn
Do Dhia Iehobhah; seinneamaid
le h-Alleluia binn.

SALM CV.

1 **O** THUGAIBH buidheachas do Dhia;
air 'ainm-san gairibh féin;
Is cuiribh fòs a ghníomhara
am measg nan sluagh an céill.
2 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr,
sailm seinnibh dha gu binn;
Is aithrisibh gu h-ìomlan fòs
na mìorbhuilean a rinn.
3 As 'ainm ro-naomha-san faraoon
deanaibh deadh-uall is glòir;
Biodh gairdeachas air cridh'an dream
dh'iarras Iehobhah mòr.
4 Iarraibh Iehobhah mòr nam feart,
iarraibh a neart a ghnàth:
A ghnùis ta gràs-mhor fàbharach,
slor-iarraibh i gu bràth.
5 Cuimhnichibh fòs na mìorbhuile
a rinneadh leis gu treun:
A ghníomhara ro-longantach,
is breitheanais a bhéil;
6 O sibhs' a ghineil Abraham,
deadh òglach dhìleis Dé:
Sibhsè chlann Iacòb mar an ceudn',
a ròghnuich e dha féin.
7 'S esan ar Tighearn is ar Dia,
Iehobhah mòr gu fìor:
Tha 'bhreitheanais ro-chothromach
air sgaoileadh feadh gach tìr'.
8 Oir chuimhnich e gu sìorruidh buan
a choimhcheangal gu beachd;
'S am focal fòs a dh'orduich e
do mhiltibh àl ri teachd;
9 An coimhcheangal a rinn e féin
ri Abraham gu caoin,
'S na mìonnan a thug e le 'bheul
do Isaac òglach caomh;
10 Is amhluidh sin do Iacòb fòs
dhalagnich se e mar reachd;

Mar choimhcheangal gu sìorruidh
do Israel gu beachd: [buan
11 Ag ràdh, Tìr Chanaain bheir mi
dhuibh,
mar chrann bhuir n-oighreachd féin
12 'Nuair bha iad tearc, 's 'nam buidh-
inn bhig,
's 'nan coigrich innt' gu léir.
13 Is air bhi dhoibh ag ìmeachd fòs
o thìr gu tìr gun tàmh;
A' triall feadh sluaigh is rìoghachda,
nach fac' iad riamh roimh làimh:
14 Cha d' leig le neach an gortachadh-
ach smachdaich air an sgàth
Mor-rìghre neartmhor cumhachdach-
's a riu mar so ag ràdh;
15 'Feuchaibh nach bean sibh ris an
a dh'ungadh leam gu caomh: [dream
Is fòs na deanaibh cron air bith
no lochd air m' fhàidhibh naomh'.
16 Fòs ghairm e gorta steach do 'n tìr,
is lorg an arain bhris.
17 Ach chuir e Ioseph rompa sìos,
reiceadh mar thràill gun fhios.
18 Le geimhlìbh dhochainn iad a chos'
luidh e an iarunn teann;
19 Gu 'n usair an d'fhàinig focal Dé
is dhearbhadh sud e san àm.
20 An rìgh an sin chuir airsan fios,
is dh'fhuasgail air gu caoin:
Seadh uachdaran nam fineacha
is leig se e fa sgaoil.
21 Is air a tbeaghlach thug e dha
àrd-thighearnas gu léir:
Ard-uachdranachd a stòrais mhòir,
thug esan dha d'a réir.
22 A cheangal mar a chiteadh dha
àrd-cheannardan na tìr':
'S gu'n tugadh e d'a sheanairibh
teagasg air gliocas fìor.
23 Do rìoghachd na h-Eiphit thàinig
clann Israel gu léir. [fòs
S bha Iacòb is a shliochd air chuairt
an talamh Cham le chéil':
24 Thug esan air a phobull féin
an sin ro-lìonmhor fàs,
Is ni bu treise rinn e iad
na'n naimhdean anns gach càs.
25 Cridhe an dream ud dh'ìompaich e
thoir fuath d'a phobull naomh,
'S gu'm buineadh iad gu cealgach olc
r'a sheirbhlisich ro-chaomh.
26 An sin chuir e 'dheadh òglach
Aaron a thag e féin. [Maois,
27 Nochd iad a bhearta mìorbhuileach,
an talamh Cham gu treun.
28 Chuir orra duibhre, 's dh'orchaich-
'n sin thug iad géill d'a ghuth; [eadh;
29 Dh'ìompaich gu fuil an uisgeachan,
is mharbh e 'n t-iasg 'nan sruth.
30 Is losgainn ann an lìonmhoireachd
sin bhrùchd an tìr a mach,
Am fàrdaichibh an rìghre-san,
's 'nan seòmraichibh a steach.
31 Air 'iarrtus thàinig iomadh gnè
do chuileagaibh gu grad:
Is miala lìonmhor mar an ceudn
'nan crìochaibh féin air fad.
32 Air son an uisge thug e dhoibh
clach-shneachd gu frasach geur,

Is lasair theine-dhealanaich
 air feadh na tír gu léir.
 33 Na craobhan fion, is fige fòs
 ghrad-bhuailleadh leis gu trom;
 Is bhriseadh agus reubadh leis
 gach crann a bha 'nam fonn,
 34 Thug esan àithne 's thàinig iad,
 locuist gu lionmhor ann,
 'S na burruis sgriosach iomarcach,
 gun orra cunntas cheann;
 35 Gach luibh san fhearann dh'itheadh
 is dh'itheadh leo gach meas. [leo;
 36 Bhuail e gach ceud-ghin anns an
 toiseach am brìgh 's an treis'. [tir,
 37 Le h-òr 's le h-airgiod thug e mach
 a phobull féin gun dìth;
 'S cha robh 'nan treubhaibh-san air
 neach euslainteach gun chli. [fad
 38 Bu shubhach leis na h-Eiphitich
 'nuair chaidh iad uath' a mach.
 Oir thuit an eagal-san gu mòr
 le h-uamhunn air gach neach.
 39 Neul os an ceann sgaoil esan mach
 mar bhrat no cùrtean mòr;
 Le teine mar an ceudn' san oidhch'
 thug solus dhoibh gu leòr.
 40 Am pobull dh'iarr, is thug e dhoibh
 na gearra-goirt gu pailt;
 'S le h-aran nòimh o speuraibh àrd'
 thug dhoibh an sàth gun airc.

41 A' charraig sgoilt e, bhrùchd a
 na h-uisgeacha gu leòr; [mach
 Is anns an fhàsach thartmhor theth
 ruith iad mar amhainn mhòir.
 42 Chionn gu'n do chuimhnich e an
 'fhocal 's a ghealladh naomh, [sin
 Is mar an ceudna Abraham
 'òglach ro-dhìleas caomh.

43 Is uime sin thug e a mach
 a shluagh le h-aobhneas mòr;
 'S a dhaoine féin a ròghnaich e,
 le gairdeachas is ceòl.
 44 Is fearann fòs nam fineacha
 thug esan dhoibh air fad;
 Is mheal iad mar an oighreachd féin
 saothair nan cinneach ud.

45 A chum gu'n tugadh iad fa'near
 a reachda mar is còir,
 'S gu'n gleidheadh iad a lagh faraon.
 Molaibh Iehobhah mòr.

SALM CVL

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
 is buidheachas faraon,
 Oir tha e maith, mairidh gu bràth
 a thròcair ghràsmhor chaoin.
 2 Gníomhara treun' Iehobhah mhòir,
 cò dh'fheadas chur an céill?
 Cò dh'fheadas fòs a chliu ro-mhòr
 a thaisbeanadh gu léir?
 3 'S beannaicht' an aitim ud gu beachd
 a ghleidheas breitheanas,
 'S an neach ud fòs a nì gac'a uair
 ceartas is ionracas.
 4 Dhia, cuimhnich ormsa, leis a'
 thug thu do d' phobull féin; [ghràdh
 O thig le d' shlàinte shòlasaich
 gu m' fhiosrachadh a'm' fheum.
 5 Gu faic sinn maith do dhaoine
 taght',
 'S gu'n dean sinn aobhneas mòr

'Nan aobhneas sud; 's le t'oighreachd
 gu'n dean sinn uail is glòir. [féin
 6 Do pheacaich sinn le'r sinnsearaibh;
 is fòs do rinneadh leinn
 Mòrchiont' a' d' aghaidh féin, a Dhé;
 gu h-aingidh pheacaich sinn.

7 Ar sinnseara cha d'thug fa'near
 do bhearta mìorbhuileach,
 A rinneadh leat an tìr na h-Eiph't
 gu treunmhor cumhachdach;
 Is lionmhoireachd do thròcair
 chaoimh'

dhichuimhnich iad gu truagh;
 'S iad aig a' mhuirgadh bhrosnachadh,
 ri cois na fairge ruaidh'.

8 Ach theasair e gu tèaruint' iad,
 air sgàth dheadh ainme féin;
 A chum gu'n nochdadh e mar sin
 a chumhachda ro-threun.

9 Leig e a mach geur achmhasan
 is thiomail a' mhuir ruadh;
 Is stiùir e troimh an doimhneachd iad,
 Mar troimh an fhàsach chruaidh.

10 O làimh an ti thug dhoibhsan fuath,
 dh'fhuasgail e 'phobull féin,
 'S o làimh an naimhde mi-runach
 shaoradh leis iad gu treun.

11 Is dh'fholuich uisg' an eascairde;
 cha d'fhan fiu aon diubh beò.

12 Chreid iad an sin a bhriathra-san,
 's a chliu do sheinneadh leo.

13 Air dearmad leigeadh leo gu cas
 a ghníomhara ro-threun;
 Cha d'fhuirich iad gu foighidneach
 r'a chomhairl' eagnuidh féin.

14 San fhàsach ghlac miann ciocrach
 'n sin bhuair iad Dia gu luath. [iad,
 15 An iartus thuge dhoibh, ach chuir
 caoil' air an anam truagh.

16 Sa' champa ghabh iad farmad mòr
 ri Maois an duine caomh,
 'S ri Aaron neach a ròghnaich Dia
 dha féin 'na shagart naomh.

17 An talamh dh'fhosgail e a bheul,
 shluig Datan sìos gu grad;
 Buidhinn Abiraim mar an ceudn'
 dh'fholuich e iad air fad.

18 Is fòs am meas an cuideachd-san
 ghrad-las an teine teth;
 Is loisg an lasair suas gu léir
 na h-aingidh ud fa leth.

19 Dhealbh iad an sin is rinn iad
 gu truagh aig Horeb àrd, [laogn,
 'S do'n iomhaigh leaght' a rinneadh
 aoradh thug iad gun dàil. [leo

20 Is amhluidh chaochail iad gu bochd,
 an Dia 's an glòir gu léir,
 Gu cosamhlachd is iomhaigh fhaoin
 an daimh a dh'itheas fear.

21 An Dia thug tèarnadh dhoibh 'nam
 dhichuimhnich iad gu grad: [feum
 An neach lé'n d' rinneadh bearta mòr
 an tìr na h-Eiph't air fad:

22 Is gnìomhara ro-iongantach
 an dùthaich Cham le buaidh,
 Mar sin is nithe uamhasach
 ri cois na fairge ruaidh';

23 Thubhairt e air an aobhar sin
 gu'm millt' iad leis gu léir,
 Mur seasadh òglach taghta, Maois,
 fa chomhair, anns a' bheum:

A chum gu'n deant' a chorruich mhòr
a philleadh air a h-ais.
Eagal 'na fheirg gu'n deanadh e
a phobull féin a sgrios.
24 Dhiùlt iad le tàir an tìr-ro-mhaith;
nìor chreid iad focal Dhé: [mòr,
25 'Nam pàilluinaibh rinn monnmhor
's d'a ghuth cha d'thug iad géill.
26 An sin 'nan aghaidh thog e 'lámh,
g'an sgrios san fhàsach lom; [eacha,
27 A sgrios an sliochd measg fhin-
's g'an sgaileadh feadh gach fuinn.
28 Rì Baal-peor mar an ceudn',
naig siad iad féin gu dlùth;
Is dh'ith iad cuid do lobairtibh
nan iodhol marbh' nach fiù.
29 Bhrosnuich iad e mar sin gu feirg,
le'n innleachdaibh gu truagh;
Is bhris a' phlàigh an sin gu mòr
a steach am measg an t-sluaigh.
30 Sheas Phinehas, is rinn e 'n ceart;
'n sin sguir a' phlàigh d'an claidh;
31 Sud mheasadh dha mar fhìreant-
o linn gu linn a chaidh. [achd
32 Aig uisge comh-stri Mheribah
bhrosnuich iad Dia a ris;
Air chor, fa chùis a' phobull ud,
gu'n d' éirich olc do Mhaois.
33 Oir rinneadh leo a spiorad-san
a bhrosnachadh gu geur:
Ionns gu'n d' labhair e an sin
gu cabhagach le 'bheul.
34 Na cinnich cha do sgriosadh leo
mar dh'aithn Iehobhah dhoibh;
35 Ach mheasg iad leis na fineachaibh,
is dh'fhòghluim iad an dòigh.
36 Do lodholaibh nam fineacha
iad seirbhis rinn gu truagh;
Bha sud mar lion 's mar ribe dhoibh,
le'n ghlacadh iad gu luath.
37 Seadh thug iad suas mar lobairtean
do dheamhnaibh 's dhealbhaibh
Am mic 's an nigheana faraon, [brèig',
an aghaidh naomh-reachd Dhé.
38 Is fuil nan neòchiontach gu truagh
do dhòirteadh leo gun sgàth;
B'i fuil am mac 's an nighean féin
a dhòirt iad gun chion-fàth
Do lodholaibh Chanaain fòs
mar lobairt thug an sliochd;
Mar sin do thruaillleadh leo an tìr,
le fuil gun truas gun ìochd.
39 Is amhluidh sin le'n gulomharaibh
do thruaillleadh leo iad féin;
Chaidh iad air striopachas o Dhia
le 'n innleachdaibh gu léir.
40 Fa'n aobhar ud las corruich Dhé
r'a phobull féin gu teth;
Ionns gu'n ghabh e gràin gu mòr
d'a oighreachd air gach leth.
41 Is amhluidh rinn e 'n tabhairt suas
do làimh nam fineach fiat';
Is thug thu dhoibh mar uachdarain,
an dream a dh'fhuathaich iad.
42 Rinneadh gu mòr an sàruchadh
le 'n naimhdeibh làidir treun';
Is leagadh iad gu h-ìosal sìos
fo'n làimh sud mar an ceudn'.
43 Gu minic thug e saorsa dhoibh;
ach bhrosnuich iad e ris

Le n comharribh, is leagadh iad
air son an ceannairc sìos.
44 Ach thug e 'n àmhghar mòr fa' near,
tràth chualar leis an glòidh;
45 Is chuimhnich e dhoibh mar an
ceudn'
a chùmhnannt gràsmhor caomh;
Is ghabh e aithreachas a réir
mòr-shaobhreachd a ghràis: [diubbh
46 'S' nan sealladh-san rinn braighde
fhuair e dhoibh ìochd is truas.
47 Thusa Iehobhah mhòir ar Dia,
dean saoradh dhuinn 'nar feum,
Is dean, am measg nam fineacha,
ar tional leat gu léir:
Do t'ainm ro-naomh gu'n tugamaid
mòr-bhuidheachas gu pailt';
Do chliu 's do mholadh mòr faraon
gu seinneamaid gu h-ait.
48 'S beannaicht' an Triath, Dia
o chian nan cian gu bràth: [Israeil,
Abradh an sluagh gu léir, Amen!
Molaibh-sa Dia a ghnàth.

SALM CVII.

1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
is buidheachas faraon,
Oir tha e maith, 's mairidh gu bràth
a thròcair ghràsmhor chaoin.
2 Pobull Iehobhah shaoradh leis,
labhradh mar so gun tàmh,
A' mhuinntir ud a bhuin e saor
a mach o làimh an nàmh:
3 Is as gach tìr san robh iad sud
do chruinnicheadh iad leis,
O 'n àird an ear, 's o'n àird an iar,
o'n àirde tuath, is deas.
4 San fhàsach iad air seachran chaidh
an ionad falamh fàs;
Is bail' air bith cha d'fhuaradh leo
gu còmhnuidh ann no tàmh.
5 Ocrach is lotmhor bha iad fòs;
chlaoidheadh an anam truagh.
6 Ghlaoth iad an sin ri Dia 'nan teinn
shaor iad o'n àmhghar chruaidh.
7 Stiùir esan agus thredruich iad
air bealach ceart fa'n cois,
A chum gu'n rachadh iad fadheoidh
gu baile tàmh is fois'.
8 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaithels chaoin,
'S air son a bhearta iongantach
riun e do chloinn nan daoin'!
9 Oir ni e 'n t-anam miannach trom
a shàsachadh gun airc,
'S an t-anam ciocrach lionsaidh e
le 'mhaithes féin gu pailt.
10 An dream a shuidh an dorchadas,
is ann an dubhar bàis;
Fo chuibhreach ta an àmhghar truagh,
's an iarunn cruaidh an sàs;
11 Air son gu'n robh iad ceannairceach
an aghaidh briathra Dhé,
'S air comhairle an Tì a's àird'
gu'n d'rinn iad tàir gu léir;
12 An sin an cridhe leag e sìos
le saothair is le péin;
Thuit iad, is aon neach cha robh ann
g'an cuideachadh 'nam feum:
13 Ghlaoth iad an sin ri Dia 'nan airc,
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.

14 O'n dorch a bhuin, 's o dhubhar bàis,
's an cuibhreach bhris air fad.

15 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaithéis chaoim,
'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoim'!

16 Chionn gu'n do bhriseadh leis le
na geatan prais gu léir; [neart
Na stapuill iaruin is na croinn
sgaol esan as a chéil'.

17 Bha amadain le 'n cron, 's le 'n
fo àmhghar goirt an sàs. [lochd,

18 Bha 'n anam gabhail gràin do
bhiadh,

'siad dlùth do dhorsaibh bàis. [feum,
19 Ghlaoth iad an sin ri Dia 'nam
dh'fhuasgail o'n teinn gu grad.

20 Le 'fhocal rinn e 'n slànuchadh;
is shaor o'n sgrios air fad.

21 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaithéis chaoim,

'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoim'!

22 Thugadh iad iobairt buidheachais
is cliu do Dhia na glòir';
Aithriseadh iad a ghuimhara,
le sublachas is ceòl.

23 Luchd-loingeis théid air muir, 's a
ri gníomh an uisgibh buan; [bhios

24 Dhoibh sud is léir mòr-oibre Dhé,
's a mhiorbhuilean sa' chuan.

25 Air 'iartrus, dùisgear leis a' ghaoth
gu h-àrd 's gu doimhneach;
Le 'n togar suas gu h-atmhor borb
a thonna garbh' fa seach.

26 Tha iad ag éirigh suas gu nêamh;
's a ris dol domhain sios:

Ionnus gu'n d' leagh an anam truagh
le trioblaid chruaidh 's le sgios.

27 Dol thuig' is uaith, gu tuisleach fòs,
amhluidh mar dhuin' air mhisg;

Ionnus gu'n d' thréig gu buileach iad
gach gliocas bha 'nam measg.

28 Ghlaoth iad ri Dia 'nan teinn; is
e iad o'n trioblaid ghéir. [shaor

29 Ghrad-chuireadh leis an stoirm gu
's na tuinn 'nan tàmh gu léir; [féith,

30 An sin tha iad ro-ait, air son
gu bheil iad sàmhach beò:

'S gu'n d'thug e iad do'n chaladh sin,
's do'n phort bu mhiannach leo.

31 O b'fhearr gu'm moladh daoine Dia
air son a mhaithéis chaoim,

'S air son a bhearta iongantach
rinn e do chloinn nan daoim'!

32 Is fòs an coimhthional an t-sluaigh
àrd-mholar e gu mòr;

'S an cruinneachadh nan seanair glic'
cliu thugar dha is glòir.

33 Aimhniche ni 'nam fàsach lom,
tobair 'nan talamh cruaidh:

34 Tir bheartach ni e fàs, air son
mòr aingidheachd an t-sluaigh.

35 Am fàsach tioram tionndaidh e
gu uisge tàmh nach gann,

'S gu tobair fìor-uisg' iompaichidh
am fearann tartmhor teann.

36 Do dhaoimibh ocrach bheir e sud
reaf àite fois' is tìmh;

A chum gu'n deasnicht' caithir leo
chum còmhnuidh ann a ghnàth.

37 Chum craobhan fion' a shuidheach-
is stol a chur san fhonn, [adh;

A bheir a mach san aimsir cheirt
cinneas is toradh trom.

38 Bheannaich e fòs am pobull ud,
is dh'fhàs iad lìonmhòr mòr;

'S nìor leig e dhoibh dol air an ais
'nam feudail no 'nan stòr.

39 Lughdaich iad gidheadh a ris,
is leigear iad gu bochd,

Le sàruchadh is àmhghar geur,
is doilgheas brònach goirt.

40 Air prionnsaibh dòirtear tarcais
san fhàsach mar an ceudn', [leis

Cuiridh e iad air seachran fiar,
gun bhealach ann d'an ceum.

41 'S o thrioblaid togaidh e am bochd,
's ni teaghlach dha mar threud.

42 Sud chì na fireana, 's bidh ait,
is druidear beul nam beud.

43 Cò iad tha glic, 's a bheir fa'near
na nìthe sud gu ceart?

'S iad sin a thuigeas tròcair chaomh
is maithreas Dhé nam feart.

SALM CVIII.

1 Mo chridh' tha ann am fonn, a Dhé
gu socair mar is còir;

Is seinnidh mi gu ceòlmhor dhuit,
is molam thu le m' ghlòir.

2 Mosglaidh, is éiribh grad an àird,
'shaltair 's a chlarsach ghrinn;

Mosglaidh mi féin, is éiridh mi
gu moch chum ceòl a sheinn.

3 O Thighearna Iehobhah mhòir,
measg chinneach, molam thu,

'S am measg an t-sluaigh gu h-urram
àrd-seinnidh mi do chliu. [ac

4 Oir tha do thròcair mòr os ceann
nan nêamha shuas gu léir;

Is ruigidh t'fhirinn mar an ceudn'
gu neultaibh àrd' nan speur.

5 Bi thusa, Dhé, os ceann nan nêamh
air t'àrdachadh gu mòr;

Is fòs os ceann gach uile thir
togar gu sìor do ghlòir.

6 A chum gu deanta fuasgladh leat
do d' phobull ionmhuinn féin,

O teasaing mi le d' ghairdean deas,
is freagair mi a'm' fheum.

7 'Na naomhachd labhair Dia nàre
feart:

bidh aoibhneas orm nach gann,
Air Sechem ni mi roinn gu ceart,

gleann Shucoit toimhshear leam.

8 'S leam Gilead le dlighe cheirt,
Manaseh 's leam gu beachd;

'S i treubh Ephraim neart mo chinn:
bheir Iudah mach mo reachd.

9 Is soitheach-ionnlaid Moab dhomh,
tilgeam thar Edom thruagh

Mo bhròg: is ni mi caitheam binn
thar Palestin le buaidh.

10 Cò bheir do 'n chaithir dhaingein
's gu h-Edom bheir gu ceart? [mi!

11 Nach tusa, Dhé, le'n d'thréigeadh
sinn?

's nach téid thu mach le'r feachd?

- 12 O thrioblaid tabhair còmhnaidh dhuinn,
oir 's dìomhain furtachd dhaoibh.
13 Trid Dhé ni sinne treubhantas:
'se shaltras naimhde fodh'n.

SALM CIX.

- O DHIA, ta 't'aoibhar molaiddh gu balbh a'd' thos na bi. [dhomh,
Oir beul nan daoibh, 's nam fealltach gnàth-fhosgailt' air mo thì: [tha
Le teangaidh bhreugaich labhair iad a'm' aghaidh-sa a ghnàth:
3 Chuairtich iad mi le briathraibh fuath':
chuir cath orm gun chion-fàth.
4 Air son mo ghaoil taid naimhdeil is mi ri urnuigh ghnàth. [dhomh,
5 Oic dhiol iad rium an éiric maith, is fuath air son mo ghràidh.
6 Fear droch-bheirt cuir-sa os a biodh Satan aig a dheis. [cheann;
7 Urnuigh gu robh 'na peacadh dha, fàgar am binn e ris.
8 Gearr gu robh 'aois; is glacadh neach oifig 's a dhreuchd gun iochd.
9 Gu'n robh a bhean 'na ban-treabh-'s 'nan dilleachdain a shliochd. [aich,
10 Air seachran biodh a shliochd a ghnàth,
ag iarraidh déire' 'nam feum;
Is as an àitibh falamh fàs
ag iarraidh bidh dhoibh féin.
11 Gu'n glacar fòs le luchd nam fiach gach ni a bhuineas da:
'S a shaothair-san mar chobhartaich, gu'm buineadh coigrich leo.
12 Na biodh neach ann ni tròcair air; na bitheadh fòs a h-aon
A ghabhas truas d'a shliochd, a bhios 'nan dilleachdain gun mhaoin.
13 Sgrìos gu robh air a ghineil-san, g'an sgathadh as gu léir;
Gu'n cuirear as an ainm air fad, san àl a thig 'nan dèigh.
14 Aingidheachd 'aithriche gu'n robh air chuimhn' aig Dia a ghnàth:
Is ciont' a mhàthar mar an ceudn' na cuirear as gu bràth.
15 Gu robh iad air an taisbeanadh am fianuis Dhé do shior;
A chum gu'n sgathadh e a mach an iomradh as an tìr.
16 Oir dhearmaid e bhi tròcaireach, is shàruich e am bochd,
'S an t-ainnis, chum gu marbhadh e neach 'g an robh cridhe goirt.
17 Mar thuge toll do mhallachadh, mallaicht' biodh e gach là:
Is mar nach b'àill leis beannachadh, na éireadh beannachd dha.
18 Amhluidh mar rinneadh leis e féin a chuairteachadh gach àm,
Le h-eascaint is le mallachadh,
ceart mar le trusgan teann,
'S amhluidh gu tigeadh sud gu beachd mar uisge steach 'na chom,
'S mar oladh drùidheadh sud gu geur 'na chnàmhaibh féin gu trom
19 Biodh sud mar eudach uime-san, ga 'fholach air gach tràth;

- Is amhluidh mar an crios a bhios 'g a chrìoslachadh a ghnàth.
20 O'n Tighearna gu'n toirear sud do m' naimhdeibh mar an duais,
'S do'n dream an aghaidh m'anam' ta gnàth-labhairt uile gun truas.
21 Ach air mo chrann bi thusa, Dhé, air sgàth t'ainm' uasail féin;
Do bhrìgh gu bheil do thròcair maith, dean saoradh dhomh a'm' fheum.
22 Oir tha mi aim-beartach gu beachd, is tha mi ainis lom,
A ta mo chridhe air a lot an taobh a stigh do m' chom.
22 Is amhluidh ta mi gabhail seach marsgàil a' claoonadh sìos;
Air m'fhuadach' mar an locust truagh thuig' agus uaith a ris.
24 Mo ghluine ta air fàilneachadh, aig meud mo thraisg a ghnàth;
Is m' fheadhail aig diobhail sail' is sult' air seargadh as a ta.
25 A'm' aobhar fochaid tha mi fòs do'n aitim ud gu léir:
Chrath iad an cinn gu fanoideach, tràth sheall iad orm gu geur.
26 Fòir orm, a Thighearna mo Dhia a'd' thròcair cuidich mi:
27 Gu'n tuig iad gur i so do làmh, 's gur tu rinn sud, a Dhé.
28 'N tràth bhitheas iad ri mallach-beannaich-sa sinn gu pailt; [adh,
Biodh orra nàir', air éirigh dhoibh; aoh t'òglach-sa biodh ait.
29 Gu robh iad air an cuairteachadh m'uil' eascairde le nàir';
'S mar fhalluinn air an uachdar biodh an amhluidh féin le tair.
30 Ach mise, ghnàth, àrd-mholaidh mi Iehobhah Dia le m' bheul:
Is fòs, am measg a' choimhthionall, cuiridh mi' chliu an céill.
31 Oir tha e leis an duine bhoichd 'na sheasamh air a dheis,
G'a theasairginn o'n dream le 'm b'Àll 'anam-san fhàgail ris.

SALM CX.

- I THUBHAIRT Iehobhah ri mo Thriath,
Bi d' shuidhe air mo dheis,
T'uil' eascairde gu'n cuir mi dhuit 'nan stòl fo bhonn do chois',
2 A Sìon cuiridh Dia a mach slat-shuaicheantais do neirt:
'S am builgean t'eascairde gu léir bi féin a'd' uachdran ceart.
3 Bithidh do phobull taghta féin ro-thoileach mar is còir,
San là sin anns am foillsich thu do chumhachda gu mòr:
Am mais' 's an sgéimh 'na naomhachd o bholg na maidne moich, [ghrinn,
Mar dhealt a thig a nuas o nèamh, tha t'òigridh iomarcach.
4 Do mhionnaich Dia Iehobhah mòr, 's cha'n aithreach leis gu'n d' rinn,
Rèir orduigh mhaith Mhelchisedec, gur sagart thu gach linn.
5 An Tighearna ta air do dheis, trom-bhuailear leis gu garg

Mòr rìghrean làidir cumhachdach,
san là a lasas 'fhearg.

5 Bheir esan breth measg fhineachan,
lìonaidh gach àit gu fìor
Le corpaibh marbh': is lotar leis
na h-uachdrain thar gach tìr.
7 Is anns an t-slighe òlaidh e
deoch as na sruthaibh luath';
Is air an aobhar ud fa-dheòidh
togaidh e 'cheann le buaidh.

SALM CXI.

1 **M**OLAIBHSE Dia, sìor-mholams' e
le m'uile chridh' gu h-àrd;
An coimhlhional nam firean còir',
sg' chuideachd mhòir's gach àit.

2 Tha gnìomharan an Tighearna
iomarcach mòr gu léir;
Is leis an dream le'n tlachdmhor iad,
rannsaichear iad gu geur.

3 Tha 'obair-san ro-urramach,
ro-ghlòrmhor i gun cheisd;
Tha fireantachd Iehobhah fòs
buan mhaireannach am feasd.

4 A ghnìomhara ro-iongantach,
air chuimhne chuir gu beachd:
A ta Iehobhah gràsmhor caoin,
is làn do thruacantachd.

5 Thug esan biadh is lòn do'n dream
d' an eagal e a ghnàth,
'S a choimhcheangal a rinn e leo
cuimhichidh e gu bràth.

6 Neart 'oibre iongantach chuir Dia
an cèill d'a phobull féin;
A thabhairt doibh mar sheilbh gu buan
oighreachd nan sluagh gu léir.

7 Firinn is ceartas gnìomh a làmh;
'uill' àitheantan tha fìor.

8 Deanta le ceartas firinneach:
taid seasmhach buan do shìor.

9 Shaoradh le Dia a phobull féin;
is dh'orduich e am feasd.

A choimhcheangal: tha 'ainm-san
is urramach gun cheisd. [naomh

10 Se tìs a' ghliocais eagal Dé,
tha deadh thuigs' aig an dream
Le'n coimhlhionar a reachda-san:
mairidh a chliu gach àm.

SALM CXII.

1 **O** THUGAIBH moladh mòr do Dhia:
's beannaicht' an tìg gu beachd
D' an eagal Dia, 's a ghabhas toil
gu mòr d'a lagh 's d'a reachd.

2 Bidh 'shliochd-san làidir anns an tìr,
's ro-bheannaicht' sìol nan saoi.

3 Bidh maoin is saoihbheas mòr 'na
thigh;
bidh 'cheartas buan a chaoidh.

4 Tràth bhitheas saoi an dorchadas,
'n sin éiridh solus da:

Tha e fìor-ghràsmhor tròcaireach
is còthromach a ghnàth.

5 Is truacant' fòs, deadh-choingheall-
an duine maith a chaoidh; [ach,

Is bheir leis gu seòlta glic
a ghnothuiche gu crìch:

6 Gu dearbh cha tig aon nì am feasd
le'n gluaisear e gu mòr;

Ach cuimhn' e iomradh maith a
bidh air an fhìrean chòir. [chaoidh

7 Is air-san cha bhì faiteachas,
air cluinntinn dha droch-sgeil;

Tha 'chridhe socrach muinghinneach
an Dia Iehobhah tìreun.

8 Tha 'chridhe air a shocrachadh,
cha bhì air geilt no fiamh,
Gu ruig an uair am faicear leis
air eascairdibh a mhiann.

9 Sgaoil e a chuid, is thug do'n bhochd,
's buan 'fhìreantachd am feasd;
Bidh 'adharc air a h-àrdachadh
le urram mòr gun cheisd.

10 Cràdhar an daoi, tràth chi e so;
casaidh e 'fhiacra geur',
Seargaidh e as; is sgrìosar miann
nan aingidh ud gu léir.

SALM CXIII.

1 **M**OLAIBHSE Dia, O molaibh e,
dh'òglacha dìleas Dé;

Ard-mhòlaibh fòs gu h-urramach
deadh ainm Iehobhah thréin.

2 Ainm Dhé biodh beannaichte gu
o'n àm so is gu bràth. [mòr,

3 O éirigh gu ruig luidhe gréin',
ainm Dhé ion-mholta ta.

4 'S àrd thar gach tìr Iehobhah mòr
e a ghloir thar nàmhna fòs.

5 Co 's coimeas ris an Tighearna
ar Dia, ta chòmhnuidh shuas?

6 'S esan an neach a chromas sìos,
's a dh'fhlìcheas e féin,

Dh'amharc gach nì san talamh ta,
's an nàmhnaibh àrd' nan speur.

7 Togaidh e 'n deòradh truagh o'n dus
's am bochd o'n òtrach bhreun;

8 'Gan cur 'nan suidh' le prionnsaibh
le prionnsaibh 'phobuill féin. [àrd';

9 Bheir e do'n mhnaoi a ta gun shìochd
tigh còmhnuidh teaghlach mhòir;

Gu bhì 'na màthair aoibhneach mhac.
Molaibhse Dia na glòir'.

SALM CXIV.

1 **A**ir teachd do Isra' as an Elph't,
's do Iacob mach o'n dream

'G an robh an cainnt ro-chruaidh is
aig coimhicheas an teang'. [dorch

2 Bha Iudah dha mar chòmhnuidh
bu rìoghachd Isra' leis. [naomh,

3 Air faicinn sud, ghrad-theich an
sruth Iordain phill air ais. [cuan;

4 Mar reithe bras leum beannta suas;
leum cnocan beag' mar uain:

5 Iordan, c' arson a phill air t'ais?
c' arson a theich thu, chuain?

6 C'arson a leum sibh, shléibhte àrd'
mar reithe meargant brat?

C'arson, mar uain nan caorach fòs,
a leum sibh, chnoca glas'?

7 O thalaimh, criothnaich fòs le geilt,
roimh ghnùis Iehobhah mhòir;

O criothnaich fòs le geilt roimh
Dhé Iacoib mar is còir! [ghnùis,

8 Oir thionndaidh e an ailbhinn theann
gu loch do uisge tàimh,

'S a' charraig chruaidh gu tobar uisg',
le cumhachdaibh a làimh'.

SALM CXV.

1 **D**HUINNZE cha'n ann, a Thriath, cha
ach do t'ainm nasal féin [n ann,

Tabhair an cliu 's a' ghloir, air sgàth
do ghràis is t'fhirinn réidh.

- 2 O' arson a cheireadh fineacha,
c'ait bheil an Dia a nis?
- 3 Ar Dia a ta air nàmh, is rinn
gach gnìomh bu toileach leis.
- 4 An tiodheil 's airgiod iad is òr,
gnìomh làmh dhaoine féin.
- 5 Tha béil ac', leis nach labhair iad;
is sùilean, leis nach léir.
- 6 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad
is sròin, gun fhàile annt'. [leo;
- 7 An làmh gun chll, an cos gun oheim;
an scornan gun smid chainnt'.
- 8 Iadsan a dhealbh 's a ghéilleas
's ro-chosmhuil iad riu féin. [doibh,
- 9 O Isra'!, dean-sa bun á Dia;
'se 'n sgiath, 's an còmhnaidh treun.
- 10 Thigh Aaron, O dean bun á Dia;
'se 'n còmhnaidh, is an sgiath.
- 11 Luchd-eagail Dé, làn-earbaibh as:
an sgiath 's an neart 'se Dia.
- 12 Iehobhah Dia bha cuimhneach
beannaichidh e-sinn féin; [oirnn
- Beannaichear leis tigh Israeil,
's tigh Aaron mar an ceudn'.
- 13 Na big 's na mòir d'an eagal Dia,
beannaichidh e gu caoin.
- 14 Cuiridh e sibh an Ìomhoireachd,
sibh féin 's 'ur sliochd faraon.
- 15 Is beannaicht' sibh o'n Tighearna,
rinn nàmh is làr gu léir.
- 16 An talamh thug do chloinn nan
daoin';
's leis féin àrd nàmh nan speur.
- 17 Na mairbh, no'n dream théid tosd-
ach stòs
do'n uaigh, cha mhol iad Dia.
- 18 Ach molar leinn e nis, 's gu bràth.
Molaibh gu h-àrd an Triath.

SALM CXVI.

- 1 [s toigh leam Dia, air songu'n d'èisd
ri m' ghuth, 's ri m' urnuigh fòs.
- 2 A chionn gu'n d'aom e rium a
sior-éigheam ris rim' bheò. [chluis,
- 3 Chaidh umam dòruinn geur a' bhàis,
ghlac piantan ifrinn mi:
Theann-ghlacadh mi le trioblaid
thruaigh,
is àmhghar cruaidh do m' chlaoidh.
- 4 Air ainm Iehobhah ghair mi 'n sin;
(mar so a' labhairt ris),
- 5 Dhia mo Thighearn, guidheam ort,
saor m' anam bochd a nis.
- 6 A ta Iehobhah gràsmhor, ceart;
's is tròcaireach ar Dia.
- 6'Se ghleidheas daoine simplidh cùin':
lag bha mi, 's dh'fhoir an Triath.
- 7 O m'anam, feuch gu'm pill thu nis,
gu d' shuaimhneas is gu d' thàmh;
Oir dheadnuich Dia gu saoi bhir dhuit
mòr thoirbheartas a làimh'.
- 8 O ghàbhadh is o chunnart bàis
shaor thusa m'anam bochd;
Mo chosan shaor o shleamhnachadh,
's mo shùil o dheuraibh goirt'.
- 9 An sealladh Dhé, an tìr nam beò,
gu dreach gluaisear leam.
- 10 Do bhrìgh gu 'n chreid mi, labhair
's mi air mo chlaoidh gu trom. [mi;
- 11 A'm' dheifir thubhairt mi mar so;
'S breugach gach duin' air bith

- 12 Cìod dh' iocas mi do Dhia, air son
na rinn e dhomh do mhaith?
- 13 Cupan na slàinte giacar leam,
air ainm Dhé gaiream féin.
- 14 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
- 15 Aig Dia 's ro-phrìseil bàs a naomh.
- 16 Dhé, t'òglach 's mi gu beachd;
'S mi t'òglach, mac do bhanoglaich;
mo chuibhreach sgaoileadh leat.
- 17 Bheir mise tobairt-molaidh dhuit;
air ainm Dhé gaiream féin.
- 18 Iocam mo bhòid do Dhia, a nis
an làth'r a shluaigh gu léir.
- 19 An cùirtibh aluinn àrais Dé,
a'd' bhuilsgéan féin gu fìor,
O chaithir àrd Ierusalem.
Molaibh an Triath gu sìor.

SALM CXVII.

- 1 O THUGAIBH moladh mòr do Dhia,
gach fine t'ann fa leth;
Seadh molaibh Dia gu fonnhor àrd,
gach uile shluaigh air bith.
- 2 Oir 's mòr a' chaoimhneas tròcair-
a dheadnuich e dhùinn féin; [each,
- Tha fìrinn Dé sìor-mhaireannach.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXVIII.

- 1 O MOLAIBH Dia, oir tha e maith,
sìor-mhairidh tròcair Dhé;
- 2 Abradh clann Israeil a nis,
gur buan a ghràs gach ré.
- 3 Tigh Aaron abradh iad a nis,
sìor-mhairidh tròcair Dhé.
- 4 Abradh an dream d'an eagal Dia,
gur buan a ghràs gach ré.
- 5 A'm' éigin ghair mi air an Triath
fhreagair e mi gu deas,
An ionad farsuinn agus réidh
shocruidh e mi le treis.
- 6 Tha Dia Iehobhah air mo chrann,
cha'n eagal leam a chaoidh,
Aon ni a dh'fheadas clann nan daoine'
a dheanamh orm ga m' chlaoidh.
- 7 Measg luchd mo chuideachaidh tha
a' seasamh leam gu beachd: [Dia
- Air luchd mo mhi-ruin, uime sin,
chi mi mo mhiann a' teachd.
- 8 'S fearr na bhì 'g earbs' á duine beò,
ar dòchas chur an Dia.
- 9 'S fearr na bhì 'g earbs' á prionns-
aibh mòr',
ar dòchas chur san Triath.
- 10 Do chuartich umam air gach
na dùthchanna gu léir: [làimh
- Ach sgatham agus sgriosam iad,
an ainm Iehobhah thréin.
- 11 Dochuartich iad mi air gach taobh,
chuairtich iad mise fòs;
Ach sgatham agus sgriosam iad
an ainm Iehobhah mhòir.
- 12 Mar bheachaibh chuairtich iad,
iad as mar theine dris; [ach chaidh
- Oir ann an ainm Iehobhah thréin,
ni mi gu léir an sgrios.
- 13 Ga m' leagadh, theann thu orm gu
ach chuidich leam-sa Dia. [dlùth,
- 14 'Se Dia mo cheòl, 's mo shlàinte fòs,
is e mo threòir an Triath.
- 15 Guth gairdeachais is slàinte ta-
am pàillunaibh nan saol:

Deas làmh Iehobhah uile thréin
fhuaradh gu treubhach i.
16 Ta gairdean deas an Tighearna
air 'árdachadh gu mòr;
Is rinneadh bearta treubhantais
le deas làmh Dhé na glòir'.
17 Cha'n fhaigh mi bàs, ach maiream
is innseam oibre Dhé. [beò,
18 Throm-smachdaich Dia mi, ach gu
c'a d'thug e thairis mi. [bàs
19 O fosglaihb dhomh gu farsuinn
geatan an ionracais: [réidh
Is racham orra-san a steach;
Iehobhah molaibh mis'.
20 So dorus Dé, air 'n téid a steach
na daoine còire naomh'.
21 Sior-mholam thu, oir chual' thu mi;
is tu mo shláinte chaomh.
22 A' chlach a dhiùlt na clachairean,
clach-chinn na h-òisinn i.
23 'Se Dia rinn sud, 's ro-iongantach
'nar shùilbh-ne an gnìomh.
24 So féin an là a dh'orduich Dia,
sam bi sinn suilbhir ait.
25 Fòir, guidheam, guidheam ort, a
nis soirbhich leinn gu pailt. [Dhé;
26 Beannaicht' gu robh an neach a thig
an ainm Iehobhah thréin;
Thug sinne beannachd oirbhe mach,
a tigh Iehobhah féin.
27 'Se Dia Iehobhah dhealraich oirnn:
ceanglaibh le cordaibh cruaidh,
Ri adharcaibh na h-altair' naoimh',
an lobairt bheir sibh uaibh.
28 'S tusa mo Dhia, is molam thu:
árdaich am thu, mo Dhia.
29 O molaibh Dia, oir tha e maith:
sior-mhairidh gràs an Triath.

SALM CXIX.

ALEPH.

'S BEANNAICHT' an dream tha foirfe
san t-slighe dhirich cheirt; [glan
An dream a ghluaiseas ann an lagh
árd-Thighearna nam feart.
2 'S beannaicht' an aitim ud faraon
le 'n coimhdhear teisteas Dé,
's a dh'iarras e gu dìchiollach,
le 'n uile chridhe féin.
3 'Nashlighibh-sa sior-ghluaisear leo,
's cha dean iad aingidheachd.
4 Dh'aithn thu dhuinn gu coimhead-
gu dìchiollach do reachd. [amaid
5 O stiùir mi cheum, 's gu coimhdhear
do reachda dìreach féin! [leam
6 Cha ghabh mi nàir', tràth bheir mi
do t'aitheantaibh gu léir. [spéis
7 Le cridhe treibhdhreach gun ghò
mòr-mholam thu gu binn,
Tràth dh'fhoghlumas mi breitheanais
do cheartais naomha ghrinn.
8 'Se so mo rùn gu coimhdhear leam
do reachda naomh a ghnàth:
O Thighearna, na tréig-sa-mi
gu buileach no gu bràth.

BETH.

9 Cìod leis an glan an t-òganach
a shlighe féin gu ceart?
Trid faicill mhaith is furachrais,
réir t'fhocail is do reachd.
10 Le m'uile chridhe féin, a Dhé,
dh' iarradh leam thu gu caomh;

Na leig dhomh dol air seacharan
o t'aitheantaibh ro-naomh.

11 Air eagal peacaidh, dh'fholulch mi
a'm' chridhe t'fhocal ceart.
12 O teagaisg dhomh do reachda
naomh':
's beannaicht' thu, Dhia nam feart.
13 Le m' bhlíbh, breitheanais do bhéil
nochd mi air fad 's air leud.
14 Slighe do theisteis b'aoibhnich'
na saoihbheas mòr d'a mheud. [leam,
15 Socraichidh mi mo smuaineachadh
air àitheantaibh do reachd;
Air ceumannaibh do shlighe féin
sior-dhearcaidh mi le beachd.
16 Gabhaidh mi tlachd is ciata mhaith
do d' statuisibh gu léir:
Air dearmad fòs cha leig mi chaoidh
deadh fhocal glan do bhéil.

GIMEL.

17 Riumsa ta m'òglach dhuit, a Dhé,
dean toirbheartas gach àm;
A chum gu bithinn beò, is fòs
gu'n coimhdhear t'fhocal leam.
18 Fosgail mo shùilean, 's chi mi 'n sin
mòr-iongantais do reachd.
19 'S coigreach air thalamh mi; na
orm t'aitheanta ro-cheart. [ceil
20 Tha m'anam briste brùite stigh,
ismuladach a ghnàth;
Aig meud mo thograidh is momhiann
do d' bhrèitheanais gach tràth.
21 Luchd-uabhair mhallaicht' smachd-
a chlaon o t'iarrtus ceart. [aich thu,
22 Cuir spid is masladh fada uam,
oir choimhdeadh leam do reachd.
23 A'm' aghaidh labhair prionnsan
air suidhe dhoibh le chéil': [mòr'
Ach air do statuisibh ro-naomh
do smuainich t'òglach féin.
24 A ta mi gabhail tlachd gu mòr
do d'theisteis naomha féin;
Is mar an ceudna tha iad dhomh
'nan comhairlich a'm' fheum.

DALETH.

25 Tha m'anam leantuinn ris an àir:
réir t'fhocail beothaich mi.
26 Nochd mi mo shlighe, is dh'éisd thu
seòl dhomh do lagh, a Dhé. [rium
27 Air slighe fhior-ghloin t'aitheanta
thoir dhomhsa tuisge gheur;
Mar sin air t'oibribh iongantach
labhram, 'g an cur an céill.
28 Tha m'anam leaghadh as le bròn:
réir t'fhocail deònuich neart.
29 Cuir slighe bhreugach fada uam;
a'd' ghràs thoir dhomh do reachd.
30 Slighe na firinn foirfe gloin,
is i bu roghainn leam:
Is chuir mi do cheart bhrèitheanais
fa m' chomhair féin gach àm.
31 Lean mi gu dlùth 's gu faicilleach
ri d' theisteis naomha féin;
Na cuir gu h-amhludh nàire mi,
O Thighearna ro-thréin.
32 An slighe fhior-ghloin t'aitheanta
sior-ruithidh mi le tlachd;
Tràth nithear leat mo chridhe teann
a chur am farsuinneachd.

HE.

- 33 Slighe do statuin teagaisg dhomh,
O Dhia Iehobhah thréin:
Is coimhdeam i gu díchíollach,
gu crích mo shaoghail féin.
34 Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh,
is coimhdidh mi do reachd;
Is fòs le m'uile chridhe féin
coimhdear leam e gu beachd.
35 An ceum do lagh' thoir orm bhí
oir leam 's ro-thlachdmhor e. [triall;
36 Gu d' theisteis naomh', 's cha'n
mochridhelùb, a Dhé. [ann gu sànt,
37 Mo shùile pill mu'n amhairc mi
air dìomhanas gun stà:
Ach ann do shligheibh naomha féin
ath-bheothaich mi a ghnàth.
38 O daingnich t'fhocal firinneach
do t'òglach féin gu mòr:
Do'n neach thug suas e féin air fad
do t'eagal mar is còir.
39 Pill uam an nàir a's eagal leam;
oir 's maith do bhreth, a Dhé.
40 Feuch, 's miannach leamsa t'àith-
a'd' cheartas beothaich mi. [eanta:

VAU.

- 41 Thigeadh do thròcair mar an ceudn'
a m'ionnsuidh féin, a Dhé;
Do chomhfhurtachd, 's do shlàinte
a réir do gheallaidh féin. [chaomh,
42 Mar sin do'n neach bheir masladh
bìdh agam freagrach deas: [dhomh,
Oir ann ad fhocal firinneach
mo dhòchas cuiridh mis'.
43 Focal na firinn na buin leat
gu h-ìomlan as mo bheul;
Oir ann ad bhreitheanais ro-cheart
a ta mo dhòchas féin.
44 Mar sin gu suthain is gu sior,
gnàth-choimhdidh mi do reachd:
45 Air son gu'n iarram t'àitheanta,
gluaiseam am farsuinneachd.
46 Rì righribh labhram air do theist,
gun amhladh orm no sgàth.
47 Is gabham tlachd do t'àitheantaibh,
's ann doibh a thug mi gràdh.
48 Rì t'àitheantaibh d'an d' thug mi
togam mo làmh féin: [toil,
Is ann ad statuisibh ro-naomh
bitheam ri cnuasachd ghéir.

ZAIN.

- 49 Cuimhnich am focal ud, a Dhé,
do t'òglach féin a nis, [dhomh,
Thug thu mar bharrant dòchais
's thug orm gu'n d'earb mi ris.
50 'Se so mo chomhfhurtachd ro-mhòr
a'm' theinn 's a'm' àmhghar geur:
Oir rinn do bhriathar firinneach
m'ath-bheothachadh gu treun.
51 Bha mi mar aobhar fanoid mhòir
aig daoinibh àrdanach;
Gidheadh cha d' aom mi o do lagh,
le clonadh seachranach.
52 Do bhreitheanais a ta o chian,
chuimhnich mi, Dhia, gu léir:
Is ghlac mi thugam féin an sin
deadh chomhfhurtachd a'm' fheum.
53 Air son gu'n d' thréig an daol do
ghlac uamhunn mi gu mòr. [lagh,
54 An tigh mo chuairt is m'oil-thire,
do statuin b'lad mo ched.

- 55 Chuimhnich mi t'ainm san oidhche'
a Dhé,
is choimhdeadh leam do reachd.
56 B'e so mo chuid, oir choimhid mi
t'iarrtuais, a Dhé, gu beachd

CHETH.

- 57 Mo chuibhrionn is mo chrannchur
O Thighearn is a Dhé; [thu,
Le gealladh cinnteach thubhairt mi,
gu coimhdinn t'fhocal féin.
58 Le m'uile chridhe dh'iarr mi ort
do ghnùis 's do ghràsa saor:
A réir do bhriathar fhirinnich,
dean trócair orm gu caoin.
59 Do chnuasaich mi moshlighe féin,
's ri d' theisteis phill mo chos.
60 Rinn deifir choimhead t'àitheanta,
's nìor ghabh mi tàmh mo fois.
61 Chreach buidhinn aingidh mi;
gidheadh
nìor dhearmaid mi do reachd.
62 Eiream mu mheadhon oidhche,
gu molam do bhreth cheart. [chum
63 'S fear-comuinn mi is companach
do'n dream d'an eagal thu;
'S do'n aitim ud a choimhdeas fòs
t'fhlor-àitheantan gu dlùth.
64 A Thighearna, tha'n talamh làn
do d' ghràs 's do d' thròcair
chaoimh:
Tuigs' agus eòlas tabhair dhomh
a'd' statuisibh ro-naomh.

TETH.

- 65 Do t'òglach rinn thu maith, a Dhé,
a réir do bhriathair cheirt.
66 Deadh thuigs' is eòlas teagaisg
oir chreid mi féin do reachd. [dhomh,
67 Mu'n robh mi 'n teinn, air seachran
ach t'fhocal ghléidh mi nis. [chaidh:
68 'S maith thus', is nìhear maitheas
a'd' statuin teagaisg mis'. [leat:
69 A'm' aghaidh luchd an àrdain
bhuirb
dhealbh breuga baoth le chéill':
Ach gleidhidh mise t'àitheanta
le m' chridhe féin gu léir.
70 Tha 'n cridhe-san co reamhar fòs,
ri saill aig meud an sògh:
Ach gabhaidh mise tlachd dhomh féin
a'd' lagh-sa, Dhé, gach lòn.
71 'S maith dhomhs' a nis gu robh mi
an teinn 's an àmhghar geur, [féin
A chum gu fòghlumainn ie beachd
do statuin cheart gu léir.
72 'S fear dhomh gu mòr an lagh a ta
a' teachd o d' bheul a mach,
Na mìlte mòr do'n airgid ghlán,
's do'n òr a's deirge dreach.

IOD.

- 73 Do rinn, 's do dhealbh do làmh
dean tuigsach mi d'a réir, [mi;
A chum gu faighinn eòlas maith
Air t'àitheantaibh gu léir.
74 Tràth chì luchd t'eagal mi, b'f'd
oir dh' earb mi as do theist. [ait:
75 Dhia, 's ceart do bhreitheanais, 's
leòn thusa mi gun cheisd. [le còir
76 Dhé, guidheam ort, do thròcair
chaoim
bhí dhomh mar chomhfhurtachd:
A réir an fhocail labhair thu
ri t'òglach féin gu beachd.

7 O thigeadh thugam féin a nis
do thròcair chaomh, a Dhé,
Ga m' chumail beò : oir 'se do lagh
mo thlachd 's mo mhiann gach ré.
79 Bloch nàir' air luchd an àrdain
mhòir,
bhuin riumsa, gun chion-fàth,
Gu fealltach fàr; ach smuainicheam
air t'aitheantaibh a ghnàth.
79 Pilleadh luchd t'eagail rium, 's an
ta eòlach air do theist. [dream
80 Gu robh mo chridhe ceart a'd'
reachd,
nach nàraichear mi 'm feasd.

CAPH.

81 Tha m'anam air a chlaoidh gu mòr,
feitheamh do shlàinte, Dhé:
Ach tha mo dhòchas bunaiteach
a' d' fhocal tairis féin.
82 A' feitheamh t' fhocail chaith mo
furtachd, O c'uin a ni? [shùil:
83 Oir taim mar shearraig anns an toit;
's do reachd nìor dhearmaid mi.
84 Cia lìon iad làithean t'òglaich féin?
is fòs, a Dhé, cia uair
Chuireas tu breitheanas an gnìomh
orra ta orms' an tòir?
85 An dream ta làn do 'n àrdan bhorb,
chladhaich iad dhomh gu beachd
Sluichd dhomhain, chum moghlacadh
nach robh a réir do reachd. [leo,
86 An tòir gu fealltach tha iad orm;
Dhé, cuidich leam gu grad:
Oir tairis agus firinneach
tha t'aitheantan air fad. [chlaoidh;
87 Air talamh chaidh ach beag mo
nìor thréig mi t'iarrtus naomh.
88 'S gu'n coimhdinn teisteachas fìor do
ath-bheothaich mi gu caomh. [bhéil,

LAMED.

89 Tha t'fhocal bunaiteach gu bràth,
sna nèamhaibh àrd', a Dhé:
90 Tha t'fhirinn is do thairisneachd
buan-mhaireannach gach ré:
Do dhaingnicheadh an talamh leat,
's na sheasamh tha d'a réir.
91 Taid buan an diugh réir t'orduigh
do mhuinntir iad gu léir. [féin;
92 Mur bhith gu'n ghabh mi ciata
do t'fhocal firinneach, [mhòr
Ghrad-fhàilnichinn is gheibhinn bàs
a'm' àmhghar iomarcach.
93 T'iarrtus cha d'chuimhnich mi
oir bheothaich thu mileo. [chaoidh;
94 'S leat mi, fòir orm; oir dh'iarr mi
t'aitheanta-san gach lù. [féin
95 Bha luchd an uile gu furachar
ga m' fheitheamh chum mo sgrios;
Ach air do theisteachas firinneach
le m' smuaintibh dearcaidh mis'.
96 Chunnac mi crìoch gach ni a ta
sa' bheatha so d' a mheud:
Ach t'aitheanta tha gun tomhas fòs
aig farsuinneachd is leud.

MEM.

97 Cia ionmhuinn leam do lagh-sa,
mo smuaineach' e gach là. [Dhé:
98 Thar m'eascar thug thu gliocas
dhomh
le d' reachd, ta leam a ghnàth.

99 Is tuigsich' mi na'n àlthm ud
thug teagasg dhomh gu léir;
Bhrìgh gur ann air do theisteachas naomh
taim smuaineachadh gu geur.
100 Taim tuigseach eagnuidh fòs os
gach seanaìr anns an tìr: [ceann
Air son gun choimhheadh leam gu
iarrtus do reachd gu fìor. [beachd
101 Phìll mi mo chos o ròd gach uile,
gu'n coimhdinn t'fhocal ceart.
102 Nìor chlaon mi fòs o d' bhreithear
oir theagaisgeadh mi leat. [ais
103 Le m' bhlas cia milis, O mo Dhia,
do bhriathra ceart gu léir!
Do m' chàirean 's mìlse iad gu mòr
na mìl air feadh mo bhéil.
104 Tre t'aitheanta taim faghail fòs
tuigs' agus eòlais mhaith;
Is uime sin 's ro-fhuathach leam
gach slighe cham air bith.

NUN.

105 Is lòchran t'fhocal féin do m' chois,
solus do m' cheum gu beachd.
106 Domhionnaich mi, 's ni mi d'a réir:
gu'n coimhdinn féin do reachd.
107 Tha mis' an trioblaid iomarcaich.
O Thighearna nam fear: A réir an fhocail labhair thu,
ath-bheothaich mi le d' neart.
108 Gabh uam gu taitneach, guidheam
ofrail mo bhéil a nis, [ort.
A bheir mi dhuit gu toileach saor;
stiùir mi a'd' bhreitheanas.
109 Tha m'anam bochd a'm' làimh a
ghnàth:
ach chuimhnich mi do reachd.
110 Leag droch dhaoine' romham lìon;
gidheadh
nìor chlaon o t'iarrtus ceart.
111 Do theisteachas fìor ghabh mise féin
mar m' oighreachd bhuan am feasd;
Oir 's iad a bheir do m'chridhe leòint'
mòr-shubhachas gun cheisd.
112 Dh'aom mi mo chridhe fòs a chum
gu deanar leam a ghnàth,
Do statuin cheart a chur an gnìomh,
o so a mach gu bràth.

SAMECH.

113 Is fuath leam smuainteachas
ach;
do d' reachd ach thug mi gràdh.
114 'S tu m' ionad-foluich, 's tu mo
a' t'fhocal m'earbsa ta. [sgiaith:
115 O sibhs' a chleachd bhi deanamh
imichibh uam a nis; [uile,
Oir aitheanta mo Thighearna
le cùram coimhdidh mis'.
116 Réir t'fhocail dean mo chumail
a chum gu mairinn beò; [suas,
'S na leig fo nàire mi, fa chùis
mo dhòchais féin gach lù. [slàn;
117 Neartaich mi, 's tearnaidh mise
sior-dhearcam air do reachd.
118 Shaltair thu air na chlaon o d
lagh;
oir 's breug am feall gu beachd.
119 Mar shal droch-mhiotail tilgear
gach daoibh air thalamh ta: [ua!
Is uime sin 's ro-chaomh leam féin
teisteachas do bhéil a ghnàth.

120 Do chriothnaich m'fhcòil fa'n eagal
a ghabh mi romhad féin; [ud
Is fionadh mi le uamhunn fòs,
fa d' bhreitheanais gu léir.

AIN.

121 Rinn mi breth chothromach; na
fàg
fo iochd luchd m' fhdìrneirt mi.
122 Air t'òglach 'n urras bi chum
maith;
na leig luchd-buirb do m' chlaoidh.
123 Mo shùilean tha air fàilneachadh
feitheamh do shlàinte, Dhé;
'S a' feitheamh gus an coimhlionar
deadh bhriathar ceart do bhéil.

124 Ri t'òglach buin a réir do ghràis,
seòl dhomh do lagh gu beachd.
125 'S mi t'òglach, tabhair eòlas domh,
gu'n tuiginn féin do reachd.
126 'S m'ithich dhuit gnìomh a thais-
a Dhé Iehobhah thréin: [beanadh,
Oir sgaoileadh agus bhriseadh leò
t'aitheanta naomh' gu léir.

127 Fa'n aobhar ud, O Thighearna,
gu dearbh is ionmhuinn leam
T'aitheanta féin os ceann an òir,
an òir a's fearr a t'ann.
128 Measam t'uill'-iarrtuis, uime sin,
bhi anns gach aon ni ceart;
Is fuathach fòs le m' chridhe féin
gach slighe bhréig' gu beachd.

PE.

129 Tha t'fhocal is do theisteis féin,
a Dhé, ro-iongantach:
Is uime sin ni m'anam bochd
'n coimhead gu cùramach.
130 Bheir tionnsgnadh t'fhocail solus
ri dol a stigh 'na phàirt; [maith
Do dhaoibh simplidh aineolach,
do bheir e eòlas àrd.

131 Gu farsuinn dh'fhosgail mi mo
a' ploscartaich gu mòr; [bheul,
Fa mheud mo thoil' do t'aitheantaibh
bhìom muladach gu leòr.

132 Seall agus amhairc orm, a Dhia,
dean tròcair orm gu caomh:
Mar rinneadh leat a ghnàth do'n
dream
le'm b'ionmhuinn t'ainm ro-naomh.

133 Peacadh na biodh an uachdar orm;
a'd' fhocal stiùir mo cheum.

134 O fhòirneart dhaoine teasaig mi;
is coimhdeam t'iarrtuis féin.

135 Dealradh do ghnùis' air t'òglach
seòl dhomh do statuinn cheart. [tog,

136 Ruith srutha dheur o m' shùilibh
air briseadh leo do reachd. [fòs,

TSADDI.

137 'S ro-chothromach thu féin, a Dhé,
's is dìreach rèidh do bhrèth.

138 Do theisteis dh'àithn thu dhuinn,
ro-thairis ceart gach leth. [a ta

139 Do rinn mo ghràdh is m'eud ro-
mo chaitheadh as gu léir; [mhòr
Do bhrìgh gu 'n dhearmaid m'eas-
cadh bhriathra ceart do bhéil. [cairde

40 'S ro-fhiorghlan t'fhocal; uime sin
's ionmhuinn le t'òglach e.

41 Taim suarach beag, gidheadh do
air dìchuimhn' nìor leig mi. [reachd

142 Do cheartas féin is ceartas o
ta siorruidh buan gu bràth;
Is amhluidh sin do lagh ro-cheart
'na fhàirinn ghloin a ta.

143 Ghlac trioblaid mi, is ghabh orm
teinn agus àmhghar geur; [greim
Gidheadh a ta mo thlachd gu mòr
a'd' àitheantaibh gu léir.

144 Ceartas do theisteis féin, a Dhé,
tha siorruidh buan gun cheisd:
Deadh thuigse tabhair thusa dhomh,
is bitheam beò am feasd.

KOPH.

145 Ghlaodh mi le m' uile chridh'; a
Dhé,
éisd, 's coimhididh mi do reachd.

146 Ghlaodh mise riut, fòir orm; 's an
coimhdeam do theist gu beachd. [sin

147 Do thionnsgain mi roimh 'n chamh-
is ghlaodh mi riutsa, Dhé; [anaich,
Oir tha mo dhòchas bunaiteach
a'd' fhocal daingean féin.

148 Mo shùilean tha nìs furachair'
na forair' theann na h-oidhch';
A chum gu bithinn smuaineachadh
air t'fhocal féin a chaoidh.

149 A réir do chaoimhneis thròcairich
éisd féin ri m' ghuth a nis:
A réir do bhrèitheanais ro-mhòir,
Iehobhah, beothaich mis'

150 Luchd leanmhuinn uile tha teann-
a ta iad fad o d' reachd. [adh orm:

151 Dhé, tha thu 'm fagus; agus tha
t'uill' iarrtuis fìor is ceart.

152 Fa thimchioll fòs do theisteas
o thoiseach b'fhiosrach mi, [naomh',
Gu'n d'rinneadh leat an socrachadh
a chum bhi buan gach ré.

RESH.

153 Amhairc, a Dhé, air m'àmghar
is fuasgail orm a'm' fheum; [goirt,
Fa'n aobhar nach do dhearmaid mi
an reachd a dh'àithn thu féin.

154 Tagair mo chùis, is fuasgail orm;
réir t'fhocail cum mi beò.

155 'S fad slàint' o luchd an uile: air
do reachd nach iarran leo. [son

156 'S ro-lionmhor mòr do thròcair
a Thighearna is a Dhé; [chaomh,
A réir do bhrèitheanais ro-cheirt
dean beothail ealamh mi.

157 'S lionmhor luchd leanmhuinn orm
is m'eascairde faraon; [an tòir,
Ach mis' o d' theisteas fìrinneach,
cha deach' air seachran claon.

158 Chunnaic mi peacaich, chràidh
do reachd oir bhriseadh leo. [sud mi,

159 Fench mar is ionmhuinn leam do
a'd' chaoimhneas cum mi beò. [lagh;

160 A Thighearna tha t'fhocal féin
o thoiseach daingean fìer;
Is tha do bhrèitheanais air fad
ceart agus buan gu slor.

SCHIN.

161 Bha prionnsan làidir orm an tòir,
gun aobhar no cion-fàth;

Ach air mo chridh' tha eagal mòr
roimh t'fhocal féin a ghnàth.

162 Tha aiteas orm ri t'fhocal maith,
mar neach fhuair creach gun tòir

- 133 'S oillteil 's is fuath leam breug ;
ach thug
mi gràdh do d' lagh gu mòr.
- 164 Tha mi a' tabhairt molaiddh dhuit
seachd uairean gach aon là,
Air son do bhreitheanais gu léir
ta ceart, a Dhé, gu bràth.
- 165 'S mòr sith na muinntir ud a ta
a' tabhairt gràidh do d' reachd ;
Cha'n éirich tuisleadh idir dhoibh,
no oibheum fòs gu beachd.
- 166 Rì d'shlàinte dh'fheith mi féin, a
Dhé ;
coimhdeam do reachd air chòir.
- 167 Do theisteis choimhid m'anam
's ionmhuinn leam iad gu mòr. [féin ;
- 168 Do theisteis agus t'aitheanta,
do choimhdeadh leam a ghnàth ;
Oir tha mo shligheanna gu léir
fa d' chomhair féin gach là.

TAU.

- 169 Thigeadh mo ghlaodh am fagus
a'd' fhianuis féin, a Dhé ; [duit
Is fòs réir t'fhocail fhirinnich
dean tuigseach eòlach mi.
- 170 A'd' làthair thigeadh m' ath-
réir t'fhocail ormsa fòir. [chuinge ;
- 171 Air teagasg dhuit do statuin
dhomh,
mo bheul bheir dhuitse glòir.
- 172 Labhraidh mo theang' air t'fhocal
oir tha t'uil' iarrtuais ceart. [fior ;
- 173 Deanadh do làmh-sa còmhnaidh
oir ròghnaich mi do reachd. [leam ;
- 174 A' feitheamh air do shlàinte, Dhé,
bhìom féin gu tuirseach trom ;
Is mar an ceudna tha do reachd
ro-thlachdmhor ciatach leam.
- 175 Deònuich do m'anam bochd bhì
is dhuitse bheir e glòir : [bed,
Is deanadh do cheart-bhreitheanais
deadh chòmhnaidh dhomh le fòir.
- 176 Do chaidh mi féin air seacharan
mar chaoraich chaillte thruaigh :
Iarr t'òglach, oir cha d' leig do d'
dol as mo chuimhne uam. [reachd

SALM CXX.

- 1 A'm' éigin ghlaodh mi suas ri Dia,
is dl' éisd e rium gach ré.
- 2 O'n teangaidh chealgaich, m'anam
's o bheil nam breug, a Dhé. [saor ;
- 3 Cìod bheirear dhuit, no nìthear ort,
a theangadh làn do ghò ;
- 4 Mar shaighdibh laoiach, 's iad geur-
mar eibhlìbh aiteil bed. [aichte ;
- 5 Mo thruaighe mi, gu bheil mo
am Mesech ; is mo thàmh [chualt
Am bùthaibh Chedair choigrich
gu muladach gun dàimh ! [bhuirb,
- 6 Rinn m'anam còmhnuiddh fhada
le neach thug fuath do shìth. [bhuan
- 7 Gu cogadh tha iad togarach ;
air sith 'n tràth labhras mi.

SALM CXXI.

- 1 Mo shùile togam suas a chum
nam beann, o'n tig mo neart.
- 2 O'n Dia rian talamh agus nèamh,
tha m'fhurtachd uile teachd.
- 3 Cha leig do d' chois air choir air bith
gu'n sleamhnuich i gu bràth ;

- Tamh-neul cha tig sin air an neach
's fear-coimhid ort a ghnàth.
- 4 Feuch, air fear-coimhid Israeil,
codal cha'n aom no suain ;
- 5 'Se Dia t'fhear-coimhid ; 'se do sgàil
air do làimh dheis gu buan.
- 6 A' ghrian cha bhuail i thu san là,
no ghealach fòs san oidhch'.
- 7 Nì Dia do choimhead o gach olc ;
nì t'anam dhìon a chaoidh.
- 8 Do dhol a mach, 's do theachd a
coimhididh Dia a ghnàth ; [steach,
O'n aimsir so a nis a t'ann,
's o sin a mach gu bràth.

SALM CXXII.

- 1 Bha aobhneas orm tràth thubhairt
Gu tigh Dhé thèid sinn suas. [iad,
- 2 A'd' dhorsaibh, O Ierusalem,
ar cosa seasaidh fòs.
- 3 Ierusalem, mar chaithir i,
thogadh gu dìleas dlùth ;
- 4 D'an téid na treubhan suas gu léir,
's iad treubhan Dhé nan dùl :
- Gu teistean Israeil, a chum
ainm Dhé gu moladh iad.
- 5 Oir caithrichean chum breth tha'n
's le teaghlach Dhaibhidh iad. [sin ;
- 6 Sìor-ghuidhibh do Ierusalem
sith-shàimh is sonas mòr :
A' mhuinntir sin le'n ionmhuinn thu
soirbhichidh iad gu leòr.
- 7 An taobh a stigh do d' bhallachaibh,
biodh sith is sonas maith ;
Deadh shoirbheas fòs gu robh gu bràth
a'd' lùchairt àird a stigh.
- 8 Air sgàth mo bhràithrean 's luchd
mo ghaoil,
dhuit guidheam sith a ghnàth.
- 9 Air sgàth tigh naomh ar Tighearn
Iarram do leas gu bràth. [Dia,

SALM CXXIII.

- 1 Mo shùile togam riutsa ta [speur,
'n còmhnuiddh air nèamh nan
- 2 Feuch, mar tha sùil nan seirbhis-
air làimh am maighstir féin, [each
'S mar shùile banoglaich air làimh
a ban-tighearn faraon,
Feithidh ar sùil air Dia, gu'n dean
e tròcair oirnn gu caoin.
- 3 Dean tròcair oirnn, Iehobhah Dhia,
dean tròcair oirnn gu luath ;
Oir tha sinn air ar lìonadh làn
do tharcuis is do fhuath.
- 4 Le fanoid luchd na seasgaireachd,
lìonadh ar n-anam bochd ;
'S le spid na muinntir ud a ta
làn àrdain is an-ìochd.

SALM CXXIV.

- 1 Nis abradh Israel gu fìor,
mur biodh Iehobhah leinn :
- 2 Mur biodh Iehobhah as ar leth,
tràth dh'èirich daoine ruinn ;
- 3 'N sin dheantadh leoar slugadh bed,
'n tràth las an corruich ruinn.
- 4 Is ruitheadh tharuinn tuilte bras,
sruth làidir thar ar ceann.
- 5 'N sin rachadbthar ar n-anam bochd,
na tuiltean àrd' gu lèir.
- 6 Moladh do Dhia, nach d' thug e sins
mar chreic d'am fìaclaibh geur'.

7 Mar eun a lton an ernadair,
ar n-anam truagh chaidh as :
Bhriseadh an lton is sgaoileadh e,
is shaoiradh sinn gu cas.
8 Ar còmhnaidh ta 's ar cuideachadh
an ainm Iehobhah thréin :
An neach a rinn an talamh fòs,
's a chruthaich nèamh nan speur.

SALM CXXV.

1 **T**HAN dream nì dòchas ann an Dia
mar shliabh Shioin a ghnàth,
Nach feudar fòs a charuchadh,
ach mhaireas ann gu bràth.
2 Ceart mar a ta na beannta tric
timchioll Ierusalem,
Tha Dia mar sin, o nis gu stor,
timchioll a phobull féin.

3 Oir slat luchd-uile cha ghabh i tàmh
air chrann nan daoine còir ;
Eagal gu'n sin na fireanaich
an làmh gu peacadh mòr.
4 An aitim ud tha maith, a Dhé,
do mhaithreas pàirtich leò ;
Is leis an dream tha tréibhdhireach
's nan cridhe ta gun ghò.

5 Ach iadsan uile théid a thaobh
d'an slighibh claon le chéil'.
6omainidh Dia le luchd an uile,
'S bidh sìth air Israel.

SALM CXXVI.

1 **N**TRATH thug Iehobhah air a h-ais
bruid Shioin, b' ionnan sinn
Is daoine chunnaic aising mhòr,
's a mhosgail as an suain.
2 Fionadh ar beul le gair an sin,
's a teangadh fòs le ceòl ;
Am measg nan cinneach thubhairt
Rinn Dia dhoibh bearta mòr. [iad,

3 Rinn Dia mòr-bhearta air arson,
chuir oirne gairdeachas.
4 Iehobhah, pill ar bruid a ris,
mar shruth san àirde deas.
5 Iadsan a chuir gu deurach siol,
gu subhach nì iad buain.
6 An neach gu cur a théid a mach
le siol ro-phriseil caoin,

Air bhith dha gul gu muladach,
'g a ioncharsud gu fonn,
Le h-aiteas pillidh e gu dearbh,
a' giùlan sguaba trom'.

SALM CXXVII.

1 **M**UR tog Iehobhah féin an tigh,
luchd-togail tha iad faoin ;
Mur gléidh Iehobhah 'm baile 'òs,
luchd-faire chaill an saoth'r.
2 Dhuibh 's diomhain bhì ri moch-
elrigh,
san oidhch' ri caithris bhuaibh,
Bhì 'g itheadh arain bròin ; mar sin
d'a sheircin bheir e suain.

3 'Se Dia bheir toradh bronn mar
dhuals ;
mar oighreachd bheir e clann.
4 Bìdh mic na h-òig' mar shaighdibh
geur',
'n làimh ghaisgich thréin gach àm.
5 Is sona 'm fear 'gam bì dhìubh sud
a ghlas 's a dhorlach làn ;
Gun rughadh labhraidh iad sa' gheat
r' an naimhdibh oig gu dàn.

SALM CXXVIII.

1 **S**BEANNAICHT' gach aon neach air
Seagal Iehobhah mhòir ; [am bheil
Is ann an slighibh fìorghlan Dé
stidireas a cheum air chòir.
2 Oir toradh gnìomh do làmha féin,
ithidh tu e gu h-ait ;
Beannaichear thu gu mòr mar sin,
's bidh sonas ort gu pailt.

3 Mar fhionain tharbhaich bidh do
bhean
'n taobh stigh do t'fhàdaich féin ;
Do chlann mar òg chroinn-olaidh ùir
timchioll do bhùird gu léir.

4 Feuch, 's amhluidh sin a bheann-
an neach d'an eagal Dia. [aichear
5 A Sion gheibh thu beannachadh,
is sonas pailt o'n Triath ;
Is chì thu maith Ierusalem
rè fad do làith' gu léir.

6 Seadh, clann do chloinne chi thu
is sìth air Israel. [fòs,

SALM CXXIX.

1 **B**U tric a chràidh iad mi o m' òig',
deir Israel gu truagh ;
2 O m' òige chràidh iad mi gu tric,
gidheadh cha d' thug iad buaidh.
3 'N luchd-treabhaidh threabh iad air
mo dhruim ;
tharruing iad claisean fad.

4 Ach 's ceart Iehobhah, 's bhriseadh
cordan nan daoil gu grad. [leis

5 Air naimhdibh Shioin gu robh nàir'
's rachadh air cùl gu luath ;
6 Mar fheur air mullach tighe ta,
a shearg mu'n d'fhàs e suas ;
7 Nì leis nach lionar glac an fhir
a bhios gu tric a' buain ;
Is leis nach lionar sgiath an tì,
a bhios ri ceangal sguab.

8 Nì mò their luchd an rathaid riù,
Gu robh oirbh beannachd Dhé ;
Tha sinne fòs 'gar beannachadh,
an ainm Iehobhah thréin.

SALM CXXX.

1 **O**'N dolmhne, O Iehobhah Dhé,
do ghlaodh m' riutsa suas.
2 Dhia, eisd ri m' ghuth gu furachar ;
's ri m'urnuigh crom do chluas.
3 Ma chomhraichear leat aingidh-
a Dhé, cò sheasas riut ? [eachd,

4 Ach agad-sa ta iochd : a chum
gu'n strìochdt' a'd' eagal dhuit,
5 Ri Dia tha mise feitheamh, fòs
tha m'anam feitheamh ris ;
Is ann a bhriathar fìrinneach
mo dhòchas cuiridh mis'
6 Tha m'anam bochd nì 's furachair'
a' feitheamh Dhé a ghnàth'
Na bhios luchd faire maidne fòs
ri sgarachdainn nan tràth :

Nì 's furachair', a deiream fòs,
'g a fheitheamh-san gun glò,
Na bhios luchd-faire anns an oidhch
rì teachd a steach do'n lò.
7 Biodh dòchas Israeil an Dia ;
oir tha a thròcair mòr ;
'S ann aig an Tighearna gu beachd,
tha fuasgladh pailt gu leòr.
8 Is bheir e féin gun cheisd air bhith
d'a phobull Israel,

Lan-shaorsadh agus fuasgladh glan
o'n aingidheachd gu léir.

SALM CXXXI.

Mo chridhe cha 'n eil árdanach,
no fòs mo shùil, a Dhé;
Nior ghluais mi ann an cùisibh mòr,
a's àirde na mi féin. [o'n chich,
2 Gu dearbh, mar naoidhean chaidh
chum mi mi féin a'm' thosd:
Mar naoidhean chaidh o chich a
mhàth'r,
is amhluidh m'anam bochd.

3 Biodh dòchas maith aig Israel
an Dia Iehobhah treun,
O'n aimsir so a nis a t'ann,
's air feadh gach linn an céin.

SALM CXXXII.

AIR Daibhidh dean-sa cuimhne, Dhé,
's air uile àmhghar geur:
2 Mar thug emionn' do Dhia, is bòid
do Dhia ud Iacoib treun.
3 Dom'thìgh cha téid mi féin a steach,
no air mo leabaidh suas:
4 Do m' shùilibh còdal fòs cha leig,
no do mo rosgaibh suasin;

5 Gu ruig an uair am faigh mi àit
do Dhia Iehobhah treun,
Is ionad-còmhnuidh bunaiteach
do Dhia ud Iacoib féin.
6 Feuch, ann an crìochaibh Ephrata,
do chuala sinn an sgeul;
Air machairibh nan coilltean dlùth,
fhuaire sinn e mar an ceudn'.

7 Aig stol a choise sleuchdaidh sinn,
an àros Dhé nam feart.
8 Eirich, a Dhé, gu t'ionad tàmh;
thu féin is àire do neirt.
9 Sgeudaicht' gu robh do shagairt-sa
a ghnàth le h-ionracas;
Is deanadh do luchd-muinntir naomh.
gun tàmh ùr-ghairdeachas.
10 Air sgàth do sheirbhiseach, ro-
chaomh,

Daibhidh do'n d'thug thu buaidh,
Aghaidh an tì a dh'ungadh leat,
na cuir air ais gu truagh.
11 Do Dhaibhidh mhionnaich Dia gu
's cha phill e uaith' am feasd, [fìor;
A'd' chaithir-rioghail cuiridh mi
t'iarmad 's do shliochd gun cheisd.
12 Ma ni do chlànn mo choimhcheang-
a choimhead, is mo reachd, [al
An teist a ni mi theagasg dhoibh,
ma chumar leo gu ceart:

An sliochd-san suidhidh mar an ceudn'
a'd' chaithir rìgh, gu bràth.
13 Oir mhiannaich agus ròghnaich Dia
Sìon mar ionad tàimh;

14 'S i somo thàmh's moshusimhneas
gu suthain is gu sìor: [fòs,
An so ni mise fàrdach dhomh,
oir 's i mo mhiann gu sìor.

15 Mor-bheannaicheam a stòr gu pallt;
diolam a bochd le lòn.

16 Le slàint' a sagairt eudaicheam;
's a naoimh ni iolach mhòr.

17 Bheir mi an sin gu h-ùr ar glas
air adhaire Dhaibhidh fàs;
Is iòchran dh'orduich mi do 'n tì
a dh'ungadh leam tre ghràs.

18 Cuairtichidh mi a naimhde-san
le nàir' is rughadh gruaidh';
Ach air-san bidh a choron féin
a' fàs le h-ionmadh buaidh.

SALM CXXXIII.

OFEUCH, cia meud am maith an is
cia meud an tlachd faraon,
Bràithrean a bhi 'nan còmhnuidh
an sìth 's an ceangal caoin. [ghnàth
2 Mar oladh phrìseil air a' cheann,
ruih air an fheusaig sìos,
Air feusaig Aaroin, agus shruth
gu iomall 'eudaich ris.

3 Mar dhealt air Hermon, 's mar an
air sléibhtibh Shìoin shuas: [drùchd
'N sin dh'orduich Dia am beannach-
a' bheatha shìorruidh bhuan. [adt

SALM CXXXIV.

OGLACHA Iehobhah mhòir,
beannaichibh Dia a chaidh;
Sìbhse le 'n gnàth bhi 'n àros Dé
'nur seasamh feadh na h-oidhch'.
2 'Na theampull togaibh suas 'ur làmh,
beannaichibh Dia nam feart.
3 Beannaicheadh Dia a Sìon thu,
rinn neamh is làr le neart.

SALM CXXXV.

MOLAIBHSE Dia, àrd-mholaibh fòs
deadh ainm Iehobhah thréin,
Is thugaibh cliù is moladh dha,
òglacha Dhé gu léir.

2 O sìbhse ta 'nur seasamh fòs
an tìgh Iehobhah mhòir,
An cùirtibh àluinn tìgh' ar Dia,
molaibh e mar is còir.

3 Molaibh an Tighearna, do bhrìgh
gu bheil e maith gach ré;
D'a ainm-san seinnibh moladh ait,
oir 's ni ro-thlachdmhor e.

4 Oir Iacob fòs do ròghnaich Dia
'na thròclair mhòir dha féin:
Dha féin r'ar ionmbas is mar sheilbh,
do thagh e Israel.

5 Oir 's fiosrach mi 's is deimhin 'am
gu bheil Iehobhah mòr,
Gu bheil ar Tighearna faraon
os ceann gach dia an glòir.

6 Gach ni air bìth bu mhiannach leis,
rinn Dia an neamh nan speur,
'S air talamh, 's anns na cuantaibh
mhòr,

's na doimhneachdaibh gu léir.

7 Bheir esan air a' cheò dol suas
o chrich a' chruinne-ché;
Is uisge ni le dealanaich;
gaoth as a stòir bheir e.

8 Gach ceud-ghin anns an Eiphit bha,
do bhuailleadh leis gu trom;
Do dhuine 's ainmhidh anns gach àit
ag imeachd bha air fonn.

9 O Eiphit! chuir e comhara,
is mìorbhuile le chéil',
A'd' bhuilsgan-sa; 's air Pharaoh fòs
's air òglachaibh gu léir.

10 Na cinnich lionmhor chlaoidheadh
leis
mharbh rìghrean cumhachdach.

11 Do mharbhadh Og rìgh Bhàsain leis,
Sìhon nan Amorach:

Gach uile rìoghachd mar an ceudh
cia h-ionmadh bha tad ann.

1 Iom-sgrìosadh agus mhilleadh leis,
d'an robh an tìr Ohanaain;
2 Am fonn 's am fearann sud air fad,
mar oighreachd thiodhlaic e;
Mar oighreachd do chloinn Israeil,
a phobull dileas féin.

13 Tha t'ainm, a Thighearna nam
feart,

buan-mhaireannach a ghnàth;
Tha t'iomradh buan air chuimhne,
o linn gu linn gu bràth. [Dhè,

14 Oir air a phobull féin ni Dia
ceart bhreitheanas gu beachd;
Is gabhaidh esan aithreachas
m'a òglachaibh le lochd.

15 Iodhoil nan cinneach tha do'n òr,
's do'n airglod ghlas faraon;
Is cha 'n'eil ann ach dìomhanas
rinneadh le làmhaidh dhaoin'.

16 Tha beul ac', is gun chòmhradh ann;
Is sìllean, leis nach léir.

17 Tha cluasan ac', 's cha chluinn iad
gun anail fòs 'nam beul. [leo;

18 A' mhuinntir tha 'gan deanamh sud,
ro-chosmhail iad ri uile dhia;
'S amhluidh gach neach ta annta fòs
ag earbsa mar an ceudn'.

19 O beannaichibh Iehobhah mòr,
a theaghlach Israeil;

'S a theaghlach Aaroin, beannaichibh
an Tighearna le chéil'.

20 O theaghlach Lebhi, beannaichibh,
is thugaibh cliù do Dhia;

'Sibhsè d'an eagal Dia faraon,
mòr-bheannaichibh an Triath.

21 A Sion beannaicht' gu robh Dia,
'g am bheil a chòmhnuidh bhuan
An caithir naoimh Ierusalem.
Molaibhsè Dia gach uair.

SALM CXXXVI.

1 O Thugaibh buidheachas do Dhia,
do bhrìgh gur sàr-mhaith e;
Air son gu mair a thròcair chaomh,
gu sìorruidh feadh gach ré.

2 Thugaibh do Dhia nan uile dhia
mòr bhuidheachas le chéil';
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

3 Thugaibh do Thriath nan uile
mòr bhuidheachas gu léir; [thriath
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

4 Do'n Tì 'na aonar fòs a rinn
mòr mhlòrbhuile gu treun;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

5 Do'n Tì le gliocas iongantach
a chruthaich nàmh nan speur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

6 Do'n Tì a shìl air uachdar tuinn
an talamh trom gu léir;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

7 Do'n Tì a rinn na soluis mhòr'
ta soillseachadh nan speur;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

8 A' ghrian gu h-uachdranachd san là,
chur e dhùinne gu'm bu léir;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

9 A' ghealach is na reulta glan'
a' riaghladh oidhch' le chéil';

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré. [Eiph't

10 Do'n Tì rinn bualadh trom san
air ceud-ghin dhaoin' is sprèidh;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

11 Thug as am builsgèan-san a mach
a phobull Israeil;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

12 Le neart a ghairdein sìnte mach,
's le làimh a ta ro-threun;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

13 Do'n Tì a sgòit an fhaire ruadh,
'na roinnibh as a chéil';

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

14 Is troimh a meadhon stiùradh leis
gu tèaruint' Israeil;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

15 San fhaire ruaidh ghlan-sgrìosadh
Pharaoh 's a shluagh gu léir; [leis

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

16 Do'n Tì sin tre an fhàsach mhòr
a stiùir a mhuinntir féin;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

17 Dhasan a bhuail 's a lot gu trom
na rìghrean làidir treun';

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

18 Is rìghrean mòr is iomraiteach,
mharbh e le 'ghairdean féin;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

19 Seadh Sion rìgh nan Amorach,
bha naimhdeil guineach geur;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré;

20 Is Og air Basan bha 'na rìgh,
do mharbh is chasgair e;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

21 Is thug e fòs mar oighreachd bhuan
am fearann-san gu léir;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

22 An oighreachd thug do Israeil,
'òglach ro dhileas féin;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

23 Neach, air bhi dhùinn ro-ìosal
truagh,

a chuimhnich oirn 'nar feum;
Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

24 Gu tèaruint' bhuin e sinn a mach,
o neart ar naimhde treun';

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

25 Tha tabhairt beatha do gach feòil
is lòn do'n uile chré;

Air son gu mair a thròcair chaomh
gu sìorruidh feadh gach ré.

23 O thugaibh moladh agus cliu
do Dhia nan nêamh 's nan speur;
Air son gu mair a thróirach caomh
gu síorruidh feadh gach ré.

SALM CXXXVII.

1 **A** 10 sruthaibh coimheach Bhabiloín,
shuidh sinn gu brónach bocht;
An sin air Sion chuimhnich sinn,
is ghuileadh leinn gu goirt.
2 Air gheugaibh seilich chrochadh
ar clársaichean an sin. [leinn
3 Oir iadsan a rinn braighde dhinn
dh'iarr òran oirnn is gean:

Seadh iadsan le'n do chreachadh sinn
dh'iarr luathghair oirnn is ceòl;
Seinnibh do laoidhibh Shioin duinn,
(ars) iadsan) mar bu nós.

4 'N tìr choigrich cla mar dh'fheudar
òran Iehobhah sheinn? [leinn
5 Mur cuimhn'cheam thu, Ierusalem,
ri m' dheis nìor lean a seirm.

6 Mo theangadh leanadh teann ri m'
mur cuimhnichear thu leam; [ghial,
Mur fearr leam na m'uil' aobhneas àrd
caithir Ierusalem.

7 Clann Edoim cuimhnich thusa, Dhé,
oir thubhairt iad le tàir,
An làithibh truagh' Ierusalem,
leag, leag i, sìos gu làr.

8 O nighean uaibhreach Bhabiloín,
a dh'fhàsaichear gu léir:
Is sona dha, mar rinn thu oirnn,
a dhiolas dhuit d'a réir.

9 Is sona dha-san ghlacas fòs
domhaoth-chlann bheag is thruagh,
'S a phronnas iad gun acarachd,
ri clachaibh daingean cruaidh'.

SALM CXXXVIII.

1 **L** e m'uille chridh' àrd-mholam thu,
àrd-mholam thu gu caomh
2 'N làthair nan dia. Is sleuchdam
dhuit,
m'aghaidh ri d'theampull naomh,
Is mholam t'ainm, bhrìgh t'fhirinn
cheirt,
's do chaotmhneis ghràdhaich féin:
Oir t'fhocal fìorghlan dh'ardaich thu,
os ceann t'uil' ainm' gu léir.

3 San là a ghlaodh mi riut, a Dhé,
fhreagair thu mi gu luath;
Is thug thu spionnadh dhomh gu leòr,
le treòir, a'm' anam trugh.

4 Bheir rìghre mòr' na cruinne dhuit,
àrd-mholadh binn gu léir,
San uair an cluinnear leo, a Dhia,
deadh bhriathra glan do bheil.

5 An slighibh fòs Iehobhah mhòir,
seinnidh iad ceòl gu h-ait;
Air son gur urramach, 's gur àrd
glòir àluin Dhé nam feart.

6 Ge h-àrd Iehobhah, seallaidh e
air daoineibh umhal còir;
Ach 's léir dha'n dream ud, fad oláimh,
tha lán do'n àrdan mhòr.

7 Ged ghluaisinn ann am builsgean fòs
na trioblaid mhòir' do m' chlaoidh,
A ta mi fìosrach dèchdach
gu beothaich thusa mi:

An aghaidh corruich mòir' mo nàmh,
do làmh-sa sìnear leat;
Is nì do dheas làmh ann am fheum
mo theasairginn le neart.

8 Gach nì air bith a bhuineas domh,
coimhlionaidd Dia gu treun;
Is buan do ghràs, a Dhia, gu bràth;
oibre do làmh na tréig

SALM CXXXIX.

1 **D**o rannsuich thu 's is aithne dhuit
mise, Iehobhah thréin:
2 Mo shuidh', is m' éirigh 's aithne
dhuit;

's léir dhuit mo smuain an céin.

3 Mo cheuma is mo luidhe sìos;
do chuairtich thu gu dlùth;
Is air mo shlighibh féin gu léir,
's geur fhiosrach eòlach thu.

4 Feuch cha 'n eil focal mòr no beag
no cainnt air bith a'm' bheul,
Mu'n labhran sud, a Dhia nam feart,
nach aithne dhuit gu léir.

5 Do chuairtich thu mi air gach taobh
romham faraon 's am dhéigh;
Do làmh ta neartmhor cumhachdach
leag thusa orm, a Dhé.

6 Tha 'n t-eòlas so ro iongantach,
is ormsa tha e cruaidh;
Cha ruig mi air, or tha e àrd
r' a thuigsinn is r'a luaidh.

7 Cia 'n t-ait air bith am feud mi do'
o d' spiorad glic, a Dhé?
O d' ghnùis ta uile-éirsinneach
cia 'n taobh a theicheas mi?

8 Nan rachainn suas air nêamh na
a ta thu féin an sud; [speur,
Nan luidhinn ann an ifrinn shìos,
tha thu san ionad ud.

9 Air bharrailbh sgiath na maidne fòs
nan siùbhlainn fad o làimh,
Gu h-iomallaibh na fairge mòir'
chum còmhnuidh agus tàimh;

10 Stiùraidh tu mi an sin, a Dhé,
le d' làimh ta treun an neart;
Is nìthear leat mo chumail fòs
le d' dheas làimh mhòir gu beachd.

11 Nan abrainn, gu dean dorchadas
gu deimhin m'fholach uait;
Bidh 'n oidhche féin mar sholas glan
ag iadhadh orm mu'n cuairt.

12 Cha'n fholuich uaitse dorchadas,
's co-shoilleir oidhch' is là;
'S ceart-ionnan duit' an duibhre
is solus glan nan tràth. [dorch,

13 Oir feuch ghabh thusa sealbh gu
air m'airnibh is mi maoth; [moch
'S ann leat a rinneadh m'fholach fòs
am broinn mo mhàthar chaoimh.

14 Àrd-mholam thu, oir 's uamhasach,
's is miorbhuileach mo dhealbh;
Tha t'oibre iongantach; 's is léir
do m'anam sin gu dearbh.

15 Tràth rinneadh mi an dlomhair-
's a dhealbhadh mi gu ceart, [eachd,
An àitibh iochdrach talmhainn shìos;
bu léir dhuit brìgh mo neirt.

16 Mo cheud-fhàs an-abuich gun
do d' shùilibh-sa bu léir; [drcach,
Mo bhuill gu h-iomlan chuireadh sìos
sgriobht' ann ad leabhar féin

G'dheadh ri aimsir is ri òin,
do dhealbhadh iad san àm;
Air bhìdhoibh roimhe sin gun dreach
's nach robh a h-àon diùbh ann.
7'S ro-phriseil uime sin, a Dhé,
do smuaintean uile leam:
'S ro-lionmhor mòr 'an àireamh iad,
's r'an cur air cunntas cheann.
18 Ri 'n àireamh 's mòr gur lionmhoir
na gaineamh mhìn na tràigh': [iad
Air mosgladh as mo chodal domh,
taim maille riut a ghnàth.
19 Marbhar an t-aingidh leat gu
O Thighearna ro-thrèin: [beachd,
A nis, O dhaoine fuileachdach,
imichibh uam an céin.
20 Oir labhair iad a'd' aghaidh, Dhé,
le aing'eachd eusaontais;
Is thug do naimhde mi-runach
t'ainm naomh an diomhanas.
21 Nach 'eil mi tabhairt fuath, a Dhia,
do'n dream thug dhuit-sa fuath?
Nach 'eil mi gabhail gràin do'n dream
a'd' aghaidh dh'éirich suas?
22 Fuath iomlan thug mi dhoibh gu
beachd;
mar naimhdibh nim' am meas.
23 Rannsaich mi, Dhé, mo chridhe faic;
mo smuainte feuch, dearbh mis'.
24 Feuch agus amhairc féin am bheil
sliagh' aingidh olc a'm' chlé;
Is anns an t-slighe shiorruidh chòir
gu dìreach treòraich mi.

SALM CXL.

1 O'n droch-dhuin'saor is teasairg mi,
O Dhia Iehobhah naoimh:
O'n fhear a ta ri fòireigneachd
dean didean dhomh gu caomh.
2 'Nan cridh' tha iad, a' smuaineach-
air ailmheas mòr gach là; [adh
Chum cath' is comhraig chruaidh tha
air cruinneachadh a ghnàth. [iad
3 Mar theangaidh nathrach, rinneadh
an teangadh sgaitheach geur: [leo
A ta nimh mhillteach nathrach fòs
am folach ann am beul.
4 O làimh nan daoibh, gléidh mise, Dhé;
's o luchd an fhòirneirt, dìon;
Mo cheuman thilgeadh bun os ceann,
'se sud an rùn 's am miann.
5 Dh'fholuich na h-uaihrich ribe
is corda fòs gu m' sgrìos; [dhomh,
Ri taobh a' bhealaich sgaoil iad lìon,
is leag iad ceap gun fhios.
6 Ri Dia Iehobhah thubhairt mi,
's tu féin gu beachd mo Dhia;
Eisd ri guth m' athchuinge a nis,
O Thighearna is a Thriath.
7 Is tu a's spionnadh-slàinte dhomh,
Iehobhah Dhia nam flath;
Cuir dìon is folach air mo cheann
an aimsir teinn is cath'.
8 Na deònuich miann an aingidh uile,
O Thighearna nam feart;
Ais-innleachd fòs na soirbhich leis,
mu'n dean iad uail 'nan neart.
9 Ach cinn an dream a chuairtich mi
gach taobh le tuaileas bhreug,
Gu robh iad air am folach fòs
le ailmheas mòr am béil.

10 Orra gu'n tuiteadh eibhle loisgt'
tilg iad san teine beò:
An slochdaibh domhain sìos, a chum
nach éirich iad ni 's mò.
11 Na daingnichear air talamh fòs
fear-labhairt uile a chaoidh:
Biodh olc a' sealg fir-fòireignidh,
g'a leagadh is g'a chlaoidh.
12 Is aithne dhomh-sa gu dean Dia
do'n dream ta 'n àmhghar goirt,
An cùis a sheasamh dhoibh gu treun,
is còir nan daoine bochd.
13 Do bheir na fireana gu dearbh
do t'ainm-sa moladh mòr;
Bidh còmhnuidh bhuan a' d'fhanuis
a Dhé, aig daoine còir. [féin,

SALM CXLI.

1 O DHIA, a ta mi 'g éigheach riut,
dean deifir thugam féin;
Is tabhair éisdeachd fòs do m' ghuth,
tràth ghlaodham riut a'm' fheum.
2 Mar bholtrach t'is a'd' làthair suas,
mar sin biodh m'urnuigh riut;
Is togail suas mo làmh, gu robh
mar 'n tobairt fheasgair dhuit.
3 Cuir faire air mo bheul, a Dhia;
dorus mo bhéil-sa gléidh.
4 Gu droch-bheirt, no gu olc air bitk
na aom mo chridh', a Dhé:
Eagal le luchd na h-aingidheachd,
gu'n cuirinn olc an gnìomh,
'Ge milis blasd' an sògh 's an gleus,
cha'n ith mi féin maoin diùbh.
5 Buailleadh am firean milc smachd,
'labhairt mi sin gu caomh:
Gh'aoidh mi uaith an t-achmhasan,
mar oladh phriseil mhaoth;
Cha bhris am bualadh ud mo cheann:
oir fòs thèid m'urnuigh suas,
Tràth bhios an aitim ud gu truagh
'nan àmhghar cruaidh an sàs.
6 Tràth thilgear sìos air clachaibh
am breitheamhna gu léir; [cruaidh,
'N sin cluinidh iad, oir 's milis binn,
deadh bhriathra grinn mo bhéil.
7 Ar cnàmhan fòs aig beul na h-uaign
do sgaoileadh leò le tair;
Mar ghearrar is mar sgoiltear fiodh
'na spealtaibh air an làr.
8 Ach tha mo shùilean riutsa suas,
Iehobhah Dhia nam feart:
Na fàg-sa m'anam bochd gun treòir,
's tu féin mo dhòigh 's mo neart.
9 O teasairg mi o'n rib', a Dhé,
a leag iad chum mo sgrìos;
'S oliontaibh luchd na h-aingidheachd
a dh'fholuich iad gun fhios.
10 Ach tuiteadh luchd na h-aingidh-
'nan liontaibh rinneadh leo, [eachd
Am feadh bhios mise gabhail thart',
's a' teàrnadh asta beò.

SALM CXLII.

1 GHLAODH mi ri Dia le m' ghuth; is
fòs
le m' ghuth rinn m'urnuigh ris.
2 Mo chaoidh 'na fhianuis dhòirt m'
mach,
's mo thrioblaid dh'fhoillsich mis'.
3 Tràth bha mo spiorad bàite stigh,
'n sin b'aithne dhuit mo cheum

8a' bhealach san do shiubhail mi,
gun fhios do leag iad lìon.

4 Dh'amhairc mi air mo dheis, is
dh'fheuch,

's cha robh fear m'èolais ann;
No neach do m'anam bheireadh spéis;
thréig cabhair mi san àm.

5 O Thighearna, do ghlaodh mi riut,
is thubhairt mi gun ghò,

Gur tu a's tèarmunn dileas domh,
's mo chuid an tìr nam beò.

6 Chionn gu'n do chlaoidheadh mi gu
éisd ri mo ghlaodh san àm; truagh,
Is saor mi o luchd m'fhòirneirt mhòir,
oir 's treise leo na leam.

7 A prìosan m'anam buin a mach,
t'ainm-sa gu molar leam:

Is iadhaidh umam fireana,
oir nì thu pailteas rium.

SALM CXLIII.

1 Rì m'urnuigh éisd, is aom do chluas

A' d'fhìrinn, is a'd' cheartas àrd,
gu gràsmhor freagair mi.

2 Na tionnsgain ann am breitheanas
le t'òglach dileas féin:

Oir 's dearbh nach saorair duine beò
a' d'fhianuis ann am binn.

3 Oir lean an nàmhaid eucorach
le tòir ghéir m'anam bochd,

Mo bheatha thilg e sìos le tàir,
leag ris an làr gun iochd:

Is chuir e mi an dorchadas
chum còmhnuidh ann gu truagh;

Is iennan mi 's an dream gu dearbh
bhiodh fada marbh san uaigh.

4 Is uime sin tha m'anam bàit'
gu cràiteach ann am chom:

Mo chrìdh' a'm' chliabh gumuladach,
air fàs gu tuirseach trom.

5 Na làith' o chlan do chulmhnich mi,
taim cnuasachadh gun tàmh

T'òibre gu léir; 's a' smuaineachadh
air gnìomharaibh do làmh.

6 Mo làmhan shìn mi riutsa suas;
an geall tha m'anam ort,

Amhluidh mar bhitheas fearann
air tìormachadh le tart. [cruaidh

7 Eisd rium, a Thighearna, gu grad;
chaidh as do m'anam bochd:

Do ghnùis na ceil, chum nach bi mi
mar dhream théid sìos do'n t-slochd.

8 Thoir orm gu'n cluinnear leam, gu
moch,

guth binn do chaolmhneis-ghràidh;
Oir annad chuir mi féin gu mòr

mo dhòchas is mo dhòigh;
Am bealach fòs an gluaisear leam,

thoir orm gu'n aithnich mi:
Oir riutsa tha mi togail suas

mo spioraid thruagh, a Dhé.

9 O m' naimhaidibh guineach teasairg
O Thighearna is a Rìgh: [mi,

A d'ionnsuidh theich mi fòs, a chum
gu foluicht' leatsa mi. [dhomh,

10 Do thoil a dheanamh teagaisg
oir 's tu mo Dhia gu beachd:

O's maith do spiorad; treùruich mi
gu tìr na fireantachd.

11 Sgàth t'ainme beothaich mi gu
a Dhé Iehobhah mhòir: [treun,

Sgàth t'fhìreantachd, saor m'anam
o thrioblaid ghoirt 's o leòn. [bochd
12 Cuir as do m' naimhaidibh tre do
is sgrìos iad sin gu léir [ghràs,
A ta cur m'anam' thruaigh fo leòn;
oir 's mise t'òglach féin.

SALM CXLIV.

1 BEANNAICHT' gu robh Iehobhah
treun,

mo charraig e 's mo thredoir;
Mo làmh a theagaisgeas gu cath,

's gu comhrag mhaith mo mheòir:
2 Mo mhaith, mo dhion, 's mo bhaideal

àrd,
mo shlànuighear, 's mo sglath;

'Se cheannsaicheas mo dhaoine fo'm
mo mhuinghlenn is e Dia.

3 Dhia, ciod e 'n dulne, gu bheil thu
a' gabhail èolais air?

No ciod e mac an duine fòs
gu'n d'thug thu e fa'near?

4 An duine, 's cosmhuil e gu fìor
ri dìomhanas gun stà;

'S a làith' mar sgàil, 's mar fhaileas fòs
a' gabhail seach a ta.

5 O lùb, a Dhia, do fhlaithéis àrd',
thig féin gun dàil a nuas;

Bean ris na sléibhtibh mòr' le d' neart
is uath' théid deatach suas.

6 Cuir uait a mach do dhealanach,
is sgaoil iad sud air fad:

Is tilg a mach do shaighde geur',
is claoidhear iad gu grad.

7 Sin uait do làmh a' t'ionad àrd,
saor mi, is fuasgail orm,

O uisgibh làidir iomarcach,
o 's làimh nan coigreach borb'.

8 Iadsan 'g am bheil am béil a' teachd
air dìomhanas gach lù:

An deas làmh sud, is deas làmh i
làn logain agus gò.

9 Dhuit seinneam òran nuadh, a Dhé,
's ann air an t-saltair ghrinn;

Air inneal-ciùil nan teuda deich,
dhuit seinneam moladh binn.

10 'Se Dia a bheir do rìghribh mòr'
slàint' agus buaidh gu treun,

'Se shaoras Daibhidh 'òglach caomh
o'n chlaidheamh mhillteach gheur.

11 Saor mi, is fuasgail orm o làimh
nan coimheach, 'g am bheil beul

Làn dìomhanais: 's an deas làmh fòs
'na deas làimh foill' is brèig'.

12 A chum gu'm biodh ar mic a' fàs
mar ùr-chrann suas 'nan òig':

'Sarnigheana mar chlachaibh snaidht'
an oisinn lùchalt mhòir.

13 Ar salbhlean làn do'n uile stor;
ar treudan fòs a' breith

Nam mìltean, seadh delch mìltean
'nar machairibh gach leth. [fòs

14 Ar daimh gu h-obair làidir calm,
gun bhriseadh mach no steach;

A chum 'nar sràidibh fòs nach biodh
guth caoidh' gu gearanach.

15 'S beannachd' am pobull sin a ta
san inbhe so gu beachd;

'S beannaicht' am pobull fòs, d'an Dia,
Iehobhah Triath nam feart.

SALM CXLV.

- 1 **A**RDUICHEAM thu, mo Dhia 's mo Rìgh.
 2 Do t'ainm am feasd bheir mise cliu; arduicheam thu gach là.
 3 Tha Dia Iehobhah mòr gu dearbh; ion-mholta Dia gu mòr:
 Cha'n fheudar meud a mhòrachd-san a rannsachadh gu leòr.
 4 Molaidh gach àl do ghnìomhara do'n àl a thig 'nan dèigh;
 Is t'oibre cumhachdach ro mhòr sior-chuirear leò an cèill.
 5 Urram do mhòrachd ghlòr-mhoir fèin cuiridh mi'n cèill gu beachd;
 Air t'oibrìbh iongantach gu léir. labhram, a Dhé nam feart.
 6 Labhraidh daoine' eile fòs air neart do bhearta uamhasach:
 Is misc foillsicheam gu mòr do mhòrachd iongantach.
 7 Is cuirear leo an cèill gu pailt iomradh do mhaithéis mhòir;
 Do cheartas glan, is t'ionracas molaidh gu binn le cèol.
 8 Tha'n Tighearna rò-gràsmhor is làn do thruacantachd; [caoin, A ta e mall chum feigr', is fòs pailt ann an tròcaireachd.
 9 Is maith Iehobhah do gach dùil; tha 'thròcair chaomh gu beachd
 Os ceann gach obair agus gnìomh a rinneadh leis le neart.
 10 Dhia, molaidh t'oibre thu air fad; le d' naomhaibh molar thu:
 11 Air glòirdo rioghachd labhraidh iad; innsidh do neart le cliu.
 12 A chum a bhearta cumhachdach gu'n tuigeadh clann nan daoine';
 Gu bheil a rioghachd làn do ghlòir, is mòralachd faraon.
 13 Do rioghachd féin, is rioghachd i ta siorruidh buan gu beachd;
 Is mairidh t'uachdranachd gu bràth air feadh gach àil ri teachd.
 14 Cumaidh Iehobhah suas le neart an dream tha tuiteam sìos;
 'S an dream tha clonadh chum an làir, togaidh e 'n àird a ris.
 15 Tha sùile fòs gach dùil' air bith a' feitheamh ort, a Rìgh;
 Is tha thu anns na tràthaibh ceart a' tabhairt dhoibh am bìdh.
 16 A ta thu ann ad thoirbheartas fosgladh do làimh' gu mòr.
 Is miann gach nithe beò air bith sàsuichear leat gu leòr.
 17 Tha Dia 'na uile shligheibh ceart, is naomh 'na uile ghnìomh.
 18 'S dlùth Dia do mheid 's a ghairm-seadh ghairmeas air gu sìor. [eas air,
 19. Deadh mbiann gach neach d'an coimhlionaidh e gu pailt; [eagal e,
 Is èisdidh esan fòs r'an glaodh, saoraidh e iad 'nan aice.
 20 An dream tha tabhairt gràdh do dhoibh ni e tèarmunn deas; [Dhia,
 Ach fòs na h-aingidh ole gu léir do ni e féin an sgrios.

- 21 A' luaidh air cliu Iehobhah thréto, bithidh mo bheul gun cheisd:
 'Ainm naomha beannaicheadh gach gu siorruidh buan am feasd. [feoil,

SALM CXLVI.

- 1 **D**IA molaidh; mol, O m'anam, Dia.
 2 Molaidh mi Dia ri m' bheò;
 Ard-seinnidh mise cliu do m' Dhia, ri fad mo ré's mo lò.
 3 Na earbaibh is na deanaibh bun & prionnsaibh làidir treun;
 Nò fòs a mac aoin duin' a t'ann, 's gun fhurtachd ann ri feum.
 4 Tha 'anail-san dol as a mach, thèid e g'a àir air ais,
 Thèid as d'a smuaintibh-san gu léir, san là sin féin gu cas.
 5 'S beannaicht' an duine sin 'gam Dia Iacoib mar a neart; [bheil
 'G am bheil a dhòchas ann a Dhia, Iehobhah Triath nam feart.
 6 'Se chruthaich nèamh, is muir, is tìr, 's gach aon ni ann ta;
 'S e choimhdeas firinn mar an ceudn gu siorruidh is gu bràth.
 7 Rì daoineibh ta fo fhòirneart mòr, cumaidh e còir gu caoin,
 Bheir biadh do'n ocrach; culridh Dia na prìosanaich fo sgaol.
 8 'Se Dia ta fosgladh sùil nan dall togaidh Iehobhah mòr
 An dream a ta air cromadh sìos: is caomh leis daoine còir.
 9 Diasasaidh bantrach 's dilleachdan, 'se 's dìon do 'n choigreach ann:
 Ach slighe fhiar nan daoine daoil tilgidh e bun os ceann.
 10 Bìdh Dia 'na Ard-Rìgh mòr gu do Dhia-sa, Shìon naomh; [bràth,
 O linn gu linn gu maireannach.
 Molaidhse Dia gu caomh.

SALM CXLVII.

- 1 **M**OLAIBHSE Dia; oir 's maith bh' seinn
 àrd-mholadh binn d'ar Dia,
 Oir 's tlachdmhor e 's is maiscil sud, bhì tabhairt cliu do'n Triath.
 2 Suas togaidh Dia Ierusalem; cruinnichidh e rì chéill',
 An dream d'an d' rinneadh dòbbaraich do ghincal Israeil.
 3 Do'n altim 'g am bheil cridhe brùt' bheir esan slàinte mhor:
 Is ceanglaidh suas gu faicilleach gach cneadh ta orra 's leòn.
 4 Na reulta lìonmhor àirmhear leis; g' an ainmeachadh gu léir.
 5 Is mòr ar Dia, 's is mòr a neart; gun tomhas air a chéill.
 6 Togaidh Iehobhah suas gu dearbh na daoine ciùna a ris,
 Is leagar leis na daoil le tàir, gu làr, 'g an tilgeadh sìos.
 7 Seinnibh do Dhia Iehobhah mòr, le buidheachas gu binn:
 Seinnibh d'ar Dia-ne moladh àrd air teud na clàrsaich grinn.
 8 'Se dh'fhol'cheas nèamh le neulaibh dh'ullulcheas uisge fòs [tiugb'

Do'n talamh; 'se bheir air an fheur
bhi fàs air sléibhtibh mòr;
9 Do'n ainmhidh 's do gach beathach
bheir esan lòn gun dìth; [beò,
Is do na fithich òg' faraon
a ghlaodhas 'g iarraidh bidh.
10 An neart an eich cha bhi a dhùil,
ge mòr a lèth 's a thréis;
Cha ghabh e tlachd an cosaibh fir
sheasas gu dìreach deas.
11 Tha Dia a' gabhail tlachd gu mòr
do'n dream d'an eagale,
Chuireas an dòchas is an dòigh
'na thròcair-san gach ré.
12 Thoir moladh, O Ierusalem,
do Dhia Iehobhah mòr,
Do d' Dhia-sa tabhair moladh fìor,
O Shìon, mar is còir.
13 Croinn-dhruididh fòs do dhorsa mòr
do neartaich e gu maith;
Is bheannaich e do shliochd gu léir
a'd' mheadhon féin a stigh.
14 'Se chuireas ann ad chrìochaibh fòs
sith agus sonas mòr:
'Se nì le smiora' chruithneachd ghloin
do shàsachadh gu leòr.
15 'Se chuireas 'àithne mach air tìr,
nì 'fhocal ruith gu luath.
16 Bheir sneachd mar olaime; sgaoil-
an liath-reodh mar an luath. [idh e
17 Leac-eighe tilgidh e a mach,
mar ghreamanna nach gann;
Is anns an fhuachd a rinneadh leis,
cò dh'fheudas seasamh ann?
18 Cuiridh e 'fhocal mòr a mach,
is leaghar iad a ris:
Air séideadh dha le gaoith an sin,
sruthaidh na tuitte sìos.
19 Do Iacob tha e foillseachadh
a bhriathar fìor-ghlan naomh,
A statuin is a bhreitheanais
do Israel gu caomh.
20 So maithreas nach do dheònaich e
dh'aon chinneach ta fo 'n ghréin;
A bhreitheanais cha b' àithne dhoibh.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLVIII.

1 **MOLAIBHSE** Dia. Arà-mholaibh fòs
O Iehobhah mòr gu bràth,
O nàmh nan speur; molaibhse Dia,
's na h-ionadaibh a's àird'.
2 Uil' aingle Dhé, mòr-mholaibh e;
molaibh e, 'shluagh gu léir.
3 O ghrian 's a ghealach, molaibh e
's a reulta glan nan speur.
4 O nàmh a' àrd' nan uile nàmh,
is uisgeachan a ta
An còmhnuidh shuas os ceann nan
molaibhse Dia a ghnàth. [speur,
5 Thugadh iad cliu is moladh binn
do ainm Iehobhah thréin;
Oir chuir e 'àithne mach le neart,
is rinneadh iad d'a réir.
6 De rinn e fòs an daingneachadh
a chum bhi buan a ghnàth
J's chuir e statuin orra sud
nach téid air chùl gu bràth.
7 O'n talamh fòs a ta fo nàmh
molaibh Iehobhah treun;
Uil' Jhràgon a re-namhasach,
's a dhoimhneachda gu léir

8 Tein'-athair agus ciach-shneachd
chruaidh,
an ceò théid suas, 's an sneachd;
A gaoth dhoininnach a' còimhlionadh
a bhriathar-san gu beachd.
9 Na sléibhte farsuinn atmhòr mòr,
's na tulaich fòs le chéil';
Gach craobh bheir toradh agus blàth,
's na seudair àrd' gu léir.
10 Gach beathach, ainmhidh, is gach
a shnàigas air an làr, [dùil
'S gach eunlaith sgiathach iteagach,
ta 'g itealaich gu h-àrd.
11 Gach rìgh air thalamh, làidir mòr
's gach pobull fòs air bith;
Na prionnsan is luchd breitheanais
tha thar gach tìr fa leth.
12 Na h-òig-fheara ta calma deas,
's na maighdeana le chéil';
Na seanaire ta eòlach glic,
's gach leanabh òg' gu léir.
13 Ainm Dhé àrd-mholadh iad, oir tha
ainm-san a mhàin ro-mhòr:
Os ceann na talmhainn is nan nàmh
air àrdachadh tha 'ghlòir.
14 Adharo a shluaigh leis àrdachear,
seadh cliu a naomh gu léir,
Sluaigh Israeil, tha dhasan dlùth.
Molaibh Iehobhah treun.

SALM CXLIX.

1 **MOLAIBHSE** Dia: is oran nuadh
seinnibh do Dhia gu caomh;
Seinnibh a mholadh-san gu binn,
an còimhthional nan naomh.
2 Biodh Isra'laobhneach ann an Dia
an Tì a chruthaich e;
Deanadh clann Shìon gairdeachas
'nan Rìgh air feadh gach ré.
3 Is anns an dannsadh thugadh iad
d'a ainm-san moladh binn:
A chliu le tiompan seinneadh iad,
is leis a' chlàrsaich ghriinn.
4 Oir tha Iehobhah gabhail tlachd
'na phobull dileas féin:
Ro-sglamhach fòs le 'shlàinte nì
na daoine sèimh gu léir.
5 Biodh air na daoineibh naomh' an sin
àr-ghairdeachas an glòir:
Is air an leabaidh seinneadh iad
do Dhia le h-iolaich mhòir.
6 Gu'n robh àrd-chliu an Tighearna
gu dligeach ann am beul:
Is ann an làimh-san fòs gu robh
claidheamh dà-fhaobhair geur.
7 A chum gu deant' air fineachaibh
làn-dioghaltas gu léir;
Is mar an ceudna air na slòigh
làn-smachdachadh gu geur.
8 A chum gu'n deant' an rìghrean-sa
a chur fo chuibhreigh ghéir;
Fuidh gheimhlibh teann do'n iarunn
an uaisle mòr' gu léir. [chruaidh
9 Chum dioghaltas a chur an gnìomh,
ta sgrìobht' 'na fhocal ceart:
So cliu nam fireanach gu léir.
Molaibhse Dia nam feart.

SALM CL.

1 **MOLAIBHSE** Dia. 'Na theampu,
Molaibhse Dia gu mòr: [naomh
An speuraibh àrd' a chumbachd fòs
molaibh e mar is còir,

2 Air son a ghnìomhara ro-threun,
molaibhse Dia 's gach àit ;

A réir a mhòrachd molaibh e,
's a ghloir a ta ro-àrd.

3 Le guth na trompaid mar an ceudn'
molaibhse Dia gu binn :

Air clàrsaich seinnibh moladh dha,
is air an t-saltair ghrinn.

Le tiompan thugaibh moladh dha,
san dannsadh mar an ceudn'

Le organ togaibh suas a chliu,
's le inneal-cìbil nan teud.

5 Air ciombalaibh ta làbhar binn
molaibhse Dia gun tàmh :

Molaibhse Dia air ciombalaibh,
ni toirm is fuaime ro-àrd.

6 Gach uile dhùil sam bith ta beò,
'g am bheil an deò 'nan cré,

Ard-mholadh iadsan Dia gu mòr.
Molaibh Iehobhah treun.

A' ONNACH.

LAOIDHEAN

O NA

SGRIOPTUIRIBH NAOMHA.

LAOIDH I. Genesis i.

- 1 O neo-ni éireadh talamh 's nêamh,
so labhair guth an Triath:
O neo-ni dh'éirich talamh 's nêamh,
gu h-ùmhail mar a dh'iarr.
- 2 Shuidh air an aigcin duibhre tiugh,
thuirt Dia, Biodh solus ann:
Ghrad-las an solus dealrach glan,
's an duibhre theich gu teann.
- 3 Do neulaibh dh'àithn e togail suas,
suas thog na neoil d'a réir:
Le'n ionmhas uisg' sgaoil iad 's gach
a' snámh air feadh nan speur. [ait,
- 4 Dh'àithn e do'n uisg' a luidh air fonn
grad-thional gu h-aon àit;
Dhian-ruith an fhairge, tonn air thon
is feuch an talamh tràight' l
- 5 Le lùibhibh gorm is craobhaibh meas,
chòmhdaich e 'n talamh lom;
Mu'n d' thàinig fras no drùchd o'r
speur,
's mu 'n d' éirich grian air fonn.
- 6 Sgeadaich e 'n sin na nêamhan àrd';
gu dealrach las a' ghrian:
A' ghealach is na reulta dhùisg,
's chuntas mhòs is bhliadhn'.
- 7 Do'n uisge dhealbh Iehobhah treun
gach gineal éisg sa' chuan;
Is ghairm o'n doimhne mar an ceudn'
gach eun san caltainn shuas.
- 8 Gach dùile beò air thalamh ta
dhealbh thu le d' làimh, fa leth;
Do'n leòmhann bhorb 's do'n chnuimh-
eig fhaoin
thug thu maraon am bith.
- 9 An duine chruthaich thu fadheoidh,
a'd choslas glòrmhor féin,
Gu bhi 'na uachdran dligheach fìor
os ceann gach ni fo'n ghréin.
- 10 T'uil' oibre 'n sin a'd' làth'r, a Dhé,
gu ciatach àluinn sheas;
Sheall thu, is thuirt gu robh gach ni
gu fìor-mhaith agus deas.

Cia glòrmhor t'oibre-sa gu léir l
cia treun thu féin an neart;
Cò 'n ti nach tugadh dhuit-sa cliù l
meilams' thu, Dhiù nòm fear l

LAOIDH II. Gen. xxviii. 20—22.

- 1 Dhe Bhéteil l le d'làimh thoirbhear-
taich
's tu bheathaich t'Isra'l féin:
'S a threòraich feadh an turuis sgith,
ar sinnseara gu léir;
- 2 Ar bòid 's ar n-urnuigh nis a ta
aig lath'r do chaithir ghràis;
Bi leinn, O Dhia ar n-aithriche l
's na dìobair sinn gu bráth.
- 3 Tre cheumaibh dorch' ar beatha 'n
O treòraich thusa sinn; [so,
'S o là gu là ar teachd-an-tìr,
's ar n-éidibh-cuirp thoir dhuinn.
- 4 Fo sgàil do sgéith, O dean ar dìon
gu crìch ar seachrain sgith,
Is thoir d'ar n-an'maibh fois fadheoidh
a'd' chòmhnuidb shuas an sìth.
- 5 Na tiodhlaca so, Dhé nan gràs,
thoir dhuinn o d'làimh gu fial;
'S a nis, 's o so a mach gu bráth,
is tu a ghnàth ar Dia.

LAOIDH III. Iob i. 21.

- 1 Lomnochd mar thàinig sinn a steach
do 'n t-saoghal so air tús,
Is ambluidh théid sinn lomnochd as,
is taisgear sinn san ùir.
- 2 Gach ni ri 'n canar leinn gu faoin
ar maoin 's ar stòras féin,
Is iasad goirid aois lá e,
's grad-dhiolar e gu léir.
- 3 'Se Dia bheir dhuinn gach comh-
fhurtachd,
no ghearras iad air falbh;
Ma thug e leis, 'se féin thug uaith:
beannaicht' gach uair biodh 'ainm l
- 4 Beannaicht' gu sìorruidh gu robh Dia l
cha ghearain sinn ni 's mò;
Doerach no soerach biodh ar cor,
dhuits', Athair, gu robh glòir.

LAOIDH IV. Iob iii. 17—20.

- 1 Cia sàmbach ciùin an talla dorch
san gabh sinn uile tàmh;
An tìr na dichuimh' far nach gluais
aon fhuathas sion no uàmh.
- 2 Cia tosdach sèimh an leabadh 'n
a ghabhail suas is fois; [uaigh,

Théid crìoch air dragh luchd-euceirt
innt'

's gheibh daoine sgìth innt' cìos.

3 Innte cha chaidh am prìosanach
ni 's mò mar fhuaire e chlaoidh;
Cha dochainn smachd an droch rìgh
bhuirb,

's is balbh guth mhillt fhir dhaoi,

4 Tha lag is làidir, beag is mòr,
co-shìnt san uaigh le chèill;
Tha naimhdean sàmhach taobh ri
is luchd na combstri réidh. [taobh,

5 Co-ionann coidlidh iad air fad
fo ghlasaibh teann a' bhàis;
Gu'n uair an gairmear iad le Dia
'na fhianuis là a' bhràth.

LAOIDH V. Iob v. 6—12.

1 АМНОНАН o'n duslach ged nach dùisg,
o'n ùir ged nach tig bròn;
Gidheadh is lìonmhor iad na h-uile
th' air mac an duine 'n tòir.

2 Амблuidh mar dh'éireas srada suas
gu luath air lorg a chèill':
Mar sin tha'n duine air a bbreth
gu bròn is càrdach geur.

3 Ach earbam-sa ri Dia mo chùis,
is deanam m'urnuigh ris;
Rìnghladh an domhain tha 'na làimh,
gu 'lathair teichidh mis'.

4 Tha 'oibre lìonmhor agus mòr,
cò chuireas iad an céill?
An t-anam brònach ni e ait,
'S an t-anam lag ni treun.

LAOIDH VI. Iob viii. 11—22.

1 Гун làthach am fàs luachair ghlas?
no seilisteir gun sruth?
Ged fhàs, is diombuan gearr an cuairt,
seargaidh, gun bhuaire, an cruth.

2 Is ionann dòchas baòth an daoi,
nach feud a chaidh bhi buan;
Mar lìon an damhain-allaidh fhaoine,
théid leis gach gaoth mu'n cuairt.

3 Trath leigeas e a thaic r'a thigh,
aomaidh gach clach is crann;
'S luath ghrèimicheas e ris, ach 's
luaith' théid 'fhardoch bun os ceann.

4 Ged fhàs 'na ghàradh ris a' ghréin
a gheuga dosrach ùr;
'S ged sgaoil e 'fheumhan domhain
do-splonta ta car ùin': [teann

5 Gidheadh air teachd d'a bhinn o
nèamh,
spìonar a fheumh a' bun;
'Aite cha 'n aithnich e ni's mò;
caochlaidh a ghàidh gu tur, [daoi,
6 Feuch, 's ambluidh gairdeachas nan
ni tàir air naombreachd Dhé;
Grad-thuitidh iad: 's co grad a thig
'nan àite daoine sèimh.

7 Ach Dia nan gràs, le cumhachd mòr,
ni daoine còir a dhìon;
An cridhe lìonaidh e le gean,
'e am beul le moladh stor,

LAOIDH VII. Iob ix. 2—10.

1 Ам bi siol Adhaimh saor o chiont',
no glan am fianuis Dé?

Ma thagrais e rèir ceartais ruinn,
fa' smachd théid sinn do'n eug.

2 Gu geur-chuiseach ma thoimhseas e
gach smuain, is guth, is gnìomh;
Leithsgeul, air son mo mhìle ciont'
a dhealbh cha'n urrain mi.

3 Is glie a chridh' 's is treun a lmh,
's nach aingidh dàn an sluagh
A thogas ceann an aghaidh Dhia;
cò riamh thug air-san buaidh?

4 Roimh 'fheirg, na sléibhte crìoth-
naichidh,
is clisgidh iad o'm bonn;
O 'bhunchar luaisgidh null 's a nall,
le garbh-chrith, 'n talamh trom.

5 Ma thoirmisgeas e éirigh gréin',
cha'n éirich grian gu bràth:
Dubh-neulach ni e 'n speur air fad,
's gach reul théid as 'na smàl.

6 Coisichidh Dia san fhaire gbaire,
carbaid do ghaothaibh ni;
A shlighe àrd cò lorgaicheas
a cheuma dorch' co chi?

LAOIDH VIII. Iob xiv. 1—15.

1 О dhùine th'air do bhreth le muaoi,
cia tearc is truagh do làith'!
O'n duslach thàinig thu, is théid
gu d' dhuslach féin gun dàil.

2 Mar mhaoth-lus fasaigh tu fo bhilath,
is gheibh thu bàs gu beachd:
Mar fhaileas teichidh tu gu luath,
's cha bhuan air thalamh neach.

3 Làn ciont' is truaigh, an seas aon dùil,
fa chomhair sùilean Dé?
Co chaidh bheir uisge soilleir glan
a tobar salach créidh?

4 Ar làithean air an àireamh ta,
's gun tàmh a' gabball seach;
Is goirid gus an tig an uair
a ni do'n uaigh ar teach.

5 Dhé mhoir! na smachdaich ann ad
an tomas goirid faoin, [fheirg
Do làithibh diombuan an-shocrach
thug thu do chloinn nan daoine.

6 Ged chrìonas lus, cha'n fhaigh e bàs,
thig 'fhas ri h-ùine nìos;
'S ged sheargas craobh sa' gheamb-
radh fhuar
ni'n t-earrach nuadh i ris.

7 Ach aon uair 's gu'm faigh duine bàs,
cha phill a làith' ni 's mò;
A bheath' cha dean earrach nuadh,
's air 'uaigh cha bhris an lò.
8 Ambluidh mar shruth a ruitheas bras,
's nach pill air ais r'a shliabh;
Tha làith' is bliadhnaidh 's linn dol
seach,
's cha phill ri neach an triall.

9 San 'uaigh 'n tràth luidheas duine
coidlidh e 'n dion a' bhàis; [sìos,
'S cha dùisg e tuilleadh gus an téid
an cruinne-cé 'na smàl.

- 10 O biodh an uaigh 'na leabhadh thàimh
dhomh féin, gu là mo Thriath,
San éirich mi gu h-aobhach suas
le naomh-shluagh maiseach Dhia !
- 11 San dòchas ait, le foighid mhòir,
feithidh mi ordugh Nèimh,
A thig san àm a shonruich Dia
an triall mi thuige féin.

LAOIDH IX. Iob xxvi. 6—14.

- 1 Co ghleachdas ris a' ghàirdean threun
a dhealbh na speuran àrd?
No c'ait am folaich neach e féin
o'n t-sùil d'an léir gach àit?
- 2 'Na shealladh-san tha ifrinn féin
is léir-sgrìos uile rùisgt':
'S an ceilear lochd air bith no beud
o fhradharc geur a shùl?
- 3 Air neo-ni chroch e'n domhan mòr,
's an àirde tuath do sgaoil
Ar ionad falamh, agus phaisg
uisge sna neulaibh faoin'.
- 4 Tràth chithear cumhachd Dhé's gach
tha sgàil 'ga fholach féin; [ait,
Tha 'chaithir cuairtiche le neòil,
's do dhuine beò cha léir.
- 5 Onfha na fairge pillidh e
le tràigh, air meud a neirt
Is air a' chrìch a thug e dhi
cha téid i chaoidh a thart.
- 6 Roimh achmhasan Iehobhah thréin,
tha talamh 's nèamh air chrith:
Clisgidh an stéidh ma lasas suas
a chorruich uair air bith.
- 7 Gun doininn luaisgidh e an cuan,
's tògaidh e suas a thuin;
'S an t-uaibhreach tilgidh e, gun
o 'àirde bun os ceann [nèimh,
- 8 'S e lìonas nèamh le cuideachd naomh,
's a ni iad aobhach aith;
Ach shiochd na nathrach tilgidh síos
gu ionad claoidh le smachd.
- 9 D'a oibrìbh 's beag a chithear leinn,
's cha tuig sinn iad sin féin:
Ach tairneanach a chumhachd mhòir,
cò dh'fheudas chur an cèill?

LAOIDH X. Gnath-fhocail i. 20—31.

- 1 An coimhthional nan iomadh slògb,
is anns na ròidibh tiugh',
Ri cloinn nan daoine tha Gliocas
a' togail suas a ghuth'; [nèimh
- 2 Cia fhad a ni luchd fanoid tàir
air firinn 's gràsa Dbé?
'S a bheir sibh, amadana, spéis
d'ur toil mhi-chéillidh féin?
- 3 Pillibh air m' earails', air 'ur n-ais,
is bidh sibh sona chaoidh:
Pillibh, 's a chum bhuir beannachadh,
mo spiorad bheir mi dhuibh.
- 4 Ach mur toir sibh mo ghuth fa'near,
's mur éisd sibh ri mo ghlaodh:
Tràth ghlaodhas sibhs' an là bhuir n-
'ur n-athechuinge bidh faoin. [aire,
- 5 Tràth ghlaacas léir-sgrìos sibh 'na
cuairt,
mar lom-ghaoth luath nan speur.

- Ni mise fanoid air 'ur caoidh,
's 'ur n-urnigh chaoidh cha'n éisd.
- 6 O'n ròghnaich sibh roimh bheatha bàs,
's éigin gu bràth bhi truagh;
Oir ciod air bith a chuireas neach,
dheth sin ni 'n neach sin buain.

LAOIDH XI. Gnath-fhoc. iii. 13—17.

- 1 Cia sona 'n ti do theagasg Dhé!
bheir éisdeachd gach aon uair;
'S ri gliocas nèimh, le mòran tlachd,
philleas gu moch a chluas?
- 2 Is fearr a stòr na 'n t-ionmhas faoin
a ta san t-saogh 'l gu léir;
'S is luachmhoire a dhuais gu mòr
na òr a' chruinne-ché.
- 3 Tha saoghal fada 'na làimh dheis,
is urram 'na làimh chll;
Iadsan air fad a bheir dha gràdh,
's leo saoihbreas, slàint', is sìth.
- 4 Do 'n òg 'na shlighe fhiorghlan réidh,
sòlas bheir e gu pailt,
'S do 'n aosda bheir e coron glòir,
's tròcair o Dhia gun airc.
- 5 An uair tha dìchioll dhaoine mòr,
tha 'dhuais-san mòr d'a réir:
Do shòlasaibh tha 'shlighe làn;
is sìth a ghnàth 's gach ceum.

LAOIDH XII. Gnath-fhoc. vi. 6—12.

- 1 Eirich a lundaire gu grad,
'S thoir ort an seangan beag gun stad,
Oir ged nach d'fhuair e riamh fear
iùil',
No neach g'a ghreasadh air a chùl;
- 2 Fa chomhair geambraidh ni e deas,
A' cuimhneachadh gun tàmh a leas;
San t-samhradh trusaidh e a lòn,
San fhoghar iomlan tha a stòr.
- 3 Ach c'uin' a dh'éireas tus'o'd' shuain?
A lundaire, nach dùisg thu suas?
Cha'n iarr do leisg ach tuilleadh
tàimh,
Le clò do'n t-sùil, is pasgadh làmh.
- 4 Ach feuch! tha bochdainn agus bròn,
Ag iadhadh air gach làimh a'd' chòir;
'S mar ghaisgeach armach teachd a'd'
dhàil, [sàil,
Trom-bhruthaidh iad do cheann fo'n

LAOIDH XIII. Gnath-fhoc. viii. 22—36.

- 1 Bith tosdach uile, chlann nan daoine
tràth ghlaodhas Gliocas Dé,
A bhriathra thugar leibh fa'near,
's d'a earail thugaibh géill.
- 2 Bu mhise Annaschd Dhé o thùs,
mu'n robh na nèamha ann;
'S mu'n d'fhuair an domhan mòr a
bha mise, feadh gach àm. [bhith,
- 3 Mu'n robh ann sléibhte mòr no beag',
mu'n robh ann muir no tìr,
No ni air bith sa' chruinne-ché;
aig deas làimh Dhé bha mi.
- 4 Tràth dhealbh e neòil is athar àrd,
an talamh tràight' 's an cuan,
'S tràth ghearr e 'n crìochan doibh fa
bha mise leis san uair, [leth,

- 5 Tràth chroch e 'n talamh cothrom
gun taicris o aon taobh, [aicht'
Dhearc mi le gairdeachas an sin
air ionad còmhnuidh dbaoin'.
6 Dbealbh smuain mo chrìdh' o shior-
ruidheachd
làn-tearmann doibh o'n bhàs;
Neo-chaochlaidheas, uaith sin gu so,
tha m'lochd dhoibh is mo ghràdh.
7 Ri m' theagasg éisdibh uime sin,
Is gheibh sibh beatha uaith,
Is sona 'n ti bheir géill do m' lagh;
hidh 'n ti nach tabhair truagh.
8 Is mise nì gu nàmh an t-iùl,
's an slighe réidh do m' shluagh:
Tha beatha 's càirdeas aig gach neach
a leanas mi gach uair.
9 Ach 's naimhde mòr'd'an an'maibh
nadhuiltas géill do m' reachd; [féin
'S na bheir sior-shuath do m' theagasg
naomh,
chum ifrlon théid gu heachd.

LAOIDH XIV. Eccles. vii. 2—6.

- 1 O Sibhs' air fad le 'm b' àill bhi glic,
bibh tric an tigh a' bhròin:
Oir luath no mall tha sinn gu léir
ri fulang péin is leòn.
2 Is fearr gu mòr bhi giùlan goimh,
o àmhghar tigh na caoidh;
Na 'n crìdh' a lot le sòlas baoth,
an cuideachd dhaoine daoil.
3 'N tràth bhios an aghaidh tuirseach
's an t-sùil a' sìleadh dheur, [trom,
Gheibh smuainte naomh' san anam
's nì iad uì 's fearr an gné. [tamh,
4 An duine crionna théid gu tric
gu bothan bochd a' bhròin:
Ach leis an dream air bheagan céill'
is aoibhinn talla cheòil.
5 Is diombuan aighear dhaoine daoil,
's is dlùth dhoibh àmhghar truagh:
Mar bhoisge fuaimneach drolghinn
fhaoin
ghrad-chaochlaidheas gu luath.

LAOIDH XV. Eccles. ix. 4, 5, 6, 10.

- 1 'S nìs an t-àm bhi réidh ri Dia;
'Se nìs an t-àm thoirt géill do'n Triath;
Am feadh a mhaireas là nan gràs:
Fendaidd gach neach dol as o'n bhàs.
2 'S i so an uair a sheachnadh truaigh',
'S a thabhairt nèimh a mach le buaidh;
So cothrom aigh, ta dian-dhol seach,
Deanar deadh bhuil dheth leis gach
neach.
3 Is fios do'n bheò gu faigh e bàs,
Air díchuimhn' tha gach marbh an
tràs: [aimn,
An cuimhne dh'fhalbh, is dh'fhalbh an
Cha'n aithnich'r iad, 's cha'n aithne
dhoibh.
4 Theirig an gràdh, is sguir am fuath,
'S tha'm farmad slnte leo san uaigh;
Cha 'n eòl doibh nì sam hith fo 'n
ghréin;
An saothair sguir maraon riu féin.

- 5 Dean dlèibhioll uime sin 'na thràth,
Crioich a chur air saothair do làmh:
Oir saothair, seòl, no obair ghlic,
Cha deanar leat gu bràth fo 'n lic.
6 San uaigh, do'm bheil sinn uile triall,
Maith'neas cha'n fhaigh, 's cha d'fhu-
aradh riamh;
Gun cbaochla' bithidh cor gach neach
Gu àm d'a bhinne teachd a mach.

LAOIDH XVI. Eccles. xii. 1.

- 1 CUIMHNICH do Dhia an làithibh t'òig
làithibh gun bhròn gun chal;
Mu'n tig na bliadhnaidh breòite tinn,
's am fàs air t'inntinn smal.
2 Mu'n tig gu àirde cruas do chrìdh',
grad-sgrìobh air lagh do Dhia;
'S do Chruithfhear cuimhnich fòs an
mu 'm fàs thu aosmhor liath. [tràs,
3 Oir, goirid uait tha pian is bròn,
na neòil tha cheana dlùth
Nì t'aoibhneas dorch, is t'òige sean,
a' cur do ghean air chùl.
4 'S gearr gus an gearain thu gu goirt
fo sprochd is larguin aois',
'S an cuimhnich thu air aighear t'òig',
nach pill nì 's mò do d'thaobh.

LAOIDH XVII. Isalah i. 10—19.

- 1 A MHAITHEAN Shodoim! gabhailh
do fhocal Rìgh nam feachd; [suim
Fheara Ghomora'h! thigibh dlùth,
is bithidh ùmh'l d'a reachd.
2 Mar so a deir e, Cìod is brìgh
d'ur n-lobairtibh gun stà?
Tha m' altair sglth d'ur tiodhlacaibh,
's ghabh mi d'ur n-aoradh gràin.
3 Ged las 'ur n-lobairtean gu nàmh,
's ged dhorceaich tùis an speur;
Gidheadh bheir mise fuath is gràin
do ghlomh 'ur làmh 's duibh fein.
4 Bhur trasg's 'ur n-urnuigh 's fuathach
's 'ur làithe féill faraon; [leam,
Oir tha 'ur eridhe làn do cheilg,
's 'ur slighe cam is claon.
5 Glanaibh 'ur làmhnan o gach ole,
's na deanaibh lochd nì 's mò;
'Nur giùlan uile bìthibh ceart,
's 'nur eridhe glan, gun ghò.
6 Na tairgibh dhomhsa urram faoin,
ach foghlumaibh mo reachd;
Teann-thagraibh cùis na bantraich
truaigh
's air fann na deanaibh lochd.

- 7 An sin, dearg mar choreur ged rohh
'ur lochdair, nighear uaibh
An sal, is bidh sibh glan, tre ghràs,
mar shneachd a's àille snuadh.

LAOIDH XVIII. Isalah ii. 2—6.

- 1 FEUCH! éiridh san linn dheireannach
naomh theampull Dhia na glòir',
Os ceann nam beann 's nan sléibhtean
fàth iongantais ro mhòir! [àrd';
2 D'a ionnsuidh thig na cinnich ait,
gach teaghadh 's treubh le chèit':

Ag ràdh, Suas greasamaid gun dàil
gu teampull àluinn Dé.

- 3 An solus thig O Shìon àrd
dealraidh feadh dhùthcha céin;
'S do 'n Rìgh 'na shuidh' air Salem
hheirear 's gach àite géill. [ta
- 4 Measg chinneach 's cilean iomallach
àrd-shuidhidh e gu breth:
Is smachduichear 'na cheartas leis
gach uile shluagh fa leth.
- 5 Le connspoid is le h-an-ìochd borb
cha bhuairear linn nan gràs;
Gu speal is coltar iompaichear
gach claidheamh 's inneal hàis.
- 6 Le nàmh ni 's mò cha chasgrar nàmh
's cha bhi san àraich caoidh:
Cha chruinnich trompaid slòigh r'a
ebéil',
's cha 'n éighear cath a chaoidh.
- 7 O ghineil Iacòih, uime sin,
thigihh gu teampull Dé;
'S 'na sholus-san ta dealrach plan-
sior thriallamaid gu néamh.

LAOIDH XIX. Isaiah ix. 2—4

- 1 Fàuch ! dh'éirich solus air na slòigh
bha chòmhnuidh 'n duihbhe hàis;
Is air an t-sluagh a bha fo sgàil,
nis dhealraich Grian nan gràs.
- 2 A d'ionnsuidh-sa, a Ghrian an aigh !
le fàilte thig gach sluagh,
'S iad aoibhinn mar luchd fàisneach
's am foghar taisgte suas. [fhaicn,
- 3 Oir thog thu dhinn ar n-eallach ghoirt,
is lotadh leat ar nàmh, [slos
Le d'ghairdean treun ghrad-thilig thu
luchd mì-ruin chum an làir.
- 4 Mar laoch a' ruith feadh fola 's àir,
tha Slanuighear nam huadh;
Mar cheumaibh dhealanaich nam
speur
bheir thu fo ghéill gach sluagh.
- 5 Feuch dhuinne rugadh Mac an aigh;
fhuair sinn Slanuighear treun !
Gach treuh air thalamh géillidh dha,
is aingle nèimh gu léir.
- 6 Prionnsa na sìochaint canar ris,
's e'n Tì ta glie is treun;
Le ceartas riaghlaidh e gach sluagh,
o 'chaithir shuas air néamh.

LAOIDH XX. Isaiah xxvi. 1—7.

- 1 Cìra glòrmhor àluinn caithir Dhè !
Sìon cia bheag a snuadh !
Innte chuir Dia a chaithir-rìgh,
chum marsuinn sìorruidh buan.
- 2 A halla dìonaidd e le 'ghràs,
gu làr cha tuit i chaoidh;
Ni slàinte téarmunn di gach taobh,
's ifrinn cha 'n fheud a claoidh.
- 3 A dhorsa sìorruidh, èiribh suas,
fosglaihh gu luath o chéil;
'S gu'n rachadh naomh-shluagh Dhé
a steach
a thug d'a reachd-san géill.
- 4 An so gun airceas mealaidd sibh
cùth shòlasach gu bràth;

Sibhse le n' ionmhuinn àrd-ainm Dhé
's tha deanamh buin a 'ghràs.

- 5 Earhaibh a Dia, slor-earbaibh as;
gach eagall fògraibh uaihh;
Aig Dia tha cumhachd chum 'ur dìon,
feadh linn nan linn gu huan.
- 6 Còmhnuidh nan droch dhaoine, ged is
hheir Dia le 'làimh i nuas; [àrd,
'S am mòr-chuis tilgidh esan slos,
co isal ris an uaigh.
- 7 Saltraidh am bochd an sin le tàir,
air àrois àrd' nan daoibh:
Tràth bhios iad slnte air an làr,
gun éirigh 'n àird a chaoidh.

LAOIDH XXI. Isaiah xxxiii. 13—18.

- 1 Ho ! gach aon neach fad as no dlùth,
do'n chùis so gahhaibh suim;
Bidh àgh is beannachd aig na naoimh,
ach sgriosar daoine daoibh.
- 2 An ti bhios ionraic treihhdhireach
fa eomhair Dhé gach uair, [làmh,
Rì gnìomh gun ìochd nach cuir a
's air hréig gu hràth nach luaidh;
- 3 An ti nach laimhsich duals an uile,
's gu ceilg nach huair an saogh',
Nach seall gun ghràin air lochd air
bith,
's nach gluais air slighe chlaoin:
- 4 An ti sin còmhnuidh gheihh gu hràth
an daingneach làidir Dhé;
Gun easbhuidh gheihh e 'theachd-
is caisgear iota 's fheum. [antir,
- 5 Fadheòidh bidh Nèamh dha fosgailte,
le dorsaibh farsuinn fial,
'Se le Rìgh nan rìghrean hithidh e
gu téaruint' feadh gach ial.

LAOIDH XXII. Isaiah xl. 27—31.

- 1 C' ARSON a dhòirtear leat a mach
do chaoidh, gun dùil ri ìochd ?
Ceart mar nach tugadh Dia fa' near
cùis neach air bith d'a shliochd.
- 2 Esan a chruthaich talamh 's nèamh,
am hheil a thearmunn gann ?
No 'm feud an làmh a dhealhh gach
fàs sgìth gu bràth no fann ? [ni
- 3 Maith, glie, is uile-chumhachdach,
tha 'n Triath a ta 'gar dìon;
A shlighe ged nach léir do neach,
is ceart e anns gach gnìomh.
- 4 'S mòr fàth ar misnich, uime sin,
gu cheannsal Dhia na sluagh;
Do 'n fhìrean lag bheir esan neart,
's do'n anmhuinn bheir e buaidh.
- 5 Caillidh na daoine sean an treòir,
's an òigridh fein an lùth;
Ach mbeud 's a dh'fheith ri Dia nan
tba slàinte dhoibhsan dlùth. [gràs,
- 6 Le cosaihh lùthar siubhlaihh iad
san t-slighe dh' ionnsuidh glòir';
'S fàsaidh an neart mar thriallas iad,
'nan giùlan diadhaidh còir.
- 7 Air sgiathaibh creidimh éiridh iad,
mar iolar luath nan speur,
Os ceann a' ta saoghail dhòrecha
gu Dia an àirde nèimh.

LAOIDH XXIII. Isaiah xlii. 1—13.

- 1 FEUCH m' òglach ! feuch mo sheircinn ghràidh
 's e àrdalcht' ann am neart ;
 Mo roghainn e do'n t-sluagh gu léir,
 dba thug mi spéis gu beachd.
- 3 Airsan gu saoi bhir tuirlingidh
 mo Spiorad naomba féin,
 Chum anns na dùthchaibb iomallach
 mo bbretb gu'n cuir e 'n céill.
- 3 Séimb agus ciùin, gun gheillt no buirb,
 bheir esan breth neo-chlaon ; [brùit',
 Cha bhris e 'm feasd a' chuile tha
 's cha mhòch e'n lasair chaol.
- 4 Gu lasair séidear leis an t-srad ;
 do'n lag bheir e làn-bhuaidh ;
 Feadh mhòr-thìr 's eilean sgaollidh
 is géillidb dba gach sluagh. [eud,
- 5 So deir an Dia ghairm nëamh gu bith,
 's a las na lòchrain iùil,
 A thug do 'n duine spiorad glie,
 's a dhealbhb gach uile dhùil :
- 6 'S tu m' Fhàidh, a ghairm 's a thog
 mi suas !
 gach uair is leat mo neart ; [treòir
 O m' uile chumbachd gheibh thu
 gu d' chòmhnaidb anns gach beairt.
- 7 Annadsa ri mi ris gach tìr
 coimbheangal sìorruidh gràidh,
 'Thoir saorsa do na braighdibh leònt',
 's do chinnich eòlas aigh.
- 8 Na dorsa prais grad-bhrisidh tu,
 's na glasa làidir teann :
 Is solus aoibhinn agus saors'
 bheir thu do 'n daor 's do'n dall.
- 9 'S mise Iehobhab ; 's e sin m' ainm
 air feadh gach uile ial ; [faoin',
 Mo ghloir eba bhuin do dbealbhaibh
 's mi féin a'm' aonar Dia.
- 10 Feuch ! choimhionadh a nis gach nì
 gheall mi o shean do'n t-saogh' !
 'S na nithe gheallar leam an tràs
 coimhlionar iad faraon.
- 11 Canaibh do 'n Tighearn òran nuadh :
 air 'ainm biodh luadh 's gach àit ;
 Feadh muir, is tìr, is innse cian,
 biodh moladh Dhia gu bràth.
- 12 A chaitbir mhòr ! is fàsaich fhaoin !
 molaibh aracon ar Dia ;
 'Sa mhachair thugaibh moladh dha,
 's na bheil 'nur tàmh feadh sbliaibh.
- 13 Seinnidh gach sluagh, gu h-aon-
 sgeulach,
 glòir ion-mholt' Dhé bhith-bhuain ;
 'S do'n chaitheam aoibhinn agus
 throm
 co-fhreagrachd fonn is cuan !

LAOIDH XXIV. Isaiah xlix. 13—17.

- 1 A NEAMHA togaibh luathghair ait ;
 a thalamh, blnn-cheol seinn ;
 A shléibhte, canaibh co-sheirm chùil,
 's gach dùil air feadh gach linn !
- 2 Feuchaibh eia tròcaireach ar Dia !
 clannibh a bhriathra gràis ;
 Do'n enam thruagh bheir comfburt-
 is saors' o dhochann bàis. [achd,

- 3 Sguiribh, an làithibh goirt 'ur claoidh',
 d'uir caoidb 's d'ur gearan cruaidh !
 An saoil sibh nach toir Dia fa'near
 staid gach aoin neach d'a shluagh ?
- 4 An diobair màthair cìochran maoth
 a brollaich, le h-an-ìochd ?
 Nach maothaich osna 's deòir a cridh'
 's nach gabh i truas d'a slìochd ?
- 5 Ach, arsa Dia, ged chaochail ìochd
 d'a gineil anns gach mnaoi,
 Moghaol is m'ìochd-sa do mo shluagh,
 gun chaochladh mairidh chaoidh.
- 6 Domhain air dearnaibh mo dhà làimh,
 ainm Shìoin ghearr mi sìos ;
 A balla briste càiridh' mi,
 's a h-àrois togaidh rls.

LAOIDH XXV. Isaiah liii.

- 1 Cia tearc an dream, le creidimh beò
 a ghabhas eòlas uainn ;
 No mhotbaicheas o'm sìosrach féin,
 mòr-chumbachd Dhé nan sluagh ?
- 2 Tha IOSA teachd ! gun ghrèadh-
 nachas,
 a dh'fhoillseachadh eia dlùth ;
 Oir àille thalmhaidh air cha bhì,
 no bheag do lighnadb shùl.
- 3 Mar chinneas ann am fàsach fhaoin
 luibh mhaoth, gun chùram sluaigh,
 Mar sin, san t-saoghail aingidh so,
 dh'fhàs Criosd fo ainneart suas.
- 4 Fo dhlmeas is fo tharcuis dhaoin',
 feuch fear an àmhghair thruaigh !
 Is bròn a' leantuinn ris gun chlos,
 an taobh a bhos do'n uaigh.
- 5 Ach cha b'e féin, ach sinne thoill
 gach cràdh a rinn a leòn ;
 Oir, neo-chiontach sheas e 'nar riochd,
 's gu h-ìochdmhorghabh arbròn.
- 6 Gidheadh mar dhroch dhuln' mheas-
 's mar fhògarach o ghràs : [adh e,
 Tràth dhòirt e 'fhuil air son an t-
 sluaigh,
 fo osnaidh chruaidh a' bhàis.
- 7 Le 'naomh-fhuil nigh e dhinn guglan,
 ar truailidheachd 's ar lochd ;
 Leighis a chreuchdan, 's shaor a bhàs
 gu bràth ar n-an'ma bochd.
- 8 Chaidh daoine dall is ceannairceach
 air seachran trua', mar threud ;
 Ach ghiulain Criosd ar n-eusaontas,
 is dhìol ar n-uile bheud.
- 9 Fo bhuillibh trom' ar smachdach-
 aidh,
 feuch giulan caomh Mhic Dhé !
 Mar uan a' chasgraidh, 's amhluidh
 cha d'fhosgail e a bheul. [sin,
- 10 A neochionta cò dh'fhoillsicheas !
 's e'n cuibhreach chruaidh an sàs ?
 Feuch dhiteadh e le samhlaibh reachd,
 is thugadh seach gu bàs.
- 11 Le peacach luidh e sìos san dus,
 na beartaich thug dha uaigh ; [e,
 Mar chaith e 'bheatha, chrìochnaich
 gun chiont', air meud a thruaigh'.
- 12 Mar so ge d' bhruthadh e le Dia,
 dh'éirich ar Triath a rls

Oir tobairt ion. lan aoín Mhíe féin
dhiol ceartas Dé gu síor:

- 13 Oir, arsa Dia, lán-shoirbhieidh
mo thlachd 'na láimh gun chéisd;
Bídh 'ghineal líonmhor feadh gach
's bídh inbhe mór am feasd. [linn,
14 Bídh 'anam ait tráth dhearcas e
air toradh pailt a phéin;
Is bheir na slóigh a shlánuich e,
cliu síor d'an Slán'ear treun.
15 Roinnidh e chreach le laobraibh
treun';
's do 'n eug bheir gach aon nàmh;
Le ciontaich ge d' luídh e san uaigh,
dh'éirich le buaidh an áird.
16 Dh'fhuiling e dbíolaídh cionta
dhaoin'
a dh'fhaotainn síth' d'a sbluagh;
's mar charaid síor-bheò nís air
nàmh,
tagraídh e'n cúis gach uair.

LAOIDH XXVI. Isaiah lv.

- 1 O dhaoine tartmhor! thigibh chum
sruth pailt nan uisge beò;
An nasgaidh gheibh-am bochd a dhiol,
gun airíod is gun ór.
2 C'ar son a struidheas sibh 'ur maoín
air nithibh faoin' nach biadh;
'S a chailleas sibh 'ur saoth'r gach lá,
mu ní nach sánuich miann?
3 Gu deónach cromaibh riums' 'ur
cluas,
ma 's áill leibh suaimhneas fíor;
Le m' theagasc bídh 'ur n-an'ma beò,
is gheibh sibh sòlas síor.
4 Eisdibh, is mairibh beò gu bráth!
mo chùmhnaidh grásmhor 's leibh;
An trócair a rinn Daibhidh aít,
gun airc bheir mise dhuibh.
5 Mar fhianuis ròghnaich 's thog mi e,
mar cheannard treun do m'
sbluagh;
Gach fine gairmidh e o chéin,
's bheir iad fo 'bhrataich buaidh.
6 Feuch críocha cian nach b'aithne
is do nach b'aithne thu, [dhuit,
Ard-sháidh! a d'ionnsuidh cruinn-
ieidh,
's do m' ainm-sa bheir iad cliu.
7 Grad-iarraibh Dia am feadh tha
'chluas
'ga cromadh nuas r' ur glaoth;
'S 'nuair tha e tairgseadh dhuibh a
ghráis,
gabhaibh ri 'shláinte shaor.
8 Tréigeadh an t-aingídh 'shlighe
chlaon,
's an droch dhuin' smuain a chridh',
Is pilleadh iad ri Dia gun dáil,
is gheibh iad sláint' is síth.
9 Oir Dia tha saoihbhir ann an íochd,
is laghaídh e gach beud;
Cha'n ionann nádúr dha 's do dhaoín',
a thrócair chaomh cha tréig.
10 Oir mar is árd an speur, deir Dia,
os ceann na talmbainn faoin

'S co-árd tha m' iúil 's mo smuainte-as
thar iúil is smuainte dhaoín'.

- 11 Nuas silidh frasa sneachd is uisg',
's cha phill a ris an áird,
An talamh gus an taisich iad
a ghiúlan lóin 's gach áit.
12 Mar so aon ghuth a labhras mis'
cha tig air ais gun bhuil; [dúil,
Mo ghairm gheibh eisdeachd o gach
is bídh iad úmh'l do m' thoil.
13 N' sin stiúrad dúthchan iompaicbte,
le h-aobhneas is le fóis:
Na sléibhte seinnidh air gach taobh:
buailidh gach craobh a bos.
14 An áite droighinn agus dris
bídh úr-chroinn uaine fás; [dúil,
Mar só síor-mhairibh; 's bheir gach
árd-cbliu do Dhia nan grás.

LAOIDH XXVII. Isaiah lvii. 15, 16.

- 1 Eisdibh! gach neach air tbalamh ta,
guth Dhé ro-aird is naoimh;
'S iad so a bhriathra trócaireach,
fáth dóchais chloinn nan daoín'.
2 An áirde nàimh mo chaithir righ
o shíorrui'chd shoocrúich mis';
'S leam cliu nan aingeal feadh gach
's gach buaidh ta iomlan leis. [linu,
3 Gidheadh o m' ionad còmhnuidh
sealladh ní nuas a ghnáth. [shuas;
Air luchd a' chridbe bhriste bhrúit',
's 'nam búthan ní mí támh;
4 A cheangal suas an spioraid bbrúit',
's g'a thoirt o'n úir a níos;
'S a bheòthacbadh nan an'ma truagh'
tha dol do'n uaigh a slos.
5 Na h-an'ma sín a dhealbh mí féin,
gheibh téaruainteachd fo m' ghrás;
Tagradh cha dean mí riu do shíor,
mun tuit iad síos a'm' láth'r.

LAOIDH XXVIII. Isaiah lviii. 5-9.

- 1 Fuch! ciod an trasg is áill le Dia,
an e bhí cianail trom!
No sgeadaichte le samhladh bròin,
is aghaidh leóidne chom?
2 An ionmhuinn leamsa éididh bròin,
deir Righ na glóir' e féin?
Le ceann air lúbadh, 's gnúis fo smál,
am faigh sibh uamsa spéis?
3 Ri daoine truagh 'gan sàruchadh,
cum baigh is cothrom maith;
'S do dhaoine bochd is an-shocrach
gabh euram, 's bíodh ort rath'.
4 Do'n dílleachd ocraich thoir do bhladh,
's bíodh d'fhardaeb fial gach uair
Do'n choigreach tha gun áite tálmh,
's do'n aerach dbíbidh thruagh.
5 Còmhdaich an lomnochd, díon am
tog suas an tí fo león; [fuar,
'S na druid do chridbe le h-an-íochd
o neach air bith san fneóil.
6 An sin mar mhaduinn shoilleir chruinn,
bídh t'úin' air thalamh bhos;
Air t'uile shlighe dealraídh Dia,
's o t' iarguin gheibh thu fóis.

LAOIDH XXIX. Tur iil. 37—40.

- 1 Am measg nan cumhachdach eò 'n tì
a bheir gu crìch na 's àill?
Nach 'eil gach nì sa' chruinne-ché,
fo ordugh Dhé a mhaínn:
- 2 'S esan a nì ar n-aobhneas mòr,
do bheir dhuinn bròn fa seach;
'S i 'làmh a dhealbh an solus iuil,
's do dhuibh-neòil thug an dreach.
- 3 Cìod uim' an gearain duine beò,
'ga leòn fo smachdach' Dhé?
A ebum a leas tha Dia 'ga chlàoidh
gu thoirt d'a ionnsuidh féin.
- 4 O dhaoine! rannsaichibh gu geur,
gach ceum d'ur slighe chlaoin;
'S pillibh o 'r seachranaibh gu Dia,
thaobh meud a thròcair chaoín.

LAOIDH XXX. Hosea vi. 1—4.

- 1 THIOIBH, is rachamaid gu Dia,
le chridhe tiamhaibh bròin:
Ge d' pheacaich sinn, nì esan iochd
air an'maibh briste leòint'.
- 2 Air 'iarrtus dùisgidh 'n doinionn
is fàsaidh balbh a ris; [gharbh,
Is ged tha 'ghairdean treun gu sgrios,
tha e co treun g'ar dìon.
- 3 B' fhada 's bu chian ar n-oidheche
bhròin,
bheir teachd an lò dhuinn gean;
Oir thig ar Dia is fògraidh e
gach dòlas ruinn a lean.
- 4 'N sin gheibh sinn eòlas air a ghràdh,
ma thig sinn dhasan dlùth;
Bidh 'ghnùis mar ghrein na maidne
's a ghuth mar inneal-ciùil. [gloin',
- 5 Mar dhrùchd air bhàrr nan luibhean
maoth;
's lad air gach taobh fo bhlàth;
No mar na frasan thig a nuas
air fearann cruaidh is fas;
- 6 Mar sin nì dealradh gnùis ar Dé
ar n an'ma aobhinn ait:
Fograidh e duibhre 's doilghìos uainn,
is nì sinn uail gun airc.

LAOIDH XXXI. Micah vi. 6—9.

- 1 Cìra leis a thig m' 'm fianuis Dhé,
àrd thriath a' chruinne-ché!
No cìod an lobairt bheir mi dha,
chum e bhì ghnàth rium rèidh?
- 2 An toilich mìle lobairt-loisgt',
le'm boltrach tuis' an Triath?
Deich mìle sruthan olaidh 'n leòr,
's gach ainmhidh beò san t-sliabh?
- 3 Mus leòr, an gabh e mo cheud-ghin,
an riochd mo bheatha féin;
Toradh mo chuip an éiric m' an'm'
chum bhì 's gach àm rium rèidh?
- 4 Cha'n fhoghainn so: is aobhar gràin
le Dia gach cràbhadh saoi;
'Na f' hocal leig e ris a rùn,
a stiùradh chloinn nan daoln'.
- 5 O dhuine! so na dh'iarr e ort;
dean ceartas, miannaich iochd;
Gu h-umhal gluals an làth'r do Dhia,
le dean a riar gu glie,

LAOIDH XXXII. Habac. iii. 47, 18

- 1 CHAOIDH ged nach toir crann fìge
blàth,
's nach fàs air fion-chrann meas;
Saoth'r a' chroinn-olaidh ged a thréig,
's fàs dèis 'gun bhì air slios;
- 2 Gach treud o'n mhaínnir ged a bhuail
grad fhuatbas 'nuair nach saoll:
Greigh ged nach fàg an t-Earraoch
cruaidh,
no bò air uachdar raoin;
- 3 Gidheadh san Triath bidh mise ait,
is nì mi uail na ghràdh;
Mòr aobhneas nì mi ann am Dhia;
's e Dia mo shlaint' gu bràth.
- 4 Bheir Dia dhomh neart chum ruiti
gu dian
mar fhiadh air fìreach àrd:
Is bheir e mi gu rìogh'chd na glòir',
fa sheola caomh a ghràis.
- 5 'Se Dia mo stòr, mo bheatha 's m' iùl
o'n tig mo lùth 's mo threis;
Gainne no gort', beatha no bàs,
cha sgar o 'ghràdh mi 'm feasd.

LAOIDH XXXIII. Mat. vi. 9—14.

- 1 ATHAIR gach dùil a bhos is shuas!
d'an dual gach cliu is glòir;
A d' làthair strìochdaidh sinne sìos,
gu h-ìosal mar is còir.
- 2 T'ainm naomhaichear 's na h-uile àit,
is aoradh dha gach slògh;
Craobh-sgaol do Shoisgeul, 's thoà
dha bua' dh,
is luatha' rìogh'chd na glòir'.
- 3 Deanadh gach dùil air thalamh bhoas
do thoil mar ainglibh nèimh;
Dhì géilleadh iad le cridhe ait
's le giulan macant' sèimh.
- 4 Ar n-aran làthail deònuich dhuinn,
is cridhe taingeil leis;
Is cìod air bith a's cuibhrionn duinn,
do bheannachd biodh 'na chois.
- 5 Maith dhuinn ar fìacha trom, a Dhé,
a réir mar mhaithhear leinn,
D'ar feichnibh féin an euceartan,
's gach beum a thug iad dhuinn
- 6 Na leig am buaireadh sinn, a Dhé,
ach gléidh sinn o gach lochd;
Oir rìoghachd, cumhachd, agus glòir,
is leat le còir gu beachd.

LAOIDH XXXIV. Mat. xi. 25—30.

- 1 BUIDHEACHAS follaiseach thug Crìosd
d'a Athair féin, ag ràdh,
Sìor-bheannaicht' bi-sa, Dhia nam
- o linn gu linn gu bràth! [feart,
- 2 'S tu cheil air daoineibh saogh'ta glie
dearbh-fhlirinn shlàinteil nèimh,
Gidheadh a thaisbein soilleir i
do leanbaibh ùmhál sèimh.
- 3 'Si so do thoil-sa, Athair chaolmh!
's do naomh-reachd seasmhach
buan;
Na larradh aingle naomh' no daoine'
là'n f' hìos an aobhair uaign.

4 Gach uile chumhachd dhomhs' thug dha mhàin is fìos mo ghnè; [Dia; Is dhomb-sa mhàin a ghnè-san 's eòl, 's do'n dream d'an seòl mi e.

5 O sibhse ta le uallach trom an uile 's an eagail leòint', Thigibh a m'ionnsuidh-sa, is gheibh hbur n-anama fois is treoir.

6 Le cridhe umhal togarach mo chuing-sa togaibh oirbh: Do m' cheannsal géillibh, is do m' reachd, gu heachd cha 'n'eil e doirbh.

7 Oir caomh tha mise agus sèimh, 's cha dean mo chuing 'ur cràdh; Fòghlamaibh uam, 's 'ur n-an'ma fois shiorruidh gheibh is àgh. [sgith

LAOIDH XXXV. Matt. xxvi. 26—29.

1 SAN oidhche san do bhrathadh Ios', 'S e réidh gu 'bheatha leigeadh sìos, Ghlace aran, dheannaich e, [nèamh. Toirt huidheachais do Rìgh nan 2 'N sin thubhairt e r'a chàirdibh gaol, ('S e hriseadh 'n t-samhlaidh sin air 'fheòil.)

Glacaibh, ithibh; uaith so gu brath, Air chuimhne gleidhibh là mo bhàis.

3 Ghlace e an cupan fòs 'na làimh, Is thog e ris a ghuth an àird, Trath labhair e le hriathraibh slth', Is teas-ghràdh lasadh suas 'na chridh':

4 M'fhuil, amhuil so, hheir mise seach, Mar éiric an'm' air son gach neach; So seula cùmhnaint slàint' is gràis', Cruaidh-naisgte leamsa ann am bhàs.

5 Làn luchdaichte le gràdh do dhaoin', Tha'n cupan so, 's an ioc-shlàint' saor; Gabhaidh dheth uile, 's hitheibh heò; Bihh cuimhneach orms' thug suas an deò.

LAOIDH XXXV. Air sheòl eile.

1 SAN oidhch' an d' éirich gach aon nàmh, an aghaidh Slànuighear dhaoin', Ghlace e, 's e réidh gu dol gu bas, aran 'na làmbaibh naomh'.

2 'S air toirt da huidheachais do Dh'a, tha riaghlaidh talamh 's nèimh, An t-aran bhris, mar shamhl' air fheòil, is thuirt gu foil r'a thread;

3 Mo chorp-sa hrise, amhuil so, feuch bheir mi dhuibh gu saor; Oir air 'ur sonsa hriseadh e, 's air son a' chinne-daoin'.

4 Glacaibh is ithibh, uime sin, is cuimhneibh mo bhàs, Gach uair a ni sibh 'n ohair cheudn' 'na dhéigh so, gu là bhrath.

5 Ghlace e an sin 'na làimh an cup', 's thug huidheachas faraon, Bha 'chridhe laiste le teas gràdh, shruth slàint' o 'n hìllich caoin.

6 Feuch amhuil so hheir mise m'fhuil, gu'r tèarn' o ghuin a' hlàis; Gabhadh gach neach; tha 'n ioc-shlàint saor do gach uil' aon le'n àill.

7 Air feadh gach linn sìor-chuimh-nichibh, [ghrais, mòr-shaoibhreas m'iochd 's mo So seul a' chùmhnaint ni mi ruibh, is cuimhneachan mo bhàis.

LAOIDH XXXVI. Luc. i. 46—56.

1 Ni m'anam uail is gairdeachas an Dia mo shlàinte chaoimh; Oir thog a mhaitheas Inilt suas o m'ìnbhe shuaraich fhaoin.

2 Canar mi sona leis gach linn, oir rinn mo Dhia orm iochd, Is naomha 'ainm, 's is buan a ghràs, nis is gach tràth gu beachd.

3 Feuch, dh'fhoillsich Dia a ghairdean treun, an t-uabhbheach thréig e tur; Luchd-àrdain thilg o'n caithir-rìgh, 's an t-losal thog o'n dus.

4 An t-ocrach shàsuich e le lòn, an saobhir leòn le gort', Ri luchd an àilghios chuir e cùl, is thug a rùn do'n hhochd.

5 Chuimhnich e 'thrèdair is a ghràs do Iacob òglach fèin, Is thug e cabhair, mar a gheall, san aimsir fad o chéin.

LAOIDH XXXVII. Luc. ii. 8—15

1 AIR bhith do hhuachaillibh le chéil' a' faireadh treud san oidhch', Thaisbeanadh Aingeal doibh e nèamh, 's am magh llon e le soills'.

2 Bu mhòr an oillt', ach thuirt e riu, na gabhaidh geilt no sgàth, Oir sgeul ro-ait tha agam dhuibh, is do gach linn gu bràth.

3 'N diugh rugadh dhuibh am baile 'n Rìgh, an Slànuighear, seadh Criosd, Feuch, cluinnibh uamsa combara, le 'm mothaich sibh gur fìor:

4 An naoidhean nèamhaidh ghéibh sibh follais do rosgaibh dhaoin', ['n sin Se paisgt' an trusgan an-uasal, 's na luidh' am prasaich fhaoin.

5 Labhair an Seraph so, 's air hall bha 'm magh do Ainglibh làn, A' seinn gu blinn do Dhia na sìth', 's b' e so bu hhrìgh d'an dàn,

6 "Gach glòir do Dhia sna nèamhaidh, slth bhuan air thalamh ta; [shuas, Nochd Dia 'dheadh-thoil do'n chinne-daoin' 's cha traogh am feasd a ghràdh.

LAOIDH XXXVIII. Luc. ii. 25—32.

1 Do Shimeon an duine naomh dh'innseadh le Spiorad Dhia, Gu faicadh e roimh uair a bhàis, an Slàn'ear, Criosd an Triath.

- 2 An gealladh sòlasach so dh'fheith
an naomh, o là gu là;
Is cha do mhealladh e 'na dhùil,
choimhlionadh chùis 'na tràth.
- 3 'Nuair thugadh Iosa réir an lagh
a stigh do 'n teampull naomh,
Do Shimeon dh'fhoillsicheadh cò e,
le Spiorad nèimh gu saor.
- 4 'Na ghairdean aosda ghlac an naomh
an naoidhean, 's thug e cliu
Do Dhia, 's e seinn le aoibhneas àrd,
's le gairdeachas 'na ghnùis.
- 5 'Nis leig do t'òglach triall an sìth
chum sìorruidheachd mar gheall;
O'n chunnaic mi do shlàint', a
Thriath
mo thriall na hitheadh mall.
- 6 Na làmhnan so, a ghlac mo Rìgh,
na glacadh ni 'na dhéigh;
'S na sùilean so a chunnaic Crìosd,
na faicheadh ni fo'n ghréin.
- 7 Tha'n t-slàinte gheall thu dhuinn o
's a cho-gheall thu faraon, [shean
A'dearbhadh dhuinn gur fìor do
ghràdh
gu bràth do'n chinne-daoin.
- 8 So Grian an aigh le'm fògrar duibhr'
a' Gheintilich gun iùl,
Is anns an cuir do theaghlach taght'
clann Israeil an dùil.

LAOIDH XXXIX. Luc. ix. 18, 19.

- 1 CLUINNIBH sgeul ait; Tha Ios' air
ri'n robh o shean ar dùil! [teachd
Lìonar gach crìdh' le gairdeachas,
seinnear gu bràth a chliu.
- 2 Tha'n Spiorad dhèirteadh air gu pailt,
ri fhaicinn anns gach ni:
Tha gliocas, cumhachd, eud, is gràdh,
dealach 'na uile ghnìomh.
- 3 Le 'theachd, làn shaorar braighde
truagh'
hh'aig Satan fo chruaidh-ghlais;
ir sgaoilidh e gach cuibhreach
is sgealbaidh dorsa prais. [theann,
- 4 Le 'theachd, neul cionta théid air
's thig fradharc iùil do'n dall; [chùl,
Clàisteachd do'n bhodhar, 's cainnt
do'n bhalbh,
's do'n hhacach lùth nam hall.
- 5 Le 'theachd, gheibh hochd is uir-
eas'ach
làn dìol do shaoibhreas gràis;
An cridhe briste ceanglar suas,
an t-mam truagh bidh slàn.
- 5 Thàinig là-saoraidh ait o'r Dia,
's maithear ar fàcha dhuinn:
Oir choimhlion Dia a ghealladh mòr,
is hidh e 'n còmhnuidh leinn.
- 7 Hosana ait do Rìgh na sìth!
o so a mach gu bràth;
Co-fhreagradh nàmh, is muir, is tìr,
le co-sheirm sìorruidh dha.

LAOIDH XL. Luc. xv. 13—25.

- 3 Le misg is mì-bheus 'nuair a chaith
an struidhear truagh a mhaoin,

- 'S e 'g iarraidh lèin am measg nam
de phlaosgaibh falamh faoin'. [muc,
2 Ged bhàsaichinn, thuir e, le gort',
am fearann coigreach-céin, [tràill
An teaghlach m'athar gheibh gach
na 's aill le 'chridhe fein.
- 3 Nis pillidh, 's tuitidh mi a sìos
an làthair m' Athar chaoimh;
Och! pheacaich is cha'n airidh mi,
air t'ìochd-sa no iochd nèimh.
- 4 Ag ràdh so, gu tigh 'Athar phill,
le inntinn thuirseach throm;
Tràth chunnaic 'athair e fad as,
las tlus is iochd 'na chom.
- 5 Ghrad-ruith 'na chòdhail, 's thug e
le furan mòr d'a mhac; [pèg,
Is b'aithreach leis an struidhear
truagh
gu'n d'thug e suath d'a smachd.
- 6 Och! pheacaich, is cha'n airidh mi,
air t'ìochd-sa no iochd nèimh;
'Dean mi a'm' sheirbhiseach a mhàin,
O Athair chàirdeil chaoimh!
- 7 Thugaibh a mach, ars' 'Athair ait,
a' chulaidh thaghta dha?
'S gach iochd is urram dlolamaid
do'n iompachan gun dàil:
- 8 Oir bha e marbh, is tha e beò;
caillte, 's fadheòid air sgeul;
Biodh gairdeachas oirnn uime sin,
's hiodh so 'na làtha féil'.
- 9 Mar sin hidh gairdeachas air nàmh
tràth thearnar peacach haoth;
Le pilleadh dha le h-aithreachas
gu 'Athair iochdimhor caomh.

LAOIDH XLI. Eoin iii. 14—19.

- 1 'NUAIR thogadh suas an nathair
phrais
le Maois, san fhàsach chruaidh,
Dhearc oirre 'n dream bha dlùth
do'n bhàs,
is shlànuicheadh an sluagh;
- 2 Mar so tha Crìosd air àrdachadh,
gu slainte thabhairt duinn;
Seallaidh na slòigh chaidh lot an àird,
is slànuichear gach tinn.
- 3 Cia an-mhor tràcair Dhia nan gràs!
cia pailt a ghràdh is 'ìochd,
A thug a mhac mar ìobairt suas,
a dh'fhulang truaigh' 'nar riochd!
- 4 Cha'n ann a dhèidh clòinn nan
a thàinig Crìosd o nàmh; [daoin'
Geur-lann gu sgrios cha robh 'na
no bagradh hàis 'na bheul. [làimh
- 5 Le creidimh slaiutell géillibh-sa,
a luchd mì-hheus, d'a reachd;
Is bhicir e tèaruint' sìbh an sìth,
g'a rìogh'chd a ta ri teachd.
- 6 Ach leanaidh dioghaltas gu luath
an sluagh nach géill 'na thràth,
An dream nì dimeas air mac Dhé,
's nach éisd ri tairgs' a ghràis.

LAOIDH XLII. Eoin xiv. 1—7.

- 1 UAIRN fògraibh eagal 's iomgain crìdh
's na biodh 'ur dòchas fann!

- Earbaidh á freasdal Dé a ghnáth,
's a' m' Ghrádh-sa gach aon am.
2 Gu áros m' Athar pillidh mí,
ann 's lionmhór ionad táimh:
'S is dealrach glóir na ríoghachd sin,
'ga lionadh air gach láimh.
- 3 Mur biodh na nithe so mar so,
dhuibh dh'innsinn sin o thús;
Cha mbeallainn sibh le dóchas baoth,
no muinghion shaoín mu'n chéile.
- 4 Roimhibh théid mise chum, 'nur n-
ainm,
gu'n gabhainn sealbh air néamh;
'S gu'n ulluichinn a' m' ríoghachd
gu siorruidh áite táimh. [dhuibh]
- 5 Ach pillidh mí air m'ais a ris,
is bheir mí sibhs leam;
An sin cha dealaich sinn ní 's mó,
's cha bhí sibh brónach trom.
- 6 A' bheatha, 'n fhirinn, is an rod
a threoraicheas gu néamh,
Is mise sin; 's na leanas mí,
gu sonas bheir mí iad.

LAOIDH XLIII. Eoin xiv. 25—28.

- 1 Mo ghuth cha chluinn sibh tuilleadh
nis,
ghairm m' Athair mí chum nheimh,
O'n tig an comhfhurtair gun dáil,
an Spiorad grásmhór naomh.
- 2 A'm' ainm-sa cuiridh 'n t-Athair e,
a dheanamh dhuibh an iúil;
A thoirt na chuala sibh 'nur cuimhn',
's a dh'fhoillseachadh gach cúis.
- 3 Mo shíth mar bheannachd dealachaidh,
's mar dhilbh gheibh sibh 'n trás;
Mo shíth bheir dhuibh lan-chomh-
fhurtachd,
'nur beatha is 'nur bás.
- 4 A réir droch nóis an t-saoghail chlaoin,
cha mbeall mí sibh gun cheisd
Is gealladh gun a choimhlíonadh
cha toir mí dhuibh am feasd.
- 5 A'd' ghealladh, Thriath, ní sinne bun,
ré fad ar turuis fhaoin;
'S ar n-earbsa láidir bidh a'd' ghradh,
rí fágail dhuinn an t-saogh'l.

LAOIDH XLIV. Eoin xix. 30.

- 1 FEUCH! Iosa ceusda air a' chrann!
's a cheann a' lùbadh nuas;
'Fhuil chraobhach o gach creuchd a'
ruith,
is cruitheachd bàis 'na ghruaidh.
- 2 "Tha'n obair críochnaicht,"—Labh-
's e tiomn' a spioraid suas; [air e,
Lub e a cheann 's cha d'fhuiling e
gnè tuilleadh péin no truaigh.]
- 3 "Tha'n obair críochnaicht,"—Bhàs-
aich Críod
air son a' chinne-daoil, [bhàs;
Làn-fhuasgladh thug e dhuinn o'n
o chumbachd Shatain shaor.
- 4 "Tha'n obair críochnaicht,"—Sguir
a leòn:
le 'bhròu, le 'shaoth'r, 's le 'fhuil
Làn-cheannsaich e gach uile nàmh,
is chreach e iad gu tnr.

- 5 "Tha'n obair críochnaicht,"—'s Mnn
an Lagh'
do linn an t-Soisgeil ghéill:
Seann nithe chaid a nis air chùl,
's tha 'n saoghal ùr gu léir.

LAOIDH XLV. Rom. ii. 4—8.

- 1 O DHAOINE daoil! an dean sibh táir
air gràs is foighid Dhia?
'S an dean sibh fanoid air a neart?
an gleachd sibh ris, gun chiall?
- 2 A chionn gu bheil a thròchair pailt,
is' i' fhoighidinn cho buan,
Am meudaich sibh 'ur seacharain,
's am peacaich sibh gach uair?
- 3 A ghin mhi-thaingeil! nach ro-mhò
bu chòir do mbaithes Dé,
Do stiùradh dh'ionnsuidh aithreachais,
's do tharruing thuige féin;
- 4 Am fearr leat corruich chur air Dia,
's an Triath bhí dhuit 'na nàmh,
Is ionmbas feirge thasgaidh suas,
ní truaigh thu là a' bhràth.
- 5 An là sin 's dluth, le 'dhioghaltas,
's do bhinne ní e teann: [lámh,
Thig fearg is claoidh ort air gach
gun neach gu d' thèarnadh ann.
- 6 Ach iadsan uil' thug géill do'n Triath,
's a ghluais gu diadhaidh naomh.
Gheibh crùn na beatha mar an duais
bhith-bhuain, fad saogh'l nar
saogh'l.

LAOIDH XLVI. Rom. iii. 19—22.

- 1 CIA diomhain earbsa chloinn nan
á saoth'r an lámha féin. [daoin'
O nàdur truaillidh ceannairceach
cha sruth ach oile 's mí-bheus.
- 2 Biodh Iudhaich's Geintilich 'nan tosd,
gun fhocal as am beul; [t-sluagh
'S na deanadh duin' air bith do'n
aon uail am fianuis Dé.
- 3 An gràs a ní dhinn fireana,
cha toill ar gníomh'ra féin;
Oir dítidh 'n Lagh gach duine beò
gu bròn bith-bhuain is péin.
- 4 Iosa! tràth dh'earbas sinn á t'ainm,
cia luachmhór dhuinn do ghràs!
Do ghras! a bheir dhuinn fireantachd
's do'r n-anam dlón gu bràth.

LAOIDH XLVII. Rom. vi. 1—7.

- 1 'SAR buanaich sinn gu dàn 'nar ciont',
bhrìgh saoihbheis grása Chríod?
Nar leigeadh Dia gu faigh gu bràth
an smuain so tàmh 'nar crìdh'.
- 2 Tràth thugadh sinn do Dhia gu mèch,
rí droch-bheirt chuir sinn cùl;
Is gheall sin gluasad fad ar làith'
mar chruthach àluinn ùr.
- 3 Do'n pheacadh bhàsaich sinn le
Críod;
leis dh'éirich sinn o'n uaigh
Gu beatha naoimh, a threoraicheas
gu beatha ghlòrmhoir shuas.
- 4 Seadh, nis cha tràilleas sinn ní 's mó
do pheacadh no do bhàs:

Oir dh'fhuasgail Crìosd gach culbh-
reach dhinn,
is mhill ar n-uile nàmh.

LAOIDH XLVIII. Rom. viii. 31.

- 1 Lx creidimh 's dòchas fògramaid,
geilt, cioint', is dòruinn uainn;
'Se Dia ar caraid, 's mòr a theais;
cia 'n t-eascair bheir oirnn buaidh?
- 2 An Ti thug 'aon-mhac air ar son,
mar chobhartach do'n bhàs;
Nach toir gach tiodhlac eile dhuinn?
's an ceil e oirnn a ghràs?
- 3 Feuch, fhuair sinn anns a ghibht bu
làn-chòir air nithibh 's lugh'; [mhò
Tha Crìosd air nèamh is talamh fòs,
'na earlas a ir gach àgh.
- 4 Cò nis a chuireas cioint' á leth
sluaigh thaghta Dhé nan gràs?
Cò dhiteas iad? no dhuiltas sìth,
o dh' fhuiling Crìosd am bàs?
- 5 Dh' fhuiling e 'm bàs, ach dh' éirich
gu deas làimh Dhé le buaidh; [e
'N sin tagraidh e ar cùis do shìor,
is bheir làn dìon d'a shluagh.
- 6 Cò nis ma ta a sgaras sinn
o chaidreamh caomh ar Triath?
An sgaoil aon neach an cuibhreach
a cheangail sinn r'ar Dia? [sin
- 7 Ged éirich dragh, 's ged bhagair bàs,
's ged iadh gach namh mu'n cuairt,
Tre Chrìosd bheir sinn gu dùlanach,
orr' uile tuilleadh 's buaidh.
- 8 Ifrinn no talamh, beath' no bàs,
no sàruch ùine buain',
O ghràdh ar Triath cha dealaich sinn,
's cha sgar am feasd sinn uath.
- 9 Bheir so dhuinn sonas feadh gach
mar rinn e gus an tràs; [lìnn,
O shìorruidheachd gu sìorruidheachd
bheir Crìosd d'ar n-an'maibh gràdh.

LAOIDH XLIX. I Cor. xiii.

- 1 Lx briathraibh dhaoi'n' is aingle
nèimh,
ged labhrainn le sgèimh ghrinn;
Implidh ged chuirinn air gach neach
le teangaidh bhlasda bhinn:
- 2 Ard-fhiosachd Faidh ged bu leam,
's ged fhoillsichinn rùn Dé; [so,
Gun ghràdh, is faoin gach ni dhiubh
cha dean iad dhomh gnè fheim;
- 3 Ged ath'raichinn le creidimh treun,
na slèibhtean as an ceal,
Is neo-ni mi gun seirc is gràdh,
cha mhair mo ghràs ach seal.
- 4 Ged bheathaichinn le m' mhaoin am
's mo chorp ged loisginn fòs, [bochd,
Air son mo chreidimh, 's mi gun
ghràdh,
cha dìong e bheag fadheòidh.
- 5 'S fad-fhulangach neo-fharmadach,
's is cairdeil gràdh gun cheisd;
Cha dean e uail á bheartaibh féin,
's cha séidear suas e 'm feasd.
- 6 Droch amharus cha bhl aig gràdh,
's ni foighid ri droch dhaoi'n':

'S fàth bròin leis iomradh uile is cion
's is toigh leis 'n fhirinn chaoi'n.

- 7 Glòlan neo-iomchuidh 's fuath
seirc,
's féin-spéis nan cleasa claon;
Tha 'eridhe làn le iochd is blàs
do chàch air feadh an t-sao'il.
- 8 Giulainidh gràdh fad ùine mhòir',
le dòchas nithe 's fearr;
'S fuilingidh è gu macant sèimh
iom' eucoir agus tàir.

- 9 Air nèamh is talamh, feadh gach cis
sìor-riaghlaichidh caomh-sheirc;
Tràth sgureas teangadh 's fìosach
Fàidh,
buan-mhairidh gràdh gun cheisd.
- 10 'S neo-fhoirfe 'n so gach gràs air bitl
ach tionnsgnaidh làithe 's fearr;
'S an tig lan-iomlaineachd a steach,
's an teich gach ni tha cearr.
- 11 An tràs 'nar n-dìge gluaisidh sinn
mar naoidheana gun iùl:
Chum soirf'eachd; ach 'nuair dh
fhàsas sinn,
théid leanbaidheachd air chùl.
- 12 Air thalamh mar tre dhubh-nei
dorch'
is léir dhuinn dealradh Dhé;
Ach gnùis ri gnùis an nèamh na glòin
gu soilleir chi sinn e.
- 13 Tha creidimh, dòchas agus gràdh,
an tràs an so le chéil';
Ach creidimh 's dòchas fàilnichidh,
's buan-mhairidh gràdh gach ré.
- 14 Oir sluigear dòchas le làn-sheilbh,
is creidimh le beachd sùl; [gràdh,
'S iad so na meadhoin, 's i chrìoc
nach téid gu bràth air chùl.

LAOIDH L. I Cor. xv. 52—58.

- 1 Lx fuaim na trompaid deireannaich
criothnaichidh 'm fonn gu garbh:
Fosglaidh gach uaigh is brùchdaidh
nìos
chum sìorrui'chd culrp nam marbh
- 2 Feuch, éiridh cuirp nan saoi an sin
le misnich is mòr-sgèimh,
Iad bàsmhor thuit, ach éiridh chum
neo-bhàsmhorachd air nèamh.
- 3 Feuch fàistneachd shìor nam Fàid
hean naomh'
coimhlionta nìs gu beachd;
Gu géilleadh bàs do bheatha shìor.
's gu crìochnaicheadh an gleachd.
- 4 Suas togadh creidimh luathgair ait,
is canadh e mar laoidh,
C'ait nìs am bheil do gath, a Bhàis;
c'ait, Uaigh, am bheil do bhuaidh
- 5 B'i choguis chiontach gath a bhàis,
teann-shalthite 'n eridhe 'n daoi;
'S b'e 'n Lagh a thug do chiont' a
neart
gu luchd a' pheacaidh chlaoidh.
- 6 Ach beannaicht' gu robh Dia ge
a chuir ar nàmh fo chois, [bràth]

3 a thug dhulnn trid ar Ceannaird
Criosd
huaidh shiorruldh agus fois.

Fa 'n aobhar sin, le dùrachd cridh',
d'ar Rìgh bheir sinne géill;
Làn-dearbhta gu faigh sinn fadheòidh,
crùn glòir' an rìoghachd nèimh.

LAOIDH LI. 2 Cor. v. 1—11.

GRAD-THUITIDH 'n corp so sìos do'n
'na smùr fo chumbachd bàis: [ùir
Ach gheibh ar n-an'ma comhnuidh's
gu h-àrd le Dia nan gràs: [fearr,
Gheibh an'ma naomh' an comhnuidh
san tigh a thog dhoibh Dia; ['n sin
Tràth shaorar iad o'n phrìosan
thruagh,
san bheil an cuairt ré cian.

D'ar n-uallach talmhaidh sgith, mar
's tric thairngear osna leinn; [so
Ach saoraidh 'm bàs gu caomh sinn
uaith,
is dhachaidh suas théid sinn.
Oir tha ar n-earbs á tigh a's fearr,
tràth dh'fhàgas sinn a' chriadh;
Cha'n e bhi rùisgt' ach sgeadaichte
ri 'm hbell ar dùil 's ar miann.

So dòchas ait nan an'ma naomh'
o'n Slàn'ear caomh an tràs,
A thug an Spiorad dhoibh maraon,
mar sheul is earlais gràidh.
Sior-ghluaisidh sinn le creidimh heò,
an gealladh glòrmhor Dhia;
'S hìdh sinn, ré fad ar cuairt' sa'
chorp,
ag osnaich 'n déigh ar Triath.

Na 's ait le 'r n-an'maibh fhaotainn
's ro-fhada leinn e uainn; ['s fad,
Air imrich h' ait leinn dol o'n fheòil,
's ar comhnuidh fhaotainn shuas.
Ach anns a' chorp, no as a' chorp,
an so no 'n sin 'gam bi,
Sinn féin thoirt suas do sheirbhis
'se so ar miann gu slor. [Dhia,

Chum caithir-hhreitheanais Mhic
Dhé,
feuch, théid gach uile neach:
A dh'fhaotainn péin no turasdail,
mar thoill iad uaith fa seach.
Breth chothromach neo-chlaon an
sin
gheibh deadh-ghnìomh agus lochd;
'S b'ìdh cor gach neach gu sìorruidh,
a bheus, ma's maith no olc. [réir

LAOIDH LII. Philip. ii. 7—12.

1 SIBHSE ta ainmichte air Criosd,
leanaibh gu sìor a cheum;
'Nur n-intinn is 'nur coluadar
bibh cosmhuil ris gu léir. [Criosd,
2 Cruth 's coslas Dhé ged bha air
's uil' lomhaigh Rìgh na glòir'
Ged h'ionnan nàdur 's inbhe dhoibh,
co-ionnan air gach dòigh;

Gidheadh a mhòrachd chuir e thaobh,
is daoineachd ghabh air féin
Chum sinne shaoradh, chuir e sgàil,
ré seal, air àilleachd nèimh.

4 Seadh chrom ar Slànuighear a sìos
gu inbhe losal tràill; [ceus'
Strìochd e do'n hhas, seadh hàs na
an ro-mhòr péin is nàir.

5 Feuch dh'ardaich Dia, fa'n aobhar
an Triath a shaor a shluagh; [sin
Thug e dha rìoghachd thar gach rìgh,
is ainm thar ainm r'a luadh.

6 A chum do ainm an Tighearn Ios'
gu'n strìochd gach uile ghìon,
Sna nèamhaibh shuas, air talamb
hhos,
gu h-urramach 's gu h-ùmh'l

7 Seadh strìochdaidh dhasan mar an
is géillidh ifrinn shìos: [ceudn',
Gach treubh is teangadh 's dùil a t'
aidichidh 'ainm gu sìor. [ann,

LAOIDH LIII. 1 Tesal. iv. 13—18.

1 BRODH misneach aig luchd-muinntir
Criosd,
tràth chì iad luchd an gaoil
A' dol gu codal ann an Ios',
cha 'n i so crìoch an saoi'l.

2 C'ar son ma ta bhios sibh ri bròn,
mar dhream gun dòchas mòr;
Am bheil sa' hhas ach teachdair slth
'gan gairm gu rìogh'chd na glòir'?

3 Mar chaochail Criosd' 's mar dhùisg
le buaidh ostad a' h'hàis: [e suas
Is ambluidh dh'éireas fos a shluagh
le luathghair là a' hhràth.

4 O thig an là san tuirling Criosd,
le h-ìolaich, o na neòil,
Leguth Ard-aingil's fuaime na trulmp,
a chluinn gach marbh is heò.

5 'N sin ath'rraichear an dream tha
beò,
's dùisgear na slògh ta marbh;
Lìubhraidh gach uaigh na shuair i
féin,
's b'ìdh sléibht' air ebrith gu garbh.

6 Eiridh na naoimh a suas air tùs,
o'n ùir le h-aoibhneas mòr;
Nì aingle Dhé an coinneachadh,
's an togail leo gu glòir.

7 Le chéile théid iad suas gu h-ait,
gu tigh an Athar chaoimh, [Triath,
Sam faigh iad comhnuidh shìor le 'n
gun iarguin is gun chlaoidh.

8 Fòs tamull beag, is ruigidh sinn
an caladh ait fadheòidh,
San coinnich sinn na sgaradh uainn,
's cha dealaich sinn nì 's mò.

LAOIDH LIV. 2 Tim. i. 12.

1 CHA 'n aobhar nàire leamsa Criosd,
na 'chùis a dhlon gu beachd.
A crann a cheusaidh nì mì uail;
gèilleam gach uair d'a reachd.

2 IOSA, mo DHIA! is eòl dhomh
is earbam as gu bràth; [ainm,
Cha nàraich esan m'anam truagh,
's cha chum e uam a ghràs.

3 Daingean is buan, mar chaithir Dhia,
gach cian tha gealladh Criosd;

O ! 's tèaruint' m'anam-sa 'na làimh,
gu là a theachd a ris.

4 San là sin fàiltichidh 'e m' ainm,
an làthair 'Athar chaoimh;
Is sealbh san Nuadh Jerusalem
do m'anam bheir le naoimh.

LAOIDH LV. 1 Tim. iv. 5, 7, 8, 18.

1 CHRIOCHNAICH mi nis mo chath 's
mo réis;

is dlùth dhomh eug is uaigh;

M'anam a choisrig mi do Dhia,
trialaidh gu nèamh le buaidh.

2 Le armaibh nèamhaidh 'chuir mi'n
cath,
fo bhrataich Chriosd mo Thriath:
Ruith mi mo réis, mo dhilseachd
dhearbh,
's tha m' carbs' á duais o m' Dhia.

3 Fa m' eomhair-sa thaig Dia air
nèamh,
gu tèaruint' crùn na glòir';
A chuireas a làmh-san air mo cheann
air teachd do'n là mhòr.

4 Mo Dhia cha d' orduich dhomhsa
an coron so mar duais; [mhàin
Ach do gach neach le'n ionmhuinn
a mhic, o nèamh a nuas. [teachd

5 O lochd 's o chunnart dìonaich
Criosd;

mo chomhead ni gach uair;

'S gu tèaruint' m'anam treòraichidh
gu riogh'chd na glòire shuas.

6 Bheir mi, le còmhnaidh treun mo
dùlan do ifrinn féin; [Thriath,
Is dhasan gu robh glòir ro-àrd
is cliu gu bràth. Amen!

LAOIDH LVI. Titus iii. 3—9.

1 AIDICHDH sinn le tuirse cridh'
ro mheud ar ciont', a Dhé,
B' amaideach faoin ar n-uile smuain,
's cha b'fhearr ar giulan gnè.

2 Ach thoir, O m'anam, cliu is gràdh
do àrd-ainm Rìgh nan sluagh,
nach d'fhag thu 'm feasd, gun teas-
airginn,
am peacadh, nàire, 's truaigh.

3 Cha 'n ann tre oibribh fireantachd,
no gnìomh ar làmh a féin,
Ach tre ghràs Dhé, an Iosa Criosd,
a shaorair sinn o phéin.

4 Is ann an tròcair Dhé a mhàin,
a ta ar muingbinn threun;
A thròcair shaor ar n-an'ma truagh',
's ghlan uainn' gach ciont' is beud.

5 Tha'n Spiorad dhòirteadh oirn' tre
a' nigheadh dhinn gach sal, [los',
A' fadadh teas ghràidh feadh ar cridh',
's 'gar deanamh naomha glau.

6 Mar so, làn-fhireanaicht' le gràs;
gach là le beatha nuaidh [leinn,
Sior-ghluaisidh sinn, 's an Spiorad
gu ruig ar n-oighreachd shuas.

7 Na h-uile 'gam bheil shamhuil so
do chreidimh 's dòchas naomh,
Sior-dhearbhadh iad, le giùlan maith,
nach 'eil an dòchas faoin.

LAOIDH LVII. Eabh. iv. 14.

1 Iosa Mac Dhé, leig aon uair sloa
a bheath' air son a shluaigh.

Tha nis a' tagradh 'n cùis air neamh
mar shagart treun bheir buaidh.

2 Tre beatha 's bàs sior-leanamaid
ri Criosd gu daingean dlùth:

O chreidimh 's dòchas gheibh sinn
is théid gach geilt air chùl. [neart

3 Gu borb cha bhuin ri laigse dhaoin'
caomh-Shagart àrd an àigh;

Tha 'chridhe làn do thruacantachd,
tha 'anam làn do ghràdh.

4 Co-f hulangas tha aig an Triath
air iarguin 's laigs' a shluaigh;
Oir dh'fhiosraich e 'na phearsa féin
gach deuchainn agus truaigh'.

5 Dh'fhiosraich e 'na phearsa féin,
gidheadh as eugmhais lochd:
Oir nàdur duine ge do ghabh,
cha b'aithne dha-san olc.

6 Bu tuirseach deurach air ar son,
a chaith e 'làith' fo 'n ghréin;
'S ge h-àrd e nis air deas làimh Dhé,
co-mhothaichidh ar péin.

7 Le dànachd naomba, uime sin,
théid sinn gu 'chaithir-ghràis;
Is fàth gach gearain dòirtidh sinn
'na fhianuis anns gach càs:

8 A chum gu'n còmhnaidh esan leinn
réir saolbhreachd a ghràis;
'S gu'n tugadh e d'ar n-an'maibh lag
neart agus fois gu bràth.

LAOIDH LVIII. Air dhòigh eile.

1 SAN teampull am bheil Dia 'n
thàmh, [làimh

(Tigh nach do thogadh riamh le
Tha Sagart àrd a' chinne-daoin',
Ar Slànuighear 's ar caraid caoin.

2 Esan a sheas an àit a shluaigh,
Dhoirt 'fhuil 'nan riochd, 's a luidh
san uaigh,

Tha cuimhneach orra fòs air nèamh
An Slànuighear 's an caraid seimh.

3 Ge h-àrd e nis sna nèamhaibh shuas
Tha 'shùil a' dearcadh oirn' a nuas
Lan sgeadaichte le nàdur dhaoin',
Tha e mìn eòlach air an saoth'r,

4 Co-fhulangas tha aige ghnàth.
'S co-mhothachadh ri 'r n-uile
chràdh;

Tha cuimhn' aig air a thrioblaid féin
A dheoir, a ghoimh, is 'osnaich gheur

5 Gach dòrainn dh'fheudas oirnn
teachd,

Fo shamhuil sin rinn esan gleachd;
D'ar n-uile bhròn tha 'chuid-sa
mòr,

Is bheir e cabhair dhuinn gu leòr.

6 Fa 'n aobhar sin théid sinn gu dàn
Le 'r n-uile ghearan gus a làth'r;
Is guidhidh sinn a còmhnaidh treun
G'ar cuideachadh an uair ar féin.

LAOIDH LIX. Eabh. xii. 1—13.

FÈUCH neoil ro-thiugh do fhianuisibh

ag iadbadh oirnn mu 'n cuairt :
An dèigh, mar sinne, fulang cian,
thug Dia leis iad a suas.

Air lorg nan naomh so ruitheamaid,
chum Chriosd, le foighid bhuaire;
Gach leth-trom 's peacadh leanail-
grad-thilgeamaid fad uainn. [teach

Ach riaghailt-stiùraidh 's fearr na so,
's ion thoirt fa'near air tùs;

Eisempleir Ios' a stiùras sinn,
tre chreidimh chum ar crùn.

Ri 'r Ceannard, suas slor-dhearca-
maid,

neach, air son aoibhneis mhòir
Bha roimhe, dh'fhuiling ceusadh's
nàir,

's an tràs tha riaghladh 'n glòir.

Ma ghiulain Criosd gu foighidneach
droch chaitne is fanoid sluagh,

'N ion duine, 'nuair a sàruchaidh,
bhi gearan cràidh no truaigh?

Ri deuchainn ghairbh an d'rinn sibh
mar Ios', gu fuil is bàs? [strì

Is focal Dè 'n do dhearmaid sibh,
tha gealltuinn duibh a ghràis.

A mhic, deir e, le foighidinn,
sior-fhuiling mo chaoimh-smachd,

Is creid, 'nuair dhearbhas àmhghar
gu bheil aig Dia dhìot tlachd. [thu,

Teagaisgidh 'n t-Athair caomh mar
a naomh-chlann dhileas féin, [so

's am fiosrachadh le decair chruaidh,
's le iomadh truaigh is péin.

Chi sinn mar so gur toigh leis sinn,
tràth smachdaichear sinn leis,

S nach leig e uaith air seachran sinn,
gun suim air bith d'ar leas. [bhos,

Do ghuth ar n-Athair talmhaidh
nach tric a thug sinn géill? [shuas

'S do thoil ar n-Athair nàmhaidh
nach toir sinn suas sinn féin?

Bheir Athair talmhaidh smachd gu
tric,

gun fhios c'ar son d'a chloinn;

Ach Dia a mhàin a chum ar leas,
bheir dochair 's euslaint dhuinn.

Is decair leinne achmhasan
is smachdachadh ar Dé;

Ach toradh sìth, is sìreantachd
gu sìorruidh thig 'nan dèigh.

A nis ma ta na meathar sinn
le misnich lag ni 's mò;

Ach earbamaid à tròcair Dhé,
's dha gèilleamaid r'ar beò.

LAOIDH LX. Eabh. xiii. 20, 21.

ATHAIR na sìth, 's a Dhé na seirce !

do d' neart bheir sinne cliu;
An neart a dhùisg ar n-Aodhair suas,

le buaidh, o gblais na h-àir'.
O'n ùir thog thu ar Triath an àird,

gun spàirn o chuibhreic bàis;
Mar sin le 'fhuil is 'aiseirigh,

shìor naisg e 'n cùmhnant gràis.

3 Le d' spiorad seulaich sinn, a Dhé,
is dean sinn ùmh'l do d' thoil;

Chum as o d' naomh-reachd nach bi
air seachran truagh a' dol. [sinn

4 O ! sgriobh do lagh air clàr ar cridh'
'nar gnìomh sìor-dhealradh e?

'N sin ruigidh sinn, fo cheannsa!
Chriosd,

air seilbh an rìoghachd nèimh.

LAOIDH LXI. 1 Pead. i. 3—4.

1 BEANNAICHT' gu robh ar Dia gu sìor,
caomh Athair Chriosd ar Triath;

Beannaicht' gu robh a thròcair mhòr,
's a mhòrachd feadh gach ial.

2 O'n uagha tràth thog thu ris do
's a ghlac thu e gu nàmh, [Mhac,

Làn-chinnteach rinn thu sinne fòs
gu'n toir thu beò sinn féin.

3 Ri oighreachd shìorruidh ann an glòir
beò dbòchas thug thu dhuinn;

Oighreachd neo-thruaillidh saor o
a mhaireas feadh gach linn. [smal,

4 Gu ruige sin, le d' chumhachd treun,
làn thearuint' bidh gach naomh;

Tre chreidimh stiùrar sinn gu slàint'
le gràs do Spioraid Naomh.

LAOIDH LXII. 2 Pead. iiii. 3—14.

1 FÈUCH ! anns na làithibh deireannach
suas èiridh gineal olc; [srian,

D'am miannaibh peacach bheir iad
's 'nam briathraibh their mar so :

2 C' àit bheil an gealladh thuirt o shean
gu robh am breitheamh dlùth?

O linn ar sinnsear gus a so,
cha'n fbaic sinn gnè do mhùth,

3 Tha bliadhn' air bhliadhnabhaibh ruith
gun tamh,

mar bha o thùs an t-sao'il : [traigh,

'S mar thonn air thuinn a' ruith gu
gu bràth bidh gineal dhaoine'.

4 So deir iad, aineolach d'an dedin
gu'n d' dhòirteadh tuil a nuas,

A sgrios an saoghal ceannairceach
a chaidh air seachran truagh.

5 Ach sgrios nach ionnan gheibh an
saogh'l-s'

s' na daoine olc a t'ann;
Le teine lasrach millear iad,

's is gearr gu ruig an t-àm.
6 Ge fada leis na naoimh an ùin',

's an dùil ri teachd an Triath,
'Na shealladh-san is ionnan là

is linn, no mìle bliadhn'.

7 Cha dìchuimhn' geallaidh rug ar
Criosd,

ach gaol bhi 'n sìth ri daoine';
A' feitheamh dh'fheuch am pillear

's an iarr iad tròcair chaoine. [leo,

8 Gidheadh mar ghaduich anns an
oidhech'

nach cum na croinn a mach,
Grad-thuirlingidh an Triath a nuas,

's thig fuatbas air gach neach.

9 Le tairneanaich 's le dealan speur,
na nàmh teichidh as;

- Na dùilean leaghaidh, 's théid an saogh'l
 'na chaoiribh le dian theas.
 10 O'n théid gach ní mar so a sgríos,
 mar fhuair sinn fios o Dhia,
 Nach iomchuidh dhuinne deasachadh
 fa chomhair teachd ar Triath.
 11 Cia naomh hu chòir dhuinn bhí gach uair [gníomh,
 'nar smuain, 'nar cainnt, 's 'oar
 'Nuair tha ar súil ri crích an t-saogh'l,
 's ri caochladh gach aoín ní?

LAOIDH LXIII. 1 Eoin, iii. 1—4.

- 1 Feuch! saobhbreas iongantach a ghráidh
 thug Dia ar sláinte dhuinn,
 Feacach is truaillidh fós ged bha,
 clann dha-san rinneadh dhíno.
 2 Folaicht' tha 'n t-urram so an tráis,
 's ro-árd á sealladh dhaoín';
 Mar so air Críod e féin san fheòil
 neo-eòlach bha an saogh'l.
 3 Is árd ar n-inbhe cheana 'n so,
 ach 's áirde bhíos sinn shuas;
 Gidheadh an inbhe sin cha léir
 do neach fo 'n ghréin san uairs'.
 4 Ach 's léir dhuinn so, gu faic sinn
 Dia,
 ar Triath, seadh gnúis ri gnúis;
 'S gu'n iompaichear gu 'choslas sinn
 tráth mhosglas sinn o'n ùir.
 5 Gach neach 'gam bheil an dòchas so,
 'na chòmhraidh is 'na gníomh,
 Biodh déigh aig air bhí naomh is
 glan,
 ceart amhuil a bha Críod.

LAOIDH LXIV. Talsb. 1. 5—9.

- 1 Dhasan a ghrádhach an'ma dhaoín',
 's a dhóirt gach braon d'a fhuil,
 A chum ar cionta ghlanadh uainn,
 's ar deanamh naomh gu tur:
 2 Dhasan rinn sagairt 's righrean dhinn,
 air feadh gach linn, do Dhia,
 Biodh moladh, urram agus grádh,
 gu bráth air feadh gach ial.
 3 Lìonar gach heul le binn-cheòl da,
 's gach cridh' le teas-ghrádh caomh,
 Air talamh canar moladh dha,
 's gu h-árd le ainglihb naomh'l
 4 Feuch teachd mhic Dé air neulalbh
 's ro-ait, le 'shluagh an là; [tiugh',
 Ach guilidh a luchd-casgraidh truagh,
 le ámhghar is le crádh.
 5 'S tu'n ceud neach, 's an neach deir-
 eannach,
 's leat bith gun tús gun chríoch;
 Maith, glíe, is uile-chumhachdach,
 bha, tha thu, 's bithidh chaoidh.

LAOIDH LXV. Talsb. v. 6.

- 1 Air caithir rìoghail 'Athar féin,
 feuch dealradh glòir' an Uain;
 Ur-urram deasaichibh d'a ainm,
 is bibh le tainn 'ga luadh.

- 2 Feuch, isal aig a chosaibh stríochda
 tha'n Eaglais shiorruidh shuas,
 Le holtrach cùbhraidh lobairt thùis'
 's le clàraibh cùil ri fuaim.
 3 Is iad so urnuighean nan naomh,
 's na laoidhean tha iad seinn;
 Ri 'n urnuigh cromaidh Críod a
 chluas,
 dò'n luathghair gabhaidh suim.
 4 Rùn dhìomhair sìorruidh do thoil'
 O Athair, cò d'an léir? [naoimh,
 Cò ach do mhac a leughas sin,
 's a dh'fhuasgaileas gach seul
 5 Cluinn! armait nèimh le'n luath-
 ghair ait,
 timchioll na caitheach-rìgh;
 Milte do mhiltibh 's àireamh dhoibh,
 ach 's aon a mhaín an cridh'.
 6 'S airidh an t-Uan, a dh'lobaireadh,
 deir iad, air inbh' ro-ard!
 'S airidh, oir h'e ar n-lohairt-ne,
 co-fhreagradh daoín' 's gach ait!
 7 Is airidh an t-Uan, a stríochd do's
 bhàs,
 air àgh is beannachd buan;
 Biodh sláinte, glòir, is aoibhneas árd
 gu bráth air ceann an Uain!
 8 O'r cionta shaor e sinn le 'fhuil,
 's thug bairghde truagh' á péin;
 Rinn sagairt 's righrean dhinn de
 gu riaghladh shuas leis féin. [Dhia
 9 As gach aon teangaidh agus tìr,
 thional 's thug Críod a shliochd;
 Gach dùthaich chéin is innis euain,
 fios fhuair air saobhbreas 'íochd.
 10 'S airidh air géill 's air ceannsa
 Críod,
 air talamh 's nàmh gu bráth;
 Is eliu ní 's fearr na 's urrainn daom'
 thugadh naomh-aingle dha!
 11 Gach neach tha 'g àiteachadh na
 no chruinne-chè a bhos; [nàmh
 Gach dùil air hith, do Rìgh na
 sluagh,
 seinnidh gach uair gun fhois.
 12 An cruthach' aontaicheadh gu léir,
 thoirt géill is cliu do 'n Triath,
 Tha riaghladh anns na nàmhaidh
 shuas,
 's do 'n Uan air feadh gach ial.

LAOIDH LXVI. Talsb. vii. 15.

- 1 Cia dealrach glòir a 'mhaith-shluaig'
 an trusgain ùr' cia geal! [ud
 Cionnus a thàinig iad gu soills'
 's cò dh'ionnlaid dhiuigh gach sal!
 2 Feuch, sud an dream a ràinig nàmh
 troimh dheuchainn ghairbh
 chruaidh,
 'S a nigh an trusgain ann am fuil,
 fuil ioc-shlainteach an Uain.
 3 Nis sleuchdar leo le glùnaibh lùbt
 gu h-ùmh'l aig caithir Dhia;
 'S le amalb cràbhach molaidh ia
 a mhòrachd feadh gach ial. [Dh
 4 Gach cridh' bith ait le làth'reach
 's gach beul am fonn gu seinn;

Co-shreagaidh 'n teampull naomh
gach tràth
d'an àrd Hosana bhinn.

- 3 Ocras no tart cha chlaoidh an sin,
no boisge loisgeach grèin;
'S e Dia an grian, 's o dhealradh
sior-sgaoidh là an céin. [caomh,
6 Stiùraidh an t-Uan a naomh-threud
féin
gu tobar slàint' nach tralgh;
Is tiormaichidh gu bràth o'n gruaidh
deur truaighe, bròin is cràidh.

LAOIDH LXVII. Taish. xxi. 1-9.

- 1 Nac glòrmhor àrd an sealladh so,
chithear le sùilibh dhaoin' l
Am fonn's an fhaighe gabhail seach,
's na speura sean maraon.
2 O nèamh thig Nuadh Ierusalem,
làn ulluichte d'a Rìgh;
Feuch nis gach ni ath-nuadhaichte;
is fhuair sinn àgh gu slor.
3 Cliu seinnidh aingle coimheadachd,
is armait fhilathail nèimh.
Feuch, chi gach sùil a' chaithir-rìgh
air an suidh Iosa féin. [nuas
4 Dh' atharraich Dia chum dhaoin' a
a phàillion usal naomh:
Le daoin' tha chòmhnuidh; 's iad a
shluagh; [caomh.
's d'a shluagh 's e 'n tearmun
5 Deur mulaid siabaidh e le lálmh
gu cairdeal bhàrr an gruaidh;

Is eugaidh eagal, caoidh, is cràdh,
is àmhghar, bàs, is uaigh.

- 6 Feuch, gach ni saoghailt' caochlaidd
so deir an Rìgh sior-bhèd; [mi l
An domhan as an amhare théid,
's cha ruith ùin' féin ni 's mò.
7 'S mi'n ceud neach, 's an neach deir-
eannach,
gun ath'rachadh, gu bràth;
ATAIM: so m'ainm 's mo chuimh-
neachan
air feadh gach linn gu bràth;
8 Do dhaoineibh bheir mo ghràsa pailt
ni maith, gun luach, gu saor;
O dhuine thartmhoir, òl do dhlof
do 'n loc-shlàint so nach traogh.
9 Do'n ti bheir huaidh air eusaontas,
bheir mise oighreachd mic;
Is aithleaidh mi 'n lath'r gach
a ghluasad naomha glic. [sluaigh.
10 Ach daoine neòghlan 's breugairean
's luchd-muirt thug spéis do bhàs,
Le mheud 's a dhùlt gu h-amaideach
mo ghràs, le fanoid 's tàir;
11 A' m' fhianuis tìlgear fada sìos,
an cuibhreigh shiorruidh chruaidh,
Gu builsgan fairge lasaraich,
sam faigh iad peanas buan.
12 O bitheam-sa air deas làimh Chrìosd,
tràth dhiobras fonn is cuan;
Is faigheam fàilte uaidh air m' ainm
gu sonas anmhor buan.

DANA SPIORADAIL.

DAN. I.

- 1 Air t'ùile thròcair, O mo Dhia,
tràth dhearcas mi gu dlùth,
A' mosgladh suas tha m'anam blàth,
le h-ioghnadh, gràdh, is ellu.
2 Cha'n urrainn mi le briathraibh beòli,
an taing a chur an céill,
Tha lasadh ann am chridhe stigh,
ach dhuits' an sin is léir.
3 Do shreasdail chum mo bheatha beò,
gun uireasbhuidh, gun dlùth,
Ri àm dhomh bhi sa bhroinn a'm'
's an crochadh ris a' chich. [thosd,
4 Ri m'ghearan is ri m'osnaich mhaoth,
chrom thu gu caomh do chluas,
'S mu m b'urraim mi aon urnuigh
dhealbh,
do 'n bhalbh ghabh thusa truas.
5 Tiodhlaca lionmhor dheònaich t'iochd
gu tric do m'anam maoth,
Mun robh a'm' chridhe leanbaidh
a thoirt fa'near a h-son. [neart,

- 6 Tràth ruith mi dian, gun mhoths-
chadh,
an ceumaibh sleamhna m' òig';
Do làmh nach facas, dhìon is stiùir,
is chum, gu so, mi beò.
7 O iomadh slochd do-lèirsinn leam,
o rib is eangach bàis, [uile,
'S o bhuairibh cealgach blasd' an
thug thu mi tèaruint' slàn.
8 Tràth shearg mo ghruaidh fo ausho-
rinn thus i nuadh le slàint'; [cair
'S tràth bha mi bàith' am peacadh';
do m'anam dheònaich gràs. [hròa
9 Shruth m'le sochair shaoghalta,
o d' làimh ro shaoilidh chaoin;
Is ann an caraid dlleas dlùth,
dhùblaich tha m' uile mhaoin.
10 Deich m'le m'le comhar gràidh
fhuair mi gach là o m' Dhia;
Is ni nach lugha, cridhe ait,
a mbeal le tlachd iad riann

- 11 Am fad is beò mi molaidd mi
 àrd-rìgh mo bheatha 's m'ùil;
 'S an déigh mo bhàis, an saoghal céin
 cuiridh mi 'n céill a chliu.
- 12 Tràth theirgeas nàmh, is muir, is tìr,
 's thig crìoch air là is oidhch',
 Mo chridhe taingeil seinnidh cliu
 do Dhia nan dùl a chaoidh.
- 13 Feadh linnte bith-bhuanachd gu léir
 togaidd mi òran binn; [achd,
 Ach O! 's ro ghoirid bith-bhuan-
 gu moladh Dhé a sheinn.

DAN. II.

- 1 Na speuran àrd a's àille dreach,
 'S a sgaoil an gorm-bhrat cian a mach,
 Le 'n reultaibh dealrach maiseach
 grunn, [bhinn,
 Tha seinn d'an Cruithear co-sheirm
- 2 Tha ghrìan gun sgios o là gu là,
 A' sgaoileadh cliu a Dia 's gach àit,
 'S a glaothaich feadh gach tìr fa leth,
 "Cia treun an Dia thug dhomh mó
 bhiù!"
- 3 An-moch, tràth dh'aomas neòil nan
 speur,
 Togaidh a' ghealach a'it an sgeul;
 'S do'n talamh, chluinn le tosd a guth,
 Innsidh i cò thug dhi a cruth.
- 4 Na mìlte reul tha dùth'ise dlùth,
 Gach solus eile 's lòchran iùil,
 Canaidh an sgeul so fad is cian,
 O 'n àird an ear gu ruig an iar.

- 5 Sàmhach is ciùin ged tha an triall,
 Mu 'n talamh dhòrcha so ag fad;
 Guth ged nach cluinnear fòs no fuaim,
 Nan imeachd dealrach tosdach shuas;
- 6 Gidheadh le cluaisibh tuigse glie,
 Cluinnear am fonn 's an ceòl gu tric,
 A' seinn gur tàmh air feadh gach linn,
 "Is tusa, Dhia, a chruthaich sinn."

DAN. III.

- 1 TRÀTH dh'éireas mi le ciont' is geilt,
 o leabaidh dhoirch a' bhàis,
 'S a chi mi m' Breitheamh gnùis ri
 cò ghiulaineas a làth'r. [gnùis:
- 2 Ma 's e 's gu hheil mo chridh' fo
 seadh cheana leis an smuain [gheilt,
 Tràth dh'fheudar trèair fhaotainn
 is maitheanas gu saor; [pailt,
- 3 O cionnus idir sheasas mi,
 tràth dh' fboillsichear thu, Rìgh,
 A'd' shuidh' air caithir bhreitheanais,
 a thoirt air m'anam binn'.
- 4 Ach dh'innis thu do luchd a' bhròin,
 tha leònt' air son an lochd,
 Gu'm faigh an urnuigh is an caoidh
 sàr-éisdeachd uait gu beachd.
- 5 O seall ma ta air bròn mo chridh'
 mu'm hie tuillcadh 's mall,
 'S éisd acain bàis mo Sblànuighir
 a' ghuidd dhomh slàint' gu teann.

- 6 Mo dhùil ri maitheanas, a Dhé,
 cha chaill mi féin gu bràth;
 Oir 's ann a chosnadh maitheanas
 a fhuair do Mhac am bàs.

DAN. IV.

- 1 FAILTE do 'n là san d' éirich Criosd,
 le cunmhachd nìos o'n uaigh;
 'S an d' fhuair e air gach uile nàml,
 air ifrinn 's bàs làn-bhuaidh,
- 2 'Na leabaidh thosdaich anns an uir
 ghabh Rìgh nan dùl a thàmh,
 Gu ruig an treas là glormhoir sin
 a shonraich e roimh làimh.
- 3 Chuir ifrinn 's uaigh an leamh r'a
 chéil',
 g'a chumail shìos fo ghlaig;
 Ach bhris an gaisgeach dheth gach
 is dhùisg e'n àird gu cas. [sàs,
- 4 Do t'ainm ro àrd, a Thriath nam
 gach uair bheir sinne cliu; [buadb,
 'S le 'r n-ait Hosana fàiltichidh
 an là san d' éirich thu.
- 5 Slainte is cliu gun chrìch d'ar Dia,
 an Triath e'o d' shaoradh sinn;
 Dha seinneadh nàmh is fonn is cnas
 gach uair Hosana bhinn.
- 6 Do'n Ath'r, do'n Mhac, 's do'n
 Spiorad Naomh,
 an t-aon Dia beò is fìor,
 Biodh glòir mar bha, a ta, 's a bhios,
 o so a mach gu sìor.

DAN. V.

- 1 TRÀINIG an uair: 's tha m'is a' triall;
 Chual mi 'n guth ta ga m' gbairm gu
 Dia;
 Sguireadh m' uil' àmhghar nis, a Rìgh,
 'S ceadaich do t'òglach triall an sìth.
- 2 Chrìochnaich mi nis mo chath 's mo
 réis [réidh;
 Mo dhuais tha cinnteach, 's m'anam
 Tha m'fhanuis shuas le Dia nan gràs,
 Mo theistean anns na nàmbaibh àrd'.
- 3 M' earbsa cha'u 'eil a'm' neòchiont
 féin;
 Strìochdam san dus am fhanuis Dé;
 Tre fàil is fearta Chrìosd a mhàin,
 Tha m'earbs a' d'iochd, O Dhia 'se
 d' shlaint. [t-saogh'l
- 4 Cha chruaidh leam dealach' ris an
 Mur cruaidh bhi fàgail luchd mo
 ghaoil;
 Leighis am bròn, a Dhia nan gràs,
 'S ri call dhoibh caraidd, cum riu
 bàigh.
- 5 Air t'iarrrus tha mi falbh gum dàil,
 Mo spiorad tiomnam suas do d'làimh;
 O l sin a mach do ghairdean treun,
 'S o ghat a bhàis dìon mi le d' sgéith.
- 6 Thainig an uair: 's tha m'is a' triall;
 Chual mi 'n guth ta ga m' ghairm gu
 Dia;
 Sguireadh m' uil' àmhghar nis, a Rìgh,
 'S ceadaich do t'òglach triall an sìth

ed,
i
easing

Chief,
i
about,

in
t
in

h r'a

gich
[id,
now
and,

u,
i
and

o'n

is,

U;
ga

u,
h.
o
i
n
t
.

